(௧)—[illegible]ர்த்தப்பிரகாசிகை.

[illegible]ணீசுவரர்கள், வேதார்த்தங் [illegible] விரும்பி, தாபனீய உபநிஷத் [illegible], தாற்பரியத்தை அனைவரும் [illegible] கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்க [illegible] துமா (சத்) என்ற சப்தார்த் [illegible] என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, [illegible] தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்த [illegible] கிற (15) ந்து பிரகரணத் தில் (1) [illegible] விவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

[illegible] ணமானபடியினால், முதல் [illegible] ணம் தெரிவித்ததின்பிறகே [illegible] பார்களின் சம்மதப்பிரகாரம், [illegible] 12 [illegible] களினால் வெளியிட்டனர். [illegible] பூர்வார்த்த உத்தரார்தத் [illegible] ட அனுபந்தசதுஷ்டயத் [illegible] பிரயோசனமென்ற (1) வது [illegible] மென்கிற (2) வது லட்சண [illegible] க்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ் [illegible] (3) வது லட்சணமும், நித்தியா [illegible] கம், சமாதிஷட்கம்; முமுட் [illegible] (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் [illegible] பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர [illegible] மகா மோகரூபமான மூலா [illegible] னை வியாபாரத்தையுடைய [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ந்தகுரு பாதகமலங்களின் [illegible] த்து, நிர்மலமான மனதை [illegible] மென்கிற முதலாவது பிர [illegible] (35) [illegible] டு கூடியிருக்கின்ற ஜாக் [illegible], அவைகளையறிந்த அறிவு [illegible] (24) [illegible] கலந்த சொப்பனவஸ்தைகள் [illegible] ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் [illegible] வேரு விசேஷமொன்றில்லை [illegible] (4) தத்துவங்களுடன் கூ [illegible] தையும் அறிந்த அறிவு ஏக [illegible] அறியப்படாததாயும், சு [illegible] ஷைப்திவிட் டெழுந்தோ

(க)—தத்துவவிவேகப்பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்கள், வேதார்த்தங்களையும், உபநிஷதர்த்தங்களையும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனைவரும் எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறி, நித்தியதிருப்தர்களாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்மா (சத்) என்ற பதார்த்தத்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்த பஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15)ந்து பிரகரணத்தில், (1)வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப்பிரகரணமானது, வேதாந்தப்பிரகரணமானபடியினால், முதல் முதல் அனுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலட்சணம் தெரிவித்ததின்பிறகே சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர். எவ்விதம் வெளியிட்டனரெனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தங்கள் குருவணக்கம் தெரிவித்ததின்மேல் முறையிட்ட அனுபந்தசதுஷ்டயத்தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திரூபமான பிரயோசனமென்ற (1)வது லட்சணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2)வது லட்சணமும், (2)வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ்திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3)வது லட்சணமும், நித்தியாநித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4)வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர ஜகத் காரியங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான அஞ்ஞானமாகிற முதலையை விழுங்குகிறதின் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடையதாயும், சகலசம்பத்துக்கள்நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின் பொருட்டு வந்தனங்கூறி, அக்கமலங்களைப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனதையுடையவர்களுக்கு, இப்பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவதுபிரகரணம் கூறுகின்றனர். (35)ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்கிராவஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானாவாயும், அவைகளையறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனாவஸ்தைகள் பலவாறும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் ஸ்திர அஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேறு விசேஷமொன்றில்லையென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூடின சுஷுப்தியவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏகமாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தைக் காணுன அறிவு, அறியப்பட்டதாயும், சுஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினுபவம், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

னுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் சுகமாய்த் [illegible]
கிற அஞ்ஞானானுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், [illegible]
எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், [illegible]
னும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்ட [illegible]
றையே மறுதினத்திலும், மறுபக்ஷங்களிலும், மறுமாசங்களிலும், மறுவரு
ஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென்று [illegible]
தியினுல் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு [illegible]
னது உதயமும், நாசமுமற்ற சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதே, அது சித்வஸ்துவின்
சுவரூபம். லோகத்தில் மனைவிமுதலான சகலமானவஸ்துக்களில் [illegible]
பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின் சொரூபம். [illegible]
நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அதி
கப் பிரியமானது தானான அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்படுகி [illegible]
சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விரோதம்
செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமு முண்டாய், சர்வானுபவசித்தமாக அதி
கப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. [illegible]
துவால், தானே, ஆனந்தசொரூபமென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுரைத்த
ஆசானை வணங்கி, என் ஐயனே, தாம், சச்சிதானந்தபதங்களுக்கு [illegible]
யிருக்கும் தன்மையை தன்னுனினுல் யுக்தியாலுரைத்தனிர். [illegible]
பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடன் [illegible]
வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரிணையருச்சித்த அன்பனை நோக்கி [illegible]
ளிகின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீ கேட்டவினவிற்கு [illegible]
நிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையாளிக்கருளிச்செய்கின்றனர். சாந்தோக்
கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் [illegible]
திகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தமான கூடஸ்த [illegible]
தானந்தரூபமென்றும், அவரோ நித்தியமென்றும் [illegible]
தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அநேகவிடங்களில் [illegible]
யத்தையே நன்றாய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இந்த [illegible]
நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்மா பரமானந்தரூப [illegible]
நான் ஆக்ஷேபணைசெய்கிறேன், அதாவது, [illegible]
துமா விளங்குகிறதா, அல்லது, விளங்கவில்லையா [illegible]
விளங்கும்பட்சத்தில், அறிந்துபோகிறதாயும்? [illegible]
சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் [illegible]
சொரூபம்கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்ன சமாதானமென்று [illegible]
கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். ஏ அன்பா. [illegible]
சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமா யிருக்கின்றது. [illegible]
பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது ஏதுபோலவெனில். [illegible]

அக்கியானிப் பெய்கிற அநேகம் பின்னேகளுடைய கூட்டத்திலிருந்து ஜீவ
காத்தியானப் பெய்கிற நூல் விளக்கியும் விளக்கமாய் யிருப்பதுபோல
இவ்வுரிவும் விளக்கியும், விளக்கமாய் யிருக்கின்றது. [illegible]

[illegible]

ணுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றாய் [illegible]
கிற அஞ்ஞானமுடையவரும், அறிவின் மகத்துவமாயும் [illegible]
எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிற [illegible]
னும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் [illegible]
தையே மறுதினத்திலும், மறுமாதங்களிலும், [illegible]
ஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் [illegible]
தியினால் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதிக்கவும் [illegible]
னது உதயமும், நாசமுமற்ற சுயம்பிரகாசமுடைய [illegible]
சுவரூபம். லோகத்தில் மனவிருப்பமான சகலபதார்த்த [illegible]
பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின் சொரூபம். [illegible]
நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாய் [illegible]
கப் பிரியமானது தானென அறிவினிடத்தில், [illegible]
சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தின் பிரியமும், [illegible]
செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமுமுண்டாய், [illegible]
கப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது [illegible]
துவால், தானே, ஆனந்தசொரூபமென்று அறியத்தகும். [illegible]
ஆசானை வணங்கி, என் ஐயனே, தாம், சச்சிதானந்த [illegible]
யிருக்கும் தன்மையை அன்னியரால் மதிப்பதற்கு [illegible]
பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அதீதமான [illegible]
வாயாகவேனை, ஆனந்தமாக்ஷாத்கரித்த [illegible]
ளிகின்றனர். எமதன்புடைமைந்த [illegible]
நிடதமும், வேதங்களும் கூறினவைதாம் [illegible]
கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும். [illegible]
திகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தமான [illegible]
தானந்தரூபமென்றாம், அவை [illegible]
தத்தை மனதில் நிச்சயித்தாற்போல் [illegible]
யத்தையே நன்றாய் வெளியிடப்போகிறாயாக. [illegible]
நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்த [illegible]
நான் ஆக்ஷேபணைசெய்கிறேன். ஆதலால், [illegible]
துமா விளங்குகிறதா, அல்லது, விளங்கவில்லை [illegible]
விளங்கும்பக்ஷத்தில், அறிக்கப்படுகிறதாயும்? [illegible]
சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருந்தால் [illegible]
சொரூபம்கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்குக்காரணமாய் [illegible]
கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். [illegible]
சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையாயிருக்கின்றது [illegible]
பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. [illegible]

[illegible]

கும் சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவ்வா களிலிருந்து அண்டமும், ஈரேழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் போ கலட்சணங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், அவைகளுணவும் ஈசன் உண்டுபண்ணினர். அச்சீவர்கள் புண்ணியபாபகர்மத்தால் தேவ மனிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிதிருஷ்டியான விஷயபோகங்க முள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தை ஒருக்காலு மறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காக்ஷியென்றுங்கொண்டு சுக துக்கிகளாய் கர்மஞ்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின் றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல சுகமற்றதா யிருக்குங்காலே முன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன் அந்நதிக்கரையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து அத்தீரமத்தியில் வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிக்கடலிலழுந்தி, அநே கசரீரங்களாகிற சுழியில்வீழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலே யிச்சீவர்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த சற்கருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வே தசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொரூபத்தைக் கண்டுணர்ந்தவரா யும், பிர்மவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மானுடர்கள் பஞ்சகோசவி வேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெ டுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்ட மாண பின், இருதாள்வணங்கி, என்தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா பந்தப்பட்டிருப்பதையும் அதி னிவர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைக் கேட்டு அவ யுற்ற ஆசானவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்தினுண்டான அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீந்திரியமும், பிராணனும் சேர்ந்த பிராணமய ரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, ஞானேந் திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோத திவிருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைந்துகோசங்களில் ஆத் துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையாய் மயங் கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவராய், தேகத்தைக் கண்டு இ ளைத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசித்தாகத்துடன் கூடி னபிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்பம் விகற்பம் செய்கின்ற மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தி யாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந் து அந்தந்த கோசரூபனாய் சம்சாரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றார். இவனை அன் வய வியதிரேகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தெடுத்து சம்சார ச முத்திரத்திலிருந்து கரையேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி செய்யவேண்டியது. அன்வயவியதிரேகலட்சணங்கூறுதல், ஸ்தூலசரீரத்தால்

ருத சொப்பனவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம் இத்தூலவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்றாத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவுடல்தோன்றாமையே வியதிரேகம். இது வியதிரேகத்தால் பிராணாதி மூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சுழுப்திதோன்றாத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றினும் இக்காரணவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற நாணலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதிரைக் கொள்வதுபோல், இப்பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதிரேக யுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரம ஸ்வரூபத்தை பிரித்தறிந்தவன் பிரமமாயாவன். இம்மொழியினாலே கூடஸ்த பிரமங்களுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து ஆறாவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான தன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலட்சணையினால் லக்ஷியார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தையிந்நூலாசான் இங்கு விரித்துரைக்கின்றனர். யாதொரு பிரமமானது தமோகுணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக்குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவமான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காமகர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தைக் கிரகித்தாரோ அப்போ (துவம்) என்ற பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமாயும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தினால் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்றார். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவிடாத லக்ஷணையால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவேசுவரர்களுக்குபாதியான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்ட சச்சிதானந்த தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் துவம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணையினால் (அசி) என்றபதம் ஐக்கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன் ஆக்ஷேபணைசெய்து, இரண்டாவதாக்ஷேபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்காலும் பார்க்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கமாட்டாதென்றிவ்வித முறைத்த சிஷியனைநோக்கி, குரு அவனையே கேழ்க்கிறார். நீசெய்த இந்த

ஆக்ஷேபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னாலே, கூடாதென்று ஆக்ஷேபணை சொல்லவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென் றுரைப்பையாயானால், [illegible]லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அநேகாத்துமாகாரணமென்ற ஆத்துமாச்ரயதோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக்கிரகாப்திமுதலான இன்னுமநேகதோஷங்கள்வந்துசேரும். இவ்விகற்பங்கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையை [illegible]றியும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசிரியர் சுருக்கியுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளின்பாவங்களிலும் சம்பந்தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், ஸவிகற்பத்தன்மையும், இவைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் கற்பிதம், இதில் சந்தேகமுண்டாகாருமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தை விசாரிப்பது சிரவணமெனப்படும். தான் சிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தை மறவாமல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுசொல்லப்படும். சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினாலே நான் அகண்டன், சின்மாத்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாது அனுசந்தானஞ்செய்வது நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், [illegible]தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே ஆகாமல், காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி அப்பிரமவஸ்துவில், இத்ததுவைதசீலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக் கூறினர். அச்சவிகற்பசமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தி யிருக்கிறதென்று அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து எழுந்தபோதாவது, நானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணை வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அனுமானிக்கக்கடவது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனெனில், அவ்நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பலங்கொடாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமப்பியாஸவிசேஷபழக்கத்தாலும், அச்சுத்தவிருத்தி யிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்க காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருக்குதென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அருச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்று [illegible] வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பிரமஞானக்கினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போல் விரோதியாகிய அபரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீகணேசாய நம:.

ஸ்ரீராமலிங்கஸ்வரூபாநந்தகுரவே நம:.

ஸ்ரீவித்யாரண்யமுநிக்ருத பஞ்சதசீபதயோஜநீ
த்ராவிடபாஷாபாவதீபிகா ப்ராரப்யதே.

ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேக:.

नत्वा श्री भारतीतीर्थ विद्यारण्य मुनीश्वरौ ।
प्रत्यक्तत्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥

நத்வா ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முநீச்வரௌ ।
ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேகஸ்ய க்ரியதே பததீபிகா ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்திற்கு பததீபிகை செய்யப்படுகிறது.

அவதாரிகை. ஆரம்பிக்கப்படுகிற கிரந்தமானது விக்கினமன்றி முடியும் பொருட்டும், விருத்தியடையும்பொருட்டும், பெரியோர்களுடைய ஆசாரத்தினால் அடையப்பட்டதாயிருக்கிற இஷ்டதேவதாரூபமான தன் குருவின் நமஸ்காரலக்ஷணை மங்களாசரணமானது தன்னால் செய்யப்பட்டதை சிஷ்ய சிக்ஷார்த்தமாக சுலோகமாகவே செய்கிறார். அதின் அர்த்தத்தினால் விஷயப் பிரயோஜனங்களையும் குறிப்பிக்கிறார்.

குருநமஸ்கார:.

नमःश्रीशङ्करानन्दगुरुपादांबुजन्मने ।
सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥

நம:ஸ்ரீஶங்கராநந்தகுருபாதாம்புஜந்மநே ।
ஸவிலாஸமஹாமோஹக்ராஹக்ராஸைககர்மணே ॥ ௧ ॥

ஸவிலாஸமஹாமோஹ க்ராஹக்ராஸைககர்மணே	காரியசமூகத்தோடே கூடியிருக்கிறமூலாஞ்ஞானமான முதலையை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற
ஸ்ரீ ஶங்கராநந்த குருபாதாம்புஜந்மநே	சர்வசம்பத்தினாலே சிஷ்யர்களுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகமலத்தின்பொருட்டு
நம: (அஸ்து)	நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

பதசாரம். சகத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத் தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவரே ஆனந்தத்தை [illegible] கிற சுருதியாலறிக. ஆனந்தமென்கிற சொல்லுக்கு நிரதிசயமான [illegible] இருப்பிடமென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபமான [illegible] கரானந்தமென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, [illegible] ணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் [illegible] அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு [illegible] குருநாதனுடையகடாக்ஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷையால் [illegible] மாகிய நஷ்டமானவுடன் பரதத்வத்தில் இவர்களை [illegible] ருரோ அவரே குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதால், ஸ்ரீ [illegible] பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு [illegible] பிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினுமேல ஆனந்தத்தை [illegible] றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே [illegible] க்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் [illegible] டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பது [illegible] விக்கப்பட்டது. அக்குருவின்பாதங்களே [illegible] கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றால், [illegible] முகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹா [illegible] கிற முதலையானது தன்கையிலகப்பட்டவர்களை [illegible] மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிற [illegible] கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தமென்கிற [illegible] சமானாதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே [illegible] ருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்ன [illegible] யையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்த துக்கநிவர்த்தி [illegible] ஜனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியா திக்கிச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சிந்தாமணியும், [illegible] போல குருவின்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றதி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே [illegible] கிறார்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।
सुखबोधायतत्वस्यविवेकोयं विधीयते ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மலசேதஸாம் ।
ஸுகபோதாயதத்வஸ்ய விவேகோயம் விதீயதே ॥ ௧ ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மல சேதஸாம் — அந்தகுருவின் பாதங்களாகிற உபயகமலங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி முதலான பணிவிடையினாலேயே இராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோடேகூடியிருக்கிறபேர்களுக்கு

ஸுகபோதாய — அநாயாசமாக தத்துவஞ்ஞான முண்டாகிறதின்பொருட்டு தத்வஸ்ய — சொல்லப்போகிற அநேகவிதமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய அயம் — இந்த, விவேக: — விவேகமானது, விதீயதே — விதிக்கப்படுகிறது.

பா‌ம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். அநாத்மாவான பஞ்சகோசாதிஜடத்தினின்றும், ஆத்மாவுக்கு பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இதி. வெள்ளாவியிலடைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு சுத்தமாயிருப்பது போலும், உமிநீக்கிய நெல் கன்றாய் விளைவதுபோலும், அக்ககண்ணாடியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், மனமானது சுத்தியிருக்கிற பொல்லாங்கையைப் பிரித்துத் தன்னையறிவதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அவதா. ஜீவப்பிரம்மைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதின்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தை காண்பிக்கிறதில் வருத்தைப்படையாமலிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்திரயத்திலும் அறிவினேகத்வம் சொல்லால், நித்தியத்துவத்தை சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नभिद्यते ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶாதயோவேத்யா வைசித்ர்யாஜ்ஜாகரேப்ருதக் ।
ததோவிபக்தாதத்ஸம்விதைகரூப்யாந்நபித்யதே ॥ ௩ ॥

ஜாகரே — (ஏகதேசத்தியங்களிலேயும் சகலவிஷயங்களை அநுபவிக்கிற) ஜாக்கிரத்தில்
வேத்யா: — அறியப்படத்தக்கதாயிருக்கிற
ஶப்தஸ்பர்ஶாதய: — சப்தஸ்பரிசாதிகள்
வைசித்ர்யாத் — (பக்குதிகை முதலானவைபோல) விசித்திரமாயிருப்பதால்
ப்ருதக் — வேறுவேறாயிருக்கின்றன
தத: — அவைகளினின்று
விபக்தா — வேறாயும்
தத்ஸம்வித் — அவைகளை அறியும் அறிவானது
ஐகரூப்யாத் — ஒன்றாயிருப்பதால்
ந பித்யதே — பேதமடையவில்லை.

பா‌ம். சப்தஸ்பரிசாதிகளென்றதால், அந்தந்த இந்திரியங்களுக்கு விஷயமான ஆகாசாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அநுமானம் காண்பிக்கிறார். விவாதத்திற்கிருக்கிற அறிவானது ஸ்வவிஷயபேதத்தால்

னியமாய் இருக்கிறது [illegible]
டபாதி அன்றியில் [illegible]
திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிந்து [illegible]
வைக்காட்டிலும் அறிவு அங்கியமாய் [illegible]
அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயி [illegible]
திபேதத்தினுலேயே பேதனிலகாமல் [illegible]
பிவிக்கும்பக்ஷத்தில் பேதாணிசேதன [illegible]

இ-தி. இராஜன் ஒருவனுடைய [illegible]
படுவீதுபோலும், பஞ்சவர்ண [illegible]
கிற புருஷனொருவனுடைய [illegible]
போலும், அவர் ஒன்றாயும் [illegible]
யும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி [illegible]

அ-கை. இப்போது [illegible]

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

[illegible]

ஸ்வப்நே	ஸ்வப்னத்திலனுபவிக்கப்படும்
அத்ர	அப்படியே
வேத்யம்	அறியப்படுகின்ற
ந ஸ்திரம்	ஸ்திரமன்றியிருக்கும்
ஜாகரே	ஜாக்கிரத்தில்
(வேத்யம்)	ஜாக்கிரவிஷயமானது

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விஷயங்கள் [illegible]
தமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு [illegible]
வோ அப்பிரகாரமே [illegible]
டைவிடாது பழகினதினுலே [illegible]
லப்படும். இப்போது சொன்ன ஸ்வப்னஜாக்கிர [illegible]
முள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்னங்களில் [illegible]
யங்கள் பேதமாயும் இருக்கிறபோது அறிவு [illegible]
இது ஜாக்கிரமென்றும் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

सुप्तोत्थितस्य सौषुप्ततमोबोधो भवेत्स्मृतिः ।
सा चावबुद्धविषयाऽवबुद्धं तत्तदा तमः ॥

[illegible]

[illegible]

னியமாய் இருத்தற்கு யோக்கியமாய் இருக்கக்கடவது [illegible] உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே [illegible] திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை [illegible] வைக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமாயிருப்பதால் [illegible] அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற அறிவுக்கு ஆகாசத்தைப் [illegible] திபேதத்தினாலேயே பேதவிவகாரம் கூடுமாகையால் [illegible] பிவிக்கும்பக்ஷத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஸம்பவிக்கக்கடவதாம்.

இ-தி. இராஜன் ஒருவனையும் படைகள் அநேகமாயும் [illegible] படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களோடுகூடின கண்ணாடியில் [illegible] கிற புருஷனொருவனையும், பிரதிபலிக்கிறதோற்றங்களை [illegible] போலும், சுவர் ஒன்றாயும் சித்திரம் பலவாயும், [illegible] யும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னஅபிப்பிராயத்தை ஸ்வப்பனத்திலும் [illegible]

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।

तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

தயாஸ்வப்னேத்ரவேத்யந்து நஸ்திரம் ஜாகரேஸ்திரம் ।

தத்பேதோதஸ்தயோஸ்ஸம்விதேகரூபாநபித்யதே ॥ [illegible] ॥

ஸ்வப்னே	ஸ்வப்னாவஸ்தையிலும்	ஸ்திரம்	[illegible]
ததா	அப்படியே	தத்பேத:	அவைகளின் பேத[illegible]
அத்ர	இந்தஸ்வப்பனத்தில்	அத:	ஆகையினாலே
வேத்யம்	அறியப்படுகிறவிஷயமானது	தயோ:	அந்தஜாக்கிர[illegible]
நஸ்திரம்	ஸ்திரமன்றியிருக்கிறது	ஸம்வித்	அறிகிற அறிவானது
ஜாகரே	ஜாக்கிரத்தில்	ஏகரூபா (ஸதீ)	[illegible]
(வேத்யம்)	காண்கிறவிஷயமானது	நபித்யதே	[illegible]

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் விஷயங்கள் [illegible] தமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லாமையும் [illegible] வோ அப்பிரகாரமே கரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில் [illegible] டைவிடாது பழகினதினாலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பன[illegible] லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்பனாவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் [illegible] முள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு [illegible] யங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானால் அப்போது இது ஸ்வப்பன[illegible] இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற [illegible]

த ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களானவை தோற்றமாத்திரமாயிருப்பதால் ஸ்திரமில்லாமலிருக்கின்றன, ஜாக்கிரத்திலேயோவென்றால் காணப்படுகிற விஷயங்களானவை காலாந்தரத்திலும் பார்க்க யோக்கியமாயிருப்பதால் ஸ்திரம். ஆகையால் இவைகளுக்கு ஸ்திராஸ்திரங்களாயிருக்கிறதே பேதமென்றாலுத்தரம்

இ-கி. வெண்ணெய்ப்பிள்ளையாரும், வெல்லப்பிள்ளையாரும்போலும், மணலால் கட்டுகிறவீடும், சாமான் சேர்த்துக்கட்டுகிற வீடும்போலும், குழந்தைகள் கரியால் எழுதுவதும், பெரியவர்கள் சாக்கைச்சேர்த்து சித்திரம் எழுதுவதும், மோர்ச்சாயமும், பட்டுச்சாயமும் போலவுமே, ஸ்வப்பன ஜாக்கிரங்களுக்கு பேதம் சாதிக்கப்பட்டதால் அவைகளிலிருக்கிற அறிவுக்கும் பேதம் சொல்லப்பட்டதோவெனில், அவ்விரண்டிலும் இருக்கிற அறிவானது ஒன்றாகவேயிருப்பதால் பேதமில்லை. (இ-கி.) கோட்டைக்குவெளியில் படைகளோடு சேர்ந்து யுத்தம்பண்ணின அரசனை மந்திரி முதலானவர்கள் வீட்டுக்குப்போனபிற்பாடு அந்தஅரசனை கோட்டைக்குள் வந்து தான் ஒருவனாக கத்தியைவீசி காலம்போக்கிறவன் ஒருவனாயிருப்பது போலவுமே.

அவதா. இப்படிப்பிரகாரம் ஜாக்கிர ஸ்வப்பனங்களில் அறிவுக்கு அபேதத்தைச்சாதித்து சுஷுப்திகாலத்திலிருக்கிற அறிவுக்கும் அந்த அறிவோடே ஐக்கியத்தைச்சாதிக்கும்பொருட்டு அந்த அவஸ்தையிலும் அறிவு இருக்கிறதைச்சாதிக்கிறார்.

सुप्तोत्थितस्य सौषुप्ततमोबोधो भवेत्स्मृतिः ।
सा चावबुद्धविषयाऽवबुद्धं तत्तदा तमः ॥

ஸுப்தோத்தி²தஸ்ய ஸௌஷுப்ததமோபோ³தோ⁴ ப⁴வேத்ஸ்ம்ருதி:।
ஸா சாவபு³த்³த⁴விஷயாऽவபு³த்³த⁴ம் தத்ததா³ தம: ॥ ௫ ॥

ஸுப்தோத்தி²தஸ்ய சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்திருந்த புருஷனுக்கு [ஆ
ஸௌஷுப்ததமோபோ³த⁴: சுஷுப்தியிலிருக்குமறியாமையை அறியுமறிவானது

ஸ்ம்ருதி:	ஸ்மரணரூபமாக	ப⁴வேத்	பவிக்கிறது
ஸா ச	அந்த ஸ்மரணமும்	ததா³	அந்த சுஷுப்திகாலத்தில்
		தத் தம:	அந்த அஞ்ஞானமானது
அவபு³த்³த⁴விஷயா	அறியப்படுகிற அஞ்ஞானவிஷயமுடையது.	அவபு³த்³த⁴ம்	அறியப்பட்டதாக (ப⁴வேத்) பவிக்கிறது.

பா. சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த சுஷுப்தியிலே இருந்த அஞ்ஞானத்தை அந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஒன்றும் அறியேனென்றறிகிறான், [illegible] அறியவில்லை. அது எதினாலெனில், அ[illegible] இருக்கிற [illegible] இந்திரிய [illegible]

ப்தியின்கண் திகளுடைய அபாவத்தால் [illegible]
றென்றால், அந்த ஸ்புரத்தியானது [illegible]
ற்று. உலகத்தில் [illegible]
கவே இருக்கிறது. அதிலே [illegible]
ப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் [illegible]
காண்பிக்கிறார். [illegible]
னது ஸ்புரத்தியாயிருப்பதால் அநுபவ [illegible]
இருக்கிறது. (அவன் என் [illegible]
தொருவன் சொல் [illegible]
ஸிர்ச்சியாய் ஒன்றையும் [illegible]

அ-கை. அந்த அநுபவத்தால் [illegible]
தான் வேறென்பதையும் அந்த [illegible]
யும் சொல்லுகிறார்.

स बोधो विषयाद्भिन्नो न बोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோவிஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் [illegible]

ஸ:	அந்த	[illegible]
போத:	அறிவானது	[illegible]
விஷயாத்	அறியப்படுகிறவஸ்துவினின்றும்	[illegible]
பிந்ந:	வேறு	

வி-ம். அநுபவம் அஞ்ஞானத்தைக் [illegible]
ப்பதால் அஞ்ஞானத்தின் [illegible]
அறிவு கெட்டிருக்கிறது [illegible]
ந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை [illegible]
தால் அறிவு அபேதமாயிருக்கிறது [illegible]
வுபோல.

இ-தி. ஸூரியனையும் தீபத்தையும் [illegible]
ருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது [illegible]
வு ஒன்றென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।
मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே [illegible]
மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா [illegible]

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. [illegible]
றென்றால், அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அநுபவத்தை விஷயமாக [illegible]
ற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அதெல்லாம் [illegible]
கவே இருக்கிறது. அதினாலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த [illegible]
ப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிருப்பது [illegible]
காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியாமலிருந்தே [illegible]
னது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அநுபவபூர்வமாகவே [illegible]
இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் [illegible]
தொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானோ அவனே ஜலத்தில் [illegible]
விர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னோரும் அறியாமலிருந்தேனென்பது [illegible]

அ-கை. அந்த அநுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான [illegible]
தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு [illegible]
யும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோவிஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் ॥ கஎ ॥

ஸஃ	அந்த	போதாத்	[illegible]
போதஃ	அறிவானது	நபிந்நஃ	[illegible]
விஷயாத்	அறியாமையைக்காட்டிலும்	ஸ்வப்நபோதவத்	[illegible]
பிந்நஃ	வேறு		

வி-ம். அநுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது [illegible]
ப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறாயிருக்கிறது [illegible]
அறிவு கடத்திற்கு வேறாயிருப்பதுபோல அநுபவம் [illegible]
ந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் [illegible]
தால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்னத்தை [illegible]
வுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த [illegible]
ருப்பதுபோலென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயத்தால் [illegible]
வு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।
मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே ।
மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா ॥ கஅ ॥

ஏவம் — இந்தப்பிரகாரம்	மாஸாப்தயுககல்பேஷு — மாச, வருஷ, யுக, கற்பங்களிலும்,
ஸ்தாநத்ரயே அபி — அவஸ்தாத் திரயத்திலும்	கதாகம்யேஷு — பூதபௌஷியத் காலங்களிலும்
ஸம்வித் ஏகா தத்வத் — அறிவு ஒன்றாயிருப்பதுபோல	அநேகதா — அநேகவிதமாக காலம் போகுகின்றது
திநாந்தரே — மறுநாளிலும்	

விஷயம். ஒரு தினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்ன சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றாகவேயிருக்கிறதுபோல, மறுதினத்திலும் அறிவு அபேதமென்பதையும் அப்படியே மாசத்தொரும் யுகத்தொரும் கற்பத்தொரும் பூதபௌஷியத்காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றாகவே இருக்கிறது. யுக்தி ஒருநாளில் தன் னூரிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், பலவூர்களிலும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றாயிருப்பதுபோல எப்போதும் அறிவு ஒன்றென்றறி.

அவதாரிகை. அறிவு ஒன்றென்று சாதிக்கதற்கு பிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

நோதேதிநாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷாஸ்வயம்ப்ரபா ॥ எ ॥

ஏகா — ஒன்றாயிருக்கிற	ஏஷா — இந்த
ஸம்வித் — அறிவானது	ந உதேதி — உதயமாகிறதுமில்லை
ஸ்வயம்ப்ரபா (ஸதீ) — சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதினாலே	அஸ்தம் — அஸ்தமனம்
	ந ஏதி — அடைகிறதுமில்லை

விஷயம். யாதொரு காரணத்தால் அறிவு ஒன்றோ, அந்த ஹேதுவால் அறிவுக்கு உற்பத்தியில்லை. அதனுடைய உற்பத்திகாலத்திற்கு அதைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாததினால், உற்பத்திகாலம் சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்பத்திகாலம் தானிருக்கிற அறிவால் கிரஹிக்கமுடியாததாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுது முற்பத்திநாசமில்லை.

சங்கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதைச் சாதிக்கிறவன் வேறேயில்லாமல் போகுமேயாது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றமுமில்லாமல் போகுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அனுமானம் காண்பிக்கிறார், அறியப்படாத வஸ்துவாகையால், அறிவு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயுமிருக்கிற குடம் போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அபரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப்படாதென்கிற விசேஷணம் சேர்க்கப்படாது. ஏனென்றால், இந்த அறிவு தன்னை அறியப்படுகிறதென்றால் தத்துவத்துக்கு விஷயத்துவமும், அதனால் தனக்கு ஜடதாகையாலும், வேறொன்றினால் அறியப்படுமெ

ன்றால் அனவவ்ஸ்த [illegible]
த்திக்கிருக்கின்றன, [illegible]
றிவுக்கு சாக்ஷத்தையும் [illegible]
போகுமென்றா நீ சொன்ன அதி [illegible]

இ-கி. எல்லாவற்றையும் [illegible]
ஷியாமல் பிரத்தியக்ஷமா [illegible]
போனுமென்றறி.

அ-ஙைக. அறிவுக்கு [illegible]
அதினாலென்ன. ஆ [illegible]

इयमात्मापरानन्दः परप्रेमास्पदं यतः ।

இயமாத்மா பராநந்த³: பரப்ரேமாஸ்பத³ம் யத: ॥ ௮ ॥

இயம் இந்த [illegible]
ஆத்மா ஆத்மாவானது [illegible]
யத: யாதொரு காரணத்தினால் [illegible]

வி-ர. அனுமானம் [illegible]
அறிவான ஆத்மா [illegible]
போ, அது நித்தியமாயும் [illegible]

இ-கி. இரக்கின்றதையும் [illegible]
றையும்போலவறி. ஆத்மா [illegible]
சாதிக்காயிற்று. நித்தியத்துவ [illegible]
நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் [illegible]
ன்று வாசஸ்பதிமிச்சிரர் [illegible]
த்தும், சித்தித்தன, அதுபோல், [illegible]
த்தில் ஒரு அனுமானம், இந்த ஆத்மா [illegible]
கையால் பரமானந்த ரூபமாயிருக்க [illegible]
கமாயிருக்கவில்லையோ, அது [illegible]
(கடம்போல) இ-கி. [illegible]

ச-ஙைக. என்னைச் [illegible]
டுகையால், பிரேமாஸ்பதமென்[illegible]
த்திக்கும். இ-கி. பொன் [illegible]
ணமென்பதிந்த சந்தேகமாயிருக்கிற [illegible]
ணியில்லாதவனை குபேரனைப்[illegible]
க்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுமான[illegible]
சம்மந்தமேற்பட்டதினால், [illegible]

[illegible]

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

[illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible]

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।
अतस्तत्परमंतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

[illegible]

இ-கி. [illegible]
தபோ ஹாம் [illegible]
போ ஹமதி. தன்னிடத்தில் [illegible]
தன்னிமித்தமே. இ-கி. [illegible]
தல்லாத தபோ ஹாம் [illegible]
தபோ ஹமதி. ஆகையால் [illegible]
கையால் [illegible]

அ-கை. ஆகையால் [illegible]
சுருக்கிக் காண்பிக்கிறார்.

इत्थंसञ्चित्परानन्द आत्मा [illegible] ।
परब्रह्मतयोरैक्यं श्रुत्यन्तेषु [illegible] ॥

[illegible]

இத்தம்	இப்பிரகாரத்தில்	[illegible]
யாக்ஷ்ரீ	யுக்தியினாலே	[illegible]
ஸூக்ஷா	ஆத்மா [illegible]	[illegible]
ஸச்சிதானந்த:	[illegible]	[illegible]
தயோரைக்யம்.	[illegible]	[illegible]

விம். [illegible]
மான சத்தின் தன்மையும் [illegible]
யம்பிரகாசமான சித்தின் தன்மையும் [illegible]
வுக்கு [illegible]
துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான [illegible]
சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்படி ஆத்மா [illegible]
னது யுக்தியினால் சித்திக்கும் [illegible]
மில்லையேயெனில், [illegible]
சொன்னபடியே [illegible]
சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகர் [illegible]
பிரமமென்றும், அதுவே [illegible]
சியங்களான ஜீவேசுவரர்களின் [illegible]
நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமான [illegible]
பிரமகூடஸ்தரான [illegible]
வேதாந்தசுருதிகளில் [illegible]

[illegible]

अभाने नपरं प्रेम भानेन विपर्ये स्पृहा ।

[illegible]

अतोभाने प्रभातामों परमानन्दात्मनः ॥

[illegible]

இ-கி. தேகங்களுக்கு [illegible]
தியோனம், ராஜனுடைய [illegible]
போனுமதி. தன்னிடத்தில் [illegible]
தன்னிமித்தமே. இ-கி. [illegible]
தல்லாததியோனம், ராஜ [illegible]
தியோனமதி. ஆகையால் [illegible]
கையால் பரமானந்தரென்றுமே.

ஆ-கை. ஆகையால் [illegible]
சுருக்கிக் காண்பிக்கிறர்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मा [illegible] ।
परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥

இத்தம்ஸச்சித்பராநந்த ஆத்மா [illegible] ।
பரப்ரஹ்மதயோச்சைக்யம் [illegible]

இத்தம்	இப்படிச்சொன்ன	[illegible]
யுக்த்யா	யுக்தியினலே	[illegible]
ஆத்மா	ஆத்மாவானவன்	[illegible]
ஸச்சித்பரா நந்த:	சச்சிதானந்த [illegible] / ஞானானந்தமான [illegible]	[illegible]
ஐக்யம்.	அப்படிச்சொன்னதன்மை	[illegible]

வி-ம். (8) [illegible]
மான சத்தின் தன்மையும் [illegible]
யம்பிரகாசமான சித்தின் தன்மையும் [illegible]
வக்கு பரமானந்தமான ஆன [illegible]
தியம்பதலக்ஷியார்த்தமான ஆத் [illegible]
சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்படி ஆத்மா [illegible]
னது யுக்தியினல் சித்தி [illegible]
யில்லையேயெனில், யுக்தியால் [illegible]
சொன்னபடியே சாந்தோக்ய [illegible]
சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகர் [illegible]
பிரமமென்றும், அதுவே [illegible]
சியங்களான ஜீவேசுவரர்களு [illegible]
நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே [illegible]
பிரமகூடஸ்தரான சிவ தத்துவமே [illegible]
வேதாந்தசுருதிகளில் [illegible]

अमानि नपरं प्रेम मानिन विषये स्पृहा ।

अतोमानं त्यजतां परमानन्दात्मनः ॥

வி-ம். [illegible]

[illegible]

अद्वैतनुपपन्नस्य पूर्वसाधनमात्रवत् ।
भानेऽप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेन युज्यते ॥

[illegible]

वि-ம். [illegible]

[illegible]

प्रतिबन्धोऽस्ति भातीति व्यवहारार्हवस्तुनि ।
तन्निरस्याविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

तस्यार्हतुस्समानाभिहारः पूर्वत्रानिश्रुतौ ।
इहानादिरविद्यैव व्यामोहकनिबन्धनम् ॥

அ-கை. இப்போதுபிரதிபந்தஹேதுவான அவித்தையை [illegible] அதற்குமூலகாரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறர்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिबिंबसमन्विता ।
तमोरजस्सत्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா ।
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணாப்ரக்ருதிர்த்விவிதாசஸா ॥ ௧௫ ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்ம ப்ரதிபிம்பஸமந்விதா — சச்சிதானந்த [illegible] பிரதிபிம்பத்தோடே [illegible]

தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா — சத்வரஜஸ்தமோ [illegible] கூடியிருக்கிற

ப்ரக்ருதிः — மூலப்பிரகிருதியென்றறி

ஸா ச — அதுவும்

த்விவிதா — இரண்டு விதங்களையுடையது

(ச) யென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறது [illegible] த்தைக்குறிப்பிக்கிறர்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயானது [illegible]

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறர்.

सत्वशुद्ध्यविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம்மாயாவித்யேசதேமதே ॥ ௧௬ ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம் — சத்வத்தினது [illegible] சுத்தத்தினாலும் [illegible] லும்

மாயாவித்யே ச — மாயையென்றும் அவித்தையென்றும்

தே — அவைகள்

மதே — சொல்லப்படுகின்றன

வி-ம். பிரகாசரூபமானசத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதிலெனில் [illegible] திரங்களினல் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினலென்றறி, ரஜோ குணத்திற்கு அசுத்தியெதினலெனில், குணந்திரங்களினல் கெடுக்கப்படுகிறதினலென்றறி. அத் தசுத்தாசுத் தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் [illegible] பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின்அரண்மனைக்குள் ளிருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், [illegible] லிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவென்றறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் [illegible] அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லப்பட்டதோ அதையிப்போது [illegible] பிவிக்கிறர்.

मायाबिंबो वशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञ ईश्वरः ।
अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

மாயாபிம்போவஶீக்ருத்ய தாம்ஸ்யாத்ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வர: ।
அவித்யாவஶகஸ்த்வந்ய ஸ்தத்வைசித்ர்யாதநேகதா ॥ கசு ॥

மாயாபிம்ப: — மாயையிலே பிரதிபிம்பத்த சைதன்யமானது
தாம் — அந்த மாயையை
வஶீக்ருத்ய — ஸ்வாதீனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞ: — சர்வத்தையு மறிகிறவரு யிருக்கிற
ஈஶ்வர: — ஈசனாக
ஸ்யாத் — இருக்கிறார்
அந்ய: து — அவருக்கு அன்யனாய் அவித்தையில் பிரதிபலித்த சைதன்யமானஜீவனோவென்றால்
அவித்யாவஶக:(வாந்) — அந்த அவித்தைக்கு வசமாகி
தத்வைசித்ர்யாத் — அவைகளின் விசித்திரத்தால்
அநேகதா — வெகுவிதமாக ஆனான்.

இ-தி. தீரனானவன் தன்ஸ்திரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசெற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவராயிருப்பதுபோலும் குடிகள்பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனாயும். மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமறி.

அ-கை. பின்னாலேயே சரீரத்திரயத்தில்நின்றும் ஆத்துமாவைவேற்படுத்தும் பொருட்டு முந்திசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறார்.

साकारणशरीरंस्या त्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् ॥

ஸாகாரணஶரீரம்ஸ்யாத்ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநவாந் ॥ கள ॥

ஸா — அந்த வித்தையே
காரணஶரீரம் — காரணதேகமாக
ஸ்யாத் — ஆகிறது
தத்ர — அந்த காரணதேகத்தில்
அபிமாநவாந் — அபிமானிக்கிறவனாய்
ப்ராஜ்ஞ: — பிராஞ்ஞனாக ஆகிறான்

வி-ம். அந்தஅவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினாலெனில் சர்வகாரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷமானதால் காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்தியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனும் எதினாலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞையானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிரஞ்ஞன் அந்தப்பிரஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையுஞ்சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின் சிருஷ்டிசொல்லுகிறார்.

तमःप्रधानप्रकृते स्तद्भोगायेश्वराज्ञया ।
वियत्पवनतेजोंबु भुवोभूतानिजज्ञिरे ॥

தம:ப்ரதா⁴நப்ரக்ருதே ஸ்தத்³போ⁴கா³யேஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதேஜோம்பு³ பு⁴வோபூ⁴தாநிஜஜ்ஞிரே ॥௧௮॥

தத்³போ⁴கா³ய	அந்தப் பிராணிகளின் போகத்தின் பொருட்டு	ஈஶ்வராஜ்ஞயா	ஈசுவரனாஞ்ஞையால்
தம:ப்ரதா⁴ந ப்ரக்ருதே:	ஜகத்திற்கு காரணமான தமோகுண மாயையினின்று	வியத்பவநதேஜோம்பு³பு⁴வ:	வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
		பூ⁴தாநி	ஐம்பூதங்கள்
		ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின

வி-ம். ஈசுவராஞ்ஞையாலென்பது நியமனதிசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமாயிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பஞ்சபக்ஷணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற்காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् ।
श्रोत्रत्वगक्षिरसन घ्राणाख्यमुपजायते ॥

ஸத்வாம்ஶை:பஞ்சபி⁴ஸ்தேஷாம் க்ரமாத்³தீ⁴ந்த்³ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரோத்ரத்வக³க்ஷிரஸந க்⁴ராணாக்²யமுபஜாயதே ॥௧௯॥

தேஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய	க்ரமாத்	கிரமமாக
ஸத்வாம்ஶை:	சத்வகுணத்தின் பாகங்களான	ஶ்ரோத்ரத்வக³க்ஷி ரஸநக்⁴ராணாக்²யம்	செவி த்வக்கு கண் நாக்கு மூக்கென்ற நாமங்களடைந்து
பஞ்சபி⁴:	ஐந்தினாலே		
தீ⁴ந்த்³ரியபஞ்சகம்	ஞானேந்திரிய பஞ்சகமானது	உபஜாயதே	உண்டாயின.

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டும்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்திலுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டிசிருஷ்டியைச்சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणंसर्वै वृत्तिभेदेनतद्द्विधा ।
मनोविमर्शरूपंस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

தைரந்தஃகரணஂ ஸர்வைர்வ்ருத்திபேதேன தத்விதா |
மநோ விமர்ஶரூபஂ ஸ்யாத் புத்திஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா || ௨௦ ||

ஸர்வை:	சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற
தை:	அந்த சத்துவாமிசங்களினாலே
அந்தஃகரணம்	அந்தக்கரணம்
உபஜாயதே	பிறந்தது
வ்ருத்திபேதேன	விருத்திபேதத்தினாலே
தத்	அந்த அந்தக்கரணமானது
த்விதா	இரண்டுவிதமாயிற்று
விமர்ஶரூபம் (ஸத்)	ஆலோசனை ரூபமாயிருப்பதுபற்றி
மந:	மனமென்று பெயரை
ஸ்யாத்	அடைந்தது
நிஶ்சயாத்மிகா (ஸதீ)	நிச்சயரூபமாயிருப்பதைப்பற்றி
புத்தி:	புத்தியென்றுபேருடையதாய்
ஸ்யாத் ||	ஆகிறது

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போலுமறி, அது இரண்டாயிருப்பதற்குயுக்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சும்போது பாகென்றும், கட்டியாகும்போதுவெல்ல அச்சுயென்றும் சொல்லப்படுகிறது போலுமறி.

அ-கை. இப்படிமுறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोंशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।
वाक्पाणिपादपायू पस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜோம்ஶை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம்க்ரமாத்கர்மேந்த்ரியாணிது |
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநிஜஜ்ஞிரே || ௨௧ ||

தேஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய
பஞ்சபி:	ஐந்தாயிருக்கிற
ரஜோம்ஶை:	ரஜோகுணபாகங்களினாலே
க்ரமாத்	முறையாக
கர்மேந்த்ரியாணி து.	கர்மேந்திரியங்களானவை
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநி	வாக்கு கை கால் பாயு குஹியமென்ற நாமங்களடைந்து
ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும் தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பது போலுமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितैःप्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।
प्राणोपानस्समानाश्चो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதை:ப்ராணோவ்ருத்திபேதாத்ஸபஞ்சதா |
ப்ராணோபாநஸ்ஸமாநாஶ்சோதாநவ்யாநௌசதேபுந: || ௨௨ ||

ஸமஸ்தா: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸம்மிளிதா: ராஜஸாம்சம்கலந்த
தே: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத் தொழிலின்பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புந: மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்
அபாந: அபானனென்றும்
ஸமாந: சமானனென்றும்
உதானவ்யானௌ } உதானனென்றும் வி யானனென்றும்
தே அவைகள்
பஞ்சதா } ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்த கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஒருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிறர்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மநஸாதியா ।
சரீரம்ஸப்ததசபிஸ்ஸூக்ஷ்மம்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ உங ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராண பஞ்சகை: ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணதிகளுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மநஸா மன்தோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும்சேர்ந்ததான
ஸப்ததசபி: } இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ
தத் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்குமசரீரமென்றும்
சரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற,சுரோத்தராதி ஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாதிகளைச்செய்கிற பிராணதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிசச்லமாயுமிருக்கிறமனோபுத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்றுசேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப்புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

ஆலிங்கனங்கொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் விட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறவாழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்குமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்குமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேநதைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே ।
ஹிரண்யகர்பதாமீஶஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ உச ॥

ப்ராஜ்ஞ: சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்	ஈஶ: மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
தத்ர அந்த சூக்குமசரீரத்தில்	ஹிரண்யகர்பதாம் இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்பனாகிறார்
அபிமாநேந தாதாத்மியாபிமானத்தால்	தயோ: அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினாலெனில்
தைஜஸத்வம் தைஜசனென்றபெயரை	வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா வியஷ்டிசமஷ்டிகளே பேதங்கள்
ப்ரபத்யதே அடைகிறான்	

இ-தி. குடிகளையும்ராஜனையும்போலும் பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீஶஸ்ஸர்வேஷாம்ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ।
ததபாவாத்ததோந்யேதுகத்யந்தேவ்யஷ்டிஸஞ்ஜ்ஞயா ॥ உரு ॥

ஸர்வேஷாம் ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற	ததோ அவரைக்காட்டிலும்
ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ஏகத்துவஞானத்தினாலே	அந்யே து அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
ஈஶ: ஈசுவரனானவர்	ததபாவாத் அந்த சர்வாபிமானமில்லாமையால்
ஸமஷ்டி: சமஷ்டி அபிமானியாகஆனார்	வ்யஷ்டிஸஞ்ஜ்ஞயா வியஷ்டியென்றபெயராலே
	கத்யந்தே சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களானதைஜசஇரணிய கர்ப்பர்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரமுதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதிபகவாந் ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ உசா ॥

புந: மறுபடியும்

தத்போகாய } அந்த ஜீவாளின் போகத்தின்பொருட்டு

போக்யபோகாயதநஜந்மநே

போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

பகவாந் } சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷ ஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதாதிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தாப்ரதமம்புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சைர்யோஜநாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ உஎ ॥

ஏகைகம்.ச. ஒவ்வொன்றையும்

த்விதாவிதாய } இரண்டிரண்டாகச்செய்து

புந: மறுபடி

ப்ரதமம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா நாலுநாலாகச்செய்து

ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சை: } தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களான பிரண்டு பாகங்களோடு

யோஜநாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப் பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சராசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளிலுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவநபோக்யபோகாஶ்ரயோத்பவ:॥உ௭॥

தை: { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே

அண்ட: அண்டமானது உண்டாயிற்று

தத்ர அந்த பிரம்மாண்டத்தில்

புவநபோக்யபோகாஶ்ரயோத்பவ: மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்பஸ்ஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைஶ்வாநரோபவேத்।
தைஜஸாவிஶ்வதாம்யாதா தேவதிர்யங்நராதய:॥ உ௮॥

ஹிரண்யகர்ப: ஹிரணியகர்ப்பர்

அஸ்மிந் இந்த

ஸ்தூலேதேஹே. } ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்

வைஶ்வாநர: } வைசுவானரனென்கிற பேராக

பவேத் ஆகிறார்

தைஜஸா: தைஜசர்கள்

விஶ்வதாம் யாதா: விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானந்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து

தேவதிர்யங்நராதய: { தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तद्भोगाय पुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोति भगवान्प्रत्येकं वियदादिकम् ॥

தத்³போ⁴கா³ய புநர்போ⁴க்³யபோ⁴கா³யதநஜந்மநே ।
பஞ்சீகரோதி ப⁴க³வாந் ப்ரத்யேகம் வியதா³தி³கம் ॥ ௨௭ ॥

புந:	மறுபடியும்	ப⁴க³வாந்	[illegible] ஐச்வர்யம், [illegible] வீரியம், யசஸ், ஸ்ரீ, ஞானம், வைராக்கியம், ஆகிய ஆறு குணங்களுள்ள ஈச்வரன்
தத்³போ⁴கா³ய	அந்த ஜீவனின் போகத்தின் பொருட்டு	வியதா³தி³கம்	ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை
போ⁴க்³யபோ⁴கா³யதநஜந்மநே	போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின் பொருட்டு	ப்ரத்யேகம்	ஒவ்வொன்றையும்
		பஞ்சீகரோதி	பஞ்சீகரணஞ்செய்கிறார்

இ-கி. அநந்தஜீவர்கள் வினைகளுக்கும் [illegible] கர்மங்களுக்கும் [illegible] ஆதிரித்த [illegible] பஞ்சீகரணஞ்செய்கிறார், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

அ-கை. அப்படி ஒவ்வொன்றையும் ஐந்தாக்குவதெப்படியென்னில்

द्विधा विधाय चैकैकं चतुर्धा प्रथमं पुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्च पञ्च ते ॥

த்³விதா⁴ விதா⁴ய சைகைகம் சதுர்தா⁴ ப்ரத²மம் புந: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்³விதீயாம்ஶைர்யோஜநாத்பஞ்ச பஞ்ச தே ॥

ஏகைகம் ச	ஒவ்வொன்றையும்	ஸ்வஸ்வேதர த்³விதீயாம்ஶை:	தங்கள் தங்கள் பாகத்துக்கு அன்னியமான இரண்டாவது பாகங்களோடு
த்³விதா⁴ விதா⁴ய	இரண்டாகப் பகுத்து	யோஜநாத்	சேர்க்கப்படுவதால்
புந:	மறுபடி	தே	அந்த பஞ்சபூதங்கள்
ப்ரத²மம்	முதலாவது பாகத்தை	பஞ்ச பஞ்ச	ஐந்தைந்தாக ஆகின்றன
சதுர்தா⁴	நாலுபாகமாகச்செய்து		

இ-கி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை [illegible] ண்டுபோனவர்கள், தங்கள் தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகஞ்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள் தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொரு பாகத்தை நாலுபாகமாகப் பிரித்து ஒவ்வொருவரும் மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சப்ரகார போஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படிபஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளிலுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

தைரண்டஸ்தத்ரபுவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ:॥உஎ॥

தை: — அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே
அண்ட: அண்டமானது உண்டாயிற்று
தத்ர அந்த பிரம்மாண்டத்தில்
புவநபோக்யபோகாச்ரயோத்பவ: மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான எழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி எழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினாலுண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवतिर्यङ्नरादयः ॥

ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸ்தூலேஸ்மிந்தேஹேவைச்வாநரோபவேத்।
தைஜஸாவிச்வதாம்யாதா தேவதிர்யங்நராதய:॥உஅ॥

ஹிரண்யகர்ப்ப: ஹிரணியகர்ப்பர்
அஸ்மிந் இந்த
ஸ்தூலேதேஹே — ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்
வைச்வாநர: — வைசுவானரனென்கிற பேராக
பவேத் ஆகிறார்
தைஜஸா: தைஜசர்கள்
விச்வதாம் யாதா: விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரபேதங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து
தேவதிர்யங்நராதய: — தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒரு மனிதனை சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

मत्कर्मपरिपाकात्तिकरुणानिर्भिनोङ्गनाः ।
प्रयातीरनरकच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिघ्नितोद्धृताः ।
प्रध्यानीरनकच्छायां विश्राम्यन्ति यथासुखम् ॥

[illegible]

[illegible]दर्शिनः ।
[illegible]निर्वृतिपरम् ॥

[illegible]

ஸர்வை: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸஹிதை: ராஜஸாம்சம்கலந்த
தை: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயுவு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத் தொழிலின்பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புன:. ச. மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்
அபான: அபானனென்றும்
ஸமான: சமானனென்றும்
உதானவ்யானௌ உதானனென்றும் வியானனென்றும்
தே அவைகள்
பஞ்சதா ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்த்த கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஒருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதையிப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிறார்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिंगमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மனஸாதியா ।
ஶரீரம்ஸப்ததஶபிஸ்ஸூக்ஷ்மம்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ உங ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராண பஞ்சகை: ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணாதிகளுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மனஸா மனதோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும் சேர்ந்ததான
ஸப்ததஶபி: இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ
தத் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்கும
ஶரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்தராதி ஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாதிகளைச்செய்கிற பிராணாதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிசச்லமாயுமிருக்கிறமனோ புத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்றுசேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கையறிகிற ஐவகைப்புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைச்செய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களுட

ஆலேந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் வீட்டுக்குள்ளேயிருக்கிறவாழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்ஷுமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்ஷுமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேநதைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே ।
ஹிரண்யகர்பதாமீசஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ உச ॥

ப்ராஜ்ஞ:	சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்
தத்ர	அந்த சூக்ஷுமசரீரத்தில்
அபிமாநேந	தாதாத்மியாபிமானத்தால்
தைஜஸத்வம்	தைஜசனென்றபெயரை
ப்ரபத்யதே	அடைகிறான்
ஈச:	மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
ஹிரண்யகர்பதாம்	இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்பனாகிறார்
தயோ:	அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினாலெனில்
வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா	வியஷ்டிசமஷ்டிகளே பேதங்கள்

இ-தி. குடிகளையுமிராஜனையும்போலும் பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமாம்.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्याष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீசஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் ।
ததபாவாத்ததோந்யேதுகத்யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா ॥ உரு ॥

ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற
ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத்	ஏகத்துவஞானத்தினாலே
ஈச:	ஈசுவரனானவர்
ஸமஷ்டி:	சமஷ்டி அபிமானியாகஆனார்
தத:	அவரைக்காட்டிலும்
அந்யேது	அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
ததபாவாத்	அந்த சர்வாபிமானமில்லாமையால்
வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா	வியஷ்டியென்றபெயராலே
கத்யந்தே	சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவாம்.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களானதைஜசஇரணியகர்ப்பர்களையுஞ்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சீகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

तद्भोगायपुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोतिभगवान्प्रत्येकंवियदादिकम् ॥

தத்போகாயபுனர்போக்யபோகாயதனஜன்மனே ।
பஞ்சீகரோதிபகவான்ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம் ॥ ௨௬ ॥

புன: மறுபடியும்

தத்போகாய அந்த ஜீவாளின் போகத்தின்பொருட்டு

போக்யபோகாயதனஜன்மனே போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

பகவான் சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதாதிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधाविधायचैकैकंचतुर्धाप्रथमंपुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्चपञ्चते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம்சதுர்தாப்ரதமம்புன: ।
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சைர்யோஜனாத்பஞ்சபஞ்சதே ॥ ௨௭ ॥

ஏகைகம்.ச. ஒவ்வொன்றையும்

த்விதாவிதாய இரண்டிரண்டாகச்செய்து

புன: மறுபடி

ப்ரதமம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா நாலுநாலாகச்செய்து

ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சை: தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களான யிரண்டு பாகங்களோடு

யோஜனாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

அ-கை. இப்படிபஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளிலுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्रभुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

𑌤𑍈𑌰𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃॥௨௭॥

𑌤𑍈𑌃 { அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே

𑌅𑌣𑍍𑌡𑌃 அண்டமானது உண்டாயிற்று

𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்த பிரம்மாண்டத்தில்

𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழுலோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌯𑌾𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃॥௨௮॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 ஹிரணியகர்ப்பர்

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 { ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 { வைசுவானரனென்கிற பேராக

𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ஆகிறார்

𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌃 தைஜசர்கள்

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானந்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 { தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்றுஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तेपराग्दर्शिनःप्रत्यक्तत्वबोधविवर्जिताः ।
कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥
नद्यांकीटाइवावर्तादावर्तान्तरमाश्रुते ॥
व्रजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

[illegible]

பகிர்முகாளாக வெளிநாட்டத்தையுடைவராயிருக்கிற	[illegible]
அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]சாக்ஷித்துவஞான மில்லாதவர்களாய்	[illegible]
[illegible] போகத்தின்பொருட்டு	[illegible]
[illegible]ழவாதிதொழில்களை	[illegible]
[illegible] செய்கிறார்கள்	[illegible]
[illegible] தொழில்செய்வதற்கே	[illegible]
[illegible] புஜிக்கிறார்கள்	[illegible]
[illegible]நதியில்	[illegible]

சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியவைகளை [illegible] டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளி[illegible] விர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்களில்லை[illegible] குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள [illegible] போவதுபோலவாம்.

[illegible] தார்கீகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்கு [illegible] றார்களேயென்றால் அவர்களப்படி [illegible] ரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற [illegible] ரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்[illegible] காதிகளை யனுபவிக்கும்பொருட்டு [illegible] ரீரத்திற்குசிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் [illegible] புஜிப்பது யேனென்றால் மறுபடிகர்மத்தை [illegible] பவமில்லாவிடில் அச்சுகங்களிர்[illegible] களு மில்லாமற்போம்.

இ-ள். நிஷித்தகர்மங்களும் செய்யத்தகாத பாவங்களுக்கும் பாவமா யுள்ள செய்கைகளுமென்பதாம்.

அ-கை. இப்படி சம்சாரத்தின் வாதனைகளையடைந்து அதிகாரிகள் திருப்தியடையாமலிருக்கும்போது இருந்தபடிதம் சொல்லுகிறார்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्राप्यातीरतरुच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

ஸத்கர்மபரிபாகாத்தே கருணாநிதிநோத்₃த்₄ருதா꞉ ।
ப்ராப்யா தீரதருச்சா₂யாம் விஶ்ராம்யந்தி யதா₂ஸுக₂ம் ॥ கக ॥

தே — அந்த புருஷர்களானவர்கள்	தீரதருச்சா₂யாம் — கரையிலிருக்கிற மரத்தின் நிழலை
ஸத்கர்மபரிபாகாத் — புண்ணியகர்மங்களின் பரிபாகத்தால்	ப்ராப்ய — அடைந்து
கருணாநிதிநா — கருணைக்கு நிதியான குருவினால்	யதா₂ [அப்படி
உத்₃த்₄ருதா꞉ (ஸந்த꞉) — அந்த நதியினின்று கரையேற்றப்பட்டவர்களாகி	ஸுக₂ம் — சுகமாயிருக்கும்படி
	விஶ்ராம்யந்தி — சிரமபரிகாரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் தாபங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று சொல்லி அதற்குத்தாம் சொல்லுகிறார்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्वदर्शिनः ।
पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिंपराम् ॥

உபதே₃ஶமவாப்யைவமாசார்யாத்தத்வத₃ர்ஶிந꞉ ।
பஞ்சகோஶவிவேகேந லப₄ந்தே நிர்வ்ருதிம் பராம் ॥ கஉ ॥

ஏவம் — இப்படி சம்சாரநதியினின்று கரையேறினவர்கள்	அவாப்ய — அடைந்து
தத்வத₃ர்ஶிந꞉ — தத்துவத்தை அறிந்தவர்களான	பஞ்சகோஶவிவேகேந — அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினாலே
ஆசார்யாத் — ஆசாரியர்களிடமிருந்து	பராம் நிர்வ்ருதிம் — பரமானந்தத்தை
உபதே₃ஶம் — (தத்துவமஸி முதலிய மகாவாக்கிய உபதேசத்தை)	லப₄ந்தே — அடைகிறார்கள்

இ-ள். அந்தக்கரணசுத்தியடைந்தவர்கள் இவ்விதம் தத்துவத்தை அடைந்து அதனால் ஆனந்தத்தை யடைவார்களென்பதாம்.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் தாபங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று சொல்லி அதற்குத்தாம் சொல்லுகிறார்.

[illegible]

णोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।
स्तैरावृतस्वात्माविस्मृत्यासंसृतिव्रजेत् ॥

[illegible]

श्चीकृतभूतोत्थोदेहस्स्थूलोन्नमंज्ञकः ।
राजसैःप्राणैःप्राण कर्मेन्द्रियैस्सह ॥
कैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।
ाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
सत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

अन्नंप्राणोमनोबुद्धिरानन्द[illegible] ।
कोशास्तैरावृतस्स्वात्माविस्मृत्या[illegible] ॥

அந்நம்ப்ராணோ ம[illegible]
கோசாஸ்தைராவ்ருதஸ்ஸ்வாத்மா [illegible]

தே அவைகள் [illegible]

அந்நம் அன்னமயமென்றும் [illegible]

ப்ராணꞏ பிராணமயமென்றும் [illegible]

மநꞏ மனோமயமென்றும் [illegible]

புத்திꞏ விஞ்ஞானமயமென்றும் [illegible]

ஆநந்தꞏ ச ஆனந்தமயமென்றும் [illegible]

இதி பஞ்ச இப்படி ஐந்தாகிய [illegible]

வி-ம். ஆத்மா தன்னை [illegible]
தனை தான் மறைக்கப்படுவதால் [illegible]
இ-தி- உலகத்தில் கோச [illegible]
பட்டாலடைந்து தானே [illegible]
டாக்கப்பட்ட பாசியால் [illegible]
டத்திலுண்டான சாம்பலால் [illegible]
னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் [illegible]
ச-கை. அந்தகோசங்களின் [illegible]

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थो[illegible] ।
लिंगेतुराजसैःप्राणैः प्राण कर्मेन्द्रियैःसह ॥
सात्विकैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमय[illegible] ।
तैरेवसाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
कारणेसत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

ஸ்யாத்பஞ்சீக்ருதபூதோத்தோ [illegible]
லிங்கேதுராஜஸை꞉ப்ராணை꞉ப்ராண [illegible]
ஸாத்விகைர்தீந்த்ரியை ஸ்ஸாகம் [illegible]
தைரேவஸாகம்விஜ்ஞாநமயோ [illegible]
காரணேஸத்வமாநந்தமயோ [illegible]

பஞ்சீக்ருதபூதோத்தꞏ [illegible]

[illegible]

ननुकोशैस्तुतादात्म्याद्भात्यात्मातन्मयोभवेत् ॥

[illegible]

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांपञ्चकोशविवेकतः ।
स्वात्मानंतत उद्धृत्यपरंब्रह्मप्रपद्यते ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் [illegible] ।
ஸாநாத்மத்ருக் [illegible] ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் — அன்வயவியதிரேக யுக்திகளால்	[illegible]
பஞ்சகோச விவேகத: — சொல்லப்போகிற பஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினாலே	[illegible]

இ-தி. வெகுகாலமாய் ஜந்மாடவியின் [illegible] ஒருகிழவனைக்கரையேற்றியபின் அவன் [illegible]

அ-கை. பிரகிருத அன்வய வியதிரேகங்களின் [illegible] காண்பிவிக்கிறார்.

अभानेस्थूलदेहस्यस्वप्नेय त्भानमात्मन ।
सोन्वयोव्यतिरेकस्ततभानेन्यानवभासनम ॥

அபாநே ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்வப்நே [illegible] ।
ஸோந்வயோ வ்யதிரேகஸ் [illegible] ॥

ஸ்தூலதேஹஸ்ய — ஸ்தூலதேகம்	[illegible]
அபாநே (ஸதி) — தோன்றாத	[illegible]
ஸ்வப்நே — சுவப்பனவஸ்தையில்	[illegible]
ஆத்மந: — ஆத்துமாவினுடைய	[illegible]
யத் — யாதொருஸ்வபனசாக்ஷியின்	[illegible]
பாநம் — ஞானமுண்டோ	வ்யதிரேகம் [illegible]

வி-ம். இந்தபிரகரணத்தில் அன்வயத்திற்கு [illegible] திற்கு வியாவிருத்தியும், சொல்லப்பிகிறது.

இ-தி. தோட்டமே சம்பந்தமில்லையென்றால் [illegible] படிசம்பந்தப்படாதோ, அப்படி இத்தேகம் [illegible] மான சகலமும் நமக்கில்லையென்றறியத்தக்கது இன்னும் [illegible] ல்லாதபோது இத்தேகமிருப்பதும் இத்தேகம் [illegible] ன்மைபோலும் அறி.

அ-கை. இப்படிஸ்தூலதேகத்தை அன்வய [illegible] யவியதிரேகத்தை காண்பிவித்து லிங்கதேகத்தை [illegible]

लिंगाभानेसुषुप्तौस्यादात्मनोभानमन्वयः ।
व्यतिरेकस्तुतद्भानेलिंगस्याभानमुच्यते ॥

[illegible] |
[illegible] ||

விசாரயேத் — விசாரிக்கக்கடவன்	[illegible] — ஆத்மாவினுக்க [illegible] / [illegible]
[illegible] — [illegible]	[illegible] — விசாரிக்கக்கடவன்
[illegible] — [illegible]	[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]	[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]	[illegible] — [illegible]

இ - கி. [illegible]

[illegible]

இ - கி. [illegible]

तद्विवेकाद्विविक्तास्स्युःकोशाःप्राणमनोधियः ॥

தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்ஸ்யு: கோஶா: ப்ராணமநோதிய: ||

தத்விவேகாத் — [illegible]	கோஶா: — [illegible]
ப்ராணமநோதிய: — [illegible]	விவிக்தா: — [illegible]
	ஸ்யு: — ஆகின்றன

[illegible]

तेहितत्रगुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः ॥

தேஹிதத்ர குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்ப்ருதக்க்ருதா: ||

தே — [illegible]	ப்ருதக் க்ருதா: — [illegible]
தத்ர — [illegible]	
குணாவஸ்தா பேதமாத்ராத் — [illegible]	

இ - கி. [illegible]

அ-கை. இப்போது காரணசரீரவிவேக ...

सुषुप्त्यभानेभानन्तुसमाधावात्मनोन्वयः ।
व्यतिरेकस्त्वात्मभाने सुषुप्त्यनवभासनम् ॥

ஸுஷுப்த்யபாநேபாநந்துஸமாதாவாத்மநோந்வய: ।
வ்யதிரேகஸ்த்வாத்மபாநே ஸுஷுப்த்யநவபாஸநம் ॥

ஸுஷுப்த்ய பாநே } சுஷுப்தி விளங்காத	ஆத்ம பாநே } ஆன்மா ...
ஸமாதௌ சமாதியில்	ஸுஷுப்த்ய நவபாஸநம் } ...
ஆத்மந: ஆன்மாவினுடைய	
பாநம் து விளக்கமே	
அந்வய: அனுவிருத்தித்திருக்கிறது	வ்யதிரேக: ...

வி-ம். இதிலொரு அனுமானம், பிரத்தியக்ஷத்தால் ...
யிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லாமல் ...
போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால் ...
னும் யாதொன்றும் போகவில்லையோ, அது அவைகளுக்கு ...
களுக்கு நார்வேறாகுமோ, பசுவின் வெளுப்பு ...
ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் ...
அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியென்று.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகங்களினாலே ...
ட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிர்மத்துவம் சித்திக்குமென் ...
மாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லியுபநிஷத்தின் ...

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मायुक्त्यासमुद्धृतः ।
शरीरत्रितयाद्धीरैः परंब्रह्मैवजायते ॥

யதாமுஞ்ஜாதிஷீகைவமாத்மாயுக்த்யாஸமுத்த்ருத: ।
ஶரீரத்ரிதயாத்தீரை:பரம்ப்ரஹ்மைவஜாயதே ॥

முஞ்ஜாத் இஷீகா யதா	தீரை: ...
முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படி யெடுக்கப்படுகிறதோ	ஆத்மா } ஆன்மா ...
ஏவம் அப்படிப்போல இவ்விதமாக	யுக்த்யா } ...
ஶரீரத்ரிதயாத் } ஸ்தூலசூக்குமகாரணதேகத்திலிருந்து	ஸமுத்த்ருத: (ஸந்) } ...
	பரம்ப்ரஹ்மைவ ...
	ஜாயதே ஆகிறான்

சா-ம். சிதானந்தரூபமான வஸ்துவைக்கூட ஸ்தாவரஜங்கமங்களிரண்டிடத்திலும் சமானமென்பதே பிரமஞானம்.

இ-தி. சிதானந்தரூபமாகிற ஆகாசமே எங்குமெப்பொழுதுமிருக்கிற பரமாகாசமாய் விளங்குவது பிரமஞானம்.

அ-கை. இதுவரையிற்சொன்ன சிருஷ்டிக்ரமத்தால் சுபாவமான தத்துவஞானம் நிரூபிக்கப்பட்டதால் (பேக்ஷிக்கா ஆரம்பிக்கவேண்டுவதில்லை) எனில் அந்த ஆரம்பம் சித்திக்கும்பொருட்டு இப்போது சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை மஹாவாக்கியப் பொருளைக்கொண்டு சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरेवंयुक्त्यासंभावितैकता ।
तत्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

பராபராத்மநோரேவம்யுக்த்யாஸம்பாவிதைகதா ।
தத்வமஸ்யாதிவாக்யைஸ்ஸாபாகத்யாகேநலக்ஷ்யதே ॥ ௬௯ ॥

பராபராத்மநோ:	ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு	ஸா	அந்த ஏகத்துவமானது
ஏவம்	இப்படி	தத்வமஸ்யாதிவாக்யை:	தத்துவமஸ்யாதி வாக்கியங்களால்
யுக்த்யா	யுக்தியினாலே	பாகத்யாகேந	விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால்
ஏகதா	ஏகத்துவமானது	லக்ஷ்யதே	காண்பிக்கப்படுகிறது
ஸம்பாவிதா	ஸம்பாவிக்கப்பட்டது		

இ-தி. யுக்தியினால் ஐக்கியம் ஸம்பாவிக்கப்பட்டு விட்டபோதிலும் அது தத்துவமஸியாதி வாக்கியங்களால் (பாகத்தியாக லக்ஷணையினால்) காண்பிக்கப்படுமென்று சொல்லுகிறார்.)

அ-கை. (தத்துவமஸியென்ற வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு (தத்) என்கிற பதார்த்த ஞானம் முக்கியமாதலால் (தத்) என்ற பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

जगतोयदुपादानंमायामादायतामसीम् ।
निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मतद्गिरा ॥

ஜகதோயதுபாதாநம்மாயாமாதாயதாமஸீம் ।
நிமித்தம்சுத்தஸத்வாம்தாமுச்யதேப்ரஹ்மதத்கிரா ॥ ௭௦ ॥

யத் ப்ரஹ்ம	யாதொரு பிரமமானது	உபாதானம்	உபாதானகாரணமாகவும்
தாமஸீம்	தமோகுணப்ரதானமாகிய	சுத்தஸத்வாம்	சுத்தஸத்துவப்ரதானமான
மாயாம்	மாயாசக்தியை	தாம்	அந்த மாயாசக்தியை
ஆதாய	கிரகித்து	(ஆதாய)	கிரகித்து
ஜகத:	ஜகத்திற்கு	(ஜகத:)	ஜகத்திற்கு

நிமித்தா நிமித்த காரணமாயிருக்கிற | [illegible]
தஸ்யா அந்தப்பிர்மமைதன்னியமிக | [illegible]

இ-தி. படைகளையும் ஆஞ்ஞைபுரமை [illegible] வெதுபோலும் தோல்(சக்கை) [illegible] போலுமறி.

அ-கை. துவம்பதவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्वान्तांकामकर्मादिदूषिताम् ।
आदत्तेतत्परंब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதாமலிநஸத்வாந்தாம் காமகர்மாதிதூஷிதாம் ।
ஆதத்தேதத்பரம்ப்ரஹ்மத்வம்பதேந ததோச்யதே ।

பரம்ப்ரஹ்ம பரப்பிரமமானது
யதா எப்போது

காமகர்மாதிதூஷிதாம் [illegible]

மலிநஸத்வாந் } அதினால் மலினப்பட்ட தாயுமிருக்கிற
தாம் அந்த அவித்தியாசக்தியை
ஆதத்தே கிரகிக்கிறதோ
தத் [illegible]
த்வம்பதேந [illegible]
ததா அப்போது
உச்யதே [illegible]

இ-தி. மட்டைகொட்டாங்கச்சி [illegible] சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் [illegible] கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை. இப்படித்தத்பதத்துவம் பதார்த்தங்களை [illegible] தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयीमपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபிதாமுக்த்வாபரஸ்பரவிரோதிநீம் ।
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்மஹாவாக்யேநலக்ஷ்யதே ।

பரஸ்பரவிரோதிநீம் } ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயும் [இரு
த்ரிதயீமபி முக்குணங்களுமாயிருக்
தாம் அந்த மூலப்பிரகிருதியை
உக்த்வா விட்டு [illegible]
மஹாவாக்யேந [illegible]
அகண்டம் { [illegible]

ஸச்சிதா நந்தம் } சச்சிதானந்தமாயிருக்கி று (பிரமமானது) | லக்ஷ்யதே } லக்ஷணையினால் போதிக்கப் படுகிறது.

இ - கி. சுருதியிலும் தேகாதியிலுமிருக்கிற அரசங்களைத் தள்ளி யசமான இரண்டிரையும் ஒன்றாய்ச் சேர்ப்பதுபோலுமறி.

அ - கை. இப்படி விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் வாக்கியார்த்தமான மெய் யெமாக்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदन्तयोः ।
त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

ஸோயமித்யாதிவாக்யேஷுவிரோதாத்ததிதந்தயோ: |
த்யாகேநபாகயோரேகஆச்ரயோலக்ஷ்யதேயதா || ௪௭ ||

ஸ: அயம் இத்யாதிவாக்யேஷு — சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமுதலான வாக்கியங்களில்

ததிதந்தயோ: } அந்த இந்த தேசகாலாதிகளுக்கு [யோ
விரோதாத் விரோதமாயிருப்பதினா
பாகயோ: அந்த விருத்தாம்சங்களின்
த்யாகேந பரித்தியாகத்தினால்

ஏக: ஆச்ரய: } விருத்தமன்னியிலிருக்கிற இரண்டுக்குமாதாரமான தேவதத்தன் ஒருவனே
யதா அப்படி:
லக்ஷ்யதே காண்பிக்கப்படுகிறனோ

இ - கி. அந்தராஜனை இந்தப்பிராமணனென்ற சொல்லில் விருத்தமானபாகங்களையும் அந்நதையும் விந்தனியாயும் காண்டிரையையும்விட்டு ஆளொருவனைக்காட்டுதல்போலுமறி.

அ - கை. இப்படி திருஷ்டாந்தஞ்சொல்லி தாஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவித்யேவிஹாயைவமுபாதீபரஜீவயோ: |
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்பரம்ப்ரஹ்மைவலக்ஷ்யதே || ௪௮ ||

பரஜீவ } ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவ யோ: } த்துவத்திற்கும்
உபாதீ உபாதிகளாயிருக்கிற
மாயாவித்யே மாயாவித்தைகளை
விஹாய ஏவ தள்ளித்தானே

அகண்டம் அகண்டமாயும்
ஸச்சிதாநந்தம் சச்சிதானந்தமாயும்
பரம் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமே [படுகிறது
லக்ஷ்யதே லக்ஷணையினாலே போதிக்கப்

இ - கி. மாயையாலேயும் அவித்தையாலேயும், பிரிக்க வாக்கியத்திற்கண்ட அகண்டமாய் ஆத்மா பிரமமென்னுமிதனைக் கண்டுபோலறி.

அ-கை. மஹாவாக்கியத்திலே [illegible]
நிர்விகற்பமாவென்று விகற்பி [illegible]
சொல்லுகிறான்.)

सविकल्पस्य लक्ष्यत्वे लक्ष्यस्य स्यादवस्तुता ॥

ஸவிகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வே [illegible]

ஸவிகல்பஸ்ய { ஜாத்யாதிபேதங்களோடே [illegible] / கூடியதாக விகற்பம் [illegible]
லக்ஷ்யத்வே (ஸதி) { மஹாவாக்கியத்திலே / லக்ஷிப்பிக்கப்படுமாகில் [illegible]

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான [illegible]

அ-கை. இரண்டாவதாம்சத்தில் [illegible]

निर्विकल्पस्य लक्ष्यत्वं न दृष्टं न च संभवि ॥

நிர்விகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வம் [illegible]

நிர்விகல்பஸ்ய { நாமஜாத்தியாதிகள் [illegible] / விகற்பத்திற்கு [illegible]
லக்ஷ்யத்வம் லக்ஷியமாயிருக்கல் [illegible]

இ-தி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்ப [illegible]
டாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்தியானவன் [illegible]
நிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம் [illegible]
ஷம் சொல்லுகிறார்.

विकल्पो निर्विकल्पस्य सविकल्पस्य वा भवेत् ।
आद्ये व्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்ய ஸவிகல்பஸ்ய வா பவேத்
ஆத்யே வ்யாஹதிரந்யத்ர அநவஸ்தாத்மாச்ரயாதய: [illegible]

நிர்விகல்பஸ்ய { நிர்விகற்பவஸ்துவைக் / குறித்தா
ஸவிகல்பஸ்ய வா { சவிகற்பத்தைக் குறித்தா
விகல்பம் நீ செய்த விகற்பமானது
பவேத் பவிக்கக்கூடியது

ஆத்யே { [illegible]
வ்யாஹதி: { [illegible]
அந்யத்ர { [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அ-கை. மஹாவாக்கியத்திஞல் லக்ஷிப்பிக்கப்படும் [illegible] நிர்விகற்ப்பமாவென்று விகற்பித்து [illegible] சொல்லுகிருன்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्यादवस्तुता ॥

ஸவிகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வேலக்ஷ்யஸ்ய [illegible] ।

ஸவிகல்பஸ்ய	ஜாத்யாதிபேதங்களோடே கூடியதுசவிகற்பம் (அது)	லக்ஷ்யஸ்ய	[illegible]
லக்ஷ்யத்வே (ஸதி)	மஹாவாக்கியத்திஞல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுமாஞல்	ஸ்யாத் அவஸ்துதா	[illegible]

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான [illegible]

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்திலும் [illegible]

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनदृष्टंनचसंभवि ॥

நிர்விகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வம் நத்ருஷ்டம் [illegible] ।

நிர்விகல்பஸ்ய	நாமஜாத்தியாதிரகித நிர்விகற்பத்திற்கு	நத்ருஷ்டம்	[illegible]
லக்ஷ்யத்வம்	லக்ஷியமாயிருத்தல்	நச ஸம்பவி	[illegible]

இ-தி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்பமான [illegible] டாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிருர் நீகேட்ட [illegible] மிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யக் கூடாதென்று, [illegible] ஷம்சொல்லுகிருர்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवाभवेत् ।
आद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்ய ஸவிகல்பஸ்ய வா பவேத் ।
ஆத்யே வ்யாஹதிரந்யத்ராநவஸ்தாத்மாஶ்ரயாதய: ॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நிர்விகற்பவஸ்துவைக் குறித்தா	ஆத்யே	[illegible]
ஸவிகல்பஸ்ய வா	சவிகர்பத்தைக்குறித்தா	வ்யாஹதி:	[illegible]
விகல்பம்	நீ செய்த விகற்பமானது	அந்யத்ர	[illegible]
பவேத்	பவிக்கக்கூடியது		

அநவஸ்தாத்மாச்ரயம் — அனவஸ்தை என்ன, ஆத்துமாசிரயமென்ன, இவைமுதலான தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகின்றன.

வி ம். அதுவெப்படியெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்பக்ஷத்தில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிலிருக்கிறமூன்றும் வேற்றுமையோடேகூடியிருக்கிற விகற்பத்தினாலும், முதலாவதுவேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினாலும், ஓரேவிகற்பம்சொல்லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றேயென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது. அதை ஆசிரதமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும் இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றாம்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதினாசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமாகதால், அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானது முதலாவது வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்த இரண்டுகளுக்குமன்னியமா, முதலாவதான மூன்றாம்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்பக்ஷத்தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவிசேஷணிபூதமான விகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறு, முதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும், இரண்டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்னதோஷங்கள் இவிடத்திலமாத்திரமன்று பின்னை யோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதோஷங்கள்வருமென்று சொல்லுகிறார்.

इदंगुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।
समन्तेनस्वरूपस्यसर्वमेतदितीष्यताम् ॥

இதம்குணக்ரியாஜாதித்ரவ்யஸம்பந்தவஸ்துஷு ।
ஸமந்தேநஸ்வரூபஸ்யஸர்வமேததிதீஷ்யதாம் ॥ ருக ॥

இதம் இந்ததோஷமானது — குணமானது நிர்குணத்திலா அல்லது குணத்திலா கிரியையானது கிரியையற்றதிலா அல்லது கிரியையிலா, ஜாதியானது மப்படியே, கிரியையானது மப்படியே, சம்பந்தமவ்வுமப்படியே ஸம்பந்திக்கத்தக்கது

குணக்ரியாஜாதித்ரவ்யஸம்பந்த வஸ்துஷு

ஸர்வ மேதத் ஸமானமாகையால் — வஸ்துஷு ஸமந்தேந இந்த சாஸ்திரமும்

ஷாஂ [illegible] } அ [illegible]
ஷ்யு ஐகி } [illegible]

வி-ம். இதில் [illegible]

குண [illegible]

ம்முதலான [illegible]

ச-ங்கை. இது [illegible]

யென்று சங்கிக்க [illegible]

ற்பமானது அசங்கதமான [illegible]

துவின் சுவரூபத்தி [illegible]

ஆ-ங்கை. மற்ற [illegible]

ருதத்தில் [illegible]

विकल्पतद्भावाभ्याम [illegible]

विकल्पितन्त्व [illegible]

ஷிகல்ப [illegible]

ஷிகல்பி [illegible]

ஷிகல்ப [illegible]

ஸாமானாதிகரண்ய [illegible]

ஷிகல்பி [illegible]

சூத்ரம். ௬௨ இவைகள் [illegible]

வி-ம். அசங்கதமான [illegible]

அது எப்படியென்றால், [illegible]

மா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, [illegible]

சப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் [illegible]

ணங்களுக்கு, ஆசிரயமாயிருப்பது, [illegible]

மென்பார்கள், கர்மமன்றியில் [illegible]

குணமெனப்படும், நித்தியம் [illegible]

பிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் [illegible]

காரணம் கர்மமென்று [illegible]

சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் [illegible]

இ-தி. சாக்ஷியான [illegible]

சொப்பனம்கற்பிக்கப் படுகிறது, [illegible]

தம்போலவறி, (து) என்று [illegible]

[illegible]

इत्थंनार्कैस्तद्दर्शानुमन्त्यानेश्रवणंमनेन ।
युक्त्यामंभानितन्त्यानुमन्त्यानंमनंनतुनन ॥

[illegible]

नाक्यांनिर्नांकर्कैर्वेनिनमस्त्यानितन्ययन ।
एकृतानन्त्वंमनोद्भिनीदृढयामनमुन्यंन ॥

[illegible]

ஶ்ருதிவ ஸ்வரூப ஐதி } அந்தந்த குணாதிகளின் ஸ வரூபத்திற்கென்று | ஐஷ்டுகாம [illegible]

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணாதி[illegible] [illegible] குணமில்லவேயில்லேயென்ற, தோஷமிருக்கிறது, இ[illegible] [illegible] ப்ரஸ்துலான தோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இதுஅசத்தான சமாதானமானால், [illegible] யென்று சங்கித்ததற்கு பதில்சொல்லுகிறார். [illegible] ற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணாதிகள் [illegible] துவின் சுவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

ஆ-கை. மற்றவிடங்களிலு மிப்போதுநீர்சொன்னபடி [illegible] ருதத்தில் என்ன ஆயிற்றெனில்.

विकल्पतद्भावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि ।

विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसंबन्धाद्यास्तुकल्पिताः ॥

விகல்பதத்பாவாப்யாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி ।

விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்பந்தாத்யாஸ்துகல்பிதா: ॥

விகல்பதத்பாவாப்யாம் — விகற்பமென்ன [illegible] யென்ன இந்த இரண்டினால்

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி — சம்பந்தப்படாத [illegible] ஆன்மாவினிடத்தில்

விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்பந்தாத்யா: — விகற்பதன்மையென்ன, [illegible] மையென்ன, சம்பந்த[illegible] முதலானவைகளென்ன

கல்பிதா: து — இவைகள் கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கரான ஆன்மாவில், நீகேட்ட [illegible] அது எப்படியென்றால், இந்தஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, [illegible] மா, லக்ஷியமா, அலக்ஷியமா, சம்யோகசம்பந்தமா, [illegible] ஆதி சப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில்திர[illegible] ணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இதைநார்கிகள், [illegible] மென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரத்தை ஆசிரயித்தி[illegible] குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அனேகவிர்த்தி[illegible] பிவிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் சம்யோக விபோகங்களில் [illegible] காரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிவிக்கப்[illegible] சொன்னசகலமும் சுவரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாக்ஷியான தன்னிடத்தில் நித்திரா சக்தியால் [illegible] சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நீலாதி[illegible] கம்போலவுறி, (து) என்றுசொல்கற்பிதமென்றதை புறதிப்படுத்துகிறது.

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்தகிரந்தத்திஞல், என்னமுடிவாயிற்றெனில், அதைச்சொல்லுகிருர்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।
युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

ஐத்தம் இப்படி
வாக்யை: மகாவாக்கியங்களிஞலே
ததர்த்தானுஸந்தாநம் அந்த பிர்மத்தினுடைய சச்சிதானந்தாதி அர்த்தத்தினுடைய அனுசந்தானமே
ச்ரவணம்ஹவேத் சிரவணமாக ஆகிறது
யுக்த்யா யுக்தியிஞலே
ஸம்பாவித த்வாநுஸந்தாநம் அந்த பிர்மத்துவம் சம்பவிக்கும்படியான அனுசந்தானம் யாதோ
தத், மநநம் அது மனனமென்று
து. சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படிஜகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பவித்துசொன்னப்பிரகாரத்தால் மஹாவாக்கியங்களிஞலேயும் அந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தமானஜீவபிர்மைபிக்கரூபமான சுருதிசம்மந்தானுசந்தானமே சிரவணமெனப்படும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் முஞ்சிப்புல்லேத்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோல கோசங்களேத்தள்ளி, தன்னேப்பரபிர்மமாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆலோசனை ரூபமானயுக்திசம்மந்த ஞானமேமனன மானதால் இந்தமனனதும் ஆத்துமசுவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது

அ-கை. இப்போதுநிதித்தியாசனம் சொல்லுகிருர்

ताभ्यांनिर्विचिकित्सेर्थेचेतसस्थापितस्ययत् ।
एकतानत्वमेतद्धिनिदिध्यासनमुच्यते ॥

தாப்யாம் அந்தசிரவணமனனங்களால்
நிர்விசிகித்ஸே நிச்சயமாயிருக்கிற
அர்த்தே சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிடத்தில்
ஸ்தாபிதஸ்ய வைக்கப்பட்டிருக்கிற
சேதஸ: மனதிற்கு
யத் யாதொரு
ஏகதாநத்வம் ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாகமுண்டாவதான
ஏதத்ஹி இதுவே
நிதித்யாஸநம் நிதித்தியாசனமென்று (யோகசாஸ்திரத்தில்)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வெல்லத்தின் [illegible]

அ-கை. அந்தத்திருத்தியான [illegible]

ध्यातृध्यानपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யாநெபரித்யஜ்ய க்ரமாத் [illegible]
நிவாததீபவச்சித்தம் ஸமாதி [illegible] ||

த்யாத்ரு த்யாநே.	தியானம்பண்ணுகிறவன் தி யானம் இரண்டையும்	[illegible]
பரித்யஜ்ய	தள்ளி	[illegible]
க்ரமாத	கிரமமாக	[illegible]
நிவாத தீபவத	காற்றில்லாதவிடத்தில் வை த்த தீபம்போல்	[illegible]

இ-தி. வேடர்களோடே சேர்ந்து [illegible]
ரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமார [illegible]
விப்பட்டு, நம்பினதேசிகனைப், [illegible]
ஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண் [illegible]
வேடனென்றுவருவதை நான் [illegible]
நிதித்தியாசனம், ராஜனென்ற [illegible]

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் [illegible]
சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதே [illegible]
ஞானத்தால் அறியத்தக்கதா [illegible]
றுசொல்லுகிறூர்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्भिताः ॥

வ்ருத்தயஸ்து ததாநீமஜ்ஞாதா அப்யாத்மகோசரா: |
ஸ்மரணாதநுமீயந்தே வ்யுத்திதஸ்ய ஸமுத்திதா: || [illegible] ||

ததாநீம்	அந்தசமாதிகாலத்தில்	ஸமுத்திதா: [illegible]
ஆத்மகோசரா:	ஆன்மாவை விஷயீகரித் துண்டாகிற	[illegible]
வ்ருத்தய: து	விருத்திகளானவை	[illegible]
அஜ்ஞாதா: அபி	அறியப்படாதவைகளா க இருந்தாலும்	ஸ்மரணாத் [illegible]
வ்யுத்திதஸ்ய	சமாதியிலிருந்து எழுந்தவ னுக்கு	அநுமீயந்தே [illegible]

இ-கி. தூங்கியிருக்கிறவன் சூரோதயத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சந்நியாசி முன்னனுபவித்த ஸ்திரீயின் சுகத்தை நினைத்துப் புலம்புவதென்ன றதி, யதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது வேதாந்திஸித்தமாயிருப்பதைப் பார்த்துக்கொள்.

ஆக்ஷே. அப்போ விருத்தி உண்டாகிறதற்கு ப்ரயத்தனமில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்தியாகியிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௬௭ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்ட
ப்ரயத்நாதபி ப்ரயத்தினத்தாலும்
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத் அதிருஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்காரத்தினாலும்
வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய
அநுவ்ருத்தி: து அனுசரிப்பும்
பவேத் உண்டாகும்

வி-ட. பதஞ்சலிமகாமுனி யோகசூத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு தக்கவிருத்தி யென்கிற புண்ணியம் ப்ரயத்தனம் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகாரணம் இருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-கி. புண்ணியவான்களுக்கு அப்பியாசத்தில் விசேஷங்களுடன் சஞ்சரிக்கும் பழயவாசனையிருப்பதுபோலவும், இன்னம் ஒருதரம் புகைவண்டியோடின தற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் நிறுத்தினபின் வேகத்தினாலும் தண்டவாளத்தின் சலனத்தினாலும் பின்வண்டிகள் தள்ளுகிறதனாலும் எப்படி சற்றுநேரத்தில் ஓட்டுகிறவன் தாங்கினாலும் புகைவண்டி ஓடினதுபோலவும்.

ஆக்ஷே. நீர்சொன்ன சமாதி பூர்வாசாரியர் நிரூபிக்கவில்லையே யெனில் ஸர்வக்ஞராயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்த்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ ௬௮ ॥

நிவாதஸ்த: { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
தீப: தீபமானது
யதா { எப்படியோ அப்படியிருக்கின்றதோ அசையாதிருக்குமென்று.

இ-தி. வெல்லத்தின் [illegible]

அ-கை. அந்தரிதித்தியான [illegible]

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।

निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யானே பரித்யஜ்ய க்ரமாத் [illegible]

நிவாததீபவச்சித்தம் ஸமாதிரபிதீயதே [illegible] ॥

த்யாத்ரு த்யானே	தியானம்பண்ணுகிறவன் தி யானம் இரண்டையும்	[illegible]
பரித்யஜ்ய	தள்ளி	[illegible]
க்ரமாத்	கிரமமாக	[illegible]
நிவாத தீபவத்	காற்றில்லாதவிடத்தில் வை த்த தீபம்போல்	[illegible]

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து [illegible] ரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமார [illegible] விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அ[illegible] ஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண் [illegible] வேடனென்றுவருவதை நான் அரசனென் [illegible] நிதித்தியாசனம், ராஜனென்று நினைப்பவிக் [illegible]

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் [illegible] சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூட [illegible] னுமானத்தால் அறியத்தக்கதா [illegible] றுசொல்லுகிறுர்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।

स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्धिताः ॥

வ்ருத்தயஸ்து ததானீமஜ்ஞாதா அப்யாத்மகோசரா: ।

ஸ்மரணாதநுமீயந்தே வ்யுத்திதஸ்ய ஸமுத்[illegible] ॥

ததானீம்	அந்தசமாதிகாலத்தில்	ஸமுத்திதா [illegible]
ஆத்மகோசரா:	ஆன்மாவை விஷயீகரித் துண்டாகிற	இ[illegible] சமாதிய [illegible] டாகிற
வ்ருத்தய: து	விருத்திகளானவை	
அஜ்ஞாதா: அபி	அறியப்படாதவைகளா க இருந்தாலும்	ஸ்மரணாத் [illegible]
வ்யுத்திதஸ்ய	சமாதியிலிருந்து எழுந்தவ னுக்கு	அநுமீயந்தே [illegible]

இ-கி. தூங்கியிருந்தவன் சடுதிக்கத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலும், ஒரு சன்னியாசிமுன்னனுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தைநினைத்துப் புலம்புவதென்னன் றறிந், யதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது வேதாந்திகளின் சித்தாந்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு ப்ரயத்தினம் இல்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்தியாதியிலிருக்கக்கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्यासंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௫௭ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்ட்ட்டதுக்கிற
ப்ரயத்நாதபி ப்ரயத்தினத்தாலும்
அத்ருஷ்டா ஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்கார ஸசிவாத் { புண்ணியத்தினாலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்காரபலத்தினாலும்
வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய
அநுவ்ருத்தி: து அனுசரிப்பும்
பவேத் உண்டாகும்

அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற

வி-ம். பூர்வஜன்மவாஸனைபோகருத்தியத்தில் யோகிகளுக்கு சங்கல்பத்தை ஏற்படுத்துகிற புண்ணியகர்மமும் மற்றவர்களுக்கு முன்றாகப்படி நிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-கி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தாத்திலவிடாமற்களுடன் சஞ்சரிக்கும் பழயமனமிருப்பதாலேயும், இன்னம் ஒருபக்தி புதைவண்டியோடிவான் தன்மேல்லேயே ஒட்டுகிறவன் தீவிரவிசையின் வேகத்தாலும் தன்னால்தின்ன கொஞ்சதூரம் ஓட்டுகிறவன் ஆங்கேயும் பின்வண்டிகள்தாம் ஓடுவதாலும் எப்படித்தன்காலத்தில் சன்னத்தினாலும் புதைவண்டி ஓடுவதுபோலாகும்.

அ-கை. நீசொன்னஅர்த்தம் பூர்வாசாரியான் கிருபிக்கவில்லையே யெனில் பகவானுமாயிருக்கிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் பலதடவையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ ௫௮ ॥

நிவாத { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
ஸ்த: தீபம் தீபமானது
யதா { எப்படியோ அப்படியிருக்கி அசைவற்றிருக்குமென்று.

இதி [illegible] { இவை [illegible] [illegible] } [illegible]

ஸமவாப ஸ்ரீ [illegible]

இதம் [illegible]

இந்த நான் சொன்ன [illegible]

அ-கை. இந்த [illegible]

अनादाविह संसारे [illegible] ।
अनेन विलयं यान्ति शुद्धो [illegible] ॥

அநாதாவிஹ ஸம்ஸாரே [illegible]
அநேந விலயம் யாந்தி [illegible]

அநாதௌ — ஆதியில்லாத [illegible]

இஹ — இந்த [illegible]

ஸம்ஸாரே — சமுசாரத்தில் [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

அநேந — இந்த [illegible]

வி-ம். ஞானத்தினை [illegible]
போலவென்றுபோமென் [illegible]
யும் இவிவைக்கண்ட [illegible]
அவைகளுக்கு [illegible]

அ-கை. இப்படிசொன்ன [illegible]

धर्ममेघमिमं प्राहुः [illegible] ।
वर्षत्येष यतो धर्मामृतधाराः [illegible] ॥

தர்மமேகமிமம் ப்ராஹு: [illegible]
வர்ஷத்யேஷ யதோ [illegible]

யோகவி { பிரமஞானத்தை [illegible]
தக: } [illegible]

இமம் — இந்த

ஸமாதிம் — நிர்விகற்பசமாதியை

[illegible] { தர்மமேகமென்றும்
சொல்லுகிறார்கள் } [illegible]

வி-ம். சுருதியும் [illegible] காலம் செய்கிற [illegible]
டாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-கி. [illegible]

[illegible]

अमुनावामनाजाल्निरशेषं प्रविल्यापिते ।
समूलोन्मूलिते पुण्यपापाख्ये कर्मसञ्चये ॥
वाक्यमप्रतिबद्धं सत्प्राक्परोक्षावभासिते ।
करामलकवद्बोधमपरोक्षं प्रसूयते ॥

[illegible]

परोक्षं ब्रह्मविज्ञानं शाब्दं देशिकपूर्वकम् ।
बुद्धिपूर्वकृतं पापं कृत्स्नं दहति वह्निवत् ॥

[illegible]

[illegible]

अपरोक्षात्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

[illegible]

[illegible]

இ-கி. [illegible]

அ-கை. [illegible]

इत्थंतत्वविवेकंविधायविधिवन्मनस्समाधाय ।
विगलितसंसृतिबन्धःप्राप्नोतिपरंपदंनरोनचिरात् ॥

[illegible]

[illegible]

இத்தம் இப்போது சொன்னபிரகாரம் [illegible]
தத்வவிவேகம் பஞ்சகோசத்திலிருந்து வேறுபடுத்தினபிரமத்தை [illegible]
விதாய குருமுகமாக [illegible]
விதிவத் [illegible]
விதாய சிரவணாதிகளாலறிந்து [illegible]
மனஸ் மனதை [illegible]
ஸமாதாய { சுவரூபத்தில் ஸ்திரப்படுத்தினின [illegible]
ந. சிராத் சீக்கிரமாக
ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், சிருட்டிக்குமுன்ஏகமேவாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தையறிவதற்கு, (தத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுநினைத்து பஞ்சபூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிரதிவியென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகாசத்தில் எதிரொலிரூபமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்தமும், சீதோஷ்ணமன்றியி லிருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என்றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (சலசல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும், மதுரமானரசமும், புவியில்(கடகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும் நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்ததுற்கந்தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன, சுரோத்திராதிஞானகருவிகளான இந்திரியங்களால் சூக்ஷமங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும் வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற்கருவிகளும், அவையின்தொழில்களை முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின்றன, இந்திரியங்களுக்கு எஜமானனும், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதானது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங்களைகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களை யாராய்ந்துகொண்டும், தன் சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தமஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுணதர்மமான வைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும்,ரஜோகுணதர்மமானகாமக்குரோதாதியுடனும், தமோகுணதர்மமானசோம்பல் கொட்டாவிமுதலானதுடனும், சாத்துவீககுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீணய்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமானத்தோடேகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவிகளினாலும், யுக்திகளினாலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந்தமான விகாரமுண்டென்று அங்கீகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற (இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினால் விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாமல் ஏகமேவாத்து விதீயமான (சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉபநிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடனம் கூறிற்றெனில், இவ்வுலகில் ஒருமரத்தில்தோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்களும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல் முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காணப்படுவனபோல், அவ்விதம்(இச்சத்து)

[illegible]

கூறினார். [illegible]

தும் இருப்பும் ஒரே [illegible]

பும் ஒன்றென்றால் [illegible]

லோகத்திலே [illegible]

ய்யப்பட்டதென்றும், [illegible]

கவேண்டியது [illegible]

ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து [illegible]

கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, [illegible]

என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், [illegible]

தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று [illegible]

சமாதானமும், துவைதவாதிகள் [illegible]

லிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறு [illegible]

ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் [illegible]

சலனமாயும், மனதினாலிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இரு ளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேதமற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் சீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் காரியமென்றதைத் தான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூக்ஷமமான ஆகாசமு மில்லையென்று வைவாதயுக்தியில் எதிர்த்தெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், வர்ணிக்கப்படுவதற்குரூபன் இருக்கிறதென்று உண்டியுக்தியில்லையெனில் அவ்வா று ஆகாசமுமில்லையென்று சம்யுக்தியில் எண்ணோனாக்கூடாது. நங்களுக்கு சம்புத்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துமாயப்பிரகாசமாயிருப்பதாலவ்வித யுக்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசக்தியாயிருப்பதால் சத்துமாத்திரமேயாகும் மனதற்றதைக்கேள்விக்க சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி பொய்யென்று காணருமற்றிருக் கிறதே அவ்வாறுங்கால், மனமாயின் தோற்றத்திற்குரூபம், காணருமற்று சத்துமாத்திரமிருக்கது, மாயாசக்தியானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும் அக்கி னியின் உஷ்ணசக்தி போலகாரியத்தினுடைபடுக்ககது, காரியத்திற்குரூபன் அச் சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமா யுஷ்ணசக்தியில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில் ஏகதேசத்திலிருக்கிறது. அஃதெது பூரணமாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏக தேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூமியிலக்கலனென்று னதுஏகதேசத்தில் காணப்படுகிறயுக்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையி னாலும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்தியேகதேசமென்று சொல்லியிருப்பதினாலும் (விகாசமாத்திரமாகிற சுருதிக்கிலும் வேதனியாசாரியிலால் சக்திக்கு ஏகதேசத்வம் தெரிவிக்கிறகின்றதைத் புனர்க்கு உண்மையிலக்கசமுமசக்தி யில்லையென்றுமக்கிக்கதையாப் ஆகாசத்தையேகதேசமாமையுமாயும் அதி னைகதேசமான அக்கினியையும் போலவெல்லாயிடம் பொருந்தன்றி, அவ்வித போ அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும் தேகங்களையும் அப்படியே பொய்யெனவுணர்க்க போதுவதால் இங்கண்டதற் சத்துவஸ்துமாத்திரமாப்பொருமாம் பிரகாசிப்பதில் தடையில்லை. இத்தகைய சம்மதத்தான் ஸ்திதிமாண்டத்தவன் மனோவாயுப்பங்சசக கேட்குறான், இப் பிரமாண்டசரீர விவேகசக்தி உணர்ந்ததாலும் தேகத்தையவன்னியத்தைத அண்டத்தான் அத்தியைகல வெண்பது சத்தாயிருக்கிற அத்துவைதத்தினும் பொய்யாயிருக்கிற அவைதத்தினுண்டாயிருக்கிறதேதப்பத்தியையெய்திப் பட்ட அத்தியைகளென்னும் பேதம் தெரிவிப்பதில் பிரமாணி போதகத்தியக வால், அத்தியில் போதனும் பிரமாணி போதகமே அத்தியைகளாறுலும் அத் தியைகளுக்குமும் பாக்கியமைய மாத்திரநிலத்தியாத்தாலும் மனோவாயுப்பிரக்க ரணத்திலும் பரமபதன், அத்தியைகளத்தில் விபரீதமற்றதாலும் உட்கொண்டிருந்தாலும் விபாகங்களதனாலும் பூர்விகப்பிராமகொண்டிருந்ததாலும் பசிசனைமுடை யிருந்ததாலும், இந்ததுவிபரீதத்தைக்கேட்டபின், அதிகுன்றமப்போறுதாமி

வஸ்துவிற்குமேற்கூறிய ஸ்வகதபேதம்முதலான [illegible]
றுகாட்ட முறையாய் (ஏகம் எவ அத்விதீயம் [illegible]
ழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் நிரூபிக்க [illegible]
அவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று நாமரூப [illegible]
சொல்லலாமெனில் நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible]
பங்களுண்டான தற்கே சிருஷ்டியென்று சொல்ல [illegible]
போல்(சத்து)நிரமுசமானதால்ஸ்வகதபேதமற்றது [illegible]
ணமற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமேயொழிய சத்தில் [illegible]
ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குஎதிரியான அசத்து [illegible]
புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காணப்படா [illegible]
லை.ஆகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்விதீயம் [illegible]
சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள்சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible]
ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், [illegible]
கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவருசி அசுகம் [illegible]
வஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சகிக்காத வர்களாய் பயத்தை [illegible]
அதற்குமேற் கோளாககசங்கராசாரியாருடைய [illegible]
சாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், ரூபமான [illegible]
கள், மிகவும்பயப்படுகிறார்க ளென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் [illegible]
தினலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற [illegible]
திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து [illegible]
தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால்,அஸ்பர்சயோகம் [illegible]
ரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் [illegible]
ளுர்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு [illegible]
கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று [illegible]
தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டிருப்பு [illegible]
பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென் னும், குற்றம் [illegible]
லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, [illegible]
ய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்று [illegible]
கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான [illegible]
ரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாயிருந்தது [illegible]
கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லை [illegible]
என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடின [illegible]
தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, [illegible]
சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்வைத [illegible]
லிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் [illegible]
ருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றார். யாதொருவஸ்து [illegible]

சலமாயும், மனதினாலிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இருளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் சீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் நாசமாகின்றதைத்தான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிருட்டமான ஆகாசமுமில்லையென்று சொல்லாதேயும் யுக்தியில் எதிர்த்தெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், [illegible] இருக்கதென்று உண்டியுக்தியில் [illegible] ஆகாசமுமில்லையென்று கம்புத்தியில் [illegible]. தங்களுக்கு சத்புத்தியும் வேண்டாமோவெனில், சத்துமாயம்பிரகாசமாயிருப்பதாலவ்வித புத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றதாலேயாயிருப்பதால்சத்துமாத்திரம்போதும் மனதற்றதைசத்திலிக்க சத்துவஸ்துமானசாக்ஷி [illegible] கிறதே அல்லவாமுதலாய், மனமாயின் தோற்றத்திற்குறான், [illegible] சத்துமாத்திரமிருக்குது, மாயாசக்தியானது இதுபிலலாதிருக்குதும். அக்கினியின் உஷ்ணசக்திபோலகாரியத்தினையியக்குக்கது, காரியத்திற்குறான் அச்சக்தியுமியப்படவில்லை, அக்கினிக்கன்னியமா யுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில் ஏகதேசத்திலிருக்கிறது அல்லது பூரணமாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏகதேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூதமியில்லா[illegible] னதானதேசத்தில் காணப்படுகிறயுக்தியினாலும், ஸ்ரீமதியானபகவத்கீதயினாலும் அர்ஜுனனுக்கு மாயாசக்தியேகதேசமென்று சொல்லியிருப்பதினாலும் (விகாரமாச்சு)[illegible] வேதசிரசாசகதியினால் சக்திக்கு ஏகதேசமாய் [illegible] சக்தியுள்ளதென்றுசக்திக்கக்கவேண்டும். ஆகாசத்தினேகதேசமானமாயையும் அதினேகதேசமான அக்கினியையும் [illegible], அக்கினியே அப்புவையும் பூமியையும் பிராணன்களையும் பதினைந்து லோகங்களையும் தேகங்களையும் [illegible] சொல்லுவதால் [illegible] சத்துவஸ்துமாத்திரமாயிருப்பதாவும் பிரகாசிப்பதில் குறையில்லை. இத்தகைய [illegible] என்று, இப் பிரபஞ்சமாகசரீர விவேகசக்தி [illegible] அடையான் அத்தியத்தை யென்பது சக்தாயிருக்கிற அத்துவைதசக்திக்கும் [illegible]

[illegible]

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

पञ्चभूतविवेकस्यव्याख्यानंक्रियतेमया ॥

[illegible]

सदद्वैतंश्रुतंयत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।

बोद्धुंशक्यंततोभूतपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

[illegible]

[illegible]

शब्दस्पर्शौरूपरसौगन्धोभूतगुणाइमे ।

एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणाव्योमादिषुक्रमात् ॥

[illegible]

[illegible]

प्रतिध्वानिर्वियच्छब्दोवायौबीसीतिशब्दनम् ।

अनुष्णाशीतसंस्पर्शोवह्नौभुगुभुगुध्वनिः ॥

उष्णस्पर्शःप्रभारूपंजलेबुलुबुलुध्वनिः ।

शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंरसोमाधुर्यमीरितम् ॥

भूमौकडकडाशब्दःकाठिन्यंस्पर्शइष्यते ।

नीलादिकंचित्ररूपंमधुराम्लादिकोरसः ॥

सुरभीतरगन्धौद्वौगुणास्सम्यग्विवेचिताः ।

[illegible]

உஷ்ண [illegible]

ஶீத [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வியதி ஆகாசத்தில் [illegible]

ஶப்த: சப்தகுணமானது [illegible]

வ்ருத்தி: [illegible]

வாயௌ வாயுவில் [illegible]

ஶப்தஸ்பர்ஶௌ சப்தஸ்பரிசங்களும் [illegible]

அநுஷ்ணாஶீத ஸம்ஸ்பர்ஶ: சீதோஷ்ணமற்ற ஸ்பரிசமும் [illegible]

வஹ்நௌ அக்கினியில் [illegible]

சுடுசுடு த்வநி: புகுபுகுவென்ற த்வனியும் [illegible]

உஷ்ணஸ்பர்ஶ: உஷ்ணஸ்பரிசமும்

ப்ரபா-ரூபம் பிரபாரூபமும் [illegible]

ஜலே ஜலத்தில் [illegible]

புளுபுளு த்வநி: [illegible] த்வனியும் [illegible]

ஶீதஸ்பர்ஶ: சீதஸ்பரிசமும் [illegible]

ஶுக்லரூபம் வெண்மைரூபமும் [illegible]

இ-தி. சாதத்தில் ஒருரசமும், [illegible] சேர்ந்தால் மூன்றுரசமும் காரமும் சேர் [illegible] ந்தால் ஐந்துரசமும் காணப்படுவதுபோலவுமிதி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின் பேதத்தை [illegible] அவைகளின் பேதம் தெரியும்பொருட்டு [illegible]

श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा घ्राणं चेन्द्रियपञ्चकम्॥

ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா க்ராணம் சேந்த்ரியபஞ்சகம்॥

ஶ்ரோத்ரம் செவி

த்வக் தோல்

சக்ஷுஷீ கண்

ஜிஹ்வா [illegible]

க்ராணம் [illegible]

இந்த்ரிய பஞ்சகம் [illegible]

அ-கை. அவைகளின்ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிவிக்கிறார்

कर्णादिगोलकस्थंतच्छब्दादिग्राहकंक्रमात् ।

கர்ணாதிகோளகஸ்தம்தச்சப்தாதிக்ராஹகம்க்ரமாத் ॥ ௬௨ ॥

தத் அந்த ஞானேந்திரியமானதும்
கர்ணாதிகோளகஸ்தம் } காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து
க்ரமாத் கிரமமாக
சப்தாதி க்ராஹகம் } சப்தம் முதலான விஷயங்களைகிரகிப்பதேயனுபவம்

அ-கை. அந்தந்த இந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्म्यात्कार्यानुमेयंतत्प्रायोधावेद्बहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத்கார்யாநுமேயம்தத்ப்ராயோதாவேத்பஹிர்முகம் ॥ ௬௩ ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத் சூக்ஷ்மமாயிருப்பதினாலே தத் அந்த இந்திரியம்
கார்யாநுமேயம் } காரியத்தினால் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது

வி-ம். அனுமானமேதென்றால் பூதாதிகாரணமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிறகிரியையைப்போலே, இப்படியேயல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதகாரியமான சூக்ஷ்மமானதால், அனுமானத்தால் அறியவேண்டியது, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுபாவமென்னவென்றால்,

ப்ராய: அநேகமாய்
பஹிர்முகம் பகிர்முகமாகவே
தாவேத் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்

வி-ம். ஈசுவரனானவர் இந்திரியங்களை, பகிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினதென்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லி இருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

இ-கி. வைதீகாள் அநேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவாம்.

அ-கை. அநேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமு முண்டென்று காண்பிவிக்கிறார்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयेतशब्दआन्तरः ।
प्राणवायौजाठराग्नौजलपानेन्नभक्षणे ॥
व्यज्यन्तेह्यान्तरास्स्पर्शामीलनेचान्तरंतमः ।
उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

[illegible]

க்ஷாமிஸ [illegible]
கடுணே [illegible]
விஷமெ [illegible]
ஸூகா° [illegible]
ஸஹ்ஜ: [illegible]
ஸூக்ஷ்மமெ [illegible]
ப்ராணவாயவ [illegible]
ஜாமா } [illegible]
ஹண [illegible]
ஜகவாமெ [illegible]
அ[illegible]ணை [illegible]
அகாா° [illegible]

இ-தி. [illegible]
[illegible] பரி[illegible].

அ-கை. இனி[illegible]
நிருபிக்கும்பொருட்டு அதி[illegible]

पर्याप्त्यादानगमनादि [illegible] ।

[illegible] ।

உத்[illegible]
வசனதானகமன [illegible]
யிருக்கிற

இ-தி. [illegible]
தனியே செய்[illegible].

அ-கை. [illegible]
ழிலென்று எப்படிச் சொல்லப்[illegible]

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याः [illegible] ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸெவா[illegible] ।

க்ருஷிவாணி ஜ்யஸெவா த்யா:	உழுதல், செட்டி, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம்	[illegible]

[illegible]

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मुखादिगोलकेष्वास्ते तत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोलके स्थितम् ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

तच्चान्तःकरणं बाह्येष्वस्वातन्त्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கஷாயீ [illegible]

கணே [illegible]

விவிதே [illegible]

ஆகாரா [illegible]

பாதா [illegible]

நாயிகே [illegible]

ப்ராணவாயவ [illegible]

ஜாரா [illegible]

ஜவனிகே [illegible]

ஆகராஃ [illegible]

இ-கி. [illegible]

கதேசமாய் புஜிப்பது [illegible]

அ-கை. இனி [illegible]

நிருபிக்கும்பொழுது [illegible]

पर्यन्त्यादानममर्मस्पर्शा [illegible]

[illegible]

உத்ராதானமமர்ம [illegible]

வசனதானகமான [illegible]

யிருக்கிற [illegible]

இ-கி. [illegible]

தனியே செய்வதைக் [illegible]

அ-கை. [illegible]

ழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याः पञ्चमस्थानवर्तिनाः ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவா [illegible]

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாத்யாஃ — உழுதல், செட்டி, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

[illegible]

[illegible]

मुखादिगोलकेष्वास्ते तत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

[illegible]

[illegible]

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोलके स्थितम् ।

[illegible]

[illegible]

तच्चान्तःकरणं बाह्येष्वस्वातन्त्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

[illegible]

அ-கை. [illegible]
காண்பிக்கிறது.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இ-தி. [illegible]
[illegible]

வி-ம். [illegible]
[illegible]

இ-தி. [illegible]
[illegible]
வேண்டியிருப்பதால் [illegible]

அ-கை. [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

வி-ம். மன [illegible]
யடைகிறதென்று இவ்விடத்தில் [illegible]
ஸ்திரங்களில் மனதிற்குச் [illegible]
றுக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை [illegible]

இ-தி. ஜலத்திற்குச் [illegible]
ணமாயும், மண்ணின்சம்பந்தத்தால் [illegible]

அ-கை. அந்தமன [illegible]

[illegible]

वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।

कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्याराजसोत्थिताः ॥

आलस्यभ्रान्तितन्द्राद्यानिकारास्तमसोत्थिताः ॥

[illegible]

[illegible]

सात्विकैःपुण्यनिष्पत्तिःपापोत्पत्तिश्चराजसैः ।

तामसैर्नोभयंकिन्तुवृथायुःक्षपणंभवेत् ॥

[illegible]

[illegible]

அ-கை. மனதுடைய இந்திரிய[illegible] காண்பிக்கிறார்.

अक्षेभ्यायांपेनिर्द्वनद्वुणा[illegible] ॥

அக்ஷேப்ய[illegible] ।

அக்ஷேஷ- இந்திரியங்கள்

அர்த்தாநி- } விஷயங்களை [illegible]
தேஷ- } மாத்திரத்தில் [illegible]

இ-தி. குழந்தைகளை [illegible] தகப்பன் அதிலுள்ள குண[illegible]

வி-ம். ஜீவன்பிராமதிருடைய[illegible] யஸ்தன்போலிருப்பதாலும், [illegible] டானமாத்திரத்தில் அவை[illegible] ஷங்களை விசாரிக்க, அவ்விஷயங்[illegible] திரியங்களுக்கும் வேறாய் குண[illegible] ருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களு[illegible] ங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் அது[illegible] வேண்டியிருப்பதுபோலவுமி

அ-கை. அந்தமனது வைராக்[illegible] ருப்பதால், அந்தப்பிரகாரத்தை [illegible] ணத்தோடேகூடி யிருத்தலைக்காண்பிக்கிறார்.

सत्वंरजस्तमश्चास्यगुणा[illegible] ॥

ஸத்வம்ரஜஸ்தமஶ்சா[illegible] ।

அஸ்ய இந்தமனதிற்கு | [illegible]
ஸத்வம். ரஜ: சத்துவம்; ரஜசு; | [illegible]
தம: ச தமசென்றும் | [illegible]

வி-ம். மனதுமுக்குணங்களுடன் [illegible] யடைகிறதென்று இவ்விடத்திற்சொல்லியிருக்[illegible] ஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவ[illegible] ருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்

இ-தி. ஜலத்திற்குசிதளிர்மலங்கள் [illegible] ணமாயும், மண்ணின்சம்பந்தத்தால் சேறாயும்[illegible]

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களிலும் [illegible]

वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।
कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्यारजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितंद्र्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

வைராக்யம்க்ஷாந்திரௌதார்யமித்யாத்யாஸ்ஸத்வஸம்பவா: |
காமக்ரோதௌலோபயத்நாவித்யாத்யாரஜஸோத்திதா: || ௧௭ ||
ஆலஸ்யப்ராந்திதந்த்ர்யாத்யாவிகாராஸ்தமஸோத்திதா: || ௧௮ ||

வைராக்யம் — வைராக்கியமென்ன	ஆத்யா: — இவை முதலானவை
க்ஷாந்தி: — பொறுமையென்ன	ரஜஸோத்திதா: — ரஜோகுணத்திலுண்டான
ஔதார்யம் — உதாரமென்ன	ஆலஸ்ய ப்ராந்தி தந்த்ர்யாத்யா: — சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்திரை முதலான
ஆத்யா: — இவை முதலானவை	விகாரா: — விகாரங்கள்
ஸத்வஸம்பவா: — ஸத்வகுணத்திலுண்டாயின[ன்ன]	தமஸோத்திதா: — தமோகுணத்திலுண்டான
காமக்ரோதௌ — காமக்குரோதங்களென	
லோபயத்நௌ — லோபப்ரயத்நங்களென்ன	

இ-கி. [illegible] பால் தயிர் நெய் முதலானவைகளும் மனிதர் தேக த்தில் [illegible], இது முதலிய விகாரங்க ளும் உண்டாகுமென்பதாம்.

அ-கை. இவைகளின் பலனைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

सात्विकैःपुण्यनिष्पत्तिःपापोत्पत्तिश्चराजसैः ।
तामसैर्नोभयंकिन्तुव्रथायुः क्षपणंभवेत् ॥

ஸாத்விகை: புண்யநிஷ்பத்தி: பாபோத்பத்திஸ்சராஜஸை: |
தாமஸைர்நோபயம்கிந்துவ்ருதாயு: க்ஷபணம்பவேத் || ௧௯ ||

ஸாத்விகை: — ஸாத்விககுணங்களினாலே	உபயம், ந — புண்ணியபாபங்களிரண்டுமில்லை
புண்யநிஷ்பத்தி: — புண்ணியத்தின் விளைவு	கிந்து — பின்னேயென்னவென்றால்
ராஜஸை: — ராஜஸகுணங்களாலே	வ்ருதா — வீணாக
பாபோத்பத்தி: — பாபத்தின் விளைவும்	ஆயு:க்ஷபணம் — ஆயுளின்கழிவு
தாமஸை: — தாமஸகுணங்களாலே	பவேத் — உண்டாகிறது

இ-கி. கற்பகவிருக்ஷ விதைபோட்ட பூமியில் [illegible] உண்டா வதும் [illegible] பூமியில் [illegible] போலவாம்.

அ-கை. இக்குணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தக்க ரணங்களுக்கும் [illegible] காண்பிக்கிறார்.

: ||

[illegible]

...त्रम् ||

[illegible]

...ख्यानम् ||

[illegible]

...ஞ.

[illegible] போலே [illegible]

[illegible]

...ரியமில்லையென்[illegible]

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினாலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினாலும் ஈசுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படிபூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தஞ்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஏகாதசேந்த்ரியைர்யுக்த்யாஶாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்பவேதேததிதம்ஶப்தோதிதம்ஜகத் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாதசேந்த்ரியை: பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா யுக்தியினாலும்
ஶாஸ்த்ரேண அபி சாஸ்த்திரத்தினாலே [யும்
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
அவகம்யதே அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் அந்த இதுவே
இதம்ஶப்த உதிதம் } இதமென்கிற பதத்தால்சொல்லப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்தாக
பவேத் ஆகின்றது
யாவத் எவ்வளவு

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொருள்களைத்தானிதமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது (இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தஞ்சொல்லி இந்தசுருதியின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्नामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்நாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவ அத்விதீயகம் } ஏகமேவாத்விதீயமென்று ஸ்வகதஸஜாதியவிஜாதியபேதமற்றிருக்கிறது
ஸத் ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபை: நாமரூபங்கள்
ந அஸ்நாம். இதி இல்லையென்று
ஆருணே: வச:
அருணருடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினுலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினுலும் ஈசுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படிபூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிருர்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஏகாதஶேந்த்ரியைர்யுக்த்யாஶாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்பவேதேததிதம்ஶப்தோதிதம்ஜகத் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாதஶேந்த்ரியை: பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா யுக்தியினாலும்
ஶாஸ்த்ரேண அபி சாஸ்த்திரத்தினாலேயும்
யாவத் எவ்வளவு
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
அவகம்யதே அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் அந்த இதனை
இதம்ஶப்த: இதமென்கிற சப்தத்தால்சொல்லப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்தாக
பவேத் ஆகின்றது

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொய்மைக்கத்தைதகா-தமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தசுருதியின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிருர்.

इदंसर्वपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவ அத்விதீயகம் { ஏகமேவாத்விதீயமென்று (ஸ்வகதஸஜாதியவிஜாதியபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத் ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
ந ஆஸ்தாம். இதி இல்லாமலிருந்தன
ஆருணே: வச:
அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய சொல்லென்று சுருதி சொல்லுகிறது

தவானுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்த்திரத்தினாலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினாலும் சத்வஸ்துவுண்டென்றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படி பூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமாயிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदितंजगत् ॥

ஏகாதஶேந்த்ரியைர்யுக்த்யாஶாஸ்த்ரேணாப்யவகம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்பவேதேததிதம்ஶப்தோதிதம்ஜகத் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாதஶேந்த்ரியை: — பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா — யுக்தியினாலும்
ஶாஸ்த்ரேண அபி — சாஸ்த்திரத்தினாலேயும்
யாவத் — எவ்வளவு
கிஞ்சித் — நாமரூபங்கள்
அவகம்யதே — அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் — அந்த இதுவே
இதம்ஶப்தோதிதம் — இதமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற
ஜகத் — ஜகத்தாக
பவேத் — ஆகிறது

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தைநாடகமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது (இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தசுருதியின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இதம்ஸர்வம்புராஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்விதீயகம் ।
ஸதேவாஸீந்நாமரூபேநாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இதம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் — சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா — சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகம் ஏவ அத்விதீயகம் — ஏகமேவாத்விதீயமென்று (ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத் ஏவ — சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் — இருந்தது
நாமரூபே — நாமரூபங்கள்
ந ஆஸ்தாம் — இல்லையென்று
ஆருணே: வச: — அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

இ-தி. இந்தவிதோக்ஷமுதலானவைகளால் [illegible] ஸ்தூமிமாத்திரமா யிருக்கிறதென்பார்.

அ-கை. சுருதிவாக்யமோ [illegible] மும் சத்வஸ்துவிலில்லையென் [illegible] வஸ்துக்களில் அந்தமூன் [illegible]

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।

वृक्षान्तरात्सजातीयोविजातीयःशिलादितः ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய ஸ்வகதோ பேத: பத்ரபுஷ்பபலாதிபி: ।

வ்ருக்ஷாந்தராத் ஸஜாதீயோ விஜாதீய: சிலாதித: ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய விருக்ஷத்திற்கு		ஸஜாதீய: [illegible]
பத்ரபுஷ்ப பலாதிபி:	பத்திரபுஷ்பபலாதி களால்	விஜாதீய: [illegible]
ஸ்வகத: பேத: ஸ்வகதபேதமும்		சிலாதித: [illegible]
வ்ருக்ஷாந்தராத் மறுவிருக்ஷத்தால்		

அ-கை, அப்படி ஆத்துமாவிலும் [illegible] ளென்று மூன்றுபதத்தினால் மூன் [illegible]

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तंनिवार्यते ।

ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

தயா ஸத்வஸ்துநோ பேதத்ரயம் ப்ராப்தம் நிவார்யதே ।

ஐக்யாவதாரணத்வைத ப்ரதிஷேதைஸ் த்ரிபி: க்ரமாத் ॥

தயா அப்படி	ப்ராப்தம் [illegible]
ஸத்வஸ்துந: சத்வஸ்துவிற்கு	பேதத்ரயம் [illegible]
ஐக்யாவதாரணத்வைத ப்ரதிஷேதை:	ஏகமென்றும் [illegible]
த்ரிபி: மூன்றுபதங்களினாலே	நிவார்யதே [illegible]
க்ரமாத் கிரமமாக	

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிரா [illegible] போல யோக்கியனிடத்திலும் அந்தசந்தேகங்க [illegible]

அ-கை. நிரவயமான ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வகதபேதம் [illegible] லுகிறார்.

सतोनावयवाश्शंक्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

ஸதோநாவயவாஶ்ஶங்க்யாஸ்தத³ம்ஶஸ்யாநிரூபணாத் ॥ ௨௧ ॥

ஸத:	அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகதபேதமிருப்பதுபோல சத்வஸ்துவிற்கு	ந ஶங்க்யா:	சங்கிக்கத்தக்கவைகளல்ல
அவயவா:	அவயவங்கள்	தத³ம்ஶஸ்ய	அந்தசத்திற்கவயவமானது
		அநிரூபணாத்	நிரூபிக்கப்படாமையால்

தா-ம். நாமென்ற அறிவுக்கு ரூபமில்லாததினால் வடிவமில்லாததுபோலவுமி.

சங்கை. நாமரூபங்களைச் சத்தின் அவயவங்களாக என்சொல்லக் கூடாதெனில்.

नामरूपेनतस्यांशौतयोरादावनुद्भवात् ॥

நாமரூபே ந தஸ்யாம்ஶௌ தயோராதா³வநுத்³ப⁴வாத் ॥ ௨௨ ॥

நாமரூபே	நாமரூபங்கள்	ஆதௌ³	ஸிருஷ்டிக்குமுன்னே
தஸ்ய	அந்தசத்வஸ்துவிற்கு	அநுத்³ப⁴வாத்	அந்த நாமரூபங்கள் உண்டாகாமையால்
அம்ஶௌ. ந	அவயவங்களாகமாட்டா		

தா-ம். அந்த அறிவுக்கு நினைப்பே வடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்லாமையா லென்பதுபோலாம்.

ஆ-கை. நாமரூபங்கள் ஸிருஷ்டிக்குமுன்னே யதிலில்லையென்றலை தென்னென்றதற்கு முன்னமேயென்னில் காரியங்களிருந்தால் அவன்செய்தகாரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्भवस्यैवस्त्राष्टित्वात्स्त्राष्टितःपुरा ।
नतयोरुद्भवस्तस्मात्सन्निरंशंयथावियत् ॥

நாமரூபோத்³ப⁴வஸ்யைவ ஸ்ருஷ்டித்வாத்ஸ்ருஷ்டித: புரா ।
ந தயோருத்³ப⁴வஸ்தஸ்மாத்ஸந்நிரம்ஶம் யதா²வியத் ॥ ௨௩ ॥

நாமரூபோத்³ப⁴வஸ்ய	நாமரூபத்தினுடைய உற்பத்தியினை	தஸ்மாத்	ஆகையினாலே
ஸ்ருஷ்டித்வாத்	ஸிருஷ்டியானதால்	யதா²	எப்படி
ஸ்ருஷ்டித: புரா	ஸிருஷ்டிக்குமுன்னே	வியத்	ஆகாசமானது
தயோ:	(இந்த) நாமரூபங்களுடைய	நிரம்ஶம்	அவயவமற்றதோ
உத்³ப⁴வ:	உற்பத்தியானது	ததா²	அப்படி
ந	இல்லை	ஸத்	சத்வஸ்துவும்
		(நிரம்ஶம்)	வடிவமற்றது

வி-ம். அநுமானம்காண்பிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவமானதால் ஸ்வகதபேதசூனியமாயிருக்கத்தக்கது.

இ-தி. [illegible]
வாழ்ந அறிவுபக்கியா [illegible]
அ-கை. [illegible]

मृदन्तर्गत [illegible] ।

ஸஜாதீய [illegible]

ஸெவைக { [illegible]
ண வஜ { [illegible]
ாஸ { [illegible]

இ-தி. அக்கினிக்குப் [illegible]
அ-கை. [illegible]
தேவெனில்.

नामरूपा [illegible] ॥

நாமரூபெ [illegible]

நாமரூபொ [illegible]

ஸதஃ [illegible]

இ-தி. [illegible]
டு, ஆகாசத்திற்கு [illegible]
அ-கை. [illegible]
கத்தைக்குறிக்கிறது [illegible].

विजातीय [illegible] ।
नास्यान: [illegible] ॥

விஜாதீய [illegible]
நாமரூப [illegible]

விஜாதீய [illegible]
ஸவக இல்லாததாகிறது [illegible]
தஸ த அந்த இல்லாதது [illegible]

ந.வ { இல்லையென்று அந்த [illegible]
ஷி. ஐதி { மானதால் [illegible] விஜாதீய [illegible]

ஷஷ்டிதெ { (இல்லையென்று) அங்கீகரி [illegible]
க்கத்தக்கது [illegible]

இ-தி. நிஜமானபின்னை [illegible]
போலவுறி.
அ-கை. [illegible]

एकमेवाद्वितीयमन्तिमद्भुतमनन्तकेतन ।
निहत्या असन्देवेन्द्रपुरमादित्यवर्णयन् ॥

[illegible]

महास्याद्योगमहाशास्त्रानिकल्पानन्यास्मर्गाः ।
अमार्णे कृतसंस्कृतानिष्प्रसारातिसन्यतः ॥

[illegible]

योगाचार्यान्निर्विकल्पसमाधानन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामन्यन्नं भयम् ॥

இ-கி. [illegible]

[illegible] [illegible]

அ-கை. [illegible]

[illegible]

[illegible]

வைசே
ஷிக [illegible]
[illegible]

இ-கி. [illegible]

அ-கை. [illegible]

தேயெனில்.

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

இ-கி. [illegible]

[illegible]

அ-கை. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விஜாதீய [illegible]

[illegible] இல்லா [illegible]

[illegible] அந்த இல்லா [illegible]

[illegible] (இல்லையென்று) [illegible] மானதால் [illegible]

[illegible] (இல்லையென்று) [illegible] க்கத்தக்கது [illegible]

இ-கி. நிஜமானபிள்ளைக்கு [illegible]

போலவறி.

அ-கை. [illegible]

[illegible]

एकमेवाद्वितीयमन्यमिद्धमलतुकेञ्चन ।
विद्वत्वा अमग्रेवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

[illegible]

महाम्भाम्भोगयत्राणि निहत्यानि नथास्थाः ।
अमाणे स्कन्दसंस्थ्यानि प्रचारार्थमन्यतः ॥

[illegible]

गौडाचार्यान्निर्विकल्पेसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

போரமைதி.

[illegible]

[illegible]

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

[illegible]

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवाऽसदात्मना ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

[illegible]

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्छून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथंवद ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

अस्य [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

भगवत्पू [illegible]

आत्मा [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

अनाहत्यश्रानिर्मौक्यादिमौद्धात्तमस्विनः ।
आपादिर्शनिरात्मत्वमनुमानैकनक्षणः ॥

[illegible]

शून्यमार्गाद्विनिर्गमनयोगामहात्मताम् ।
शून्यमननुत्तमसंस्याहननं ॥

[illegible]

नयुक्तस्तमसामूर्गानापित्वामानमामयः ।
मन्नन्यर्याविरोधित्वाच्छून्यमार्गात्कथंचन ॥

[illegible]

ஶாஸ்த்ராயநிர்விகல்பஸமாதாவப்யயோகிநாம் ।
ஸாகாரப்ரஹ்மநிஷ்டாநாமத்யந்தம்ஸம்மதம்ஹி ॥ ௪௪ ॥

நிர்விகல்ப ஸமாதௌ } நிற்விகற்பமானசமாதியில்

ஸாகாரப்ரஹ்ம நிஷ்டாநாம் } ஆகாரத்தோடேகூடிய பிர்மநிஷ்டையுடையவர்களான

அயோகிநாம் ஆதிகர்யோகிகளுக்கு அத்யந்தம் மிகவும் ஸம்மதம் பயத்தை ஶாஸ்த்ரா யோகிகளாசாரியார் உக்தம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்திலுல் சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।
योगिनोबिभ्यतिह्यस्मादभयेभयदर्शिनः ॥

அஸ்பர்ஶயோகோநாமைஷதுர்தர்ஶஸ்ஸர்வயோகிபி: ।
யோகிநோபிப்யதிஹ்யஸ்மாதபயேபயதர்ஶிந: ॥ ௪௫ ॥

அஸ்பர்ஶ யோக: } அஸ்பர்சயோகமென்று சொல்லுகிற [னது

ஏஷ: நாம இந்தநிர்விகற்பசமாதியா

ஸர்வயோகிபி: } சமஸ்த்தமானசாகாரத்தியானிகளாலே

துர்தர்ஶ: பார்க்கமுடியவில்லை

ஸாகாரயோகிந: } இந்தசாகாரதியில்ஙன்று இருக்கிறவர்களான யோகிகள்

அபயே பயமாகியபரப்பிரமத்தில் (ன்

பயதர்ஶிந: பயத்தைப்பார்த்து

பிப்யதி ஹி நடுங்குகிறார்களன்றோ

இ-தி. குழந்தைகள்இரண்டாவது ஜனமில்லாதஇடத்தில் பயப்படுகிறது போலவறி.

அ-கை. ஆசாரியாளும்அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चशुष्कतर्कपटूनमून् ।
आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

பகவத்பூஜ்யபாதாஶ்சஶுஷ்கதர்கபடூநமூந் ।
ஆஹுர்மாத்யமிகாந்ப்ராந்தாநசிந்த்யேஸ்மிந்ஸதாத்மநி ॥ ௪௬ ॥

பகவத்பூஜ்யபாதா: ச சங்கராசாரியாளும்

ஶுஷ்கதர்கபடூந் அமூந் வெறும்தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களா(ன) (சுருதி அனுபவமற்ற) இந்த

மாத்யமிகாந் } மாத்தியமிகாளென்கிறவாதிகளை

அசிந்த்யே சிந்திக்கக்கூடாதாயிருக்கிற

அஸ்மிந் இந்த

ஸதாத்மநி சத்தான ஆத்துமாவில்

ப்ராந்தாந் பைத்தியக்காரர்களென்று

ஆஹு: சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

அநாத்ருத்யஶ்ருதிம்மௌர்க்யாதிமேபௌத்தாஸ்தமஸ்விநः ।
ஆபேதிரேநிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷः ॥ ௧௧ ॥

தமஸ்விநः அஞ்ஞானவிருளுடன்கூடின
இமே இந்த
பௌத்தாः பௌத்தவாதிகள்
மௌர்க்யாத் (தங்கள்) மூர்க்கபுத்தியால்
ஶ்ருதிம் சுருதியை
அநாத்ருத்ய அனாதரவுபண்ணி

அநுமாநைக சக்ஷுஷः – யுக்தியே முக்கியகண்ணாய் வைத்துக்கொண்டு
நிராத்மத்வம் – ஆத்துமா இல்லையென்றசூன்னியத்துவத்தை
ஆபேதிரே – சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. குருடர்கள்பகலில்இஷ்டர்களுடைய வாக்கியத்தைநம்பக்கண்ணில்லாததினால்தன்புத்திக்குத் தோன்றுகிறபடியே இருட்டுத்தானிருக்கிறதென்றுசொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது(அசத்துவாதியை)ஆக்ஷேபித்துதூஷிக்கிறார்.

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवासदात्मताम् ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

ஶூந்யமாஸீதிதிப்ரூஷேஸத்யோகம்வாஸதாத்மதாம் ।
ஶூந்யஸ்யநதுதத்யுக்தமுபயம்வ்யாஹதத்வதः ॥ ௧௨ ॥

ஶூந்யம் சூன்னியமானது
ஆஸீத் இதி இருந்ததென்று
ப்ரூஷே சொல்லுகிறாயோ
ஸத்யோகம் வா – அதுசத்தோடேசேர்ந்திருந்ததா
ஸதாத்மதாம் சத்ரூபமாகவேஇருந்ததா

ஶூந்யஸ்ய சூன்னியத்திற்கு
தது உபயம் அவ்விரண்டுகளும்
வ்யாஹதத்வதः விரோதிகளானதால்
யுக்தம் ந – அப்படிச்சொல்வது ஞாயமன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தைதிருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகிறார்-

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्छून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथंवद ॥

நயுக்தஸ்தமஸாஸூர்யோநாபிசாஸௌதமோமயः ।
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாச்சூந்யமாஸீத்கதம்வத ॥ ௧௩ ॥

ஸூர்யः சூரியன்
தமஸா இருட்டோடே
யுக்தः ந சேரமாட்டார்

அஸௌ இந்தச்சூரியன்
தமோமயः அபி ச ந – இருட்டுரூபனாயுமாகான்

ஸஜாதீயயோ: சத்துருக்களான | ...
விரோதிநோஸ: விரோதிகளானதால் | ...

ச-கை. உம்முடையமதத்தில் ... பதுவிரோதமில்லையேயெனில்.

वियदादेर्नामरूपेमाययासुविकल्पिते ।

வியதாதேர்நாமரூபேமாயயாஸுவிகல்பிதே । ...

வியதா | (ஸத்வஸ்துவில்) ஆகாசாதி
தே: | களுடைய
நாமரூபே நாமரூபங்கள்

அ-கை. அப்போது ... சொல்லுகிறபொருத்தனுக்கு ... த்தால்ஒத்துக்கொள்கிறார்.

शून्यस्यनामरूपेचतथाचेज्जीव्यतांचिरम् ॥

ஶூந்யஸ்யநாமரூபேசததாசேஜ்ஜீவ்யதாம்சிரம் । ...

ஶூந்யஸ்ய ஶூனியத்தினுடைய
நாமரூபே, ச நாமரூபங்களும்
ததா சேத் அப்படிசத்தில்மாயையா

இ-தி. ஸ்வப்பனம்போலப்படிமாயையால் ... மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னது ... போலவுமி.

ச-கை. அப்படியானால் ஶூனியத்திற்கு ... யநாமரூபங்களும் மாயையால்கற்பிதமாக ... டையமதத்தில் நாமரூபம்வஸ்துவாயில்லாததினால் ... மித்தையாய்விடுமேயென்று சங்கிக்கிறவனுக்கு ...

सतोपिनामरूपेद्वेकल्पितेचेत्तदावद ।
कुत्रेतिनिराधिष्ठानभ्रमोनक्वचिदीक्ष्यते ॥

ஸதோபிநாமரூபேத்வேகல்பிதேசேத்ததாவத ।
குத்ரேதிநிராதிஷ்டாநப்ரமோநக்வசிதீக்ஷ்யதே । ...

ஸத: அபி சத்வஸ்துவிற்கும்
நாமரூபே | நாமரூபங்களிரண்டும்
த்வே கல்பிதே | மாயையால்கற்பிதமெ
சேத் | ன்றுசொன்னால் [ல்
ததா: வத அப்போதுயெவ்விடத்தி

இதி. வத கற்பிதம் ...
நிராதிஷ்டாந ப்ரம: | அதிஷ்டான ...
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந ஈக்ஷ்யதே ...

வி-ம். சத்துக்கும் சத்தென்கிறநாமமும், இருக்கிறரூபமும், மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னால், இந்தவிகற்பம் சகிக்கக்கூடாதென்கிற அபிப்பிராயத்தால்பரிகரிக்கிறார், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதங்களா, அல்லது அசத்திலேயா, அல்லதுஜகத்திலேயா, முதல்பக்ஷங்கூடாது வேறானவெள்ளி பாம்புமுதலானதின்நாமரூபங்கள் அதற்கன்னியமாய் நிஜமானகிளிஞ்சல்கயிறு முதலானதில்ஆரோபம்காண்பதால், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதமென்பதுகூடாது, இரண்டாம்பக்ஷங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார் ஸ்வரூபமேயில்லாதிருக்கிறஅசத்துக்கு, அதிஷ்டானத்வமேகூடாது.

இ-தி. மலடிபிள்ளையாருக்கும் பிராணமகக்கூடாதுபோலவதி, மூன்றாவது பக்ஷங்கூடாது, சத்திலிருந்துகற்பிதமானஜகத்து, சத்துக்கேஅதிஷ்டானமாயிருக்கக்கூடேமாட்டாது, கானல்ஜலத்திலிருந்துநிஜமானஅந்தப்பூமிஉண்டாயிற்றென்றுசொல்வதுபோலாம், அதிஷ்டானமன்றியில் கற்பிதமாகட்டுமென்றால், தங்கமுதலானவைஅதிஷ்டானமில்லாமல் நகைமுதலானகற்பனைஉலகத்தில்ஒரிடத்திலுங்காணப்படாததுபோலவதி.

ச-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே அசத்திருந்ததென்று சொல்வதிலும் தோஷமிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सदासीदितिशब्दार्थभेदेद्वैगुण्यमापतेत् ।
अभेदेपुनरुक्तिस्यान्मैवंलोकेतथेक्षणात् ॥

ஸதாஸீதிதிஶப்தார்த்தபேதேத்வைகுண்யமாபதேத் ।
அபேதேபுநருக்திஸ்யான்மைவம்லோகேததேக்ஷணாத் ॥

ஸத் — சத்தேசிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஆஸீத். — இருந்ததென்று
இதி — சொல்லும்போது
ஶப்தார்த்தபேதே — அந்த சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேதமிருக்கும் பக்ஷத்தில் [மாகது
த்வைகுண்யம் — இரண்டென்றத்வைத

ஆபதேத் — வந்துவிடும்
அபேதே — பேதமற்றதில்
புநருக்திஸ்யாத் — இரண்டாந்தரம் சொன்ன தோஷமுண்டாகும்
ந ஏவம் — முதலில்சொன்ன அர்த்தபேதமில்லாததினாலே த்வைதம் வருமென்றதோஷமில்லை

அ-கை. புனருக்திதோஷத்திற்குப் பரிகாரம்சொல்லுகிறார்,

லோகே — உலகத்தில்
ததா — அப்படி ஒருசொல்லை இரண்டு தரஞ்சொல்வது [லே
ஈக்ஷணாத் — பார்க்கப்படுகிறபடியினாலே

இ-தி. ஒருஇஷ்டனைக்கண்டவுடன் வாரும்வாருமென்றசொல் இரண்டை காண்பிக்கிறதுபோலவதி.

அ-கை- உலகத்தில்இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருக்திதோஷமில்லையென்பதைவேதத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

[illegible] ।
इत्यादि [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

இ-தி. [illegible]

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

இ-தி. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

நह्यस्तमितगंभीरं नतेजो नतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तं सत्किंचिदवशिष्यते ॥

ननुभूम्यादिकं माभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंनामनभश्चोर्ध्वमार्गेदर्शनमितिचेत् ॥

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंब्रूतेधार्यस्यधारणम् ।
इत्यादिवासनाविष्टंप्रत्यासीत्सदितीरणम् ॥

கர்தவ்யங்குருதே வாக்யம்ப்ரூதே தார்யஸ்ய தாரணம் |
இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம்ப்ரத்யாஸீத்ஸதிதீரணம் || ௬௭ ||

கர்தவ்யம் செய்யவேண்டியது	ப்ரூதே சொல்லப்பட்டது
குருதே செய்யப்பட்டது	தார்யஸ்ய தரிக்கவேண்டியதும்
வாக்யம் சொல்லவேண்டியது	தாரணம் தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம்அப்படி இருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனாலென்னஆயிற்றெனில்.

இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம். ப்ரதி — இது முதலான வாசனைகளுடன்கூடிய புருஷனைக்குறித்து	ஸத். ஆஸீத். இதி. ஈரணம் — இருக்கிறது மாத்திரமே இருந்ததென்று சுருதிசொல்லிற்று

இ-தி. அம்மாள்குடியானவனிடத்தில் அவன்வழக்கம்போல்பேசுவதுபோலவாம்.

அ-கை. அத்வைதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுனிருந்ததென்றசொல் எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிசொல்லும்போதிருந்ததென்ற ஒருவஸ்துஉற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத்வைதத்தைஉண்டுபண்ணுமேயெனில்.

कालाभावेपुरेत्युक्तिःकालवासनयायुतम् ।
शिष्यंप्रत्येवतेनात्रद्वितीयंनहिशंक्यते ॥

காலாபாவேபுரேத்யுக்தி: காலவாஸநயாயுதம் |
ஶிஷ்யம்ப்ரத்யேவதேநாத்ரத்விதீயம்நஹிஶங்க்யதே || ௬௮ ||

காலாபாவே — முக்காலமுமில்லாத வஸ்துவில்	ஶிஷ்யம் ப்ரதி ஏவ — சிஷியனைக்குறித்தே சொன்னது [அத்தில்
புரா. இதி — முன் என்ற [ன்றால்)	தேந. அத்ர — ஆகையினால் இந்த அத்வை
உக்தி: — சொல் (எப்படிசொல்லக்கூடுமெ	த்விதீயம் — இரண்டாவது [ரு
காலவாஸநயாயுதம் — கால வாசனையோடே கூடின	ந. ஶங்க்யதே. ஹி — சங்கிக்கப்படாதன்றோ

இ-தி. ஏகமாயிருக்கிறதாம்பிரபர்ணிஜலத்தில், தீர்தவிசேஷங்களைச்சொல்லியது, அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச்சொல்வதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுசித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறார்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतांद्वैभाषया ।
अद्वैतभाषयाचोद्यंनास्तिनापितदुत्तरम् ॥

வொக்ஷூ॰வாவஸிஹாரொவாக்ரியதாம்த்வைஹாஷயா।
அதெதஹாஷயாவொக்ஷூ॰நாஸ்திநாவிதகுத்தரம்॥ ௬௧॥

வொக்ஷூ॰வா	ஆக்ஷேபமும்	அத்வைத ஹாஷயா	அத்வைத பாஷையினு லே
வரிஹாரஃவா	பரிஹாரமும்	வொக்ஷூ॰நாஸ்தி	ஆக்ஷேபமில்லை
த்வைதஹாஷயா	த்வைதவார்த்தையினு லே	தகு.உத்தரம்,கவி.	அதற்குஉத்தரமும்
க்ரியதாம்	பண்ணத்தக்கது	ந	இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில்சண்டைமுதலானவை வேஷத்திலேயேதவிர நிஜத்திலி ல்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அப்படிப்பரமார்த்தத்தில், தத்துவைதமில்லையென்பதில், வாசிஷ்ட ஸ்மிருதியைச்சொல்லுகிறார்.

तदास्तिमितगंभीरंनतेजोनतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

தஸாஸ்திதமம்ஹீரம்நதெஜோநதமஸ்ததம்।
அநா஖்யமநஹிவ்யக்தம்ஸத்கிஞ்சிதவஸிஷ்யதெ॥ ௬௨॥

தஸா	அந்தப்பிரளயத்தில் [மாயும்	அநா஖்யம்	சொல்லுவதற்குப்பேரில்லா ததாயும் [ற
ஸ்திதமாஹீரம்	சலனமன்றியில்கம்பீர	அநஹிவ்யக்தம்	ரூபமில்லாததாயுமிருக்கி
ந.தெஜஃ	பிரகாசமன்றியிலும்	ஸக்.கிஞ்சிக	சத்துமாத்திரமே
ந தமஃ	இருட்டுமன்றியிலும்	அவஸிஷ்யதெ	இருக்கிறது
ததம்	விஸ்தாரமாயும்		

இ-தி. இப்போதுதோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள்சுஷுப்தியில் இல்லாதது போலவறி.

ச-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதைப்ப ற்றிசங்கிக்கிறான்.

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंतेवियतोसत्वंबुद्धिमारोहतीतिचेत् ॥

நநுஹூம்யாதிகம்மாஹூத்வரமாண்வந்தநாஸதஃ।
கயம்தெவியதொஸத்வம்பு3த்3திமாரொஹதீதிசெக்॥ ௬௩

நநு	சிஷ்யன் ஆக்ஷேபிக்கிறான்	தெ. பு3த்3திம்	உம்முடையபுத்தியில்
வரமாண்வந்தநாஸதஃ	பரமாணுவா ய்முடிவில்நாசமாய்ப்போவதால்	வியதஃ	ஆகாசத்திற்குக்கூட
ஹூம்யாதிகம்	பூமிஜலம்தீவாயுவரை	அஸத்வம்	இல்லாமையானது
மா ஹூத்	பிரளயத்தில் இல்லாமல், போகட்டும்	கயம்	எப்படி
		ஆரொஹதி. இதி செக்	ஏறிற்றெ ன்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நினைப்பில்கற்பிதமான [illegible] யில்லாமல்போமென்பது போலவாம்.

அ-கை. அவன்சொன்னதைக்கொண் [illegible] னுகிறார்.

अत्यन्तंनिर्जगद्व्योमयथातेबुद्धिमाश्रितम् ।
तथैवसन्निराकारंकुतोनाश्रयतेमतिम् ॥

அத்யந்தம் நிர்ஜகத் வ்யோம யதா தே புத்திமாச்ரிதம் ।
ததைவ ஸந்நிராகாரம் குதோ நாச்ரயதே மதிம் ॥

அத்யந்தம் மிகவும்
நிர்ஜகத் ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற
வ்யோம ஆகாசமானது இருக்கிறதாக
யதா எப்படி
தே உன்னுடைய
புத்திம் புத்தியை

[illegible]

வி-ம். மிகவும்சூன்னியமாயிருக்கிற [illegible] பட்டதுபோல நிராகாரமான [illegible]

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதைகளின் [illegible] த்தை, தழுவிகேட்டதற்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्जगद्व्योमदृष्टंचेत्प्रकाशतमसोर्विना ।
क्वदृष्टंकिञ्चतेपक्षेनप्रत्यक्षंनियतस्त्वया ॥

நிர்ஜகத் வ்யோம த்ருஷ்டம் சேத் ப்ரகாசதமஸோர் விநா ।
க்வ த்ருஷ்டம் கிஞ்ச தே பக்ஷே ந ப்ரத்யக்ஷம் நியதஸ்த்வயா ॥

நிர்ஜகத் நாமரூபாதிகமான
வ்யோம ஆகாசமானது [தேயெனில்
த்ருஷ்டம் சேத் பார்க்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ரகாசதமஸோ விநா } வெளிச்சமிருட்டன்றியில் [து
க்வ த்ருஷ்டம் எவடத்தில் பார்க்கப்பட்ட

கிஞ்ச [illegible]
தே உன்னுடைய
பக்ஷே பக்ஷத்தில்
நியத் ஆகாசமானது
ப்ரத்யக்ஷம் ந [illegible]

தா-ம். ஆகையால்ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொல்லலாகாதென்றவாறு.

இ-தி. நினைப்புகாணப்படுகிறதென்பது சத்தியமென்றபோதலவாம்.

சங்கை. அப்படிபிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமையா [illegible] னும்சமானம்தானே நீர் இருக்கிறதாகச்சொல்லுகிறது [illegible] தாகண்டீரெனில்.

सद्वस्तुदृष्टंत्वस्माभिर्निश्चिन्तैरनुभूयते ॥

[illegible] ॥ ௬௯ ॥

[illegible]

[illegible]

सत्त्वबुद्धिरपिचेन्नास्तिमास्त्वस्यस्वप्रभवत्वतः ॥

[illegible]

[illegible]

निर्मनस्कत्वसाक्षित्वात्सन्मात्रंसुगमंनृणाम् ॥

[illegible]

[illegible]

मनोजृंभणराहित्येयथासाक्षीनिराकुलः ।
मायाजृंभणतःपूर्वंसत्तथैवानिराकुलम् ॥

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே யதா ஸாக்ஷீ நிராகுல: ।
மாயாஜ்ரும்பணத: பூர்வம் ஸத் ததைவ நிராகுலம் ॥ [illegible] ।

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே — மனோவி யாபாரமற்ற நாசத்தின் ஸ்தானத் தையில்	[illegible]
ஸாக்ஷீ — சாக்ஷியான ஆன்மா	[illegible]
யதா — எப்படி	[illegible]
நிராகுல: — சலனமற்றிருக்கிறதோ	நிராகுலம் — [illegible]

இ-தி, இந்தப்பூமியில்செடி கொடி [illegible]
துபோல, காடுண்டாவதற்குமுன் [illegible].

அ-கை. மாயாசக்திக்குவைக்ஷணியமிதிகளின் [illegible].

निस्तत्वाकार्यगम्यास्यशक्तिर्मायाग्निशक्तिवत् ॥

நிஸ்தத்வா கார்யகம்யாஸ்ய ஶக்திர்மாயாக்நிஶக்திவத் । [illegible] ।

அஸ்ய — இந்த ஆன்மாவினுடைய	நிஸ்தத்வா — [illegible]
மாயாஶக்தி: — மாயையின்சக்தியானது	கார்யகம்யா — [illegible]
அக்நிஶக்திவத் — அக்கினியினுஷ்ணசக் திபோல	

வி-ம். மாயாசக்தியானது, ஜகத்காரணமா [illegible]
ஸ்வரூபமில்லாமையால், நிஸ்தத்வமென்றும், ஆகாரி [illegible]
கையால்காரியத்தால் அறியத்தக்கதென்றும் [illegible]
ந்தமாயாசக்தி, அந்தஸ்வரூபத்திற்கு [illegible]
தெனில், எப்படி அக்கினியிலிருக்கிற உஷ்ணசக்தி அது [illegible]
பொரிகள்முதலானஅடையாளத்தால் சக்தியுண்டென் [illegible]
படிப்போலவென்றறியத்தக்கது.

இ-தி. இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிறசக்திபோலவுமே.

அ-கை. காரியலிங்கத்தால், சக்தியுண்டென்றறிவதற்கு [illegible]
தால்திடம்பண்ணுகிறார்.

नहिशक्तिःक्वचित्काचित्बुद्ध्यतेकार्यतःपुरा ॥

நஹி ஶக்தி: க்வசித் காசித் புத்த்யதே கார்யத: புரா । [illegible] ।

காசித் — ஒருவஸ்துவின்	கார்யத: — [illegible]
ஶக்தி: — ஒருசக்தியும்	புரா — [illegible]
க்வசித் — ஓரிடத்திலும்	நபுத்த்யதே — [illegible]

இ-தி. முன்னுரைத்த இந்திரஜாலசக்தி, காரியோற்பத்திக்குமுன்னறியப்படாததுபோலவுமி.

அ-கை. இப்படி-சக்தியானது காரியத்தினாலறியப்படுமென்றுசொல்லி, நின்றதுஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறார்.

नसद्वस्तुसतश्शक्तिर्नहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நஸத்வஸ்து ஸதஶ்ஶக்திர் நஹிவஹ்நேஃ ஸ்வஶக்திதா ॥ ௪௭ ॥

ஸதஃ. ஶக்திஃ ஸத்தின் சக்தியானது | ஸ்வஶக்திதா தன்தத்திறசக்தி [யா

ஸத்வஸ்து ந ஸத்வஸ்து ஆகாது | ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்

வஹ்நேஃ அக்கினியினுடைய

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிக்கிறார், ஸத்தி லிருக்கிறசக்திஸத்தாயில்லது, அஸத்தாசத்தெனில் ஸத்தாக்கயின்னமானதால், ஸத்தின்சக்தியென்றுசொல்லக்கூடாது, அஸத்தென்றால் முயல்கொம்புக்குச்சமானமாயில்லது, ஸத்விலக்ஷணமாசொல்லென்று கேழ்க்கிறார்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकिंतत्वमुच्यताम् ॥

ஸத்விலக்ஷணதாயாந்துஶக்தேஃ கிம்தத்வமுச்யதாம் ॥ ௪௮ ॥

ஸத்விலக்ஷண } ஸத்திற் கன்னியமென் | கிம் என்ன

தாயாம். து } றால் | தத்வம் ஸ்வரூபமிருக்கிறது

ஶக்தேஃ சக்திக்கு | உச்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ர். அந்தசக்தியானுக்குவிலக்ஷணமென்றால்அதற்குவடிவமேதுசொல்

அ-கை. முதல்பக்ஷமானசூனியமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमितिचेच्छून्यंमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஶூந்யத்வமிதிசேச்சூந்யம் மாயாகார்யமிதீரிதம் ॥ ௪௯ ॥

ஶூந்யத்வம். இதி. சூனியமென்று | ஶூந்யம். இதி சூனியமென்று

சேத் சொல்வாயானால் | ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர

மாயாகார்யம் மாயாகாரியமான தத் | மாயைசூனியமென்று சொல்லப்

தானது | படுகிறதில்லை

இ-தி. நித்திராசக்தியைப்போலவுமி.

அ-கை. பின் அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொல்லுகிறதெனில்.

नशून्यंनापिसद्याद्दक्ताद्दक्तत्वमिहेष्यताम् ॥

நஶூந்யம்நாபிஸத்யாத்ருக்தாத்ருக்தத்வமிஹேஷ்யதாம் ॥ ௫௰ ॥

ந. ஶூந்யம் சூனியமாமில்லை | யாத்ருக் இப்படிப்பட்ட யாதொரு

ஸத். அபி. ந. ஸத்தாமில்லை | ஸ்வரூபமுண்டோ

தாத்ருக் { அப்படி இத்தகைத்தென் றுரைக்கமுடியாத	இஹ இந்தமாயையினிடத்தில்
தத்வம் இருப்பானது	இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தைசுருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

नासदासीन्नोसदासीत्तदानींकिंत्वभूत्तमः ॥

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததாநீம்கிம்த்வபூத்தம: ॥ சகூ ॥

அஸத், ந. ஆஸீத் { அசத்தாகவும்இருக்கவில்லை	கிம்.து பின்னெப்படி இருக்கிறதென்றால்
ஸத்நோஆஸீத். சத்தாகவும்இருக்கவில்லை	தம:. அபூத் { தமசென்றபேராக இருந்தது
ததாநீம் அப்போது	

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்துயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்.

அ-கை. என்னத்தினுலிப்படி அநிர்வசனீயமான தமசென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

सद्योगात्तमसस्तत्वंनस्वतस्तन्निषेधणात् ॥

ஸத்யோகாத்தமஸஸ்தத்வம்நஸ்வதஸ்தந்நிஷேதணாத் ॥ ருo ॥

ஸத்யோகாத் { சத்தோடே சேர்ந்திருப்பதால்	தந்நிஷேதணாத் { அந்தசத்தைவிட்டுபிரிகும்போது
தமஸ: மாயைக்கு	ஸ்வத:ந ஸ்வபாவத்தினுலிருப்புமில்லை
தத்வம் இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படுகிறது	

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னேடே சேர்ந்திருப்பதா லிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தால்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையும்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதுஒருசக்தியை அங்கீகரித்தால்த்வைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினுல் மாயைக்குசுதாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினுலில்லையென்று சொல்லுகிருர்.

अतएवद्वतीयत्वंशून्यवन्नहिगण्यते ॥

அதஏவத்வதீயத்வம்சூந்யவந்நஹிகண்யதே ॥ ருo ॥

அத:. ஏவ ஆகையினுலேதானே	த்வதீயத்வம் { அப்படி இதுவுமிரண்டாயிருத்தல்
சூந்ய வத் { சூனியமெப்படி சத்துக்கு எதிரியாகமாட்டாதோ	ந.கண்யதே.ஹி என்னப்படமாட்டாதன்றோ

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குதுவிதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிருர்.

नलोकेचैत्रतच्छक्त्योर्जीवितंलिख्यतेपृथक् ॥

𑌨𑌲𑍋𑌕𑍇𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌲𑍋𑌕𑍇 உலகத்தில்
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 ஓவியமெழுதுவோனுக்கும் அவன் சக்திக்கும்
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍. 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 வேறான தன்மை
𑌨.𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படாததுபோல வறி

ச-கை. அதிகசக்திஉள்ளவிடத்தில்சக்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येजीवितंचेद्वर्धतेतत्रवृद्धिकृत् ।
नशक्तिःकिन्तुतत्कार्यंयुद्धकृष्यादिकंतथा ॥
सर्वथाशक्तिमात्रस्यनपृथग्गणनाक्वचित् ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂𑌤𑌥𑌾 ॥ ௫௨ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑌣𑌨𑌾𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௫௨ ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑍇 அதிகசக்திஉள்ளவிடத் [தில்
𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂. ஜீவிதவிருத்தியை
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇.𑌚𑍇𑌤𑍍 செய்யுமெனில்
𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்தவிடத்தில்
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 விருத்தியைச்செய்கிறது
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃.𑌨 சக்தியன்று
𑌕𑌿𑌂.𑌤𑍁 பின்னையோவென்றால் [து
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 அந்த சக்தியின் காரியமான
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 யுத்தம் உழவு முதலானதைச்செய்கிறது
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 சகலவிதத்திலும்
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 சக்தி மாத்திரத்திற்கு
𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑌣𑌨𑌾 சக்தனைவிட்டு வேறான இருப்பு
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍. 𑌨 ஓரிடத்திலுமில்லை

ச-கை. சத்துக்குசக்தியால்த்வைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்த்வைதம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनैवास्तिद्वितीयंशक्यतेकथम् ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑍁𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑌥𑌮𑍍 ॥ ௫௩ ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂.𑌤𑍁 சக்தியின்காரியம் [லை
𑌨.𑌏𑌵.𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 அத்தியந்தமில்லவேயில்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 இரண்டாவதை
𑌕𑌥𑌂.𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 எப்படிஉண்டுபண்ணும்

இ-தி. மகோதரமுள்ளவளுக்கேபிள்ளையில்லையென்றால் அதின்காரியமான ஜலஸ்பரிசாதியினால்அவளுக்குப் பிள்ளையில்லையென்பதில், கேட்கவேண்டாததுபோல்சக்தியினாலேயே ஆத்துமாவுக்குதுவைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போது அதின்காரியத்தால் த்வைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்வைதத்தையுண்டுபண்ணாதபோது, அதின்காரியமானசொப்பனம் தனக்கெதிரியாகஎப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதாஅல்லது ஏகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆக்ஷேபித்துமுக்தாளாலேஅடையத்தக்

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அம்சம்வருவதால் [illegible] த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசசக்தியிருக்கின்ற [illegible] முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி [illegible] ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकृत्सनब्रह्मवृत्तिसाशक्तिःकिंत्वेकदेशभाक् ।
घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நக்ருத்ஸ்னப்ரஹ்மவ்ருத்திஸாசக்தி:கிந்த்வேகதேசபாக் ।
கடசக்திர்யதாபூமௌஸ்நிக்தம்ருத்யேவவர்த்ததே ॥ ௩௪ ॥

பூமௌ பூமியிலிருக்கிற
கடசக்தி: { கடத்தை யுண்டுபண்ணு கிறசக்தியானது [யா
ஸ்நிக்தம்ருதி.ஏவ நல்லமண்ணில்மாத்தி
யதா.வர்த்ததே { எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி.

ஸா சக்தி: [illegible]
க்ருத்ஸ்ந ப்ரஹ்மவ்ருத்தி: ந [illegible] முழுமையும் வியாபித்திருக்கவில்லை
கிம்.து பின்னை என்னவென்றால்
ஏகதேச பாக் { ஏகதேசத்தை யடைந்திருக்கிறது

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्तिस्वयंप्रभः ।
इत्येकदेशवृत्तित्वमायायावदतिश्रुतिः ॥

பாதோஸ்யஸர்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்திஸ்வயம்ப்ரப: ।
இத்யேகதேசவ்ருத்தித்வம்மாயாயாவததிச்ருதி: ॥ ௩௫ ॥

ஸர்வாபூதாநி சகலபூதங்களும்
அஸ்ய பாத: { இந்த ஆத்துமாவினுடைய ஒரு பாதமாயிருக்கிறது [து
ஸ்வயம்ப்ரப: ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்
த்ரிபாத் அஸ்தி { மூன்றுபாதமாயிருக்கி றதென்றாம்

மாயாயா: மாயைக்கு
ஏகதேசவ்ருத்தித்வம் { [illegible]
ச்ருதி: [illegible]
வததி சொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ।
इतिकृष्णोर्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டப்யாஹமிதம்க்ருத்ஸ்னமேகாம்சேனஸ்திதோஜகத் ।
இதிக்ருஷ்ணோர்ஜுனாயாஹஜகதஸ்த்வேகதேசதாம் ॥ ௩௬ ॥

க்ருத்ஸ்நம் சமஸ்தமான
இதம்.ஜகத் இந்த ஜகத்தை
ஏகாம்சேந.விஷ்டப்ய ஒரு அம்சத்

தினாலே வியாபித்து [illegible]
அஹம்.ஸ்தித:.இதி [illegible]
க்ருஷ்ண: [illegible]

அர்ஜுநாய அர்ஜுனனென்கிறவனுக்கு
ஜமதே ஜகத்துக்கு
ஜகதேசமாயிருக்கிறதென்று சொன்னார்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாதிவர்ணம் ஏகதேசமாய்த்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாசக்திமானானவன் ஏகதேசமாயிருப்பதில் இன்னும்பிரமாணத்தைச்சொல்லுகிறார்.

सभूमिंविश्वतोभूत्वाह्यत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ।
विकारावर्तिचात्रास्तिश्रुतिसूक्तकृतोवचः ॥

ஸபூமிம்விஶ்வதோபூத்வாஹ்யத்யதிஷ்டத்தஶாங்குலம் ।
விகாராவர்திசாத்ராஸ்திஶ்ருதிஸூக்தக்ருதோவச: ॥ ருஎ ॥

ஸ: அந்த ஆத்மாவானவர்
விஶ்வத: நாலுவாக்கிலும்
பூமிம் ஜகத்தை
பூத்வா வியாபித்து
தஶாங்குலம் பத்தங்குலத்தை
அத்யதிஷ்டத் அதிக்கிரமித்து இருக்கிறாரென்று
விகாராவர்தி விகாரத்தை அதிக்கிரமித்திருக்கிறாரென்றும்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ஶ்ருதிஸூக்தக்ருத: சுருதியினுடையவும்ஸூக்தகாரருடையவும்
வச: அஸ்தி ஆஜ்ஞையிருக்கிறது

அ-கை. அப்போது இந்தசுருதிகளால், பிரமத்தில்சக்தி ஏகதேசமாயிருந்தால், அம்சகற்பனைசெய்வதென்ற விரோதத்திற்கு என்னபரிகாரமாயிற்றெனில், இப்படிசொன்னசுருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

निरंशेप्यंशमारोप्यकृत्स्नोंशोवेतिप्रच्छतः ।
तत्भाषयोत्तरंब्रूतेश्रुतिश्श्रोतृहितैषिणी ॥

நிரம்ஶேப்யம்ஶமாரோப்யக்ருத்ஸ்நோம்ஶோவேதிப்ருச்சத: ।
தத்பாஷயோத்தரம்ப்ரூதேஶ்ருதிஶ்ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ ॥ ருஅ ॥

நிரம்ஶேऽபி நிரம்சமாயிருந்தாலும்
அம்ஶம் ஆரோப்ய அம்சத்தை கற்பித்து
க்ருத்ஸ்ந: அம்ஶோ வா சக்தி முழுமையுமிருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதாவென்று
ப்ருச்சத: கேட்டவனுக்கு
ஶ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ கேட்கிறவனுக்கு ஹிதத்தைச்சொல்லுகிற
ஶ்ருதி: வேதமானது
தத்பாஷயா அவன் வார்த்தையினாலே
உத்தரம் சமாதானத்தை
ப்ரூதே சொல்லுகிறது

இ-தி. தாயினிடத்தில்குழந்தைவந்து அம்மா ஆகாசபுருஷன் கட்டெரும்புவாலுனைத்திலேறினாரோ, அந்தஎரும்பு அந்தப்புருஷனைஎவ்வளவுதானென்று கேட்டதை அவள் அனுசரித்து, சிறிதென்று சொல்லுவதுபோலும்

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை [illegible] ந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் [illegible] வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமாம்.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் [illegible] யைச்சாதித்தாரோ, அதுசெய்கிறதற்கே [illegible] யப்பரிகரிக்கிறார்.

सत्तत्वमाश्रिताशक्तिःकल्पयेत्सतिविक्रियाः ।
वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

ஸத்தத்வமாஶ்ரிதாஶக்தி:கல்பயேத்ஸதிவிக்ரியா: |
வர்ணாபித்திகதாபித்தௌசித்ரந்நாநாவிதம்யதா || [illegible]

ஸத்தத்வம் சத்வஸ்துவை	[illegible]
ஆஶ்ரிதா. ஶக்தி: ஆசிரியித்திருக்கிற சக்தி யானது	வர்ணா: [illegible]
ஸதி. விக்ரியா: சத்தில் நானாவிதமான விகாரத்தை	பித்தௌ [illegible]
கல்பயேத் கற்பிக்கிறது	நாநாவிதம் [illegible]
	சித்ரம் [illegible]
	யதா [illegible]

அ-கை. அதில்முதலில்உண்டாகிற காரியத்தை [illegible] மென்பதற்குஉதாரணத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

आद्योविकारआकाशस्सोवकाशस्वरूपवान् ।
आकाशोस्तीतिसत्तत्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

ஆத்யோவிகார ஆகாஶஸ்ஸோவகாஶஸ்வரூபவாந் |
ஆகாஶோஸ்தீதிஸத்தத்வமாகாஶேப்யநுகச்சதி || [illegible] ||

ஆத்ய:விகார: முதலாவதுவிகாரமான	ஸத்தத்வம் [illegible]
ஆகாஶ: ஆகாசம் (அது	ஆகாஶ:அஸ்தி.இதி [illegible]
ஸ: அது	ஆகாஶே.அபி [illegible]
அவகாஶஸ்வரூபவாந் இடைவெளி வடிவுள்ளது	அநுகச்சதி [illegible]

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரிலும்காணப்படுகிறது [illegible]

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிறார்.

एकस्वभावंसत्तत्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।
अवकाशस्सतिव्योम्निसच्चैषोपिद्वयंस्थितम् ॥

ஏகஸ்வபாவம்ஸத்தத்வமாகாஶோத்விஸ்வபாவக: |
அவகாஶஸ்ஸதிவ்யோம்நிஸச்சைஷோபித்வயம்ஸ்திதம் || ௪௬ ||

ஸத்த்வம்	சத்துத்வமானது இருக்கிறதென்கிற	ஸதி அவகாஶ:	சத்தில் இடைவெளி
ஏகஸ்வபாவம்	ஒருஸ்வபாவமுடையது	ந	இல்லை
ஆகாஶ:	ஆகாசமானது	வ்யோம்நி து	ஆகாசத்தில் அந்த இருப்புத்தன்மையும்
த்விஸ்வபாவக:	இரண்டு ஸ்வபாவமுடையது	ஸத்த்வாவகாஶௌ	இந்த அவகாசமும்
		த்வயம். த்விகம்	இரண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேஷம்போட்டு வேஷம் கட்டப்பட்டிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டுசுபாவமும் மற்றசமயத்தில்ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது போலவாம்.

அ-கை சத்து ஆகாசமிரண்டிற்குமுள்ள இரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறொருபிரகாரத்தினாலுஞ்சொல்லுகிறார்.

यद्वाप्रतिध्वनिर्व्योम्नोगुणोनासौसतीक्ष्यते ।
व्योम्निद्वौसद्ध्वनीतेनसदेकंद्विगुणंवियत् ॥

யத்வாப்ரதித்வநிர்வ்யோம்நோகுணோநாஸௌஸதீக்ஷ்யதே ।
வ்யோம்நித்வௌஸத்த்வநீதேநஸதேகம்த்விகுணம்வியத் ॥ ௬௨ ॥

யத்வா	இன்னமொரு பக்ஷமானது	ஸத்	சத்தும்
வ்யோம்ந:	ஆகாசத்தினுடைய	த்வநி:	சப்தமும்
ப்ரதித்வநி:	எதிரொலியான	த்வௌ	இரண்டிருக்கிறது
அஸௌ.குண:	இந்தசப்தகுணமானது	தேந	ஆகையினாலே
ஸதி.	சத்தில்	ஸத்.ஏகம்	சத்து ஒரு குணமுடையது
ந.ஈக்ஷ்யதே	காணப்படவில்லை	வியத்	ஆகாசம்
வ்யோம்நி	ஆகாசத்தில்	த்விகுணம்	இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம்சத்தின்காரியமானதால் ஆகாசகாரியம்சத்தென்று தோன்றகாரணமேதெனில்.

याशक्तिःकल्पयेद्व्योमसासद्व्योम्नोरभिन्नताम् ।
आपाद्यधर्मधर्मित्वंव्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

யாஶக்தி:கல்பயேத்வ்யோமஸாஸத்வ்யோம்நோரபிந்நதாம் ।
ஆபாத்யதர்மதர்மித்வம்வ்யத்யயேநாவகல்பயேத் ॥ ௬௩ ॥

யாஶக்தி:	யாதொருமாயாசக்தியானது	அபிந்நதாம்	அபேதத்தை
வ்யோம	(சத்தில்) ஆகாசத்தை	ஆபாத்ய	உண்டுபண்ணி (பின்)
கல்பயேத்	கற்பிக்கிறதோ	தர்மதர்மித்வம்	காரியகாரணங்களையும்
ஸா.ஸத்வ்யோம்நோ:	அது முதலில் சத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்	வ்யத்யயேந	மாறுபாடாக
		அவகல்பயேத்	கற்பித்தது

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னோடே அத்தியாசப்படுத்திதர்மதர்மித்வத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமேதெனில்.

सतोव्योमत्वमापन्नंव्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।
तार्किकाश्चावगच्छन्तिमायायाउचितंहितत् ॥

ஸதோவ்யோமத்வமாபந்நம்வ்யோம்நஸ்ஸத்தாந்துலௌகிகா: ।
தார்க்கிகாஶ்சாவக³ச்ச²ந்திமாயாயாஉசிதம்ஹிதத் ॥ ௬௪ ॥

லௌகிகா:-தார்க்கிகா:-ச } லௌகிகர்களும் தார்கிகர்களும்
ஸத:(காரணமான)சத்வஸ்துவிற்கும்
வ்யோமத்வம்காரியமான ஆகாசத்வத்தை
ஆபந்நம் அடையப்பட்டதாகவும்
வ்யோம்ந: (காரியமன) ஆகாசத்திற்கு
ஸத்தாம் து காரணமான சத்துத்தன்மை யடையப்பட்டதாகவும்
அவக³ச்ச²ந்தி அறிகிறார்கள்
தத் மாயாயா: அப்படி விபரீதமாகசெய்விப்பதுமாயைக்கு
உசிதம் ஹி யோக்கியமன்றோ

இ-தி- குழந்தைகள்விசித்திரமான இந்திரஜாலம்முதலானதை ஒன்றாய்ப்பார்ப்பதும்அந்தயிந்திரஜாலம்முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறஅந்தசக்தி அப்படித்தோற்றிவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. மாயைவிபரீதமான தோற்றத்தைச்செய்வது பிரசித்தமென்பதைக்காண்பிக்கிறார்.

यद्यथावर्तततेतस्यतथात्वंभातिमानतः ।
अन्यथात्वंभ्रमेणेतिन्यायोयंसार्वलौकिकः ॥

யத்³யதா²வர்த்ததேதஸ்யதத்²தாத்வம்பா⁴திமாநத: ।
அந்யதா²த்வம்ப்⁴ரமேணேதிந்யாயோயம்ஸார்வலௌகிக: ॥ ௬௫ ॥

யத: யாதொருசிப்பிமுதலானது
யதா² எப்படிசிப்பிமுதலானரூபமாய்
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு
மாநத: (விசார)ப்பிரமாணத்தால்
ததா²த்வம் அந்தசிப்பிமுதலான தன்மை
பா⁴தி விளங்குகிறது
ப்⁴ரமேண மயக்கத்தினால்
அந்யதா²த்வம் அதற்குவிபரீதமானவெள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்றம்ஸ்வபாவம்
இதி இந்தப்பிரகாரம்
அயம். ந்யாய: இந்தநியாயமானது
ஸார்வலௌகிக: } சர்வலோக பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।
विचारेणविपर्येतिततस्तच्चिन्त्यतांवियत् ॥

ஏவம் ச்ருதிவிசாராத் ப்ராக் யதா யத்வஸ்து பாஸதே ।
விசாரேண விபர்யேதி ததஸ்தச்சிந்த்யதாம் வியத் ॥ ௬௬ ॥

ஏவம் இந்தப்பிரகாரம்
ச்ருதிவிசாராத் ப்ராக் } சுருதிஅர்த்தம்விசாரம்பண்ணுவதற்குமுன்
யத்வஸ்து யாதொருசத்வஸ்து
யதா ஆகாசாதிரூபமாயெப்படி
பாஸதே தோற்றிற்றோ

விசாரேண அதுவிசாரத்தினால்
விபர்யேதி } ஆகாசாதிரூபத்தைவிட்டு சத்தாய் விளங்குகிறது
ததஸ்வியத் ஆகையால் வானை
தச்சிந்த்யதாம் } சத்ரூபமாகவே சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. விசாரத்தினாலேயே யதார்த்தம்வெளியாவதால் விசாரத்தின்ஸ்வரூபம்காண்பிவிக்கிறார்.

भिन्नेवियत्सतीशब्दभेदाद्बुद्धेश्चभेदतः ।
वाय्वादिष्वनुवृत्तंसन्नतुव्योमेतिभेदधीः ॥

பின்னே வியத்ஸதீ சப்தபேதாத் புத்தேச்ச பேதத: ।
வாய்வாதிஷ்வநுவ்ருத்தம் ஸந்ந து வ்யோமேதி பேததீ: ॥ ௬௭ ॥

வியத்ஸதீ சத்தும்ஆகாசமும்
சப்தபேதாத் } சத்தென்றும் ஆகாசமென்றும் சொல்லுகிறசப்தபேதததாலும்
புத்தே: ஞானத்தினுடைய
பேதத: ச பேதத்தாலும்
பின்னே } அவைகள் வேறானவைகள் அதெப்படியெனில்
ஸத் சத்வஸதுவானது

வாய்வாதிஷு } வாயுமுதலான பூதபௌதிகங்களில்
அநுவ்ருத்தம் வாயுமுதலானவை யிருக்கின்றன வென்று யெல்லாவற்றிலும் வியாபித்து விளங்குகின்றனபோல
வ்யோம அவ்வாகாசமானது
ந து இதி யெல்லாவற்றிலும் அனுசரித்திருக்கவில்லையென் றறிகிற
பேததீ: விவேகஞானமே பேதமாம்

இ-தி. மண்பானைசட்டிகளில்அனுசரித்திருப்பதும், குதிர்அப்படிபானைசட்டிகளில் அனுசரித்தில்லாததுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிசதாகாசங்களுக்கு, பேதஞ்சாதித்துஆகாசத்தின் காரியம்சத்தென்றுவாதிக்கிறவர்களுடைய மயக்கத்தைஒழிக்கிறார்.

सद्वस्त्वधिकवृत्तित्वाद्धर्मिव्योम्नस्तुधर्मता ॥

ஸத்வஸ்த்வதிகவ்ருத்தித்வாத் தர்மி வ்யோம்நஸ்து தர்மதா ॥ ௬௮ ॥

ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துவானது
அதிகவ்ருத்தித்வாத் } யெல்லாவற்றிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்

தர்மி காரணமாம்
வ்யோம்நஸ்து ஆகாசத்திற் கப்படியில்லாமையால்
தர்மதா காரியமென்றறி

ஞ-தி. மாம்பரும்புதுகளை [illegible]
ருக்கிறது, அந்தருபாசக்கூறுதிகள் [illegible]
அ-கை. அப்பிராதமை [illegible]
டிசத்துக்குமேனுன ஆகாசமும் [illegible]

धियासत प्रथत्कारंवृद्धिर्व्योमेतिमान्मतम् ॥

யியாஸ தஃப்ருத [illegible] ॥

யியா புத்தியால்
ஸதஃ சத்தைவிட்டு
வெ்யாம ஆகாசத்தை
ப்ருதக்கூறெ பிரித்தால் (கூட்டத்து [illegible]

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லை [illegible]

अवकाशात्मकंतच्चेदसत्तादातनित्यताम् ॥

அவகாமாத்மகம் [illegible] ॥

தத அந்தஆகாசமானது
அவகாமாத்ம { இடமென்று பாவிக்கும்
கம்.செத { நிறிதியேன்றல்

இ-தி. புருதையைக்குமேலுறுகத் [illegible]
சத்துக்குமேலுறுகத்தென்றால் [illegible]
அ-கை. சத்துக்குமேலுறுகத் [illegible]
ல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोसच्चेन्नानिवार्शेन्द्व्यारनिम्नत ॥

பின்னம் [illegible] ॥

ஸதஃ சத்துக்கு
பின்னம் ஆகாசம் பின்னமென்றால்
அஸஸ. ச அசத்தாகவும்
ந, ஐதி இல்லையென்று

இ-தி. மலடிதன்பிள்ளை [illegible]
அ-கை. ஆகாசம்அசத்தானால் [illegible]
சூனியலக்ஷணமில்லாமல் [illegible]
லாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिचेत्भातुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

ஹா தீதிசெத்பாதுநாம [illegible] ॥

ஹாதி. ஐதி { ஆகாசந்தோன்றுகிற
செத { தேயென்றால் [illegible] இல்லாமல் [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

இ-கி. மாம்பழம் [illegible]
ருக்கிறது, அந்த [illegible]

அ-கை. அப் [illegible]
டிசத்துக்குவேறுனஅ [illegible]

धियासत प्रयत्कारं ब्रह्मे [illegible] ||

யியா [illegible] |

யியா புத்தியால் | [illegible]
ஸக்ஃ சத்தைகிட்டு | [illegible]
வெூா ஆகாசத்தை | [illegible]
வூயக்காமெ பிரித்தால் [illegible]

அ-கை. ஆகாசத்தி [illegible]

अवकाशात्मकं [illegible] ||

[illegible] |

தச அந்தஆகாசமானது | [illegible]
[illegible] { இட [illegible] | [illegible]
[illegible] { [illegible] | [illegible]

இ-கி. புருதை [illegible]
சத்துக்குவேறு [illegible]

அ-கை. சத்துக் [illegible]
ல்லக்கூடாதெனின்.

भिन्नं मतामघ्ननेनान्नि [illegible] ||

[illegible] |

ஸக்ஃ சத்துக்கு | [illegible]
[illegible] ஆகாசம் பின்னமென்று | [illegible]
[illegible] அசத்தாகவும் | [illegible]
ந, ஐகி இல்லையென்று | [illegible]

இ-கி. [illegible]

அ-கை. ஆகாசம் அசத்தாகு [illegible]
சூனியலக்ஷணம் [illegible]
லாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिचेत्भानुनामभूषणंमायिकस्यतत् ||

ஸா [illegible] |

ஸாகி. ஐகி { ஆகாசந்தோன்றுகிற | [illegible]
வெசு { தேயென்றால் | [illegible] இல்லாமல் [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

அ-ரை. [illegible]

अप्रमत्तोभवेद्ध्यानाद्यावन्मार्गनिवेदनम् ।
कुरुप्रमाणयुक्तिभ्यांततोरूढतमोभवेत् ॥

[illegible]

[illegible]

அ-ரை. [illegible]

ध्यानान्मानाद्युक्तितोपिपरोक्षंवेत्तियन्मनः ।
नकदाचिद्भियत्सत्यंसहस्रमुक्तिदत्तन ॥

[illegible]

இ-தி. [illegible]

அ-ரை. [illegible]

ज्ञस्यभातिवैसाद्ध्योमनिम्नत्वोल्लंघनपूर्वकम्
सद्वस्त्वपिविभात्यस्यनिश्चितत्वपुरस्सरम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायुः प्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்துந்யேகதேசஸ்தா மாயாதத்ரைகதேசகம் ।
வியத்தத்ராப்யேகதேசகதோ வாயு: ப்ரகல்பித: ॥

ஸத்வஸ்துநி சத்வஸ்துவில் | [illegible]
மாயா மாயையானது | [illegible]
ஏகதேசஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற | [illegible]
தத்ர அந்தமாயையிலே | [illegible]
வியத் ஆகாசம் | [illegible]

அ-கை. சத்துக்கும் மாயைக்கும் [illegible] க்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौगतिर्वेगोवायुधर्माइमेमताः ।
त्रयस्स्वभावास्सन्मायाव्योम्नांयेतेचवायुगाः ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ கதிர்வேகோ வாயுதர்மா இமே மதா: ।
த்ரயஸ்ஸ்வபாவாஸ்ஸந்மாயாவ்யோம்நாம் யே தே ச வாயுகா: ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ உலர்த்தலும் ஸ்பர்சமும் | [illegible]
கதி: கமனமும் | [illegible]
வேக: வேகமும் | [illegible]
இமே இவைகள் | [illegible]
வாயுதர்மா: வாயுதர்மங்களாக | [illegible]
மதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன | [illegible]
ஸந்மாயா சத்தினுடையவும் மாயை [illegible] | [illegible]

அ-கை. வாயுவிலிருக்கும் [illegible]

वायुरस्तीतिसद्भावस्सतोवायौपृथक्कृते ।
निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி ஸத்பாவஸ்ஸதோ வாயௌ ப்ருதக்க்ருதே ।
நிஸ்தத்வரூபதா மாயாஸ்வபாவோ வ்யோமகோ த்வநி: ॥

வாயு: வாயுவானது | [illegible]
அஸ்தீதி இருக்கிறதென்று [illegible] | [illegible]
ஸத்பாவ: சத்தின் ஸ்வபாவம் | [illegible]
ஸத: வாயௌ சத்திலின்று வாயுவான | [illegible]
ப்ருதக்க்ருதே பிரிக்கப்பட்டளவில் | த்வநி: [illegible]

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायानेकदेशगाम् [illegible] ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतेयाम् [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]	சத்வஸ்துவில்	[illegible]
மாயா	மாயையானது	[illegible]
ஏகதேசஸ்தா	ஏகதேசத்தில் இருக்கிற	[illegible]
தத்ர	அந்தமாயையினிலே	[illegible]
வியத்	ஆகாசம்	[illegible]

அ-கை. சத்தென்னும் [illegible] க்காண்பிக்கிறார்.

शोधस्पर्शगानेयोवायुमायामयना [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]
மதிஃ	கமனமும்	[illegible]
வெமஃ.	வேகமும்	[illegible]
ஐதெ	இவைகள்	[illegible]
[illegible]	வாயுதர்மங்களாக	[illegible]
[illegible]	சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன	[illegible]
ஸஐ. மாயா	சத்திலுமுடையவும் [illegible]	[illegible]

அ-கை. வாயுவிலிருக்கும் [illegible]

वायुरस्तीति [illegible] ।
निस्तत्त्वरूपता [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

வாயுஃ	வாயுவானது	[illegible]
அஸ்திஇதி	இருக்கிறதென்று [illegible]	[illegible]
ஸத்ஸ்வபாவஃ	சத்தின் ஸ்வபாவம்	[illegible]
ஸதஃ வாயுஃ	சத்திலின்று வாயுவான	[illegible]
ப்ருதக்க்ருதெ	பிரிக்கப்பட்டவிடத்தில்	[illegible]

सद्वस्त्वेकदेशस्था मायानेकदेशगा ।

वियत्तत्राप्येकदेशगतो वायुः प्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்த்வேகதேசஸ்தா மாயா [illegible]

வியத்தத்ராப்யேகதேசகதோ வாயு: ப்ரகல்பித: [illegible]

ஸத்வஸ்துனி சத்வஸ்துவில் [illegible]

மாயா மாயையானது [illegible]

ஏகதேசஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற [illegible]

தத்ர அந்தமாயையிலே [illegible]

வியத் ஆகாசம் [illegible]

அ-கை. சத்தென்னும் [illegible]
க்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौ गतिर्वेगो वायुधर्मा इमे मताः ।

त्रयः स्वभावाः सन्मायाव्योम्नां ये तेऽपि वायुगाः ॥

சோஷஸ்பர்சௌ கதிர்வேகோ வாயுதர்மா இமே மதா: [illegible]

த்ரய: ஸ்வபாவா: ஸன்மாயாவ்யோம்னாம் யே தேऽபி வாயுகா: [illegible]

சோஷஸ்பர்சௌ உலர்த்தலும் [illegible]

கதி: கமனமும் [illegible]

வேக: வேகமும் [illegible]

இமே இவைகள் [illegible]

வாயுதர்மா: வாயுதர்மங்கள் [illegible]

மதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன [illegible]

ஸன்மாயா சத்தினுடையவும் [illegible]

அ-கை. வாயுவிலிருக்கும் [illegible]

वायुरस्तीति सद्भावः सतो वायौ पृथक्कृते ।

निस्तत्त्वरूपता मायास्वभावो व्योमगो ध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி ஸத்பாவ: ஸதோ வாயௌ [illegible]

நிஸ்தத்வரூபதா மாயாஸ்வபாவோ வ்யோமகோ த்வனி: [illegible]

வாயு: வாயுவானது [illegible]

அஸ்தி இருக்கிறதென்று [illegible]

ஸத்பாவ: சத்தின் ஸ்வபாவம் [illegible]

ஸத: வாயௌ சத்திலின்று வாயுவான [illegible]

ப்ருதக்க்ருதே. பிரிக்கப்பட்டவிடத்தில் [illegible]

த்வனி: [illegible]

[illegible]

मनोनुवृत्तिरस्मन्त्योन्योनिवृत्तिरितम् ।
लोभानुवृत्तिरन्नाकर्षनस्याहतंवन: ॥

[illegible]

[illegible]

विद्यानुवृत्तिसंतोषनिवृत्तिरकरपुनान्वयम् ।
शब्दानुवृत्तिरेषा कामनमोख्याहनि:कृत: ॥

[illegible]

[illegible]

ननुमद्वस्तुपार्थयाद्धस्तंवित्तद्याकथम् ।
अस्यानमायानिभ्याद्मायामयनाशिनो ॥

[illegible]

வாயுஇல்லாமல்பேகும்பக்ஷத்தில் | ல்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியா சமிருப்பதால்
அப்போது | [வுக்கும்
தோற்றமி | சத்ரூபத்வம்வாயு
 | எப்படியில்லை

அ-கை. அதற்குப்பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।
साशक्तिकार्ययोस्तुल्याव्यक्ताव्यक्तत्वभेदिनोः ॥

நிஸ்தத்வரூபதைவாத்ரமாயாத்வஸ்யப்ரயோஜிகா ।
ஸாசக்திகார்யயோஸ்துல்யாவ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதினோ: ॥ அச ॥

அத்ர — இந்த வேதாந்தத்தில்
மாயாத்வஸ்ய — மாயா மயமென்பதற்கு அர்த்தம் தோற்றமலிருக்கிறதல்ல நிரூபிக்குமிடத்தில்அதற்கு
நிஸ்தத்வரூபதைவ — தத்துவமில்லாமலிருத்தலே
ப்ரயோஜிகா — பிரயோஜனமெனப்படும்
ஸா — அந்த தத்துவமற்றரூபமானது
வ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதினோ: — வியக்தமென்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தை யுடையவைகளான
சக்திகார்யயோ: — சக்தியானமாயைக்கும் காரியமான பூதங்களுக்கும்
துல்யா — சமானமாயிருக்கிறது

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டிலும், நிஸ்தத்வரூபம்சமானமானால்வியக்தாவியக்தபேதமெதினாலெனில்.

सदसत्वीवेवकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।
असतोवान्तरोभेदआस्तांतच्चिन्तयात्रकिम् ॥

ஸதஸத்வவிவேகஸ்யப்ரஸ்துதத்வாத்ஸாசிந்த்யதாம் ।
அஸதோவாந்தரோபேதஆஸ்தாந்தச்சிந்தயாத்ரகிம் ॥ அரு ॥

ஸதஸத்வவிவேகஸ்ய — சத்தித அசத்திதுவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற விவேகமானது [னாலே
ப்ரஸ்துதத்வாத் — பிரகிருதமானபடியி
ஸா — அந்தவிவேகமே
சிந்த்யதாம் — சிந்திக்கத்தக்கது
அஸத: — அசத்துக்குள்ளேதோற்றம் தோன்றுமைபென்கிற
அவாந்தர: — அவாந்திரமான
பேத: — பேதமானது
ஆஸ்தாம் — இருக்கட்டும்
தச்சிந்தயா — அந்த அசத்பேதங்களுடைய சிந்தையால்
அத்ர — இந்த இடத்தில்
கிம் — என்னபிரயோஜனம்

இ-தி. துவைதிகளைப்போலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினுல் லக்ஷணலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக்கிறவர்க்கு த்வைதரூபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம்சொல்லுகிறார்.

सद्वस्तुब्रह्मशिष्टांशोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।
वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वंमरुतंत्यजेत् ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்மஶிஷ்டாம்ஶோவாயுர்மித்யாயதாவியத் !
வாஸயித்வாசிரம்வாயோர்மித்யாத்வம்மருதம்த்யஜேத் ॥ அகூ ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்ம வாயுவிலிருக்கிறதானசத்வஸ்துபிர்மம்
ஶிஷ்டாம்ஶ: மற்றஅம்சத்தையுடையதான
வாயு: வாயுவானது
யதா எப்படி
வியத் ஆகாசம்
மித்யா பொய்யோஅப்படிப்பொய்
வாயோ: வாயுவுக்கு
மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தல் (விவேகத்தினாலும் தியானத்தினாலும்)
சிரம்.வாஸயித்வா. வெகுகாலம்பழகி
மருதம் வாயுவை இல்லையென்று
த்யஜேத். தள்ளவேண்டியது

அ-கை. வாயிவிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியிலுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्वह्निमप्येवंमरुतोन्यूनवर्तिनम् ।

சிந்தயேத்வஹ்நிமப்யேவம்மருதோந்யூநவர்திநம் ॥ அகூஉ ॥

ஏவம் இப்படி
மருத: வாயுவிலும்
ந்யூநவர்திநம் குறைவாயிருக்கிற
வஹ்நிமபி அக்கினியையும்
சிந்தயேத். சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. சத்தில்ஏகதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத்திலேகதேசம்வாயு, வாய்விலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடிஜகத்திலெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லையேயெனில்,

ब्रह्मांडावरणेष्वेषान्यूनाधिकविचारणा ॥

ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷ்வேஷா ந்யூநாதிகவிசாரணா ॥ அஎ ॥

ஏஷா இந்த
ந்யூநாதிக விசாரணா. { குறைதல்கூடுதலானவிசாரணையானது
ப்ரஹ்மாண்டாவரணேஷு பிரமாண்டங்களாகிற ஆவரணங்களிலேயுமிருக்கிறது

அ-கை. அக்கினிவாயுவில்எவ்வளவு அமுசம்குறைந்ததெனில்.

वायोर्दशांशतोन्यूनोवह्निर्वायौप्रकल्पितः ।

வாயோர்தஶாம்ஶதோ ந்யூநோவஹ்நிர்வாயௌப்ரகல்பித: ॥

வஹ்நி: அக்கினியானது
வாயோ: வாயுவில்
தஶாம்ஶத: பத்திலொருபாகமாக
ந்யூந: குறைவாக
வாயௌ வாயுவில்
ப்ரகல்பித: கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிறீரெனில்.

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇 ॥ ௮௮

𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇 பஞ்சபூதங்களில்

𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌃 ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான

𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂 தாரதம்மியமானது

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 புராணங்களாலேசொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனிஅக்கினியின் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्ण:प्रकाशात्मापूर्वनुगतिरत्रच ।

अस्तिवह्निस्सनिस्तत्ववश्शब्दवान्स्पर्शवानपि ॥

𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰𑌚 ।

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥ ௮௯ ॥

𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃. தீயானது

𑌉𑌷𑍍𑌣𑌃.𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது

𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 தீயிருக்கிறதென்பதும்

𑌸𑌃𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃. அந்தரிஸ்தத்துவமும்

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌨𑍍. சப்தகுணமும்

𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌾𑌨𑍍.𑌅𑌪𑌿 ஸ்பரிசகுணமும்

𑌅𑌤𑍍𑌰.𑌚. இந்தத்தீயிலும்

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌿𑌃 முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன

அ-கை. தீர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुण: ।

रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुद्ध्याविविच्यताम् ॥

𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌂𑌶𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 ।

𑌰𑍂𑌪𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௯௦ ॥

𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌂𑌶𑍈𑌃 சத்துமாயைஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 கூடிக்கொண்டிருக்கிற

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 அக்கினிக்கு

𑌨𑌿𑌜𑌃 சொந்த

𑌗𑍁𑌣𑌃 குணமானது

𑌰𑍂𑌪𑌂 ரூபம்

𑌤𑌤𑍍𑌰 அவைகளில்

𑌸𑌤𑌃 இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 விவேகபுத்தியால்

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியேஅப்புவையும்மித்தையென்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोविवेचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।

आपोदशांशतोन्यूना:कल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

பஞ்சபூதவிவேகம்.

सतो विवेचिते वह्नौ मिथ्यात्वे च वासिते ।
आपो दशांशतो न्यूनाः कल्पिता इति चिन्तयेत् ॥ ६१ ॥

वह्नौ அக்கினியானது
सतः சத்திலிருந்து
विवेचिते பிரிக்கப்பட்டவளவில்
मिथ्यात्वे பொய்யாயிருத்தல்
वासिते விவேகத்தால் திடப்பட்டுள்ளவில்
दशांशतः (அக்கினியில்) பத்திலொரு பங்கு
न्यूनाः குறைவாயிருக்கிற
आपः ஜலமானது
कल्पिता इति கற்பிதமென்று
चिन्तयेत् சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वयोिरसोगुणः॥

सन्त्यापोऽमूश्शून्यतत्त्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः ।
रूपवत्योऽन्यधर्मानुवृत्त्या स्वीयो रसो गुणः ॥ ६२ ॥

अमूः இந்த
आपः ஜலமானது
सन्ति இருக்கிறதென்பதுசத்தின்குணம்
शून्यतत्त्वाः சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
सशब्दस्पर्शसंयुताः சப்தஸ்பரிசம்ஆகாசவாயுகளின்குணம்
रूपवत्यः ரூபம்தீயின்குணம்
अन्यधर्मानुवृत्त्या அன்னியதர்மங்களினனுவர்த்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
स्वीयः गुणः சொந்தகுணம்
रसः ரசமென்றறி

அ-கை. விவேகதியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறார்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

सतो विवेचितास्वप्सु तन्मिथ्यात्वे च वासिते ।
भूमिर्दशांशतो न्यूना कल्पिताप्स्विति चिन्तयेत् ॥ ६३ ॥

अप्सु ஜலமானது
सतः சத்தில்நின்று
विवेचितासु பிரிக்கப்பட்டவளவில்
तन्मिथ्यात्वे அந்த ஜலமும் பொய்யென்று
वासिते திடப்பழக்கமானபின்
दशांशतः அதின்பத்திலொருஅம்சத்தால்
न्यूना குறைவான
भूमिः பூமியானது
अप्सु ஜலத்தில்
कल्पिता इति கற்பிதமென்று
चिन्तयेत् சிந்திக்கத்தக்கது

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥

புராணோக்தம்தாரதம்யம்தசாம்சைர்பூதபஞ்சகே ॥ ௮௮ ॥

பூதபஞ்சகே பஞ்சபூதங்களில்	தாரதம்யம் தாரதம்மியமானது
தசாம்சை: ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான	புராணோக்தம் புராணங்களாலே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனிஅக்கினியின் ஸ்வரூபம்சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्णःप्रकाशात्मापूर्वनुगतिरत्रच ।
अस्तिवह्निस्सानिस्तत्त्वश्शब्दवान्स्पर्शवानपि ॥

வஹ்நிருஷ்ண:ப்ரகாசாத்மாபூர்வாநுகதிரத்ரச ।
அஸ்திவஹ்நிஸ்ஸநிஸ்தத்த்வச்சப்தவாந்ஸ்பர்சவாநபி ॥ ௮௯ ॥

வஹ்நி: தீயானது	ஸ்பர்சவாநபி ஸ்பரிசகுணமும்
உஷ்ண:ப்ரகாசாத்மா உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது	அத்ர ச இந்தத்தீயிலும்
வஹ்நி:அஸ்தி தீயிருக்கிறதென்பதும்	பூர்வாநுகதி: முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன
ஸநிஸ்தத்த்வ: அந்தநிஸ்தத்துவமும்	
சப்தவாந் சப்தகுணமும்	

அ-கை. நிர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।
रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்சைர்யுக்தஸ்யாக்நேர்நிஜோகுண: ।
ரூபம்தத்ரஸதஸ்ஸர்வமந்யத்புத்த்யாவிவிச்யதாம் ॥ ௯० ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்சை: சத்துமாயைஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே	ரூபம் ரூபம்
யுக்தஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற	தத்ர அவைகளில்
அக்நே: அக்கினிக்கு	ஸத: இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்
நிஜ: சொந்த	அந்யத் ஸர்வம் மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று
குண: குணமானது	புத்த்யா விவேகபுத்தியால்
	விவிச்யதாம் பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியேஅப்புவையும்மித்தையென்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोवित्तेचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।
आपोदशांशतोन्यूनाःकल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதே வஹ்நௌ மித்யாத்வே வாஸிதே ।
ஆபோ தசாம்சதோ ந்யூநா: கல்பிதா இதி விந்தயேத் ॥ ௬௧ ॥

வஹ்நௌ அக்கினியானது
ஸத: சத்திலிருந்து
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டளவில்
மித்யாத்வே பொய்யாயிருத்தல்
வாஸிதே விவேகத்தால் திடப்பட்டுள்ளவில்
தசாம்சத: (அக்கினியில்) பத்திலொரு பங்கு
ந்யூநா: குறைவாயிருக்கிற
ஆப: ஜலமானது
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
விந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும்காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறூர்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वीयोरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபோமூஸ்ஸூந்யதத்வாஸ்ஸஸப்தஸ்பர்ஸஸம்யுதா: ।
ரூபவத்யோந்யதர்மாநுவ்ருத்யா ஸ்வீயோ ரஸோ குண: ॥ ௬௨ ॥

அமூ: இந்த
ஆப: ஜலமானது
ஸந்தி. இருக்கிறதென்பது சத்தின்குணம்
ஸூந்ய தத்வா: { சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம் }
ஸஸப்தஸ்பர்ஸஸம்யுதா:. சப்தஸ்பரிசம்ஆகாசவாயுகளின் குணம்
ரூபவத்ய: ரூபம்தீயின்குணம்
அந்யதர்மாநுவ்ருத்யா அன்னியதர்மங்களினனுவர்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
ஸ்வீய: குண: சொந்தகுணம்
ரஸ: ரசமென்றறி

அ-கை. விவேகதியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறூர்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதாஸ்வப்ஸு தந்மித்யாத்வே ச வாஸிதே ।
பூமிர்தசாம்சதோ ந்யூநா கல்பிதாப்ஸ்விதி விந்தயேத் ॥ ௬௩ ॥

அப்ஸு. ஜலமானது
ஸத: சத்தில்நின்று
விவேசிதாஸு பிரிக்கப்பட்டளவில்
தந்மித்யாத்வே { அந்த ஜலமும் பொய்யென்று }
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபின்
தசாம்சத: அதின்பத்திலொருஅம்சத்தால்
ந்யூநா குறைவான
பூமி: பூமியானது
அப்ஸு ஜலத்தில்
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
விந்தயேத் சிந்திக்கத்தக்கது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அ-கை. [illegible]

अस्तिभूस्तत्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शौसरूपकौ ।
रसश्चपरतोगन्धोनजस्मसत्ताविविच्यताम् ॥
पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिर्मिथ्यावशिष्यते ।

[illegible] ॥
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] இந்தப்பூமியில்	[illegible] இவைகள் அன்னியத்தான் [illegible]
[illegible] பூமி இருக்கிறதென்பதாக் [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] பூமியானது
[illegible]	[illegible]

அ-கை. [illegible]

भूमिर्दशांशतोन्यूनंब्रह्मांडंभूमिमध्यगम् ॥
ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभुवनानिचतुर्दश ।
भुवनेषुवसन्त्येषुप्राणिदेहायथायथम् ॥
ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिपृथक्कृते ।
असंतोण्डादयोभान्तुतद्भानेपीहकाक्षतिः ॥

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

பூமே: பூமியிலின்று	ந்யூநம் குறைவான
தசாம்சத: பத்திலொருபங்கு	ப்ரஹ்மாண்டம். பிரமாண்டமா[illegible]

ஹைமமேரு: பூமியின் நடுவிலிருக்கிறது

ப்ரஹ்மாண்ட மத்யே — அந்தப் பிரமாண்டத்தின் நடுவில்

சதுர்தச — பதினாலான

லோகாநி — உலகங்கள்

திஷ்டந்தி. இருக்கின்றன

தேஷு லோகேஷு — இந்த உலகங்களில்

ப்ராணிதேஹா: ஜீவாளின் தேகங்கள்

யதா யதா — எப்படியெப்படி இருக்க வேண்டுமோ

ததா ததா — அப்படியப்படி இருக்கின்றன

ப்ரஹ்மாண்ட லோக தேஹேஷு — பிரமாண்டலோகதேகங்களில்

ஸத்வஸ்து — சத்வஸ்துவானது

அந்யத்வே — பிரிக்கப்பட்டிருந்தவில்லை

அண்டாதய: அண்டம்முதலானவைகள்

அஸந்த: அசத்துக்களாக

பாந்தி — விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

தத்ராபி, அஸதி — அப்படி அவைகள்தோன்றினும்

இஹ கா — இவடத்திலுனகென்ன

க்ஷதி: குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்க்காண்பிக்கிறார்.

भूतभौतिकमायानामसत्त्वेत्यंतवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषाधीर्विपर्येतिनकचित् ॥

பூதபௌதிகமாயாநாமஸத்வேத்யந்தவாஸிதே ।
ஸத்வஸ்த்வத்வைதமித்யேஷா தீர்விபர்யேதி ந க்வசித் ॥ கூஅ ॥

பூதபௌதிகமாயாநாம் "ஆகாசாதி பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான பௌதிகங்களும் காரணமான மாயையும் [ய்யென்று

அஸத்வே விவேகத்தியானங்களால்பொ

அத்யந்தவாஸிதே — சித்தத்தில்திடப்பட்ட பிற்பாடு

ஸத்வஸ்து — சத்வஸ்துமாத்திரம்

அத்வைதம் இதி — இரண்டற்றதாயிருக்கிறதென்கிற

ஏஷா — இந்த

தீ: ஞானமானது

க்வசித் — ஓரிடத்தில்

ந விபர்யேதி — மாறமாட்டாது

இ-தி. சித்திரம்பொய்யென்றும் சுவர்சத்தியமென்றும், தெரிந்தவனுக்கு சித்திரம்பலவிதமாய்த்தோன்றினும் சுவரின்ஞானம்பாதிக்கப்படாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. பூமிமுதலானவைபொய்யென்றால் ஞானிக்குவிவகாரங்கூடாதெனில்விவேகத்தால்அதிலிருந்தசத்தியபுத்திமாத்திரம்கெட்டதேயல்லாமல் அவைகளின்ஸ்வரூபங்கெடாமையால்விவகாரலோபமில்லையென்றுச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतात्पृथग्भूतेद्वैतेभूम्यादिरूपिणि ।
तत्तदर्थक्रियालोकेयथादृष्टातथैवसा ॥

ஸதத்வைதாத்ப்ருதக்பூதே த்வைதே பூம்யாதிரூபிணி ।
தத்ததர்த்தக்ரியா லோகே யதா த்ருஷ்டா ததைவ ஸா ॥ ௯௯ ॥

பூம்யாதிரூபிணி	பூமிமுதலான ரூபமான	தத்தத்	அந்தந்தத்துவைதங்களின்
த்வைதே	துவைதமானது	அர்த்தக்ரியா	ஸ்வரூபங்களுந் தொழில்களும்
ஸதத்வைதாத்	சத்தான அத்துவைதத்தில்நின்று	யதா	முன்னே
ப்ருதக்பூதே	வேறுபடுத்தப்பட்டவில்	த்ருஷ்டா	எதுஎங்கேகாணப்பட்டதோ
லோகே	உலகத்தில்	ஸா	அது
		ததைவ	அங்கேஅப்படியே காணப்படும்

இ-தி. கல்லாணைப்பொய்யென்றறிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானதுமுன்போலேனது தோற்றக்கூடாதுசொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானால் சாங்கியன்முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்நீங்கள் தள்ளவில்லையெனில்விவகாரத்தில் ஜகத்பேதம்தோற்றுமென்பதுநமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

सांख्यकाणादबौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।
उत्प्रेक्ष्यतेनैकयुक्त्याभवत्वेषतथातथा ॥

ஸாங்க்யகாணாதபௌத்தாத்யைர்ஜகத்பேதோ யதா யதா ।
உத்ப்ரேக்ஷ்யதேநேகயுக்த்யா பவத்வேஷ ததா ததா ॥ ௱ ॥

ஸாங்க்யகாணாதபௌத்தாத்யை:	சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன காணாதனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே	யதா யதா	எப்படியெப்படி
		உத்ப்ரேக்ஷ்யதே	வருணிக்கப்படுகிறதோ
அநேகயுக்த்யா	அனேகயுக்தியினாலே	ஏஷ:	இந்தஜகத்பேதமானது
ஜகத்பேத:	ஜகத்தினுடையபேதமானது	ததா, ததா.	அப்படிஅப்படி
		பவது	ஆகட்டும்

அ-கை இப்படிபிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தைஅவமானம் பண்ணினால் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतंनिश्शङ्कैरन्यवादिभिः ।
एवंकाक्षतिरस्माकंतद्द्वैतमवजानताम् ॥

அவஜ்ஞாதம் ஸதத்வைதம் நிஶ்ஶங்கைரந்யவாதிபி: ।
ஏவம் கா க்ஷதிரஸ்மாகம் தத்த்வைதமவஜாநதாம் ॥ ௱௧ ॥

அந்யவாதிபி: அன்யர்களான சாங்கியன் முதலான துவைதவாதிகளினாலே
ஸ்ருத்யத்வைதம் சுருதி சித்தமான சத்தான அத்துவைதம்
நிஶ்ஶங்கை:, சங்கையில்லாமலே
அவஜ்ஞாதம் அவமானப்பண்ணப்பட்டதாலவர்களுக்குக்குறைவில்லை யென்றால்
ஏவம் இப்படிமித்தையான
தத் அந்தத்துவைதத்தை
அவஜாநதாம் { சுருதியுக்தியனுபவத்தால் அவமதிப்புச்செய்கிற
அஸ்மாகம் நமக்கு
கா. க்ஷதி:, என்னகுறைவுவரப்போகிறது

இ-தி. அருந்ததியைவியபிசாரியென்றபேர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால் தட்டுவாணியைத்தட்டுவாணியென்றவனுக்குபாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தையவமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறீரேவெனில், மகத்தானபிரயோஜன மிருப்பதால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेदद्वैतेधीःस्थिराभवेत् ।
स्थैर्येतस्याःपुमानेषजीवन्मुक्तइतीर्यते ॥

த்வைதாவஜ்ஞாஸுஸ்திதாசேதத்வைதேதீ:ஸ்திராபவேத் ।
ஸ்தைர்யேதஸ்யா:புமாநேஷஜீவந்முக்தஇதீர்யதே ॥ ௧௰௨ ॥

த்வைதாவஜ்ஞா { துவைதத்தில்அவமதிப்பானது
ஸுஸ்திதா சேத் { நன்றாய்ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
அத்வைதே அத்துவைத்தில்
தீ: புத்தியானது
ஸ்திரா,பவேத் ஸ்திரமாகப்பவிக்கிறது
தஸ்யா: { அந்தஅத்துவைதபுத்தியானது
ஸ்தைர்யே ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
ஏஷ:புமாந். இந்தப்புருஷன்
ஜீவந்முக்த:இதி ஜீவன்முக்தனென்று
ஈர்யதே. சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபொம்மையானஸ்திரீரூபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேக்ஷைஸ்திரப்படும்போது நிஜமானதன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும் அதினால்புத்திரவானாகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முக்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேகமுக்தியும் கிடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।
स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்திதி:பார்த்தநைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி ।
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி ॥ ௧௰௩ ॥

ஹேதவ:- ஒருந்திபுத்திரா
ஞாஹீஷ்டுகிஃ பிர்மஞான நிஷ்டை
யானது [ருக்கிறது
ஜேஷா இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
ஊநாஂ இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
ஹூவ்ய அடைந்து
நவிசுஹுதி சம்சார மோகத்தை
(முன்போல்) அடைகிறனில்லை

அஞ்தகாலெ அவி மரணகாலத்திலும்
கூடசமஸ்ததுக்க ஹேதுவானபா
யாநாசம்வருவதால்
அஸ்யாஂ இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையில்
ஸிதூா இருந்து [தை
ஹூஹூநிவாணஂ பிர்மகைவல்லியத்
ஓுதி அடைகிறன்

அ-கை. அந்தியகாலமென்கிறசொல்லினல், இந்ததேகம்விழுகிறகால மென்றல்லவாசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராய த்தைச்சொல்லுகிறர்.

सदद्वैतेऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यवीक्षणम् ।
तस्यांतकालस्तद्भेदबुद्धिरेवनचेतरः ॥

ஸத‌஦்வைதே஽ந்ருதத்வைதேயதந்யோந்யைக்யவீக்ஷணஂ ।
தஸ்யாஂதகாலஸ்தத்தேதபுஷிரேவநசேதரஃ ॥ கஂச ॥

ஸதவை தெ. } சதாயிருக்கிறஅத்துவை தத்திற்கும்
அநதவை தெ } பொய்யாயிருக்கிறத் வைதத்திற்கும்
அந்யோந்யைக்யவீக்ஷணஂ ஒன்றிற் கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்று ய்ப்பார்ப்பது
யத். எதுவுண்டோ

தஸ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
அஞ்தகாலஃ. அந்தியகாலமானது
தத் } அவைகளுடையநிஜம்பொய் யென்கிற
ஹேதபுஷிரேவ பேதபுத்திதானே
நஇதர: } இதரமானதேகத்திலுடை ய மரணகாலமன்று

அ-கை. இப்போதுஉலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கிகரித்தாலும்தோஷ மில்லையென்றுசொல்லுகிறர்.

यद्वांतकालःप्राणस्यवियोगोस्तुप्रसिद्धितः ।
तस्मिन्कालेपिनभ्रान्तेर्गतायाःपुनरागमः ॥

யஉாஂதகாலஃப்ராணஸ்யவியோகோஸ்துப்ரஸிஷிதஃ ।
தஸ்மிநுகாலெவிநஹ்ராஂதெகதாயாஃபுநராகமஃ॥ கஂரு ॥

யஷா அன்றியிலேபோனல்
அஞ்தகாலஃ. அந்தியகாலமானது
ப்ராணஸ்ய பிராணனுடைய
வியோகஃ போகிறதானது

ப்ரஸிஷிதஃ உலகப்பிரசித்தமான கால்
அஸ்து. இருக்கட்டும்
தஸ்மிந். அந்த
காலெஅவி. காலத்திலாவது

ம்தாயாம். ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற | ஹ்ராமெஜைஃ அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு ந.வுபுநஃ.ஞுமஃ. மறுபடிவரத்தில்லை

அ-கை. சிலபேர்கள்பிராணன்போகுங்காலத்தில் எதைநினைத்தானோஅது வேஆகுவானென்கிற கீதாவசனப்படிஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நினைப்பில்லாமல்போனால் மருபடிஜென்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களோவெனில், அந்தகீதாவாக்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில் ஞானோதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனாய்விடுவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टोवारुग्णोवाविलुठन्भुवि ।
मूर्छितोवात्यजत्वेषप्राणान्भ्रान्तिर्नसर्वथा ॥

நீரோகஉபவிஷ்டோவாருக்ணோவாவிலுடன்புவி ।
மூர்சிதோவாத்யஜத்வேஷப்ராணாந்ப்ராந்திர்நஸர்வதா ॥

நீரோகஃ ரோகமில்லாமலாவது	ஏஷஃ இந்தஞானி
உபவிஷ்டஃவா. உட்கார்ந்தாவது	ப்ராணாந். பிராணன்களை
ருக்ணஃவா வியாதியோடேயாவது	த்யஜது விட்டும்
புவி பூமியில்	ஸர்வதா. சர்வவிதத்தினாலுமவனுக்கு
விலுடந். உருண்டுகொண்டாவது	ப்ராந்திஃ ஜன்மஹேதுவான அஞ்ஞானமயக்கம்
மூர்சிதஃவா மூர்ச்சையையடையப்பட்டவனாகவாவது	ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை முதலானவைகளினாலே ஞானங்கெடமாட்டாதென்பதற்குதிருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।
परेद्युर्नानधीतस्स्यात्तद्वद्विद्यानननश्यति ॥

திநேதிநேஸ்வப்நஸுப்த்யோரதீதேவிஸ்ம்ருதேப்யயம் ।
பரேத்யுர்நாநதீதஸ்ஸ்யாத்தத்வத்வித்யாநநஶ்யதி ॥ கஎ ॥

திநேதிநே தினந்தோறும்தினந்தோறு	அநதீதஃ வேதம்கற்காதவனாக
அதீதே கற்றவேதசாஸ்திரங்கள் (ம்	நஸ்யாத் ஆகமாட்டான்
ஸ்வப்நஸுப்த்யோஃ ஸ்வப்னசுஷுப்திகளிலே	தத்வத் அதுபோல மரணவசரத்தில் ஸ்வரூபப்பிரஞ்ஞை மறந்திருந்தாலும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
விஸ்ம்ருதே.அபி மறந்திருந்தாலும்	வித்யா ஞானமானது
அயம் இந்தப்புருஷனானவன்	நநஶ்யதி நாசமாகாது
பரேத்யுஃ மறுநாள்	

இ-தி. சாணையில்பிடித்தரத்தனம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஞ்ஞானம்வரகணக்கில்லை.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிருர்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणंप्रबलंविना ।
ननश्यतिनवेदांतात्प्रबलंमानमीक्ष्यते ॥

ப்ரமாணொத்பாதிதாவித்யாப்ரமாணம்ப்ரபலம்விநா ।
நநஶ்யதிநவேதாந்தாத்ப்ரபலம்மாநமீக்ஷ்யதே ॥ கoஅ ॥

ப்ரமாணொத்பாதிதாவித்யா மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினலுண்டான ஞானமானது	ந நஶ்யதி நாசமாகாமாட்டாது [
ப்ரபலம் அதற்குமேலான	வேதாந்தாத் வேதாந்தத்தைக்காட்டிலும்
ப்ரமாணம் விநா பிரமாணமன்றியில்	ப்ரபலம் மாநம் } பிரபலமான பிரமாணமானது
	ந ஈக்ஷ்யதே. பார்க்கப்படவில்லை

இ-தி. சீமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானல் அதற்குமேல்கோர்ட்டிருக்கவேண்டுமல்லதுமாரும் அப்படியில்லாமையால் மாருததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைமுடிக்கிருர்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतंनबाध्यते ।
अन्तकालेप्यतोभूतविवेकान्निर्वृतिस्स्थिता ॥

தஸ்மாத்வேதாந்தஸம்ஸித்தம்ஸதத்வைதம்நபாத்யதே ।
அந்தகாலேப்யதோபூதவிவேகாந்நிர்வ்ருதிஸ்ஸ்திதா ॥ கoகூ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினலே	அத: ஆகையினலே [
வேதாந்தஸம்ஸித்தம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்தித்திருக்கிற	அந்தகாலே அபி அந்தக்காலத்திலேயும்
ஸத் அத்வைதம் சத்தான அத்துவைதம்	பூதவிவேகாத் } இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தால்
நபாத்யதே பாதிக்கப்படுகிறதில்லை	நிர்வ்ருதி: மோக்ஷமானது
	ஸ்திதா இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டிவிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றைய தினம்வீணுகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகம்சம்பூர்ணம்.

---

(௯)—பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்தீரியஉபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும்அர்த்தத்தை யிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின்அங்கமான நியாயசாத்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ்தூலாருந்ததிநியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபுலாகநியாயமும், ஸ்தூணுநிகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆகஇவ்வேழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாத்திரத்தில்அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன,ஏனையநியாயங்கள் இவ்வேதாந்தத்தில்ஆன்றோர்களாலங்கிகரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமானமரத்தைக்காட்டி சூக்குமமானசந்திரனைக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமானபஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்குமமானஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம்,தூலா இருந்ததிநியாயமாவது சூக்குமமானஅருந்ததிநக்ஷத்திரத்துடன் கூடினஇரண்டுஸ்தூலநக்ஷத்திரங்களைக்காட்டிசூக்குமமானஅருந்ததியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பதுபோல், கோசவிசாரத்தால்ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம்மார்ஜாரநியாயமாவதுபூனைதன்மதலையை வலியத்தழுவுவதுபோல் குருசீடனைவலியஆட்கொள்ளுதலாம்.குரங்கின்குட்டிதாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்வைராக்கியாதிசாதனத்துடன்நிறைந்தவனாய் ஆசானிடம்சென்று. அவனால்ஸ்தூலாதிசரீரஇலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஓருபானைசோறுக்கொருபருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில்விளங்குகிறதைதன்னியத்தைத்தானென் றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிர்மமேதானென்றறிவதுஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால்குழியில்நாட்டுகிறகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுறைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசயஅசம்பாவனாதிதோஷங்களைநிவர்த்தித்துப் பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்துவவிருத்திவிளங்கி, பிர்மமாய்சேடிக்கிறதேஸ்தூணுநிகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில்விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியாயங்களைஇப்பிரகத்ணத்திலும் மற்றிதரபிரகரணங்களிலும் ஆங்காங்குபயோகித்திருக்கின்றனர், மேற்கூறியஉபநிடத்தில்வெளியிட்டிருக்கிற(குகா) அர்த்தத்தைவிரிக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிறபிர்மத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினல் அறிவதற்குமுடியுமென்று சுருதிகூறியிருப்பதால் இங்குபஞ்சகோசவிவேகத்தைத்தெரிவிக்கின்றனர்,அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுளொன்றடக்கமாயிருப்பதால்குகைஎனப்படும் தகப்பன்வீரியத்தினுலுற்பத்தியாயும், அன்னத்தினுல்விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும்,முன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிறஇவ்வன்னமயனுத்துமாவாகான் தேகத்திற்குபலம்கொடுக்கிறவனுயும், கர்மேந்திரியங்களையேவுகிறவனுயுமிருக்கிறஇப்பிராணமயன்அறிவின்மையால், ஆத்துமாவாகான், தேகத்தில்நானென்றும்,விடுமுக

[illegible]

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய குருப்யோ நம:.

பஞ்சகோசவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முனீச்வரௌ ।

பஞ்சகோசவிவேகஸ்ய குர்வே வ்யாக்யாம் ஸமாஸத: ॥

[illegible] கனைம்செய்து பஞ்சகோச விவேக [illegible] சொல்கிறேன்.

[illegible] வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவி[illegible] ஆரம்பிக்கிற ஆசாரியர் அதில் கேட்கிறவர் [illegible] பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி [illegible] கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

[illegible] கோசவிவேகதஃ ।
போத்தும் [illegible] கோசபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

[illegible]	போத்தும் அறிவதற்கு
[illegible]	சக்யம் முடியும்
[illegible]	ததஃ ஆகையினாலே
[illegible]	கோசபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
[illegible]	ப்ரவிவிச்யதே ஆசாரியாகியநனக்கு [illegible]பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

[illegible] இருக்கிற [illegible] காணவேண்டின [illegible] இருப்பதைபிரித்துக்காண்பி [illegible] காயைக் [illegible].

[illegible] பரம்பரையாயிருக்கிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्त्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरா ॥

தேஹாதப்யந்தரஃ ப்ராணஃ ப்ராணாதப்யந்தரம்மனஃ ।
ததஃகர்த்தா ததோ போக்தா குஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத் அன்னமய [illegible]	கர்த்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞானமயகோசம்
அப்யந்தரஃ உள்ளே இருக்கிறது	ததஃ அதைகாட்டிலும் [கோசம்
ப்ராணஃ [illegible] கோசம்	போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய
ப்ராணாத் [illegible] கோசத்தைக் [illegible]	ஸா அந்த
அப்யந்தரம் உள்ளே இருக்கிறது	இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
மனஃ [illegible]	பரம்பரா கூட்டமானது
ததஃ அதைகாட்டிலும் [illegible]	குஹா புத்தியில்குகையெனப்படும்

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

பஞ்சகோசவிவேகம்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஸ்ரீ [illegible] ।
பஞ்சகோசவிவேகஸ்ய குர்வே வ்யாக்யாம் ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோச விவேகத்திற்கு அருத்தவியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அநேக வேதாந்தஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில்கேட்கிறவர் களுக்குப்பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி றதென்று பிரதிஞ்ஞாசூத்திரத்தைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம் ப்ரஹ்மயத்தத் பஞ்சகோசவிவேகத: ।
போத்தும்சக்யம்தத:கோசபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

குஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற	போத்தும் அறிவதற்கு
யத் யாதொரு	சக்யம் முடியும்
ப்ரஹ்ம தத் பிரமமுண்டோ அதை	தத: ஆகையினாலே
பஞ்சகோசவிவேகத: குகையென் கிறதாகச்சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்	கோசபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
	ப்ரவிவிச்யதே சாக்ஷியாகியதனக்கு வேருகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

அநேக தானியபுஞ்சத்திற் குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டின வன் அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துதள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவென்றி.

அநேக குகையென்பதெது அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्तातततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர:ப்ராண:ப்ராணாதப்யந்தரம்மந: ।
தத:கர்த்தாதததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத் அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்	தத: கர்த்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞான மயகோசம்
அப்யந்தர: உள்ளே இருக்கிறது	தத: அதைகாட்டிலும் [கோசம்
ப்ராண: பிராணமயகோசம்	போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய
ப்ராணாத் பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்	ஸா அந்த
அப்யந்தரம் உள்ளே இருக்கிறது	இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
மந: மனோமயகோசம்	பரம்பரா கூட்டமானது
தத: அதைக்காட்டிலும்	குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

[illegible]னைதென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனை [illegible]ருபனுமாத்துமாவாகான் சுஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனும், ஜாக்கிரவஸ்தைப்ப்ரசமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனும், அறிவின்நிழலாயுருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனைகருத்தாவாயிருப்பதால்விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும் சுபிரியாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானுபவஞ்செய்து பண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராரூபனாய்அஞ்ஞான விருத்தியுடன் சுஷுப்தியானந்தம்புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டான் இவ்வைந்துகோசங்களுக்கதிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வஸ்துவிக்குசுவரத்துவமும்,ஜீவத்வமும்மாயைஅவித்தைகளால் கற்பிவிக்கப்பட்டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை,அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான,மாயாசக்தியானது சகலவஸ்துக்களையும்ஏவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்களிலுஞ்சேர்ந்தாப்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடில்நரபதியில் [illegible]போல ஜகத்துவித்தியாசத்தை அடைந்துவிடும்அறிவின்சாயையுடன்கூடினசக்தி அறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பிரமமீச்சுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜீவபாவமெய்தினார் [illegible]—அக்குப்பத்திரனால்தகப்பனென்கிறசொல்லும், பேரனால்பாட்டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனால் ஈசனாகியதகப்பனென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனாகிய பாட்டனென்கின்றசொல்லும், புத்திரனும்பேரனுமற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோல்அப்பிரமத்திற்குஇவ்விச ஜீவபாவம்பொய்யாய்அறிவுமாத்திரம் ஒன்றாய்ப்பிரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்தல்ல, இந்த ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ[illegible] நம:.

பஞ்சகோஶவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
பஞ்சகோஶவிவேகஸ்யகுர்வேவ்யாக்யாம்ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோச விவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில் கேட்கிறவர் களுக்குப் பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி றதென்று பிரத்தியக்ஷமாகசூசனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம்ப்ரஹ்மயத்தத்பஞ்சகோஶவிவேகத: |
போத்தும்ஶக்யம்தத:கோஶபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே || க ||

குஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற
யத் யாதொரு
ப்ரஹ்ம தத் பிரமமுண்டோ அதை
பஞ்சகோஶவிவேகத: குகையென்கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்
போத்தும் அறிவதற்கு
ஶக்யம் முடியும்
தத: ஆகையினாலே
கோஶபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
ப்ரவிவிச்யதே சாக்ஷியாகியதனக்கு வேறாகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற் குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டின வன்அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத்தள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெதுஅதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தர:ப்ராண:ப்ராணாதப்யந்தரம்மந: |
தத:கர்த்தாததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா || உ ||

தேஹாத் அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தர: உள்ளேஇருக்கிறது
ப்ராண: பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரம் உள்ளேஇருக்கிறது
மந: மனோமயகோசம்
தத: அதைக்காட்டிலும்
கர்த்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞானமயகோசம்
தத: அதைகாட்டிலும்
போக்தா உள்ளே இருக்கிறஆனந்தமய [கோசம்
ஸா அந்த
இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா கூட்டமானது
குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

தி-தி. ... இருக்கும்போது ஒன்றுக்குளொன்றுஅடங்கியிருப்பதுபோல

அ-கை. இப்போதுஅன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும்அது அனாத் மாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்-

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्याज्जातोन्नेनैववर्धते ।
देहस्सोन्नमयोनात्माप्राक्चोर्ध्वंतदभावतः ॥

பித்ருபுக்தாந்நஜாத்வீர்யாஜ்ஜாதோந்நேநைவவர்த்ததே ।
தேஹஸ்ஸோந்நமயோநாத்மாப்ராக்சோர்த்வம்தத³பா⁴வத꞉ ॥ ௩ ॥

தேஹ꞉ ... தேகமானது
பித்ருபுக்தாந்நஜாத் தாய்தகப்பனால் புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்திலுண்டான
வீர்யாத் வீர்யத்தினின்றும்
ஜாத꞉ உண்டானதாயும்
அந்நேநைவ அன்னத்தினாலேயே
வர்த்ததே விருத்தியாகிறதோ
ப்ராக் ச முன்னும்
ஊர்த்வம் பின்னும்
தத³பா⁴வத꞉ அந்த தேகமில்லாமையால்
ஸ꞉ அந்த
அந்நமய꞉ அன்னமயகோசமானது
அநாத்மா ஆத்துமாவன்று

அ-ம். அநுமானம் இத்தேகமாத்துமாவன்று யெதனாலெனில்பிறக்குமுன் னும் இறந்தபின்னுமில்லாததினால் (கடாதிகள்போல) அது அனாத்துமா.

தி-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின் தன்மைமுன்னும்பின்னுமில்லாமையால் அதுஅவனாகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னுமில்லாமையென்கிற ஏதுசரிதேகமாத்துமா வென்று சாதிக்கத் கூடாதென்கிறயென்பக்ஷத்தில் தோஷமின்மையால் ... பிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतज्जन्मसंपादयेत्कथम् ।
भाविजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

பூர்வஜந்மந்யஸந்நேதஜ்ஜந்மஸம்பாதயேத்கத²ம் ।
பா⁴விஜந்மந்யஸந்கர்மநபு⁴ஞ்ஜீதேஹஸஞ்சிதம் ॥ ௪ ॥

பூர்வஜந்மநி முன்ஜன்மத்தில்
அஸந் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்மா
ஏதஜ்ஜந்ம இந்த ஜன்மத்தை
கத²ம் ...
ஸம்பாதயேத் சம்பாதிக்கும்
பா⁴விஜந்மநி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்
அஸந் இல்லாதஇந்ததேகமான ஆத்மா
ஸஞ்சிதம் இப்போது சேர்க்கப்படுகிற
கர்ம கர்மத்தை
இஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து
ந பு⁴ஞ்ஜீத புஜிக்கக்கூடாது

... சொன்னால்செய்யாதபலம்வருவதும் செய்தபலம்நாசமா ... இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

அ-கை. இப்படிஅன்னமயகோசம னாத்துமாவென் றுகாண்பித்து பிராண மயன்அனாத்துமாவென்பதும் அவன்ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறார்.

पूर्णोदेहेबलंयच्छन्नक्षाणांयःप्रवर्तकः ।
वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

வூணொ‌ெஹெவலஂயசூநக்ஷாணாஂயஃவூவத்கஃ ।
வாயுஃவூாணமயொநாஸாவாதூவெதநூவஜநாத் ॥ ரு ॥

யஃ யாதொரு
வாயுஃ வாயுவானவன்
ெஹெ இந்தேதேகத்தில்
வூணெஃ (நகசிகபரியந்தம்) பூர்ண
வலஂ பலத்தை
யசூ கொடுக்கிறவனாயும்
அக்ஷாணாஂ இந்திரியங்களை
வூவத்கஃ ஏவுகிறவனாயு மிருக்கிற [னோ
அஸௌ அந்த இந்த
வூாணமயஃ பிராணமயன்
வெதநூவஜநாத் (வெளியிலடிக்கிற காற்றுபோல) அறிவற்றிருப்பதால்
ந ஆதூா. ஆத்துமாவன்று

இ-தி. துருத்திகுள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றானது புருஷனாகா.

அ-கை. இப்போதுமனோமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவனாத்துமாவென்ப தையும்காண்பிக்கிறார்.

अहंतांममतांदेहेगेहादौचकरोतियः ।
कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

அஹஂதாஂமமதாஂெஹெ ெஹாெளவகரொதியஃ ।
காமாூவஸயாஹூாஙோநாஸாவாதூாமநொமயஃ ॥ சு ॥

யஃ யாதொருவன்
ெஹெ தேகத்தில்
அஹஂதாஂ நானென்கிறஅகங்காரத்தையும்
ெஹாெள வீடுமுதலானதுகளிலும்
மமதாஂ எனதென்பதையும்
கரொதி பண்ணுகிறானோ
காமாூவஸயா காமாதி அவஸ்தைகளினாலே
ஹூாஙஃ மயக்கத்தையுடையவனாக
அஸௌ அந்த இந்த
மநொமயஃ மனோமயன்
ந ஆதூா ஆத்துமாவன்று

இ-தி. இராஜாதன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நான்என தென்றுஅபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம்பித்திரிகிறவன், அறிவுள்ளவனாகஆகாததுபோலவுமி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடிம்பிபோல தாதாத்மியாத்தியாசத்தையுடைய வனாயிருப்பதால் அவனுடையஸ்வரூபத்தையும் அவன் அனாத்துமாவென்ப தையும்காண்பிக்கிறார்.

लीनासुप्तौवपुर्बोधेव्याप्नुयादानखाग्रगा ।
चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

லீநாஸுப்தௌவபுர்போ³தே⁴வ்யாப்நுயாதா³நகா²க்³ரகா³ ।
சிச்சா²யோபேததீ⁴ர்நாத்மாவிஜ்ஞாநமயஸ²ப்³த³பா⁴க் ॥ ௭ ॥

சிச்சாயோபேததீ: சிதாபாசனோடுகூடியிருக்கிறயாதொருபுத்தியானது
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
லீநா லயித்து
போதே ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபிண்டம்போலே)
ஆநகாக்³ரகா³ நகை சிகை பரியந்தம் அடைந்ததாகி
வபு: தேகத்தை
வ்யாப்நுயாத் வியாபித்திருக்கிறதோ
விஜ்ஞாநமயஸ²ப்³த³பா⁴க் அந்த இந்த விஞ்ஞானமயன்
ந ஆத்மா ஆத்துமாவன்று

இ-தி. மின்னலானது தோன்றித்தோன்றி மறைவதால் அது சூரியனாகாதது போலவறி.

அ-கை. மனோபுத்தி இரண்டும் ஓர் அந்தக்கரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுகோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यांविक्रियेतांतरिंद्रियम् ।
विज्ञानमनसीअन्तर्बहिश्चैतेपरस्परम् ॥

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்⁴யாம்விக்ரியேதாந்தரிந்த்³ரியம் ।
விஜ்ஞாநமநஸீஅந்தர்ப³ஹிஸ்²சைதேபரஸ்பரம் ॥ ௮ ॥

அந்தரிந்த்³ரியம் அந்தக்கரணமானது
கர்த்ருத்வகரணத்வாப்⁴யாம் கருத்ருத்வரூபமாயும் கரணங்களான சாதனகருவிரூபங்களாயுமிருப்பதால்
அந்த: உள்ளிலும்
ப³ஹி: புறம்பிலும்
விக்ரியேத விகாரத்தை யடைந்துகொண்டிருக்கிறது
ஏதே இவைகள்
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதால்
விஜ்ஞாநமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்றும் மனோமயமென்றும் (சொல்லப்படுகிறார்கள்).

இ-தி ஒருவிதையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேராதாரமாயும்பூமிக்குள்ளேவியாபித்து இருப்பதாயும், அசையாதிருப்பதாயும்கிளைகள் வெளியிலிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்நியாதிபதியுஞ்சேவகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரபுத்தன்மையும், சேவகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவறி.

ஆ-கை. போக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவன்ஆனாத்துமாவென்பதையும் காண்பிவிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिंबभाक् ।
पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥
कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोप्ययम् ।

காசிதந்தர்முகாவ்ருத்திரானந்தப்ரதிபிம்பபாக் ।
புண்யபோகேபோகசாந்தௌநித்ராரூபேணலீயதே ॥ ௯ ॥
காதாசித்கத்வதோநாத்மாஸ்யாதானந்தமயோப்யயம் ।

புண்ய போகே — புண்ணியபலானுபவமான போக காலத்தில்	போகசாந்தௌ — போகம் ஒழிந்தவேளையில்
காசித் — ஒருக்கால்	நித்ராரூபேண — நித்திரா ரூபமாக
அந்தர்முகா வ்ருத்தி: — அந்தர்முகமாகிற விருத்தியானது	லீயதே — லயிக்கிறது
ஆனந்தப்ரதிபிம்பபாக் — ஆத்துமானந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்ததாகி	அயம் — இந்த
	ஆனந்தமயோபி — ஆனந்தமயனும்
	காதாசித்கத்வத: — ஏகதேசத்தில்வருவ[தாலே]
	ஆத்மா — ஆத்துமாவாக
	நஸ்யாத் — ஆகமாட்டான்

தி-தி. ஆற்றில்ஊற்றுப்போட்டுஇறைத்துத் தெளிந்தஅவசரத்தில் க்ஷண காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

ச-கை. அன்னமயாதிஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்றுவிலக்கினால்ஆத்துமாவேஇல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिंबभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थितेः ॥
பிம்பபூதோயஆனந்தஆத்மாஸௌஸர்வதாஸ்திதே: ॥ ௧௦ ॥

பிம்பபூத: — ஆனந்தமயனுக்கு மதிஷ்டானமான	ஸர்வதா — எப்போதும்
ய: — யாதொரு	ஸ்திதே: — இருக்கிறபடியால்
ஆனந்த: — ஆனந்தமுண்டோ (அது).	அஸௌ — அந்த இவரே
	ஆத்மா — ஆத்துமா

வி-ம். அனுமானம்நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரேஆத்துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றோஅவர்நித்தியரன்று(தேகாதிகளைப்போல), ஆகாசாதிகளும்உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால் அதிவியாப்தி தோஷமில்லை.

ननुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुषु ।
माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकश्चिदनुभूयते ॥

நசாத்மஸாக்ஷிமாத்ரத்வாத் நதாஸ்யாஸ்தியநாத்மதா |
தாஸத்வமஸ்ய மாபூச்ச ஸாக்ஷிணோபிததாஸ்து கிம் || கசு ||

நது ... ஆத்துமத்வமானது ... ஆகவேண்டாம் ... இவைகளுக் கன்னியமாயிருக் ... ஓராத்துமாவும் ... அனுபவிக்கப்பட ...

... அப்போது சூனியமல்லவா சித்தித்ததென்றஅபிப்பிராயத்தால்சங்...

... ஆத்துமாசள்தான் ... உள்ளேபோனவனொன்றும்காணுதுபோலவாம் ... சூனியம்சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

यादृनिद्रादयस्सर्वेनुभूयंतेनचेतरः ।
तथाप्येतेनुभूयंतेयेनतंकोनिवारयेत् ॥

யாதாநித்ராதயஸ்ஸர்வே நுபூயந்தே நசேதர: |
ததாப்யேதே நுபூயந்தே யேநதம் கோநிவாரயேத் || கஉ ||

... ஆனந்தமயன் முதலான ... சகலகோசங்கள் ... அனுபவிக்கப்படுகின் ... ஈதர: நச ... வேறொன்றும் அனுபவிக்கப்படவில்லையென்று ... யாதாம் நீ சொன்னது சரி

... அப்போகோசங்களுக்குவேருக ஆத்துமாவுண்டென்றெப்படிசொ...

... அப்படியிருந்தாலும் ... கோசங்கள் ... அனுபவிக்கப்படுகி ... தம் அந்த சைதன்னியத்தை ... க: எவன் ... நிவாரயேத் தடுப்பன்

... ஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பது...

... அப்போது கோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமாவேறேஇருந்தால் அப்போது காணப்படவேண்டும் அப்படிகாணப்படாமையால் ஆத்துமா இல்லையெ...

स्वयमेवानुभूतित्वाद्विद्यतेनानुभाव्यता ।
ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयोनत्वसत्तया ॥

ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாத் வித்யதே நாநுபாவ்யதா |
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாத் அஜ்ஞேயோ நத்வஸத்தயா || கரு ||

ஸ்வயம் } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அ
ஸ்வ } றிவாகிய தான்தானே

அநுபூதி } அனுபவரூபமா யிருப்
ஸ்வாத் } பதால்

அநுபாவ்யதா அனுபவிக்கப்படுகிறவ[ருக

ந. விஷ்யேத ஆகமாட்டார்

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாத் அவரை யறிய வேறேகாண்பான் சாக்ஷிகளில்லாமையால்

அஜ்ஞேயஃ அறியப்படவில்லை

அபாவாத. ந முயல்கொம்புபோவில்லாமையால்அறியப்படாமலிருக்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும், ஆத்துமாசாக்ஷியென்றும் அவைகள்அசத்தென்றும்முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டதால்இவரையறிய சாக்ஷிமுதலானதில்லாமையால், அறியப்படாதவரென்றுசொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அனுபவரூபராயிருக்கிறஆத்துமாவுக்கு அனுபவிக்கப்படுதல், கூடாதென்பதையும் அறிவுசுபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்அறிவிக்கிறார்.

माधुर्यादिस्वभवानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।
स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानोनचाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥
अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येषांतत्स्वभवता ।
माभूत्तथानुभाव्यत्वंबोधात्मातुनहीयते ॥

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாமந்யத்ரஸ்வகுணார்ப்பிணாம் ।
ஸ்வஸ்மிந்தத்அர்ப்பணாபேக்ஷாநோநசாஸ்த்யந்யத்அர்ப்பகம் ॥கச॥
அர்ப்பகாந்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யேஷாந்தத்ஸ்வபாவதா ।
மாபூத்ததாநுபாவ்யத்வம்போதாத்மாதுநஹீயதே ॥ கரு ॥

அந்யத்ர கடிலைமுதலானவைகளில்

ஸ்வகுணார்ப்பிணாம் தித்திப்புமுலான குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாம் தித்திப்புமுதலான சுபாவத்தை சக்கரை முதலானவஸ்துக்களுக்கு

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்

தத்அர்ப்பண } அது வேண்டுமென்ற
அபேக்ஷா } அபேக்ஷையானது

நோ இல்லை

அந்யத்அர்ப்பகம் வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து

ந ச. அஸ்தி இல்லவேஇல்லை

அர்ப்பகாந்தரராஹித்யேஅபி வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுகிறவஸ்துவில்லாமலிருந்த போதிலும் [துக்களுக்கு

ஏஷாம் இந்த சக்கரைமுதலானவஸ்

தத்ஸ்வபாவதா அந்த தித்திப்புமுதலானசுபாவமானது

அஸ்தி இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தாஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

[illegible] ...ருக	போ³த்³தா⁴. தத் அறிவான ஆத்துமாவும்
[illegible] ...அநுபவிக்கப்படுகிறவ	
[illegible] ...ஆகமாட்டாம்	ந. ஹீயதே கெடமாட்டார்

[illegible] ...சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிருர்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषपुरोस्माद्भासतेखिलात् ।.

तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ப⁴வத்யேஷபுரோஸ்மாத்³பா⁴ஸதேகி²லாத் |

தமேவபா⁴ந்தமந்வேதிதத்³பா⁴ஸாபா⁴ஸ்யதேஜக³த் || கசு ||

[illegible] இந்த ஆத்துமா	பா⁴ந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி: சுயம்பிரகாசராக	தம். ஏவ அவரையே
ப⁴வதி இருக்கிருர்	அநுபா⁴தி அனுசரித்துவிளங்குகிறது
[illegible] இந்த	தஸ்ய அவருடைய
[illegible] சகலமாயாரூபத்திற்கும்	பா⁴ஸா பிரகாசத்தினலேயே
[illegible] முன்னே	ஜக³த் ஜகத்தானது
[illegible] விளங்குகிருர்	பா⁴ஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது

[illegible] ...பிரகாசத்தையனுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

[illegible] இதற்கு[illegible]படியும் சுருதிகளைக்காண்பிவிக்கிருர்.

येनदङ्ञानतेसर्वंतत्केनान्येनजानताम् ।

विज्ञानतारंकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யேநேத³ம்ஜாநதேஸர்வம்தத்கேநாந்யேநஜாநதாம் |

விஜ்ஞாதாரங்கேநவித்³யாச்ச²க்தம்வேத்³யேதுஸாத⁴நம் || கஎ ||

[illegible] ...அறிகிறனே	விஜ்ஞாதாரம் சகலத்தோற்றத்தையு மறிகிற அறிவாகியதன்னை
[illegible] இந்த சமஸ்தத்தையும்	கேந.வித்³யாத் யாராலே அறியக்கூடும்
[illegible] அறிகிறர்களோ	ஸாத⁴நம். தத் விஷயஞ்ஞானசாதனமா னமனதும்
[illegible] ...வாகிய தன்னை	வேத்³யே விஷயத்திலச்செல்வதற்கு
[illegible]	ஶக்தம் சாதனமல்லவா
[illegible]	
[illegible] ...அறியக்கூடும்	

[illegible] ...ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்குமனதுகளுக்கு, எ[illegible] ...சுருதியும் சொல்லுகிறது ஆத்துமாஅறியப்படும் பக்ஷத்தில்கர்ம [illegible] ...விரோதமும்வரும்.

[illegible] ...அக்கினிமுதலானதை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆ[illegible] ...அசைக்க [illegible] ...தைப்போலவறி.

அ-கை. இன்னும்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तत्सर्वंनान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।
विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவெத்திவெத்யந்தத்ஸர்வம்நாந்யஸ்தஸ்யாஸ்திவெதிதா ।
விதிதாவிதிதாப்யாந்தத்ப்ருதக்பொதஸ்வரூபகம் ॥ கஅ ॥

ஸஃ அந்த ஆத்துமா	ந. அஸ்தி இல்லை
வெத்யம் அறியப்பட்டதான	தத் அந்தவஸ்துவானது
தத் ஸர்வம் அந்தசமஸ்தத்தையும்	விதிதாவிதிதாப்யாம் அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு
வெத்தி அறிகிறார்	ப்ருதக் வேறான
தஸ்ய அவரையறிய	பொதஸ்வரூபம் அறிவுவடிவம்
அந்யஃ வேறாயிருக்கிற	
வெதிதா அறிகிறவன்	

இ-தி. கண்ணுது அறியப்பட்டரூபத்திற்கும் அறியப்படாதரூபத்திற்கும் வேறாய்அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டதுஅறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறஅறிவானதுகாணப்படவில்லையேயெனில்,நீசொன்னபடிஓரறிவில்லாவிட்டால்அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிபோதிக்கக்கூடுமென்று, பரிகாசத்துடன்சொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।
तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

பொதெப்யநுபவொயஸ்யநகதஞ்சநஜாயதெ ।
தங்கதம்பொதயெச்சாஸ்த்ரம்லொஷ்டம்நரஸமாக்ருதிம் ॥ கக ॥

பொதெ. அபி இப்படி அறிவுபிரதியக்ஷமாயிருந்தும்	சாஸ்த்ரம் வேதாந்தசாஸ்திரமானது
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு	நரஸமாக்ருதிம் மனுஷியாகிருதிபோ(லிருக்கிற
கதம். ச எனனப்பிரயாசப்பட்டு[ம்	தம் அந்த
அநுபவஃ அறிவுதானென்றஅனுபவ	லொஷ்டம் உருவாரத்தைப் பார்த்து
ந. ஜாயதெ உண்டாகவில்லையோ	கதம். பொதயெத் } எப்படி போதிக்கும்

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்தபிராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்துவிடியவிடயதன்தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவுஅறியப்படவில்லை யென்பவனைபரிஹாசம் பண்ணுகிறார்.

निद्रामेस्तिनवेत्युक्तिर्लज्जायैकेवलंयथा ।
नत्रुच्यतेमयाबोधोबोद्धव्यइतितादृशी ॥

[illegible] நவேத்யுக்திர்லஜ்ஜாயைகேவலம்யதா ।
[illegible] தேமயாபோதோபோத்தவ்யஇதிதாத்ருசீ ॥ ௨௦ ॥

[illegible] எனக்குவானது	யதா.யதா எப்படியாகுமோஎன்றாலே
[illegible] இருக்கிறது	போத: அறிவானது
[illegible] இல்லையென்று	ந. [illegible] அறியப்படவில்லை
[illegible] சொல்லுகிறசொல்	போத்தவ்ய:தாங்களேபோதிக்கத்தக்க
[illegible] வெட்கத்தின் பொருட்டு	இதி என்றசொல் (அது
[illegible]	தாத்ருசீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

[illegible] பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமூடன்போல [illegible] அறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன [illegible]

यस्मिन्यस्मिन्नास्तिलोकेबोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रंतद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥

யஸ்மிந்யஸ்மிந்நாஸ்திலோகேபோதஸ்தத்தது‌பேக்ஷணே ।
யத்போதமாத்ரம்தத்ப்ரஹ்மேத்யேவம்தீர்ப்ரஹ்மநிஸ்சய: ॥ ௨௧ ॥

[illegible]	போதமாத்ரம் அறிவுமாத்திரமழிவற்றிருக்கிறதோ
[illegible] தாருபாதோரு ச [illegible]	தத் அதுவே
[illegible]	ப்ரஹ்ம. இதி பிர்மமென்கிற
[illegible]	ஏவம் இத்தகைய
[illegible] (ம்	தீ: ஞானமே
[illegible] க்கப்பட்டாலு	ப்ரஹ்மநிஸ்சய:பிர்மஞானத்தின்முடிவு
[illegible]	

[illegible] பார்க்கப்படுகிறரூபங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலி [illegible]

[illegible] யபேக்ஷிக்கிறதினாலே உண்டாகிறஅறிவுதா [illegible] ஞானமென்றால் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்ப [illegible] மாகுமேயெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வ [illegible] லாமல்சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்தி [illegible] சவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வீணல்லவென்

पञ्चकोशपरित्यागेसाक्षिबोधावशेषतः ।
स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥

வஞ்சகொஶவரித்யாகெஸாக்ஷிபொயாவஶெஷத꞉ ।
ஸ்வஸ்வரூபம்ஸஏவஸ்யாச்சூந்யத்வம்தஸ்யதுர்கடம் ॥ ௨௨ ॥

வஞ்சகொஶவரித்யாகெ அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களை நேதிமார்க்கத்தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்
ஸாக்ஷிபொயாவஶெஷத꞉ சாக்ஷி தானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீதமாகையால்
ஸ்வஸ்வரூபம் தன்ஸ்வரூபம்
ஸ꞉ஏவ அதுவாகவே
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. அப்படிகோசத்தியாகத்தால் சூனியத்வம்வருமேயெனில்.

ஶூந்யத்வம் சூனியமாயிருத்தலானது
தஸ்ய அந்த அறிவுக்கு
துர்கடம் ஒருக்காலுங்கூடாது

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனாயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய்அவனைகாணாமல் இஷ்டம்நிறைவேருததுபோலும், ஐந்துகண்ணாடிக்குவெளியில் தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணாடியையும் திறந்துஅதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினாலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நடக்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. சூனியத்வம்கூடாதென்பதைவற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनामविवादाविषयत्वतः ।
स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥

அஸ்திதாவத்ஸ்வயம்நாமவிவாதாவிஷயத்வத꞉ ।
ஸ்வஸ்மிந்நபிவிவாதஶ்சேத்ப்ரதிவாத்யத்ரகொ஭வெத் ॥ ௨௩ ॥

தாவத் சகலவாதிகளுக்கும்
விவாதாவிஷயத்வத꞉ தானிருப்பதில் யாதொரு விதமான ஆக்ஷேபமின்மையால்
ஸ்வயம்நாம தானெப்போதும்
அஸ்தி இருக்கிறான்
ஸ்வஸ்மிந்அபி தன்னிடத்திலும்
விவாத꞉சேத் விவாதம்வருமேயானால்
அத்ர இதில்
ப்ரதிவாதீக꞉ எதிரியானவன் எவன்
஭வெத் இருக்கிறான்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதானுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாவில்லையென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वासत्त्वंतुनकस्मैचिद्रोचतेविभ्रमंविना ।

ஸ்வாஸத்த்வம் ந கஸ்மைசித்ரோசதே விப்ரமம் விநா |

கஸ்மைசித் யாருக்கும்
விப்ரமம். விநா மயக்கமன்றியில்
ஸ்வாஸத்த்வம். ந } தன்னுடைய யில்லாமை யானது
ரோசதே ருசிக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடைகளானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானாகவிளங்குகின்றதேகம்அவலக்ஷணமென்றுசொல்வதி லிஷ்டமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. சுருதியுமாத்துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது.

अतएवश्रुतिर्बाधंब्रूतेचासत्त्ववादिन: ॥

அதஏவ ச்ருதிர்பாதம் ப்ரூதே சாஸத்த்வவாதிந: ‖ ௨௪ ‖

அத:. ஏவ ஆகையினாலேயே
ச்ருதி:. ச சுருதியும்
அஸத்த்வவாதிந: ஆத்துமாவை யில்லையென்றவாதிக்கு
பாதம் கெடுதலை
ப்ரூதே சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில்; தைத்திரீயசுருதிஅப்படிச்சொல்லுகிறது.

असद्ब्रह्मेतिचेद्वेदस्वयमेवभवेदसन् ।
अतोस्यमाभूद्वेद्यत्वंस्वसत्त्वंत्वभ्युपेयताम् ॥

அஸத்ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸ்வயமேவ பவேதஸந் |
அதோஸ்ய மாபூத்வேத்யத்வம் ஸ்வஸத்த்வம் த்வப்யுபேயதாம் ‖ ௨௫ ‖

ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
அஸத் இதி இல்லையென்று
வேத. வேத. எவன் அறிகிறானோ
ஸ்வயம். ஏவ அவன்தான் தானே
அஸந் இல்லாதவனாக
பவேத் ஆகிறான்
அத: ஆகையினாலே
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
வேத்யத்வம் அறியப்படுந்தன்மை
மாபூத் உண்டாகவேண்டாம்
ஸ்வஸத்த்வம். து தன்னுடைய இருப்பை
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிறானோஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது ஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ள இந்தகுருவானவர் ஆத்துமாஅறியப்படாமல்போகிறபக்ஷத்தில் யெத்தன்மையுடையவரோவென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

कीदृक्तर्हीतिचेत्पृच्छेदीदृक्तानास्तितत्रहि ।
यदनीदृगतादृक्चतत्स्वरूपंविनिश्चिनु ॥

கீத்ருக் தர்ஹீதி சேத்ப்ருச்சேதீத்ருக்தா நாஸ்தி தத்ர ஹி |
யதநீத்ருகதாத்ருக்ச தத்ஸ்வரூபம் விநிச்சிநு ‖ ௨௬ ‖

ததா அப்போது	யத் யாதொன்றானது
ஈத்ருக் இதி எப்பேர்பட்டவர் என்று	ஈத்ருஶ இப்படிப்பட்டதும்
ஶ்ரோதும் யோக்யஃ { கேட்கப்படுவரே யானு ல் [தன்மை	அதாத்ருக் ந { அப்படிப்பட்டது மல்லவோ
தாத்ருக்த்வ இப்பேர்ப்பட்டவரென்ற	தத் அதுவே
தத்ர அந்த ஸ்வரூபத்தில்	ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமாக
நாஸ்தி.ஹி இல்லையன்றோ	விநிஶ்சினு நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்றுசொல்லும்போது ஆத்துமாவுக்குஜடத்துவம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்றுசொன்னால் சூனியத்துவம்வருவதாலும், இரண்டுபக்ஷமும்கூடாதென்றுசொன்னர்.

ச-கை. இப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தினால்தானே, நீர்சொன்னஅர்த்தம் சித்திக்குமோவெனில்.

अक्षाणांविषयस्त्वीदृक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।
विषयीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

அக்ஷாணாம்விஷயஸ்த்வீத்ருக்பரோக்ஷஸ்தாத்ருகுச்யதே ।
விஷயீ நாக்ஷவிஷயஃஸ்வத்வாந்நாஸ்யபரோக்ஷதா ॥ உஎ ॥

அக்ஷாணாம் சக்ஷுராதிஇந்திரியங்களு	விஷயீ விஷயங்களைஅறிகிறதான
விஷயஃ.து கடாதிவிஷயமே [க்கு	அக்ஷவிஷயஃ இந்திரியங்களுக்கு விஷ
ஈத்ருஶ இப்படிப் பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது	ந ஆகார் (யமாக
பரோக்ஷஃ பரோக்ஷமான புண்ணிய பாவமுதலானவைகள்	அஸ்ய இந்த ஆத்துமா
தாத்ருக் அப்படிப்பட்டதென்று	ஸ்வத்வாத் தானாகவிருப்பதால்
உச்யதே சொல்லப்படுகின்றன	பரோக்ஷதா பரோக்ஷமாகவும்
	ந ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமா இப்பேர்கொத்தவர் அப்பேர்கொத்தவரென்று சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போதுஆத்துமா அறியப்படாததால் சூன்யமென்கிறஇரண்டாம்பக்ஷத்தைபலதரிசனவியாஜத்தால் பரிஹரிக்கிருர்.

अवेद्योप्यपरोक्षतःस्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

அவேத்யோ(அ)ப்யபரோக்ஷாதஃஸ்வப்ரகாஶோபவத்யயம் ॥ உஎ ௨ ॥

அவேத்யஃ அபி ஆத்துமா ஒன்றினுலுமறியப்படாதவராயிருந்தாலும்	அதஃ ஆகையினுலே
அபரோக்ஷஃ நானென்ற பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிருர்	அயம் இந்த ஆத்துமா
	ஸ்வப்ரகாஶஃ ஸ்வப்பிரகாசராக
	பவதி ஆகிருர்

வி-ம். கர்மமன்றியில் அபரோக்ஷமாயிருப்பதால் இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர்,(ஞானம்போலே) இந்தஹேதுவுக்குச்சொன்னவிசேஷணம்சித்திக்கவில்லையென்றுசங்கியாதே. ஆத்துமாவுக்கு அறிகிறதாயிருக்கிறகர்மம் இருக்கிறதென்றால்கர்மகருத்ருபாவங்களுக்குஒன்றுக்கொன்று விரோதமிருப்பதால்கூடாது.

ச-கை. ஆத்துமாவுக்குஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்துருத்வமும்விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும்சொன்னால் கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே, கமனக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானேஸ்வரூபத்தினால் கர்த்ருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்வமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச்சொல்லக்கூடாது. நீசொன்னதிருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலிருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானாந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும்தர்க்கமதத்தில்கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது, அந்தகடஞ்ஞானமும் அனுவியவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல, ஸ்வப்பிரகாசத்திலேதிருஷ்டாந்தமானதுசாதனமில்லாமலிருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடையமதத்திலிருக்கிறஞானமானது ஞானாந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்த ஆத்துமா சாதனமன்றியில் ஸ்வயமாய் விளங்குகிறார்.

அ-கை. இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்றுசித்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையேயெனில், பிர்ம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாவில்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्यस्तीहब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்சேத்யஸ்தீஹப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ உஅ ॥

ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணமானது	அநந்தம்.ச. அனந்தமென்ன [வோ
ஸத்யம் சத்தியமென்ன	இதி இப்படிசொல்லப்பட்டதேது
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன	இஹ அது இந்தசாக்ஷியினிடத்தில்
	அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குசத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यत्वंबाधराहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिणः ।
बाधःकिंसाक्षिकोब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यते ॥

ஸத்யத்வம் பாதராஹித்யம்ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: ।
பாத:கிம்ஸாக்ஷிகோப்ரூஹிநத்வஸாக்ஷிகஇஷ்யதே ॥ உக ॥

பாதராஹித்யம் } காலத்திரயத்திலுங்கெடாமலிருப்பதே	ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிண: சமாதி சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலசூக்குமாதிஜகத்தானது தோன்றாமல்
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மை	

போவதையறிகிற சாக்ஷியினுடைய ஸாயம் இல்லாமையை	அஸாக்ஷிகம்- அப்படி சாக்ஷி இல்லாமல்
கிம். ஸாக்ஷிகம் அறிகிறசாக்ஷியார்	ந. உஷ்யதே } பாதையானதங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது
ப்ரூஹி சொல்	

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும், பூர்வாசாரியார்கள்சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

இ-தி- சாக்ஷியில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்புவாங்கினார்களேயானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்கிவைக்கிறார்.

अपनीतेषुमूर्तेषुह्यमूर्तंशिष्यतेवियत् ।
शक्येषुबाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

அபநீதேஷுமூர்த்தேஷுஹ்யமூர்த்தம்ஶிஷ்யதேவியத் ।
ஶக்யேஷுபாதிதேஷ்வந்தேஶிஷ்யதேயத்ததேவதத் ॥ ௩௦ ॥

மூர்த்தேஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான கடபடாதிகளை	பாதிதேஷு தேகாதிஜகத்து நேதி வாக்கியத்தால் தள்ள
அபநீதேஷு பாக்கியன்னியில் வெளியேற்றினாலும் [பமான	ஶக்யேஷு யோக்கியங்களாயிருந்தா
அமூர்த்தம் வெளியேற்றப்படாத அரூ	அந்தே முடிவில் [லும்
வியத் ஆகாசமானது [அப்படி	யத் யாதொருசாக்ஷிமாத்திரம்
ஶிஷ்யதே. ஹி மீதமாயிருக்கிறதோ	ஶிஷ்யதே. மீதப்படுகிறதோ
	தத் ஏவ அந்த சாக்ஷிதானே
	தத். பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு, ஒன்றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वबाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्तदेवतत् ।

ஸர்வபாதேநகிஞ்சிச்சேத்யந்நகிஞ்சித்ததேவதத் ॥ ௩௦௰ ॥

ஸர்வபாதே எல்லாவற்றையும்பாதித்தபிறகு	ந கிஞ்சித். சேத். ஒன்றுமில்லை என்று உன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தைஅறிகிற அறிவுஅவசியம்வேண்டியிருப்பதால், அந்தஅறிவேஎங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

யத் யாதொரு	தத். ஏவ அந்தஅறிவே
ந. கிஞ்சித் } சிறிதுமில்லையென்கிறசொல்லை யெது யறிகிறதோ	தத். பிரமம்

அ-கை. சிறுதுமில்லையென்கிறசொல், சூனியத்தைக்காட்டுமேதவிர, சைதன்னியமுண்டென்று எப்படிசொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் சூ

னியமானாலும்; சொல்லுகிறவனெப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்படி இல்லையென்பதையறியசாக்ஷி, அவசியம் வேண்டிருப்பதால் உண்டென்று பரிஹரிக்கிறார்.

भाषाएवात्रभिद्यंतेनिर्बाधंतावदस्तिहि ॥

ஹாஷாவவாத்ரஹித்யந்தெநிவாயம்தாவஹஸ்திஹி ॥ ௬௧ ॥

அத்ர இந்த பாதைக்கு சாக்ஷியான ஆத்துமாவில்	ஹித்யந்தெ பாதிக்கப்படுகின்றன
ஹாஷா சிறிதுமில்லையென்கிற சொல்	தாவத் அப்பேற்பட்டசாக்ஷியானது
ஏவ மாத்திரமே	நிவாயம் பாதையற்றதாக
	அஸ்திஹி இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிவிக்கிறார்.

अतएवश्रुतिर्बाध्यंबाधित्वाशेषयत्यदः ।
सएषनेतिनेत्यात्मेत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥

அதஏவஶ்ருதிவாத்யம்வாதித்வாஶேஷயத்யத: ।
ஸஏஷநேதிநேத்யாத்மேத்யதத்வ்யாவ்ருத்திரூபத: ॥ ௬௨ ॥

அதஏவ யாதொருகாரணத்தினால் அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினாலேயே	அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபத: அன்னமயாதிகளான அனாத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினாலே
ஶ்ருதி: சுருதியானது	வாத்யம் பாதிக்கக்கூடியதை
ஸ: ஏஷ: அந்த இந்த[யெல்லாம்	வாதித்வா பாதித்து
ஆத்மா ஆத்துமாவைத்தவிரமற்றவை	அத: இந்த ஆத்துமாவையே
நேதிநேதி. இதி இல்லை இல்லையென்று	ஶேஷயதி. மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அதில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்

इदंरूपंतुयद्यावत्तत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।
अशक्योह्यनिदंरूपस्स आत्माबाधवर्जितः ॥

இதம்ரூபம்துயத்யாவத்தத்த்யக்தும்ஶக்யதேகிலம் ।
அஶக்யோஹ்யநிதம்ரூபஸ்ஸஆத்மாவாதவர்ஜித: ॥ ௬௩ ॥

இதம்ரூபம் { இதுவென்று திரிசியமாயனுபவிக்கப்படுகிறது	ஶக்யதெ யோக்கியமாயிருக்கிறது
யத் யாவத் { யாதொன்று யாதொன்றுண்டோ	அநிதம் ரூபம். { இதமென்கிற ரூபமில்லாதவராயும்
தத் அகிலம் அந்தசமஸ்தமும்	அஶக்ய: தள்ள யோக்கியமில்லாதவராயுமிருக்கிற
த்யக்தும் தள்ளுவதற்கு	ஸ: நானென்கிற அந்த

ஸூத்ரா ஆத்துமாவானர்	பாடவர்ஜித: ஸுஹி } பாதிக்கப் படாதவரன்றோ

தா-ம். அகங்காராதி திருசியமுழுமையும் பாதிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்

सिद्धंब्रह्माणिसत्यत्वंज्ञानत्वंतुपुरेरितम् ।
स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

ஸித்தம்ப்ரஹ்மணிஸத்யத்வம்ஜ்ஞாநத்வம்துபுரேரிதம் ।
ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாதித்யாதிவசநைஸ்ஸ்புடம் ॥ ௩௪ ॥

ப்ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்	அநுபூதி த்வாத் } அனுபவரூபமாயிருப்பதாலென்கிற
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மையானது	இத்யாதிவசநை: இதுமுதலானவசனங்களினாலே
ஸித்தம் சித்தித்து ஞானத்தன்மையொவென்றால்	ஜ்ஞாநத்வம் ஞானத்துவமானது [ட்டது
புரா முன்னமே	ஸ்புடம்.ஈரிதம்.நன்றாகசொல்லப்ப
ஸ்வயம் ஏவ தான் தானே	

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கிறார்.

नव्यापित्वाद्देशतोंतोनित्यत्वान्नापिकालतः ।
नवस्तुतोपिसार्वात्म्यादानंत्यंब्रह्माणित्रिधा ॥

நவ்யாபித்வாத்தேசதோந்தோநித்யத்வாந்நாபிகாலத: ।
நவஸ்துதோபிஸார்வாத்ம்யாதாநந்த்யம்ப்ரஹ்மணித்ரிதா ॥ ௩௫ ॥

வ்யாபித்வாத் இவர் சர்வவியாபகரான [தால்	ஸார்வாத்ம்யாத் சர்வாத்தும சுவரூபரா
தேசத: தேசத்தினாலும்	வஸ்துத:அபி வஸ்துவினாலும்(னதால்
அந்த:ந முடிவில்லை [யராகையால்	ந நாசமில்லை
நித்யத்வாத். எப்போது மழிவற்றநித்தி	த்ரிதா இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்
காலத:அபி காலத்தினாலும்	ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ந அழிவில்லை	ஆநந்த்யம் அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்து

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்குமம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனேக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துரைக்கின்றார். மேலேசொன்னலக்ஷணங்களை என் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்களைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவான சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமா யிருப்பதால்

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென் [illegible]
யாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினா [illegible]
நாமரூபங்களிலும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங் [illegible]
நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுவிதபரிச்சேதமும் [illegible]
பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவர் [illegible]
ரென்றும், அவைகளனித்தியமா யிருப்பதுபோல் [illegible]
அவைகளனேகமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் [illegible]
ஸ்தூலமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் [illegible]
மாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும் [illegible]
பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், [illegible]
லிவருறாததால் சுத்தரென்றும், இவ்வண்ணம் [illegible]
ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரே பிரமமென்றும் [illegible]
சாக்ஷியென்றும், சீடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் [illegible]
இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச் சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] தேசகால முதலானவைகளும் அதர்கன்யமான கடப்படாதிவஸ்துக்களும் [illegible] (ஆத்துமாவில்) மாயையினாலே [illegible] கற்பிதமானதால் [illegible] தேசகாலவஸ்துக்களா லுண்டாகப்பட்ட	[illegible] [illegible]
	[illegible] [illegible]
	[illegible] [illegible]
	[illegible] [illegible]
	[illegible] [illegible]
	[illegible] [illegible]

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டும் [illegible]
காசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமும் [illegible]
மாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகமில்லை [illegible]
ன்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் [illegible]
லுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிர்மத்திலாரோபமானதால் அதினால் [illegible]
குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவர்களால் [illegible]
து இல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு [illegible]

[illegible]

सत्यंज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वंचजीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

[illegible]

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

[illegible]

आनन्दमयमारभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

[illegible]

वस्तुधर्मानियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसाङ्कर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

[illegible]

தேசபேதத்தினல் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களைப்போலிவர் அழியாமல் நித்தியராயிருப்பதினல் காலத்தினலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமரூபங்களிலும் அனுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினல் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரே பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருருதவராயிருப்பதால் அனந்தரென்றும், அவைகளனித்தியமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியரென் அவைகளனேகமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகரென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்குமரென்றும், அவைகள் துக்கமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், அவைகளசுத்தமாயிருப்பதுபோலிவருருததால் சுத்தரென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரே பிரமமென்றும், அவரே பஞ்சகோசசாக்ஷியென்றும், சீடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின்கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினலும் அனந்தத்வத்தைச்சாதிக்கிறர்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिक्ततोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாங்கல்பிதத்வாச்சமாயயா ।
நதேசாதிக்ருதோந்தோஸ்திப்ரஹ்மாநந்த்யம்ஸ்புடந்தத꞉॥ ௩௫ ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாம் தேசகால முதலானவைகளும் அதர்கன்யமான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்	அந்த꞉ கெடுதல்
மாயயா (ஆத்துமாவில்) மாயையினலே	ந அஸ்தி ஆத்துமாவுக்கில்லை
கல்பிதத்வாத் கற்பிதமானதால்	தத꞉ ஆகையினலே
தேசாதிக்ருத꞉ தேசகாலவஸ்துக்களா லுண்டாகப்பட்ட	ப்ரஹ்ம பிரமமானது
	ஸ்புடம் நன்ருக
	ஆநந்த்யம் அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்துமாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றென்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திகளாலுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிர்மத்திலாரோபமானதால் அதினல்பிரமத்திற்குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு அஃதுஇல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படி யில்

லையெனில்; அவற்களுமுபாதிகற்பிதர்களானதா லவர்களைப்பற்றியும் பரிச்சே தமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंयत्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वञ्चजीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்யத்ப்ரஹ்மதத்வஸ்துதஸ்யதத் ।
ஈஶ்வரத்வஞ்சஜீவத்வமுபாதித்வயகல்பிதம் ॥ ௬௭ ॥

ஸத்யம்.ஜ்ஞாநம்.அநந்தம் அழிவற்றதாயும்அறிவாயும்அனந்தமாயுமிருக்கிற யத்.ப்ரஹ்ம யாதொருபிரமமுண்டோ தத்.வஸ்து அதுவேபரமார்த்தமானவஸ்து அந்தப்பிரமத்திற்கு (ஸ்து | ஈஶ்வரத்வம் ஈசுவரத்துவமும் ஜீவத்வம்.ச இந்தஜீவத்துவமும் தத் அந்த உபாதித்வயகல்பிதம் உபாதிகளிரண்டின்மயக்கத்தால் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. அந்தஉபாதித்துவயங்களில் ஈசுவரனுக்குப் பாதியானசக்தியைநிரூபிக்கிறார்.

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

ஶக்திரஸ்த்யைஶ்வரீகாசித்ஸர்வவஸ்துநியாமிகா ॥ ௬௮ ॥

ஐஶ்வரீ ஈசுவரஉபாதியாயும் ஸர்வவஸ்து நியாமிகா } சகலவஸ்துக்களை ஏவுகிறதாயுமிருக்கிற | காசித் ஒரு ஶக்தி: சக்தியானது அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. அந்தசக்தியெவ்விடத்திலிருக்கிறது யெண்ணத்தினால் காணப்படவில்லையெனில்.

आनन्दमयमारभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

ஆநந்தமயமாரப்யகூடாஸர்வேஷுவஸ்துஷு ॥ ௬௯ ॥

ஆநந்தமய ஆரப்ய } ஆனந்தமயம் முதல் பிரமாண்டமீறாக ஸர்வேஷு. சகலமான | வஸ்துஷு வஸ்துக்களிலும் கூடா இரகசியமாயிருக்கிறதாகையால் காணப்படவில்லை

அ-கை. ஓரிடத்திலுங்காணப்படாமலே யிருக்கிற அந்தசக்தியையில்லையென்று ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில், சக்தியில்லாவிடில்இராஜனில்லாத இராஜ்ஜியம்போலே, ஜகத்துவிவஸ்தையில்லாமல், போய்விடும், ஆகையால் அந்தசக்திஅவசியம்வேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

वस्तुधर्मानियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसांकर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

வஸ்துதர்மாநியம்யேரந்ஶக்த்யாநைவயதாததா ।
அந்யோந்யதர்மஸாங்கர்யாத்விப்லவேதஜகத்கலு ॥ ௭௦ ॥

[illegible] சக்தியினுடைய [illegible] வஸ்துக்களின்ஸ்வபாவ [illegible] ங்கள் [illegible] பண்ணப்பட [illegible]

ஸ்வஸ்வஸ்வபாவாங்கயோ: ஒருவஸ்துவின்தர்மம் மற்றொருவஸ்துவில் கலந்துபோகுமாகையால்
ஜகத் ஜகத்தானது
விப்லவேத, வஶாத் } தாறுமாறாய்ப்போய் விடுமென்றே

[illegible] னதிந்தசக்திக்கு ஜகத்தைநியமனம் பண்ணுவதெப்படிக் [illegible].

चिच्छायावेशतश्शक्तिश्चेतनेवविभातिसा ।
तच्छक्त्युपाधिसंयोगाद्ब्रह्मैवेश्वरतांव्रजेत् ॥

சிச்சாயாவேசதஶ்ஶக்திஶ்சேதநேவவிபாதிஸா |
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத்ப்ரஹ்மைவேஶ்வரதாம்வ்ரஜேத் || ௩௦ ||

[illegible] அந்தசக்தியானது
சிச்சாயா { சிச்சாயையினுடைய பிர
வேசத்: } வேசத்தால்
சேதநா இவ சேதனம் போலே
விபாதி விளங்குகிறது
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத் அந்த
சக்தியாகிற உபாதியின் சம்பந்தத்தால்
ப்ரஹ்மைவ [மமே
ஸத்யஜ்ஞாநாதிலக்ஷணமான பிர
ஈஶ்வரதாம் வ்ரஜேத் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகுணங்களுடன் கூடின ஈஸ்வரத்வத்தை அடைகிறது

[illegible] ஜீவத்துவத்துக்குஉபாதியைச்சொல்லுகிறார்.

कोशोपाधिविवक्षयांयातिब्रह्मैवजीवताम् ।

கோஶோபாதிவிவக்ஷயாம்யாதிப்ரஹ்மைவஜீவதாம் || ௩௦ா ||

கோசோபாதி விவக்ஷயா: பஞ்ச
[illegible] கோசங்களாகிற உபாதிகளின் சம்
பந்தத்தால்
ப்ரஹ்மைவ பிரமமே
ஜீவதாம் ஜீவத்வத்தை
யாதி யடைகிறது

[illegible] ஒரேவஸ்துவுக்கு ஒரேகாலத்தில் விருத்தமானஸ்வபாவங்களோ [illegible] இருத்தல் உலகத்தில் ஓரிடத்திலுங்காணப்படவில்லை யேயெனில்.

पितापितामहश्चैकःपुत्रपौत्रौयथाप्रति ॥

பிதாபிதாமஹஶ்சைக:புத்ரபௌத்ரௌயதாப்ரதி || ௩௧ ||

[illegible]
புத்ரபௌத்ரௌ ப்ரதி [illegible]
[illegible]
பிதா தகப்பனென்றும்
பிதாமஹ: பாட்டனென்றும்
யதா எப்படிச்சொல்லப்படுகிறானோ

[illegible] கோசோபாதியால்ஜீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈஸ்வ [illegible] ஒரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்வமுமில்லை யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

पुत्रादेरविवक्षायांनपितानपितामहः ।
तद्वन्नेशोनापिजीवःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

புத்ராதெரவிவக்ஷாயாம் நபிதா நபிதாமஹஃ ।
தத்வந்நேஶோ நாபிஜீவஃஶக்திகோஶாவிவக்ஷணே ॥ சஉ ॥

புத்ராதெஃ	பிள்ளைபேரன்	தத்வத்	அதுபோல
அவிவக்ஷாயாம்	இல்லாமல்போகும்பக்ஷத்தில்	ஶக்திகோஶ விவக்ஷணே	மாயாசக்திபஞ்சகோசங்களின்நிவர்த்தியில்
பிதா ந	தகப்பனுமில்லை	ஈஶஃ ந	ஈசுவரனுமில்லை
பிதாமஹஃ ந	பாட்டனுமில்லை	ஜீவஃ அபி ந	ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।

யஏவம்ப்ரஹ்மவெதைஷப்ரஹ்மைவபவதிஸ்வயம் ॥ சஉ௩ ॥

யஃ	யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனும்	வேத	நானென்று அறிந்தானோ
ஏவம்	இப்போதுசொன்ன பிரகாரங் குருமுகமாய்	ஏஷஃ	அந்த இவன் தானே பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்ற சுருதியின்படி
ப்ரஹ்ம	பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய் பிரமமே	ஸ்வயம்	தானே
		ப்ரஹ்ம ஏவ	பிரமமாக
		பவதி	ஆகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥

ப்ரஹ்மணோ நாஸ்திஜந்மாதஃபுநரேஷ நஜாயதே ॥ ச௩ ॥

ஜந்ம	ஜன்மம்	ஏஷஃ	அந்த ஞானியும் பிரமமாய் விட்டதால்
நாஸ்தி	இல்லையோ	புநஃ	மறுபடி
அதஃ	அந்த ஹேதுவால்	ந ஜாயதே	பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனராவிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூரணம்.

(ச)—துவைதவிவேகசா[illegible]

துவைதமானது ஈசுவர துவைதம் [illegible]
யாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென் [illegible]
வானதாலதைத் தள்ளக்கடவது, [illegible]
னவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்த [illegible]
ரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible]
யையுடன்கூடி வெகுவிதமானபிரஜைகளை [illegible]
களை உண்டுபண்ணினுனென்று இ[illegible]
னர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின் [illegible]
உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளையே [illegible]
மவ்வீசனுற் கற்பிக்கப்பட்டதென [illegible]
சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமான வஸ்து [illegible]
அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பி[illegible]
சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொறிகள் [illegible]
யாசம்பந்தமான ஈசனுலுண்டுபண்ணப்பட்[illegible]
ரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible]
பந்ததேவனுல் விராட்முதல் [illegible]
ன பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் [illegible]
ரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென [illegible]
டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் [illegible]
வனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் [illegible]
பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசத்தியே [illegible]
களை மோகிக்கச்செயகின்றது. அம்மோகசத்தியினுல் [illegible]
மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் [illegible]
யான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய [illegible]
ணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனம். [illegible]
தான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமையிரதித்[illegible]
டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, [illegible]
ளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுகளும் அன்னங்[illegible]
ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு அன்ன[illegible]
சத்திற்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனுலுண்டுபண்ணப்பட்[illegible]
[illegible] பவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனுனமருமகன் [illegible]
[illegible] ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், [illegible]
மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமான [illegible]
ல் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. [illegible]
ம், ஈசசிருஷ்டிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை [illegible]
திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

मयाऽद्वैतविवेकस्याक्रियतेपदयोजना ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ईश्वरेणापिजीवेनसृष्टंद्वैतंविविच्यते ॥

[illegible]

(ச)—துவைதவிமோசனப் [illegible]

துவைதமானது ஈசதுவைதமென்றும் [illegible]
யாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், [illegible]
வானதாலதைத் தள்ளக்கூடாது, [illegible]
னவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்தானென்று [illegible]
ரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மாமாத்திரம் [illegible]
யையுடன்கூடி வெகுவிதமான பிரஜைகளை [illegible]
களை உண்டுபண்ணுமென்று இருக்கு [illegible]
னர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்தினிடத்தினின்று [illegible]
உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளையே [illegible]
மவ்வீசனுற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரி [illegible]
சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து [illegible]
அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பித்ததென [illegible]
சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொறிகள்போல [illegible]
யாசம்பந்தமான ஈசனுலுண்டுபண்ணப்பட்டதென அதர்வண [illegible]
ரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் [illegible]
பந்தமேதவனுல் விராட்முதல் எறும்பு ஈறுயுள்ள [illegible]
ன பிரகதாரண்ணியசாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். [illegible]
ரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென [illegible]
டானமான சைதன்னியமும், சூக்குமதேகமும் ஆகிய [illegible]
வனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரணமான [illegible]
பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே [illegible]
களை மோகிக்கச்செய்கின்றது. அம்மோகசக்தியினுல் [illegible]
மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் [illegible]
யான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ணிய [illegible]
ணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனர். [illegible]
தான்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமைகிரமித்தின் [illegible]
டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் [illegible]
ளான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வெழுகனும் அன்னங் [illegible]
ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வெழு அன்னங்களை [illegible]
சத்திர் குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனுண்டுபண்ணப்பட்ட [illegible]
[illegible] பவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனனமருமகன்புஜிக்கின்றன் [illegible]
[illegible] ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், [illegible]
மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிகாரமான [illegible]
ல் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் ஜீவ [illegible]
ம், ஈசசிருஷ்டிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை [illegible]
திரீயபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமென்றும், இ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाद्वैतविवेकस्य क्रियते पदयोजना ॥

[illegible]

[illegible]

ईश्वरेणापि जीवेन सृष्टं द्वैतं विविच्यते ॥

[illegible]

பராமர்ஶிரண (காரமேறுபாதிகளை [illegible]
ஈசுவரனும்
ஜீவேந.சுலி காரியோபாதிகளைந்
வனும்

ஸ்ருஷ்ட [illegible]
ஜீஜங்க [illegible]
விபிதஞ்செ [illegible]
[illegible]

அ-கை. இந்த நானைநவிபேதத்தை [illegible]
னிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமென்கிர் [illegible]

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटीभवेत् ॥

விவெகெஸதிஜீவெநஹெயொபந்தஃ ஸ்புடீபவெத் [illegible] ॥

விவெகெ. ஸதி } அந்த இரண்டுக்கும் விவேகஞ்செய்யும் பக்ஷத்தில்
ஜீவெந ஜீவனாலே

[illegible]
[illegible]
[illegible]

அ-கை. ஜீவர்களை அநித்தியாதி விசேஷத்தால் [illegible]
கள்சொல்வதால், ஈசுவரஸிருஷ்டியை [illegible]
வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதமிருக்கால் இக்கருத்தை [illegible]
ன்றுசொல்லி முதலில் கவேதாசுவதா [illegible]
கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
समायस्सृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநந்துமஹெஸ்வரம் ।
ஸமாயீஸ்ருஜதீத்யாஹுஃஸ்வெதாஸ்வதரஸாகிநஃ [illegible] ॥

மாயாம்.து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநம். து மாயாவியே
மஹெஸ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி

ஸஃ. மாயீ அந்த [illegible]
ஸ்ருஜதி, இதி [illegible]
ஸ்வெதாஸ்வதரஸாகிநஃ [illegible]
[illegible]
ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. ஐதரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।
संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानीतिबह्वृचाः ॥

ஆத்மாவாஇதமக்ரெபூத்ஸ ஈக்ஷதஸ்ருஜா இதி ।
ஸங்கல்பெநாஸ்ருஜல்லொகாந்ஸ ஏதாநீதிபஹ்வ்ருசாஃ [illegible] ॥

இதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமும்
அக்ரெ சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம்
ஆத்மா, வா ஆத்துமாமாத்திரமாகவே

அபூத் இருந்தது
ஸ்ருஜாநி, இதி சிருஷ்டிப்பேனென [illegible]
ஸஃ அவரே

[illegible]

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाः क्रमादमी ।
संभूताब्रह्मणस्तस्मात्तस्मादात्मनोखिलाः ॥
बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वंजगदित्याहतैत्तिरिः ॥

[illegible]

[illegible]

इदमग्रेसदेवासीद्बहुत्वायतदैक्षत ।
तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

[illegible]

[illegible]

பரமேஶ்வரேண பரமேசுவரனாலும்	ஸ்ருஷ்டிம் ...
ஜீவேந.அபி ஜீவனாலும்	விநிர்மிதம் ...

அ-கை. இந்த துவைதத்தை ...

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटीभवेत् ॥

விவேகேஸதிஜீவேநஹேயோபந்த:ஸ்புடீபவேத் ॥

விவேகே. ஸதி } அந்த இரண்டின் விவேக மேற்படும் பக்ஷத்தில்	ஹேய: ...
ஜீவேந ஜீவனாலே	பந்த: ...
	ஸ்புடீ. பவேத் ...

அ-கை. ஜீவர்களை ... கள்சொல்வதால், ... வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதமாகுவதால் ... ன்றுசொல்லி முதலில் ... கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।

समायीसृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாம்.துப்ரக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநம்.துமஹேஶ்வரம் ।

ஸமாயீஸ்ருஜதீத்யாஹுஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: ॥

மாயாம்.து மாயையே	ஸ: மாயீ அந்த ...
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று	ஸ்ருஜதி, இதி ...
வித்யாத் அறியவேண்டியது	ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: ...
மாயிநம். து மாயாவியே	...
மஹேஶ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி	ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।

संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानीतिबह्वृचाः ॥

ஆத்மாவாஇதமக்ரேபூத்ஸஈக்ஷதஸ்ருஜாஇதி ।

ஸங்கல்பேநாஸ்ருஜல்லோகாந்ஸஏதாநீதிபஹ்வ்ருசா: ॥

இதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமும்	அபூத் இருந்தது
அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ம்	ஸ்ருஜாம்,இதி சிருஷ்டிப்பேனென்று
ஆத்மா, வா ஆத்துமாமாத்திரமாகவே	ஸ: அவரே

[illegible]

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहा क्रमादमी ।
संभूता ब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोऽखिलाः ॥
बहु स्यामहमेवातः प्रजायेयेति कामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वं जगदित्याह तित्तिरिः ॥

[illegible]

[illegible]

इदमग्रे सदेवासीद्बहुत्वाय तदैक्षत ।
तेजोऽबन्नाण्डजादीनि ससर्जेति च सामगाः ॥

[illegible]

[illegible]

தஸ்ய அந்தப்பிரமமே. [டீ] [illegible]
வைஸ்வாநராய வெகுவிதமாகும்பொரு [illegible]
வ்யைக்ஷத பார்த்தார் [illegible]
தெஜோவா நாரணஜாதீதி அக்கினி, [illegible] [illegible]

அ-கை. முண்டகோபநிஷத்தின் [illegible]

विस्फुलिंगायथावह्नेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।
विविधाश्चिज्जडाभावाइत्याथर्वणिकीश्रुतिः ॥

விஸ்புலிங்கா யதா வஹ்நேர்ஜாயந்தே அக்ஷரதஸ்ததா ।
விவிதாஸ்சிஜ்ஜடா பாவா இத்யாதர்வணிகீ ஸ்ருதி: [illegible] ॥

வஹ்நே: அக்கினியிலிருந்து
விஸ்புலிங்கா: தீப்பொறிகள்
யதா எப்படிஉண்டாகின்றனவோ
ததா அப்படி
அக்ஷராத்: பிரமத்தில் நின்று

விவிதா: [illegible]
சிஜ்ஜடாபாவா: [illegible]
ஜாயந்தே [illegible]
ஆதர்வணிகீ ஸ்ருதி: } [illegible]

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் [illegible]

जगदव्याकृतंपूर्वमासीद्व्याक्रियताधुना ।
दृश्याभ्यांनामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटं ॥
विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।
पिपीलिकावधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜகதவ்யாக்ருதம் பூர்வமாஸீத் வ்யாக்ரியதாதுநா ।
த்ருஸ்யாப்யாம் நாமரூபாப்யாம் விராடாதிஷு தே ஸ்புடம் [illegible] ॥
விராண் மநுர்நரோ காவ: கராஸ்வாஜாவயஸ்ததா ।
பிபீலிகாவதி த்வந்த்வமிதி வாஜஸநேயிந: ॥ [illegible] ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
பூர்வம் சிருஷ்டிக்கிமுன்
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபரகிதமாய்
ஆஸீத் இருந்தது
அதுநா இப்போது
த்ருஸ்யாப்யாம் திரிசியங்களாயிருக்கிற
நாமரூபாப்யாம் } நாமரூபங்களாக (அந்தர்யாமியான ஈசுவரன்)
வ்யாக்ரியத தோற்றுவித்தார்

விராடாதிஷு } விராட் [illegible]
தே அவைகள்
ஸ்புடம் [illegible]
விராட் விராட் [illegible]
மநு: மனுவென்ன
நர: மனிதர்களென்ன
காவ: பசுக்களென்ன

[illegible]

[illegible]

कृत्वारूपान्तरं जैवं देहं प्राविशदीश्वरः ।
इति ता श्रुतयः प्राहुर्जीवत्वं प्राणधारणात् ॥

[illegible]

[illegible]

चैतन्यं यदधिष्ठानं लिङ्गदेहश्च यः पुनः ।
चिच्छाया लिङ्गदेहस्था तत्संघो जीव उच्यते ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] | வரை இரட்டை இரட்டையாக உண்டாயினவென்று
[illegible] | வாஜஸநே யிநः பிரதமசாகைக்காரர்கள் பகருகின்றனர்.

[illegible] சுருதிகள் அத்வைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதின் [illegible] அதில் பிரவேசித்ததென்று சொல்லுகின்றன.

कृत्वारूपान्तरंजैवंदेहेप्राविशदीश्वरः ।

इतिताःश्रुतयःप्राहुर्जीवत्वंप्राणधारणात् ॥

[illegible] ॥ ௰ ॥

[illegible] | க்ருத்வா பண்ணி
[illegible] | தேஹே தேகத்தில்
[illegible] | ப்ராவிசத் பிரவேசித்தாரென்று
[illegible] | ப்ராஹுः சொல்லுகின்றன.

[illegible] எனில்.

[illegible] | களுக்குள ஜமானனாயிருப்பதாலும் ஜீவத்வம் ஜீவத்தன்மை (வந்தது.)

[illegible] பிரவேசிக்கும்போது பூனைக்குட்டிரூபமாய் [illegible]

[illegible] எனில்.

चैतन्यंयदधिष्ठानंलिंगदेहश्चयःपुनः ।

चिच्छायालिङ्गदेहस्थातत्संघोजीवउच्यते ॥

[illegible] ॥ ௧௧ ॥

[illegible] | புநः இன்னும்
[illegible] | லிங்கதேஹஸ்தா இலிங்கதேகத்திலிருக்கிறதான
[illegible] | சிச்சாயா சைதன்னியச்சாயையென்ன
[illegible] | தத்ஸங்கः அவைகளுடைய கூட்டமானது
[illegible] | ஜீவः ஜீவனென்று
[illegible] | உச்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

[illegible] பிரவேசித்தால் ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்கியத்து [illegible]

[illegible] எனில்.

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्ति[illegible] ।
विद्यतेमोहशक्तिश्च[illegible] ॥

மாஹெயுரீ [illegible]
விதூதெமொஹ [illegible]

மாஹெயுரீ [illegible]

யா யாஹெதா [illegible]

மாயா.த- அமோக [illegible]

யையுண்டோ

தஸ்யாம் அதற்கு (ஜகத் [illegible])

நிமாணஶக்திவசு [illegible]

இ-கி. பிரம்ம [illegible]
பகல்வத்தியில் [illegible]
லேத்தினமாத்திரத்தில் [illegible]
தெளிவிப்பதுபோலும், [illegible]
ஒருகண்ணைத்தானே [illegible]
போலும், ஒருதாயின் [illegible]
சகவாசத்தினால் தோஷமும் [illegible]
னும் விபீஷணனும்போலும், [illegible]
திருதராஷ்டிர பாண்டுவையும், [illegible]

அ-கை. அதினலென்னவாயிற்றெனின்.

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

மொஹாதநீஶதாம்ப்ராப்ய [illegible]

மோஹாக மயக்கத்தினாலே [illegible]

அநீஶதாம்ப்ராப்ய அனீசுவரத்துவத்

தையடைந்து [illegible]

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் [illegible]
சுவரத்துவத்தால் மோகித்து [illegible]

இ-தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் [illegible]

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிக்க [illegible]

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டமிதம்தெ்வதம்ஸவ [illegible]

[illegible] | ஜெநக: — பிதாவாகிய
[illegible] | ஸம்ஸ்க: — [illegible]
[illegible] | உக்த: — சொல்லப்பட்டது.

[illegible] பிதா ஜநகனெனில்,

ममान्त्रब्राह्मणेद्वैतंजीवसूक्तंप्रपञ्चितम् ।

अस्मान्निममज्ञानेनकर्मणाजनयतिपिता ॥

[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] | பிதா [illegible]
[illegible] | [illegible] ஞானத்தினுலும்
[illegible] | கர்மணா — கர்மத்தினுலும்
[illegible] | அஸ்மாந் — என்னைக்கோ [இன்னிழன்]
[illegible] | ஸம்ஸ்க்ருதனாக [illegible]

[illegible],

मत्वांत्वंमेकन्देवांत्वंद्रप्सश्चात्वंचतुर्थकम् ।

अन्वित्तयमात्मार्थमन्त्रानांविनियोजनम् ॥

शीयादिकंदर्शपूर्णमासौसीरन्तथामनः ।

नाकप्राणाश्चानिममत्वमन्त्रानामवगम्यताम् ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௭ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௮ ॥

[illegible] | மந்த்ராநாம் — மந்த்ரங்களுக்கு
[illegible] | விநியோஜநம் — விநியோகம் சொல்லப்பட்டது
[illegible] | [illegible] — இத்திமார்களுக்கு ஸெல்முதலானவைகளும்
[illegible] | தர்சபூர்ணமாஸௌ — தேவர்களுக்கு தர்சபூர்ணமாஸங்களிற் செய்கிற இஷ்டிகளும்
[illegible] | [illegible] — (மந்த்ரங்களுக்கு) பாலும்

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।
विद्यतेमोहशक्तिश्चतंजीवंमोहयत्यसौ ॥

மாஹேஶ்வரீ து யா மாயா தஸ்யா நிர்மாணஶக்திவத் |
வித்யதே மோஹஶக்திஶ்ச தம் ஜீவம் மோஹயத்யஸௌ || ௧௨ ||

மாஹேஶ்வரீ மஹேசசம்பந்தமாயிருக்
யா யாதொரு [கிற
மாயா.து அமோககாரிணியானமா
  யையுண்டோ
தஸ்யாம் அதற்கு (ஜகத்தை)
நிர்மாணஶக்திவத் சிருஷ்டிபண்ணுகிற
  சக்திபோல [ன்று,
மோஹஶக்திஶ்ச மயக்குகிறசக்தியுமொ
வித்யதெ இருக்கின்றது
அஸௌ இந்தமோகசக்தியானது
தம் அந்த
ஜீவம் ஜீவனை
மோஹயதி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனானதற்கு யுக்தி, தீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த தீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியிலேத்தினமாத்திரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புத்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருகண்ணைத்தானே சூரியன் விளக்கிவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பதுபோலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பக்ஷிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினால் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும்போலும், வியாசருடையவோர்வீரியந்தானே அவிவேகிகளான திருதராஷ்டிர பாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவாம்.

அ-கை. அதினாலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

மோஹாதநீஶதாம் ப்ராப்ய மக்னோ வபுஷி ஶோசதி || ௧௨½ ||

மோஹாத் மயக்கத்தினாலே
அநீஶதாம் ப்ராப்ய அனீசுவரத்துவத்
  தையடைந்து
வபுஷி சரீரத்தில்நானென்றபிமா
  னித்து
மக்ந: மூழ்கிப்போய்
ஶோசதி துக்கிக்கிறான்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருக்ஷத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீசுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கிறானென்றுசொல்லுகிறது.

இ-தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனாய் துக்கிப்பதுபோல.

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியைமுடிக்கிறார்.

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டமிதம் த்வைதம் ஸர்வமுக்தம் ஸமாஸத: || ௧௩ ||

ஸம்ஸ்ருஷ்டம்	ஈசனுல்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட	த்வைதம்	துவைதம்
ஸர்வம்	சமஸ்தமான	ஸமாஸத:	சுருக்கத்தால்
இதம்	இந்த	உக்தம்	சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான துவைதத்திற்கு, பிரமாணமேதெனில்,

सप्तान्नब्राह्मणेद्वैतंजीवसृष्टंप्रपञ्चितम् ।
अन्नानिसप्तज्ञानेनकर्मणाजनयत्पिता ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே த்வைதம் ஜீவஸ்ருஷ்டம் ப்ரபஞ்சிதம் ।
அந்நாநி ஸப்த ஜ்ஞாநேந கர்மணா ஜநயத் பிதா ॥ ௧௪ ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே	பிரகதாரண்ணியஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்னபிராம்மணத்தில்	பிதா	ஜீவனாகியதகப்பன்
ஜீவஸ்ருஷ்டம்	ஜீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்பட்ட	ஜ்ஞாநேந	ஞானத்தினாலும்
த்வைதம்	துவைதமானது	கர்மணா	கர்மத்தினாலும்
ப்ரபஞ்சிதம்	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது	அந்நாநி	அன்னங்களை
		ஸப்த ஜநயத்	ஏழுவிதமாக உண்டுபண்ணினான்

அ-கை. அந்த ஏழுக்கும் விநியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्नमेकन्देवान्नेद्वेपश्वान्नंचतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानांविनियोजनम् ॥
व्रीह्यादिकंदर्शपूर्णमासौक्षीरन्तथामनः ।
वाक्प्राणाश्चेतिसप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

மர்த்யாந்நமேகம் தேவாந்நே த்வே பச்வாந்நம் சதுர்த்தகம் ।
அந்நத்ரிதயமாத்மார்த்தமந்நாநாம் விநியோஜநம் ॥ ௧௫ ॥
வ்ரீஹ்யாதிகம் தர்சபூர்ணமாஸௌ க்ஷீரம் ததா மந: ।
வாக் ப்ராணாச்சேதி ஸப்தத்வமந்நாநாமவகம்யதாம் ॥ ௧௬ ॥

மர்த்யாந்நம்	மனிதர்களுக்கன்னம்	அந்நாநாம்	அன்னங்களுக்கு
ஏகம்	ஒன்று	விநியோஜநம்	பிரிவுசொல்லப்பட்டது
தேவாந்நே	தேவதைகளுக்கன்னங்கள்	வ்ரீஹ்யாதிகம்	இதில்மனிதர்களுக்கு நெல்லுமுதலானவைகளும்
த்வே	இரண்டுகள்	தர்சபூர்ணமாஸௌ	தேவர்களுக்குதரிசபூர்ணமைகளிற்செய்கிற இஷ்டிகளும்
பச்வாந்நம்	குழந்தைகளுக்கு	க்ஷீரம்	(குழந்தைகளுக்கு) பாலும்
சதுர்த்தகம்	நான்குவிதமான அன்னம்		
ஆத்மார்த்தம்	தன்னிமித்தியம்		
அந்நத்ரிதயம்	மூன்றுஅன்னமாக		

ததா அப்படியே	சப்தாநாம் அன்னங்களுடையபேதமா
ஸ்வ: (தனக்கு) மனதும்	ஸப்தகம் ஏழுவிதமென்று [னது
வாக் வாக்கும் [ம்	அவகம்யதாம் அறியத்தக்கது.
ப்ராணா:ஏவ பிராணங்களென்று	

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த ஏழுகளை ஜீவ சிருஷ்டியென்று எப்படிசொல்லுகிறதெனில்,

ईशेनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।
तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तदन्नताम् ॥

ஈசேநயத்யப்யேதாநி நிர்மிதாநிஸ்வரூபத: ।
ததாபிஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ஜீவோகார்ஷீத்ததந்நதாம் ॥ கஎ ॥

ஏதாநி இந்த ஏழன்னங்களும்	ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ஸ்வரூபத: அதனதனுடைய ஸ்வரூபங்களும்	ஜீவ: ஜீவன்
ஈசேந ஈசுவரனாலே	ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ஞானகர்மங்களினால்
நிர்மிதாநி நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக	தத்அந்நதாம் அவைகளை புசிக்கயோக்கியமாக
யத்யபி அங்கிகரித்தோம்	அகார்ஷீத் பண்ணிக்கொள்ளுகிறான்

அ-கை. இதனாலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यंजीवभोग्यंजगद्द्वाभ्यांसमन्वितम् ।

ஈசகார்யம்ஜீவபோக்யம்ஜகத்த்வாப்யாம்ஸமந்விதம் ॥ கஎ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது	த்வாப்யாம் இப்படி இரண்டுகளோடே
ஈசகார்யம் ஈசுவரகாரியமாயும் [ம்	ஸமந்விதம் கூடியிருக்கிறது.
ஜீவபோக்யம் ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு	

அ-கை. ஒன்றுக் கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोषित्तथेष्यताम् ॥

பிதருஜந்யாபர்த்ருபோக்யாயதாயோஷித்ததேஷ்யதாம் ॥ கஅ ॥

யோஷித் ஸ்திரீயானவள்	விக்கப்பட்டவளாயும்
பித்ருஜந்யா பிதாவினாலுண்டுபண்ணப்பட்டவளாயும்	யதா எப்படி இருக்கிறாளோ
பர்த்ருபோக்யா பர்த்தாவினாலனுப	ததா அப்படி
	இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூபமான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनंजनौ ।
मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

மாயாவ்ருத்த்யாத்மகோ ஹீஶஸங்கல்ப꞉ ஸாதநம் ஜநே |
மநோவ்ருத்த்யாத்மகோ ஜீவஸங்கல்போ போகஸாதநம் ||கக||

மாயாவ்ருத்த்யாத்மக꞉ மாயா விருத்திவடிவமான
ஈஶஸங்கல்ப꞉ ஈசசங்கற்பமானது
ஜநே சிருஷ்டியிலே
ஸாதநம் ஹி சாதனமன்றோ
மநோவ்ருத்த்யாத்மக꞉ மனோவிருத்திவடிவமான
ஜீவஸங்கல்ப꞉ ஜீவசங்கற்பமானது
போகஸாதநம் போகசாதனமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशानिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।
भोक्तृधीवृत्तिनानात्वात्तद्भोगोबहुधेष्यते ॥

ஈஶநிர்மிதமண்யாதௌ வஸ்துந்யேகவிதே ஸ்திதே |
போக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத்தத்போகோ பஹுதேஷ்யதே ||உ0||

ஈஶநிர்மிதமண்யாதௌ ஈசுவரனால்சிருஷ்டிக்கப்பட்டரத்தினுதியான
வஸ்துநி வஸ்துவானது
ஏகவிதே ஒரேவிதமாக
ஸ்திதே இருந்துள்ளளவில்
போக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத் புசிக்கிறவர்களுடையபுத்திவிருத்திகளின் நானுவிதத்தால்
தத் அவைகளுடைய
போக꞉ போகமானது
பஹுதா வெகுப்பிரகாரமாக
இஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றுயிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

हृष्यत्येकोमणिंलब्ध्वाक्रुध्यत्यन्योह्यलाभतः ।
पश्यत्येवविरक्तोत्रनहृष्यातिनकुप्यति ॥

ஹ்ருஷ்யத்யேகோ மணிம் லப்த்வா க்ருத்யத்யந்யோ ஹ்யலாபத꞉ |
பஶ்யத்யேவ விரக்தோ(அ)த்ர ந ஹ்ருஷ்யதி ந குப்யதி || உக ||

ஏக꞉ ஒருவன்
மணிம் இரத்தினத்தை
லப்த்வா அடைந்து
ஹ்ருஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
அந்ய꞉ மற்றொருவன்
அலாபத꞉ இரத்தினமகப்படாமையால்
க்ருத்யதி கோபிக்கிறான்
அத்ர இந்தரத்தினத்தில்
விரக்த꞉ விரக்தன்
பஶ்யதி. ஏவ பார்த்துக்கொண்டே
ந. ஹ்ருஷ்யதி சந்தோஷிக்கவுமில்லை
ந. குப்யதி. ஹி கோபிக்கவுமில்லையன்றோ.

அ-கை. இதில் ஜீவேசுவரசிருஷ்டிகளின் பிரிவெப்படியெனில்,

प्रियोप्रियउपेक्ष्यश्चेत्याकारामणिगास्त्रयः ।
सृष्टाजीवैरीशसृष्टंरूपंसाधारणंत्रिषु ॥

ப்ரியோப்ரியஉபேக்ஷ்யஶ்சேத்யாகாராமணிகாஸ்த்ரய: ।
ஸ்ருஷ்டாஜீவைரீஶஸ்ருஷ்டம்ரூபம்ஸாதாரணம்த்ரிஷு ॥ ௨௨ ॥

மணிகா: ரத்தினத்தை யடைந்தவை
ப்ரிய: பிரியமும்
அப்ரிய: துவேஷமும்
உபேக்ஷ்ய:ச.இதி உபேட்சையும் என்றகளான
ஆகாரா: ரூபங்களான
த்ரய: மூன்றுகளும்
ஜீவை: ஜீவர்களினாலே

ஸ்ருஷ்டா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
ஈஶஸ்ருஷ்டம் ஈசுவரனாலே சிருஷ்டிபண்ணப்பட்டதான
ரூபம் ரத்தினதிருபமானது
த்ரிஷு மூன்று ரூபங்களிலும்
ஸாதாரணம் பொதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன ஜீவசிருஷ்டியின் பேதத்தை வேறே ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

भार्यास्नुषाननान्द्राचयातामातेत्यनेकधा ।
प्रतियोगिधियायोषिद्भिद्यतेनस्वरूपतः ॥

பார்யாஸ்னுஷாநநாந்த்ராசயாதாமாதேத்யநேகதா ।
ப்ரதியோகிதியாயோஷித்பித்யதேநஸ்வரூபத: ॥ ௨௩ ॥

பார்யா பெண்சாதி
ஸ்னுஷா மருமகள்
நநாந்த்ரா.ச நாத்தனாளென்றும்
யாதா மதினியென்றும்
மாதா தாயென்றும்
இதி இப்படி
அநேகதா அனேகவிதமாக

ப்ரதியோகிதியா ஒன்றுக்கொன்று எதிரியானபுத்தியோடேகூடின
யோஷித் ஒருஸ்திரீயானவள்
பித்யதே பேதிக்கப்படுகிறாள்
ஸ்வரூபத: சசிருஷ்டியானவடிவத்தால்
ந பேதிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதுசொன்னதைப்பற்றி சங்கிக்கிறான்.

ननुज्ञानानिभिद्यंतामाकारस्तुनभिद्यते ।
योषिद्वपुष्यतिशयोनदृष्टोजीवनिर्मितः ॥

நநுஜ்ஞாநாநிபித்யந்தாமாகாரஸ்துநபித்யதே ।
யோஷித்வபுஷ்யதிஶயோநத்ருஷ்டோஜீவநிர்மித: ॥ ௨௪ ॥

நநு சங்கை
ஜ்ஞாநாநி தாய்முதலான ஞானங்கள்

பித்யந்தாம் பேதிக்கப்படட்டும்
ஆகார:.து வடிவமோவென்றால்

ந.ஸிக்ஷ்யதே பேதிக்கப்படவில்லை [ல்
யோஷிவபுஷி ஸ்திரீயின்வடிவத்தி
ஜீவநிர்மிதஃ ஜீவனாலேநிர்மிக்கப்பட்ட
அதிசயஃ விசேஷமானது [யே
நத்ருஷ்டஃ ஒன்றுங்காணப்படவில்லை

அ-கை. ஞானபேதமானதுஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையால் ஞேயபேதமங்கிகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

मैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।
मांसमय्याअभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

மைவம்மாம்ஸமயீயோஷித்காசிதந்யாமநோமயீ ।
மாம்ஸமய்யாஅபேதேபிபித்யதேஹிமநோமயீ ॥ உரு ॥

மைவம் நீ சொன்னபடியன்று
மாம்ஸமயீ ஒரு பெண் வடிவத்திலிரண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவடிவமான [த்துக்கு
யோஷித் ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ
அந்யா அன்னியமான
காசித் ஒரு ஸ்திரீயானவள்
மநோமயீ (அவ்வடிவத்திலேயே) மனோவிகாரவடிவமாக இருக்கிறாள்
மாம்ஸமய்யாஃ மாம்சவடிவமான பெண்ணுக்கு
அபேதே அபி அபேதமிருந்தாலும் [றது.
மநோமயீ மனோவடிவமானபெண் ஒரு
பித்யதே ஹி அவரவர்களுக்கு பேதமாயிருக்கிறாளன்றோ.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तुमनोमयम् ।
जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमयतेतिचेत् ॥

ப்ராந்திஸ்வப்நமநோராஜ்யஸ்ம்ருதிஷ்வஸ்துமநோமயம் ।
ஜாக்ரந்மாநேநமேயஸ்யநமநோமயதேதிசேத் ॥ உசு ॥

ப்ராந்திஸ்வப்நமநோராஜ்யஸ்ம்ருதிஷு பைத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன மனோராச்சியமென்ன இவைகளின் ஸ்மரணங்களில்
மநோமயம் மனோமயப்பிரபஞ்சம்
அஸ்து இருக்கட்டும்
ஜாக்ரத் ஜாக்கிரத்தில் [டே
மாநேந இந்திரியப்பிரமாணங்களா
மேயஸ்ய கூடினவிஷயத்திற்கு
மநோமயதா மனோமயத்துவமானது [ால்
ந இதிசேத் கூடாதென்று சொல்லுவையேயானால்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின் இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலதுகூடுவ

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படி சொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்மனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(பாஃதி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

बाढंमानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।
भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

பா஢ம்மாநேதுமேயேநயோகாத்ஸ்யாத்விஷயாக்ருதி: ।
பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாமயமர்த்தஉதீரித: ॥ உஎ ॥

பா஢ம் அங்கிகாரந்தான்
மாநே ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிரபஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களாலறியப்படுகிற
மேயேந ஈசுவரப்பிரபஞ்சத்தின்
யோகாத் சேர்க்கையினாலே
விஷயாக்ருதி: விஷயாகாரமானது
ஸ்யாத் உண்டாகிறது.

அ-கை. இதுஉம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாம் சங்கராசாரியாளாலும் வார்திகாசாரியாளாலும்
அயம் இந்த
அர்த்த: அர்த்தமானது
உதீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।
रूपादिन्व्याप्नुवच्चित्तंतन्निभन्दृश्यतेध्रुवम् ॥

மூஷாஸிக்தம்யதாதாம்ரந்தந்நிபம்ஜாயதேததா ।
ரூபாதீந்வ்யாப்நுவச்சித்தம்தந்நிபந்த்ருஶ்யதேத்ருவம் ॥ உஅ ॥

மூஷாஸிக்தம் கருவிலேவிழுந்த
தாம்ரம் உருக்கின தாம்பிரமானது
தந்நிபம் அந்த கருவின் வடிவமாக
யதா எப்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதோ
ததா அப்படி
ரூபாதீந் ரூபாதிவிஷயங்களை
வ்யாப்நுவத் வியாபித்திருக்கிற
சித்தம் மனமானது
தந்நிபம் அந்தவிஷயவடிவமாக
த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
த்ருவம் நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகருவில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவிஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேதிருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।
सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धीरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்ஜகோவாயதாலோகோவ்யங்க்யஸ்யாகாரதாமியாத் ।
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத்தீரர்த்தாகாராப்ரத்ருஶ்யதே ॥ உகூ ॥

வ்யஞ்ஜக: பிரகாசமான
ஸூர்யாதி:வா வெய்யிலும்
வ்யங்க்யஸ்ய விஷயத்தினுடைய
ஆகாரதாம் வடிவமாயிருத்தலை
யதா எப்படி
உபைதி அடைகிறதோ
தீ: (அப்படி) புத்தியானது
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத் சகல விஷய ங்களையும் விளக்கிவைத்து
தத்ஆகாரா. விஷயாகாரமாக
ப்ரத்யக்ஷதே. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுவார்த்திகாசாரியாருடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नम्मेयमेतितत् ।
मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभत्वंप्रपद्यते ॥

மாதுர்மாநாபிநிஷ்பத்திர்நிஷ்பந்நம்மேயமேதிதத் ।
மேயாபிஸங்கதந்தச்சமேயாபத்வம்ப்ரபத்யதே ॥ ௩௦ ॥

மாது: ஜீவனிடத்திருந்துகற்பிதமான
மாநாபிநிஷ்பத்தி: விருத்திஞானமானது
நிஷ்பந்நம் உண்டானதான
தத் அந்த
மேயம் கடாதி விஷயத்தை
ஏதி அடைகிறது
தச்ச அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
மேயாபிஸங்கதம் ஞேயத்தோடேசேர்
மேயாபத்வம் விஷயாகாரத்தை
ப்ரபத்யதே அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும்; பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंविषयौद्वौस्तोघटौमृन्मयधीमयौ ।

ஸத்யேவம்விஷயௌத்வௌஸ்தோகடௌம்ருந்மயதீமயௌ ॥ ௩௧ ॥

ஏவம்.ஸதி இப்படிருந்துள்ளளவில்
விஷயௌ விஷயங்களான
கடௌ கடங்கள்
ம்ருந்மயதீமயௌ { மண்மயமாயும் அபிமான ரூபமானபுத்திமயமாயும்
த்வௌஸ்த: இரண்டுகளாகஇருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினலறியலாம், மனோமயகடம். மனதினு லறியக்கூடாதாகையாலும், வேறேஅறிகிறவனில்லாமையாலும், மனோமயகட முண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेयःस्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमयः ॥

ம்ருந்மயோமாநமேய:ஸ்யாத்ஸாக்ஷிபாஸ்யஸ்துதீமய: ॥ ௩௨ ॥

ம்ருந்மய: மண்மயமானகடம்
மாநமேய: மனோசம்பந்தமான இந் திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல
தீமய:து மனோமயமான கடமும்
ஸாக்ஷிபாஸ்ய: { சாட்சியினாலே விளங்கப் படுவதாக [ஸ்
ஸ்யாத் ஆகிறது ஆகையால்தோஷமில்

அ-கை. இப்படி இரண்டுவிதத்துவைதமிருக்கட்டும் இதில்தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியதெதுவெனில்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांधीमयोजीवबन्धकृत् ।
सत्यस्मिन्सुखदुःखेस्तस्तस्मिन्नसातिनद्वयम् ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம்தீமயோஜீவபந்தக்ருத் ।
ஸத்யஸ்மிந்ஸுகது:கேஸ்தஸ்தஸ்மிந்நஸதிநத்வயம் ॥ கஉ ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வய விய திரேகங்களாலே பார்க்கும்போது
அஸ்மிந் ஸதி இந்த மனோமய பிரபஞ்சமுள்ளளவில் [கின்றன
ஸுகது:கேஸ்த: சுகதுக்கங்களிருக்கின்றன
தஸ்மிந் அது
அஸதி இல்லாதிருந்துள்ளளவில்
த்வயம் இரண்டுகளும்
ந இல்லை (ஆகையால்)
தீமய: மனோமயதுவைதமானது
ஜீவபந்த க்ருத் ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிறது.

அ-கை. இப்போதுசொன்னஅன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாகியவிஷயத்திலும் ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपिचबाह्यार्थेस्वप्नादौबध्यतेनरः ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुसत्यप्यस्मिन्नबध्यते ॥

அஸத்யபிசபாஹ்யார்தேஸ்வப்நாதௌபத்யதேநர: ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸுஸத்யப்யஸ்மிந்நபத்யதே ॥ கங ॥

பாஹ்யார்தே பாகியதுவைதமானது
அஸதி அபி இல்லாதிருந்துள்ளளவிலும்
ஸ்வப்நாதௌ சொப்பனாதிகளிலும்
நர: புருஷனானவன்
பத்யதே பந்தப்படுகிறான்
ஸமாதி ஸுப்திமூர்ச்சாஸு சமாதி சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்
அஸ்மிந் ஸதி அபி இந்த ஈசுவர துவைதமானது இருந்தும் மனதில்லாமையால்
ந பத்யதே பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்துவைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனாதிகளில் ஜீவத்துவைதமானதிருடனிருந்ததினால் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினாலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரதுவைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்துவைதமான அயோக்கியனில்லாமையால்பந்தமான அந்தத் திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்துவைதமானதிருடனையே அவசியமாய் தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாக்ஷி ஞானிக்கு ஈசுவரதுவைதம் தோன்றியும், ஜீவத்துவைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனாதிகளில் மனோவியாபாரமிருந்தும் பாக்கியதுவைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்துவைதமில்லையென்றும் சமாதிமுதலான

வைகளில் மநோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வரூபநாசமின்மையைப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மநோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गतेपुत्रेजीवत्येवात्रतत्पिता ।
विप्रलम्भकवाक्येनमृतम्मत्वाप्ररोदिति ॥
मृतेपितास्मिन्वार्तायामश्रुतायांनरोदिति ।

தூரதேஶங்கதே புத்ரே ஜீவத்யேவாத்ர தத்பிதா ।
விப்ரலம்பகவாக்யேந ம்ருதம் மத்வா ப்ரரோதிதி ॥ ௫௪ ॥
ம்ருதேபிதஸ்மிந்வார்தாயாமஶ்ருதாயாம் நரோதிதி ।

புத்ரே புத்திரனானவன்	ம்ருதம் மத்வா இறந்தானென்றுநினைத்து
தூரதேஶம். தூரதேசத்திற்கு	ப்ரரோதிதி அழுதான்
கதே போய் [தும்	தஸ்மிந். அந்தப்புத்திரன்
ஜீவதி ஏவ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்	ம்ருதே. அபி இறந்திருந்தாலும்
அத்ர இந்த விடத்தில்	வார்தா / யாம் } அந்த இறந்தவார்த்தையானது [போது
தத்பிதா அவன் பிதாவானவன்	அஶ்ருதாயாம் கேட்கப்படாதிருந்த
விப்ரலம்பக வாக்யேந } வஞ்சகனுடையவாக்கியத்தினால்	ந. ரோதிதி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्यजीवस्यबन्धकृन्मानसञ्जगत् ॥

அதஸ்ஸர்வஸ்ய ஜீவஸ்ய பந்தக்ருந்மாநஸஞ்ஜகத் ॥ ௫௫ ॥

அத: ஆகையினாலே	மாநஸம் ஜகத் மானசபிரபஞ்சமே
ஸர்வஸ்ய சகல	பந்தக்ருத் பந்தத்தைச்செய்கிறது.
ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்	

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादोबाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेतिचेत् ।
नहृद्याकारमाधातुंबाह्यस्यापेक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞாநவாதோ பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத் ஸ்யாதிஹேதிசேத் ।
நஹ்ருத்யாகாரமாதாதும் பாஹ்யஸ்யாபேக்ஷிதத்வத: ॥ ௫௬ ॥

இஹ இவ்விடத்தில்	பஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை
பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத் வெளிபிர	ஒப்புக்கொண்டால்

விஜ்ஞாநவாத: பௌத்தவாதமானது | ஸ்யாத் ஆகிறது | இதி என்று | சேத் சொல்வையேயானால் | ந அதுகூடாது மனதே பந்தஹேது வானாலும் | ஹ்ருத்ஆகாரே மானசபிரபஞ்சாகாரம் ஸ்யாத் ஆவதற்கு | பாஹ்யம் பாக்கியப்பிரபஞ்சமானது அபேக்ஷிதம் அபேக்ஷிக்கப்பட்டதினால் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு வரவில்லை.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவேண்டுவதில்லை, பூர்வ,பூர்வமானச சம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்திற்குஹேதுவாகலாமேயெனில், பிரௌடவாதத்தாலதை அங்கிகரிக்கிறார்.

वैयर्थ्यमस्तुवाबाह्यंनवारयितुमीश्महे ।

வையர்த்யமஸ்துவாபாஹ்யம் நவாரயிதுமீஶ்மஹே ॥ ககசு ॥

பாஹ்யம் பாக்கியபிரபஞ்சமானது | வையர்த்யம். வா வியர்த்தமானாலும் | அஸ்து ஆகட்டும்,

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பேதமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானசூன்னியவாதிகள் பாக்கியபிரபஞ்சமேஇல்லையென்கிறார்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

வாரயிதும் அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்தை நாம் தள்ளுவதற்கு | ந. ஈஶ்மஹே இச்சிக்கவில்லை.

அ-கை. பிரயோஜனசூன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கிகரிப்பதுநியாயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥

ப்ரயோஜநமபேக்ஷந்தேநமாநாநீதிஹிஸ்திதி: ॥ ககஎ ॥

மாநாநி விருத்திஞானத்துடன்கூடியவிந்திரியங்கள் | ப்ரயோஜநம் பிரயோசனத்தை | ந.அபேக்ஷந்தே அபேக்ஷிக்கவில்லை | இதி என்கிற [தன்றோ. | ஸ்திதி:.ஹி உலகஸ்திதிகாணப்படுகிறது

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தஹேதுவென்றால் மனோநிக்கிரகமேபோதுமென்றுசங்கிக்கிறான்.

बन्धश्चेन्मानसन्द्वैतन्तन्निरोधेनशाम्यति ।
अभ्यसेद्योगमेवातोब्रह्मज्ञानेनकिंवद ॥

பந்தஶ்சேந்மாநஸம்த்வைதம்தந்நிரோதேநஶாம்யதி ।

அப்யஸேத்யோகமேவாதோப்ரஹ்மஜ்ஞாநேநகிம்வத ॥ ககஅ ॥

மாநஸம் மானசப்பிரபஞ்சமான த்வைதம் துவைதமானது | பந்த:. சேத் பந்தமானால் தத் அதை

யோகேந மனோநிக்கிரகத்தினால்
ஸாம்யதி சமனம்பண்ணலாமே
அத: ஆகையால்
யோகம். ஏவ யோகத்தையே

அப்யஸ்ய பழகினால்போதும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேந பிரஞானத்தினாலே
கிம் என்னப்பிரயோஜனம்
வத சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்மானசத்துவைதநிவர்த்திதாத்காலிகமா ஆத்தியந்திகமாவென்றுவிகற்பிவித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதை தூஷிக்கிறார்.

तात्कालिकद्वैतशांतावप्यागामिजनिक्षयः ।
ब्रह्मज्ञानंविनानस्यादितिवेदान्तडिंडिमः ॥

தாத்காலிகத்வைதஸாந்தாவப்யாகாமிஜநிக்ஷய: |
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம்விநாநஸ்யாதிதிவேதாந்தடிண்டிம: || ௬௯ ||

தாத்காலிகத்வைதஸாந்தௌ.அபி தற்காலத்தில் துவைதத்தோற்றம் இல்லாமலிருந்தாலும் [தி
ஆகாமிஜநிக்ஷய: மறுபடிஜன்மநிவர்த்

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம். விநா பிரமஞானமன்றியில்
ந ஸ்யாத். இதி உண்டாகாதென்று
வேதாந்தடிண்டிம: வேதாந்தவிளம்பரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்விடுபடும் சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்சாந்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன்ஆகாசத்தைத்தோலைப்போல போர்த்திக்கொள்வானேயானால், அப்போதுசிவத்தையறியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளி னன்வயவியதிரேகங்களால் பிரமஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிலிருப்பதால் குழந்தைகள் அழுகின்றன, அவைகளைகாணாமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம் பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்துவைதபிரமஞானம் வாராதெனில்.

अनिवृत्तेपीशसृष्टेद्वैतेतस्यमृषात्मताम् ।
बुध्वाब्रह्माद्वयम्बोद्धुंशक्यंवस्त्वैक्यवादिनः ॥

அநிவ்ருத்தேபீஸஸ்ருஷ்டேத்வைதேதஸ்யம்ருஷாத்மதாம் |
புத்வாப்ரஹ்மாத்வயம்போத்தும்ஸக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிந: || ௭௦ ||

ஈஸஸ்ருஷ்டே ஈசுவரசிருஷ்டியான
த்வைதே துவைதமானது
அநிவ்ருத்தே. அபி நிவர்த்திக்கப்படாதிருந்தாலும்
தஸ்ய அதற்கு [மையை
ம்ருஷாத்மதாம் பொய்யாயிருக்குந்தன்

புத்வா அறிந்து
அத்வயம் ப்ரஹ்ம அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
வஸ்த்வைக்யவாதிந: கூடஸ்த பிரமைக்கியவாதிக்கு
ஸக்யம் முடியும்.

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத்திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டாகாது; ஈசுவரதுவைதத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துரபிமானமாய்ச்சொல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रळयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।
विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यंबोद्धुमद्वयम् ॥

ப்ரளயே தந்நிவ்ருத்தௌ து குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ।
விரோதித்வைதாபாவேऽபி ந ஶக்யம் போத்துமத்வயம் ॥ ௪௧ ॥

ப்ரளயே பிரளயத்தில்
தந்நிவ்ருத்தௌ து ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ஞானோபதேசஞ்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திரமுதலானதினபாவத்தினால்
விரோதித்வைதாபாவே அபி உனக்கு விரோதியாய்த்தோன்றுகிற ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும்
அத்வயம் அத்துவைதபிரமத்தை
போத்தும் அறிவதற்கு
ந ஶக்யம் சாத்தியமில்லை.

அ-கை. அப்படிஇருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதம்தோன்றுகையில் அத்துவைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमीश्वरनिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यञ्चेत्यास्तान्तद्द्विष्यतेकुतः ॥

அபாதகம் ஸாதகஞ்ச த்வைதமீஶ்வரநிர்மிதம் ।
அபநேதுமஶக்யஞ்சேத்யாஸ்தாம் தத்த்விஷ்யதே குத: ॥ ௪௨ ॥

அபாதகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதாயும்
ஸாதகஞ்ச சாதகமாயிருக்கிற
ஈஶ்வரநிர்மிதம் ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
த்வைதம் துவைதத்தை
அபநேதும் காணாமல் செய்வதற்கு
அஶக்யஞ்ச முடியாமலும்
இதி இருக்கும்போது
ஆஸ்தாம் அத்துவைதம் தோன்றட்டும்
தத் அது (உன்னால்)
குத: என்னகாரணத்தினாலே
த்விஷ்யதே துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால்அதுஎத்தனைவிதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவத்வைதந்து ஶாஸ்த்ரீயமஶாஸ்த்ரீயமிதி த்விதா ।

ஜீவத்வைதம் து ஜீவத்துவைதமோவென்றால்
ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமென்றும்
அஶாஸ்த்ரீயம் இதி அசாத்திரீயமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்,

அ-கை. இரண்டையும் எப்போதும் தள்ளவேண்டியதா அல்லவாவெனில்.

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥

உவாதஜீதஶாஸ்த்ரீயமாதத்த்வஸ்யாவபோதநாத் ॥ ௪௩ ॥

ஆதத்த்வஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்கியமான அவபோதநாத் தத்துவமறியும்வரை | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயபிரபஞ்சத்தை உபாததீத கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचाराख्यंशास्त्रीयंमानसंजगत् ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாராக்யம்ஶாஸ்த்ரீயம்மாநஸஞ்ஜகத் ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாராக்யம் சகலசாதனங்கள்நிறைந்தவிவேகிசிரவணாதியால்செய்கிற கூடஸ்தபிர்மவிசாரமே | ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமான மாநஸம். ஜகத் மானசஜகத்தென்றறி

தா-ம். இதுபிர்மஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धेतत्वेतच्चहेयमितिश्रुत्यनुशासनम् ॥

புத்தேதத்வேதச்சஹேயமிதிஶ்ருத்யநுஶாஸநம் ॥ ௪௪ ॥

தத்வே தத்துவமானது [வும் புத்தே அறிந்தபின்னர் அது | ஹேயம். இதி தள்ளத்தக்கதென்று ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் சுருதியின்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குபூர்வவாக்கியத்தில், கர்மாதிகளுக்குசிறிதுமிடங்கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிரோதமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும்கைவிடச்சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधावीअभ्यस्यचपुनःपुनः ।
परमंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥
ग्रन्थमभ्यस्यमेधावीज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥
तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहूञ्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥
तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

ஶாஸ்த்ராண்யதீத்ய மேதாவீ அப்யஸ்ய ச புன: புன: ।
பரமம் ப்ரஹ்ம விஜ்ஞாய உல்காவத்தான்யதோத்ஸ்ருஜேத் ॥ ௪௫ ॥
க்ரந்தமப்யஸ்ய மேதாவீ ஜ்ஞானவிஜ்ஞானதத்பர: ।
பலாலமிவ தான்யார்தீ த்யஜேத்க்ரந்தமஶேஷத: ॥ ௪௬ ॥
தமேவ தீரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண: ।
நானுத்யாயாத்பஹூஞ்சப்தான்வாசோ விக்லாபனம் ஹி தத் ॥ ௪௭ ॥
தமேவைகம் விஜானீத அன்யா வாசோ விமுஞ்சத ।
யச்சேத்வாங்மனஸீ ப்ராஜ்ஞ இத்யாத்யா: ஶ்ருதய: ஸ்புடா: ॥ ௪௮ ॥

மேதாவீ மேதாவியானவன்
ஶாஸ்த்ராணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
அதீத்ய அத்தியயனம்பண்ணி
புன: புன: அடிக்கடி
அப்யஸ்ய ச அப்பியாசம்பண்ணியும்
பரமம் ப்ரஹ்ம பரப்பிரமத்தை
விஜ்ஞாய அறிந்து
அத னகையெடுத்தபிற்பாடு
உல்காவத் கொள்ளிக்கட்டையைப்போல்
தானி அந்தசாஸ்திரங்களை
உத்ஸ்ருஜேத் தள்ளவேண்டியது
ஜ்ஞானவிஜ்ஞானதத்பர: ஞானவிஞ்ஞானங்களில் சிறந்த
மேதாவீ மேதாவியானவன்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
அப்யஸ்ய அப்பியாசம்செய்து
தான்யார்தீ நெல்லை கிரகித்தவன்
பலாலம் இவ வைக்கோலைப்போல்
அஶேஷத: மீதமில்லாமல்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
த்யஜேத் தள்ளவேண்டியது
தீர: தீரனை
ப்ராஹ்மண: பிராமணனானவன்
தம் ஏவ அவரையேதானென்று
விஜ்ஞாய அறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் அந்தப்பிரஞ்ஞையை
குர்வீத பண்ணவேண்டியது
பஹூன் வெகு
ஶப்தான் சப்தங்களை
ந அனுத்யாயாத் கற்கவேண்டாம்
தத் அது
வாச: வாக்குக்கு
விக்லாபனம் ஹி வலிமாத்திரமே
ஏகம் ஒன்றான
தம் ஏவ அவரைத்தானே
விஜானீத அறியுங்கள்
அன்யா: அன்னியமான
வாச: வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத ஹி விட்டுவிடுங்கள்
வாக் வாக்கை
மனஸீ மனதில்
ப்ராஜ்ஞ: ஞானியானவன்
யச்சேத் அடக்கவேண்டியது
இதி என்று
ஆத்யா: இவைமுதலான
ஶ்ருதய: சுருதிகள்
ஸ்புடா: பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன

அ-கை. அசாஸ்திரியபிரபஞ்சமெத்தனைவிதமெனில்.

अशास्त्रीयमपिद्वैतंतीव्रंमन्दमितिद्विधा ।
कामक्रोधादिकन्तीव्रंमनोराज्यंतथेतरत् ॥

அஶாஸ்த்ரீயமபித்வைதம் தீவ்ரம் மந்தமிதி த்விதா ।
காமக்ரோதாதிகம் தீவ்ரம் மநோராஜ்யம் ததேதரத் ॥ ௪௯ ॥

அஶாஸ்த்ரீயம் அசாஸ்திரீயமான
த்வைதம் அபி துவைதமும்
தீவ்ரம் தீவிரமென்றும்
மந்தம் இதி மந்தமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்
காமக்ரோதாதிகம் காம,குரோதாதிகள்
தீவ்ரம் தீவிரமெனப்படும்
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
ததா அப்படி
இதரத் மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்தஇரண்டுபிரபஞ்சமும் எப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्वबोधात्प्राङ् निवार्यंबोधसिद्धये ।

உபயந்தத்வபோதாத்ப்ராங் நிவார்யம்போதஸித்தயே ।

தத்வபோதாத் தத்துவஞானம்
ப்ராக் வருமுன்
உபயம் அவ்விரண்டையும்
போதஸித்தயே ஞானசித்தியின் பொருட்டு
நிவார்யம் தடுக்கத்தக்கது;

இ-தி. பொய்யைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகிடைத்தகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்தஇரண்டும்விடச்சொன்னீரே அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஶமஸ்ஸமாஹிதத்வஞ்சஸாதநேஷு ஶ்ருதம் ததः ॥ ௫௦ ॥

ஸாதநேஷு சாதனசதுஷ்டயத்தில்
ஶம: மனோநிக்கிரகமும்
ஸமாஹிதத்வம் ச தமமும்
ஶ்ருதம் முக்கியமென்றுகூறியிருக்கிறது
தத: ஆகையினாலேஅவசியம்இந்த அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையும்விடத்தக்கது.

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடு கிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वंचतद्धेयञ्जीवन्मुक्तिप्रसिद्धये ।

போதாதூர்த்வஞ்சதத்தேயஞ்ஜீவந்முக்திப்ரஸித்தயே ।

போதாத் ஞானம்
ஊர்த்வம் ச வந்தபிறகும்
ஜீவந்முக்திப்ரஸித்தயே ஜீவன்முக்திசுகம்சித்திக்கும்பொருட்டு
தத் அது
ஹேயம் தள்ளத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅர்த்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகிறார்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

कामादिक्लेशबन्धेनयुक्तस्यनहिमुक्तता ॥

காமாதிக்லேஶப³ந்தே⁴நயுக்தஸ்யநஹிமுக்ததா ॥ ௫௧ ॥

காமாதிக்லேஶ பந்தேந { காமாதிக்கிலேசமாகிற பந்தத்தோடே
யுக்தஸ்ய கூடினவனுக்கு
முக்ததா ஜீவன்முக்தத்துவமானது
நஹி இல்லையன்றோ.

[illegible] ஜன்மாதிசம்சாரத்தில் துக்கப்பட்டவனுக்கு, மிகவும்துக்கநிவர்த்[illegible] தத்துவஞானத்தினல் கிடைக்கத்தக்கதுமான விதேகமுக்தியே [illegible], அவாந்தரமாயிருக்கிற ஜீவன்முக்தியாலென்னபிரயோஜனமென்று [illegible]ன்.

जीवन्मुक्तिरियंमाभूज्जन्माभावेत्वहंकृती ।

ஜீவன்முக்திரியம்மாபூ⁴ஜ்ஜந்மாபா⁴வேத்வஹம்க்ருதீ ।

[illegible]
ஜீவன்முக்தி ஜீவன்முக்திசுகம்
[illegible] வேண்டாம்
ஜந்மாபாவே து { ஞானத்தால்ஜன்மமில்லாமல் போவதால்
அஹம்க்ருதீ நான்கிருதகிருத்தியன்.

[illegible] இகலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிற [illegible]காந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகபோகநிவர் [illegible]ல்விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தா[illegible]க்தியனாகிவிடுவாயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிறார்.

तर्हिजन्मापितेस्त्वेवस्वर्गमात्रात्कृतीभवान् ॥

தர்ஹிஜந்மாபிதேஸ்த்வேவஸ்வர்க³மாத்ராத்க்ருதீப⁴வாந் ॥ ௫௨ ॥

தர்ஹி அப்போ
தே உனக்கு
ஜந்மாபி ஜனனமும்
அஸ்த்வேவ இருக்கவே இருக்கிறது
பவாந் நீ
ஸ்வர்க்கமாத்ராத் சுவர்க்கானுபவமாத்திரத்தால்
க்ருதீ கிருதார்த்தனாய்விடுவாய்.

[illegible] அந்தபிரதிபக்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்ச[illegible] சொல்லுகிறார்.

क्षयातिशयदोषेणस्वर्गोहेयोयदातदा ।
स्वयंदोषतमात्मायंकामादिःकिंनहीयते ॥

க்ஷயாதிஶயதோ³ஷேணஸ்வர்கோ³ஹேயோயதா³ததா³ ।
ஸ்வயம்தோ³ஷதமாத்மாயம்காமாதி³꞉கிம்நஹீயதே ॥ ௫௩ ॥

க்ஷயாதிஶயதோஷேண அந்த சுவர்க்கம் நசிக்கிறதுமுதலான அனேகதோஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால்
ஸ்வர்க்க꞉ ஏகதேசதுக்கமானசுவர்க்கம்
யதா எப்போ(உன்னாலேவெறுத்து)
ஹேய꞉ தள்ளப்பட்டதோ

ததா அப்போ
ஸ்வயம் தானேசகலதுக்ககாரணமாயும்
தோஷகராதா தோஷவடிவமாயுமிரு
க்கிற
ஸ்வயம் இந்த
காமாதி: காமாதியானது
கிம் ஏன்
ந ஹீயதெ நன்றாய்விடக்கூடாது

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்கஹேதுவானகாமாதிவாசனை களைவிடுகிறேன் விஷயானுபவநிமித்தம் காமாதிவிருத்தி இருந்தாலென்ன தோஷமெனில்.

तत्वंबुध्वापिकामादीन्निश्शेषंनजहासिचेत् ।
यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलंघिनः ॥

தத்வம்புத்வாபிகாமாதீந் நிஶ்ஶேஷம் நஜஹாஸிசேத் ।
யதேஷ்டாசரணம்தேஸ்யாத் கர்மஶாஸ்த்ராதிலங்கிந: ॥ ௬௪ ॥

தத்வம் ஆத்துமதத்துவத்தை
புத்வாபி அறிந்திருந்தும்
காமாதீந் காமாதிகளை
நிஶ்ஶேஷம் நிற்சேஷமாய்
நஜஹாஸிசேத் விடாமற்போனால்
கர்மஶாஸ்த்ராதிலங்கிந: கர்மசாஸ்திரத்தைக்கடந்த
தெ உனக்குகடிவாளம் அறுபட்ட குதிரைபோல்
யதேஷ்டாசரணம் எப்படியெப்படி இச்சையோ[ம்
ஸ்யாத் அப்படியப்படிநடக்கும்படிவரு

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதினால் என்னதோஷமெனில், அது அனிஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுதகரிக்கிறார்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।
शुनान्तत्वदृशांचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

புத்தாத்வைதஸதத்வஸ்ய யதேஷ்டாசரணம்யதி ।
ஶுநாம் தத்வத்ருஶாம்சைவ கோபேதோऽஶுசிபக்ஷணே ॥ ௬௫ ॥

புத்தாத்வைதஸதத்வஸ்ய அத்துவைதபிர்மமேநானென்று நன்றாயறிந்தவனுக்கு
யதேஷ்டாசரணம்யதி இஷ்டமெப்படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் விட்டதானால்
ஶுநாம் நாய்களுக்கும்[கும்
தத்வத்ருஶாம்ச தத்துவஞானிகளுக்
அஶுசிபக்ஷணே அசுத்தபட்சணம் செய்வதில்
க: என்ன
பேத: பேதமிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிவந்ததினால் என்னஅனிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்துடன்உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बोधात्पुरामनोमात्रदोषात्क्लिश्नास्यथाधुना ।
अशेषलोकनिन्दाचेत्यहोतेबोधवैभवः ॥

வைராக்³யாத்புராஸதோ³ஷாத்³தோ³ஷாத்³து³꞉கீ²ஸ்யாத³த்³யது |
அஶேஷலோகநிந்தாசேத³ஹோதே வைராக்³யவைப⁴வம் ‖ ௫௬ ‖

வைராக்³ய ப்ரம்மஞானமுண்டாவதற்கு
புரா முன்னமே
ஸதோ³ஷாத்³தோ³ஷாத் மனோவியாபாரமான காமாதி தோஷத்தினால் மாத்திரம்
து³꞉கீ² துக்கப்பட்டாய்
அத்³ய இப்போ
அத்³யது ஞானம்வந்தபிறகு
அஶேஷலோகநிந்தா. ச ஜதி இவன்கற்றஞானமென்ன இவன்செய்யும்கிருத்தியமென்னவென்று சகலலோகநிந்தை பெறுவாயாகில்
தே உன்னுடைய [து
வைராக்³யவைப⁴வம் ஞானவைபவமான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

विड्वराहादितुल्यत्वंमाकांक्षीत्तत्वविद्वान् ।
सर्वधीदोषसन्त्यागाल्लोकैःपूज्यश्चदेववत् ॥

வித்³வராஹாதி³துல்யத்வம்மாகாங்க்ஷீஸ்தத்த்வவித்³வாந் |
ஸர்வதீ⁴தோ³ஷஸந்த்யாகா³ல்லோகை꞉பூஜ்யஶ்சதே³வவத் ‖ ௫௭ ‖

தத்த்வவித் (சர்வோத்கிருஷ்ட எதுவான) ஞானமடைந்த
வித்³வாந் நீ
வித்³வராஹாதி³துல்யத்வம் பிப்பன்றி முதலானவைகளுக்குச் சமானமாக
மாகாங்க்ஷீ: சர்வநிகிருஷ்டமான காமாதிகளை இச்சியாதே
ஸர்வதீ⁴தோ³ஷஸந்த்யாகா³த் புத்தியிலிருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களுடைய தியாகத்தால்
லோகை꞉ ச லோகங்களாலும்
தே³வவத் மகாதேவர்போலே
பூஜ்ய꞉ பூச்சியனுவாய்.

அ-கை. அதைதியாகம்செய்யஉபாயமேதெனில்.

काम्यादिदोषदृष्ट्याद्याःकामादित्यागहेतवः ।
प्रसिद्धामोक्षशास्त्रेषुतानान्विष्यसुखीभव ॥

காம்யாதி³தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யாத்³யா꞉காமாதி³த்யாக³ஹேதவ꞉ |
ப்ரஸித்³தா⁴மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷுதாநந்விஷ்யஸுகீ²ப⁴வ ‖ ௫௮ ‖

காம்யாதி³தோ³ஷத்³ருஷ்ட்யாத்³யா꞉ இச்சிக்கத்தக்கதான வனிதாதிவிஷயங்களில் அசுத்தாதிதோஷதிருஷ்டி முதலானவைகளே
காமாதி³த்யாக³ஹேதவ꞉ காமாதிகளை தியாகம்பண்ண ஏதுக்களாம்.

ச-கை. அத்தோஷங்களையெப்படிபார்க்கிறதெனில்.

மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு வாசிஷ்டம் முதலான மோக்ஷசாத்திரங்களில்
ப்ரஸித்³தா⁴꞉ அவ்விஷயதோஷங்கள் பிரசித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தாந் அவைகளை | ஸுகீ ஸவ ஸுகமாயிருக்கக்கடவாய்
அந்விஷ்ய தேடி

அ-கை. இன்னமொருசங்கை.

त्यज्यतामेषकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।

த்யஜ்யதாமெஷகாமாதிர்மநோராஜ்யெதுகாக்ஷதிः ।

ஏஷ: இந்த | மநோராஜ்யெ மனோராச்சியத்தில்
காமாதிः காமாதியானது | க்ஷதிः
த்யஜ்யதாம் தியாகம் பண்ணத்தக்கது | கா து } என்னகெடுதலிருக்கிறது

அ-கை. அந்தமந்தபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கஹேதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தஹேதுவானதால்அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

अशेषदोषबीजत्वात्क्षतिर्भगवतेरिता ॥

அஶெஷதொஷபீஜத்வாத்க்ஷதிர்பகவதெரிதா ॥ ருகூ ॥

அஶெஷதொஷபீஜத்வாத் இந்தமனோராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்த தோஷங்களுக்குங்காரணமாயிருப்பதால் | பகவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினாலே
க்ஷதிः இந்த மனோ ராச்சியத்தால் கெடுதியென்று
ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. கூனியானவள் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைகாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள்போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்.

ध्यायतोविषयान्पुंसस्संगस्तेषूपजायते ।
संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥

த்யாயதொவிஷயாந்பும்ஸஸ்ஸங்கஸ்தெஷூபஜாயதெ ।
ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதெகாம:காமாத்க்ரோதோபிஜாயதெ ॥ ருச ॥

விஷயாந் விஷயங்களை | ஸங்காத் அந்தசங்கத்தினால்
த்யாயதः நினைக்கிற | காமः ஆசை
பும்ஸः புருஷனுக்கு | ஜாயதெ உண்டாகிறது
தெஷு அவைகளிலே | காமாத் ஆசையினால்
ஸங்கः சம்மந்தமானது | க்ரோதः கோபமானது
உபஜாயதெ உண்டாகிறது | அபிஜாயதெ உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமேதெனில்.

शक्यंजेतुंमनोराज्यंनिर्विकल्पसमाधितः ।

ஶக்யஞ்ஜெதும்மநோராஜ்யம்நிர்விகல்பஸமாதித: ।

நிர்விகல்பஸமாதிநா நிர்விகற்பசமாதியினாலே
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
ஜேதும் ஜயிக்க
ஶக்யம் யோக்கியமாகும்.

அ-கை. அது எதினால்சித்திக்குமெனில்.

सुसंपादःक्रमात्सोपिसविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாத꞉க்ரமாத்ஸோபிஸவிகல்பஸமாதிநா ॥ கூக ॥

ஸ꞉ அபி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும்
ஸவிகல்பஸமாதிநா சவிகற்பசமாதியினாலே
க்ரமாத் கிரமமாக
ஸுஸம்பாத꞉ சம்பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள்கூடட்டும், அதில்லாதவனுக்கு மனோராச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्वेनधीदोषशून्येनैकान्तवासिना ।
दीर्घंप्रणवमुच्चार्यमनोराज्यंविजीयते ॥

புத்ததத்வேநதீதோஷஶூந்யேநைகாந்தவாஸிநா ।
தீர்கம்ப்ரணவமுச்சார்யமநோராஜ்யம்விஜீயதே ॥ கூ௨ ॥

புத்ததத்வேந பிர்மம்தானென்றறிந்தவனும்
தீதோஷஶூந்யேந புத்தியில் காமாதிதோஷமில்லாதவனும்
ஏகாந்தவாஸிநா ஏகாந்தவாசியாயுமிருக்கிறவனாலே
தீர்கம் தெளிவாக
ப்ரணவம் பிரணவத்தை
உச்சார்ய உச்சரிப்பதால்
மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
விஜீயதே ஜயிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जितेतस्मिन्वृत्तिशून्यंमनस्तिष्ठतिमूकवत् ।

ஜிதேதஸ்மிந்வ்ருத்திஶூந்யம்மநஸ்திஷ்டதிமூகவத் ॥ கூ௩ ॥

தஸ்மிந் அந்தமனோராச்சியம்
ஜிதே ஜயிக்கப்பட்டதானால்
மந꞉ மனசானது
மூகவத் ஊமையைப்போல்
வ்ருத்திஶூந்யம் விருத்தியற்று
திஷ்டதி இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திசூன்னியமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदंवसिष्ठेनरामायबहुधेरितम् ॥
दृश्यंनास्तीतिबोधेनमनसोदृश्यमार्जनम् ।
संपन्नंचेत्तदुत्पन्नापरानिर्वाणनिर्वृतिः ॥

विचारितमलंशास्त्रंचिरमुद्ग्राहितंमिथः ।
सन्त्यक्तवासनान्मौनादृतेनास्त्युत्तमंपदम् ॥

ஏதத்பதம் வஸிஷ்டேந ராமாய பஹுதோதிதம் ॥ ௧௩ ॥
த்ருஶ்யம் நாஸ்தீதி போதேந மநஸோ த்ருஶ்யமார்ஜநம் ।
ஸம்பந்நம் சேத்ததுத்பந்நா பரா நிர்வாணநிர்வ்ருதி: ॥ ௧௪ ॥
விசாரிதமலம் ஶாஸ்த்ரம் சிரமுத்க்ராஹிதம் மித: ।
ஸந்த்யக்தவாஸநாந்மௌநாத்ருதே நாஸ்த்யுத்தமம் பதம் ॥ ௧௫ ॥

ஏதத் இந்த
பதம் பதவியானது
வஸிஷ்டேந வசிஷ்டபகவானாலே
ராமாய ஸ்ரீராமன்பொருட்டு
பஹுதா வெகுவிதமாக
உதிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
த்ருஶ்யம் திருசியமானது திருக்கைத்தவி[ர
நாஸ்தி வேறேயில்லை
இதி என்ற
போதேந ஞானத்தால்
மநஸ: மனதிற்கு
த்ருஶ்யமார்ஜநம் திருசியத்தினுடைய ஒழிப்பானது [யானால்
ஸம்பந்நம் சேத் உண்டாய்விட்டதே
ததுத்பந்நா அந்த திருசியஒழிப்பினுலுண்டானசுகமே
பரா மேலான
நிர்வாணநிர்வ்ருதி: மோட்சசுகமாகுமென்றும்
மித: ஒருவருக்கொருவர்
சிரம் வெகுகாலம்
உத்க்ராஹிதம் கிரகிக்கப்பட்டதாயும்
விசாரிதம் விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
ஶாஸ்த்ரம் இந்தவேதாந்தசாத்திரம்
அலம் போதும்
ஸந்த்யக்தவாஸநாத் வாசனைகளுடையதியாகத்தினுலுண்டானதான
மௌநாத் நிர்விகற்பமானமௌனத்தை
ருதே தவிர
உத்தமம் பதம் மேலானபதவி
நாஸ்தி இல்லை

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தால்சித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विक्षिप्यतेकदाचिद्धीःकर्मणाभोगदायिना ।
पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

விக்ஷிப்யதே கதாசித்தீ: கர்மணா போகதாயிநா ।
புநஸ்ஸமாஹிதா ஸா ஸ்யாத்ததைவாப்யாஸபாடவாத் ॥ ௧௬ ॥

போகதாயிநா போகத்தைக்கொடுக்கி[றதான
கர்மணா கன்மத்தினலே
கதாசித் ஒருக்கால்
தீ: புத்தியானது
விக்ஷிப்யதே விட்சேபத்தை யடைந்[தால்
புந: மறுபடி

ததா ஏவ அப்படியே [ஞலே | ஸ: அந்தபுத்தி [டதாக
| ஸமாஹிதா சாவதானம்பண்ணப்பட்
ஸம்யாஸவாடவாத் அப்பியாசபலத்தி | ஸ்யாத் ஆகிவிடுகிறது-

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனைபிர்மவித்தென்பது உபசாரமென்றுசொல்லுகிறார்.

विक्षेपोयस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्त्वंनमन्यते ।
ब्रह्मैवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

விக்ஷெபொயஸ்ய நாஸ்த்யஸ்ய ப்ரஹ்மவித்த்வம் நமந்யதெ ।
ப்ரஹ்மைவாயமிதிப்ராஹுர்முநய: பாரதர்ஶிந: ॥ கூஎ ॥

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு	அஸ்ய அந்த இவனை
விக்ஷெப: விட்சேபமானது	ப்ரஹ்மவித்த்வம் பிர்மவித்தாக
நாஸ்தி இல்லையோ	நமந்யதெ எண்ணுகிறார்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் எண்ணுகிறார்களில்லையெனில்.

பாரதர்ஶிந: கரை கண்டவர்களா	ப்ரஹ்மைவ பிர்மமே
முநய: முனிசுவரர்கள் (யிருக்கிற	இதி என்று
அயம் இவன்	ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்திலேவஸிஷ்டவாக்கியத்தை உதகரிக்கிறார்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।
यास्तिष्ठतिसतुब्रह्मन्ब्रह्मनब्रह्मवित्स्वयम् ॥

தர்ஶநாதர்ஶநெஹித்வாஸ்வயம்கெவலரூபத: ।
யஸ்திஷ்டதிஸதுப்ரஹ்மந்ப்ரஹ்மநப்ரஹ்மவித்ஸ்வயம் ॥ கூஅ ॥

ப்ரஹ்மந் பிரமஸ்வரூபியான ராமா (ஆத்துமாவை)	கெவலரூபத: கைவல்லியரூபனாக
தர்ஶநாதர்ஶநெ கண்டேன் காணவில்லையென்ற	திஷ்டதி இருக்கிறானோ
ஹித்வா (இரண்டுகளையும்) விட்டு	ஸ: து அவன்
ய: எவன்	ப்ரஹ்மவித் ந பிரமவித்தில்லை
ஸ்வயம் தானே	ஸ்வயம் தானே
	ப்ரஹ்ம பிரமமாயிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிறார்.

जीवन्मुक्तेःपराकाष्ठाजीवद्वैतविवर्जनात् ।
लभ्यतेसावतोत्रेदमीशाद्वैताद्विवेचितम् ॥

ஜீவந்முக்தெ:பராகாஷ்டாஜீவத்வைதவிவர்ஜநாத் ।
லப்யதெஸாவதொத்ரெதமீஶத்வைதாத்விவெசிதம் ॥ கூகூ ॥

ஜீவபேதவிவர்த்தி சாத்திரீயம் — அசாத்திரீயமான ஜீவதுவைதநிவர்த்தியால்
ஜீவன்முக்தே: ஜீவன்முக்தியினுடைய
ஈஸ்ய இந்த
பராகாஷ்டா முடிவானபூமியானது
லப்யதே அடையப்படுகிறது
ஈதம் ஆகையினாலே
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
இதம் இந்த ஜீவத்துவைதமானது
ஈசத்துவைதாத் ஈசத்துவைதத்திலே நின்று
விவிச்ய நன்றாய் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காக தென்னமரத்திலிருந்துதேங்காயைப்பறித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, அந்ததுருவினபூவிலிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்து சாப்பிடுவதுபோலஜீவன்முக்தியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலிருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டையையும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவிலிருக்கிற ஜீவன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கையையும்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முக்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்துநித்தியதிருப்தியாய் சுகியாயிருப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேகம்-முற்றிற்று.

(ரு)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்சொல்லியிருக்கிறஅப்பியாசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானபிர்மம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தி னர்த்தமாவதுஎந்தஅறிவினாற்கண் உருவத்தைப் பார்க்கிறதோ எவ்வறிவாற்செவி சத்தத்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை நுகருகிறதோஎவ்வறிவால், வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிர்மம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமன்முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞையேபிர்மமென்றறி

எசுர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅனுபவமகாவாக்கியமான் (அகம்பிர்மாஸ்மி) யென்கிறமூன்றுபதங்களில் அகம் என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்குயோக்கியமானஇந்த மனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமாத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயிருந்து நானென்றுவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

இபற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிர்ம சப்தார்த்தம்நானென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானேபிரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேசமகாவாக்கியமான தத்துவமஸி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற்கருத்தம்பகருகின்றார். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதியமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றயாதொருவஸ்துவே யிப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குகிறதெதுவோ, அதுவே தத்என்றசப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசிடனுடையசரீரத்திறயசாட்சியே துவம் என்றசப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிறவாச்சியார்த்தமான மாயேசுவரர்களைத்தள்ளியும், துவம் பதத்திலிருக்கிறஅவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிர்மகூடத்தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணையாலைக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமானஉத்தரதாபனீயஉபநிடதத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிர்ம என்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சுயம்பிரகாசமாயும், பிரத்தியட்சமாயு மிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீறாயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகிற அறிவே 'ஆத்தும' பதத்திற்கர்த்தம் சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந்தமாத்திரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிர்ம' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்கு நன்றாய்வெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீமச்சிதம்பரஸ்வாமி ஸத்குரவே நம:.

மஹாவாக்யவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

महावाक्यविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வா ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।

மஹாவாக்யவிவேகஸ்யகுர்வேவ்யாக்யாம்ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிமகாவாக்கியவிவேகத்துக்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிர்மாத்தும ஐக்கிய ஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு பிரசித்தங்களான நான்கு மகா வாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமதயாளுவான இந்நூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்திலிருக்கிறபிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षते श्रुणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च ।
स्वाद्वस्वादु विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥

யெநேக்ஷதெ ஶ்ருணோதீதம் ஜிக்ரதி வ்யாகரோதி ச ।
ஸ்வாத்வஸ்வாது விஜாநாதி தத்ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் ॥ க ॥

யெந யாதொரு (கண்வழியாக வெளியில் வருகிற)
இதம் இந்த (ரூபத்தை விருத்தியுடன் கூடியசைதன்னியத்தால்)
ஈக்ஷதெ பார்க்கிறானோ (அப்படியே சப்தத்தை)
ஶ்ருணோதி கேட்கிறானோ
ஜிக்ரதி கந்தத்தை யறிகிறானோ
வ்யாகரோதி (சப்தத்தை) பேசுகிறானோ
ஸ்வாத்வஸ்வாது ருசி அருசிகளை (புசிக்கிறானோ
விஜாநாதி (அப்படியே சகலத்தையும்) அறிகிறானோ
தத் அந்தச்சைதன்னியமானது
ப்ரஜ்ஞாநம் பிரஞ்ஞானமென்று
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதினாலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினாலே பார்க்கிறானென்கிறதுமுதல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிற பரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிர்ம) சப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषु मनुष्याश्वगवादिषु ।
चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு ।
சைதந்யமேகம் ப்ரஹ்மாத: ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம மய்யபி ॥ உ ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு (உத்தமர்களான) பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்திலேயும்
மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு (மத்திமர்களான) மனிதர்கள் (அதமங்களான) குதிரைகள், பசுக்கள்முதலானவைகளிலேயும்
சைதந்யம் அறிவான
ஏகம் அத்துவைதமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமே (இருக்கிறது)
அத: ஆகையினாலே
மய்யபி என்னிடத்திலும் (இருக்கிற)
ப்ரஜ்ஞாநம் அறிவானது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று (அறியத்தக்கது)

வி-ம். இதினாலே இவரேபிர்மா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல்பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்றவாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிர்மமே அறிவென்றறிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கியம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிர்மாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறார்.

परिपूर्णःपरात्मास्मिन्देहेविद्याधिकारिणि ।
बुद्धेस्साक्षितयास्थित्वास्फुरन्नहमितीर्यते ॥

பரிபூர்ண: பராத்மாஸ்மிந்தேஹேவித்யாதிகாரிணி ।
புத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாஸ்தித்வாஸ்புரந்நஹமிதீர்யதே ॥ ௧ ॥

பரிபூர்ண: தேசகால வஸ்துக்களாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற
பராத்மா பரமாத்துமா
வித்யாதிகாரிணி (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிரவண மனனாதிகார யோக்கியமான
அஸ்மிந்தேஹே இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற
புத்தே: புத்தி உபலக்ஷிதமான(லிங்க தேகத்திற்கு
ஸாக்ஷிதயா சாக்ஷியாக
ஸ்தித்வா இருந்து
ஸ்புரந் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவரே
அஹம் நான்
இதி என்கிற (சப்தார்த்தமாக)
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறார்,

அ-கை. (பிர்ம)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

स्वतःपूर्णःपरात्मात्रब्रह्मशब्देनवर्णितः ।

ஸ்வத:பூர்ண: பராத்மாத்ர ப்ரஹ்மசப்தேநவர்ணித: ॥ ௨ ॥

ஸ்வத: சுபாவத்தினாலேயே
பூர்ண: பூர்ணனான
பராத்மா பரமாத்துமாவே
அத்ர இந்த விடத்தில்
ப்ரஹ்மசப்தேந பிர்மமென்றசப்தத்தினால்
வர்ணித: வருணிக்கப்படுகிறார்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிர்மமென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अस्मीत्यैक्यपरामर्शात्तेनब्रह्मभवाम्यहम् ॥

அஸ்மீத்யைக்யபராமர்சாத்தேந ப்ரஹ்மபவாம்யஹம் ॥ ௪ ॥

அஸ்மி இருக்கிறேன்
இதி என்கிற பதத்தினால்
ஐக்யபராமர்சாத் ஜீவபிர்மைக்கியம் சொல்லி
தேந அந்த ஹேதுவால்
அஹம் நான்.
ப்ரஹ்ம பவாமி பிர்மமாகவே இருக்கிறேன்

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसन्नामरूपविवर्जितम् ।
सृष्टेःपुराधुनाप्यस्यताद्दृक्त्वंतदितीर्यते ॥

ஏகமேவாத்விதீயம்ஸந்நாமரூபவிவர்ஜிதம் ।
ஸ்ருஷ்டே:புராதுநாப்யஸ்ய தாத்ருக்த்வம் ததிதீர்யதே ॥ ரு ॥

ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கு	ஸத் சத்து
புரா முன்னே [தாயும்	அத்யுநாபி இப்பவும் யாதொரு
நாமரூபவிவர்ஜிதம் நாமரூப மற்ற	அஸ்ய இந்த சத்துவஸ்துவுக்கு
ஏகம் சுவகதபேதமற்றதாயும்	தாத்ருக்த்வம் அத்தன்மை இருக்கிறதோ
ஏவ சஜாதியபேதமற்றதாயும்	தத் தத்பதம் (அது)
அத்விதீயம் விஜாதீய பேதமற்றதாயு	இதி என்று
மிருக்கிற	ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतंवस्त्वत्रत्वंपदेरितम् ।

ஶ்ரோதுர்தேஹேந்த்ரியாதீதம்வஸ்த்வத்ர த்வம்பதேரிதம் ।। ருக ।।

ஶ்ரோது: சிரவணம் பண்ணுகிறவனு டைய	வஸ்து யாதொரு சாக்ஷி வஸ்துவிருக் கிறதோ
தேஹேந்த்ரியாதீதம் தேகேந்திரியங் களுக்குக்கதீதமான	அத்ர (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்
	த்வம் நீ (என்ற) [கிறது
	பதேரிதம் பதத்தால் சொல்லப்படு

அ-கை. (அசி) என்றபதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकताग्राह्यतेऽसीतितदैक्यमनुभूयताम् ॥

ஏகதா க்ராஹ்யதேஸீதி ததைக்யமநுபூயதாம் ॥ கா ॥

அஸி.இதி இருக்கிறாய்யென்ற பதத்தி னாலே	க்ராஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதுஆகை
ஏகதா (இந்தஇரண்டு சைதன்னி யங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது	தத் (முமுக்ஷுக்களால்) அந்த [யால்
	ஐக்யம் ஐக்கியமானது
	அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை, கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திர தாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாத்துமா பிர்ம)மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆத்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।
अहंकारादिदेहान्ताः प्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

ஸ்வப்ரகாசாபரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோமதம் |
அஹங்காராதிதேஹாந்தாத் ப்ரத்யகாத்மேதிகீயதே || ௭||

ஸ்வப்ரகாசாபரோக்ஷத்வம் சுவப்பிரகாசமாயும், அபரோட்சமாயும், இருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ அயம். இதி அந்தஅறிவே இவரென்ற உக்திதஃ சொல்லினால் மதம் சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம் சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள்போல பிரத்தியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம்சொன்னால் கடாதிகள்போல திருசியத்துவம் வருமென்று இரண்டுவிசேஷணம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்துமாவென்று யாரைச்சொல்லுகிறதெனில்.

அஹங்காராதிதேஹாந்தாத் அகங்காரமுதல் இத்தேகம்வரையிலுள்ளதத்துவங்களுக்கு ப்ரத்யக் வேறானவரே ஆத்மா ஆத்துமா இதி என்று கீயதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பிராமணாதிகளையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதால், அவைகளாகுமென்னுகிற நிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிர்ம) சப்தத்திற்கர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्वमीर्यते ।
ब्रह्मशब्देनतत्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

த்ருஶ்யமானஸ்யஸர்வஸ்யஜகதஸ்தத்வமீர்யதே |
ப்ரஹ்மஶப்தேனதத்ப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாசாத்மரூபகம் || அ ||

ப்ரஹ்ம பிர்மமென்கிற ஶப்தேந சொல்லினாலே த்ருஶ்யமானஸ்ய காணப்படுவதான ஸர்வஸ்ய ஜகதஃ சர்வஜகத்துக்கும் (யாதொரு) தத்வம் தத்துவம் ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ தத் அது ஸ்வப்ரகாசாத்மரூபகம் சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷமான பிர்மமென்றறிய வேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிர்மசாக்ஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகபிரகரணம்-முற்றிற்று.

(சு)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அ
வ்வாறு பரமாத்துமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்
திரமென்றும், பசையினால்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களடையாளமா
ன லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்வி
தமுரைப்பதுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீ
ராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷுமசரீராபிமானியென்றும்,
ஸ்தூலசிருஷ்டியினால் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறையே திருஷ்டாந்த
தாஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாழ்வான உருவம்போல் பிர்மா
முதலியபிராணிகள் உத்தம மத்திய அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன.
சித்திரங்களில்உருவங்களெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகி
ன்றனர். அனேகஉருவங்களுக் கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அனேகசரீரங்களு
க்கனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்ற
னர். சித்திரவஸ்திரங்களை ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல
ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்தி
லிருக்கிற சிலாதிகளுக்கு வஸ்திரம் எழுதப்படாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்த
மான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பனையில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவ
மென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்
றும், அது ஞானத்தால் நிவர்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அ
றிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.
எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்துமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவ
மற்று தான்மாத்திரம் மீதமாயிருப்பதேயுண்மை. ஞானம் அப்படி இல்லாவிட்
டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவி
சாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பர
மாத்துமாமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்
றாமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முக்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்
தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவ
கைப்படும். குருவுபதேசத்தால் பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நா
ன் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வ
ரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினால் சகலசம்சாரப
ந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறான். அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமெ
ன்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகா
லம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துவைதத்

தில்பண்ணு, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிர்மத்தில் இ
ந்த துக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலி
யது காணப்படுகிறதே யேதுசெய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினி
டத்தில் காணப்படட்டும். அதினால், நமக்கென்ன குறைவுசொல். அறிவினிடத்
தில்மாத்திரம் கற்பிவிக்காதே. இவ்வாறு சிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தி
யடையவில்லையெனில், சார்வாகர்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சா
ஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹி
ருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்ப
ம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையேயெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீ
ராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பி
ராரப்ததோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கரு
த்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள்
சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம்
ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வரூபகாரிய அவதிபலங்களுடன்கூடி
யிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும்
சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள்பிராரப்த கர்மவசப
போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிர்மமே நானென்றஞானம் ஒருக்காலுமவர்களு
க்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானாகிற சைதன்னியத்தில், மாயை
யாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும், நாம
அதை உபேக்ஷைசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாய் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பனோ அவன் ஜகத்தான சித்தி
ரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமஹேஸாய நம:.

ஸ்ரீராமலிங்கஸ்வாமிநாதகுரவே நம:.

த்ருப்திதீபவிவேக:.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।
वन्देहन्दन्तिवक्त्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

யஸ்யஸ்மரணமாத்ரேணவிக்நாதூரம்ப்ரயாந்திஹி ।
வந்தேஹந்தந்திவக்த்ரந்தம்வாம்சிதார்த்தப்ரதாயகம் ॥

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்விடுகின்றனவோ, இச்சித்ததைகொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेचित्रदीपस्यव्याख्यातात्पर्यबोधिनी ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌿𑌨𑍀 ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தினு லிஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்தித்ததென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாய்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவிலாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाचित्रपटेदृष्टमवस्थानाञ्चतुष्टयम् ।
परमात्मनिविज्ञेयंतथावस्थाचतुष्टयम् ॥

𑌯𑌥𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌟𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌤𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 ॥ க ॥

𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌟𑍇 சித்திரப்படத்தில்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 அவஸ்த்தைகளுடைய
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 நான்கானது
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 காணப்பட்டதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 பரமாத்துமாவில்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 நான்கவஸ்தையானது
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 அறியத்தக்கது

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்தையேதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களிரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाधौतोघट्टितश्चलांछितोरञ्जितःपटः ।
चिदन्तर्यामिसूत्रात्माविराडात्मातथेर्यते ॥

𑌯𑌥𑌾𑌧𑍌𑌤𑍋𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑍋𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃𑌪𑌟𑌃 ।
𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑌥𑍇𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ உ ॥

𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌪𑌟𑌃 படமானது
𑌧𑍌𑌤𑌃 வெளுத்தபடமென்றும்
𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 பசைப்படமென்றும்

லாஂச²ித꞉ லாஞ்சிதப்படமென்றும்
ரஂஜித꞉ ரஞ்சிதப்படமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ
ததா அப்படி

ஸூத்ராத்மா.விஸ் ஆத்துமாசித்தென்றும்
அந்தர்யாமி அந்தர்யாமியென்றும்
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவென்றும்
விராட் விராட்டென்றும்
ப்ரோச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोत्वधौतस्स्याद्घट्टितोन्नविलेपनात् ।
मष्याकारैर्लाञ्छितस्स्याद्रञ्जितोवर्णपूरणात् ॥

ஸ்வதஶ்ஶுப்⁴ரோத்ர தௌ⁴தஸ்ஸ்யாத்³ க⁴ட்டிதோঽந்நவிலேபநாத் ।
மஷ்யாகாரைர்லாஞ்சி²தஸ்ஸ்யாத்³ ரஞ்ஜிதோ வர்ணபூரணாத் ॥

அத்ர இதில்
ஸ்வத꞉ ஸ்வபாவத்தினால்
ஶுப்⁴ர꞉ திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றியில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது
தௌ⁴த꞉ தௌதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறது
அந்நவிலேபநாத் அன்னப்பூச்சினாலே
க⁴ட்டித꞉ கட்டிதபடமென்றும்
மஷ்யாகாரை꞉ மையிகளினாலே
லாஞ்சி²த꞉ லாஞ்சிதபடமென்றும்
வர்ணபூரணாத் வர்ணம் பூரித்ததினாலே
ரஞ்ஜித꞉ ரஞ்சிதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறதோ

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टितः ।
सूत्रात्मास्थूलसृष्टैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸ்வதஶ்சித³ந்தர்யாமீ து மாயாவீ ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித꞉ ।
ஸூத்ராத்மா ஸ்தூ²லஸ்ருஷ்ட்யைவ விராடி³த்யுச்யதே பர꞉ ॥ ௪

பர꞉ பரமாத்துமா மாயாதத்காரியரஹிதராய்
ஸ்வத꞉ ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது
சித் சித்தென்றும்
மாயாவீ. து மாயையோடேகூடினால்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும்
ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித꞉ சூக்குமசிருஷ்டியினாலே
ஸூத்ராத்மா சூத்ராத்துமாவென்றும்
ஸ்தூ²லஸ்ருஷ்ட்யா ஸ்தூலசிருஷ்டியினாலே
ஏவ꞉ இவர்
விராட். இதி விராட்டென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பரமாத்துமாவே சித்திரப்படமானால் அதைப்பற்றிய சித்திரங்கள் யாவையெனில்.

ब्रह्माद्यास्तंबपर्यन्ताःप्राणिनोत्रजडाअपि ।
उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपटाचित्रवत् ॥

ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தம்பபர்யந்தா꞉ப்ராணிநோத்ரஜடா அபி ।
உத்தமாதமபாவேந வர்தந்தே படசித்ரவத் ॥ ரு ॥

ப்ரஹ்மாத்யா꞉ பிர்மன்முதல்ள்ள
ஸ்தம்பபர்யந்தா꞉ ஸ்தம்பம்வரையிலு
ப்ராணிந꞉ அபி பிராணிகளும்
ஜடா꞉ பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்
அத்ர இந்தஆத்துமாவில்
உத்தமாதமபாவேந மேல்கீழானதன்மையுடன்
படசித்ரவத் படத்தில்சித்திரம்போல
வர்தந்தே இருக்கின்றன.

அ-கை. பிர்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणांवस्त्राभासा पृथक्पृथक् ।
चित्राधारेणवस्त्रेणसदृशाइवकल्पिताः ॥

சித்ரார்பிதமநுஷ்யாணாம் வஸ்த்ராபாஸா꞉ ப்ருதக்ப்ருதக் ।
சித்ராதாரேண வஸ்த்ரேண ஸத்ருசா இவ கல்பிதா꞉ ॥ சு ॥

சித்ரார்பிதமநுஷ்யாணாம் சித்திரத்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனிதர்களுக்கு
வஸ்த்ராபாஸா꞉ ஆபாசவஸ்திரங்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறுக
சித்ராதாரேண சித்திரத்திற்காதாரமாயிருக்கிற
வஸ்த்ரேண வஸ்திரத்தோடே
ஸத்ருசா இவ சமானங்கள்போலே
கல்பிதா꞉ கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க யோக்கியமின்மையால் ஆபாசவஸ்திரங்களேயாம்.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चैतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।
कल्प्यन्तेजीवनामानोबहुधासंसरन्त्यमी ॥

ப்ருதக்ப்ருதக் சிதாபாஸாச்சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் ।
கல்ப்யந்தே ஜீவநாமாநோ பஹுதா ஸம்ஸரந்த்யமீ ॥ எ ॥

சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் அறிவினிடத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேகிகளுக்கு
ஜீவநாமாந꞉ ஜீவனென்றபெயரையுடையவர்களான
சிதாபாஸா꞉ சிதாபாசர்கள்
ப்ருதக்ப்ருதக் வேறுவேறாககற்பிக்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்களென்றால்.

ஈயீ இந்தஜீவர்கள்
தேஹாயா தேவமனிதராதிசரீரங்க
[ளையடைந்து
ஸம்ஸாரஂ வெகுவிதமாகஜனனாதி சம்சாரத்தையடைகிறார்கள்.

வி-ம். ஆத்துமா நிர்விகாரரானதால் ஸம்ஸாரத்தையடையவில்லை, வெகுவிதமாக இப்படிசம்சரிக்கிறதற்காகவே ஜீவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. சகலவாதிகளும், லௌகிகர்களும், ஆத்துமாவிற்கே சம்சாரமென்றுசொல்லுவதற்குக் காரணமேதெனில், அஞ்ஞானமேகாரணமென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

वस्त्राभासस्थितान्वर्णान्यद्वदाधारवस्त्रगान् ।
वदन्त्यज्ञास्तथाजीवसंसारंचिद्गतंविदुः ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந்வர்ணாந்யத்வதாதாரவஸ்த்ரகாந் ।
வதந்த்யஜ்ஞாஸ்ததாஜீவஸம்ஸாரம்சித்கதம்விது: ॥ அ ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந் ஆபாசவஸ்திரத்தையடைந்தவைகளாயிருக்கிற
வர்ணாந் வர்ணங்களை
ஆதாரவஸ்த்ரகாந் ஆதார வஸ்திரத்தின்தன்மைகளாக
யத்வத் எப்படி
வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞா: அஞ்ஞானிகள்
ஜீவஸம்ஸாரம் ஜீவசம்சாரமானது
சித்கதம் அறிவையடைந்ததாக
விது: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. கிரிநதி, முதலானவைகளுக்கு சிதாபாசகற்பனை யில்லாமைக்குக் காரணம் திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

चित्रस्थपर्वतादीनांवस्त्राभासोनलिख्यते ।
सृष्टिस्थमृत्तिकादीनांचिदाभासस्तथानहि ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம்வஸ்த்ராபாஸோநலிக்யதே ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம்சிதாபாஸஸ்ததாநஹி ॥ கூ ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம் சித்திரத்திலெழுதப்பட்டிருக்கிறமலைமுதலானவைகளுக்கு
வஸ்த்ராபாஸ: ஆபாசவஸ்திரமானது
நலிக்யதே எப்படியெழுதப்படவில்லை
ததா அப்படி [யோ
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம் சிருஷ்டியிலுண்டுபண்ணப்பட்டமண் முதலானவைகளுக்கு
சிதாபாஸ: சிதாபாசகற்பனையானது
நஹி பிரயோஜனமின்மையால்கற்பிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஞ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினாலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அவித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

संसारःपरमार्थोयंसंलग्नस्स्वात्मवस्तुनि ।
इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्ययैषानिवर्तते ॥

ஸம்ஸார꞉பரமார்த்தோயம்ஸம்லக்நஸ்ஸ்வாத்மவஸ்துநி |
இதிப்ராந்திரவித்யாஸ்யாத்வித்யயைஷாநிவர்த்ததே || ௧௦ ||

அயம் இந்த
ஸம்ஸார꞉ சம்சாரமானது
பரமார்த்த꞉ யதார்த்தமாக
ஸ்வாத்மவஸ்துநி ஆத்துமவஸ்துவில்
ஸம்லக்ந꞉ இதி சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற தென்ற
ப்ராந்தி꞉ மயக்கமானது [ம்
அவித்யா ஸ்யாத் அஞ்ஞானமெனப்படு
வித்யயா ஞானத்தினலேயே
ஏஷா இந்தஅவித்தை
நிவர்த்ததே நிவர்த்திக்கப்படும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற் குபாயமேதெனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।
इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥

ஆத்மாபாஸஸ்யஜீவஸ்யஸம்ஸாரோநாத்மவஸ்துந꞉ |
இதிபோதோபவேத்வித்யாலப்யதேஸௌவிசாரணாத் || ௧௧ ||

ஆத்மாபாஸஸ்ய சிதாபாசனுன
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கே
ஸம்ஸார꞉ சம்சாரம்
ஆத்மவஸ்துந꞉ ஆத்துமாவுக்கு
ந இதி இல்லையென்ற
போத꞉ ஞானமே
வித்யா வித்தையாக
பவேத் பவிக்கத்தக்கது
அஸௌ இந்தவித்தையானது
விசாரணாத் விசாரணையினலேயே
லப்யதே பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।

ஸதாவிசாரயேத்தஸ்மாஜ்ஜகஜ்ஜீவபராத்மந꞉ || ௧௨ ||

தஸ்மாத் ஆகையினலே
ஜகஜ்ஜீவபராத்மந꞉ ஜகத்தென்ன ஜீவனென்ன பரமாத்துமா வென்ன
இவர்களை
ஸதா குருசந்நிதியிலிருந்துசதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாசுதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத்துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावबाधेस्वात्मैवशिष्यते ॥

ஜீவபாவஜகத்பாவபாதேஸ்வாத்மைவஶிஷ்யதே || ௧௨ ||

ஜீவஹாவஜமஜூாவஙாயெ ஜீவபாவமெ ன்னஜகத்பாவமென்ன இவைகளை விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது | ஸூா_தூா.ஙை தானே ஆத்துமாவே ஶிஷூுதெ மீதமாகிறார்.

அ-கை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோ ற்றக்கூடாது, தோற்றுமென்றால் ஞானிகளுக்குவிவகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधः किंतुमिथ्यात्वनिश्चयः ।

नोचेत्सुषुप्तिमूर्छादौमुच்யेतायत्नतोजनः ॥

நாவூதீதிஸ்யொவாயஃகிஂதுஶிமூாக்ஷநிஶூயஃ ।

நொவெத்ஸுஷுவிஶூஹா_ாஉளஶுச்வெுதாயதூதொஜநஃ ॥ கூ ॥

தயொஃ அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய | ஸுஷுப்தி ஶூஹாஉள சுஷுப்தி
அவூதீதிஃ தோற்றுமையானது | மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளி
வாயஃ ந பாதையென்றசப்தத்திற்க | ல்சுயமாகவேஜகத்துத்தோற்றுமை
ர்த்தமல்ல | யால் தத்துவஞானஹேதுவான வி
கிஂ.து பின்னையோவென்றால் | சாரமன்றியிலேயே
ஶிமூாக்ஷநிஶூயஃ பொய்யென்ற நிச்சி | ஜநஃ பிராணியானது
யமே அதற்கர்த்தம் [றால் | அயதூதஃ யெத்தனமன்றியில்
நொவெக அப்படிச்சொல்லாமல்போ | ஶுவெுத மோக்ஷத்தைப்பெறலாம்.

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே, அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।

नजगद्विस्मृतिर्नोचेज्जीवन्मुक्तिर्नसंभवेत् ॥

வாஉாதூாவஶெஷொவிதத்ஸதூக்ஷவிநிஶூயஃ ।

நஜ஗திஸூ_திநொவெஜ்ஜீவநூக்திநஸஂஹவெக ॥

வாஉாதூாவஶெஷஃ அவி பரமாத்து மாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரெ ன்று சொன்னதின் கருத்து | விஸூ_திஃ. ந மறக்கிறது அல்ல
தத்ஸதூக்ஷவிநிஶூயஃ அவரே உண்மை யென்ற நிச்சியமேதவிர | நொவெக அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யா விடில்
ஜமக ஜகத்தை | ஜீவநூக்திஃ ஜீவன் முக்தியென்ற பத வியானது
 | ஸஂஹவெக.ந சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கீகரிக்காவிடில், குருசிஷ்ன்முதலான கிரமமில் லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல் போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால் தே கம்விழும் வரையிலா, அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற் கவதியுண்டோவெனில்

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेधाविचारजा ।
तत्रापरोक्षविद्याप्तौविचारोयंसमाप्यते ॥

பரொக்ஷாசாபரொக்ஷெதிவிஜ்ஞாத்வெதாவிசாரஜா ।
தத்ராபரொக்ஷவிஜ்ஞாப்தௌவிசாரொயம்ஸமாப்யதெ ॥ கரு ॥

விசாரஜா விசாரத்தினுலுண்டான
விஜ்ஞா ஞானமானது
பரொக்ஷா.ச பரோக்ஷமென்றும்
அபரொக்ஷா.இதி அபரோக்ஷமென்றும்
த்வெதா இரண்டுவிதம்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்
அபரொக்ஷவிஜ்ஞாப்தௌ அப்பிரதிபந்தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பிராப்தியிலே
அயம்.விசாரஃ இந்த விசாரமானது
ஸமாப்யதெ சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।
अहंब्रह्मेतिचेद्वेदसाक्षात्कारस्सउच्यते ॥

அஸ்திப்ரஹ்மெதிசெத்வெதபரொக்ஷஜ்ஞாநமெவதத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மெதிசெத்வெதஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸஉச்யதெ ॥ கசு ॥

ப்ரஹ்ம.அஸ்தி. இதி பிர்மமே இருக்கிறது என்று
வெத செத் அறிந்தானேயானால்
தத்.ஏவ அது தானே
பரொக்ஷஜ்ஞாநம் பரோக்ஷஞானமெனப்படும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமே
அஹம்.இதி நான் என்று இப்படி
வெத செத் உறுதியாகயறிந்தானேயானால்
ஸஃ அதுவே
ஸாக்ஷாத்காரஃ அபரோக்ஷ ஞானமென்று
உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசாக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமானவிசாரத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

तत्साक्षात्कारसिद्ध्यर्थमात्मतत्वंविविच्यते ।
येनायंसर्वसंसारात्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தமாத்மதத்வம்விவிச்யதெ ।
யெநாயம்ஸர்வஸம்ஸாராத்ஸத்யஏவவிமுச்யதெ ॥ கஎ ॥

தத்.ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தம் அந்தப்பிர்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும்வரை
ஆத்மதத்வம் ஆத்தும ஸ்வரூபமானது
விவிச்யதெ விசாரணைப் பண்ணப்படுகிறது
யெந யாதொருஅபரோக்ஷஞானத்தால்
அயம் இவன்
ஸர்வஸம்ஸாராத் சகல துன்பத்தினின்றும்

ஸத்ய: உடனே | விமுச்யதே விடுபடுகிறான்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, விவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறசைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

कूटस्थो ब्रह्मजीवेशावित्येवञ्चिच्चतुर्विधा ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखेयथा ॥

கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மஜீவேசாவித்யேவஞ்சிச்சதுர்விதா ।
கடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாப்ரகேயதா ॥ கஅ ॥

கடாகாசமஹாகாசஜலாகாசாப்ரகே ஓராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும் மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும் னென்றும்

யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
சித் அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்த: கூடஸ்தனென்றும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஜீவேசௌ இதி ஜீவனென்றும் ஈசுவர
ஏவம் இப்படி
சதுர்விதா நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிவிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

घटावच्छिन्नखेनीरंयत्तत्रप्रातिबिंबितः ।
साभ्रनक्षत्रआकाशोजलाकाशउदीर्यते ॥

கடாவச்சின்னகேநீரம்யத்தத்ரப்ரதிபிம்பித: ।
ஸாப்ரநக்ஷத்ரஆகாசோஜலாகாசஉதீர்யதே ॥ ககூ ॥

கடாவச்சின்னகே கடத்தில் வளைப்பட்டிருக்கிற ஆகாசத்தில்
யத் நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தத்ர அதில்
ப்ரதிபிம்பித: பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸாப்ரநக்ஷத்ர ஆகாச: மேகத்தோடேயும் நக்ஷத்திரங்களோடேயும் கூடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாச: ஜலாகாசமென்று
உதீர்யதே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

महाकाशस्यमध्येयन्मेघमण्डलमीक्ष्यते ।
प्रतिबिंबतयातत्रमेघाकाशोजलेस्थितः ॥

மஹாகாசஸ்யமத்யேயன்மேகமண்டலமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரதிபிம்பதயாதத்ரமேகாகாசோஜலேஸ்தித: ॥ உ0 ॥

மஹாகாஶஸ்ய மகாகாசத்தினுடைய
மத்யே நடுவில்
யத் யாதொரு
மேகமண்டலம் மேகமண்டலமானது
த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறதோ
தத்ர ஜலே அந்தஜலத்தில்
வ்யோம்னிப்ரதிபிம்பதயா பிரதிபிம்பிதமாக
ஸ்தித: இருக்கிறது
மேகாகாஶ: மேகாகாசமெனப்படும்.

அ-கை. மேகஜலந் தோற்றாமையால் அதின் பிரதிபிம்பஞானமெப்படியுண்டாகுமெனில்.

मेघांशरूपमुदकन्तुषाराकारसंस्थितम् ।
तत्रखप्रतिबिंबोयंनीरत्वादनुमीयते ॥

மேகாம்ஶரூபமுதகந்துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் ।
தத்ரகப்ரதிபிம்போயம்நீரத்வாதநுமீயதே ॥ ௨௧ ॥

மேகாம்ஶரூபம் மேகத்தினம்சவடிவமான
உதகம் ஜலமானது
துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் துளிஆகாரமாக இருக்கிறது
தத்ர சூக்ஷ்மமாயிருக்கிற அந்த மேக ஜலத்தில்
அயம் இந்த
கப்ரதிபிம்ப: ஆகாசப்பிரதிபிம்பமானது
நீரத்வாத் ஜலமானபடியினாலே
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

வி-ம். அந்த அனுமானமாவது மேகஜலப் பிரதிபிம்பத்தோடே ஜலமானதால் கூடியிருக்கத்தக்கது (கடஜலப்பிரதிபிம்பம்போல.)

இ-தி. நாம் தம்பதிகளாகி நமக்குப்புத்திரோற்பத்தியுண்டாவதுபோல நாமுண்டாவதற்கு நம் தாய்தகப்பன் கூடியேயிருக்கவேண்டுமென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தாஷ்டாந்தத்தில் முதலில்சொன்ன கூடஸ்தரைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अधिष्ठानतयादेहद्वयावच्छिन्नचेतनः ।
कूटवन्निर्विकारेणस्थितःकूटस्थउच्यते ॥

அதிஷ்டாநதயாதேஹத்வயாவச்சிந்நசேதந: ।
கூடவந்நிர்விகாரேணஸ்தித:கூடஸ்தஉச்யதே ॥ ௨௨ ॥

அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானமாகஇருந்து
தேஹத்வயாவச்சிந்நசேதந: ஸ்தூலசூக்ஷுமதேகத்திற்குள் ஆகாசம்போல் வளைப்பட்டு அறிவு மாத்திரமாயும்
கூடவத் கொல்லன்அடைகல்போல்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமாக
ஸ்தித: இருக்கிறவர்
கூடஸ்த: இதி கூடஸ்தரென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்

அ-கை. இனி ஜீவன் சுவரூபத்தையும் அவன் கிருத்தியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थकल्पिताबुद्धिस्तत्रचित्प्रतिबिंबकः ।
प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடஸ்தகல்பிதாபுத்திஸ்தத்ரசித்ப்ரதிபிம்பக꞉ |
ப்ராணாநாந்தாரணாஜ்ஜீவஸ்ஸம்ஸாரேணஸயுஜ்யதே || ௨௩ ||

புத்தி꞉ அந்தக்கரணமானது
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தத்ர அந்தபுத்தியில்
சித்ப்ரதிபிம்பக꞉ பிரதிபிம்பித்தசிதாபாசன்
ப்ராணாநாம் பிராணங்களை
தாரணாத் தரிப்பதால்
ஜீவ꞉ ஜீவனென்ற
ஸ꞉ அவனே
ஸம்ஸாரேண சம்சாரத்தோடே
யுஜ்யதே சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனைவிட கூடஸ்தர் வேறேயிருந்தால் ஏன்தோற்றவில்லையெனில்.

जलव्योम्नाघटाकाशोयथासर्वास्तिरोहितः ।
तथाजीवेनकूटस्थस्सोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலவ்யோம்நாகடாகாஶோயதாஸர்வஸ்திரோஹித꞉ |
ததாஜீவேநகூடஸ்தஸ்ஸோந்யோந்யாத்யாஸஉச்யதே || ௨௪ ||

ஜலவ்யோம்நா ஜலாகாசத்தினால்
கடாகாஶ꞉ கடாகாசமானது
யதா எப்படி
ஸர்வ꞉ முழுமையும்
திரோஹித꞉ மறைபட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ஜீவேந ஜீவனாலே
கூடஸ்த꞉ கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கிறார்
ஸ꞉ அந்தமறைப்பை
அந்யோந்யாத்யாஸ꞉ அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இதுவே அத்தியாசமானால் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थंविविनक्तिकदाचन ।
अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயம்ஜீவோநகூடஸ்தம்விவிநக்திகதாசந |
அநாதிரவிவேகோயம்மூலாவித்யேதிகம்யதாம் || ௨௫ ||

அயம் ஜீவ꞉ இந்தஜீவன்
கூடஸ்தம் கூடஸ்தனை
கதாசந ஒருக்காலும்
நவிவிநக்தி பிரித்தறிகிறதில்லை, அப்படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான
அயம் இந்த

அநாதி: அநாதியான | இதி அவித்யா மூலாஞ்ஞானமென்று
அவிவேக: அவிவேகமே | மந்த்ரதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. முன்சொன்ன ஜீவன் அவித்தியாகற்பிதனென்பதை தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவித்தையைப் பிரிக்கிறார்.

विक्षेपावृतिरूपाभ्यांद्विधाविद्यान्यवस्थिता ॥

விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம்த்விதாவித்யாவ்யவஸ்திதா ॥ உரு ॥

அவித்யா அஞ்ஞானமானது | த்விதா இரண்டுவிதமாக
விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் விக்ஷேபசக்தி ஆவரணசக்தியென்ற ரூபத்திறலே | வ்யவஸ்திதா விவஸ்தையாயிருக்கிறது

அ-கை. விக்ஷேபத்திற் கேதுவாயும், சூக்ஷுமமாயுமிருக்கிற ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिकूटस्थइत्यापादनमावृतिः ॥

நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇத்யாபாதநமாவ்ருதி: ॥ உசு ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர் | ஆபாதநம் சொல்லுகிறதுயாதொ
நாஸ்தி இல்லை | ஆவ்ருதி: அதுவேஆவரணசக்தியெ
நபாதி இதி விளங்கவில்லையென்று | னப்படும்.

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களுண்டென்பதில் லோகானுபவமே பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்.

अज्ञानीविदुषापृष्टःकूटस्थंकिंनबुध्यसे ।
नभातिनास्तिकूटस्थइतिबुद्ध्वावदत्यपि ॥

அஜ்ஞாநீவிது³ஷாப்ருஷ்ட:கூடஸ்தம்கிம்நபு³த்⁴யஸே ।
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிபு³த்³த்⁴வாவத³த்யபி ॥ உஎ ॥

அஜ்ஞாநீ அஞ்ஞானியானவன் | கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்
விது³ஷா ஞானியினாலே | நாஸ்தி ஒருவரில்லை
கூடஸ்தம்.கிம் கூடஸ்தனையேன் | நபாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று
நபு³த்⁴யஸே அறியவில்லையென்று | பு³த்³த்⁴வா.அபி அறிந்திருந்தும்
ப்ருஷ்ட: கேட்கப்பட்டான் | வத³தி சொல்லுகிறான்.

அ-கை. உம்முடைய மதத்தில், ஆத்துமாசுவப்பிரகாசமானால், சூரியனிடத்தில் இருள்வரக் கூடாததுபோல, அவரிடத்தில் அப்பிரகாசமான அவித்தை யிருக்கக்கூடாது. அவித்தையே யில்லையென்றால், அதின்காரியமான ஆவரண மெப்படியிருக்கும். அதுவுமில்லையென்றால், அதின்காரியமான விக்ஷேப மெப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவுமில்லையென்றால், சம்சாரதுக்கமில்லையே; அப்போ, ஞானஞ்சம்பாதித்து துக்கநிவர்த்தி செய்யவேண்டியதில்லையே; ஞானம்

பிரயோஜன மாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशेकृतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।
इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्ग्रसत्यसौ ॥

ஸ்வப்ரகாஶேகுதோ(அ)வித்³யாதாம்விநாகத²மாவ்ருதி꞉ |
இத்யாதி³தர்க்கஜாலாநிஸ்வாநுபூ⁴திர்க்³ரஸத்யஸௌ || ௨௮ ||

ஸ்வப்ரகாஶே சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
அவித்³யா அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞானமானது
குத꞉ என்னத்தினால்வந்தது
தாம்விநா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
ஆவ்ருதி꞉ ஆவரணசக்தி
கத²ம் யெப்படிஉண்டாயிற்று
இத்யாதி³தர்க்கஜாலாநி இவைமுதலான தர்க்கக்கூட்டங்களை
அஸௌ நான்அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்வாநுபூ⁴தி꞉ அனுபவமானது
க்³ரஸதி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அனுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅனுபவமும் யுக்திக்கு விரோதமாயிருந்தால், அந்தஅனுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம்; அதனால்தத்துவநிச்சயம் வாராதெனில்.

स्वानुभूतावविश्वासेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।
कथंवातार्किकस्तस्यतत्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்வாநுபூ⁴தாவவிஶ்வாஸேதர்க்கஸ்யாப்யநவஸ்தி²தே꞉ |
கத²ம்வாதார்க்கிகஸ்தஸ்யதத்த்வநிஶ்சயமாப்நுயாத் || ௨௯ ||

ஸ்வாநுபூ⁴தௌ சுவானுபவத்தில்
அவிஶ்வாஸே அவநம்பிக்கை வரும் பக்ஷத்தில்
தஸ்ய அந்த
தர்க்கஸ்யாபி தர்க்கமும்
அநவஸ்தி²தே꞉ அவ்விவஸ்தையானதால்
தார்க்கிக꞉ கேவலசுஷ்கதர்க்கம்பண்ணுகிறவன்
தத்த்வநிஶ்சயம் சுவரூப நிச்சயத்தை
கத²ம்வா எப்படித்தான்
ஆப்நுயாத் அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அனுபவத்தினாலேயேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சனம் வேண்டுவதுபோல்; அந்தஅனுபவம் புத்தியிலே திடப்படும்பொருட்டு, யுக்திவேண்டியிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्ध्यारोहायतर्कश्चेदपेक्षेततथासति ।
स्वानुभूत्यनुसारेणतर्क्यतांमाकुतर्क्यताम् ॥

பு³த்³த்⁴யாரோஹாயதர்க்கஶ்சேத³பேக்ஷேததத²ாஸதி |
ஸ்வாநுபூ⁴த்யநுஸாரேணதர்க்யதாம்மாகுதர்க்யதாம் || ௩௦ ||

ஸாக்ஷ்யாரோபாய புத்தியிலேஏறு
கிறதின்பொருட்டு
தர்க்கஃ யுக்தியானது
அபேக்ஷிதஃ சேத் அபேக்ஷிக்கப்படு
மேயானால் [ளளவில்
தர்ஹி அப்படிவேண்டியிருந்துள்

ஸ்வானுபூத்யநுஸாரேண ஸ்வானுப
வத்துக்கு அனுசரணையாக
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது
மாகுதர்க்யதாம் குதர்க்கம் பண்ணத்
தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்சிணம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக்கூடாததுபோலும் பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், குருவுக்குமிஞ்சியசிஷ்ணிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதியடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலைவெட்டக்கூடாதென்கிற பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அனுபவமாவதேது, அனுபவானுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்.

स्वानुभूतिरविद्यायामावृतौचप्रदर्शिता ।
अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

ஸ்வானுபூதிரவித்யாயாமாவ்ருதௌசப்ரதர்சிதா ।
அதஃகூடஸ்தசைதந்யமவிரோதீதிதர்க்யதாம் ॥ கக ॥

அவித்யாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
ஆவ்ருதௌ ச ஆவரணசக்தியிலும்
ஸ்வானுபூதிஃ சுவானுபவமானது
ப்ரதர்சிதா முன்தெரிவித்திருக்கிற
அதஃ ஆகையினாலே [து

கூடஸ்தசைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்
னியமானது
அவிரோதி இதி அந்தஅஞ்ஞானாதிகளு
க்கு விரோதமன்றென்று
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதையெங்கே காணலாமெனில்.

तच्चेद्विरोधिकेनेयमावृतिर्ह्यनुभूयताम् ।
विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தச்சேத்விரோதிகேநேயமாவ்ருதிர்ஹ்யநுபூயதாம் ।
விவேகஸ்துவிரோத்யஸ்யாஸ்தத்த்வஜ்ஞாநிநித்ருச்யதாம் ॥ கஉ ॥

கேந தத் எதோடே அந்த
விரோதி (அஞ்ஞானம்) விரோதி
இயம் இந்த
ஆவ்ருதிஃஹி ஆவரணமும்
அநுபூயதாம் விரோதியென்றறிய [த்தக்கது
சேத் என்றால்

விவேகஃ து விவேகமே [து
விரோதிஃ அஸ்யாஃ விரோதியாகஆகிற
தத்த்வஜ்ஞாநிநி அதை, தத்துவஞானியி
[டத்தில்
த்ருச்யதாம் கண்டுகொள்ளத்தக்கது

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதின்நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இனிவிக்ஷேபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறார்.

अविद्यावृतिकूटस्थेदेहद्वययुताचितिः ।
शुक्तौरूप्यवदध्यस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தே தேஹத்வயயுதாசிதி: ।
ஶுக்தௌ ரூப்யவதத்யஸ்தா விக்ஷேபாத்யாஸ ஏவ ஹி ॥ ௩௩ ॥

அவித்யாவ்ருதிகூடஸ்தே முன்சொன்ன அஞ்ஞானவரணங்களுடன் கூடின, ஆத்துமாவிலாரோபிதமான
தேஹத்வயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷ்ம தேகத்துடன் கூடின
சிதி: சைதன்னியமான
ஶுக்தௌ கிளிஞ்சலில்
ரூப்யவத் வெள்ளிபோல
அத்யஸ்தா கற்பிக்கப்பட்டது
விக்ஷேபாத்யாஸ: அதுவே விக்ஷேபாத்தியாசம்
ஏவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றோ.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அப்பியாசசாமியம் காண்பிவிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।
स्वयंत्वंवस्तुताचैवंविक्षेपवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

இதமம்ஶஸ்ய ஸத்யத்வம் ஶுக்திகம் ரூப்ய இஷ்யதே ।
ஸ்வயம்த்வம் வஸ்துதா சைவம் விக்ஷேபே வீக்ஷ்யதே ந்யகம் ॥ ௩௪ ॥

ஶுக்திகம் கிளிஞ்சியை யடைந்ததாயிருக்கிற
இதம் இதுவென்ற
அம்ஶஸ்ய அம்சத்தினுடைய
ஸத்யத்வம் வாஸ்தவமானது
ரூப்யே வெள்ளியினிடத்தில்
இஷ்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அந்யகம் சாக்ஷியைச் சேர்ந்ததான
ஸ்வயம் த்வம் தானாயிருத்தலானதும்
வஸ்துதா ச வாஸ்தவமாயிருத்தலானதும்
விக்ஷேபே விக்ஷேபனென்ற ஜீவனிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகின்றன

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம்சத்தோற்றத்தைக் காண்பிவித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றமையைக் காண்பிவிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्तौतिरोहितम् ।
असंगानन्दताद्येवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம் யதா ஶுக்தௌ திரோஹிதம் ।
அஸங்கானந்ததாத்யேவம் கூடஸ்தேபி திரோஹிதம் ॥ ௩௫ ॥

ஶுக்தௌ கிளிஞ்சியிலிருக்கிற விசேஷம்
நீலப்ருஷ்டத்ரிகோணத்வம் நீலநிறத்தை பின்புறத்தினுடையதாயும்; மூன்றுகோணத்தோடே கூடியதாயிருக்கிற தன்மையானது
யதா எப்படி (கற்பிதவெள்ளியில்)

திரோஹிதம் மறைபட்டதோ
ஏவம் இப்படி
கூடஸ்தே ஆத்துமாவிலுள்ளவிசேஷாம்சமான
ஸுகஸ்வாநந்தாதிகவி அசங்கதன்மை ஆனந்ததன்மை இவைமுதலானசமஸ்தமும்
திரோஹிதம் (கற்பிதாகங்காரியிடத்தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிறார்.

आरोपितस्यदृष्टांतेरूप्यंनामयथातथा ।
कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

ஆரோபிதஸ்யத்ருஷ்டாந்தேரூப்யம்நாமயதாததா ।
கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாமாஹமிதிநிஸ்சய:॥ ௩௬ ॥

த்ருஷ்டாந்தே திருஷ்டாந்தத்தில்
ஆரோபிதஸ்ய ஆரோபிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு
யதா எப்படி
ரூப்யம் வெள்ளியென்ற
நாம பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி
கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாம கூடஸ்தரிடத்திலாரோபிதமான விக்ஷேபத்துக்குப்பெயர் [க
அஹம்.இதி நானென்று அகங்காரியா
நிஸ்சய: நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிளிஞ்சிலில், அதற்குவேறானவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தாஷ்டாந்தத்தில், ஆத்துமாவைவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशंस्वतःपश्यत्रूप्यमित्यभिमन्यते ।
तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

இதமம்ஸம்ஸ்வத:பஸ்யந்ரூப்யமித்யபிமந்யதே ।
ததாஸ்வஞ்சஸ்வத:பஸ்யந்நஹமித்யபிமந்யதே॥ ௩௭ ॥

இதம் இதுவென்கிற
அம்ஸம் அம்சத்தை
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினுலே
பஸ்யந் பார்த்து (மயக்கத்தாலே)
ரூப்யம் இதி வெள்ளியென்று
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறானே
ததா அப்படி
ஸ்வஞ்ச தன்னையும்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினுலே (தானென்று
பஸ்யந் பார்த்து
அஹம்.இதி முன்னுள்ள மயக்கத்தாலே நானென்று
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கும்போது, அதிஷ்டானுரோபங்களான, சுக்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்மியமாக(சுவயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंतेतथेष्यताम् ।
सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

𑌇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌥𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌚𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௮ ॥

𑌇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑍇 இதுவென்றசாமான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்பிதமும்
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்கின்றனவோ
𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 சாமான்னியமானதானென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசேஷமான நானென்கிற தன்மையும்
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 அறியத்தக்கது
𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌪𑌿 இரண்டிடத்திலும்
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌚 சாமான்னியாம்சமும்
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌚 கற்பித விசேஷமும்
𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 அடையப்படுகின்றனவன்றோ

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொருட்டு, லௌகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्स्वयंगच्छेत्त्वंवीक्षस्वस्वयंतथा ।
अहंस्वयंनशक्नोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌨𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌲𑍋𑌕𑍇𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 தேவதத்தன்
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 தான்
𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 போகிறவன்
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 நீ தான்
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 கண்டவன்
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 தான்
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿 சக்தனன்று
𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 என்று இப்படி
𑌲𑍋𑌕𑍇 உலகத்தில்
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னியமென்பதெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंवस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।
असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

𑌇𑌦𑌂𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌸𑍌𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௰ ॥

𑌇𑌦𑌂 இது
𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 வெள்ளி
𑌇𑌦𑌂 இது
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 வஸ்திரம்
𑌇𑌦𑌂 𑌇𑌤𑌿 இதுவிது வென்று
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 எப்படிகாணப்படுகிறதோ

தயா அப்படி
அயம் இவன்
அஹமஹம் இதி நீ நானென்கிறது

ஆதௌ முதலானதிலே
ஸ்வயம் இதி தானென்று
அநுஸ்ருதௌ அநுசரித்துவிளங்குகிறது

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமாயிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத்திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्भिद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनकिंतव ।
स्वयंशब्दार्थएवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

அஹம்த்வாத்பி4த்3யதாம்ஸ்வத்வம்கூடஸ்தே2தேநகிம்தவ ।
ஸ்வயம்ஶப்3தா3ர்த2ஏவைஷகூடஸ்த2இதிமேப4வேத் ॥ ௪௧ ॥

ஸ்வத்வம் தானென்பது [காட்டிலும்
அஹம்த்வாத் நானென்கிறதன்மையைக்
பித்3யதாம் வேறாயிருக்கட்டும்
தேந அதினாலே
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில் [ன்றால்
தவகிம் உமக்கென்னபிரயோஜனமெ

ஸ்வயம் தானென்கிற
ஶப்3தா3ர்த2ஏவ சொல்லுக்கர்த்தமே
ஏஷ: இந்த
கூடஸ்த2: இதி கூடஸ்தர் என்று
மே எனக்கு
ப4வேத் ஆயிற்று.

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।
कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितद्भवेत् ॥

அந்யத்வவாரகம்ஸ்வத்வமிதிசேத3ந்யவாரணம் ।
கூடஸ்த2ஸ்யாத்மதாம்வக்துரிஷ்டமேவாஹிதத்3ப4வேத் ॥ ௪௨ ॥

ஸ்வத்வம் தானென்கிறசொல்
அந்யத்வவாரகம் அன்னியத்தைத்தள்ளுகிறதேதவிர
இதி சேத் சாக்ஷியைத் தள்ளவில்லையேயெனில்
அந்யவாரணம் அன்னியத்தைத் தள்ளுகிறதானது

கூடஸ்த2ஸ்ய கூடஸ்தருக்கு
ஆத்மதாம் ஆத்துமத்துவத்தை
வக்து: சொல்லுகிறநமக்கு
தத் இஷ்டம் ஏவ அது இஷ்டமாகவே
ப4வேத் ஹி ஆகிறதன்றோ.

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுகுதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றேயென்பதெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायौतेनलोकेतयोस्सह ।
प्रयोगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

ஸ்வயமாத்மேதி பர்யாயௌ தேந லோகே தயோஸ்ஸஹ ।
ப்ரயோகோ நாஸ்த்யதஸ்ஸ்வத்வமாத்மத்வம் சாந்யவாரகம் ॥ ௪௩ ॥

ஸ்வயம் தானென்கிறதும்
ஆத்மேதி ஆத்துமாவென்கிறதும்
பர்யாயௌ அஸ்தகராதிகளைப்போலே) பரியாயபதங்கள்
தேந அதினாலே
லோகே உலகத்தில்
தயோ: அந்த பதங்களுக்கும்
ஸஹ சேர்ந்ததான
ப்ரயோக: பிரயோகம்
நாஸ்தி இல்லை
அத: ஆகையினாலே
ஸ்வத்வம் தானென்கிற (சொல்லும்)
ஆத்மத்வம் ஆத்துமாவென்கிற(சொல்லும்)
அந்யவாரகம் அன்னியத்தைதள்ளுகிறதென்றறி.

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமோவெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।
अचेतनेषुदृष्टंचेद्दृश्यतामात्मसत्वतः ॥

கட: ஸ்வயம் ந ஜாநாதீத்யேவம் ஸ்வத்வம் கடாதிஷு ।
அசேதநேஷு த்ருஷ்டம் சேத் த்ருச்யதாமாத்மஸத்வத: ॥ ௪௪ ॥

கட: ஸ்வயம் கடம் தான் [ன்று
ந ஜாநாதீதி அறியாமலிருக்கிறதெ
ஏவம் இப்படி
ஸ்வத்வம் தானென்பதானது
அசேதநேஷு அசேதனங்களான
கடாதிஷு கடபடாதிகளிலே
த்ருஷ்டம்சேத் காணப்படுகிறதேயெனில்
ஆத்மஸத்வத: ஆத்துமா பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்
த்ருச்யதாம் காணப்படலாம்.

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னவெனில்.

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानाहि ।
किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

சேதநாசேதநபிதா கூடஸ்தாத்மக்ருதா நஹி ।
கிந்து புத்திகதாபாஸக்ருதைவேத்யவகம்யதாம் ॥ ௪௫ ॥

சேதநாசேதநபிதா சேதனம்அசேதனமென்ற பேதமானது [னால்
கூடஸ்தாத்மக்ருதா கூடஸ்தாத்துமாவி
நஹி பண்ணப்படவில்லை
கிந்து பின்னை எதினாலென்றால்
புத்திகதாபாஸக்ருதா ஏவ புத்தியிலேபிரதிபிம்பிதஜீவனாலேயே
இதி இதுபண்ணப்பட்டதென்று
அவகம்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. சேதனுசேதனமென்கிறபேதம் சிதாபாசனுடைய இருப்பையும் இல்லாமையும்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதென்றால், அசேதனங்களிலாத்துமாவினிருப்பை, அங்கீகரிப்பதற்கு பிரயோஜன மென்னவெனில்.

यथाचेतनआभासःकूटस्थेभ्रांतिकल्पितः ।
अचेतनोघटादिश्चतथातत्रैवकल्पितः ॥

𑌯𑌥𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑍋𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 சேதனனை
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇 கூடஸ்தரிடத்தில்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 அஞ்ஞானமயக்கத்தால்கற்பிக்கப்பட்டானோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 அசேதனமான
𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌚 கடாதிகளும்
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 அந்த கூடஸ்தரிடத்திலேயே
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும் ஒன்றென்று சொன்னதைப் பொறாமையால், அதிகப்பிரசங்கமாக சங்கிக்கிறான்.

तत्तेदंतेअपिस्वत्वमिवत्वमहमादिषु ।
सर्वत्रानुगतेतेनतयोरप्यात्मतेतिचेत् ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂𑌤𑍇𑌅𑌪𑌿𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌤𑍇𑌨𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 தானென்ற
𑌇𑌵 சொல்போல
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌂𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌿 அது இது என்ற சொற்களும்
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 நீநானென்கிற முதலான
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 சகலத்திலும்
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 அனுசரித்திருக்கின்றன
𑌤𑍇𑌨 ஆகையினாலே
𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌪𑌿 அந்தஅதுவிதுவென்ற சொற்களுக்கும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 ஆத்துமத்தன்மை
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 சொல்லலாமேயெனில்.

அ-கை. அது இதுவென்கிறசொல் மத்தியிலில்லாமல் போவதால், ஆத்துமத்துவம் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

तेआत्मत्वेप्यनुगतेतत्तेदन्तेततस्तयोः ।
आत्मत्वंनैवसंभाव्यंसम्यक्त्वादेर्यथातथा ॥

𑌤𑍇𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑍈𑌵𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௮ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 அதுவிதுவென்ற
𑌤𑍇 இரண்டுகளும்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 ஆத்துமாவைப்போல
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑍇 அனுசரித்திருந்தாலும்

தத் அதினாலே	தயா அப்படி
யோ: அவைகளுக்கு [க்கு	ஸ்வத்வம் ஆத்துமத்தன்மையானது
ப்ரஸக்தா இதி நல்லது முதலானவைகளு	ந ஏவ ஸம்ஸாரவ்யாம் ஒருக்காலும் ச
யதா எப்படி (ஆத்துமத்தன்மை யில்லையோ	ம்பவிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. இப்படிபிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணி பிரயோஜனத்தைக் காண் பிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।
प्रतिद्वंद्वितयालोकेप्रसिद्धेनास्तिसंशयः ॥

தத்தேதந்தே ஸ்வதாந்யத்வே த்வத்தாஹந்தே பரஸ்பரம் ।
ப்ரதித்வந்த்விதயா லோகே ப்ரஸித்தே நாஸ்தி ஸம்ஶய: ॥ ௪௯ ॥

தத்தேதந்தே அது விது வென்பவை களென்ன [ன்ன	ப்ரதித்வந்த்விதயா எதிரியாக
த்வத்தாஹந்தே நீநானென்பவைகளே	லோகே உலகத்தில்
ஸ்வதாந்யத்வே தானன்னியமென்பன வைகளென்ன	ப்ரஸித்தே பிரசித்தமாயிருப்பதால்
	ஸம்ஶய: அதில்சமிசயமே
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று	நாஸ்தி இல்லை.

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।
त्वंतायाःप्रतियोग्येषोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

அந்யதாயா: ப்ரதித்வந்த்வீ ஸ்வயம் கூடஸ்த இஷ்யதாம் ।
த்வந்தாயா: ப்ரதியோக்யேஷோ ஹமித்யாத்மனி கல்பித: ॥ ௫௦ ॥

அந்யதாயா: அன்னியத்திற்கு	ப்ரதியோகீ எதிரியாக
ப்ரதித்வந்த்வீ எதிரியாக	ஏஷ: இந்த
ஸ்வயம் தானான	அஹம் இதி நானென்று
கூடஸ்த: கூடஸ்தர்	ஆத்மனி கூடஸ்தரிடத்தில்
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கவர்	கல்பித: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்
த்வந்தாயா: நீ என்கிறதற்கு	

அ-கை. இப்போதுசொன்னப் பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்ப டி பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளுமிப்படி யன்பிரித் தறியவில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।
स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

ஸாஹங்காரஸ்ய யோர்ஹெதுஹெதோஷ்யோரிவ ।
ஸ்வெஷ்டவிஷோஷாஹஙகாவஹங்காஸ்யாவ்ருதிவெஹிரெ ॥ ௫௦ ॥

ஈரூப்யெ வெள்ளியென்பதும் இதாமயாஃ இவ இதுவென்பதும் போல ஸாஹங்காரஸ்யயோஃ நான்தானென்கிறவைகளுக்கு பெஹெ பேதமானது ஸ்வெஷ்ட ஸ்விபிரகாசமாயிருந்தாலும் ஜோஷ மயக்கத்தை ஆவந்நாஃ அடைந்திருக்கிறவாதிகள் ஹங்காா தான் நானென்கிறதிரண்டுக்கும் ஒருதன்மையை வ்ருதிமெஹிரெ அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஜீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு காரணமேதெனில்.

तादात्म्याध्यासएवात्रपूर्वोक्ताविद्ययाकृतः ।

தாதாத்ம்யாத்யாஸவஏவாத்ரபூர்வோக்தாவித்யயாக்ருதஃ ॥ ௫௧ ॥

அத்ர இந்த ஒன்றாய்ப்பார்க்கிற தாதாத்ம்யாத்யாஸஃ அத்தியாச மயக்கமானது பூர்வோக்தா முன்சொல்லப்பட்ட அவித்யயாஏவ அஞ்ஞானத்தினால் க்ருதஃ பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்தஅத்தியாச மெப்போ நிவர்த்தியாகுமெனில்.

अविद्यायांनिवृत्तायांतत्कार्यंविनिवर्तते ॥

அவித்யாயாம்நிவ்ருத்தாயாம்தத்கார்யம்விநிவர்த்ததே ॥ ௫௨ ॥

அவித்யாயாம் அவித்தையானது நிவ்ருத்தாயாம் நிவர்த்தியாகும்பக்ஷத்தில் தத்கார்யம் அதின்காரியமான(அத்தியாசமும்) விநிவர்த்ததே நன்றாய்நிவர்த்தியாகும்.

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரிய மானதால். அவித்தியா நிவர்த்தியாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிர்மாத்துமைக்கியஞானமுண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனில்.

अविद्यावृतितादात्म्येविद्ययैवविनश्यतः ।
विक्षेपस्यस्वरूपन्तुप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யெவித்யயைவவிநஶ்யதஃ ।
விக்ஷேபஸ்யஸ்வரூபந்துப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ௫௩ ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யெ அவித்தையே காரணமான ஆவரணமென்ன அதினத்தியாசமென்ன வித்யயாஏவ இவ்விரண்டுகளும் தத்துவ ஞானத்தினாலேயே விநஶ்யதஃ நாசமாகின்றன

விக்ஷேபஸ்ய ஸ்வரூபம். க்வ, கர்மசஞ்சிதமான அவித்தியினுலுண்டாயிருக்கிற விக்ஷேப சக்தியின்ஸ்வரூபமான தேகாதிதோற்றமோ வென்றல்
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் நாசத்தை
ப்ரதீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்திர மானதால், அதிருக்கிறதுனு லுபாதான காரணமான அவித்தை நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென்பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनष्टेपिक्षणंकार्यंप्रतीक्ष्यते ।
इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकंकिंनसंभवेत् ॥

உபாதாநேவிநஷ்டேபிக்ஷணம்கார்யம்ப்ரதீக்ஷ்யதே ।
இத்யாஹுஸ்தார்க்கிகாஸ்தத்வதஸ்மாகம்கிம்நஸம்பவேத் ॥ ௫௪ ॥

உபாதாநே உபாதான காரணமான
விநஷ்டேபி நூலானது நஷ்டமாயிருந்தாலும்
கார்யம் காரியமானவஸ்திரம்
க்ஷணம் க்ஷணகாலம்
ப்ரதீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
இதி என்று
தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்
தத்வத் அதுபோல
அஸ்மாகம் நமக்கும்
கிம் ஏன்
நஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்திரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரித்தாரேதவிர, வெகுகால மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையேயெனில்.

तंतूनांदिनसंख्यानांतैस्तादृक्क्षणईरितः ।
भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यःक्षणइहेष्यताम् ॥

தந்தூநாம்திநஸம்க்யாநாம்தைஸ்தாத்ருக்க்ஷணஈரித: ।
ப்ரமஸ்யாஸம்க்யகல்பஸ்யயோக்ய:க்ஷணஇஹேஷ்யதாம் ॥ ௫௫ ॥

தந்தூநாம் நூல்களால்
திநஸம்க்யாநாம் இரண்டொரு நாள்களிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ்டமாகியும்
தை: அந்த தார்க்கிகர்களாலே
தாத்ருக் அப்படி
க்ஷண: க்ஷணமிருந்தது
ஈரித: அங்கீகரிக்கப்பட்டதானால்
அஸம்க்யகல்பஸ்ய எண்ணிக்கையில்லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற
ப்ரமஸ்ய சம்சாரமயக்கம்போயும் அதின்காரியமான
யோக்ய: விக்ஷேபம் பிராரப்தக்ஷயத்தோடேபோமென்பது
க்ஷண: அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது
இஹ இஷ்யதாம் அற்பமென்றறிய,

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அயுக்தம் சொல்லுவதுபோல நீருமயுக்தம்சொல்லுகிறீரோவெனில்.

विनाक्षोदक्षमंमानन्तैर्वृथापरिकल्प्यते ।
श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतांकिन्नुदुश्शकम् ॥

விநாக்ஷோதக்ஷமம்மாநந்தைர்வ்ருதாபரிகல்ப்யதே ।
ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யோவததாங்கிந்நுதுஶ்ஶகம் ॥ ருசா ॥

தை: அந்ததார்க்கிகர்களாலே
க்ஷோதக்ஷமம் விசாரணையாலொப்பிவிக்கும்படியான
மாநம் பிரமாணம்
விநா அன்றியில்
வ்ருதா வீணாய்
பரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது
ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய: சுருதியென்ன, யுக்தியென்ன, அனுபவங்களென்ன, இவைகளினாலே
வததாம் சொல்லுகிற நமக்கு
துஶ்ஶகம். கிந்நு அசாத்தியமானது என்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குபிராரப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற சுருதியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முக்தரான வசிஷ்டாதிகள் அனுபவங்களும் பிரமாணங்களென்றறி.

அ.கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तांदुस्तार्किकैस्साकंविवादःप्रकृतंब्रुवे ।
स्वाहमोस्सिद्धमेकत्वंकूटस्थपरिणामिनोः ॥

ஆஸ்தாந்துஸ்தார்கிகைஸ்ஸாகம்விவாத:ப்ரக்ருதம்ப்ருவே ।
ஸ்வாஹமோஸ்ஸித்தமேகத்வங்கூடஸ்தபரிணாமிநோ: ॥ ருஎ ॥

துஸ்தார்கிகை: குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட
விவாத: சண்டையானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதம் பிரகிருதத்தை
ப்ருவே சொல்லுகிறேன்
கூடஸ்தபரிணாமிநோ: நிர்விகாரராயும், பரிணாமியாயுமிருக்கிற
ஸ்வாஹமோ: தனக்கும்அகங்காரிக்கும்
ஏகத்வம் ஒன்றான ஒருமையானது
ஸித்தம் (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் ஏனறியவில்லையெனில், நன்றாகசுருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணாததினாலென்று சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्तेपण्डितंमन्यास्सर्वेलौकिकतार्किकाः ।
अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यात्केवलांयुक्तिमाश्रिताः ॥

ப்ராம்யந்தேபண்டிதம்மந்யாஸ்ஸர்வேலௌகிகதார்கிகா: ।
அநாத்ருத்யஶ்ருதிம்மௌர்க்யாத்கேவலாம்யுக்திமாஶ்ரிதா: ॥ ருஅ ॥

ஈஸ்வராஃ தங்கள்மூர்க்கதனத்தா | வஞ்சிதம் ஏநா: தாங்களே வித்து
ஶ்ருதிம் வேதத்தை (லே | வான்களென் றெண்ணினவர்களாயு
அநாத்ருத்ய அனாதரவுபண்ணி | மிருக்கிற
கேவலாம் யுக்திம் சுஷ்கமானயுக்தியை | ஸர்வேலௌகிகதார்க்கிகா: சகலமான
மாத்திரம் | லோகத்தாரும் தார்க்கிகர்களும்
ஶ்ரிதா: அடைந்த பேர்களாயும் | ம்ருஹ்யந்தி மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியினர்த்தம் தெரிந்தவர்களும் ஏன்மயங்கிக் கிடக்கிறார்களெனில்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्रकेचन ।
वाक्याभासान्स्वस्वपक्षेयोजयन्त्यप्यलज्जया ॥

பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலாஸ்தத்ரகேசந ।
வாக்யாபாஸாந்ஸ்வஸ்வபக்ஷேயோஜயந்த்யப்யலஜ்ஜயா ॥ ௬௯ ॥

தத்ர | அந்தவாதிகளிலே
பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலா: | முன்பின்னிருக்கிற அர்த்தங்களை யோசிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற
கேசந சில்வாதிகள் | ஸ்வஸ்வபக்ஷே தம்தம் பக்ஷத்தில்
வாக்யாபாஸாந் பூர்வபக்ஷவாக்கியங்களையும் | அலஜ்ஜயா வெட்கமில்லாததினாலே
| யோஜயந்தி சேர்க்கிறார்கள்.

அ-கை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோகாயதர்களுடைய பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंघातस्यात्मतांजगुः ।
लोकायता पामराश्चप्रत्यक्षाभासमाश्रिताः ॥

கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸங்காதஸ்யாத்மதாஞ்ஜகு: ।
லோகாயதா:பாமராஶ்சப்ரத்யக்ஷாபாஸமாஶ்ரிதா:॥ ௭௦ ॥

ப்ரத்யக்ஷாபாஸம் சட்சுராதி இந்திரியங்களால் முன்னிலையில்தியப்படுகிறதேகாதியை (கிற | கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸங்காதஸ்ய கூடஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள கூட்டத்துக்கு
ஆஶ்ரிதா: ஆசிரயித்தபேர்களாயிருக் | ஆத்மதாம் தானாயிருத்தல்
லோகாயதா:லோகாயதமதஸ்தர்களும் | ஜகு: சொல்லுகிறார்கள்.
பாமராஶ்ச மூடர்களும் (ம் |

அ-கை. அவர்களும் தங்கள்மதம் சுருதிசித்தமென்று காண்பிவிக்கிறார்கள்.

श्रौतीकर्तुंस्वपक्षन्तेकोशमन्नमयंतथा ।
विरोचनस्यसिद्धान्तंप्रमाणंप्रतिजज्ञिरे ॥

ஶ்ருதீ: லோகாயதா: ஸ்வபக்ஷே கோஶ மன்னமயம் ததா ।
விரோசனஸ்ய ஸித்தாந்தம் ப்ரமாணம் ப்ரதிஜஜ்ஞிரே ॥ கூக ॥

தெ அந்த லோகாயதர்கள்
ஸ்வபக்ஷம் தங்கள் பட்சத்தை
ஶ்ருதீ: வேதோக்தமாகப் பண்ணுவதற்கு
அன்னமயம் அன்னமயம்
கோஶம் கோசமாத்துமாவென்ற (சு ருதியையும்,
ததா அப்படியே
விரோசனஸ்ய விரோசனனுடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தையும்
ப்ரமாணம் பிரமாணமாக
ப்ரதிஜஜ்ஞிரே பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி தூஷிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।
देहातिरिक्तएवात्मेत्याहुर्लोकायताःपरे ॥

ஜீவாத்மநிர்கமே தேஹமரணஸ்யாத்ர தர்ஶநாத் ।
தேஹாதிரிக்த ஏவாத்மேத்யாஹுர்லோகாயதா: பரே ॥ கூ௨ ॥

பரே மேலான
லோகாயதா: லோகாயதர்கள்
ஜீவாத்மநிர்கமே ஜீவாத்துமாவெளியேறினமாத்திரத்தில்
அத்ர இவிடத்தில்
தேஹமரணஸ்ய தேகத்துக்கு மரணமானது
தர்ஶநாத் காணப்படுகிறபடியினாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிரிக்த: தேகத்துக்கு வேறாய்
ஏவ இதி இருப்பவரென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தா லறியப்படுகிறாரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहंधीर्देहातिरेकिणम् ।
गमयेदिन्द्रियात्मानंवच्मीत्यादिप्रयोगतः ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேநாபிமதாஹம்தீர்தேஹாதிரேகிணம் ।
கமயேதிந்த்ரியாத்மாநம் வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: ॥ கூ௩ ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேந பிரத்தியட்சமாக
அஹம்தீ: நானென்கிறபுத்தியானது
அபிமதா நாலுவாக்கிலும்சொல்லப்படுகிறது
வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: நான் பேசினேனென்றதுமுதலானசொல் உலகத்தில்காணப்படுவதால்
தேஹாதிரேகிணம் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கிற
இந்த்ரியாத்மாநம் இந்திரியங்களாகிற ஆத்துமாவை
கமயேத் அறியவேண்டியது.

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்படிக்கூடுமெனில்.

वागादीनामिन्द्रियानां कलहः श्रुतिषु श्रुतः ।
तेनचैतन्यमेतेषामात्मत्वंततएवहि ॥

வாகாதீநாமிந்த்ரியாநாம்கலஹஶ்ருதிஷுஶ்ருதஃ ।
தேநசைதந்யமேதேஷாமாத்மத்வம்ததஏவஹி ॥ ௯௪ ॥

வாகாதீநாம் வாக்கு முதலாயிருக்கிற
இந்த்ரியாநாம் இந்திரியங்களுடைய
கலஹஃ சண்டையானது
ஶ்ருதிஷு வேதங்களிலே
ஶ்ருதஃ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஏதேஷாம் இந்தஇந்திரியங்களுக்கு
சைதந்யம் சேதனத்துவம் காணப்படுகிறது
ததஃ ஏவ ஆகையினாலே அவைகளுக்கு
ஆத்மத்வம். ஹி ஆத்துமத்துவமிருக்கிற [தன்றோ

அ-கை. வேறுமதத்தை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरण्यगर्भाः प्राणात्मवादिनस्त्वेवमूचिरे ।
चक्षुराद्यक्षलोपेपिप्राणसत्वेतुजीवति ॥

ஹைரண்யகர்பாஃப்ராணாத்மவாதிநஸ்த்வேவமூசிரே ।
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபேபிப்ராணஸத்வேதுஜீவதி ॥ ௯௫ ॥

ஹைரண்யகர்பாஃ ஹிரணியகருப்பர்களென்ற
ப்ராணாத்மவாதிநஃ.து பிராணனேஆத்துமாவென்கிற வாதிகளும்
ஏவம் ஊசிரே இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபே.அபி கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கு லோபம்வந்தகாலத்திலும்
ப்ராணஸத்வே.து பிராணன்மாத்திரமிருந்ததேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன்ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணம்காண்பிவிக்கிறார்

प्राणोजागर्तिसुप्तेतिःप्राणश्रैष्ठ्यादिकंश्रुतम् ।
कोशःप्राणमयस्सम्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

ப்ராணோஜாகர்திஸுப்தேதிஃப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம்ஶ்ருதம் ।
கோஶஃப்ராணமயஸ்ஸம்யக்விஸ்தரேணப்ரபஞ்சிதஃ ॥ ௯௬ ॥

ஸுப்தே.அபி சுஷுப்தி யவஸ்தையிலும்
ப்ராணஃ பிராணன்
ஜாகர்தி விழித்திருக்கிறான்
ப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம் இந்திரியபிரர்ணுதிகளுடைய கலகத்தில் பிராணனேபெரியவனென்று
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ராணமயஃகோஶஃ பிராணமய கோசமானது

ஸம்யக் நன்றாக (சுருதியில்)
விஸ்தரேண விஸ்தாரமாக
ப்ரபஞ்சிதஃ பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. பிராணனுக்குமுள்ளானமனதை ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनआत्मेतिमन्यन्तउपासनपराजनाः ।
प्राणस्याभोक्तृतास्पष्टाभोक्तृत्वंमनसस्ततः ॥

மனஆத்மேதிமன்யந்தஉபாஸநபராஜநாஃ ।
ப்ராணஸ்யாபோக்த்ருதாஸ்பஷ்டாபோக்த்ருத்வம்மநஸஸ்ததஃ ॥ ௯௭ ॥

உபாஸநபராஃ உபாசனை பண்ணப்பட்ட
ஜநாஃ ஜனங்கள்
மநஃ மனதே
ஆத்மா-இதி ஆத்துமாவென்று
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்கள்
ப்ராணஸ்ய பிராணனுக்கு[மையானது
அபோக்த்ருதா புசிக்குந்தன்மையில்லா
ஸ்பஷ்டா பிரகாசமாயிருக்கிறது
ததஃ-மநஸஃ ஆகையால் மனதிற்கே
போக்த்ருத்வம் புசிக்குந்தன்மையிருக்கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தியைச் சொல்லுகிறசுருதியைக்காண்பிவிக்கிறார்.

मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः
श्रुतोमनोमयःकोशस्तेनात्मेतीरितंमनः ॥

மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோஃ ।
ஶ்ருதோமநோமயஃகோஶஸ்தேநாத்மேதீரிதம்மநஃ ॥ ௯௮ ॥

மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு [லே
பந்தமோக்ஷயோஃ பந்தமோக்ஷங்களி
மநஃ-ஏவ மனமே
காரணம் காரணம்
மநோமயஃ மனோமய
கோஶஃ கோசமானது
ஶ்ருதஃ பிராணனுக் கந்தராத்துமாவென்றுசுருதியில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந மநஃ அதனால் மனதே
ஆத்மா. இதி ஆத்துமாவென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மனதிற்குமுன்னேயிருக்கிறபுத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பௌத்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमात्मेतिपरआहुःक्षणिकवादिनः ।

விஜ்ஞாநமாத்மேதிபரஆஹுஃக்ஷணிகவாதிநஃ ॥ ௯௯ ॥

பரே மேலான
க்ஷணிகவாதிநஃ க்ஷணிகவாதிகள்
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனே
ஆத்மா-இதி ஆத்துமாவென்று
ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுத்தி சொல்லுகிறான்.

यतोविज्ञानमूलत्वंमनसोगम्यतेस्फुटम् ॥

யதோவிஜ்ஞாநமூலத்வம்மநஸோகம்யதேஸ்புடம் ॥ சுஎ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே	ரணத்தினால் அவனாத்துமாவென்பது)
மநஸ: மனதிற்கு	ஸ்புடம் பிரகாசமாய்
விஜ்ஞாநமூலத்வம் விஞ்ஞான மயனே காரணமாயிருக்கிறானோ (அந்த கா	கம்யதே அறியத்தக்கது.

அ-கை. அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியெ ன்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமோவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणंद्विधा ।

विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥

அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திரித்யந்த:கரணம்த்விதா ।

விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்மநோபவேத் ॥ சுஅ ॥

அந்த:கரணம் அந்தக்கரணமானது	அஹம்வ்ருத்தி: அகம் விருத்தியானது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம்விருத்தியென்றும்	விஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் விஞ்ஞானமயனாக ஆகிறது
இதம்வ்ருத்தி:இதி இதம்விருத்தியென்றும்	இதம்வ்ருத்தி: இதம் விருத்தியானது
த்விதா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது	மந: பவேத் மனோமயனாக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுத்தி க்ஷணிகமென்பதில் அனுபவங் காண்பிவிக்கிறார்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तेरितिस्फुटम् ।

अविदित्वास्वमात्मानंबाह्यंवेत्तिनतुक्वचित् ॥

அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வமிதம்வ்ருத்தேரிதிஸ்புடம் ।

அவிதித்வாஸ்வமாத்மாநம்பாஹ்யம்வேத்திநதுக்வசித் ॥ சுக ॥

இதம்வ்ருத்தே: இதம் விருத்திக்கு	ஸ்வம் ஆத்மாநம் தானாயிருக்கிற ஆத்துமா
அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வம் இதி நானெ ன்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கி றதென்று	அவிதித்வா அறியாமல் [கை
ஸ்புடம் விளங்குகிறது	பாஹ்யம் து பாகிய விஷயமும்
	க்வசித் ஓரிடத்திலும்
	ந வேத்தி அறிகிறானில்லை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் க்ஷணிகனென்பதில் அனுபவத்தைக் கா ண்பிக்கிறார்.

क्षणेक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।

विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वतोमितेः ॥

க்ஷணே க்ஷணே ஜந்மநாசாவஹம்வ்ருத்தே ர்த்ருஷ்டதோ யத: |
விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் தேந ஸ்வப்ரகாசம் ஸ்வதோ மிதே: || ௭௨ ||

அஹம்வ்ருத்தே: அகம்விருத்திக்கு
ஜந்மநாசௌ உற்பத்திநாசங்கள்
க்ஷணே க்ஷணே அடிக்கடி
யத: யாதொரு காரணத்திலே
த்ருஷ்டௌ காணப்படுகின்றனவோ
தேந ஆகையினாலே
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமானது
க்ஷணிகம் க்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வத: ஸ்வபாவமான ஞானமானது
மிதே: இவனுக்கிருப்பதினாலே (இவன்)
ஸ்வப்ரகாச: ஸ்வப்பிரகாசனும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयञ्जीवइत्यागमाजगुः ।
सर्वसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिकः ॥

விஜ்ஞாநமயகோசோயம் ஜீவ இத்யாகமா ஜகு: |
ஸர்வஸம்ஸார ஏதஸ்ய ஜந்மநாசஸுகாதிக: || ௭௩ ||

விஜ்ஞாநமயகோச: விஞ்ஞான மய கோசனை
அயம் இந்த
ஜீவ: இதி ஜீவனே ஆத்துமாவென்று
ஆகமா: வேதங்கள்
ஜகு: சொல்லுகின்றன
ஏதஸ்ய இவனுக்கே
ஸர்வஸம்ஸார: சமஸ்த சம்சாரமும்
ஜந்மநாசஸுகாதிக: ஜனனமரணசுக துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன.

அ-கை. பௌத்தர்களிலே அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिकंनात्माविद्युदभ्रनिमेषवत् ।
अन्यस्यानुपलब्धत्वाच्छून्यंमाध्यमिकाजगुः ॥

விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் நாத்மா வித்யுதப்ரநிமேஷவத் |
அந்யஸ்யாநுபலப்தத்வாச் சூந்யம் மாத்யமிகா ஜகு: || ௭௪ ||

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனானவன்
வித்யுதப்ரநிமேஷவத் மின்னல்மேகம், இமைக்கொட்டுதல்போல
க்ஷணிகம் க்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால் (இவன்)
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ந ஆகான் (இவனைத்தவிர)
அந்யஸ்ய அன்னியனானவன்
அநுபலப்தே: காணப்படாமையால்

ஶூந்யம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவென்று) | ஆஹுர்மாத்யமிகா: மாத்தியமிகாளென்றவாதிஜநா: சொல்லுகிறார்கள். (கள்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंततः ।

அஸதேவேதமித்யாதாவிதமேவஶ்ருதம்தத:॥ ௭௪॥

அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்னே | ஶ்ருதம் சுருதியிலே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
இதம் இந்தஜகத்து | தத: ஆகையினாலே
அஸத் ஏவ அசத்தாகவே | இதம் அஸதேவ இது அசத்துத்தானென்றறி.
இதி இருந்ததென்று

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானால் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகெதியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकंसर्वंजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மகம்ஸர்வம்ஜகத்ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் ॥ ௭௫ ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மகம் ஞானஞேயவடிவமான | ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் அஞ்ஞான மயக்கத்தால் கற்பிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஸர்வம்.ஜகத் சகலமானஜகத்தும்

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽस्तिता ।

शून्यस्यापिससाक्षित्वादन्यथानोक्तिरस्यते ॥

நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேரபாவாதாத்மநோऽஸ்திதா ।

ஶூந்யஸ்யாபிஸஸாக்ஷித்வாதந்யதாநோக்திரஸ்ய தே॥ ௭௬ ॥

நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தே: நிஸ்தத்துவமாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்கதிஷ்டானத்துவம் கூடாமையால், அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக்கமானது ஒரிடத்திலும் | அஸ்திதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவேணும்
அபாவாத் இல்லாமையால் | ஶூந்யஸ்ய.அபி சூன்னியமும் (ண்டும்
ஆத்மந: (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டானமான) ஆத்துமாவுக்கு | ஸஸாக்ஷித்வாத் சாக்ஷியுடனே சேர்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால்
அந்யதா அப்படியங்கீகரிக்காவிடில்
அஸ்ய.தே இந்தஉனக்கு
உக்தி: சூன்னியமிருந்ததென்றசொல் ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்.

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तरः ।

अस्तीत्येवोपलब्धव्यइतिवैदिकदर्शनम् ॥

அந்யோ விஜ்ஞாநமயத ஆநந்தமயஸ்த்வாந்தர: ।
அஸ்தீத்யேவோபலப்தவ்ய இதி வைதிகதர்சநம் ॥ ௭௭ ॥

விஜ்ஞாநமயத: விஞ்ஞானமயனைக் காட்டிலும்
அந்ய: அன்னியமாயும்
ஆந்தர: ஆந்தரனுயுமிருக்கிற
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
அஸ்தி இதி ஏவ இருக்கிறனென்றே
உபலப்தவ்ய: அறியத்தக்கது
இதி இதே[ந்தம்
வைதிகதர்சநம் வேதங்களின்சித்தா

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अणुर्महान्मध्यमोवेत्येवंतत्रापिवादिनः ।
बहुधाविवदन्तेहिश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥

அணுர்மஹாந்மத்யமோவேத்யேவம்தத்ராபிவாதிந: ।
பஹுதாவிவதந்தேஹிச்ருதியுக்திஸமாச்ரயாத் ॥ ௭௮ ॥

அணு: அணுவென்றும்
மஹாந் மகானென்றும்
மத்யம: வா இதி மத்தியமரென்றும்
தத்ர அதிலும்
ஏவம் இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)
ச்ருதியுக்திஸமாச்ரயாத் சுருதியுக்தியை யாசிரயித்து
பஹுதா வெகுவிதமாக
விவதந்தே ஹி சொல்லுகிறார்களன்றே

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிவிக்கிறார்.

अणुंवदन्त्यांतराळास्सूक्ष्मनाडीप्रचारतः ।
रोम्णस्सहस्रभागेनतुल्यासुप्रचरत्ययम् ॥
अणोरणीयानेषोणुस्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंत्विति ।
अणुत्वमाहुश्श्रुतयश्शतशोधसहस्रशः ॥

அணும்வதந்த்யாந்தராளா: ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: ।
ரோம்ண: ஸஹஸ்ரபாகேநதுல்யாஸுப்ரசரத்யயம் ॥
அணோரணீயாநேஷோணு: ஸூக்ஷ்மாத்ஸூக்ஷ்மதரம்த்விதி ।
அணுத்வமாஹு: ச்ருதயச்சதசோதஸஹஸ்ரச: ॥ ௮௰ ॥

ஆந்தராளா: அந்தராளர்களான வாதிகள்
ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: சூக்கும நாடியில்சஞ்சரிப்பதால்
அணும் (ஆத்துமாவை) அணுவென்று
வதந்தி சொல்லுகிறார்கள்
அயம் இந்தஆத்துமா
ரோம்ண: மயிரினுடைய
ஸஹஸ்ரபாகேந ஆயிரத்திலொருப ங்கோடே

தர்வ்யாஸு சமானமானநாடிகளில்	இதி என்று
ப்ரவாதி சஞ்சரிக்கிருரென்றும்	ஶ்ருதய: சுருதிகள்
அணு: அணுவான	ஶதஶ: நூறுவிதமாகவும்
ஏஷ: இந்தஆத்துமா	அத பிறகு
அணோ: அணுவுக்கும்	ஸஹஸ்ரஶ: ஆயிரம்விதமாகவும்
அணீயான் அணுவாயிருக்கிறவர்	அணுத்வம் அணுத்தன்மையை
ஸூக்ஷ்மாத் சூக்ஷுமத்தைக்காட்டிலும்	ஆஹு: சொல்லுகின்றன.
ஸூக்ஷ்மதரம் தத் அதிசூக்ஷுமம்	

அ-கை. இதற்கே இன்னம் ஒருசுருதி காண்பிக்கிருர்.

वालाग्रशतभागस्यशतधाकल्पितस्यच ।
भोगोजीवस्सविज्ञेयइतिचाहापराश्रुतिः ॥

வாலாக்ரஶதபாகஸ்யஶததாகல்பிதஸ்யச ।
போகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஇதிசாஹாபராஶ்ருதி: ॥ அக ॥

வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய நெல்லின்வால்நுனியை நூறு பாகம் செய்து அதிலொருபாகத்தை	ஸ: அதுவே
ஶததா நூறுபங்காக	ஜீவ: இதி ஜீவாத்துமாவென்று
கல்பிதஸ்ய பண்ணப்பட்டதினுடைய	விஜ்ஞேய: அறியத்தக்கவராக
பாக: ச பாகமெதுவோ	அபரா வேறே
	ஶ்ருதி: ச சுருதியும்
	ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. மத்தியமவாதியைக் காண்பிக்கிருர்.

दिगंबरामध्यमत्वमाहुरापादमस्तकम् ।
चैतन्यव्याप्तिसंदृष्टेरानखाग्रश्रुतेरपि ॥

திகம்பரா:மத்யமத்வமாஹுராபாதமஸ்தகம் ।
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டேராநகாக்ரஶ்ருதேரபி ॥ அஉ ॥

திகம்பரா: திகம்பராளென்றவாதிகள்	ஆநகாக்ரஶ்ருதே: அபி நகத்தின்னுனிபரியந்தம் கலந்திருக்கிறவரென்றசுருதியினாலும்
ஆபாதமஸ்தகம் கால்முதல் சிரசுவரையில்	மத்யமத்வம் மத்தியமரென்று
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டே: அறிவின்வியாபகமானது கலந்திருப்பதுகாணப்படுவதினுல்	ஆஹு: சொல்லுகிருர்கள்.

அ-கை. மத்தியம பரிமாணரென்று சொன்னல் நாடிக்குள் சஞ்சாரங்கூடாதெனில்.

सूक्ष्मनाडीप्रचारस्तुसूक्ष्मैरवयवैर्भवेत् ।
स्थूलदेहस्यहस्ताभ्यांकंचुकप्रतिमोकवत् ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரஸ்துஸூக்ஷ்மைரவயவைர்ப⁴வேத் ।
ஸ்தூ²லதே³ஹஸ்யஹஸ்தாப்⁴யாம்கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் ॥ ௮௩ ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசார꞉து ஆத்துமாவுக்கு சூக்குமநாடியில்சஞ்சாரமும்
ஸூக்ஷ்மை꞉ சூக்குமங்களாயிருக்கிற
அவயவை꞉ அவயவங்களினாலே
ப⁴வேத் பவிக்கக்கூடும் (அதெப்படியெனில்)
ஸ்தூ²லதே³ஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின்
ஹஸ்தாப்⁴யாம் கைகளில்போடப்பட்டிருக்கிற
கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் சட்டைதேகமுழுமையும் போட்டிருக்கிறதாக உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணரானால், கர்மவசத்தால் ஏற்றக்குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதெனில்.

न्यूनाधिकशरीरेषुप्रवेशोपिगमागमैः ।
आत्मांशानांभवेत्तेनमध्यमत्वंविनिश्चितम् ॥

ந்யூநாதி⁴கஶரீரேஷுப்ரவேஶோபிக³மாக³மை꞉ ।
ஆத்மாம்ஶாநாம்ப⁴வேத்தேநமத்⁴யமத்வம்விநிஶ்சிதம் ॥ ௮௪ ॥

ந்யூநாதி⁴கஶரீரேஷு ஏற்றகுறைவான சரீரங்களிலே
ப்ரவேஶ꞉ பிரவேசமும்
க³மாக³மை꞉ போக்குவரத்தோடே கூடியிருக்கிறதும்
ஆத்மாம்ஶாநாம் ஆத்துமாவின் அம்சங்களுக்கு
ப⁴வேத் சம்பவிக்கும்
தேந ஆகையினாலே
மத்⁴யமத்வம் மத்தியம பரிமாணத்துவமென்பதே
விநிஶ்சிதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவரானால், அனித்தியமாய் போவாரென்று, அதை தூஷிக்கிறார்.

सांशस्यघटवन्नाशोभवत्येवतथासति ।
कृतनाशाकृताभ्यागमयोःकोवारकोभवेत् ॥

ஸாம்ஶஸ்யக⁴டவந்நாஶோப⁴வத்யேவதத²ாஸதி ।
க்ருதநாஶாக்ருதாப்⁴யாக³மயோ꞉கோவாரகோப⁴வேத் ॥ ௮௫ ॥

ஸாம்ஶஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூடினவரானால்
க⁴டவத் கடாதிகள்போலே
நாஶ꞉ ப⁴வத்யேவ நாசமாகவே போய்விடுவார்
ததா²ஸதி அப்படிபோகும்பக்ஷத்தில்

க்ருதநாஸாக்ருதாப்யாகமயோ: முன் செய்யப்படாத கர்மத்துக்கு வரவும், இப்போதுசெய்த கர்மத்துக்கு நாசமும் வருமென்ற தோஷங்களுக்கு நிவாரணம்
கஃ எப்படி
வாரகஃ தடுக்கப்பட்டதாக
ஸ்வெகஃ ஆகும்.

தா-ம். ஆகையால் ஆத்துமா அவயவத்தோடே கூடினவரென்பது கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் பாரிசேஷியமென்கிற நியாயத்தால், ஆத்துமா மகானென்று சுருதியுடன் சொல்லுகிறார்.

तस्मादात्मामहानेवनैवाणुर्नापिमध्यमः ।
आकाशवत्सर्वगतोनिरंशश्श्रुतिसम्मतः ॥

தஸ்மாதாத்மாமஹாநேவநைவாணுர்நாபிமத்யம: |
ஆகாஶவத்ஸர்வகதோநிரம்ஶஶ்ஶ்ருதிஸம்மத: || அகூ ||

தஸ்மாத் ஆகையால்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
மஹாந். ஏவ மகானாயிருக்கிறவரே
அணு:.ஏவ அணுவாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
மத்யம: அபி மத்தியமமாயிருக்கிறவரும்
ந அன்று
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
ஸர்வகத: சர்வத்திலுமிருக்கிறவர்
நிரம்ஶ: யாதொருவடிவமற்றவரென்று
ஶ்ருதிஸம்மத: சுருதியினால்சொல்லப்படுகிறார்.

வி-ம். இப்படி இன்னமொருசுருதியும், நிஷ்களர், நிஷ்கிரியர், நிரஞ்சனரென்றும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவுக்கு பிரபுத்துவம்சாதித்து சித்துத்தன்மையைக்குறித்து, வாதிகளின்சங்கையைக் காண்பிக்கிறார்.

इत्युक्त्वातद्विशेषेतुबहुधाकलहंययुः ।
अचिद्रूपोथचिद्रूपश्चिदचिद्रूपइत्यपि ॥

இத்யுக்த்வாதத்விஶேஷேதுபஹுதாகலஹம்யயு: |
அசித்ரூபோதசித்ரூபஶ்சிதசித்ரூபஇத்யபி || அஎ ||

இதி உக்த்வா இந்தப்பிரகாரம்சொல்லி
தத்விஶேஷே து அந்தவஸ்துவின்விசேஷத்திலும்
அசித்ரூப: ஜடரூபரென்றும்
அத பின்னும்
சித்ரூப: சித்துரூபரென்றும்
சிதசித்ரூப: சிற்சடரூபர்
இதி அபி என்றும்
பஹுதா வெகுவிதமான
கலஹம் கலகத்தை
யயு: வாதிகள்செய்கிறார்கள்.

அ-கை. ஜடமென்று சொல்லுகிறவாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।
आकाशवद्द्रव्यमात्माशब्दवत्तद्गुणश्चितिः ॥

ப்ராபாகராஸ்தார்க்கிகாஸ்சப்ராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் ।
ஆகாஶவத்த்ரவ்யமாத்மாஶப்தவத்தத்குணஶ்சிதி: ॥ ௮௮ ॥

ப்ராபாகரா: பிராபாகரரென்கிறவாதிகளும்
தார்க்கிகா:ச தார்க்கிகர்களும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஆகாஶவத் ஆகாசம்போலே
த்ரவ்யம் திரவியம்
ஶப்தவத் சப்தகுணம்போலே
தத்குண: ஆத்துமாவின்குணமானது
சிதி: சைதன்யமென்று
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
அசிதாத்மதாம் ஜடத்தன்மையை
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அனுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொருஅனுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறாயிருப்பவர் ஞானமுடையவ ரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।
तत्संस्काराश्चतस्यैतेगुणाश्चितिवदीरिताः ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்னாஸ்சதர்மாதர்மௌஸுகாஸுகே ।
தத்ஸம்ஸ்காராஸ்சதஸ்யைதேகுணாஸ்சிதிவதீரிதா: ॥ ௮௯ ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நா:ச இச்சையென்ன த்வேஷமென்ன பிரயத்தினமென்ன
தர்மாதர்மௌ புண்ணியபாபங்களென்ன
ஸுகாஸுகே சுகதுக்கங்களென்ன
தத்ஸம்ஸ்காரா:ச அவைகளுடையஅடக்கமென்ன
ஏதே குணா: ஆகிய இந்தகுணங்கள்
தஸ்ய அவருக்கு
சிதிவத் சைதன்னியகுணம்போலே
ஈரிதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தகுணங்களின் உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनसायोगेस्वादृष्टवशतोगुणाः ।
जायन्तेथप्रलीयन्तेसुषुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

ஆத்மனோமனஸாயோகேஸ்வாத்ருஷ்டவஶதோகுணா: ।
ஜாயந்தேதப்ரலீயந்தேஸுஷுப்தேऽத்ருஷ்டஸங்க்ஷயாத் ॥ ௯௦ ॥

ஸூக்ஷ்ம: ஆத்துமாவுக்கு [illegible] ஸ்வாத்ருஷ்டவசாத் தன்னுடைய அதிருஷ்டவசத்தால் ஜந்மா மனதோடே யோகம் சேர்க்கைவரும் பொழுது ஜாக்ரதாதிகளில் இருக்கும் [illegible] ஞானத்தை அடைகின்றான் [illegible] [illegible] அவஸ்தையில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அடைகின்றான்.

அ-கை. அதிருஷ்டத்தால் தேகத்தோடு [illegible] [illegible].

चितिमत्वाच्चेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।
स्याद्धर्माधर्मयोः कर्ता भोक्ता दुःखादिमत्वतः ॥

சிதிமத்வாச்சேதநோயமிச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் ।
ஸ்யாத்தர்மாதர்மயோ: கர்த்தா போக்தா [illegible] ॥ [illegible] ॥

சிதிமத்வாத் அறிவானதுண்டாகையால் [illegible] [illegible] உடையவரானதால் அயம் சேதந: இவர் சேதநர் இச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் இச்சை த்வேஷம் பிரயத்தினமுடையவராகையால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

அ-கை. ஆத்துமாவிடமானது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கிறேனில்.

यथात्र कर्मवशतः कादाचित्कं सुखादिकम् ।
तथा लोकान्तरे देहे कर्मणेच्छादि जन्यते ॥

யதா அத்ர கர்மவசத: [illegible] ।
ததா லோகாந்தரே [illegible] ॥ [illegible] ॥

யதா (ஆத்துமாவுக்கு [illegible] அத்ர இத்தேகத்தில் கர்மவசத: கர்மவசத்தினால் காதாசித்கம் சுகதுக்காதிகள் ஸுகாதிகம் ஒவ்வொருக்கால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

வி-ம். இப்படியிருப்பதின் [illegible] [illegible] ஆத்துமா [illegible] வரக்கூடும் அதுவுமாம்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் [illegible] [illegible] [illegible] இல்லை பிரமாணமென்கிறேனில்.

एवंचसर्वगस्यापिसंभवेतांगमागमौ ।
कर्मकाण्डस्समग्रोऽपिप्रमाणमितितेऽवदन् ॥

ஏவஞ்ச ஸர்வகஸ்யாபி ஸம்பவேதாங்கமாகமௌ ।
கர்மகாண்டஸ்ஸமக்ரோபி ப்ரமாணமிதிதேவதந் ॥ கங ॥

ஏவஞ்ச இப்படியிருக்கையால் [illegible] ஸர்வகஸ்ய ஸகலமான [illegible] ஆத்மாவுக்கும் [illegible] கர்மகாண்டோ [illegible] ஸமக்ரோபி [illegible] ப்ரமாணமென்று [illegible] ஸம்பவேதாம் [illegible] தே அந்த வாதிகள் அவதந் சொல்லுகிறார்கள்.

[illegible] விஷ்ணுவானவனைக்காட்டிலும் ஆத்மாவை ஆனந்தமயனே, ஆத்மாவென்று சொல்லி இந்திரியங்களோடே கூடினவரென் [illegible] ஆனந்தமயாத்மாவென்று சொன்னது, முன்னுக்குப்பின் விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।
अस्पष्टचित्सआत्मैषांपूर्वकोशोऽस्यतेगुणाः ॥

ஆநந்தமயகோசோயஸ்ஸுஷுப்தௌ பரிசிஷ்யதே ।
அஸ்பஷ்டசித்ஸ ஆத்மைஷாம் பூர்வகோசோஸ்யதேகுணா: ॥ கச ॥

ய: யாதொரு [illegible] ஆநந்தமயகோச: ஆனந்தமயகோசன் [illegible] ஸுஷுப்தௌ [illegible] பரிசிஷ்யதே [illegible] அஸ்பஷ்டசித் [illegible] ஸ: அந்த ஆத்மா ஏஷாம் இந்த அன்னமயாதிகோசங்களுக்கு [illegible] க்கிறான் பூர்வகோச: முந்தினகோசமாயிருக்கு அஸ்ய இவனுக்கு தே குணா: அவைகளின் குணங்கள்;

[illegible] ஆத்மாவுக்கு [illegible] சொல்லுகிறார்கள்.

गूढंचैतन्यमुत्प्रेक्ष्यजडबोधस्वरूपताम् ।
आत्मनोब्रुवतेभाट्टाश्चिदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

[illegible] ஜடபோதஸ்வரூபதாம் ।
[illegible] சிதுத்ப்ரேக்ஷோத்திதஸ்ம்ருதே: ॥ கரு ॥

[illegible] உத்ப்ரேக்ஷ்ய [illegible] ஆத்மாவின் [illegible] ஜடபோதஸ்வரூபதாம் சித்ஜடமா [illegible]

ஸாக்ஷ: பாட்டாள் | ஸ்ரூவதே சொல்லுகிருர்கள்.

அ-கை. எதினுலெனில்.

உத்திதஸ்யஸ்மிதே: சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுடையஸ்மரணத்தினுலே | விதம்ஷ்ட்ஸா சைதன்ய முண்டென்று அனுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையே பிரகாசம் பண்ணுகிருர்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाडचस्मृतिस्तदा ।
विनाजाडचानुभूतिंनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜடோபூத்வாததாஸ்வாப்ஸமிதிஜாட்யஸ்ம்ருதிஸ்ததா ।
விநாஜாட்யாநுபூதிம்நகதஞ்சிதுபபத்யதே ॥ ௯௩ ॥

ததா அந்த சுஷுப்தியில் | ததா அந்தக்காலத்தில்

ஜட: பூத்வா ஜடமாய் போய் | ஜாட்யாநுபூதிம் ஜாட்டியானுபவம்

அஸ்வாப்ஸம் இதி தூங்கினேனென்று | விநா இல்லாமல் போனுல்

ஜாட்யஸ்ம்ருதி: எழுந்தவனுக்கு ஜடஸ்மிருதியிருக்கிறது | கதஞ்சித ஒருக்காலுமந்தசிந்தனை ந உபபத்யதே உண்டாகமாட்டாது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபக்ஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. சுஷுப்தியில்,அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் ரூபிக்கிருர்.

द्रष्टुर्द्रष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तौततस्स्वयम् ।
अप्रकाशप्रकाशाभ्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

த்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டேரலோபஸ்ச ஸ்ருதஸ்ஸுப்தௌ ததஸ்ஸ்வயம் ।
அப்ரகாஸப்ரகாஸாப்யாமாத்மா கத்யோதவத்யுத: ॥ ௯௪ ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில் | தத: ஆகையினுலே

த்ரஷ்டு: அறிவுனுடைய | ஸ்வயம். ஸ்வ தானுன ஆத்துமா

த்ருஷ்டே: ஞானத்திற்கு | கத்யோதவத மின்மினிப்பூச்சிபோல

அலோப:ச லோபமின்மையால் | அப்ரகாஸப்ரகாஸாப்யாம்.யுத: பிரகாசாப்பிரகாசங்களோடே கூடியிருக்கிருர்.

ஸ்ருத: (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் தூஷிக்கிருன்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्घटिष्यते ।
तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிரம்ஸஸ்யோபயாத்மத்வம் நகதஞ்சித்கடிஷ்யதே ।
தேநசித்ரூபஏவாத்மேத்யாஹுஸ்ஸாங்க்யாவிவேகிந: ॥ ௯௫ ॥

நிரம்ஸஸ்ய நிரம்சமான (ஆத்துமாவிற்கு)
உபயாத்மகத்வம் இரண்டுவிதமான தன்மையானது
கயம்வத கேவ்வவருத்தப்பட்டாலும்
ந.வயிஷ்யதே கூடமாட்டாது
தேந ஆகையினாலே
விவேகிந: விவேகிகளான
ஸாங்க்யா: சாங்கியர்கள்
விஜ்ஞரூப: சித்ரூபரே
ஆத்மா.இதி ஆத்துமாவென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியபஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांशः प्रकृतेरूपं विकारि त्रिगुणं च तत् ।
चितो भोगापवर्गार्थं प्रकृतिस्सा प्रवर्तते ॥

ஜாட்யாம்ஶ: ப்ரக்ருதேரூபம் விகாரி த்ரிகுணஞ்சதத் ।
சிதோ போகாபவர்காய ப்ரக்ருதிஸ்ஸா ப்ரவர்த்ததே ॥ கக௯ ॥

ஜாட்யாம்ஶ: ஜடமான அம்சமானது[ம்
ப்ரக்ருதே: ரூபம் பிரகிருதியின்ரூப
தத்.ச அந்தப்பிரகிருதியின்ரூபமான
விகாரி விகாரியாயும் [து
த்ரிகுணம் திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
சித: ஆத்துமாவுக்கு(அந்தப்பிரகிருதிகற்பனையின்பிரயோஜனமெதற்கென்றால்)
போகாபவர்கார்த்தம் போகமோக்ஷநிமித்தியம்
ஸா.ப்ரக்ருதி: அந்தப்பிரகிருதியான
ப்ரவர்த்ததே பிரவிருத்திக்கிறது [து

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகிருதியோடே சம்மந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகிருதியானது புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौ भेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थं पूर्वेषामिव चिद्भिदा ॥

அஸங்காயாஶ்சிதேர்பந்தமோக்ஷௌ பேதாக்ரஹான்மதௌ ।
பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம் பூர்வேஷாமிவ சித்பிதா ॥ ௨௦௦ ॥

பேதாக்ரஹாத் பிரகிருதிபுருஷவிவேகமின்மையால்
அஸங்காயா: அசங்கமான
சிதே: சைதன்யத்திற்கு
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்கள்
மதௌ சொல்லப்படுகின்றன
பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம் பந்தமோக்ஷங்களின்விவஸ்தைகளினுடைய நிமித்தம் [க்குப்போல
பூர்வேஷாம் இவ முந்தின வாதிகளு
சித்பித் இந்தசாங்கியர்களுக்கும்ஆத்துமா
பிதா அனேகமென்பதேசித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகிருதி யுண்டென்பதிற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும் சுருதி சொல்லுகிறது.

महत:परमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।
श्रुतावसङ्गतातद्वदसङ्गोहीत्यतस्स्फुटं ॥

மஹத: பரமவ்யக்தமிதி ப்ரக்ருதிருச்யதே|
ஶ்ருதாவஸங்கதா தத்வதஸங்கோ ஹீத்யதஸ்ஸ்புடம்|| ௧௦௧ ||

ஶ்ருதௌ ச்ருதியிலே
மஹத: மகத்தத்வத்திற்கு
பரம் மேலான
அவ்யக்தம். இதி அவ்யக்தமென்று
ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
அஸங்கதா அசங்கத்தன்மையும்
தத்வத் அதுபோல்
அஸங்க: அசங்கர்
இதி இந்தப்புருஷனென்று
ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா
அத: ஆகையினாலே
ஸ்புடம் சுருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவராதிகளின் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதின்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।
ईश्वरंब्रुवतेयोगास्सजीवेभ्यःपरश्श्रुतः ॥

சித்ஸந்நிதௌ ப்ரவ்ருத்தாயா: ப்ரக்ருதேர்ஹி நியாமகம்|
ஈஶ்வரம் ப்ருவதே யோகா: ஸ ஜீவேப்ய: பரஶ்ஶ்ருத:|| ௧௦௨ ||

சித்ஸந்நிதௌ அறிவின்சந்நிதியில்
ப்ரவ்ருத்தாயா: பிரவிருத்தித்திருக்கிற
ப்ரக்ருதே: பிரகிருதிக்கு(எவர்)
நியாமகம் நியாமகரோ (அவரை)
யோகா: யோகிகள்
ஈஶ்வரம் ஈசுவரனென்று
ப்ருவதே சொல்லுகிறார்கள்
ஸ: அந்த ஈசுவரன்
ஜீவேப்ய: ஜீவர்களைக்காட்டிலும்
பர: மேலானவரென்று
ஶ்ருத:.ஹி சொல்லப்படுகிறானன்றோ

அ-கை. பிரகிருதி புருஷாளுக்கு ஈசன் மேலென்று சொல்லுகிற அந்தசுருதிவசனங்களில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।
आरण्यकेसंभ्रमेणह्यन्तर्याम्युपपादितः ॥

ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ இதி ஹி ஶ்ருதி:|
ஆரண்யகே ஸம்ப்ரமேண ஹ்யந்தர்யாம்யுபபாதித:|| ௧௦௩ ||

ஶ்ருதி: சுருதியானது
ஸர்வாத்யக்ஷத்வ ஸர்வேச்வரத்வாதி: ஹி முக்குணங்களுமொருமிக்கிருக்கிற பிரகிருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாயகரென்றும்
குணேஶ: குணத்தலைவரென்றும்
இதி சொல்லுகிறது
ப்ரதாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதி: பிரகிருதிக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கும் பதியாய் [த்தில்
ஸர்வாந்தர்யாமி அந்தர்யாமியென்னுஞசுவரன்
உபவர்ணித: ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்றோ.

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாம்யாவஸ்தை, க்ஷேத்திரஞ்ஞரென்பது ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னும் மற்றவாதிகளின் ஆக்ஷேபமான பேதத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वस्वयुक्तिभिः ।
वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दाढ्यायोदाहरन्तिहि ॥

அத்ராபிகலஹாயந்தேவாதிநஸ்ஸ்வஸ்வயுக்திபி: ।
வாக்யாந்யபியதாப்ரஜ்ஞந்தார்ட்யாயோதாஹரந்திஹி ॥ கசு ॥

வாதிந: வாதிகளானவர்கள்
அத்ர அபி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸ்வஸ்வயுக்திபி: தங்கள் தங்கள் யுக்திகளாலே
கலஹாயந்தே கலகம்பண்ணுகிறார்கள்
வாக்யாநி அபி சுருதிவாக்கியங்களையும்
யதாப்ரஜ்ஞம் தங்கள்புத்திக்கெட்டினவரையில் [ருட்டு
தார்ட்யாய தங்கள் மதம்திடப்படும்பொ
உதாஹரந்தி. ஹி உதகரிக்கிறான்றோ

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।
पुंविशेषोभवेदीशोजीववत्सोप्यसंगचित् ॥

க்லேஶகர்மவிபாகைஸ்ததாஶயைரப்யஸம்யுத: ।
பும்விஶேஷோபவேதீஶோஜீவவத்ஸோப்யஸங்கசித் ॥ கஎ ॥

க்லேஶகர்ம விபாகை: அவித்தைமுதலான பஞ்சக்கிலேசமென்ன கர்மமென்ன இவைகளுடைய பரிபாகமுதலானவைகளோடும்
ததாஶயை: அவைகளின்சேர்க்கைகளோடும்
அஸம்யுத: சேராதவராய்
அபி இருந்தாலும்
பும்விஶேஷ: புருஷர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டரான
ஈஶ: பவேத் ஈசுவரனாகிறார்
ஜீவவத் ஜீவர்கள்போலே
ஸ: அபி அந்தஈசுவரனும்
அஸங்கசித் அசங்க சைதன்னியமென்றறி.

வி-ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

...தங்க்லேசம், அஸ்மிதைக்லேசமென்கிற கிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லகிருஷ்ண கர்மங்களென்ன, இவைகள் கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இவர் அசங்கராகில் நியமனமெப்படிக் கூடுமெனில்.

तथापिपुंविशेषत्वाद्धटतेऽस्यनियंत्रिता ।

ததாபி பும்விசேஷத்வாத் கடதேऽஸ்ய நியந்த்ரிதா ॥ ௧௦௫ ॥

ததா. அபி அப்படியிருந்தாலும்	அஸ்ய இவருக்கு
பும்விசேஷத்வாத் புருஷவிசேஷரானதால்	நியந்த்ரிதா நேமனமானது
	கடதே கூடும்.

அ-கை. அவருக்குநியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில்தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अव्यवस्थावन्धमोक्षावापतेतामिहान्यथा ॥

அவ்யவஸ்தா பந்தமோக்ஷாவாபதேதாமிஹாந்யதா ॥ ௧௦௬ ॥

இஹ. அந்யதா இவரிடத்திலேப்படியில்லையென்றால்	அவ்யவஸ்தா விவஸ்தையில்லை
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்களான	ஆபதேதாம் ஆகிவிடும்

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயுமிருக்கிறாரென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

भीषास्मादित्यवमादावसंगस्यपरात्मनः ।

श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதாவஸங்கஸ்ய பராத்மந: ।

ச்ருதம் தத்யுக்தமப்யஸ்ய க்லேசகர்மாத்யஸங்கமாத் ॥ ௧௦௭ ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதௌ இவரிடத்திலேபயத்தினால்வாயுவாதிகள் சலிக்கிறாரென்கிற இவைமுதலானவாக்கியத்தில்	அஸங்கஸ்ய அசங்கராயிருக்கிற பராத்மந: பிரமத்திற்கேவுதல் தன் ச்ருதம் அபி (வேதங்களில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், அயுக்தத்தை யெப்படி அங்கிகரிக்கலாமெனில்.

க்லேசகர்மாத்யஸங்கமாத் முன்சொல்லப்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன, சுக்லகிருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமு	தலானசேர்க்கைபற்றிருப்பதால்
	அஸ்ய இவருக்கு
	தத்யுக்தம் அதுயோக்கியம்

அ-கை. ஜீவர்களும் அசங்கசித்ரூபர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது ஈசுவரனுக் கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्यथापिच ।

विवेकाग्रहतःक्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

ஜீவா நாஸங்கா:ஸங்கமத்வாத் க்லேசாதி: ந து ஸர்வதா |
விவேகாக்ரஹத: க்லேசகர்மாதி ப்ராக்ஸமீரிதம் || ௧0௮ ||

ஜீவா நாம் ஸ்வ ஜீவர்களும் | விவேகாக்ரஹத: பிரகிருதிபுருஷவி
ஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால் | வேகமின்மையால்
க்லேசாதி: நஹி கிலேசாதிகளில்லை | க்லேசகர்மாதி கிலேசகர்மம்முதலானது
ஏவம் ஸவித் அப்படி யிருந்தபோதி | ப்ராக்ஸமீரிதம் முன்னேசொல்லப்ப
னும் | ட்டது.

அ-கை. தார்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருக்கிறவர்க்கு பேவுதற்றெழி லுண்டென்றதைக் கேட்க சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறாயிருத்தற்பொருட்டு ஞானதி முக்குணங்கள் எப்பொழுதுமங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छागुणानीशस्यमन्वते ।
असंगस्यानियंतृत्वमयुक्तमितितार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநப்ரயத்நேச்சாகுணாநீசஸ்ய மந்வதே |
அஸங்கஸ்யாநியந்த்ருத்வமயுக்தமிதி தார்க்கிகா: || ௧0௯ ||

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்கள் | ப்ரயத்நேச்சாகுணாந் பிரயத்தினமெ
அஸங்கஸ்ய அசங்கருக்கு | ன்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்
நியந்த்ருத்வம் நியமனச்செய்கையானது | கள்
அயுக்தம் இதி நியாயமன்று என்று | ஈசஸ்ய ஈசுவரனுக்கிருக்கிறதாக
நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன | மந்வதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதிகுணமுடைய அவருக்கு ஜீவவிலக்ஷணத்தன்மை யெப்படியெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्यगुणैरेवनचान्यथा ।
सत्यकामस्सत्यसंकल्पइत्यादिश्रुतिजगौ ॥

பும்விசேஷத்வமப்யஸ்ய குணைரேவ நசாந்யதா |
ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப இத்யாதி ச்ருதிஜகௌ || ௧௧0 ||

பும்விசேஷத்வம் அபி புருஷவிசே | லேயேயன்றி
ஷத்வமும் | அந்யதா வேறேவிதத்தினாலே,
அஸ்ய இவருக்கு | ந ச இல்லை
குணை: ஏவ இந்தகுணங்களினா |

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாம: சத்தியகாமரென்றும் | ச்ருதி: சுருதி
ஸத்யஸங்கல்ப: சத்தியசங்கற்பரென்றும் | ஜகௌ சொல்லுகிறது.
இத்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை |

அ-கை. அதிலுந் தோஷமிருப்பதால் வேறுபக்ஷஞ் சொல்லுகிறார்.

नित्यज्ञानादिमत्त्वेस्यसृष्टिरेवसदाभवेत् ।
हिरण्यगर्भईशोऽतोलिङ्गदेहेनसंयुतः ॥

நித்யஜ்ஞாநாதிமத்த்வேஸ்ய ஸ்ருஷ்டிரேவ ஸதாபவேத் |
ஹிரண்யகர்ப ஈஶோதோ லிங்கதேஹேந ஸம்யுத: ||௧௧௧||

நித்யஜ்ஞாநாதிமத்த்வே நித்தியமானஞானாதிகளையுடையவரானதால்	ஸதா.பவேத் எப்போதும்பவிக்கும்
அஸ்ய இவருக்கு	அத: ஆகையினாலே
ஸ்ருஷ்டி:.ஏவ சிருஷ்டியே	ஹிரண்யகர்ப: இரணியகருப்பரே ஈஶ: ஈசுவரனெனப்படுகிறார்.

அ-கை. அவருக்கு பென்னரூபமெனில்.

லிங்கதேஹேந லிங்கதேகத்தோடே	ஸம்யுத: கூடிக்கொண்டிருக்கிறவர்

அ-கை. இரணியகர்ப்பன் ஈசனென்பதில் என்னபிரமாணமெனில்.

उद्गीथब्राह्मणेतस्यमाहात्म्यमितिविस्तृतम् ।
लिङ्गसत्त्वेपिजीवत्वंनास्यकर्माद्यभावतः ॥

உத்கீதப்ராஹ்மணே தஸ்ய மாஹாத்ம்யமிதி விஸ்த்ருதம் |
லிங்கஸத்த்வேபி ஜீவத்வம் நாஸ்ய கர்மாத்யபாவத: || ௧௧௨ ||

உத்கீதப்ராஹ்மணே உத்கீதமென்கிறபிராமணத்தில்	மாஹாத்ம்யம் மான்மியத்தை
	இதி இந்தப்பிரகாரம்
தஸ்ய அவருடைய	விஸ்த்ருதம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. லிங்கதேக சம்பந்தமாகும்போது ஜீவனாகிவிடுவோரெனில்.

அஸ்ய அவருக்கு	கர்மாத்யபாவத: கர்மாதிகளில்லாமையால்
லிங்கஸத்த்வே லிங்கதேகம்	
அபி இருந்தாலும்	ஜீவத்வம்.ந ஜீவத்வமில்லை.

அ-கை. லிங்கதேகம் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு காணப்படாமையால் ஸ்தூலதேகசமஷ்டியபிமானியான விராட்டே ஈசுவரனென்று சொல்லுகிறான்.

स्थूलदेहंविनालिङ्गदेहोनक्वापिदृश्यते ।
वैराजोदेहईशोऽतस्सर्वतोमस्तकादिमान् ॥

ஸ்தூலதேஹம் விநா லிங்கதேஹோ ந க்வாபி த்ருஶ்யதே |
வைராஜோ தேஹ ஈஶோதஸ் ஸர்வதோ மஸ்தகாதிமாந் ||௧௧௩||

ஸ்தூலதேஹம் ஸ்தூலதேகத்தை	ந.த்ருஶ்யதே காணப்படவில்லை
விநா விட்டு	அத: ஆகையால்
லிங்கதேஹ: லிங்கதேகமானது	ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும் [பதான
க்வாபி ஓரிடத்திலும்	மஸ்தகாதிமாந் சிரசுமுதலானதையுடை

வைராஜ: விராட்புருஷனுடைய
தேஹ: தேகமே
ஈஶ: ஈசுவரன்.

அ-கை. அதிருப்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

सहस्रशीर्षेत्येवञ्चविश्वतश्चक्षुरित्यपि ।
श्रुतमित्याहुरनिशंविश्वरूपस्यचिन्तकाः ॥

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷேத்யேவஞ்சவிஶ்வதஶ்சக்ஷுரித்யபி ।
ஶ்ருதமித்யாஹுரநிஶம்விஶ்வரூபஸ்யசிந்தகா: ॥ ௧௧௪ ॥

விஶ்வரூபஸ்யசிந்தகா: விராட்டுபாசகர்கள்
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா இதி ஆயிரஞ்சிரசுடையவர் புருஷனென்ற [யும்
ஏவம்-ச இதுமுதலானவாக்கியத்தை
விஶ்வதஶ்சக்ஷு: எங்குங்கண்ணுடையவர்
இதி அபி என்றவாக்கியமும்
அநிஶம் சதா
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறதென்று
இதி இவ்விதமாக
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இதிலேயுந் தோஷஞ்சொல்லி மதாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सर्वतःपाणिपादत्वेक्रूम्यादेरपिचेशता ।
ततश्चतुर्मुखोदेवएवेशोनेरतःपुमान् ॥

ஸர்வத:பாணிபாதத்வேக்ரும்யாதேரபிசேஶதா ।
ததஶ்சதுர்முகோதேவஏவேஶோநேதர:புமாந் ॥ ௧௧௫ ॥

ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
பாணிபாதத்வே பாணிபாதமென்னும் பக்ஷத்தில் [லான புழுக்களும்
க்ருமிஆதே:அபி மரவெட்டைமுத
ஈஶதா ஈசுவரத்வமுண்டாகும்
தத: ஆகையினாலே
சதுர்முக: பிர்மாவான
தேவ: ஏவ தேவரே
ஈஶ: ஈசுவரர்
இதர: மற்ற
புமாந் புருஷர்
ந அன்று.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

पुत्रार्थंतमुपासीनाएवमाहुःप्रजापतिः ।
प्रजाअसृजतेत्यादिश्रुतिञ्चोदाहरन्त्यमी ॥

புத்ரார்த்தந்தமுபாஸீநாஏவமாஹு:ப்ரஜாபதி: ।
ப்ரஜாஅஸ்ருஜதேத்யாதிஶ்ருதிஞ்சோதாஹரந்த்யமீ ॥ ௧௧௬ ॥

புத்ரார்த்தம் பிள்ளையின் நிமித்தியம்
தம் அவரை
உபாஸீநா: ஏவம் உபாசிக்கிறார்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள் [என்று

ப்ரஜாபதி: பிர்மாவானவர்
ப்ரஜா: பிர்ஜைகளை
அஸ்ருஜத உண்டு பண்ணினுரென்று
இத்யாதிஶ்ருதி.ச இது முதலான சுருதியையும்
அமீ இந்தப்பிராஜாபத்யவாதிகள்
உதாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतःवेधाःकमलजस्ततः ।
विष्णोरेवेशइत्याहुर्लोकेभागवताजनाः ॥

விஷ்ணோர்நாபேஸ்ஸமுத்பூத:வேதா:கமலஜஸ்தத: ।
விஷ்ணுரேவேஶஇத்யாஹுர்லோகேபாகவதாஜநா: ॥ ௧௧௭ ॥

விஷ்ணோ: விஷ்ணுவினுடைய
நாபே: உந்திக்கமலத்திலிருந்து
ஸமுத்பூத: உண்டானவராகையால்
கமலஜ: அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்தவராயிருக்கிற
வேதா: பிர்மா ஈசுவரனுகார்
தத: ஆகையினாலே
விஷ்ணு:ஏவ விஷ்ணுவே
ஈஶ:இதி ஈசுவரனென்று
லோகே லோகத்திலிருக்கிற
பாகவதா: பாகவதர்களான
ஜநா: ஜனங்கள் (சொல்லுகிறார்கள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुंशार्ङ्गीचशक्तस्ततश्शिवः ।
ईशोनविष्णुरित्याहुश्शैवाआगमामानिनः ॥

ஶிவஸ்யபாதாவந்வேஷ்டும்ஶார்ங்கீசஶக்தஸ்ததஶ்ஶிவ: ।
ஈஶோநவிஷ்ணுரித்யாஹுஶ்ஶைவாஆகமமாநிந: ॥ ௧௧௮ ॥

ஶிவஸ்ய.பாதௌ சிவனுடைய பாதங்(களை)
அந்வேஷ்டும் தேடுவதற்கு
ஶார்ங்கீ அஶக்த: விஷ்ணுவானவர் அ(சக்தர்)
தத: ஆகையினாலே
ஶிவ: ஈஶ: சிவனே ஈசவரன்
விஷ்ணு: விஷ்ணுவானவர்
ந ஈஶ:இதி ஈசுவரனில்லையென்று
ஆகமமாநிந: ஆகமாபிமானிகளான
ஶைவா: சைவர்களானவர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காணுபத்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुरत्रयंसाधयितुंविघ्नेशंसोप्यपूजयत् ।
विनायकंप्राहुरीशंगाणापत्यमतेरताः ॥

புரத்ரயம்ஸாதயிதும்விக்நேஶம்ஸோப்யபூஜயத் ।
விநாயகம்ப்ராஹுரீஶம்காணாபத்யமதேரதா: ॥ ௧௧௯ ॥

ஸ: ஶிவ: அந்த சிவனும்
புரத்ரயம் திரிபுரத்தை
ஜாயிதும் ஜெயிக்க
விக்னேஶம் விக்னேசுவரனை
ஸம்பூஜ்ய பூஜித்தார் (அதினால்)
விநாயகம் விநாயகரே
ஈஶம் ஈசுவரனென்று
கணபதிமதோத்யுக்தா: கணபதி மதத்திலே உத்யுக்தரானவர்கள்
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன நியாயத்தை அன்னியமதத்திலும் சொல்லுகிறார்.

एवमन्येस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥

ஏவமந்யேஸ்வஸ்வபக்ஷாபிமாநேநாந்யதாந்யதா ।
மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீநாஶ்ரித்யப்ரதிபேதிரே ॥ கஉ0 ॥

ஏவம் இப்படி
அந்யே பைரவமயிலாராதிகளான [வாதிகள்
ஸ்வஸ்வ தங்கள் தங்கள்
பக்ஷாபிமாநேந பக்ஷத்திலிருக்கிற துரபிமானத்தினாலே
அந்யதா அந்யதா வேறு வேறாக
மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீந் மந்திரங்களையும் அர்த்தவாதங்களையும் கற்பங்(களையும்
ஆஶ்ரித்ய ஆசிரயித்து
ப்ரதிபேதிரே மயங்குகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி யெத்தனைமத மிருக்கிறதெனில்.

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ।

அந்தர்யாமிணமாரப்யஸ்தாவராந்தேஶவாதிந:॥ கஉ0௧ ॥

அந்தர்யாமிணம் அந்தர்யாமியை
ஆரப்ய ஆரம்பிவித்து
ஸ்தாவராந்தேஶவாதிந: ஸ்தாவரம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களை ஈசுவரனென்று வாதிக்கிறவர்களனேகர்கள்.

அ-கை. ஸ்தாவரத்தை ஈசனென்றவாதம் ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥

ஸந்த்யஶ்வத்தார்க்கவம்ஶாதே:குலதைவத்வதர்ஶநாத்॥ கஉக ॥

அஶ்வத்தார்க்கவம்ஶாதே: அரசு எருக்கு மூங்கில் முதலானவைகளை
குலதைவத்வதர்ஶநாத் குலதெய்வமாகக்கொண்டாடுவதால்
ஸந்தி அந்த வாதிகளு மிருக்கிறார்களென்றறி.

அ-கை. இப்படிமதங்கள் பேதமானால் எதைக்கொள்ளுகிறது எதைத்தள்ளுகிறதெனில்.

तत्वनिश्चयकामेनन्यायागमविचारिणाम् ।
एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ க௨௦ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 தத்வநிச்சயம் பண்ண ஆவலுள்ளவர்
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 யுக்தியென்ன சுருதியென்ன இவைகளை விசாரிக்கிறவர்களுக்கு
𑌏𑌕𑌾.𑌏𑌵. அத்வைதமான ஒரே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ஞானம்
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 உண்டாகிறது
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்த இடத்தில்
𑌸𑌾.𑌸𑌾 அந்த ஞானம்
𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 பிரகாசமாக
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு ஆதாரமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
अस्यावयवभूतैस्तुव्याप्तंसर्वमिदंजगत् ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂𑌤𑍁𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌭𑍂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ க௨க ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂.𑌤𑍁 மாயையே
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 மூலப் பிரகிருதியென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அறியவேண்டியது
𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂.𑌤𑍁 மாயாவியே
𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 மகேசுவரனென்றும்
𑌇𑌦𑌂 இந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂. 𑌜𑌗𑌤𑍍 சகல ஜகத்தும்
𑌅𑌸𑍍𑌯 இவனுடைய
𑌅𑌵𑌯𑌵𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃.𑌤𑍁 அவயவங்களானவையே
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தசுருதியி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தியென்றுசொல்லுகிறார்.

इतिश्रुत्यनुसारेणन्यायोनिर्णयईश्वरे ।
तथासत्याविरोधस्स्यात्स्थावरान्तेशवादिनाम् ॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ க௨௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 இப்படி
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 சுருதியினுதவியாலே
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ஈசுவரவிஷயத்தில்நிர்ணயமானது
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 நியாயமென்றறி
𑌤𑌥𑌾.𑌸𑌤𑌿 அப்படியிருந்துள்ளளவில்
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 அந்தர்யாமியை ஆரம்பித்துஸ்தாவரம்வரையிலீசனென்றுவாதிக்கிறவர்களுக்கு
𑌅𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃.𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 விரோதமில்லாமலிருக்கிறது.

அ-கை. ஜகத்காரணமான மாயைக் கென்னரூபமெனில்.

मायाचेयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।
अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिजज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥

[illegible] ॥ கஉரு ॥

[illegible] தமோரூபமாயிருக்கிறது [illegible] பாவது [illegible] அனுபவரூபமாயிருக்கி [illegible] பிரமாணத்தைத்தானே [illegible] ரூபண்ணியிருக்கிறது.

[illegible] என்ன அனுபவ மெனில்.

जडमोहात्मकंतच्चेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।
आबालगोपंस्पष्टत्वादानन्त्यंतस्यसाब्रवीत् ॥

[illegible] ॥ கஉசா ॥

[illegible] குழந்தைமுதல் இடையன்வரையிலெல்லாருக்கும் [illegible] பிரகாசமானபடியினாலே [illegible] அந்தமாயையை அந்தமற்றதென்றும் [illegible] அந்தச்ருதிசொல்லுகிறது.

[illegible] சொல்லுகிறார்.

अचिदात्मघटादीनांयत्स्वरूपंजडंहितत् ।
यत्रकुंठाभवेत् बुद्धिस्समोहइतिलौकिकाः ॥

[illegible] ॥ கஉஎ ॥

[illegible] புத்தியானது [illegible] எந்தமாயையினிடத்தில் [illegible] (சத்தென்றாவது அசத்தென்றாவது நிச்சயிக்கமாட்டாமல்) மழுங்கிப்போகிறதோ

ஸ꞉ அது ஏ
மோஹ꞉ இதி. மோகமென்றும் | லௌகிகா꞉. லோகத்தார் (சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சொன்னபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பிக்கிறார்.

इत्थंलौकिकदृष्टचैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।

இத்த²ம் லௌகிகத்³ருஷ்ட்யைதத் ஸர்வைரப்யநுபூ⁴யதே ॥ ௨௭ ॥

இத்த²ம் இப்படி
ஏதத். இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை
லௌகிகத்³ருஷ்ட்யா லோகதிருஷ்டியினால் | ஸர்வை꞉அபி சகலர்களினாலேயும்
அநுபூ⁴யதே நிஜமென்றனுபவிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிமாயை கடாதிகளைப்போல சர்வானுபவ சித்தமானால் இதைஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கக் கூடாதேயெனில்.

युक्तिदृष्टचात्वनिर्वाच्यंनासदासीदितिश्रुतेः ।
नासदासीद्विभातत्वन्नोसदासीच्चबाधनात् ॥

யுக்தித்³ருஷ்ட்யாத்வநிர்வாச்யம் நாஸதா³ஸீதி³தி ஶ்ருதே꞉ ।
நாஸதா³ஸீத்³விபா⁴தத்வாந்நோ ஸதா³ஸீச்ச பா³த⁴நாத் ॥ ௧௨௮ ॥

யுக்தித்³ருஷ்ட்யா.து யுக்திதிருஷ்டியாய்ப்பார்க்கும்போது
அநிர்வாச்யம். வாக்கால்சொல்லமுடியாததாயிருக்கிற
நாஸதா³ஸீத் இதி சத்து அசத்தென்றுசொல்லக்கூடாதென்று | ஶ்ருதே꞉. சொல்லுகிறசுருதியினாலும்
விபா⁴தத்வாத். லௌகீகர்களுக்குதோன்றுகிறபடியினாலே
அஸத். இல்லாததாகவும்
ந ஆஸீத். ஆகாது.

அ-கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிறசுருதியை காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्टचाश्रुतंतुच्छंतस्यनित्यनिवृत्तितः ॥

வித்³யாத்³ருஷ்ட்யா ஶ்ருதம் துச்ச²ம் தஸ்ய நித்யநிவ்ருத்தித꞉ ॥ ௧௨௯ ॥

தஸ்ய அந்தமாயையானது
வித்³யாத்³ருஷ்ட்யா ஞானிகளினனுபவத்தால் | நித்யநிவ்ருத்தித꞉ எப்போதுங்காணப்படாமையால்
துச்ச²ம் துச்சமென்றுசொல்லப்
ஶ்ருதம், பட்டது.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तुच्छाऽनिर्वचनीयाचवास्तवीचेत्यसौत्रिधा ।
ज्ञेयामायात्रिभिर्बोधैश्श्रौतयौक्तिकलौकिकैः ॥

துச்சா²ऽநிர்வசநீயா ச வாஸ்தவீ சேத்யஸௌ த்ரிதா⁴ ।
ஜ்ஞேயா மாயா த்ரிபி⁴ர்போ³தை⁴꞉ ஶ்ரௌதயௌக்திகலௌகிகை꞉ ॥ ௧௩௰ ॥

அ"ஷூா (ஆகாசபுஷ்பம்போல திரிகாலத்திலுமில்லாததாயும்)
ஸநிவசூவநீயா.வ (சிப்பிவெள்ளிபோல்) அனிர்வசனீயமாயும்
வாஹவீ. (ஜீவனைப்போலே) வாஸ்தவமாயும்
ஐதி இப்படி
ஸஸாதிரயா இந்தமாயைமூவிதமாகும்
ஊயா மாயயானது
மொபெயெ: ஞானத்திலேயும்
ரூளதயளக்கிகஸளகிகெஃ சுருதிசம்பந்தயுக்திகளாலும்லௌகீகர்ளாலும்
திஹிஃஜெஞயா மேலேசொன்னமூன்றுவிதங்களாலேஅறியத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயையானது ஜகத்தைத்தோற்றி மறைக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

अस्यसत्वमसत्वंचजगतोदर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाच्चसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

ஸஸ்யஸகூஉஸகூஞஜமதொஉஸஞயத்யஸௌ ।
ஹஸாரணாசஸஙொவாஉ்யாவிதுவடஸ்தயா ॥ கருக ॥

விதுவடஃ சித்திரபடமானது
ஹஸாரணாக. விரிப்பதினாலும்
ஸஙொகாவாக.வ சுருட்டுவதினாலும்
யயா எப்படி
தயா சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)
ஸஸௌ இந்தமாயையானது (ஜாக்ருரஸ்வப்பனத்தில்)
ஸஸ்ய.ஜமதஃ இந்தஜகத்திற்கு
ஸகூ தோற்றத்தையும் [யும்
ஸஸகூ.வ (சுஷுப்தியில்) மறைப்பை
உஸயதி. காண்பிக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रतीतिर्विनाचितिम् ।
स्वतंत्रापितथैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

ஸ்வதந்த்ராஹிஊயாஸ்யாஉவுதீதெவிநாவிதிம் ।
ஸ்வதந்த்ராவிதயெவஸ்யாஉஸஙஸ்யாந்யாகூதெஃ ॥ கருஉ ॥

விதிம்விநா அறிவைவிட்டு
ஸவுதீதெஃ தோற்றுமையால்
ஊயா மாயையானது
ஸ்வதந்த்ராஸ்யாக அஸ்வதந்திரையாயெப்படி இருக்கிறதோ
தயா ஏவ அப்படியே
ஸஸஙஸ்ய அசங்கரான ஆத்துமாவை
ஸநூயாகூதெஃ வேறாயிருக்கிற ஜீவஜகத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
ஸ்வதந்த்ராஹி ஸ்வதந்திரையாயும்
ஸ்யாக இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராயிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிறதை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கிறார்.

कूटस्थासङ्गमात्मानञ्जगत्वेनकरोतिसा ।
चिदाभासस्वरूपेणजीवेशावपिनिर्ममे ॥

கூடஸ்தாஸங்கமாத்மாநஞ்ஜகத்வேநகரோதிஸா ।
சிதாபாஸஸ்வரூபேணஜீவேசாவபிநிர்மமே ॥ ௧௩௨ ॥

ஸா அந்த மாயையானது
கூடஸ்தம் கூடஸ்தராயும்
அஸங்கம் அசங்கராயுமிருக்கிற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
ஜகத்வேந ஜகத்தாக
கரோதி பண்ணுகிறது.

சிதாபாஸஸ்வரூபேண சிதாபாச ஸ்வரூபர்களான
ஜீவேசௌ அபி ஜீவேசுவரர்களையும்
நிர்மமே உண்டுபண்ணுகிறதென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது

அ-கை. அப்போகூடஸ்தத்தன்மை கெட்டதேயெனில்.

कूटस्थमनुपद्रुत्यकरोतिजगदादिकम् ।

கூடஸ்தமநுபத்ருத்யகரோதிஜகதாதிகம் ॥ ௧௩௩ ॥

கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
அநுபத்ருத்ய உபத்திரவம் பண்ணாமலே
ஜகதாதிகம் ஜகத்துமுதலானதை
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறது.

அ-கை. புருஷனைத்தொடாமல் பிள்ளை பெற்றாளென்பது கூடாததுபோல ஆத்துமாவைத் தொடாமல் ஜகத்துமுதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறது கூடாதெனில்.

दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाचमत्कृतिः ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம்மாயாயாம்காசமத்க்ருதி: ॥ ௧௩௪ ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிற
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
கா சமத்க்ருதி: இதென்ன ஆச்சரியம்

தா-ம். அப்படி இல்லாமற்போனால் மாயையென்கிற பெயரே யெடுபட்டுப்போம்.

இ-தி. சமுத்திரத்தை தாண்டின அனுமாருக்கு வாய்க்கால் தாண்டுவது பிரயாசை இல்லாததுபோலவறி.

அ-கை. மாயை இத்தன்மையென்பதில் லோகதிருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

द्रवत्वमुदकेवह्नावौष्ण्यंकाठिन्यमश्मनि ।
मायायांदुर्घटत्वंचस्वतस्सिध्यतिनान्यतः ॥

த்ரவத்வமுதகேவஹ்நாவௌஷ்ண்யங்காடிந்யமஸ்மநி ।
மாயாயாந்துர்கடத்வஞ்சஸ்வதஸ்ஸித்யதிநாந்யத: ॥ ௧௩௫ ॥

உதகே ஜலத்தில்
த்ரவத்வம் நெகிழ்ச்சியும்

வஹ்நௌ அக்கனியில்
ஔஷ்ண்யம் உஷ்ணமும்

அஶ்மநி கல்லில் [மோ | வைக்கிறதும்
காடிந்யம் கடினமும்அப்படிஸ்வபாவ | ஸ்வத: ஸ்வாபமாகவே
மாயாயாம் அப்படிமாயையினிடத்தில் | ஸித்யதி சித்தித்திருக்கிறது
அகடிதகடநம் ச கூடாததைக் கூட்டி | ந அந்யத: மற்றொன்றினால்வந்ததல்ல

அ-கை. மாயைக்கதிஷ்டானந் தெரியும்வறை மாயாகாரியம் சத்தியம்போலவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

नवेत्तिलोकोयावत्तंसाक्षात्तावच्चमत्कृतिम् ।
धत्तेमनसिपश्चात्तुमायैषेत्युपशाम्यति ॥

நவேத்திலோகோயாவத்தம்ஸாக்ஷாத்தாவச்சமத்க்ருதிம் ।
தத்தேமநஸிபஶ்சாத்துமாயைஷேத்யுபஶாம்யதி ॥ கநசு ॥

லோக: ஜனமானது
தம் அந்த
ஸாக்ஷாத் இந்திரஜாலக்காரனைப்பிரத்தியக்ஷமாக
யாவத் எதுவரையிலும்
நவேத்தி அறியவில்லையோ
தாவத் அதுவரையிலும்
சமத்க்ருதிம் இந்திரஜாலமான அந்த
சமத்காரத்தை வாஸ்தவமாகவே
மனஸி மனதில்
தத்தே தரிக்கிறார்
பஶ்சாத்து அவனையறிந்தபிற்பாடோவென்றால்
ஏஷா இது
மாயா இதி மாயையென்று
உபஶாம்யதி உபசாந்தியடைகிறார்.

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தைசத்தியமென்கிற நையாயிகர்களான வாதிகளிடத்தில் சங்கைபண்ணு நம்மிடத்தில் பண்ணாதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरंतिहिचोद्यानिजगत्सत्यत्ववादिषु ।
नचोद्यंनीयंमायायांतस्याश्चोद्यैकरूपतः ॥

ப்ரஸரந்திஹிசோத்யாநிஜகத்ஸத்யத்வவாதிஷு ।
நசோத்யநீயம்மாயாயாம்தஸ்யாஶ்சோத்யைகரூபத: ॥ கநஎ ॥

ஜகத் ஜகத்தை [களிடத்தில் | ப்ரஸரந்தி,ஹி பண்ணத்தக்கதன்றோ
ஸத்யத்வவாதிஷு நிஜமென்கிற வாதி | மாயாயாம் மாயையினிடத்தில் [ன்று
சோத்யாநி ஆக்ஷேபணைகள் | நசோத்யநீயம் ஆக்ஷேபிக்கத் தக்கத

அ-கை. அதுஎதினாலென்றால்.

தஸ்யா: அந்தமாயைக்கு | சோத்யைகரூபத: ஆக்ஷேபமே முக்கியவடிவமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அதிகப்பிரசங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

चोद्येपियदिचोद्यंस्यात्तच्चोद्येचोद्यतेमया ।
परिहार्यंततश्चोद्यंनपुनःप्रतिचोद्यताम् ॥
சோத்₃யேபியதி₃சோத்₃யம்ஸ்யாத்தச்சோத்₃யேசோத்₃யதேமயா ।
பரிஹார்யம்ததஶ்சோத்₃யம்நபுந:ப்ரதிசோத்₃யதாம் ॥ ௧௩௮ ॥

சோத்₃யே அபி ஆக்ஷேபத்திலும்
சோத்₃யம் ஸ்யாத் யதி₃ ஆக்ஷேபிப்பை யேயானால்
தச்சோத்₃யே அந்தஆக்ஷேபத்தில்
மயா என்னாலும்
சோத்₃யதே ஆக்ஷேபிக்கப்படும்
தத: ஆகையினாலே
சோத்₃யம் ஆக்ஷேபமானது
பரிஹார்யம் பரிஹரிக்கத்தக்கது
புந: மறுபடியொருக்காலும்
ந ப்ரதிசோத்₃யதாம் இப்படி ஆக்ஷேபிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை வெளிபண்ணுகிறார்.

विस्मयैकशरीरायाःमायायाश्चोद्यरूपतः ।
अन्वेष्यःपरिहारोस्याःबुद्धिमद्भिःप्रयत्नतः ॥
விஸ்மயைகஶரீராயா:மாயாயாஶ்சோத்₃யரூபத: ।
அந்வேஷ்ய:பரிஹாரோஸ்யா:பு₃த்₃தி₄மத்₃பி₄:ப்ரயத்நத: ॥ ௧௩௯ ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா: ஆச்சரியப்படும்படியானமுக்கியவடிவமாயிருக்கிற
மாயாயா: மாயையானது
சோத்₃யரூபத: ஆக்ஷேபஸ்வரூபமாயிருப்பதால்
அஸ்யா: இந்தமாயைக்கு
பரிஹார: பரிஹாரமானது
பு₃த்₃தி₄மத்₃பி₄: புத்திசாலிகளினாலே
ப்ரயத்நத: பிரயத்தினமாக
அந்வேஷ்ய: தேடத்தக்கது.

அ-கை. மாயைக்குப் பரிஹாரந் தேடச்சொன்னது நியாயந்தான், மாயையென்பது இல்லையேயெனில்.

मायात्वमेवनिश्चेयमितिचेत्तर्हिनिश्चिनु ।
लोकप्रसिद्धमायायाःलक्षणंयत्तदीक्ष्यताम् ॥
மாயாத்வமேவநிஶ்சேயமிதிசேத்தர்ஹிநிஶ்சிநு ।
லோகப்ரஸித்₃த₄மாயாயா:லக்ஷணம்யத்ததீ₃க்ஷ்யதாம் ॥ ௧௪௦ ॥

மாயாத்வம் ஏவ மாயையென்றசொல்லேஅர்த்தத்திலில்லையென்றிருப்பதுனாலதை இல்லையென்று
நிஶ்சேயம் நிச்சயம்
இதி சேத் பண்ணவேண்டியதேயெனில்
தர்ஹி அப்படி
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு
லோகப்ரஸித்₃த₄மாயாயா: லோகப்பிரசித்தமான இந்திரஜாலம்முதலானமாயைக்கு
யத் லக்ஷணம் ததீ₃க்ஷ்யதாம் யாதொருலக்ஷணமுண்டோ அந்தலக்ஷணம் மாயையில்பார்க்கத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயைக்கு லக்ஷணமேதெனில்.

ननिरूपयितुंशक्याविस्पष्टंभासतेचया ।
सामायेतीन्द्रजालादौलोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதும்ஶக்யாவிஸ்பஷ்டம்பாஸதேசயா ।
ஸாமாயேதீந்த்ரஜாலாதௌலோகாஸ்ஸம்ப்ரதிபேதிரே ॥ ௧௪௧ ॥

யா யாதொன்று
நிரூபயிதும் ரூபித்ததற்கு
ந ஶக்யா முடியாததாயும்
விஸ்பஷ்டம் ச பிரகாசமாயும்
பாஸதே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற[தோ
ஸா அது
மாயா இதி மாயையென்று
இந்த்ரஜாலாதௌ இந்திரஜாலாதியில்
லோகா: ஜனங்கள்
ஸம்ப்ரதிபேதிரே நன்றாக அறிகிறா[கள்.

அ-கை. இனி தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टंभातिजगच्चेदमशक्यंतन्निरूपणम् ।
मायामयंजगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்பஷ்டம்பாதிஜகச்சேதமஶக்யந்தந்நிரூபணம் ।
மாயாமயஞ்ஜகத்தஸ்மாதீக்ஷஸ்வாபக்ஷபாதத: ॥ ௧௪௨ ॥

இதம் இந்த
ஜகத் ச ஜகத்தும்
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
பாதி தோன்றுகிறது [மானது
தந்நிரூபணம் அதினுடையநிரூபண
அஶக்யம் அசக்தமாயிருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அபக்ஷபாதத: பக்ஷபாதமில்லாம[லே
ஜகத் ஜகத்தை
மாயாமயம் மாயாமயமென்றே
ஈக்ஷஸ்வ பாரு.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुमारब्धेनिखिलैरपिपंडितैः ।
अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्ष्यासुभातिचित् ॥

நிரூபயிதுமாரப்தேநிகிலைரபிபண்டிதை: ।
அஜ்ஞாநம்புரதஸ்தேஷாம்பாதிகக்ஷ்யாஸுபாதிசித் ॥ ௧௪௩ ॥

நிகிலை: சமஸ்தர்களான [னாலும்
பண்டிதை: அபி வித்துவான்களா
நிரூபயிதும் ஜகத்தைநிரூபணஞ் செய்தற்கு
ஆரப்தே ஆரம்பித்ததுள்ளளவில்
தேஷாம் அவர்களுடைய
காஸு ஒவ்வொருவிதங்களாயுள்.
கக்ஷ்யாஸு கக்ஷிகளிலும் [ள
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமே
புரத: பாதி முன்னர்விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्येणोत्पादिताःकथम् ।
कथंवातत्रचैतन्यमित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

தெஹெந்திரியாதயோபாவாஃவீர்யேணோத்பாதிதாஃகதம் ।
கதம்வாதத்ரசைதந்யமித்யுக்தேதேகிமுத்தரம் ॥ கசச ॥

தெஹெந்திரியாதயஃ தேகேந்திரியம் முதலாய
பாவாஃ பாவங்கள்
வீர்யேண சுக்லத்தினலே
கதம் எப்படி
உத்பாதிதாஃ உண்டுபண்ணப்பட்டன
தத்ர அந்ததேகாதிகளில்
சைதந்யம் சைதன்யமானது
கதம்வா இனெப்படிவந்ததென்றிப்படி
உக்தே கேட்கப்படுவையேயானல்
தெ உனக்கு
உத்தரம் சமாதானம்சொல்ல
கிம் என்னஇருக்கிறது.

அ-கை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிறர்

वीर्यस्यैषस्वभावश्चेत्कथंतद्विदितंत्वया ।
अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवंध्यवीर्यतः ॥

வீர்யஸ்யைஷஸ்வபாவஸ்சேத்கதம்தத்விதிதம்த்வயா ।
அந்வயவ்யதிரேகௌயௌபக்நௌதௌவந்த்யவீர்யதஃ ॥ கசரு ॥

வீர்யஸ்ய சுக்லத்திற்கே
ஏஷஃ இப்படி
ஸ்வபாவஃசேத் சரீராதிகளாகிறது ஸ்வபாவமேயானல்
தத் த்வயா அது உன்னலே
கதம் எப்படி
விதிதம் அறியப்பட்டது அதற்குசாக்ஷியேதெனில்
யௌ யாதொரு
அந்வய வ்யதிரேகௌ அன்வய வியதிரேகங்களேயாம்
தௌ அந்தஅன்வயவியதிரேகங்களெப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில் தேகமுண்டு எங்கே வீரியமில்லையோ அங்கே தேகமில்லையென்பது தான்
வந்த்யவீர்யதஃ பக்நௌ மலட்டுவீரியத்தினலவைகள் தடைபட்டுப்போகின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதேகாதிகளைக்கற்பிப்பது ஸ்வபாவமென்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களாயிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையால்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும் தேகமுண்டாகாமையாலும் ஸ்வப்னமனோராஜ்யாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவதாலும் நீசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் நடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவனேடேயும் கர்மத்தோடேயும் சேர்ந்தவீரியத்தினலேயே சரீரமுண்டாகிறதென்றறி.

அ-கை. இப்படி யடிக்கடிகேட்டதின்பின் சிஷ்யனுடைய உத்தரத்தின் முடிவேதெனில்.

नजानामिकिमप्येतदित्यन्तेशरणंतव ।

अतएवमहांतोस्यप्रवदन्त्यैन्द्रजालिताम् ॥

நஜாநாமிகிமப்யேததித்யந்தேஶரணம்தவ ।

அதஏவமஹாந்தோஸ்யப்ரவதந்த்யைந்த்ரஜாலிதாம் ॥ கசகூ ॥

நஜாநாமி கிம் அபி இந்தத்தேகாதியுண்டாகிறவித மின்னவிதமென்று
நஜாநாமி யாதொன்றும்நான் அறியவில்லையாகையால் நீரேசமாதானம் சொல்லவேண்டும்
இதி என்று
அந்தே முடிவில்
தவ ஶரணம் உமக்கே சரணமென்று சொன்னான்
அதஏவ ஆகையினாலேயே
மஹாந்த: மகான்கள்
அஸ்ய இந்ததேகாதிக்கு ஐந்த்ரஜாலிதாம் இந்திரஜாலசாம்யத்
ப்ரவதந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அனிர்வசனீயமென்பதில் பெரியவாளால் வசிஷ்டருடையவாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

एतस्मात्किमुवेन्द्रजालमपरंयद्गर्भवासेस्थितम्

रेतश्चेततिहस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनानांकुरम् ।

पर्यायेणशिशुत्वयौवनजराविषैरनेकैर्वृतम्

पश्यत्यत्तिशृणोतिजिघ्रतितथागच्छत्यथागच्छति ॥

ஏதஸ்மாத்கிமுவேந்த்ரஜாலமபரம்யத்கர்பவாஸேஸ்திதம்

ரேதஶ்சேததிஹஸ்தமஸ்தகபதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் ।

பர்யாயேணஶிஶுத்வயௌவநஜராவேஷைரநேகைர்வ்ருதம்

பஶ்யத்யத்திஶ்ருணோதிஜிக்ரதிததாகச்சத்யதாகச்சதி ॥ கசஎ ॥

கர்பவாஸே சர்பவாசத்தில்
ஸ்திதம் இருந்த
யத்ரேத: யாதொருசுக்லமுண்டோ
ஹஸ்தமஸ்தக பதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் அதேகைகளாயும் தலையாயும் பாதங்களாயும் நானாவிதங்களான அவயவங்களுடன்
சேததி சேஷ்டிக்கிறது
பர்யாயேண கிரமமாக
ஶிஶுத்வயௌவந ஜராவேஷை: } வாலிபம்யௌவனம் ஜரையென்ற வேஷங்களான
அநேகை: அனேகங்களோடே
வ்ருதம் கூடினதாய்
பஶ்யதி பார்க்கிறது
அத்தி சாப்பிடுகிறது
ஶ்ருணோதி கேட்கிறது
ஜிக்ரதி முகர்ந்துபார்க்கிறது
ததா அப்படி

நஷ்டி போகிறது	ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமானது
புந꞉ மறுபடி	அபரம் வேறே
ஸமுத்பத்தி வருகிறது (ஆகையால்)	கிமஸ்தி என்ன இருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
ஜாதுச்சித் இதைக்காட்டிலும்	

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्वटधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।
कधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥

தேஹவத்வடதா⁴நாதௌ³ஸுவிசார்யவிலோக்யதாம் ।
க்வதா⁴நாகுத்ரவாவ்ருக்ஷாஸ்தஸ்மாந்மாயேதிநிஶ்சிநு ॥ சசஅ ॥

தேஹவத் தேகம்போலே	குத்ர வா எவ்விடத்தில்
வடதா⁴நாதௌ³ ஆலம்விதை முதலான	வ்ருக்ஷா꞉ மரங்களிருக்கின்றன
ஸுவிசார்ய நன்றாய்விசாரித்து	தஸ்மாத் ஆகையினாலே
விலோக்யதாம் பார்க்கத்தக்கது [து	மாயா இதி மாயையென்றே
க்வதா⁴நா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிறதி[லும்	நிஶ்சிநு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிருக்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே யெனில்.

निरुक्तावभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।
हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிருக்தாவபி⁴மாநந்தேத³த⁴தேதார்கிகாத³ய꞉ ।
ஹர்ஷமிஶ்ராதி³பி⁴ஸ்தேதுக²ண்ட³நாதௌ³ஸுஶிக்ஷிதா꞉ ॥ கசகூ ॥

நிருக்தௌ நிருக்தியில்	தலானவர்களாலே
தே அந்த	க²ண்ட³நாதௌ³ கண்டனம் முதலானகிரந்தத்தில்
தார்கிகாத³ய꞉ தார்க்கிகாதிகள்	தே து அந்ததார்க்கிகாதிகள்
அபி⁴மாநம் அபிமானத்தை	ஸுஶிக்ஷிதா꞉ நன்றாய்சிக்ஷிக்கபட்டிருக்கிறார்கள்.
த³த⁴தே வகித்திருக்கிறார்கள்	
ஹர்ஷமிஶ்ராதி³பி⁴꞉ ஹருஷமிசிருள்மு-	

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्याःखलुयेभावाःनतांस्तर्केषुयोजयेत् ।
अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥

அசிந்த்யா꞉க²லுயேபா⁴வா꞉நதாம்ஸ்தர்கேஷுயோஜயேத்।
அசிந்த்யரசநாரூபம்மநஸாபிஜக³த்க²லு ॥ கரு௦ ॥

அசிந்த்யா: சிந்திக்கக்கூடாதனவான
யே பாவா: யாதொருபாவங்கள்
ஸந்தி உண்டோ
தாந் அவைகளை
தர்கேண யுக்திகளிலே
ந யோஜயேத் சேர்க்கக்கூடாது

ஜகத் ஜகத்தானது
ஏவம் அபி ஸதி மனதிலும்
அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனை
ஸந்தி அன்றோ.

அ-கை. ஜகத்து அசிந்தியரூபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற்றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिबीजंमायेतिनिश्चिनु ।
मायाबीजंतदेवैकंसुषुप्तावनुभूयते ॥

அசிந்த்யரசநாஶக்திபீஜம்மாயேதிநிஶ்சிநு ।
மாயாபீஜம்ததேவைகம்ஸுஷுப்தாவநுபூயதே ॥கருக॥

அசிந்த்யரசநா இன்னபடியென்று சிந்திக்கக்கூடாதனது
ஶக்திபீஜம் கற்பனைசக்திக்குப் பீஜமானது
மாயா இதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு (அதுஎங்கேகாணலாமென்றால்

ஸுஷுப்தௌ ஸுஷுப்தியிலே
தத் ஏகம் அந்தஒன்றான
மாயாபீஜம் மாயாபீஜமானது
அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகிறதல்லவா.

அ-கை. மாயை ஜகத்காரணமென்பதெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंबीजइवद्रुमः ।
तस्मादशेषजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥
याबुद्धिवासनास्तासुचैतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத்தத்ரலீநம்பீஜஇவத்ரும: ।
தஸ்மாதஶேஷஜகதோவாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா: ॥கருஉ॥
யாபுத்திவாஸநாஸ்தாஸுசைதந்யம்ப்ரதிபிம்பதி ।

பீஜே விதையில்
த்ரும: இவ மரம்இருப்பதுபோல
தத்ர அந்தசுஷுப்தியில்
ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஜகத் ஜாக்கிரஸ்வப்னம்முதலான ஜகத்து
லீநம் லயித்திருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அஶேஷஜகத: சமஸ்த்த ஜகத்தினுடைய

வாஸநா: வாசனைகள்
தத்ர அந்த மாயையில்
ஸம்ஸ்திதா: இருக்கின்றன
யா: யாதொரு
புத்திவாஸநா: புத்திவாசனைகளுண்டோ
தாஸு அந்த வாசனைகளிலே
சைதந்யம் சைதன்யமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது.

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்காணத்தெரியவில்லையெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

மேகாகாஶவதஸ்பஷ்டசிதாபாஸோநுமீயதாம் ॥ கருங ॥

மேகாகாஶவத் மேகாகாசம்போலே	அநுமீயதாம் அனுமானத்தால் அறியத்தக்கவன்.
அஸ்பஷ்டசிதாபாஸ: விளக்கமற்ற சிதாபாஸன்	

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பந் தெரியாமல்போனாலுங் கடஜலத்தில்பிரதிபிம்பம் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனுமானங்கூடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्बीजंधीरूपेणप्ररोहति ।
अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टंप्रतिभासते ॥

ஸாபாஸமேவதத்பீஜம்தீரூபேணப்ரரோஹதி ।
அதோபுத்தௌசிதாபாஸோவிஸ்பஷ்டம்ப்ரதிபாஸதே ॥ கருச ॥

தத். பீஜம் அந்த மாயாபிஜமானது	புத்தௌ புத்தியிலே
ஸாபாஸம்.ஏவ ஆபாசத்தோடே கூடினதாகவே	சிதாபாஸ: சிதாபாசனானவன்
தீரூபேண புத்திரூபமாக	விஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ப்ரரோஹதி முளைக்கிறது	ப்ரதிபாஸதே பிரதிபலித்து விளங்குகிறான்.
அத: ஆகையினாலே	

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமேபுத்திவிருத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவனாயிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்திவிருத்தியின்தன்மையை யடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மாயையின் ரூபமேயிச்சீவனும், இதிற்சற்றேனு மையமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரரான் மாயிகாளென்பதற்கு, சுருதியையும், ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।
मेघाकाशजलाकाशाविवतौसुव्यवस्थितौ ॥

மாயாபாஸேநஜீவேஶௌகரோதீதிஶ்ருதௌஶ்ருதம் ।
மேகாகாஶஜலாகாஶாவிவதௌஸுவ்யவஸ்திதௌ ॥ கருரு ॥

மாயா மாயையானது	கரோதி இதி உண்டுபண்ணிற்றென்று
ஆபாஸேந பொய்யாக	ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

மேகாகாசஜலாகாசாவிவ மேகாகாசம்போல் ஈசனென்றும் ஜலாகாசம்போல ஜீவனென்றும் | தௌ அவர்கள் ஸம்ப்ரவஸ்தித்தௌ முன்னமே விவஸ்தைபண்ணப்பட்டார்கள்.

அ-கை. அதையே ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

मेघवद्वर्ततेमायामेघस्थिततुषारवत् ।
धीवासनाश्चिदाभासस्तुषारस्थखवत्स्थितः ॥

மேகவத்வர்த்ததேமாயாமேகஸ்தித துஷாரவத் ।
தீவாஸநாச்சிதாபாஸஸ்துஷாரஸ்த²க²வத்ஸ்தி²த꞉ ॥ ௧௫௯ ॥

மாயா மாயையானது
மேகவத் மேகம்போலே
வர்த்ததே இருக்கிறது
மேகஸ்தித துஷாரவத் மேகத்திலிருக்கிற மழைத்துளிகள்போல
தீவாஸநா꞉ புத்திவாசனைகள்
துஷாரஸ்த²க²வத் அந்த துளிகளிலிருக்கிற ஆகாசம்போலே
சிதாபாஸ꞉ அந்த (வாசனைகளிலே) சிதாபாசன்
ஸ்தித꞉ இருக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமேதெனில்.

मायाधीनश्चिदाभासश्श्रुतोमायीमहेश्वरः ॥

மாயாதீ⁴நஶ்சிதா³பா⁴ஸஶ்ஶ்ருதோமாயீமஹேஶ்வர꞉ ।

மாயாதீந꞉ மாயையின்வசமாயிருக்கிறவன்
சிதாபாஸ꞉ சிதாபாசனானஜீவன்
மஹேஶ்வர꞉ மஹேசுவரன்
மாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணிக்கொண்டவனென்று
ஶ்ருத꞉ (முன்சொல்லி) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்திவாசனைப் பிரதிபிம்பனுக்கு, ஈசுவரத்துவம் யெப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

अन्तर्यामीचसर्वज्ञोजगद्योनिस्सएवहि ।
सौषुप्तमानन्दमयंप्रक्रम्यैवंश्रुतिर्जगौ ॥
एषसर्वेश्वरइतिसोयंवेदोक्तईश्वरः ॥

அந்தர்யாமீசஸர்வஜ்ஞோஜக³த்³யோநிஸ்ஸஏவஹி ॥ ௧௬௦ ॥
ஸௌஷுப்தமாநந்த³மயம்ப்ரக்ரம்யைவம்ஶ்ருதிர்ஜகௌ³ ।
ஏஷஸர்வேஶ்வரஇதிஸோயம்வேதோ³க்தஈஶ்வர꞉ ॥ ௧௬௧ ॥

ஸ꞉ ஏவ அவரே
அந்தர்யாமீ ச அந்தரியாமியென்றும்
ஸர்வஜ்ஞ꞉ சர்வஞ்ஞனென்றும்
ஜக³த்³யோநி꞉ ஜகத்காரணரென்றும்

ஸாக்ஷாத் சாக்ஷாத்திரிருக்கிற
ஆநந்தமயம் ஆனந்தமயனை
ப்ராரப்ய ஆரம்பித்து
ஏஷ: இவரே
ஸர்வேச்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஏவம் இப்படி
ச்ருதி: (மாண்டூக்ய) சுருதி
ஜகௌ ஹி சொல்லுகிறதன்றோ
ஸ: இந்த
அயம் இவரே
வேதோக்த: வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட
ஈச்வர: ஈசுவரன்.

அ-கை. ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அனுபவவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकेतस्यनैवविप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्याविर्तक्यत्वान्मायायांसर्वसंभवात् ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே தஸ்ய நைவ விப்ரதிபத்யதாம் ।
ச்ரௌதார்த்தஸ்யாவிதர்க்யத்வாந்மாயாயாம் ஸர்வஸம்பவாத் ॥

தஸ்ய அந்த ஆனந்தமயனுக்கு
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே சர்வஞ்ஞத்துவமுதலானகுணமுண்டென்பதில்
விப்ரதிபத்யதாம் ந ஏவ ஆட்சேபிக்கத்தக்கதேயன்று
ச்ரௌதார்த்தஸ்ய வேதார்த்தமானது
அவிதர்க்யத்வாத் ஆட்சேபிக்கக்கூடாத நிர்ணயமானதால்
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
ஸர்வஸம்பவாத் சகலகுணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. சுருதி இருந்தாலும், யுக்திக்குத் தடைபட்டால், ஜலத்தில் கல்மிதக்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமேயெனில், சுருதிப்பிரமாணம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्यथयितुंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

அயம் யத் ஸ்ருஜதே விச்வம் ததந்யதயிதும் புமாந் ।
நகோபி சக்தஸ்தேநாயம் ஸர்வேச்வர இதீரித: ॥ ௧௩௦ ॥

அயம் ஆனந்தமயனை இவர்
யத் விச்வம் எந்தஜாக்கிரதாதி ஜகத்தை
ஸ்ருஜதே உண்டுபண்ணுகிறாரோ
தத் அதை
அந்யதயிதும் வேறுவிதமாகப் பண்ணுவதற்கு
க: யாதொரு
புமாந் புருஷனும்
ந சக்த: சமர்த்தனுயில்லையோ
தேந ஆகையினாலே
அயம் இவர்
ஸர்வேச்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்போசர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

अशेषप्राणिबुद्धीनांवासनास्तत्रसंस्थिताः ।
ताभिःक्रोडीकृतंसर्वन्तेनसर्वज्ञईरितः ॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம்வாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா: ।
தாபி:க்ரோடீக்ருதம்ஸர்வந்தேநஸர்வஜ்ஞஈரித:॥ ௧௯௧ ॥

அஶேஷப்ராணிபுத்தீநாம் சகலப்பி
ராணிகளின் புத்திகளுடைய
வாஸநா: வாசனைகளானவை
தத்ர அந்த்சுஷுப்திசம்மந்தமான
ஸம்ஸ்திதா: மாயையிலிருப்பதால்
தாபி: அவைகளினாலே
க்ரோடீக்ருதம் சேர்க்கப்பட்டது
ஸர்வம் சமஸ்தமாயிருக்கிற
தேந அந்தவாசனைகளையறிவதினாலே
ஸர்வஜ்ஞ: சர்வஞ்ஞரென்று
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினால் அறியப்படவில்லையெனில்.

वासनानांपरोक्षत्वात्सर्वज्ञत्वंनहीक्ष्यते ।
सर्वबुद्धिषुतद्दृष्ट्वावासनास्वनुमीयताम् ॥

வாஸநாநாம்பரோக்ஷத்வாத்ஸர்வஜ்ஞத்வம்நஹீக்ஷ்யதே ।
ஸர்வபுத்திஷுதத்த்ருஷ்ட்வாவாஸநாஸ்வநுமீயதாம்॥ ௧௯௨ ॥

வாஸநாநாம் வாசனைகளானவை[தால்
பரோக்ஷத்வாத் பரோக்ஷமாகஇருப்ப
ஸர்வஜ்ஞத்வம் (அதை யறிகிற) சர்வ
ஞ்ஞத்துவம் [யன்றோ
நஹி ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லை
ஸர்வபுத்திஷு சர்வபுத்திவிருத்தி
களிலே
தத் அதை
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
வாஸநாஸு வாசனைகளிலே (சர்வ
ஞ்ஞத்துவமுண்டென்று) [கது.
அநுமீயதாம் அனுமானம்பண்ணத்தக்

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்தியிலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவம், தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென்றறியத்தக்கது. காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரியாமித்துவத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विज्ञानमयमुख्येषुकोशेष्वन्यत्रचैवहि ।
अन्तस्तिष्ठन्यमयतितेनान्तर्यामितांव्रजेत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யேஷுகோஶேஷ்வந்யத்ரசைவஹி ।
அந்தஸ்திஷ்டந்யமயதிதேநாந்தர்யாமிதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௧௯௩ ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 விஞ்ஞானமயன் முதலான
𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 கோசங்களிலும்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 பிருதிவிமுதலானமற்ற
𑌏𑌵 𑌹𑌿 இடங்களிலும்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 உள்ளே
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 இருந்துகொண்டு
𑌯𑌮𑌯𑌤𑌿 நியமனம் பண்ணுகிறார்
𑌤𑍇𑌨 அதினாலே [தலை
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂 அந்தரியாமியாயிருத்
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 அடைகிறார்.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமாணமென்று காண்பிக்கிறார்.

बुद्धौतिष्ठन्नान्तरोस्या:धियानेक्ष्यश्चधीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌧𑍀𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌧𑌿𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ கசு௪ ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 புத்தியிலே
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 இருந்துகொண்டு
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 இந்த புத்திக்கு
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 சூட்சுமராகவும்
𑌧𑌿𑌯𑌾 புத்தியினாலே
𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌨 பார்க்கப்படாதவராயும்
𑌧𑍀𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌚 புத்தியாகிற வடிவத்தையுடையவராயும்
𑌧𑌿𑌯𑌂 புத்தியை
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 உள்ளே இருந்து
𑌯𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 நியமனம் பண்ணுகிறவராயுமிருக்கிறாரென்று
𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨 வேதத்தினாலே
𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌂 கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறா.

तन्तुःपटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवस्थितः ॥

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃𑌪𑌟𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ கசுரு ॥

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 நூலானது
𑌪𑌟𑍇 வஸ்திரத்தில்
𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 உபாதானகாரணமாக
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 எப்படி
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 இருக்கிறதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌯𑌂 அந்த (ஈசுவரனும்)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 சர்வோபாதானகாரணரானதால்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 சகலத்திலுமிருக்கிறார்.

அ-கை. உபாதானகாரணமாக சர்வத்திலுமிருந்தால், நூலைப்போலேயேன் காணப்படவில்லையெனில், அப்படி பாக்கியவஸ்துவா யில்லாததினால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

पटादप्यान्तरस्तंतुस्तंतोरप्यंशुरान्तरः ।
आन्तरत्वस्यविश्रान्तिर्यत्रासावनुमीयताम् ॥

𑌪𑌟𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌂𑌶𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌵𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௧௬ ॥

𑌪𑌟𑌾𑌦𑌪𑌿 வஸ்திரத்தைக்காட்டிலும்
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 நூலானது
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ஸூக்ஷ்மம்
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿 நூலைக்காட்டிலும்
𑌅𑌂𑌶𑍁𑌃 பஞ்சானது
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ஸூக்ஷ்மம்
𑌯𑌤𑍍𑌰 எந்தவிடத்தில்
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 ஸூக்ஷ்மத்திற்கு
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 ஒழிவிருக்கிறதோ
𑌅𑌸𑍌 அந்த இந்தவஸ்து
𑌅𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 அனுமானிக்கத்தக்கது.

வி-ம். எப்படியெனில், தாரதம்மியத்தால் அணுத்துவ தாரதம்மியம்போல, ஆந்தரதாரதம்மியம் ஒரிடத்தில் முற்றுபெறத்தக்கது.

அ-கை. அந்தர்யாமி ஸூக்ஷ்மமா யிருந்தாலும் (குதிர்போல) வெளியில்லாமையால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

द्वित्र्यान्तरत्वकक्ष्याणांदर्शनेप्ययमान्तरः ।
नवीक्ष्यतेततोयुक्तिश्रुतिभ्यामेवनिर्णयः ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌤𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥ ௧௧௭ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 இரண்டுமூன்றுகளான ஸூக்ஷ்மத் தன்மையுடைய கட்சிகளுடைய
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 பார்வையிலேயும்
𑌅𑌯𑌂 இவர்
𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 அதிஸூக்ஷ்மமானதால்
𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 பார்க்கப்படமாட்டார்
𑌤𑌤𑌃 என்று
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 சொன்னசுருதியினாலும் அந்தரியாமியானசித்தன்றியில் ஜடம் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்ற யுக்தியினாலும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌏𑌵 நிர்ணயிக்கத்தவர்தானே.

அ-கை. என்னநிர்ணயமாயிற்றெனில்.

पटरूपेणसंस्थानात्पटस्तन्तोर्वपुर्यथा ।
सर्वरूपेणसंस्थानात्सर्वमस्यवपुस्तथा ॥

𑌪𑌟𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌟𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௧௮ ॥

படரூபேண நூலே வஸ்திரரூபமா(ய்)
ஸம்ஸ்தானாத் இருப்பதினாலே
தந்தோ: நூலுக்கு
வபு: சரீரமானது
பட: வஸ்திரம்
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
ஸர்வரூபேண சர்வரூபமாய்
ஸம்ஸ்தானாத் இருப்பதினாலே
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
அஸ்ய இவருடைய
வபு: வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவர்வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகிறார்

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥
नथान्तर्याम्ययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

தந்தோஸ்ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌபடோயதா ।
அவச்யமேவபவதிநஸ்வாதந்த்ர்யம்படேமநாக் ॥ ௧௬௯ ॥
ததாந்தர்யாம்யயம்யத்ரயயாவாஸநயாயதா ।
விக்ரியேததததாவச்யம்பவத்யேவநஸம்சய: ॥ ௧௭௦ ॥

தந்தோ: நூலினுடைய
ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌ சங்கோசமென்ன, விஸ்தாரமென்ன, சலனமென்ன, இவைமுதலானவைகளில்
பட: வஸ்திரம்
யதா எப்படி
அவச்யமேவ அவசியமாகவே
பவதி ஆகிறதோ
படே நூலைவிட்டுவஸ்திரத்தில்
மநாக் சிறிதும்
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந ஸ்வதந்திரமில்லையோ
ததா அப்படி
அயமந்தர்யாமீ இந்த அந்தர்யாமியும்
யத்ர எந்த இடத்தில்
யயா யாதொரு
வாஸநயா வாசனையோடே
யதா எப்படி
விக்ரியேத விகாரிக்கிறரோ
ததா அப்படியே
அவச்யம் அதுநிச்சயமாக
பவத்யேவ பலிப்பதில்
ஸம்சய: ந சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தர்யாமியைச்சொல்லி இனி அந்தச்ருதிக்கனுகூலமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ஈச்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேசேர்ஜுநதிஷ்டதி ।
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா ॥ ௧௭௧ ॥

அர்ஜுந ஏ அர்ஜுனா
ஈஶ்வர: ஈசுவரனானவர் (ளுடைய
ஸர்வபூதாநாம் சர்வப் பிராணிக
ஹ்ருத்தேஶே இருதயஸ்தானத்தி
லிருந்து
யந்த்ராரூடாநி தேகாபிமானிகளான
ஸர்வபூதாநி சர்வஜீவர்களையும்
மாயயா மாயாசக்தியினாலே
ப்ராமயந் சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
திஷ்டதி இருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானம் பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानिविज्ञानमयास्तेहृदयेस्थिताः ।
तदुपादानभूतेशस्तत्रविक्रियतेखलु ॥
देहादिपञ्जरंयन्त्रंतदारोहोभिमानिता ।
विहितप्रतिषिद्धेषुप्रवृत्तिर्भ्रमणंभवेत् ॥

ஸர்வபூதாநிவிஜ்ஞாநமயாஸ்தேஹ்ருதயேஸ்திதா: ।
ததுபாதாநபூதேஶஸ்தத்ரவிக்ரியதேகலு ॥ ௧௭௨ ॥
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம்ததாரோஹோபிமாநிதா ।
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திர்ப்ரமணம்பவேத் ॥ ௧௭௩ ॥

ஸர்வபூதாநி சர்வபூதங்களென்ப
விஜ்ஞாநமயா: விஞ்ஞானமயாள் (து
தே அந்த ஜீவாள்
ஹ்ருதயே இருதயஸ்தானத்தில்
ஸ்திதா: இருக்கிறவர்கள்
ததுபாதாநபூதேஶ: அவர்களுக்
கு உபாதானரான ஈசர்
தத்ர அந்த இடத்திலே
விக்ரியதே விகாரத்தைப்பண்ணிவை
க்கிறார்
கலு அன்றோ
தேஹாதிபஞ்ஜரம் யந்த்ரம் எந்திரமென்
பது தேகாதியானகூடு
அபிமாநிதா அபிமானமே
ததாரோஹ: அதில்ஏறுகிறது
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷு ப்ரவ்ருத்தி: வி
திநிஷேதங்களிலே பிரவர்த்திக்கிறதே
ப்ரமணம் சுற்றிவைக்கிறதாக
பவேத் ஆகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்கிறாரென்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेणतत्प्रवर्त्तिस्स्वरूपतः ।
स्वशक्त्येशोविक्रियतेमाययाभ्रामणंहितत् ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேணதத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: ।
ஸ்வஶக்த்யேஶோவிக்ரியதேமாயயாப்ராமணம்ஹிதத் ॥ ௧௭௪ ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேண ஜீவாளுடைய
ரூபமாகவே
தத்ப்ரவ்ருத்திஸ்வரூபத: அவருடைய
பிரவர்த்திகாணப்படுவதாலும்
ஸ்வஶக்த்யா தன்னுடையமாயாசக்தியினா
ஈஶ: ஈசுவரன் லேயே

விக்ரியதே விகாரப்படுகிறார் | ஆவ்ருத்ய சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
மாயயா அந்தமாயையினுலேயே | தஸ்தௌ இருக்கிறான்றே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्यायमेवार्थःश्रुतौश्रुतः ।
पृथिव्यादिषुसर्वत्रन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

அந்தர்யமயதீத்யுக்த்யாயமேவார்த்த:ஶ்ருதௌஶ்ருத: ।
ப்ருதிவ்யாதிஷுஸர்வத்ரந்யாயோயம்யோஜ்யதாம்தியா ॥ ௧௭௫ ॥

அந்த: உள்ளே இருந்து
யமயதி நியமனம்பண்ணுகிறாரே
உக்த்யா சொல்லினுலே (ன்கிற
அயம் ஏவ சொல்லப்பட்ட
அர்த்த: இந்த அர்த்தமே
ஶ்ருதௌ சுருதியில்
ஶ்ருத: கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ருதிவ்யாதிஷு பிருதிவிமுதலான
ஸர்வத்ர சகலங்களிலும்
அயம் ந்யாய: இந்த நியாயமானது
தியா புத்தியினுலே
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேறொருவசனம் காண்பிக்கிறார்.

जानामिधर्मंनचमेप्रवृत्तिःजनाम्यधर्मंनचमेनिवृत्तिः ।
केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ஜாநாமிதர்மம்நசமேப்ரவ்ருத்தி:ஜாநாம்யதர்மம்நசமேநிவ்ருத்தி: ।
கேநாபிதேவேநஹ்ருதிஸ்திதேநயதாநியுக்தோஸ்மிததாகரோமி ॥

தர்மம் தர்மத்தை
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கு
ப்ரவ்ருத்தி: அதில் பிரவிருத்தியும்
ந ச வரவில்லை
அதர்மம் (இது)அர்த்தமென்று
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கதில்
நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியும்
ந ச வரவில்லை
ஹ்ருதி இருதயத்திலே
ஸ்திதேந இருக்கிறவரான
கேநாபி யாரோ ஒரு
தேவேந தெய்வத்தினுலே
யதா எப்படி
நியுக்தோஸ்மி ஏவப்படுகிறேனே
ததா அப்படி
கரோமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானுல் புருஷப்பிரயத்தினம் வீணேயெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवंमाशंक्यतांयतः ।
ईशःपुरुषकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

नायं दोषः पौरुषकारेणैवेशाशङ्क्यतां यतः ।
ईशः पौरुषकारस्य रूपेणापि विवर्तते ॥ १७७ ॥

पौरुषकारेण புருஷப்பிரயத்தினத்தினாலே
स्वयं பிரயோஜனம்
न इति இல்லை என்று
एवं இப்படி
आशङ्क्यतां சங்கிக்கத்தக்கதன்று
यतः யாதொரு காரணத்தினாலே
ईशः ஈசுவரன்
पौरुषकारस्य रूपेणापि } புருஷப்பிரயத்தனவழியாகவே
विवर्तते ஏவுகிறார் (ஆகையால் புருஷப்பிரயத்தனம்பிரயோசனந்தான்)

அ-கை. புருஷப்பிரயத்தினமே ஈசுவரவடிவமானால், ஈசுவரன், ஆட்டிவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூடாதேயெனில்.

ईदृग्बोधेनेश्वरस्यप्रवृत्तिर्मैववार्यताम् ।
तथापीशस्यबोधेनस्वात्मासङ्गत्वधीजनिः ॥

ईदृग्बोधेनेश्वरस्य प्रवृत्तिर्मैव वार्यताम् ।
तथापीशस्य बोधेन स्वात्मासङ्गत्वधीजनिः ॥ १७८ ॥

ईदृग्बोधेन இத்தகைய ஞானத்தினாலே
ईश्वरस्य ஈசுவரன்
प्रवृत्तिः ஏவுகிறாரென்பது
मा एव वार्यतां தடுக்கத்தக்கவரன்று
तथापि அப்படி இருந்தாலும்
ईशस्य ஈசுவரனேசகலகர்த்தாவென்ற
बोधेन ஞானத்தினாலே
स्वात्मासङ्गत्वधीजनिः தனக்குஅசங்கத்துவஞானமுண்டாகிறது,

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு அசங்கத்துவஞானத்தால் யென்னப்பிரயோசனமெனில்.

तावतामुक्तिरित्याहुश्श्रुतयस्स्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञेइत्यपीश्वरभाषितम् ॥

तावता मुक्तिरित्याहुश्श्रुतयस्स्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृती ममैवाज्ञे इत्यपीश्वरभाषितम् ॥ १७९ ॥

तावता நான்சங்கனென்றறிந்த அவ்வளவினாலே
मुक्तिः इति முக்தி என்று
श्रुतयः சுருதிகளும்
तथा அப்படியே
स्मृतयः ஸ்மிருதிகளும்
आहुः சொல்லுகின்றன
श्रुतिस्मृती அபி சுருதி ஸ்மிருதிகளும்
मम एव என்னுடைய
आज्ञे इति ஆஞ்ஞைகளென்று
ईश्वरभाषितं ஈசுவரனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில் ஈசுவராஞ்ஞைக்கு வாயுவாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதோவெனில்.

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीषास्मादितिहिश्रुतम् ।
सर्वेश्वरत्वमेतत्स्यादन्तर्यामित्वतःपृथक् ॥

ஆஜ்ஞயாபீதிஹேதுத்வம்பீஷாஸ்மாதிதிஹிஶ்ருதம் ।
ஸர்வேஶ்வரத்வமேதத்ஸ்யாதந்தர்யாமித்வத꞉ப்ருதக் ॥ கஅ௦ ॥

ஆஜ்ஞயா அவராஞ்ஞையினலே
பீதிஹேதுத்வம் பயத்துக்குக்காரணமென்று
பீஷாஸ்மாத் இவருக்கேவாயுவாதிகள் பயந்து நடக்கிறார்கள்
இதிஹி என்றும்
ஶ்ருதம் சுருதிசொல்லுகிறது
அந்தர்யாமித்வத꞉ (அந்த ஹேதுவினலே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு
ப்ருதக் வேறாக
ஏதத் இந்த
ஸர்வேஶ்வரத்வம் சர்வேசுவரத்துவமும்
ஸ்யாத் இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலு மீசுவராஞ்ஞையால் பிரவர்த்திநடக்கிறதென்கிறதற்கு இரண்டுசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।
अन्तःप्रविष्टश्शास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

ஏதஸ்யவாஅக்ஷரஸ்யப்ரஶாஸநஇதிஶ்ருதி꞉ ।
அந்த꞉ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாயஞ்ஜநாநாமிதிஹிஶ்ருதி꞉ ॥ கஅக ॥

ஏதஸ்ய சகலநடவடிக்கையும்
அக்ஷரஸ்ய.வா நாசரகிதரான இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ப்ரஶாஸந꞉.இதி ஆஞ்ஞையென்று
ஶ்ருதி꞉ ஒருசுருதி சொல்லுகிறது
அயம் இவர்
ஜநாநாம் ஜனங்களுக்கு
அந்த꞉ உள்ளே
ப்ரவிஷ்ட꞉ பிரவேசித்து
ஶாஸ்தா சிட்சிக்கிறரென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி꞉ ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிறதன்றோ.

அ-கை. இவரேஜகத்துக காரணரென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषःप्रभवाप्ययकृत्वतः ।
आविर्भावतिरोभावावुत्पत्तिप्रळयौमतौ ॥

ஜகத்யோநிர்பவேதேஷ꞉ப்ரபவாப்யயக்ருத்வத꞉ ।
ஆவிர்பாவதிரோபாவாவுத்பத்திப்ரளயௌமதௌ ॥ கஅஉ ॥

ஏஷ꞉ இவரே
ப்ரபவாப்யயக்ருத்வத꞉ உற்பத்தி நாசங்களைச்செய்வதால்
ஜகத்யோநி꞉ ஜகத்துக்காரணராகவும்
பவேத் ஆகிறார்
ஆவிர்பாவதிரோபாவௌ தோற்றிவைத்து மறைப்பதே
உத்பத்திப்ரளயௌ சிருஷ்டிப்பிரளயங்களாக
மதௌ அறியத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிலயங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलञ्जगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

ஆவிர்பாவயதிஸ்வஸ்மின்விலீநம்ஸகலம்ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மவசாதேஷபடோயத்வத்ப்ரஸாரித꞉ ॥ ௧௫௩ ॥
புநஸ்திரோபாவயதிஸ்வாத்மந்யேவாகிலஞ்ஜகத் ।
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத்ஸங்கோசிதபடோயதா ॥ ௧௫௪ ॥

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
விலீநம் லயித்திருக்கிற
ஸகலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
ஏஷ꞉ இவர்
ப்ராணிகர்மவசாத் பிராணிகளுடைய கர்மவசத்தால்
படः சித்திரபடமானது
யத்வத் எப்படி
ப்ரஸாரித꞉ விரிக்கப்படுகிறதோ
ஆவிர்பாவயதி அப்படி ஜகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார்
ப்ராணிகர்மக்ஷயவசாத் ஜீவர்களுடைய கர்மக்ஷயம்வருங்காலத்தில்
ஸங்கோசித꞉படः சுருட்டினபடம்
யதா எப்படியோ
ஸ்வாத்மநி ஏவ அப்படி தன்னிடத்திலேயே
அகிலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
புந꞉ மறுபடி
திரோபாவயதி மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டிலயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

रात्रिघस्त्रौसुप्तिबोधावुन्मीलननिमीलने ।
तूष्णाभावमनोराज्येइवसृष्टिलयाविमौ ॥

ராத்ரிகஸ்த்ரௌஸுப்திபோதாவுந்மீலநநிமீலநே ।
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யேஇவஸ்ருஷ்டிலயாவிமௌ ॥ ௧௫௫ ॥

ராத்ரிகஸ்த்ரௌ இராப்பகல்
இவ போலும்
ஸுப்திபோதௌ சுஷுப்திஜாக்கிரம் போலும்
உந்மீலநநிமீலநே கண்திறந்து மூடுவது போலும்
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யே தூஷ்ணீம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
இமௌ இந்த
ஸ்ருஷ்டிலயௌ சிருஷ்டிலயங்களென்ற [ி

அ-கை. ஈசவரன் ஜகத்துக்காரணரென்பது ஆரம்பபட்சமாகவா, பரிணாமபட்சமாகவாவெனில், அத்துவிதீயவஸ்துவானதால், ஆரம்பபட்சமும் கூடாது; நிரவயவமானதால், பரிணாமபட்சமும் கூடாது, விவர்த்தபட்சத்தையாசரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரம் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्त्वेनहेतुना ।
आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவஶக்திமத்த்வேநஹேதுநா ।
ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம்நாத்ரஸம்பவ: ॥ கஅ௬ ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவஶக்திமத்த்வேந ஆவிர்பாவதிரோபாவங்களைப் பண்ணுகிறசக்தியையுடையதாயிருக்கிற
ஹேதுநா ஏதுவினாலே
ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம் ஆரம்பவாதபரிணாமவாதமுதலான ஆட்சேபங்களுக்கு
அத்ர இந்தவேதாந்தத்தில்
ஸம்பவ: ந சம்பவிக்க இடமில்லை.

அ-கை. ஒரு ஈசுவரன்தானே, சேதநாசேதனங்களுக்குக் காரணமாக எப்படி யாவாரெனில்.

अचेतनानांहेतुस्स्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।
चिदाभासांशतस्त्वेषजीवानांकारणंभवेत् ॥

அசேதநாநாம்ஹேதுஸ்ஸ்யாஜ்ஜாட்யாம்ஶேநேஶ்வரஸ்ததா ।
சிதாபாஸாம்ஶதஸ்த்வேஷஜீவாநாம்காரணம்பவேத் ॥ கஅஎ ॥

ஈஶ்வர: ஈசுவரரானவர்
ஜாட்யாம்ஶேந ஜடமான தமோகுணத்தால்
அசேதநாநாம் ஜடங்களுக்கு
ஹேது: ஸ்யாத் ஏதுவாகஆகிறார்
ததா அப்படி
சிதாபாஸாம்ஶத: சேதனசக்தியால்
ஏஷ: இவர்
ஜீவாநாம் ஜீவர்களுக்கும்
காரணம் காரணராக
பவேத் ஆகிறார்.

அ-கை. சுரேசுவர மதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानंक्षेत्राणांचित्प्रधानंचिदात्मनाम् ।
परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥
इतिवार्तिककारेणजडचेतनहेतुता ।
परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतत् ॥

தம:ப்ரதாநம்க்ஷேத்ராணாம்சித்ப்ரதாநம்சிதாத்மநாம் ।
பர:காரணதாமேதிபாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: ॥

இதிவாதிஷுககாரணஜடசேதநஹேதுதா ।
வஸ்தாத்நஸ்நவோக்தாநேஸ்வரஸ்யேதிசேந்தக ॥ ௧௮௩ ॥

வஸ்: பரமாத்துமாவே
தமோப்ரதாந தமோகுண பிரதான
க்ஷேத்ராணாம் ஜடங்களுக்கும் [யாகி
விதயாதம் சித்துபிரதானராய்
விஷ்ணூநாம் ஜீவர்களுக்கும்
பாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: பாவனை ஞான
ம் கர்மங்களால்
காரணதாம் காரணத்துவத்தை
ஏதி அடைகிறார்
இதி இப்படி

வாதிஷுககாரண வார்திககாரராலே
ஜடசேதநஹேதுதா ஜடத்துக்கும்
சித்துக்கும்காரணமாக
வஸ்தாத்நஸ்நவ பரமாத்துமாவுக்கே
(சொல்லப்பட்டிருக்கிறது)
ஈஸ்வரஸ்ய ந உக்தா ஈசுவரனுக்குச்
சொல்லப்படவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானால்
தத் ந அது கூடாது.

வி-ம். பாவனையென்பது சமஸ்காரம், ஞானமென்பது தேவதாத்தியானம், கர்மமென்பது புண்ணியபாவங்கள்.

அ-கை. துவம்பதத்தில் வாச்சியலெக்ஷியாளுக்கு அத்தியாசம் செய்வது போல், தத்பதத்திலும் ஜகத்துக்காரணரான ஈசுவரனுக்கும், பிரமத்துக்கும், பேதந்தெரியாத அத்தியாசத்தால் சொன்னாரென்று பரிகரிக்கிறார்.

अन्योन्याध्यासमत्रापिजीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वरःब्रह्मणोस्सिद्धंकृत्वाब्रूतेसुरेश्वरः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸமத்ராபிஜீவகூடஸ்தயோரிவ ।
ஈஸ்வரப்ரஹ்மணோஸ்ஸித்தம்க்ருத்வாப்ரூதேஸுரேஸ்வர: ॥

ஜீவகூடஸ்தயோ:இவ அஞ்ஞானிகள்
ஜீவகூடஸ்தருக்கன்னியோன்னியா
த்தியாசம்செய்வதுபோல [லும்
அத்ர அபி (தெரியாமல்) இவ்விடத்தி
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னியோன்னி
யாத்தியாசத்தை

ஈஸ்வரப்ரஹ்மணோ: ஈசுவரனுக்கும்
பிரமத்திற்கும்
ஸித்தம் க்ருத்வா சித்தமாகப்பண்ணி
ஸுரேஸ்வர: சுரேசுவரர்
ப்ரூதே சொன்னார்.

அ-கை. அவரப்படி அத்தியாசமாய்ச் சொன்னாரென்பது, நீரென்னமா யறிந்தீரெனில், சுருதிஅர்த்த விசாரணையால் அறிந்தேனென்று சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतस्मात्समुत्थिताः ।
खवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाइतिश्रुतिः ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞானமனந்தம்யத்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்ஸமுத்திதா: ।
க²வாய்வக்³நிஜலோர்வ்யோஷத்⁴யந்நதே³ஹா இதி ஶ்ருதி: ॥ கஙை ॥

ஸத்யம் அழிவற்றதாயும் | யத்ப்ரஹ்ம யாதொருபிர்மமுண்டோ
ஜ்ஞானம் அறிவாயும் | தஸ்மாத் அதில் நின்றும்
அனந்தம் அனந்தமாயும்

க²வாய்வக்³நிஜலோர்வ்யோஷத்⁴யந்நதே³ஹா: ஆகாசம்வாயுஅக்கினிஜலம்பூமிஔஷதி அன்னம் தேகங்களெல்லாம்

ஸமுத்திதா: இதி உண்டாயின வென்று | ஶ்ருதி: சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித் தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टितस्तत्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।
हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याध्यासइष्यते ।

ஆபாதத்³ருஷ்டிதஸ்தத்ரப்³ரஹ்மணோபா⁴திஹேதுதா ।
ஹேதோஶ்சஸத்யதாதஸ்மாத³ந்யோந்யாத்⁴யாஸஇஷ்யதே ॥ ஈஙஉ ॥

ஆபாதத்³ருஷ்டித: மேலெழுந்தபார்வையினாலே | ஸத்யதா சத்தியாதிலட்சணம் தோற்றுகிறது
தத்ர அந்தசுருதியில் | தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ப்³ரஹ்மண: சத்தியாதிலட்சணபிர்மத்திற்கு | அந்யோந்யாத்⁴யாஸ: அன்னியோன்னியாத்தியாசம்
ஹேதுதா பா⁴தி ஜகத்துகாரணத்துவம்தோன்றுகிறது | இஷ்யதே (செய்தாரென்று) நம்மாலறியப்பட்டது.
ஹேதோ: ச ஜகத்துக்காரணமான ஈசுவரனுக்கு

அ-கை. ஈசுவரபிர்மங்களுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினலே, ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறர்.

अन्योन्याध्यासरूपोसावन्नलिप्तापटोयथा ।
घट्टितेनैकतामेतितद्वद्भ्रान्त्यैकतांगतः ॥
मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।
तद्वद्ब्रह्मेशयोरैक्यंपश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

அந்யோந்யாத்⁴யாஸரூபோஸாவந்நலிப்தபடோயதா² ।
க⁴ட்டிதேநைகதாமேதிதத்³வத்³ப்⁴ராந்த்யைகதாங்க³த: ॥
மேகா⁴காஶமஹாகாஶௌவிவிச்யேதேநபாமரை: ।
தத்³வத்³ப்³ரஹ்மேஶயோரைக்யம்பஶ்யந்த்யபாதத³ர்ஶிந: ॥ கஈச ॥

அந்நலிப்த: அன்னத்தினால் பூசப்பட்டபடம்
அந்யோந்யாத்யாஸரூபம் அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமாய்
அஸௌ இந்த படம்
கடிதேந கட்டிதமானதினாலே
யதா எப்படி
ஏகதாம் ஒன்றாயிருந்ததை
ஏதி அடைகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
ப்ராந்த்யா மயக்கத்தினால்
ஏகதாம் கத: ஈசுவர பிர்மமொன்றா
மூடை: மூடர்களாலே [கிறது
மேகாகாசமஹாகாசௌ மேகாகாச மகாகாசங்கள்
ந விவிச்யேதே (எப்படி) பிரிக்கப்படவில்லையோ
தத்வத் அப்படி [ளைபேர்கள்
ஆபாததர்சிந: மேல்பார்வையுள்
ப்ரஹ்மேசயோ: பிர்மத்திற்குமீசுவரனுக்கும் [க்கிறார்கள்.
ஐக்யம் பச்யந்தி ஐக்கியத்தைப் பார்

அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதஞான மென்னமாயுண்டாகுமெனில்.

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥

உபக்ரமாதிபிர்லிங்கைஸ்தாத்பர்யஸ்யவிசாரணாத் ।
அஸங்கம்ப்ரஹ்மமாயாவீஸ்ருஜத்யேஷமஹேச்வர:॥ ககரு ॥

உபக்ரமாதிபி: குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிகளான [ளாலே
லிங்கை: ஆறுவிதமான லிங்கங்களி
தாத்பர்யஸ்ய சுருதியினந்தரங்கதாற்பரியத்தை [னாலே
விசாரணாத் விசாரணை பண்ணினதி
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸங்கம் அசங்கமென்றும்
மாயாவீ மாயையில்பிரதிபலித்தவரான
ஏஷ: இந்த
மஹேச்வர: மகேசுவரரே [ட்டது
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறா ரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில் உபக்கிரம உபசங்காரங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तंतइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞானமனந்தஞ்சேத்யுபக்ரம்யோபஸம்ஹ்ருதம் ।
யதோவாசோநிவர்தந்தஇத்யஸங்கத்வநிர்ணய:॥ ககசு ॥

ஸத்யம் சத்தியம்
ஜ்ஞானம் ஞானம்
அனந்தம்ச அனந்தம்பிர்மம்
இதி என்று
உபக்ரம்ய ஆரம்பிவித்து
யதோவாசோநிவர்தந்தே யாதொருவஸ்துவிலிருந்து வாக்குகள் நிவர்த்திக்கின்றன

ஐதி என்று
உபஸம்ஹ்ருதம் உபசங்காரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
ஸம்ஶயநிர்ணய: ஆகையால் அசங்கரென்று நிருணயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தாரென்ற சுவேதாசுவதர சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसनिरुद्धस्तत्रमायया ।
अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनेश्वरस्सृजेत् ॥

மாயீஸ்ருஜதிவிஶ்வம்ஸநிருத்தஸ்தத்ரமாயயா ।
அந்யஇத்யபராப்ரூதேஶ்ருதிஸ்தேநேஶ்வரஸ்ஸ்ருஜேத் ॥ ககூஎ ॥

ஸ: அந்த
மாயீ மாயாவியானவர்
விஶ்வம் ஜகத்தை
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்
அந்ய: அன்னியனான (ஜீவன்)
மாயயா மாயையால்
தத்ர அந்தஜகத்தில்
நிருத்த:இதி கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று
அபரா இப்படி வேறொரு
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
தேந ஆகையினாலே
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத்தக்கது

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனான இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவம் சொல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।
हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्स्वप्नोयथाभवेत् ॥

ஆநந்தமயஈஶோயம்பஹுஸ்யாமித்யவைக்ஷத ।
ஹிரண்யகர்பரூபோபூத்ஸுப்திஸ்ஸ்வப்நோயதாபவேத் ॥ ககூஅ

ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனான
அயம் இந்த
ஈஶ: ஈசுவரன்
பஹுஸ்யாம்இதி வெகு விதமாக ஆவோமென்று
ஐக்ஷத அந்தமாயையைப் பார்த்தார்
ஹிரண்யகர்ப: அந்த க்ஷணத்திலேயே இரணியகருப்பரூபராக
அபூத் ஆனார்
ஸுப்தி: சுஷுப்தியானது
யதா எப்படி
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாக
பவேத் ஆகிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்திலோரிடத்தில் கிரமசிருஷ்டியும் மற்றோரிடத்தில் யுகபத் சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதில்பிரமாண மேதெனில்.

क्रमेणयुगपद्वैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।
द्विविधश्रुतिसद्भावाद्द्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

க்ரமேணயுகபத்வைஷாஸ்ருஷ்டிர்ஜ்ஞேயாயதாஶ்ருதி: ।
த்விவிதஶ்ருதிஸத்பாவாத்த்விவிதஸ்வப்நதர்ஶநாத் ॥ ௧௯௯ ॥

க்ரமேண கிரமமாகவாவது
யுகபத்வா யுகபத்தாயாவது
ஏஷா இந்த
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது வந்ததாகச் சொல்லுகிற
த்விவிதஶ்ருதி இரண்டுவிதசுருதி
ஸத்பாவாத் இருப்பதால்
த்விவிதஸ்வப்நதர்ஶநாத் இரண்டுவிதமான சொப்பனங்களும் தினந்தோறும் காணப்படுவதால்
யதா எப்படி
ஶ்ருதி: சுருதிசொன்னதோஅப்படி
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது.

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூபம் காண்பிக்கிறார்.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवघनात्मकः ।
सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

ஸூத்ராத்மாஸூக்ஷ்மதேஹாக்யஸ்ஸர்வஜீவகநாத்மக: ।
ஸர்வாஹம்மாநதாரித்வாத்க்ரியாஜ்ஞாநாதிஶக்திமாந் ॥ ௨௦௦ ॥

க்ரியாஜ்ஞாநாதிஶக்திமாந் கிரியை ஞானம்முதலான சக்தியுடையவராயும்
ஸூக்ஷ்மதேஹாக்ய: சூட்சுமதேகமென்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவானவர்
ஸர்வாஹம்மாநதாரித்வாத் சர்வத்திலும் நானென்று அபிமானத்தை தரித்திருப்பதால்
ஸர்வஜீவகநாத்மக: சர்வஜீவசமூகவடிவமாகிறார்.

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यूषेवाप्रदोषेवामग्नोमन्देतमस्ययम् ।
लोकोभातियथातद्वदस्पष्टंजगदीक्ष्यते ॥

ப்ரத்யூஷேவாப்ரதோஷேவாமக்நோமந்தேதமஸ்யயம் ।
லோகோபாதியதாதத்வதஸ்பஷ்டம்ஜகதீக்ஷ்யதே ॥ ௨௦௧ ॥

ப்ரத்யூஷேவா உதயகாலத்திலும்
ப்ரதோஷேவா சாயங்காலத்திலுமிருக்கிற
மந்தே தமஸி மந்தாந்தகாரத்தில்
மக்ந: முழுகிப்போயிருக்கிற
அயம் லோக: இந்த லோகமானது
யதா எப்படி
பாதி விளங்குகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
ஜகத் இந்த ஜகத்து
அஸ்பஷ்டம் அப்பிரகாசமாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमष्यायथास्याद्धट्टितःपटः ।

सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌲𑌾𑌂𑌛𑌿𑌤𑍋𑌮𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃𑌪𑌟𑌃 ।

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌂𑌛𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௨0௨॥

𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃𑌪𑌟𑌃 பசைப்படமானது
𑌮𑌷𑍍𑌯𑌾 மையினாலே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 நாலுவாக்கிலும்
𑌯𑌥𑌾 𑌲𑌾𑌂𑌛𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 எப்படி அடையாளம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி.

𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯 ஈசுவரனுடைய
𑌵𑌪𑍁𑌃 தேகமும்
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 சூட்சுமாகாரங்க(ளினாலே)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 நாலுவாக்கிலும் (ளினாலே
𑌲𑌾𑌂𑌛𑌿𑌤𑌂 அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தங்காண்பிவிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।

कोमलंतद्वदेवैषपेलवोजगदंकुरः ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌶𑌾𑌕𑌜𑌾𑌤𑌂𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂𑌯𑌥𑌾 ।

𑌕𑍋𑌮𑌲𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌷𑌪𑍇𑌲𑌵𑍋𑌜𑌗𑌦𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃॥ ௨0௩ ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 நெற்பயிர்களென்ன
𑌶𑌾𑌕𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌾 அவரைமுதலான்காய்கறியென்ன
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 நாலுவாக்கிலும்
𑌕𑍋𑌮𑌲𑌂 மனோக்கியமாய்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி

𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 குறுமுளையாய் முளைத்திருக்குமோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 அதுபோலவே
𑌪𑍇𑌲𑌵𑌃 சூட்சுமமாக
𑌏𑌷𑌃 இந்த [மி.
𑌜𑌗𑌦𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃 ஜகத்தின்தோற்றமென்ற

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்துமஸ்வரூபம்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதி காரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிவிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावर्णपूरितः ।

सस्यंवाफलितंयद्वत्तथासृष्टवपुर्विराट् ॥

𑌆𑌤𑌪𑌾𑌭𑌾𑌤𑌲𑍋𑌕𑍋𑌵𑌾𑌪𑌟𑍋𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌃 ।

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ ௨0௪ ॥

𑌆𑌤𑌪𑌾𑌭𑌾𑌤𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌵𑌾 வெய்யிலில் விளங்குகிறலோகம்போலும்
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌃 வர்ணங்களினாலே பூரிக்கப்பட்ட
𑌪𑌟𑌃 வஸ்திரமென்ன

𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 பழுத்த
𑌸𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 பயிரென்ன
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 எப்படியோ அப்படி
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌪𑍁𑌃 பிரகாசவடிவம்
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 விராட்டென்றறி.

அ-கை. இதற்குப்பிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्ध्यायएषउक्तस्सूक्तेपिपौरुषे ।
धात्रादिस्तंबपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஶ்வரூபாத்⁴யாயஏஷ உக்தஸ்ஸூக்தேபிபௌருஷே ।
தா⁴த்ராதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தாநேதஸ்யாவயவாந்விது³:॥ ௨௦௫ ॥

விஶ்வரூபாத்⁴யாயே விசுவரூபாத்தியாயத்திலும்
பௌருஷேஸூக்தேஅபி புருஷசூக்தத்திலும்
ஏஷ: இந்தவிராட்புருஷன்
உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்

தா⁴த்ராதி³ஸ்தம்ப³பர்யந்தாந் பிர்மாதிஸ்தம்பபரியந்தமுள்ளசகலங்களும்
ஏதஸ்ய இவருடைய
அவயவாந் அவயவங்களாக
விது³: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படிசொன்னதால் பிரகிருதத்திலென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराड्वेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्नयः ।
विघ्नभैरवमैरालमारिकायक्षराक्षसाः ॥
विप्रक्षत्रियविट्छूद्रागवाश्वमृगपक्षिणः ।
अश्वत्थवटचूताद्यायवव्रीहितृणादयः ॥
जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुद्दालकादयः ।
ईश्वरास्सर्वएवैतेपूजिताःफलदायिनः ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்வேதோ⁴விஷ்ணுருத்³ரேந்த்³ரவஹ்நய: ।
விக்⁴நபை⁴ரவமைராலமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா:॥ ௨௦௬ ॥
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூ²த்³ராக³வாஶ்வம்ருக³பக்ஷிண: ।
அஶ்வத்த²வடசூதாத்³யாயவவ்ரீஹித்ருணாத³ய:॥ ௨௦௭ ॥
ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்ட²வாஸ்யாகுத்³தா³லகாத³ய: ।
ஈஶ்வராஸ்ஸர்வஏவைதேபூஜிதா:ப²லதா³யிந:॥ ௨௦௮ ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்வேதோ⁴விஷ்ணுருத்³ரேந்த்³ரவஹ்நய: அந்தரியாமி, சூத்திராத்துமா, விராட் பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன், இந்திரன், அக்கினி முதலானவர்களென்ன

விக்⁴நபை⁴ரவமைராலமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா: கணபதிபைரவன்மைராளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்சதர்கள் முதலானவர்களென்ன

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூ²த்³ராக³வாஶ்வம்ருக³பக்ஷிண: பிராமணாள், க்ஷத்திரியாள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிகளென்ன

அஶ்வத்த²வடசூதாத்³யா: அரசு ஆல், மா, முதலானமரங்களென்ன

யவவ்ரீஹித்ருணாத³ய: யவைநெல்லுப்புல்லுமுதலானவைகளென்ன

ஜாவாஷாணஃ ... காஷ்டம் திர்த்தமென்ன, சிலையென்ன, மிருத்திகையென்ன, கட்டைகளென்ன, வாச்சியென்ன, குந்தாலம் முதலானவைகளென்ன
ஸவெ சமஸ்தமும்
ஈசுவரான் ஈசுவரான்
என்றே
பூஜிதாஃ பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்
அந்தந்தபலத்தைகொடுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.
இந்த

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமா யிருக்கிறதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथातथा ।
फलोत्कर्षापकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

யதாயதோபாஸதே தம்ஃபலமீயுஸ்ததா ததா ।
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌ து பூஜ்யபூஜாநுஸாரதஃ ॥ ௨0௯ ॥

யதா.யதா எப்படி எப்படி
தம் அந்த ஈசுவரனை
உபாஸதே உபாசிக்கிறார்களோ
ததா.ததா அப்படி அப்படி
ஃபலம். பலத்தை
ஈயுஃ அடைகிறார்கள்
பூஜ்யபூஜாநுஸாரதஃ.து பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையதும், பூஜிக்கிறவனுடைய பக்தியனுசாரத்தினாலும்
ஃபலோத்கர்ஷாபகர்ஷௌ பலங்கள் மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படி மாயிகபலம் சித்திக்கட்டும்; முக்தியெந்த உபாயத்தினாலுண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्वज्ञानादेवस्यान्नचान्यथा ।
स्वप्रबोधंविनानैवस्वस्वप्नोहीयतेयथा ॥

முக்திஸ்து ப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாதேவ ஸ்யாந்ந சாந்யதா ।
ஸ்வப்ரபோதம் விநா நைவ ஸ்வஸ்வப்நோ ஹீயதே யதா ॥ ௨௧0 ॥

முக்திஃ.து மோட்சமோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வஜ்ஞாநாத் ஏவ ஸ்யாத் பிரமத்தின்யதார்த்தஞானத்தினாலே உண்டாகும்
அந்யதா ந.ச வேறெவ்விதத்தினாலும் முக்தியுண்டாகாது
ஸ்வப்ரபோதம் தன்னுடைய விழிப்பு
விநா வாராமலே
ஸ்வஸ்வப்நஃ தன்னுடையசொப்பனம்
யதா எப்படி
ந ஏவ ஹீயதே ஒருக்காலும்போகமாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்திரூபமாயிருக்கிற முக்திக்கு சொப்பனதிருஷ்டாந்தஞ் சொன்னதுகூடாது; விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுவை காணாமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படிகாணாமல் போகாமல், ஞானம்

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு சுருதியுக்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம் மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணுடியில் தோற்றுகிறமுகாதிகள் எப்படிபொய்யோ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சணமாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதினல், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிருர்.

अद्वितीयब्रह्मतत्वेस्वप्नोयमखिलञ्जगत् ।
ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வேஸ்வப்நோயமகிலஞ்ஜகத் ।
ஈசஜீவாதிரூபேணசேதநாசேதநாத்மகம் ॥ உ௬௧ ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வே அத்துவிதீயமான பிரமஸ்வரூபத்தில் | ன வடிவமாகவும்
ஈசஜீவாதிரூபேண ஜீவேசுவர ரூபமானதாகவும் | அகிலஞ்ஜகத் தோற்றுகிறசகலஜகத்தும்
சேதநாசேதநாத்மகம் சேதனு சேத | அயம் தன்னையறியாததினுலுண்டான இந்த
| ஸ்வப்ந: சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஜீவேசுவரர்களை எப்படிஜகத்துக்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयावीश्वरजीवकौ ।
माययाकल्पितावेतौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

ஆநந்தமயவிஜ்ஞாநமயாவீச்வரஜீவகௌ ।
மாயயாகல்பிதாவேதௌதாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் ॥ உ௬உ ॥

ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமயனுயும் விஞ்ஞானமயனுயுமிருக்கிற | கல்பிதௌ கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்
ஏதௌ ஈச்வரஜீவகௌ இந்த ஜீவேசுவரர்கள் | தாப்யாம் அவர்களாலே
மாயயா மாயாசக்தியால் | ஸர்வம் சகலமும்
| ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதில்யாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: ॥ உ௬௩ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா மாயையை விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை | சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில்
| ஸ்ருஷ்டி: உள்ள சிருஷ்டி.

𑌈𑌶𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ஈசுவரனாலே கற்பிதம்
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திமுதல் மோக்ஷபரியந்தமான
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 சம்சாரமானது
𑌜𑍀𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ஜீவனாலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றுசுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. பிர்மமே பரமார்த்தமானால், வாதிகள் ஜீவேசுவர விஷயத்தில்கலங்கக்காரணமேதெனில்.

अद्वितीयंब्रह्मतत्वमसङ्गन्तन्नजानते ।
जीवेशयोर्मायिकयोर्वृथैवकलहंययुः ॥

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂𑌤𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇 ।
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵𑌕𑌲𑌹𑌂𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௨௧௪ ॥

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 இரண்டற்றபிர்மஸ்வரூபமாயிருக்கிற
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 அசங்கரான
𑌤𑌂 அந்தஆத்துமாவை
𑌨𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇 வாதிகள் அறிகிறார்களில்லை
𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌯𑍋𑌃 மாயிகர்களாயிருக்கிற
𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ஜீவேசர்களுடைய (வாதத்தில்)
𑌵𑍃𑌥𑍈𑌵 வீணாகவே
𑌕𑌲𑌹𑌂 கலகத்தை
𑌯𑌯𑍁𑌃 செய்கிறார்கள்.

இ-கி. பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் மகாராஜனையறியாமல் டபேதார் சேவுகன் முதலானவர்களைப் பார்த்து ராஜனாகஎண்ணி மயங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. அப்படிகலங்குகிற வாதிகளுக்கு தயாளுவான நீர் போதிக்கக்கூடாதோவெனில்.

ज्ञात्वासदातत्वनिष्ठाननुमोदामहेवयम् ।
अनुशोचामएवान्यान्नभ्रन्तैर्विवदामहे ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥ ௨௧௫ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 தத்துவஞானிகளை
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 அறிந்து பார்த்து
𑌸𑌦𑌾𑌵𑌯𑌂 எப்போதும் நாம்
𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 சந்தோஷப்படுவோமேயன்றி
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 அன்னியர்களான வாதிகளைக்குறித்து
𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌏𑌵 விசனிப்போமேயல்லது
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 (பக்குவம் வாராததால்) அந்த பிராந்தாளோடே
𑌨𑌵𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 விவாதம் பண்ணமாட்டோம்.

அ-கை. ஜீவவாதிகளையும், ஈசுவரவாதிகளையும் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

तृणार्चकादियोगान्ताईश्वरेभ्रान्तिमाश्रिताः ।
लोकायतादिसांख्यान्ताजीवेविभ्रान्तिमाश्रिताः ॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா ஈச்வரே ப்ராந்திமாச்ரிதா: ।
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா ஜீவே விப்ராந்திமாச்ரிதா: ॥உகசு॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா: புல்முதலானதை உபாசிக்கிறவர்முதல்யோகாப்பியாசம் பண்ணுகிறவர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள்
ஈச்வரே ஈசுவரனிடத்தில்
ப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்

லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா: லோகாயதன்முதல் சாங்கியன் வரையிலுள்ளவாதிகள்
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
விப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிராந்தத்துவம் எதினாலெனில்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वंनजानन्तियदातदा ।
भ्रान्ताएवाखिलास्तेषांक्वमुक्तिःक्वेहवासुखम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் நஜாநந்தியதாததா ।
ப்ராந்தாஏவாகிலாஸ்தேஷாம் க்வமுக்தி: க்வேஹவாஸுகம் ॥உகஎ॥

யதா எதுவரையில்
அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் அத்துவைத பிரமஸ்வரூபத்தை
நஜாநந்தி அறிகிறார்களில்லையோ
ததா அதுவரையில்
அகிலா: சமஸ்த பிராணிகளும்

ப்ராந்தா:ஏவ சுத்த பைத்தியக்காரர்கள் தானே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
க்வமுக்தி: ஆனந்தமான மோட்சமேது
இஹ.வா இவிடத்தில் தான்
க்வஸுகம் எங்கே சுகமிருக்கிறது.

தா-ம். தங்கள் மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்கிற துரெண்ணத்தினாலே கவலையுடன் கூடியிருப்பதால் சுகமில்லை.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிரமஞான மில்லாவிட்டாலும் அந்தந்தமதங்களுக்குள்ளே, உத்தமாதம பாவங்களில்லையோவெனில், அந்தமகிமையை முமுட்சுக்களாதரவு பண்ணக்கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமா யறிவிக்கிறார்.

उत्तमाधमभावश्चेत्तेषांस्यादस्तुतेनकिम् ।
स्वप्नस्थराज्यभिक्षाभ्यांनबुद्धस्स्पृश्यतेखलु ॥

உத்தமாதமபாவச்சேத்தேஷாம் ஸ்யாதஸ்துதேநகிம் ।
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் நபுத்தஸ்ஸ்ப்ருச்யதேகலு ॥ உகஅ ॥

தேஷாம் அவர்களுக்குள்ளே [னது
உத்தமாதமபாவ: உத்தமாதம பாவமா
ஸ்யாச்சேத் இருக்கிறதேயென்றால்

அஸ்து இருக்கட்டும் [னம்
தேந கிம் அதனாலென்ன (பிரயோஜ
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் சொப்பனத்

திற்காணப்பட்ட ராச்சிய பரிபால த்தினாலும், பிச்சையெடுப்பதினாலும்
ஸ்வப்நாத் சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவன்
ஸ்ப்ருஶேந் நைவ மேல்கூறின அதில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அன்றோ.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेशवादयोः ।
कार्याकिन्तुब्रह्मतत्त्वंविचार्यबुद्ध्यतांचतत् ॥

தஸ்மாந்முமுக்ஷுபிர்நைவமதிர்ஜீவேஶவாதயோ: ।
கார்யாகிந்துப்ரஹ்மதத்வம்விசார்யம்புத்யதாஞ்சதத் ॥ உகக ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
முமுக்ஷுபி: முமுட்சுக்களினாலே
ஜீவேஶவாதயோ: ஜீவேசுவரவாதங்களிலே
மதி: புத்தியானது
கார்யா ந ஏவ பண்ணத்தக்கதேயன்று
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மதத்துவமே
விசார்யம் விசாரிக்கத்தக்கது
தத் ச அதுதானே
புத்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிர்மநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்தவாதங்களையறிந்து தானே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचेत्तत्त्वनिश्चयहेतुताम् ।
प्राप्नुतोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतावतावशः ॥

பூர்வபக்ஷதயாதௌசேத்தத்வநிஶ்சயஹேதுதாம் ।
ப்ராப்நுதோஸ்துநிமஜ்ஜஸ்வதயோர்நைதாவதாவஶ: ॥ உஉ0 ॥

தத்வநிஶ்சயஹேதுதாம் தத்துவநிச்சயமுண்டாகும் நிமித்தம்
பூர்வபக்ஷதயா பூர்வபட்சமாக
தௌ சேத் அவைகளை விசாரிப்போமென்றால்
ப்ராப்நுத: ஸ்து விசாரிக்கக்கடவது
ஏதாவதா தயோ: அவ்வளவால் அந்த வாதங்களிலே
அவஶ: பரவசனாய்
ந நிமஜ்ஜஸ்வ முழுகிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக்கையால், அவர்களை நீங்கள் நிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

असंगचिद्विभुर्जीवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।
योगोक्तस्तत्त्वमोरर्थौशुद्धौताविवितिचेच्छृणु ॥
नतत्त्वमोरुभावर्थावस्मत्सिद्धान्ततांगतौ ।
अद्वैतबोधनायैवसाकक्षाकाचिदिष्यते ॥

அஸங்கசித்விபுர்ஜீவ꞉ ஸாங்க்யோக்தஸ்தாத்ருகீஶ்வர꞉ ।
யோகோக்தஸ்தத்வமோரர்தௌ ஶுத்தௌ தாவிதிசேந்நஹி ॥ ௨௨௧ ॥
ந தத்வமோருபாவர்தாவஸ்மத்ஸித்தாந்ததாம் கதௌ ।
அத்வைதபோதநாயைவ ஸா கக்ஷா காசிதிஷ்யதே ॥ ௨௨௨ ॥

ஸாங்க்யோக்த꞉ சாங்கியமதத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஜீவ꞉ ஜீவன்
அஸங்கசித் அசங்கசித்தாயும்
விபு꞉ விபுவாயுமிருக்கிறான்
யோகோக்த꞉ யோகமதத்தில்சொல்லப்படுகிற
ஈஶ்வர꞉ ஈசுவரனும்
தாத்ருக் முன் சொன்னபடியே இருக்கிறான்
ஶுத்தௌ சுத்தாளாயும்
தத்வமோ꞉ தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்தௌ அர்த்தாளாக
தௌ அவ்விருவர்களும்
இதி சேத் இருக்கட்டுமென்றால்
ந ஹி கேள்
தத்வமோ꞉ தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்தௌ அர்த்தாளான
அஸ்மத் நம்முடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தை
கதௌ அடைந்தவர்களாக
உபௌ ந அவ்விருவர்களுமாகார்
அத்வைதபோதநாயைவ அத்துவைதத்தைபோதிக்கும்பொருட்டே
ஸா அந்தத்துவம்பதமென்ற
கக்ஷா கட்சியானது
காசித் ஒருக்கால்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். அவ்விரண்டு பதங்களிலேயும் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருந்தாலும் வாஸ்தவமாக அவர்கள் ஜீவேசுவரர்களுக்கு பேதம்சொல்லுவதால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்கு கூடாது, தத்துவம்பதங்களுக்குவாச்சியர்களான ஜீவேசுவரரிருவர்களும் நமதுசித்தாந்ததை யடைந்தவர்களில்லை.

ச-கை. தத்துவம் பதார்த்தபூதாளாக கூடஸ்தபிர்மங்களை உங்களாலேயும் பின்னுளாக நிரூபிக்கப் படுகிறதேயெனில், அத்துவைதத்தை போதிக்கிர நிமித்தமாகமட்டும் கிரகிக்கபடுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நமக்குபேதமில்லை.

அ-கை. அப்போது தத்துவபதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனெனில்.

अनादिमाययाभ्रांताजीवेशौसुविलक्षणौ ।
मन्यन्तेतद्व्युदासायकेवलंशोधनन्तयोः ॥

அநாதிமாயயா ப்ராந்தா ஜீவேஶௌ ஸுவிலக்ஷணௌ ।
மந்யந்தே தத்வ்யுதாஸாய கேவலம் ஶோதநம் தயோ꞉ ॥ ௨௨௩ ॥

அநாதிமாயயா அனாதியாயிருக்கிறமாயையினாலே
ப்ராந்தா꞉ மயங்கிகிடக்கிற புருஷர்கள்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஸுவிலக்ஷணௌ அன்னியோன்னிய விலட்சணர்களாக

உக்தே என்னுகிறார்கள்
தத்த்யாஜ்யாய அதை தள்ளுகிறதின் பொருட்டு
கேவலம் மாத்திரம்
தயோ: அவர்களுக்கு [து.
ஶோதநம் சோதனை சொல்லப்பட்ட

அ-கை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிவிக்கிறார்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्सम्यगीरितः ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥
जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।
आधारौतुघटाकाशमहाकाशौसुनिर्मितौ ॥

அதஏவாத்ர த்ருஷ்டாந்தோ யோக்ய: ப்ராக் ஸம்யகீரித: ।
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: ॥ ௨௨௪ ॥
ஜலாப்ரோபாத்யதீனே தே ஜலாகாஶாப்ரகே தயோ: ।
ஆதாரௌ து கடாகாஶமஹாகாஶௌ ஸுநிர்மிதௌ ॥ ௨௨௫ ॥

அத ஏவ ஆகையினாலேயே
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: கடாகாசமென்றும், மகாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும்
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
ப்ராக் முன்னே
யோக்ய: யோக்கியமாக
ஸம்யக் நன்றாக
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
தே ஜலாகாஶாப்ரகே அந்தஜலாகாசமேகாகாசங்களிரண்டும்
ஜலாப்ரோபாத்யதீனே ஜல உபாதிக்கும் மேக உபாதிக்கும் அதீனங்களாயிருக்கின்றன
தயோ: அவைகளுக்கு
ஆதாரௌ ஆதாரங்களான
கடாகாஶமஹாகாஶௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
ஸுநிர்மிதௌ அத்தியந்த நிர்மலங்களன்றோ.

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

एवमानन्दविज्ञानमयौमायाधियोर्वशौ ।
तदधिष्ठानकूटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मलौ ॥

ஏவமானந்தவிஜ்ஞானமயௌ மாயாதியோர்வஶௌ ।
தததிஷ்டானகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து ஸுநிர்மலௌ ॥ ௨௨௬ ॥

ஏவம் இப்படி
ஆனந்தவிஜ்ஞானமயௌ ஆனந்தமய வி[ஞ்ஞானமயர்கள்
மாயாதியோ: மாயைக்கும்புத்திக்கும்
வஶௌ சுவாதீனர்
தததிஷ்டானகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தபிர்மங்களோவென்றால்
ஸுநிர்மலௌ அத்தியந்தம் நிர்மலான்.

அ-கை. இப்போது பதார்த்தசோதனை சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கீகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्कक्षोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।
देहोन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேநஸாங்க்யயோகௌமதௌயதி ।
தேஹோந்நமயகக்ஷத்வாதாத்மத்வேநாப்யுபேயதாம் ॥ ௨௨௭ ॥

ஏதத்கக்ஷோபயோகேந இந்த கட்சிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாக
ஸாங்க்யயோகௌ மதௌ சாங்கியயோகமதங்கள்
யதி அங்கீகரிக்கப் படலாமென்றால்
லோகாயதமதஸ்தருடையமதத்தில்
தேஹோந்நமயகக்ஷத்வாத் தேகமானது அன்னமய கோசமான ஆத்துமாவென்ற கட்சியானதால் அந்தமதாநுசாரியாய்
ஆத்மத்வேந இத்தேகமே ஆத்துமாவாக
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கலாம்.

இ-தி. காவலனைகற்புடையவன் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் கலக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदोजगत्सत्यमीशोन्यइतिचेत्त्रयम् ।
त्यज्यतेतैस्तदासांख्ययोगौवेदान्तसंमतौ ॥

ஆத்மபேதோஜகத்ஸத்யமீஶோந்யஇதிசேத்த்ரயம் ।
த்யஜ்யதேதைஸ்ததாஸாங்க்யயோகௌவேதாந்தஸம்மதௌ ॥ ௨௨௮ ॥

ஆத்மபேதஃ ஆத்துமாக்களுக்கு பேதமென்ன
ஜகத்ஸத்யம் ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன
ஈஶஃ (தனக்கு) ஈசுவரன்
அந்யஃ இதி வேறென்கிறதென்ன
த்ரயம் இந்த மூன்றும்
தைஃ அவர்களாலே
த்யஜ்யதே சேத் விடப்பட்டதேயானால்
ததா அப்போது
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்கள்
வேதாந்தஸம்மதௌ வேதாந்தத்திற்கு சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினாலேயே முக்தனாவதால் அத்துவைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தியாதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचेत्तदा ।
स्रक्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவோஸங்கத்வமாத்ரேணக்ருதார்த்தஇதிசேத்ததா ।
ஸ்ரக்சந்தநாதிநித்யத்வமாத்ரேணாபிக்ருதார்த்ததா ॥ ௨௨௯ ॥

ஜீவ: (அத்துவைதஞான மன்றியில்) ஜீவன்
ஸாங்கத்வேந அசங்கத்துவஞானத்தினாலேயே
க்ருதார்த்த: கிருதார்த்தனென்று
இதிசேத் சொல்வையேயானால்

ததா அப்போது
ஸ்ரகாதிநித்யத்வேந அபி மாலை சந்தனம் முதலானது நித்தியமாயிருக்கிறதினாலேயே
க்ருதார்த்தா கிருதார்த்தத்துவமுண்டாகும்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தத்தை விமோசனம் பண்ணுகிறார்.

यथास्रगादिनित्यत्वंदुस्संपाद्यंतथात्मनः ।
असङ्गत्वंनसंभाव्यंजीवतोर्जगदीशयोः ॥

யதா ஸ்ரகாதிநித்யத்வம் துஸ்ஸம்பாத்யம் ததாத்மந: |
அஸங்கத்வம் நஸம்பாவ்யம் ஜீவதோர்ஜகதீசயோ: ‖ உ௱௦ ‖

ஸ்ரகாதிநித்யத்வம் மாலை முதலானதற்கு நித்தியத்தன்மையானது
யதா எப்படி
துஸ்ஸம்பாத்யம் சம்பாதிப்பது துர்லபமோ
ததா அப்படி
ஜகதீசயோ: ஜகத்தும் ஈசுவரனும்

ஜீவதோ: ஜீவித்திருக்குமளவில்
ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
அஸங்கத்வம் அசங்கத்துவமானது
ஸம்பாவ்யம் ந (ஒருக்காலும்) சம்பவிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சித்தியாதென்பதையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

अवश्यंप्रकृतिस्सङ्गंपुरेवापादयेत्तथा ।
नियच्छत्वेतमीशोपि कोस्यमोक्षस्तथासति ॥

அவச்யம் ப்ரக்ருதிஸ்ஸங்கம் புரேவாபாதயேத்ததா |
நியச்சது ஏதமீசோபி கோஸ்ய மோக்ஷஸ்ததாஸதி ‖ உ௱௧ ‖

ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
புரா இவ முன்போல
அவச்யம் அவசியமாக
ஸங்கம் சம்சாரசங்கத்தை
ஆபாதயேத் உண்டுபண்ணும்
ததா அப்படியே
ஈசோபி ஈசுவரனும்

ஏதம் இவனை
நியச்சது ஜனனமரணத்தில் சிட்சிப்பார்
ததாஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
அஸ்ய இவனுக்கு
மோக்ஷ: க: மோட்சம் எப்படியுண்டாகும்.

அ-கை. பிரகிருதி சங்கப்படுத்தி வைக்கிறதும் ஈசுவரன் நியமனம் பண்ணுகிறதும் அவிவேகத்தினாலேதானெனில்.

अविवेककृतस्सङ्गोनियमश्चेनिचेत्तथा ।
बलादापतितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मतेः ॥

அவிவெககூ தஸ்ஜொ நியசஶ்ருதிவெ த்தயா ।
ஸஙாசவதிதொஉயாவாதஸா௦வ்யூஹஉ௨ஞதெஃ ॥ உகூஉ॥

ஸா௦ஃ சங்கமானதும்
நியசஃ. ச நியமனமும்
அவிவெககூதஃ அவிவேகத்தினலே
யே பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
இதி. வெஃ என்று சொல்வையேயா
தயா அப்படி [னல்

உ௨ஞதெஃ துற்புத்தியான
ஸா௦வ்யூ சாங்கியனுக்கு
ஊயாவாதஃ சம்சாராதிகள் மாயாமய
மென்ற நம்முடையவாதம்
ஸஙாஃ பலவந்தமாய்
ஆவதிதஃ வந்துவிழுந்தது.

வி-ம். அவிவேகமென்பது விவேகாபாவமா, அல்லது விவேகத்துக் கன்னியமா, அல்லது விவேகவிரோதியா, மலடிபிள்ளைபோல் அசத்துபதார்த்தமான அபாவத்துக்கு பாவமாயிருக்கிற சங்கநியமனுதி காரியோத்பாதகம் கூடாமையால், விவேகாபாவமென்பது கூடாது. விவேகத்துக் கன்னியமான கடாதிக்கு சங்கநியமனுதி ஹேதுத்துவம் காணப்படாமையால், விவேகத்துக் கன்னியமென்று சொல்லக்கூடாது. மூன்றாவதுபட்சத்தில் அவிவேகத்திற்குப் பாவரூபமானஅஞ்ஞானம் ஏதுவானதால், உனக்குமாயாவாத பிரசங்கம்வந்தது.

இ-தி. குலாளன்இத்தனை நெகிழச்சீட்டு நானெழுதி கொடுக்கவில்லையென்ற கதைபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாஅந்துவிதீயமென்று ஒப்புக்கொண்டால் பந்தமோட்சவிவஸ்தைக் கெட்டுப்போமெனில்.

बन्धमोक्षव्यवस्थार्थमात्मनानात्वमिष्यताम् ।
इतिचेन्नयतोमायाव्यवस्थापयितुंक्षमा ॥

ஸஙமொக்ஷவ்யவஸ்ாயஂஊ த்ஙாநாக்ஷமிஷ்யதா௦ ।
இதிவெஞயதொஊயாவ்யவஸ்ாபயிது௦க்ஷஊ ॥ உஉகூ ॥

ஸஙமொக்ஷவ்யவஸ்ாயஂ௦ பந்தமோட்சத்தினுடைய வியவஸ்தைபண்ணுகிற நிமித்தியம்
ஆத்ஙாநாக்ஷ௦ ஆத்துமாக்களனேகர்களென்னுந்தன்மை
இஷ்யதா௦ அங்கீகரிக்கத்தக்கது
இதிவெஃ என்றுசொல்வையேயானல்

நியதஃ அதுகூடாது [யே
ஊயா யாதொருகாரணத்தால்மாயை
வ்யவஸ்ாபயிது௦ அந்த பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப்பண்ணுவதற்கு
க்ஷஊ சாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தகாரணத்தாலாத்துமா அனேகமென்றுசொன்னதுகூடாது

அ-கை. ஒருஆத்துமாவுக்கு மாயையெப்படி பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப் பண்ணிவைக்குமெனில்.

दुर्घटंघटयामीतित्रिरुद्धंकिंनपश्यसि ॥

உஂஙவட௦வட்யாமீதிவிர௨௦கிஂநவஶ்யஸி ॥ உகூகூ ॥

ஸாக்ஷிபூதம் ஸாக்ஷிபூதத்தை [ன்ற
வஸ்யாமி ஜகி கூட்டி வைக்கிறேனே
விராஜம் இந்தமாயையின் விருத்தை
வஸ்ருதி.ந.கிம் நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம் மித்தையானாலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமேயெனில்.

वास्तवौबंधमोक्षौतुश्रुतिर्नसहतेतराम् ॥

வாஸ்தவௌபந்தமோக்ஷௌ து ஶ்ருதிர் ந ஸஹதேதராம் ॥௨௱௪॥

பந்தமோக்ஷௌ பந்த மோட்சங்கள்
வாஸ்தவௌ.து வாஸ்தவங்களென்றால்
ஶ்ருதி: சுருதியானது
தராம் மிகவும்
ந.ஸஹதே சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குசுருதியேதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।

नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

நநிரோதோ நசோத்பத்திர் நபத்தோ நசஸாதக: ।

நமுமுக்ஷுர் நவைமுக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ ௨௱௫ ॥

ந.நிரோத: அஞ்ஞானமுமில்லை
உத்பத்தி: ச ஜகத்துமுதலான உற்பத் [தியும்
ந இல்லை
பத்த: அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட [வனும்
ந இல்லை
ஸாதக: ச சாதகனும்
ந இல்லை
முமுக்ஷு: ச முமுட்சுவும்
ந இல்லை
முக்த: வை ஜீவன்முக்தனும்
ந இதி இல்லையென்று
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா உண்மையென்றுசுருதி உரைக்கின்றது.

தா-ம். பரமார்த்தத்தில் தானான பிர்மத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென்பதாம்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் மாயாமயர்களென்று சொன்னதை முடிக்கிறார்.

मायाख्यायाःकामधेनोर्वत्सौजीवेश्वरावुभौ ।

यथेच्छंपिबतांद्वैतन्तत्वंत्वद्वैतमेवहि ॥

மாயாக்யாயா:காமதேநோர்வத்ஸௌ ஜீவேஶ்வராவுபௌ ।

யதேச்சம் பிபதாம் த்வைதம் தத்த்வம் த்வத்வைதமேவஹி ॥ ௨௱௬ ॥

மாயாக்யாயா: மாயையென்றபெயரை [டைத்த [வக்கு
காமதேநோ: காமதேனுவான ஓர்பசு
ஜீவேஶ்வரௌ ஜீவேசுவரரென்ற
உபௌ இரண்டு
வத்ஸௌ கன்றுகளுண்டு (அவைகள்)
த்வைதம் துவைதமாகிறபாலை
யதேச்சம் இஷ்டப்படி
பிபதாம் பானம்பண்ணட்டும்
தத்த்வம் து உண்மையெதுவென்றால்
அத்வைதம் ஏவ அத்துவைத மாத்திரம்
ஹி நமதுசித்தாந்தம். (ரம்

அ-கை. ஜீவேசுவராளும் அவர்கள்பேதமும் பொய்யானாலும், கூடஸ்தபிரம்மங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமெனில் லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्रादृतेनहि ।
घटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्वचित् ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோர்பேதோநாமமாத்ராத்ருதேநஹி ।
கடாகாஶமஹாகாஶௌவியுஜ்யேதேநஹிக்வசித் ॥ ௨௩௭ ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோ: கூடஸ்த பிரமங்களுக்கு
பேத: பேதமானது
நாமமாத்ராத் சொல்மாத்திரமே
ருதே நஹி அன்றிவேறில்லை
கடாகாஶமஹாகாஶௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
க்வசித் ஒருக்காலும்
ந வியுஜ்யேதேஹி பிரிபடுகிறதில்லையன்றோ.

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदद्वैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।
मुक्तावपिवृथामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யதத்வைதம்ஶ்ருதம்ஸ்ருஷ்டே:ப்ராக்ததேவாத்யசோபரி ।
முக்தாவபிவ்ருதாமாயாப்ராமயத்யகிலான்ஜநான் ॥ ௨௩௮ ॥

ஸ்ருஷ்டே:ப்ராக் சிருஷ்டிக்குமுன்
யத் யாதொரு [ததாக
அத்வைதம் அத்துவைதவஸ்துவிருந்
ஶ்ருதம் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் ஏவ அதுவே
அத்ய இப்பவுமிருக்கிறது
உபரி இனிமேலும்
முக்தௌ அபி முக்தியிலுமிருக்கிறது.

அ-கை. காலத்திரயத்திலும் அத்துவைதம் ஏகமாயிருக்க பேதத்தினால் மயங்குகிறார்களெனில்.

மாயா மாயையானது
வ்ருதா வீணாக
அகிலான் ஜநான் சகல ஜனங்களையும்
ப்ராமயதி மயக்கிவைக்கிறது.

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்தி லபிநிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி தத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களோ வெனில்.

येवदन्तीत्थमेतेपिभ्राम्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।
नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யேவதந்தீத்தமேதேபிப்ராம்யந்தேவித்யயாத்ரகிம் ।
நயதாபூர்வமேதேஷாமத்ரப்ராந்தேரதர்ஶநாத் ॥

[illegible] தத்துவ ஞானத்தை [illegible] யவர்கள்சொல்லுகிறார் [illegible] அந்தஇவர்களும் [illegible] (ஜகத்தில்) மயங்குகிறார்க [illegible] இந்தஇடத்தில் [illegible] ஞானத்தால்

கிம் என்னப்பிரயோஜனமெனில் ஷாம் அந்தஇவர்களுக்கு யதாபூர்வம் முன்போலேஜகத்து சத்தியமென்கிறமயக்கம் ந இன்மையால் ஞானம் வியர்த்தமில்லை.

[illegible] சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல அபிநிவேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

[illegible] இவர்களின் மயக்கம் [illegible] காணப்படாமையால்ஞானம் பிரயோசனமில்லையென்று நீ சங்கித்தது அறியாமையென்றறி.

[illegible] ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதெனில்.

ऐहिकामुष्मिकस्सर्वस्संसारोवास्तवस्ततः ।
नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥
ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्सम्यगीक्ष्यते ।
स्वस्वनिश्चयतोबद्धोमुक्तोहञ्चेतिमन्यते ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஸ்ஸர்வஸ்ஸம்ஸாரோவாஸ்தவஸ்தத꞉ ।
நபாதிநாஸ்திசாத்வைதமித்யஜ்ஞாநிவிநிஶ்சய꞉ ॥ உ௬௦ ॥
ஜ்ஞாநிநோவிபரீதோஸ்மாந்நிஶ்சயஸ்ஸம்யகீக்ஷ்யதே ।
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயதோபத்தோமுக்தோஹஞ்சேதிமந்யதே ॥ உ௬க ॥

[illegible] இகலோகபரலோ[illegible] [illegible] சகலமான [illegible] சம்சாரங்களும் [illegible] வாஸ்தவமாயிருக்கிறது [illegible] ஆகையினாலே [illegible] அத்துவைதமான [illegible] பிரகாசிக்கவில்லை [illegible] இல்லை [illegible] என்று [illegible] அஞ்ஞானிகளுடை[illegible] நிச்சயம்

அஸ்மாத் இந்த நிச்சயத்திற்கு விபரீத꞉ வேறாக நிஶ்சய꞉ நிச்சயமானது ஜ்ஞாநிந꞉ பிர்மஞானிக்கு ஸம்யக் நன்றாக ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது ஸ்வஸ்வநிஶ்சயத꞉ அவரவர்களுடைய நிச்சயப்பிரகாரமே அஹம் பத்த꞉ முக்த꞉ ச இதி நான் பத்தனென்றும் நான்முக்தனென்றும் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிகளிருவரும் மந்யதே எண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அத்துவைதபிர்மமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது சாத்திரத்தினால் மாத்திரமேயன்றி அனுபவத்திலில்லையே யெனில்.

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेन्नचिद्रूपेणभासनात् ।
अशेषेणनभातञ्चेद्द्वैतंकिंभासतेखिलम् ॥

நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேந்நசித்ரூபேணபாஸநாத் ।
அசேஷேணநபாதஞ்சேத்த்வைதங்கிம்பாஸதேகிலம் ॥ ௨௪௨ ॥

அத்வைதம் அத்துவைதமான பிர்மம்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந சேத் இல்லையென்று
ந சொல்லாதே [கவே
சித்ரூபேண தான் சதா அறிவா
பாஸநாத் விளங்குவதால்

அசேஷேண முழுக்க [னில்
ந பாதம் சேத் விளங்கவில்லையே யெ
அகிலம் சகலமான
த்வைதம் துவைதமும்
பாஸதே உனக்குஒரேகாலத்தில்
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாரசாம்மியம் சொல்லுகிறார்.

दिङ्मात्रेणविभानन्तुद्वयोरपिसमन्ननु ।
द्वैतसिद्धिवदद्वैतसिद्धिस्तेतावतानकिम् ॥

திங்மாத்ரேணவிபாநந்துத்வயோரபிஸமந்நநு ।
த்வைதஸித்திவதத்வைதஸித்திஸ்தேதாவதாநகிம் ॥ ௨௪௩ ॥

திங்மாத்ரேண ஏகதேசமாக
விபாநம் து தோற்றுகிறது
த்வயோ: அபி துவைதாத்துவைதமிர
ண்டிலும்
ஸமம் நநு சமமல்லவோ
த்வைதஸித்திவத் ஒரு கடத்தைமண்
ணென்றுபார்த்து சகலகடமும் ம
ண்ணென்றுநிச்சயித்திருக்கிறஉன

க்கு துவைதம் சித்திக்கிறதுபோல
தாவதா ஒரு விஷயத்தில் சத்தைப்
பிரித்துப்பார்த்து நாமரூபம்பொய்
சத்தே வாஸ்தவமென்றறிந்த (நம
க்கு) அவ்வளவினாலேயே
அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தி
ந கிம் ஏனுண்டாகமாட்டாது.

இ-தி. ஒருபானைசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாலீபுலாகநியாயம் போலாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாதென்று சங்கிக்கிறான்.

द्वैतेनहीनमद्वैतंद्वैतज्ञानेकथंत्विदम् ॥

த்வைதேநஹீநமத்வைதம்த்வைதஜ்ஞாநேகதம்த்விதம் ॥ ௨௪௪ ॥

த்வைதஸ்ய அத்துவைத சப்தத்திற்கு அர்த்தமாவது துவைதமில்லாதது | ஸ்யாத் துவைதாத் துவைதங்களொன்றுக்கொன்று
அத்வைதம் அத்துவைதமெனப்படும் | ஸ்வயம் தமப்பிரகாசம்போல பகையானதால் இந்த அத்துவைதமெப்படிவிளங்கும்சொல்.
த்வைதகாலே துவைதம் விளங்குகிற காலத்தில் |

ஆ-கை. குருவேனதிரியின் சங்கையையெடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

चिद्भानन्त्वविरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेऽउभे ॥

சித்³பா⁴நந்த்வவிரோத்⁴யஸ்ய த்³வைதஸ்யாதோऽஸமே உபே⁴ ॥ ௨௪௪ ॥

அத்வைதஸ்ய இந்ததுவைதத்தோற்றத்திற்கு | சொன்னாலதுகூடாது
சித்³பா⁴நம் து அறிவின்தோற்றம் | அத: ஆகையினாலே
அவிரோதி² விரோதமில்லையென்று | உபே⁴ இரண்டும்
அஸமே சமமன்று.

வி-ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்துவைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன் சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லுகிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத் தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்தி லிருக்கிற துவைதத்திற்கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான்ஆட்சேபித்ததுபோல, உம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்துவைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிழல்கண்ணாடிக்குள் அனேகம்போலேதோன்றினாலும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हिश्रुणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।
तेनवास्तवमद्वैतंपरिशेषाद्विभासते ॥

ஏவம் தர்ஹி ஶ்ருணு த்³வைதமஸந்மாயாமயத்வத: |
தேந வாஸ்தவமத்³வைதம் பரிஶேஷாத்³விபா⁴ஸதே ॥ ௨௪௫ ॥

தர்ஹி அப்போ | அஸத் பொய்
ஏவம் இந்தப்பிரகாரத்தை | தேந ஆகையினாலே
ஶ்ருணு கேள் | அத்³வைதம் அத்துவைதமே
மாயாமயத்வத: மாயாமயமாயிருத்தலினாலே | வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக
த்³வைதம் நாமரூபமான துவைதம் | பரிஶேஷாத் பாரிசேஷநியாயத்தால்
விபா⁴ஸதே மீதமாய்விளங்குகிறது.

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपंमायैवसकलञ्जगत् ।
इतिनिश्चित्यवस्तुत्वमद्वैतेपरिशिष्यताम् ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம்மாயைவஸகலஞ்ஜகத் ।
இதிநிஶ்சித்யவஸ்துத்வமத்வைதேபரிஶிஷ்யதாம் ॥ ௨௬௬ ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடா தகற்பனைவடிவமான
ஸகலம் ஜகத் சகலஜகத்தும்
மாயா ஏவ இதி மாயையென்றே
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பரிஶிஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्यवस्तुत्वंभातिचेत्त्वंतथापुनः ।
परिशीलयकोवात्रप्रयासस्तेनतेवद ॥

புநர்த்வைதஸ்யவஸ்துத்வம்பாதிசேத்த்வம்ததாபுந: ।
பரிஶீலயகோவாத்ரப்ரயாஸஸ்தேநதேவத ॥ ௨௬௭ ॥

புந: மறுபடியும்ஒருக்கால்
த்வைதஸ்ய துவைதத்திற்கு
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
பாதி சேத் தோன்றிற்றானால்
த்வம் ததா நீ அப்படியே
புந: மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய் பிர்மமேசத்தியமென்று
பரிஶீலய பரிசீலனம்பண்ணு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
தே உனக்கு
தேந அதினால்
க: ப்ரயாஸ: என்ன பிரயாசமிருக்கிறது
வத அதை இன்னதென்றுசொல்.

வி-ம். வியாசர் சூத்திரத்திலும் சிரவணாதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

कियन्तङ्कालमितिचेत्खेदोयन्द्वैतइष्यताम् ।
अद्वैतेतुनयुक्तोयंसर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியந்தங்காலமிதிசேத்கேதோயந்த்வைதஇஷ்யதாம் ।
அத்வைதேதுநயுக்தோயம்ஸர்வாநர்த்தநிவாரணாத் ॥ ௨௬௮ ॥

கியந்தம் காலம் இதி சேத் எவ்வளவு காலம் பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறதெனில்
அயம் கேத: இந்ததுக்கம்

த்வைதே துவைதத்தில்
ஜுகுப்ஸா பண்ணத்தக்கது
ஸர்வாநர்த₂நிவாரணாத் சகலதுக்கங்களையும் பிர்மாப்பியாசம் நிவர்த்தி பண்ணுவதால்
அத்₃வைதே து அத்துவைதத்தில்
அயம் இந்த துக்கம்பண்ணுவது
யுக்தம் ந நியாயமன்று.

இ-தி. வேலைசெய்வது எத்தனைநாளென்று கேட்கிறானே தவிர எத்தனைநாள் சாப்பிடுவதென்று கேட்கக்காணோம்.

அ-கை. ஞானம்வந்தாலும் சகலதுக்கமும் நிவர்த்தியாகவில்லையென்று சங்கித்தவனுக்கு உத்திரம்சொல்லுகிறார்.

क्षुत्पिपासादयोदृष्टायथापूर्वंमयीतिचेत् ।
मच्छब्दवाच्येऽहंकारेदृश्यन्तांनेतिकोवदेत् ॥

க்ஷுத்பிபாஸாத₃யோத்₃ருஷ்டாயதா₂பூர்வம்மயீதிசேத் |
மச்ச₂ப்₃த₃வாச்யே(அ)ஹங்காரேத்₃ருஶ்யந்தாந்நேதிகோவதே₃த் || ௨௪௯ ||

க்ஷுத்பிபாஸாத₃ய꞉ பசிதாகமுதலான துக்கங்கள்
யதா₂பூர்வம் முன்போலவே
மயி என்னிடத்தில்
த்₃ருஷ்டா꞉இதி சேத் பார்க்கப்படுகின்றனவேயெனில்.

அ-கை. பசிதாகாதிகள் அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகிறதா அல்லது அறிவினிடத்தில் காணப்படுகிறதா வென்று கேட்டமுதலாவது சங்கைக்குத்தரம் சொல்லுகின்றனர்.

மச்ச₂ப்₃த₃வாச்யே நானென்கிறசொல்லுக்கு (வாச்சியனான)
அஹங்காரே அகங்காரனிடத்தில்
த்₃ருஶ்யந்தாம் காணப்படட்டும்
க꞉ எவன் (அதை)
ந இதி வேண்டாமென்று
வதே₃த் சொன்னான்.

வி-ம். இரண்டாவதுபட்சம் கூடாது, அறிவுஅசங்கமாயும் அவிஷயமாயுமிருப்பதால், அறிவினிடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறதெனக் கூடாது.

அ-கை. எத்தார்த்தமாக வில்லாவிட்டாலும் மயக்கத்தினால் தோற்றுகிறதேயென்று சங்கித்ததற் குத்தரம்சொல்லுகிறார்.

चिद्रूपेपिप्रसज्येरन्तादात्म्याध्यासतोयदि ।
माध्यासंकुरुकिन्तुत्वंविवेकंकुरुसर्वदा ॥

சித்₃ரூபே(அ)பிப்ரஸஜ்யேரந்தாதா₃த்ம்யாத்₄யாஸதோயதி₃ |
மா(அ)த்₄யாஸங்குருகிந்துத்வம்விவேகங்குருஸர்வதா₃ || ௨௫௦ ||

தாதா₃த்ம்யாத்₄யாஸத꞉ அகங்காரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் கற்பனையால் பேதப்படித்தி அகங்காரகதமான துக்கத்தை
சித்₃ரூபே(அ)பி அறிவான தன்னிடத்திலும்

ப்ரஸஜ்யேத யதி சேர்க்கப்படுகிறதேயென்றால்
அத்யாஸம் அக்கற்பனையை
மாகார்ஷீ: செய்யாதே
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸர்வதா நீ எப்போதும் [ணு.
விவேகம் குரு விவேகத்தையேபண்

அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

झटित्यध्यासआयातिदृढवासनयेतिचेत् ।
आवर्तयेद्विवेकञ्चदृढंवासयितुंसदा ॥

ஜடித்யத்யாஸஆயாதித்ருடவாஸநயேதிசேத் ।
ஆவர்த்தயேத்விவேகஞ்சத்ருடம்வாஸயிதும்ஸதா॥ ௨௩௧ ॥

த்ருடவாஸநயா திடமான அனுத்தும வாசனையினாலே
ஜடிதி சீக்கிரமாக [க்கம்
அத்யாஸ: நான் கர்த்தாவென்ற மயக்கம்
ஆயாதி.இதி.சேத் வருகிறதே யென்றால்
த்ருடம் திடமாக
வாஸயிதும் ஆத்தும வாசனை உண்டாவதற்கு
ஸதா எப்பொழுதும்
விவேகம்.ச விவேகத்தையே
ஆவர்த்தயேத் நான்பிர்மமென்றுபலருசெய்

அ-கை. இதுயுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவமில்லையேயெனில்.

विवेकेद्वैतमिथ्यात्वंयुक्त्यैवेतिनभण्यताम् ।
अचिन्त्यरचनात्वस्यानुभूतिर्हिस्वसाक्षिकी ॥

விவேகேத்வைதமித்யாத்வம்யுக்த்யைவேதிநபண்யதாம்।
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்யாநுபூதிர்ஹிஸ்வஸாக்ஷிகீ॥ ௨௩௨ ॥

விவேகே சதசத்விவேகத்தில்
த்வைதமித்யாத்வம் துவிதத்திற்கு பொய்யாயிருக்குந்தன்மை
யுக்த்யா.ஏவ யுக்தியினாலேமாத்திரம்
இதி என்று
நபண்யதாம்.ந சொல்லத்தக்கதன்று
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்ய சிந்திக்கக்கூடாததகற்பனாரூபமான துவைதத்திற்கு
அநுபூதி:.ஹி நம்முடைய அனுபவமே. [றது.
ஸ்வஸாக்ஷிகீ தனக்குசாட்சியாயிருக்கி

அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அறிவினிடத்திலும், அதிவியாப்தி வருமேயெனில்.

चिदप्याचिन्त्यरचनायदितर्ह्यस्तुनोवयम् ।
चितिंसुचिन्त्यरचनांब्रूमोनित्यत्वकारणात् ॥

சிதப்யசிந்த்யரசநாயதிதர்ஹ்யஸ்துநோவயம் ।
சிதிம்ஸுசிந்த்யரசநாம்ப்ரூமோநித்யத்வகாரணாத்॥ ௨௩௩ ॥

விஜஞவி அறிவும் [பனையாக
ஸவ்ஂதஃராவநா சிந்திக்கக்கூடாத சற்
தஹிஃ.யதி ஆகட்டுமேயென்றால்
ஸஹூ அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெனில், அதைபரிகரிக்கிறார்.

வயஂ நாங்கள்
விதிஂ அறிவை
ஸாவிஂதஃராவநாஂ நல்லசிந்தனையால் கற்பிக்கப்பட்டதென்று
நொ.஬ஃரூஃஃ சொல்லவில்லையே, அதுவெதினாலெனில்
நிதஃஸகாரணாஃ அறிவு நித்தியகாரணமாகையால்.

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதினாலெனில்.

प्रागभावोनानुभूतोचितेर्नित्याततश्चितिः ।

ஹாமஹாவொநா.நஂஹூஙெதாவிநெதநிஃதஃாதஷீதிஃ॥ உருகூ

விஙெதஃ அறிவாகிய தன்னுடைய
ஹாமஹாவஃ பிராகபாவமானது [லே
ஸநஂஹூதஂ.ந அனுபவிக்கப்படவில்
ததஃ ஆகையினாலே
விதிஂ அறிவானது
நிதஃா அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

வி-ம். யாதொரு காரணத்தினால், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அனுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபாவமுண்டென்றால், அது அறிவினா லனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறொன்றினாலேயா, வேறொன்றினாலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால் அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கிதைகூடாது. அறிவினாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றால் வேறொருஅறிவினாலேயா, அல்லதுதன்னாலேயா, வேறொரு அறிவினாலென்றால், அத்துவைதவாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல் சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற அபாவம் சித்தின்கிரகணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, ஆனபடியால்தான் அந்தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதிகளைப்போல ஜடமாகுமானதால், வேறொருஅறிவினா லென்பதுகூடாது, தன்னாலென்றால் தன்னாலேயே தன்னுடைய அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயிருப்பதால், தன்னபாவம் தன்னால்கிரகிக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவததை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லாமையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றேயெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

ஶெவதஸஃஹாமஹாவஸூஂவெதநெஃநாநஂஹூயதெ॥உருசு॥

ஶெவதஸஃ நாமரூபதுவிதத்தின்
ஹாமஹாவஃதுஂ முன்னில்லாமையோவென்றால் (ஸஷூஂப்திபில்)
ஶெவதநெஃந அறிவாகிய தன்னாலே
ஸநஂஹூயதெ அனுபவிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்கும்சா ட்சியென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

पागभावयुतन्द्वैतंरच्यतेहिघटादिवत् ।
तथापिरचनाऽचिन्त्यामिथ்யातेनेन्द्रजालवत् ॥

ப்ராகபாவயுதந்த்வைதம்ரச்யதேஹிகடாதிவத் ।
ததாபிரசநாசிந்த்யாமித்யாதேநேந்த்ரஜாலவத் ॥ உருரு ॥

ப்ராகபாவயுதம் முன்னில்லாமை யோடே கூடியிருக்கிறதான
த்வைதம் துவைதமானது
கடாதிவத் கடாதிகாரிய வஸ்துவைப் போல்
ரச்யதே கற்பனைபண்ணப்படுகின்றன
ஹி அன்றோ

ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ரசநா இந்த கற்பனையானது
அசிந்த்யா சிந்திக்கத்தக்கதன்று
தேந ஆகையினாலே
இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே
மித்யா பொய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततोन्यस्यमिथ्यात्वञ्चानुभूयते ।
नाद्वैतमपरोक्षञ्चेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

சித்ப்ரத்யக்ஷாததோந்யஸ்யமித்யாத்வஞ்சாநுபூயதே ।
நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேத்யேதந்நவ்யாஹதம்கதம் ॥ உருசு ॥

சித் அறிவாகியதான்
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியட்சம்
தத: ஆகையினாலே
அந்யஸ்ய அன்னியமான துவைதத்திற்கு
மித்யாத்வம் பொய்யாயிருத்தலும்
அநுபூயதே அறிவாகியதன்னாலனுபவிக்கப்படுகிறது

அத்வைதம் அத்துவைதமானது
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந ச அன்றென்றுசொல்லுகிற
ஏதத் இந்த
வசஸ் உன் சொல்
கதம் எப்படி
வ்யாஹதம் ந கெடுபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।
चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

இத்தம்ஜ்ஞாத்வாப்யஸந்துஷ்டா:கேசித்குதஇதீர்யதாம் ।
சார்வாகாதே:ப்ரபுத்தஸ்யாப்யாத்மாதேஹ:குதோவத ॥ உருஎ ॥

இத்தம் இப்படி
ஜ்ஞாத்வாபி வேதாந்தத்தையறிந்தும்

கேசித் சிலபேர்கள்
குத: என்னத்தினாலே

ஸம்த்ருப்தா: திருப்தியானசந்தோஷமில்லாதவர்களாக
இதி இருக்கிறார்களென்று
ஶ்ரூயந்தாம் கேட்பாயாகில்
ஶாஸ்த்ரஸம்பந்நா: சாத்திரஞானமுள்ளவர்களாயிருக்கிற
சார்வாகாத்யா: அபி சார்வாகன் முதலான பேர்களுக்கும்
தேஹ: தேகமானது
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ஜ்ஞாத: என்னத்தினாலேதோன்றுகிற
வத: சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।
असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थंनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

ஸம்யக்விசாரோநாஸ்த்யஸ்யதீதோஷாதிதிசேத்ததா ।
அஸந்துஷ்டாஸ்துஶாஸ்த்ரார்த்தம்நத்வைக்ஷந்தவிஶேஷத: ॥ ௨௫அ

தீதோஷாத் புத்திதோஷத்தினாலே
அஸ்ய இந்த சார்வாகனுக்கு
ஸம்யக் நன்றான
விசார: ஆத்துமா அநாத்தும விசாரமானது
நாஸ்திசேத் இல்லையென்றுசொல்லுவையேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்தும விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாமலிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையாதிருக்கிறாரென்றுசொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
அஸந்துஷ்டா: து சந்தோஷமன்றியிலிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளானாலும்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் சாத்திரத்தின் கருத்தைவிஶேஷத: தனக்கென்று விசேஷித்துநம்பி
ந ஐக்ஷந்த இந்தசாஸ்திரத்தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்திலில்லையேயெனில்

यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामायेस्यहृदिश्रिताः ।
इतिश्रौतंफलंदृष्टंनेतिचेद्दृष्टमेवतत् ॥

யதாஸர்வேப்ரமுச்யந்தேகாமாயேஸ்யஹ்ருதிஶ்ரிதா: ।
இதிஶ்ரௌதம்பலம்த்ருஷ்டம்நேதிசேத்த்ருஷ்டமேவதத் ॥ ௨௫௯ ॥

யதா எப்போ
அஸ்ய விவேகியாகிய இந்தபுருஷனுடைய
ஹ்ருதிஶ்ரிதா: இருதயத்திலிருக்கிறவைகளான
ஸர்வே சமஸ்தமான
யே யாதொரு
காமா: ஆசைக்குண்டோ
ப்ரமுச்யந்தே இதி அவைகள் தத்துவ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனவென்றுசொல்லியிருக்கிற

ஸூளதம் இப்படிவேதோக்தமான
ஸம் பலமானது
ந.த்ருஷ்டம் ஜதி.வெஜ ஞானியினிடத்
தில்சகலமான விவகாரமிருப்பதால்

அது காணப்ட[illegible]
சஜ த்ருஷ்டம்.ணெவ அந்த[illegible]
யினிடத்தில்காண[illegible]

அ-கை. எப்படி காணப்படுகிறதெனில் அதை பரிகாரம் பண்ணு[illegible] ட்டு அடுத்த சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

यदासर्वेप्रभिद्यन्तेहृदयग्रन्थयस्त्विति ।
कामाग्रन्थिस्वरूपेणव्याख्यातावाक्यशेषतः ॥

யதாஸவெபூஹிதுலெஹ்ருதயக்ருஸ்யவஸ்தி ।
காமாக்ருஸிஸ்வரூபெணவ்யாவ்யாதாவாக்யஶெஷதஃ ॥ உகா [illegible]

யதா எப்போ
ஸவெ சகலமான
ஹ்ருதயக்ருஸ்யஃ இருதயகிரந்தி
களெல்லாம்
ப்ரஹித்யமெத ஜதி பேதிக்கப்படுகி
ன்றனவோ அன்றே, இவன் முக்த
னென்று வேதம் சொல்லி அடுத்த

வாக்கியத்தால் அந்த சுருதி[illegible]
காமாக்ருஸிஸ்வரூபெண ஆசை[illegible]
ன்ற சொல்லுகளுக்கு [illegible]
ந்திரூபமாகவே [illegible]
வாக்யஶெஷதஃ வாக்கிய சேஷத்தி[illegible]
வ்யாவ்யாதா வியாக்கியானம்பண்ண
ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையன்றோ சொல்லப்படுகி றது, அதற்கு ஹிருதயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணா மெனில்.

अहङ्कारचिदात्मानावेकीकृत्याविवेकतः ।
इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥

அஹங்காரசிதாத்மாநாவெகீக்ருத்யாவிவெகதஃ ।
இதம்மெஸ்யாதிதம்மெஸ்யாதீதிச்சாஃகாமஶப்திதாஃ ॥ உகக ॥

அவிவெகதஃ அவிவேகத்தினாலே
அஹங்காரசிதாத்மாநௌ அகங்காரத்
தையும் சாக்ஷியையும்
ஏகீக்ருத்ய ஒன்று சேர்த்து
இதம் இது

மெஸ்யாதஜதி எனக்கிருக்கிறதென்று
இச்சாஃ அத்தியாசத்தால் உண்டாகி
ற இச்சைகள்தாமே
காமஶப்திதாஃ ஆசைகளென்று சொல்
லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசத்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் [illegible] சொன்னதால், மற்றஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனால்பாதகமில்லையோவெனில்.

अप्रवेश्यचिदात्मानंपृथक्पश्यन्नहंकृतिम् ।
इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनबाधोग्रन्थिभेदतः ॥

அஹ்ரவிஶ்ய விதாத்மாநம் ப்ருதக்ஜ்ஞாத்வா ஹம்க்ருதிம் ।
இச்சந் கோடிவஸ்தூநி நபாதோ க்ரந்திபேததஃ ॥ உ௩௨ ॥

விதாத்மாநம் அறிவாகிய ஆத்துமாவை அகங்காரத்தில் அப்ரவிஶ்ய பிரவேசம்பண்ணிவையாமல் அஹம்க்ருதிம் அகங்காரத்தை ப்ருதக் சிதாத்துமாவாகிய தனக்கு வேறாக ஜ்ஞாத்வா பார்த்தவன் கோடிவஸ்தூநி கோடிவஸ்துக்களை இச்சந் இச்சித்தபோதிலும் க்ரந்திபேததஃ ஹிருதயகிரந்திபேதிக்கப்பட்டுபோனதால் பாதஃ ந ஞானிக்கு யாதொரு கெடுதியுமில்லை.

இ-கி. தந்திப்பெட்டியில் வைத்தகையை எடுத்தபிறகு தந்தியையெவ்வளவு திரிப்பினும் கைக்குபாதகமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அத்தியாசம்போனால் ஆசையெப்படி உண்டாகுமெனில்,

ग्रन्थिभेदेपिसंभाव्याइच्छाःप्रारब्धदोषतः ।
बुद्ध्वापिपापबाहुल्यादसन्तोषोयथातव ॥

க்ரந்திபேதேபிஸம்பாவ்யா இச்சாஃப்ராரப்ததோஷதஃ ।
புத்த்வாபிபாபபாஹுல்யாதஸந்தோஷோயதாதவ ॥ உ௩௩ ॥

க்ரந்திபேதே அபி ஹிருதய கிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராரப்ததோஷதஃ பிராரப்த தோஷத்தின் தர்மத்தால் இச்சாஃ இச்சைகள் ஸம்பாவ்யாஃ உண்டாக்கத்தக்கவை புத்த்வா அபி நீ அறிவுதான்என்றறிந்தும் பாபபாஹுல்யாத் பாபங்களுடைய மிகுதியால் தவ உனக்கு அஸந்தோஷஃ அசந்துஷ்டி யதா எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படியென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. அத்தியாசம் போனபிறகு அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிறஇச்சையால் ஹானியில்லையென்பதை இரண்டுதிருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசிப்பிக்கிறார்.

अहङ्कारगतेच्छाद्यैर्देहव्याध्यादिभिस्तथा ।
वृक्षादिजन्मनाशैर्वाचिद्रूपात्मनिकिंभवेत् ॥

அஹங்காரகதேச்சாத்யைர்தேஹவ்யாத்யாதிபிஸ்ததா ।
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஶைர்வா சித்ரூபாத்மநிகிம்பவேத் ॥ உ௩௪ ॥

(யதா) தேஹவ்யாத்யாதிபிஃ எப்படி தேகத்தில் வருகிற வியாதி முதலானவைகளாலும் வ்ருக்ஷாதி ஜந்மநாஶைஃவா எப்படிவிருக்ஷாதிகளின்உற்பத்திநாசங்களாலும்சாக்ஷியாகியதனக்குயாதொரு ஹானியுமில்லையோ

தஸ்ய அஹங்காரமதெத்துக்ஷ்ஷை: அப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிற இச்சைமுதலானவைகளால்	விதூஷாத்மநி சித்ரூபனான தன்னிடத்தில் கிமஸெஸ என்ன குறைவு உண்டாகும் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரஞ்சொல்லுகிறர்.

ग्रन्थिभेदात्पुराप्येवमितिचेत्तन्नविस्मर ।
अयमेवग्रन्थिभेदस्तवतेनकृतीभवान् ॥

க்ரந்திபேதாத்புராப்யேவமிதிசேத்தந்நவிஸ்மர ।
அயமேவக்ரந்திபேதஸ்தவதேநக்ருதீபவாந்॥ உகூரு ॥

க்ரந்திபேதாத் ஹிருதயகிரந்திபேதிப்பதற்கு	அயம் ஏவ இப்படி அறிந்ததே
புரா அபி முன்னுடியும்	தவ உன்னுடைய
ஏவம் இப்படித்தான் அசங்கனுகவே	க்ரந்திபேத: ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டதாயிற்று
இதிசேத் இருக்கிறேமேயெனில்	தேந ஆகையால்
தத் ந விஸ்மர அதை மறவாதே	பவாந் க்ருதீ நீ கிருதகிர்த்தியனும்

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையேயெனில்.

नैवजानन्तिमूढाश्चेत्सोयंग्रान्धिर्नचापरः ॥

நைவஜாநந்திமூடாஶ்சேத்ஸோயம்க்ரந்திர்நசாபர:॥ உகூறு ॥

மூடா: ஏவ மூடர்கள் இப்படி ந ஜாநந்தி சேத் அறிகிறுர்களில்லையென்றால் ஸ: அயம் அந்த இதுவே	க்ரந்தி: ஹிருதயகிரந்தியென்றறி அபர: இதையன்றிவேறொன்றும் ந ச இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்குப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्थितद्भेदमात्रेणवैषम्यंमूढबुद्धयोः ।
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवादेहेन्द्रियमनोधियाम् ।
नाकिञ्चिदपिवैषम्यमस्त्यज्ञानिविबुद्धयोः ॥
व्रात्यश्श्रोत्रियययोर्वेदपाठापाठकृताभिदा ।
नाहारादावस्तिभेदस्सोयंन्यायोत्रयोज्यताम् ॥

க்ரந்திதத்பேதமாத்ரேணவைஷம்யம்மூடபுத்தயோ:॥ உகூகூ ॥
ப்ரவ்ருத்தௌவாநிவ்ருத்தௌவாதேஹேந்த்ரியமநோதியாம்।
நகிஞ்சிதபிவைஷம்யமஸ்த்யஜ்ஞாநிவிபுத்தயோ:॥ உகூஎ ॥

வ்யாக்ருத்ரோ க்ருதியயோ வெடுநவாராவாம்கூர்தாஹிதா ।
நாஸாராதாவஸ்திஹெதஹோயம்ந்யாயோத்ரயொஜ்யதாம் ॥ உ௬௱.

க்ரந்திக்கு ஹருதய கிரந்தியொயிருப்பதும் போகாமலிருப்பதுமாத்திரமே	வ்யாக்ருஹோ க்ருயயோ: அந்நியனம் பண்ணினவன் பண்ணுதலை ருவருக்கும்
விஷேஷ: பேதமன்றி	வெதவாராவாம்கூர்தாஹிதா வேதப டம் சொல்லுவதினாலும் சொல்ல ததினாலும் பேதமேயன்றி
ஜ்ஞானிஅஜ்ஞாநிவோ: ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்கு	ஆஹாராதள ஆகாரமுதலானதில் அப்படி பேதமில்லையோ (அப்படி)
தேஹேந்த்ரியாதிநாம் தேகேந்திரியாதிகளுடைய [து	ஹெத: நாஸ்தி பேதம் இல்லை
ப்ரவ்ருத்தௌ வா பிரவிருத்தியிலேயாவ	ஸ: அயம் அந்த இந்த
நிவ்ருத்தௌ வா நிவர்த்தியிலேயாவது	ந்யாய: நியாயமானது
கிஞ்சிதபி சற்றும்	அத்ர இந்த யிடத்தில்
விஷேஷ: பேதமானது	யொஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.
நாஸ்தி இல்லை.	

அதை, ஞானிக்கிஹிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பிக்கிறார்.

नद्वेष्टिसंप्रवृत्तानिनानिवृत्तानिकांक्षति ।
उदासीनवदासीनइतिग्रन्थिभिदोच्यते ॥

நத்வேஷ்டிஸம்ப்ரவ்ருத்தாநிநநிவ்ருத்தாநிகாம்க்ஷதி।
உதாஸீநவதாஸீநஇதிக்ரந்திஹிதொச்யதே॥ உ௬௯ ॥

ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் பிரவிருத்திக்கிற தொழில்களை	ந. காம்க்ஷதி இச்சிக்கமாட்டான்
நத்வேஷ்டி த்வேஷிக்கமாட்டான்	உதாஸீநவத் உதாசினன்போலே
நிவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் நிவர்த்தித்துப்போனவைகளையும்	ஆஸீந: இதி இருப்பவனென்று
	க்ரந்திஹித் கிரந்திபேதம்
	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அதை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वच्छब्दोव्यर्थतामियात् ।
नशक्ताअस्यदेहाद्याइतिचेद्रोगएवसः ॥

ஔதாஸீந்யம்விதேயஞ்சேத்வச்சப்தோவ்யர்ததாமியாத்।
நஶக்தாஅஸ்யதேஹாத்யாஇதிசேத்ரோகஏவஸ:॥ உ௭௦ ॥

ஔதாஸீந்யம் இந்த கீதாவாக்கியத்தினாலே உதாசினபாவமன்றோ	விதேயம் சேத் விதிக்கப்படுகிறதே யென்றால்

வத்ஸ்ய: போலன்றசொல்	வ்யபதேஶ: ஞாயாதிகளுடைய பேர்

அ-கை. ஞானியின்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகிறதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேதத்தைச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

அஸ்ய இவனுடைய	ஸ: அது
தேஹாத்³யா: தேகாதிகள்	ரோமந்தவரோகந்தானே தத்துவஞா னமாய்விட்டதென்று பரிஹாசம்ப ண்ணினர்.
ந ஶக்தா: சக்தியன்றியில்	
இதி சேத் போகவேண்டுமென்றால்	

அ-கை. அப்படிஆகட்டும் யென்னதோஷமெனில்,

तत्वबोधंक्षयव्याधिंमन्यन्तेयेमहाधियः ।
तेषांप्रज्ञातिविशदाकिंन्तेषांदुश्शकंवद ॥

தத்த்வபோ³த⁴ம்க்ஷயவ்யாதி⁴ம்மந்யந்தேயேமஹாதி⁴ய: ।
தேஷாம்ப்ரஜ்ஞாதிவிஶதா³கிந்தேஷாந்து³ஶ்ஶகம்வத³ ॥ ௨௱௧ ॥

யே மஹாதி⁴ய: எந்தமகாபுத்திசாலிக ள்	ப்ரஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே
க்ஷயவ்யாதி⁴ம் க்ஷயவ்வியாதியை	அதிவிஶதா³ அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்
தத்த்வபோ³த⁴ம் தத்துவஞானமாக	தேஷாம் அவர்களுக்கு
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்களோ	து³ஶ்ஶகம் அசாத்தியம்
தேஷாம் அவர்களுடைய	கிம் வத³ ஏது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கு பிரவிருத்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கித்தவனுக்கு சுருதியைபற்பாமல் நீசங்கிக்கிறாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तितिचेत्तदा ।
जक्षन्क्रीडन्रतिंविन्दन्नित्यश्रौषीन्नकिंश्रुतिम् ॥

ப⁴ரதாதே³ரப்ரவ்ருத்தி:புராணோக்திதிசேத்தா³ ।
ஜக்ஷந்க்ரீட³ந்ரதிம்விந்த³ந்நித்யஶ்ரௌஷீந்நகிம்ஶ்ருதிம் ॥ ௨௱௨ ॥

ப⁴ரதாதே³: பரதமகாராஜன் முதலா னவர்களுக்கு	ஜக்ஷந் ஞானி சாப்பிடும்போதும்
அப்ரவ்ருத்தி: பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது	க்ரீட³ந் விளையாடும்போதும்
புராணோக்தா புராணத்தால் சொ ல்லப்பட்டிருக்கிறது	ரதிம் விந்த³ந் இதி ஸ்திரீகளோடேரதி யைச் செய்யும்போதும் (தேகாத் துமபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனு க்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று
இதி சேத் என்று அப்படி சொல்வை யேயானால்	ஶ்ருதிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை
ததா³ அப்போ	அஶ்ரௌஷீ: ந கிம் நீ கேட்கவில்லையா.

அ-கை. புராணவசனத்துக் கென்னகதியெனில்.

नह्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्स्थिताःक्वचित् ।
काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

நஹ்யாஹாராதிஸம்த்யஜ்யபரதாத்யாஸ்ஸ்திதா:க்வசித் ।
காஷ்டபாஷாணவத்கிந்துஸங்கபீதாஉதாஸதே ॥ ௨௭௩ ॥

பரதாத்யா: பரதர்முதலானவர்கள்
ஆஹாராதி ஆகாராதியை
ஸம்த்யஜ்ய விட்டு
காஷ்டபாஷாணவத் கட்டைகல்போல
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந ஸ்திதா: இருக்கவில்லை
ஹி அன்றோ
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸங்கபீதா: மூடசங்கத்திற்குப்பயந்து
உதாஸதே காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படுவானேனெனில்.

सङ्गीहिबाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गस्सुखमश्नुते ।
तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

ஸங்கீஹிபாத்யதேலோகைர்நிஸ்ஸங்கஸ்ஸுகமச்னுதே ।
தேநஸங்க:பரித்யாஜ்யஸ்ஸர்வதாஸுகமிச்சதா ॥ ௨௭௪ ॥

லோகை: ஜனங்களினாலே
ஸங்கீ சங்கத்தையுடையவனே
பாத்யதே ஹி பாதிக்கப்படுவன் அன்றோ
நிஸ்ஸங்க: மூடசங்கத்தைவிட்டவன்
ஸுகமச்னுதே சுகத்தையடைவன்
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
இச்சதா இச்சித்த
தேந அந்த புருஷனாலே
ஸங்க: மூட சங்கமானது
பரித்யாஜ்ய: நன்றாய்த்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போ மானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது, உள்ளே சங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளை ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென்றெப்படி சொல்லாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्त्यन्यथान्यथा ।
मूर्खाणांनिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

அஜ்ஞாத்வாசாஸ்த்ரஹ்ருதயம்மூடோவக்த்யந்யதாந்யதா ।
மூர்க்காணாம்நிர்ணயஸ்த்வாஸ்தாமஸ்மத்ஸித்தாந்தஉச்யதே ॥ ௨௭௫ ॥

மூட: மூடனானவன்
சாஸ்த்ரஹ்ருதயம் சாத்திரத்தின்ந்தரங்கத்தை
அஜ்ஞாத்வா அறியாமல்
அந்யதா அந்யதா அவனவன் எண்ணைப்படி வேறுவேறாக
வக்தி சொல்லுகிறான்
மூர்க்காணாம் மூர்க்கானுடைய
நிர்ணய: து நிச்சயமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
அஸ்மத் நம்முடைய

ஸிஷாந்த: சித்தாந்தமானது | உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தாந்தமேதெனில்.

वैराग्यबोधोपरमास्सहायास्तेपरस्परम् ।
प्रायेणसहवर्तन्तेवियुज्यन्तेक्वचित्क्वचित् ॥

வைராக்யபோதோபரமாஸ்ஸஹாயாஸ்தேபரஸ்பரம் ।
ப்ராயேணஸஹவர்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித்॥ உ௭௬ ॥

வைராக்யபோதோபரமா: வைராக்கியமென்ன ஞானமென்ன உபரதியென்ன	ஸஹாயா: சகாயங்களாகவே
தே அந்த மூன்றுகளும்	ப்ராயேண அனேகமாக
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று	ஸஹவர்தந்தே சேர்ந்தேஇருக்கின்றன
	க்வசித்க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
	வியுஜ்யந்தே பிரிந்திருக்கின்றன.

அ-கை. வைராக்யாதிகளுடைய பேதம் தெரிகிறதற்காக, அதற்கு ஏது ஸ்வரூப காரியங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

हेतुस्स्वरूपकार्याणिभिन्नान्येषामसङ्करः ।
यथावदवगन्तव्यश्शास्त्रार्थंप्रविविच्यता ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணிபிந்நாந்யேஷாமஸங்கர: ।
யதாவதவகந்தவ்யஶ்ஶாஸ்த்ரார்த்தம்ப்ரவிவிச்யதா॥ உ௭௭ ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணி ஏதுஸ்வரூபம், காரியம்	ஶாஸ்த்ரார்த்தம் இந்த சாத்திரார்த்தத்தை
ஏஷாம் இந்த வைராக்கியஞான உபரதிகளுடைய	ப்ரவிவிச்யதா பிரித்துப்பார்க்கிறவனாலே
பிந்நாநி பேதங்கள்	அஸங்கர: பிரித்தல்
	யதாவத் உள்ளபடி
	அவகந்தவ்ய: அறியத்தக்கது.

அ-கை. அதில் வைராக்கியத்தின் ஏத்வாதி பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்

दोषदृष्टिर्जिहासाचपुनर्भोगेष्वदीनता ।
असाधारणहेत्वाद्यावैराग्यस्यत्रयोप्यमी ॥

தோஷத்ருஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுநர்போகேஷ்வதீநதா ।
அஸாதாரணஹேத்வாத்யாவைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ॥ உ௭௮ ॥

வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு	புந: மறுபடி
தோஷத்ருஷ்டி: விஷயங்களிலுள்ள தோஷத்தைபார்க்கிறது ஏது	போகேஷு தள்ளினவிஷயபோகங்களில்
ஜிஹாஸா. விஷயத்தில் ஒக்காளம் ஸ்வரூபம்	அதீநதா விட்டோமேயென்றபரிதாபமற்றிருக்கிறது காரியம்

ஸ்ரீ. த்ரு பக்ஷவி இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு

ஸவாயாரணே ஸஹகாரிண: முக்கியமானஏது ஸ்வரூபகாரியங்களொன்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्यैतेत्रयोमताः ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம் தத்வத் தத்வமித்யாவிவேசநம் ।
புநர்க்ரந்தேரநுதயோ போதஸ்யைதே த்ரயோ மதா: ॥ ௨௭௯ ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம் ஞானத்திற்கு சிரவண மனன நிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது

தத்வத் அதுபோல

தத்வமித்யாவிவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிர்மத்திற்கும், ஜகத்திற்கு மிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதே ஸ்வரூபம்

புந: மறுபடி

க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி

அநுதய: உதயமாகாம லிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே த்ரய: இந்த ஏதுவாதி மூன்றுகளும்

மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கி ஏத்வாதிகளைக்காண்பிவிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதஶ்ச வ்யவஹாரஸ்ய ஸம்க்ஷய: ।
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யா உபரதேரித்யஸம்கர ஈரித: ॥ ௨௮௦ ॥

யமாதி: உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது

தீநிரோத: புத்திவிருத்தியைத்தடுப்பதே ஸ்வரூபம்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின்

ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியேகாரியம்

உபரதே: உபரதிக்கி இப்படி

ஹேத்வாத்யா: ஏதுவாதிகள்

ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று

அஸம்கர: பிரிவினையானது

ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாயெனில்.

तत्वबोधप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோத: ப்ரதாநம் ஸ்யாத் ஸாக்ஷாந்மோக்ஷப்ரதத்வத: ।
போதோபகாரிணாவேதௌ வைராக்யோபரமாவுபௌ ॥ ௨௮௧ ॥

அஸ்லொயஃ தத்துவ ஞானமானது ஸாக்ஷாக நேரே [பதால் மோக்ஷஹேதுகஃ மோட்சங் கொடுப் ப்ராதாநய.ஷ்ராஸ முக்கியமாக இருக்கிறது.

வைராக்ஷோபரதி வைராக்கியமென்ன உபரதியென்ன வகளஉள இந்த இரண்டுமும் ஸொயொவகாரிணை ஞானத்திற்கு சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிர்மத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேறேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியப்பட்டவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென்ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனும், உபரதனும், திதீட்சுவாயும், சமாகிதனுயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞானசாதன மென்றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोऽप्यत्यन्तपक्वाश्चेत्महतस्तपसः फलम् ।
दुरितेनक्वचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

த்ரயொவூத்யக்ஷவக்காஸ்சேத் மஹதஸ்தவஸஃஹெலம் ।
உரிதெநக்வசித்கிஞ்சித் கதாசித் பிரதிவஸூதெ ॥ உ௬௨ ॥

த்ரயஃஅவி இந்த வைராக்கிய உபரதி ஞானம் மூன்றுகளும்
அத்யக்ஷவக்காஃசெக அத்தியந்தபக்குவமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்
மஹதஃ மகத்தான
தவஸஃஹலம் தபசின்பலமென்றறி

உரிதெந பிரதிபந்தகரூபபாவத்தால்
க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது [ல்]
கிஞ்சித் சிறிது
கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது
ப்ரதிவஸூதெ சிலசிலஞானிகளிடத்திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोऽस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

கூ்சிரூபக்கூவி இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு | ஆலாயாரணஹேதவ: முக்கியமா னஎது ஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி

அ-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्यैतेत्रयोमताः ॥

ச்ரவணாதித்ரயம் தத்வத் தத்வமித்யாவிவேசநம் ।
புநர்க்ரந்தேரநுதயோபோதஸ்யைதே த்ரயோ மதா: ॥ உஎகூ ॥

ச்ரவணாதித்ரயம் ஞானத்திற்கு சிரவண மனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் ஏது | புந: மறுபடி

தத்வத் அதுபோல | க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி

தத்வமித்யாவிவேசநம் உள்ளே பஞ்சகோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிர்மத்திற்கும், ஜகத்திற்குமிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதே ஸ்வரூபம் | அநுதய: உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே த்ரய: இந்த ஏதுவாதி மூன்றுகளும்

மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ-கை. உபரதிக்கு ஏத்வாதிகளைக்காண்பிவிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதச்சவ்யவஹாரஸ்யஸம்க்ஷய: ।
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யா உபரதேரித்யஸம்கர ஈரித: ॥ உஅ0 ॥

யமாதி: உபரதிக்கு யமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் ஏது | உபரதே: உபரதிக்கு இப்படி

தீநிரோத: புத்திவிருத்தியைத்தடுப்பதே ஸ்வரூபம் | ஹேத்வாத்யா: ஏதுவாதிகள்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின் | ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று

ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியேகாரியம் | அஸம்கர: பிரிவினையானது

ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாயெனில்.

तत्वबोधप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோதப்ரதாநம்ஸ்யாத்ஸாக்ஷான்மோக்ஷப்ரதத்வத: ।
போதோபகாரிணாவேதௌவைராக்யோபரமாவுபௌ ॥ உஅக ॥

தஸ்மாத் தத்துவ ஞானமானது ஸாக்ஷாத் நேரே [யதால் மோக்ஷஹேதுஃ மோட்சங் கொடுப் ப்ரதாநம் முக்கியமாக இரு க்கிறது.

வைராக்யோபரதீ வைராக்கியமெ ன்ன உபரதியென்ன வனவ இந்த இரண்டும் பொஸ்தக காரிணெள ஞானத்திற்கு சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிரமத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேரேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விக்ஷபத்தில் வைரா க்கியம் வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென் ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனுயும், உபரதனுயும், திதிட்சுவாயும், சமாகிதனுயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னை ப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞான சாதன மென்றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பிதிர்வரணம் முக்கியமாயும்,விசுவேதேவவரணமு ம், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெ ழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமா யும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேருதிருக்கிறதற்கும் கா ரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्काश्चेत्महत्तस्तपस.फलम् ।
दुरितेनक्वचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

த்ரயோப்யத்யந்தபக்வாஶ்சேத்மஹத்தஸ்தபஸஃபலம் ।
து³ரிதேநக்வசித்கிஞ்சித்கதா³சித்ப்ரதிப³த்⁴யதே ॥ உ௬௨ ॥

த்ரயஃஅபி இந்த வைராக்கிய உபரதி ஞானம் மூன்றுகளும் அத்யந்தபக்வாஃசேத் அத்தியந்தபக்கு வமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயாளுல் மஹதஃ மகத்தான தபஸஃபலம் தபசின்பலமென்றறி

துரிதேந பிரதிபந்தகருபபாவத்தா க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது கிஞ்சித் சிறிது கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது ப்ரதிபத்யதே சிலசிலஞானிகளிடத் திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொ ல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

வைராக்யோபரதீ பூர்ணே போதஸ்து ப்ரதிபத்யதே ।
யஸ்ய தஸ்ய நமோக்ஷோஸ்தி புண்யலோகஸ்தபோபலாத்॥ உஅந ॥

யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
வைராக்யோபரதீ வைராக்கியோ பரதிகள் [திலும்
பூர்ணே பூர்ணங்களாயிருந்தபோ
போதஸ்து ஞானம்மாத்திரம்
ப்ரதிபத்யதே தடைபட்டுதானால்
தஸ்ய அவனுக்கு
மோக்ஷ: மோட்சம்
நாஸ்தி இல்லை
தபோபலாத் தபசினுடைய மகிமா விசேஷத்தினாலே
புண்யலோக: (பிர்மாதி) புண்ணியலோகமுண்டு.

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராதது போலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல.

அ-கை. வைராக்கியோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரம் தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णेबोधेतदन्यौद्वौप्रतिबद्धौयदातदा ।
मोक्षोविनिश्चितःकिन्तुदृष्टदुःखंननश्यति ॥

பூர்ணே போதே ததந்யௌ த்வௌ ப்ரதிபத்தௌ யதா ததா ।
மோக்ஷோ விநிஸ்சித: கிந்து த்ருஷ்டது:கம் ந நஸ்யதி॥ உஅச ॥

போதே ஞானம்
பூர்ணே பூரணமாயிருந்துள்ளவி[ல்
ததந்யௌ அதற்கன்யங்களான
த்வௌ மற்ற இரண்டுகளும்
யதா எப்போ
ப்ரதிபத்தௌ தடை படுகின்றனவோ
ததா அப்போ
மோக்ஷ: மோட்சமானது
விநிஸ்சித: நிச்சயமாகவுண்டு
கிந்து பின்னையோவென்றால்
த்ருஷ்டது:கம் சரீரத்தில் கர்மத்தால் காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
ந நஸ்யதி நசியாது.

இ-தி. பசித்திர ஆகாரம்செய்பவர்களில், முன்னே இருக்கிறநெய்முதலானசாதனமும், பின்னாலேஇருக்கிற தயிர்முதலானசாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமூன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।
देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्यैबोधस्समाप्यते ॥
सुप्तिवद्विस्मृतिस्सीमाभवेदुपरमस्यहि ।
दिशानयाविनिश्चेयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகாரோ வைராக்யஸ்யாவதிர்மத: ।
தேஹாத்மவத்பராத்மத்வதார்ட்யே போத: ஸமாப்யதே ॥ ௨௮௫ ॥

ஸுப்திவத்விஸ்ம்ருதி: ஸீமா பவேதுபரதேர்ஹி ।
தியாஸ்வயாவிநிஶ்சேயம் தாரதம்யமவாந்தரம் ॥ ௨௮௬ ॥

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகார: பிர்மலோகமவரை துரும்பாயெண்ணுதல்
வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
அவதி: மத: அவதியெனப்படும்
தேஹாத்மவத் தேகமே நானென்றறிந்ததுபோல
பராத்மத்வதார்ட்யே பிர்மமே நானென்கிறதிடமுண்டாவதே
போத: ஞானமானது
ஸமாப்யதே முற்றுப்பெறப்படுகிறது
ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோல
விஸ்ம்ருதி: ஜகத்தை மறத்தல்
உபரதே: உபரதிக்கு
ஸீமா எல்லைக்கோடியாக
பவேத்ஹி பவிக்கிறதன்றோ
ஸ்வயா தியா தன்புத்தியால்
அவாந்தரம் இவைகளுடைய மத்தியிலுள்ள
தாரதம்யம் பேதத்தை
விநிஶ்சேயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப்படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கி, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலானவைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனுல்முக்திக்கி தடையில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

आरब्धकर्मनानात्वाद्बुद्धानामन्यथान्यथा ।
वर्तनन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यंनपण्डितैः ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத்புத்தாநாமந்யதாந்யதா ।
வர்த்தநம்தேநஶாஸ்த்ரார்த்தே ப்ரமிதவ்யம்நபண்டிதை: ॥ ௨௮௭ ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத் பிராரப்தகர்மம் நானாவிதமானதால்
புத்தாநாம் ஞானிகளுக்கு
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
வர்த்தநம் நடையுண்டாயிருக்கும்
தேந ஆகையினாலே
ஶாஸ்த்ரார்த்தே இந்த சாத்திரார்த்தத்தில்
பண்டிதை: வித்துவான்களினாலே
ந ப்ரமிதவ்யம் மயங்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போது ஞானிகளை என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्ततांतेयथायथा ।
अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேணவர்த்தந்தாம்தேயதாயதா ।
அவஶிஷ்டஸ்ஸர்வபோதஸ்ஸமாமுக்திரிதிஸ்திதி: ॥ ௨௮௮ ॥

स्वस्वकर्मानुसारेण தங்கள் தங்கள்கர்மானுசாரத்தால்
ते அந்தந்தஞானிகள்
यथा यथा எப்படியெப்படி வேண்டுமோ
वर्तन्ताम् அப்படியப்படி இருக்கட்டும்

सर्वबोधः சமஸ்தமான ஞானிகளுக்கும்
अविशिष्टः நானே பிர்மமென்கிற ஞானம் ஒன்றுபோல மீதமாவதால்
मोक्षः மோட்சமானது
समा इति சமானமாக இருக்கிறதென்று
स्थितिः நிச்சயம்பண்ணத்தக்கது.

தி-தி. பிராமணனும் நீசனும் நடைபேதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கில் வேலையானது சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின்தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிவிக்கிறார்.

जगच्चित्रंस्वचैतन्येपटेचित्रमिवार्पितम् ।
माययातदुपेक्ष्यैवचैतन्येपरिशेष्यताम् ॥

जगच्चित्रं स्वचैतन्ये पटे चित्रमिवार्पितम् ।
मायया तदुपेक्ष्यैव चैतन्ये परिशेष्यताम् ॥ உஅகூ ॥

स्वचैतन्ये தானாயிருக்கிறஅறிவில்
पटे வஸ்திரத்தில்
चित्रम् इव சித்திரம்போலே
मायया மாயையாகிறவர்ணத்தினாலே
जगच्चित्रम् ஜகத்தாகிற சித்திரமானது
अर्पितम् எழுதப்பட்டிருக்கிறது

तत् அதை
उपेक्ष्य एव உபேட்சித்துத்தானே
चैतन्ये அறிவுமாத்திரம் தானென்பதில்
परिशेष्यताम् மீதமாயிருக்கத் தக்கது

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம்சொல்லுகிறார்.

चित्रदीपमिमंनित्यंयेनुसन्दधतेबुधाः ।
पश्यन्तोपिजगच्चित्रंतेमुह्यन्तिनपूर्ववत् ॥

चित्रदीपमिमं नित्यं येऽनुसन्दधते बुधाः ।
पश्यन्तोऽपि जगच्चित्रं ते मुह्यन्ति न पूर्ववत् ॥ உகூ0 ॥

ये बुधाः யாதொரு ஞானிகள்
इमम् இந்த
चित्रदीपम् சித்திரதீபத்தை
नित्यम् தினந்தோறும்
अनुसन्दधते அனுசந்தானம் பண்ணி வருகிறார்களோ
ते அவர்கள்

जगच्चित्रम् இந்த ஜகச்சித்திரத்தை
पश्यन्तः अपि பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
पूर्ववत् முன்போலே (சகத்தை சத்தியமென்று
न मुह्यन्ति மயக்கத்தை யடையமாட்டார்கள்.

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

(எ)வது திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபிராமணத்தில்,(12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி என்ற) 2 வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாதொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானோ யானுல் அவன்எதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத்தைத் தாபப்படுத்தப் போகிறனென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச்சுருதியி னர்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதுமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்தியையும் நன்றாய்க்காண்பிக்கின்றனர். மாயையானது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பித்திருக்கின்றது. அவர்களால் சகலமும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரவேசமீறு யீசகற்பிதம், ஜாக்கிரம்முதல் மோக்ஷமீறுயுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், சகலகற்பனைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அசங்கர். அம்மாயையி னந்நியாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசப்தார்த்தன். அதிஷ்டானமில்லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானம். சத்தையும், மயக்காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறனோ, அப்போது நான்சம்சாரியென்று அபிமானிக்கிறன். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான்அசங்கனென்றறிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கனிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்கியாகங்காரமொன்று, அமுக்கியாகங்காரமிரண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதத்தெரியாமல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம் பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்கியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்தஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தஞானி லோகவிவகாரத்திலும், வைதீக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னுலுமாபசஞகான். அவைகள்அமுக்கியா கங்காரங்கள்.ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியின் தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் ஏழுவஸ்தைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருகுவல்லியிலும் முதலில்பிர்மத்தை பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பபரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிர்மம் ஹிருதயகுகையி லிருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்கியஉபநிடதம் இந்திரன், பிர்மாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமுன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வருடம். காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிர்மத்தை யபரோக்ஷமா யறிந்தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமறைகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவாந்தர வாக்கியத்தினல் பரோக்ஷமும், மகாவாக்கியத்தின லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற கிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்யபாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறிய வாறே விரிவாயருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்து வையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளு கிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண் டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமெ ன்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறார். சுருதியும்சதா பிர்மத்தையேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவா னஎன்னை எவர்களு பாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகக்ஷேம த்தை நான் வகிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வா றுஞானி விவகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் வி ஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம் எத்தனைவிதமெனி ல்இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிரா ப்தமென மூன்றுவிதம்அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்தி ரீயை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறான். மு ன்கிருதயுகத்தி லிருந்தஜனனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனும், துவாப ரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்க முடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப் தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைநோக்கி, யாராலேஏவப்பட்டுப் பிராணிகள்பாவத்தைச் செய்கிறார்க ளென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு.காமக்குரோதாதிகளா லேவப்பட்டுசெய்கி றார்களென்றும்,நீயுத்தம்செய்ய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத் தினாலேவப்பட்டவனாகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்ணியத்தால் பிரவர்த்தித்தலி னு உண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பக்ஷத்தில் யாருக்காகஇச்சிக்கப் போகிறானென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கி றதேயென்றால், வறுத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானாக்கினியா லெரிக்கப்பட்ட படியால்ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ணா ப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்வி தமானதிருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகித்துக்கொண் டிருப்பன். நா னேதன்னியனென்று சதாசுகித்திருப்பன்.

திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீக³ணேஶாய நம:.

ஶ்ரீஸாம்ப³பரப்³ரஹ்மாநந்த³கு³ரவே நம:.

த்ருப்திதீ³ப:.

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।
शिष्याज्ञानतमोध्वंसपट्वर्केन्द्वग्निमूर्तये ॥
वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दंनिवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥
नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेतृप्तिदीपस्यव्याख्यानंगुर्वनुग्रहात् ॥

அக²ண்டா³நந்த³ரூபாயஶிவாயகு³ரவேநம: ।
ஶிஷ்யாஜ்ஞாநதமோத்⁴வம்ஸபட்வர்கேந்த்³வக்³நிமூர்தயே ।
வேதா³ர்த²ஸ்யப்ரகாஶேநதமோஹார்த³ம்நிவாரயந் ।
புமர்தா²ம்ஶ்சதுரோதே³யாத்³வித்³யாதீர்த²மஹேஶ்வர: ।
நத்வாஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²வித்³யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
க்ரியதேத்ருப்திதீ³பஸ்யவ்யாக்²யாநம்கு³ர்வநுக்³ரஹாத் ।

சிஷ்யர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ய சூரிய சந்திர அக்கினி மூர்த்திரூபராயும், மங்களஸ்வரூபராயும், பூரணானந்தரூபராயுமிருக்கிற நம்மாசாரியனை வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தினுடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாளுடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திதீபிகைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திதீபிகையை ஆரம்பிவிக்கிற பாரதீதீர்த்த குருவானவர் இந்தபிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை முதலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்³விஜாநீயாத³யமஸ்மீதிபூருஷ: ।
கிமிச்ச²ந்கஸ்யகாமாயஶரீரமநுஸம்ஜ்வரேத் ।

புருஷனவன்	ஸ்ம எந்தபோகத்தை
ஆத்துமாவை	இச்சிக்கப்போகிறான்
இவரே	யாருக்கு
நானென்று	போகநிமித்தமாய்
அறிந்துவிட்டா	சரீரத்தைக்குறித்து [ன்
னேயானல்	தாபப்படப்போகிறா

இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्श्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्र विचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्ययातृप्तिस्सातेनविशदायते ॥

அஸ்யாஶ்ஶ்ருதேரபிப்ராயஸ்ஸம்யகத்ரவிசார்யதே ।
ஜீவந்முக்தஸ்யயாத்ருப்திஸ்ஸாதேநவிஶதாயதே ॥ உ ॥

இந்த	அந்தவிசாரத்தால்
சுருதியினுடைய	ஜீவன்முக்தனுடைய
அபிப்பிராயமானது	(வேதபிரசித்தமான யாதொரு)
இந்தபிரகரணத்தில்	திருப்தியுண்டோ
நன்றாய்	அந்த(திருப்தியானது)
விசாரிக்கப்படுகிறது	பிரகாசமாகிறது.

பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோசனை ஆக்ஷேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்படவேண்டும், புருஷனென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதைஉதகரிக்கிற சுருதியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
कल्पितावेवजीवेशौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

மாயாபாஸேநஜீவேஶௌகரோதீதிஶ்ருதத்வத: ।
கல்பிதாவேவஜீவேஶௌதாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் ॥ ௩ ॥

மாயையானது	ஜீவேசுவரர்கள்
ஆபாசமாக	கற்பிதர்கள்தானே
ஜீவேசுவரர்களை [று	அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே
கற்பனைபண்ணுகிறதென்	சகலமும்
கேட்கப்படுகிறபடியி	கற்பிக்கப்பட்டது.
னால்	

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இன்னூல்முதலத்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: ॥ ௪ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா பார்வை முதல்பிரவேசமீறாயுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது
ஈசேந ஈசுவரனாலே
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டது

ஜாக்ரதாதி விமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரம் முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிதம்.

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரே மாயாமோகிதராய் ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சகலமும்லயித்து தமசினால் மூடப்பட்டு சுகரூபத்தை அடைகிறார். மறுபடிஜன்மாந்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மக்ஷயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமான சகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசொப்பனசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தபிரமமே நானென்றறிந்து சகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோபயோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्वपुः ।
अन्योन्याध्यासतोसङ्गधीस्थजीवोत्रपूरुषः ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மாகூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: ।
அந்யோந்யாத்யாஸதோஸங்கதீஸ்தஜீவோத்ரபூருஷ: ॥ ௫ ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா தேகேந்திரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூதமான ஆத்துமாவாயும்
கூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: நிர்விகாரராயும், அசங்கராயும், அறிவே வடிவமாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே

அந்யோந்யாத்யாஸத: ஒன்றின்தர்மத்தைமற்றொன்றாய்க்கற்பிப்பதால்
அஸங்கதீஸ்தஜீவ: அந்தயறிவிற்கற்பிதபுத்தியிற்றோன்றினஜீவன்
அத்ர இந்த இடத்தில்
பூருஷ: புருஷனெனப்படுகிறான்.

வி-ம். அன்னியோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தையும், தர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் தீரமரநாவாக்கள்போல், மாற்றிக்கொண் டிருப்பதே அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டா னாரோபங்களை ஒன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன்சம்சாரத்தை யடைகிறனென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிறபுரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனாதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூடஏன் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்சித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौजीवोधिक्रियतेनतु ।
केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःक्वाप्यसिद्धितः ॥

ஸாதிஷ்டாநோவிமோக்ஷாதௌஜீவோதிக்ரியதேநது ।
கேவலோநிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தே꞉க்வாப்யஸித்தித꞉ ॥ சு ॥

ஸாதிஷ்டாந꞉ அதிஷ்டானத்துடன் கூடின
ஜீவ꞉ ஜீவனே
விமோக்ஷாதௌ மோட்சம் முதலானவைகளில்
அதிக்ரியதே அதிகாரியாகச்சொல்லப்படுகிறான்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தே꞉ அதிஷ்டானமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்றுகிற ஆரோபமானது
க்வாபி ஓரிடத்திலும்
அஸித்தித꞉ சித்தியாமையால்
கேவல꞉ கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும்
ந, து அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तंभ्रमांशमवलंबते ।
यदातदाहंसंसारीत्येवञ्जीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यातिरस्कारादधिष्ठानप्रधानता ।
यदातदाचिदात्माहमसङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

அதிஷ்டாநாம்ஶஸம்யுக்தம்ப்ரமாம்ஶமவலம்பதே ।
யதாததாஹம்ஸம்ஸாரீத்யேவஞ்ஜீவோபிமந்யதே ॥ எ ॥

ப்ரமாம்ஶஸ்ய திரஸ்காராததிஷ்டானப்ரதானதா ।
யதா ததா சிதாத்மாஹமஸங்கோஸ்மீதி புத்யதே ॥ ௮ ॥

யதா எப்போ
அதிஷ்டானாம்ஶஸம்யுக்தம் புருஷன் அதிஷ்டானத்தினம்சத்தையுடையவனாகி
ப்ரமாம்ஶம் மயக்கத்தினால் தோன்றுகிற தேகத்துவயாம்சத்தை
அவலம்பதே தன் வடிவமாக பிடித்திருக்கிறானோ
ததா அஹம் அப்போது நான்
ஸம்ஸாரீ இதி சும்சாரியென்று
ஏவம் இப்படி
ஜீவ: ஜீவனானவன்
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறான்
யதா எப்போது

ப்ரமாம்ஶஸ்ய மயக்கமான தேகத்துவயாம்சத்தை
திரஸ்காராத் மித்தையென்ற ஞானத்தால் தள்ளுகிறதினால்
அதிஷ்டானப்ரதானதா அதிஷ்டானமான வஸ்துவே தன் வடிவமென்று பிரதானமாக எண்ணுகிறானோ
ததா அப்போ
சிதாத்மா அறிவான ஆத்துமாவே
அஹம் நான்
அஸங்க: அசங்கன்
அஸ்மி இதி நானென்றும்
புத்யதே அறிகிறான்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

नासङ्गेहंकृतिर्युक्ताकथमस्मीतिचेच्छृणु ।
एकोमुख्योद्वावमुख्यावित्यर्थस्त्रिविधोहमः ॥

நாஸங்கேஹங்க்ருதிர்யுக்தா கதமஸ்மீதி சேச்ச்ருணு ।
ஏகோ முக்யோ த்வாவமுக்யாவித்யர்தஸ்த்ரிவிதோஹம: ॥ ௯ ॥

அஸங்கே அசங்கிடத்தில்
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமானது
ந யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே
கதம் (அப்படி இருக்க) எப்படி

அஸ்மி இதி சேத் நானசங்கனென்று சொல்லக்கூடுமென்றால்
ஶ்ருணு கேள்.

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிறார்.

ஏக: முக்ய: ஒரு முக்கியாகங்காரம்
த்வௌ இரண்டும்
அமுக்யௌ இதி அமுக்கியங்களென்றும்

அஹம: அகங்காரத்திற்கு
அர்த: அர்த்தம்
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

अन्योन्याध्यस्तरूपेणकूटस्थाभासयोर्वपुः ।
एकीभूयभवेन्मुख्यस्तत्रमूढैःप्रयुज्यते ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண கூடஸ்தாபாஸயோர்வபு: |
ஏகீக்ருத்ய பவேத்யோ முக்ய: தத்ர மூடை: ப்ரயுஜ்யதே || ௧௦ ||

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே
கூடஸ்தாபாஸயோ: கூடஸ்தசிதாபாசர்களுடைய
வபு: ஸ்வரூபத்தை
ஏகீக்ருத்ய ஒன்றாகப்பண்ணி
பவேத் நான்தானென்றுவருகிறது
ய: யாதோ
முக்ய: அது முக்கியாகங்காரம்
தத்ர அந்த விஷயத்தில்
மூடை: மூடர்களாலே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிறார்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्त्ववित् ।
पर्यायेणप्रयुङ्क्तेहंशब्दंलोकेचवैदिके ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தாவமுக்யௌ தத்ர தத்த்வவித் |
பர்யாயேண ப்ரயுங்க்தே(அ)ஹம்ஶப்தம் லோகே ச வைதிகே || ௧௧ ||

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவகூடஸ்தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது
அமுக்யௌ அமுக்கியாகங்காரங்கள்
தத்ர அவைகளிலே
தத்த்வவித் தத்துவஞானி
பர்யாயேண கிரமமாக
லோகே லோகவிவகாரத்திலும்
வைதிகே ச ஆத்துமவிவகாரத்திலும்
அஹம்ஶப்தம் அகம்சப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிறார்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।
विविच्यैवचिदाभासंकूटस्थात्तंविवक्षति ॥
असङ्गोहञ्चिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।
अहंशब्दंप्रयुंक्तेऽयंकूटस्थेकेवलंबुधः ॥

லௌகிகவ்யவஹாரே(அ)ஹம் கச்சாமீத்யாதிகே புத: |
விவிச்யைவ சிதாபாஸம் கூடஸ்தாத்தம் விவக்ஷதி || ௧௨ ||
அஸங்கோ(அ)ஹம் சிதாத்மாஹமிதி ஶாஸ்த்ரீயத்ருஷ்டித: |
அஹம்ஶப்தம் ப்ரயுங்க்தே(அ)யம் கூடஸ்தே கேவலம் புத: || ௧௩ ||

புத: ஞானியானவன்
லௌகிகவ்யவஹாரே லோகவிவகாரத்தில்
கூடஸ்தாத் கூடஸ்தரிடத்தில் நின்று
தம் சிதாபாஸம் அந்த ஜீவனை
விவிச்யைவ பிரித்துத்தானே
அஹம் நான்
கச்சாமி: இதி போகிறேனென்று
இத்யாதிகே இவை முதலான காரியத்தில்
விவக்ஷதி சொல்லுகிறான்
புத: ஞானியான

அயம் இவன்	இதி என்று
ஶாஸ்த்ரஸம்ஸ்க்ருத: இந்த சாஸ்திர சம்பந்தமான ஞானத்தினாலே	கேவலே நிருபாதிகனுயிருக்கிற
அஹம் அஸங்க: நானே அசங்கன்	கூடஸ்தே சாட்சியினிடத்தில்
அஹம் சிதாத்மா நானேசிதாத்துமா	அஹம்ஶப்தம் நானென்றசப்தத்தை
	ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறன்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தாளைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அமுக்கியார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கூடஸ்தர், நானசங்கரென்று சொல்லுகிறாரா, அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறுனு, கூடஸ்தர் சொல்லுகிறரென்று சொன்னால், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஞ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமையால் அவர்சொல்லவேண்டுவதில்லை, சிதாபாசன்அவருக்கு வேருயிருப்பதால் இவனும்சொல்லக் கூடாதென்று சங்கிக்கிறுன்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैवनचात्मनः ।
तथाचकथमाभासःकूटस्थोस्मीतिबुध्यताम् ॥

ஜ்ஞானிதாஜ்ஞானிதேத்வாத்மாபாஸஸ்யைவநசாத்மந: ।
ததாசகதமாபாஸ:கூடஸ்தோஸ்மீதிபுத்யதாம் ॥ கச ॥

ஜ்ஞானிதாஜ்ஞானிதா இதி ஞானியென்பதும் அஞ்ஞானி என்பதும் இப்படி	ததா ச அப்படியிருந்தால்
ஆத்மாபாஸஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கேயன்றி	ஆபாஸ: ஜீவன்
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு	கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
ந இந்த இரண்டுதன்மையுமில்லையே	அஸ்மி இதி நானென்று
	கதம் எப்படி
	புத்யதாம் அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியனில்லையென்று பரிகரிக்கிறுர்.

नायन्दोषाश्चिदाभासःकूटस्थैकशरीरवान् ।
आभासत्वस्यमिथ्यात्वात्कूटस्थत्वावशेषणात् ॥

நாயம்தோஷஶ்சிதாபாஸ:கூடஸ்தைகஶரீரவாந் ।
ஆபாஸத்வஸ்யமித்யாத்வாத்கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் ॥ கரு ॥

அயம்தோஷ: ந. ஜீவன்சாட்சியேநானென்று சொல்லுகிறுனென்ற இது தோஷமன்று	ஆபாஸத்வஸ்ய சிதாபாசத்துவமானது
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்	மித்யாத்வாத் பொய்யாயிருப்பதினுலும்
கூடஸ்தைகஶரீரவாந் கூடஸ்தரே முக்கியமானவடிவமுடையவன்	கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் கூடஸ்தனயிருத்தலே மீதப்படுவதாலும்
	தோஷமில்லை.

அ-கை. சிதாபாசன் பொய்யானால் அவனை யனுசரித்திருக்கிற ஆத்தும ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்துமாவிற்குவேறானசகலமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறநமக்கு அது இஷ்டந்தானென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்.

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिथ्याचेन्नेतिकोवदेत् ।
नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍋𑌪𑌿𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿𑌕𑍋𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌹𑌿𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 கூடஸ்தனே	𑌕𑌃 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 யார்சொன்னார்கள்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 நானென்ற	𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 பழுதைப் பாம்புவந்ததும்,போனதும்
𑌬𑍋𑌧𑌃 𑌅𑌪𑌿 ஞானமும்	𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 வாஸ்தவமாய்
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍 பொய்யாய்போமென்றால்	𑌨 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 கருதுவது யாவருக்கு மிஷ்டமாகாதன்றோ.
𑌨 𑌇𑌤𑌿 அப்படிஞானம் பொய்யில் லையென்று	

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனால்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர்த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய்யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப்படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநித்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहिनिवर्तते ।
यक्षानुरूपोहिबलिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌹𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍋𑌹𑌿𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨 அப்பேர்கொத்த	𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌃 பேய்க்கித்தகுந்ததான
𑌬𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 ஞானத்தினாலும்	𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 பூஜைபோடவேண்டுமென்று
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 சம்சாரமானது	𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 லோகஜனங்கள்
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌹𑌿 நிவர்த்தியாகிறதன்றோ	𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌹𑌿 சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मदाभासपुरुषस्सकूटस्थोविविच्यतम् ।
कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௮ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ஆகையினாலே
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 அந்தப்புருஷன்
𑌸𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 கூடஸ்தசம்மந்தபொய்யுருவனானஜீவனிடத்திலிருந்து
𑌤𑌂 அந்தகூடஸ்தனை
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 லட்சணையால்பிரித்து
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 கூடஸ்தனே
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 நானாயிருக்கிறேனென்று
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 அறிவதற்கு
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 யோக்கியனென்றும்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ஸ்வயமாக புருஷன் இவர் நானென்றறியலாமென்றுசொல்லாக் வேதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி(புருஷன்) (அஸ்மி)யென்கிற இரண்டுபதத்திற்குமர்த்தம்சொல்லி, (அய)மென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

असन्दिग्धाविपर्यस्तबोधोदेहात्मनीक्ष्यते ।
तद्वदत्रेतिनिर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥

𑌅𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑍋𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑍁𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌅𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑌃 உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாய் சந்தேகவிபரீதமன்றியில்சகஜமாகயாதொரு ஞானமானது
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தேகரூபமானஆத்துமாவில்
𑌈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படுகிறதோ
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 அதுபோல்
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 முக்திசித்திக்கும்பொருட்டு இந்தஆத்துமாவிலும்அவ்விதஞானம்தேடத்தக்கதென்று
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑍁𑌂 நிருணயம்பண்ண
𑌅𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 இவரென்றபதம்
𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிப்பட்ட ஞானமே மோட்சசாதனமென்பதில், ஆசாரியர் வாக்கியத்தைப் பிரமாணமாகக் காண்பிக்கிறார்.

देहात्मज्ञानवत्ज्ञानन्देहात्मज्ञानबाधकम् ।
आत्मन्येवभवेद्यस्यसनेच्छन्नपिमुच्यते ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌾𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௦ ॥

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍 தேகம்நானென்கிறஞானம்போல
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 தேகம்நானென்கிறஞானத்தைபாதிக்கிறதான
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ஞானமானது
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 ஆத்துமாவிடத்தில்
𑌯𑌸𑍍𑌯 யாதொருத்தனுக்கு
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகிறதோ
𑌸𑌃 அவன்
𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 (முக்தியை) இச்சியாதிருந்தாலும்
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

தா-ம். சம்சாரஹேதுவான அஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டதால், முக்தியையிச்சியாதிருந்தாலும் இவன்முக்தன்தான்.

அ-கை. (அய)மென்ற பதத்தைக்குறித்து வேறொரு அபிப்பிராயமாகசங்கித்து உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुच्यतेचेत्तदुच्यताम् ।
स्वयंप्रकाशचैतन्यमपरोक्षंसदायतः ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுச்யதேசேத்தது³ச்யதாம் ।
ஸ்வயம்ப்ரகாசசைதந்யமபரோக்ஷம்ஸதா³யத꞉ ॥ உக ॥

அயம் இதி (கடாதிகளைப்போல,) ஆத்துமாவை, இவரே என்றபதம்
அபரோக்ஷத்வம் பிரத்தியக்ஷமாகவன்றோ (சொல்லப்படுகிறதென்றால்)

அ-கை. கடாதிகளைப்போல ஆத்துமாவை இதுவென்று சொல்லலாமாவெனில், அதுநமக்கிஷ்டந்தானென்றார்.

யத꞉ யாதொரு காரணத்தால்
ஸ்வயம்ப்ரகாசம் சுயம்பிரகாசமான
சைதந்யம் ஸதா³ அறிவுஎப்போதும்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதோ
தத் உச்யதாம் ஆகையினாலே இவரென்றுசொல்லலாம்.

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசாபரோட்சரானால், பரோட்சா பரோட்ச ஞானாதிகளுக்கு விஷயமாகக் கூடாதேயெனில்.

परोक्षमपरोक्षंचज्ञानमज्ञानमित्यदः ।
नित्यापरोक्षरूपेपिद्वयंस्याद्दशमेयथा ॥

பரோக்ஷமபரோக்ஷஞ்சஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமித்யத³꞉ ।
நித்யாபரோக்ஷரூபேபித்³வயம்ஸ்யாத்³த³சமேயதா² ॥ உஉ ॥

பரோக்ஷம் பரோட்சமென்ன
அபரோக்ஷம் ச அபரோட்சமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன [இப்படி
அஜ்ஞாநம் இதி அஞ்ஞானமென்ன,
நித்யாபரோக்ஷரூபே அபி ஆத்துமா நித்தியமான பிரத்தியட்சரூபமானாலும் [யோ
த³சமே யதா² தசமனிடத்தில் எப்படி-
அத³꞉ அப்படி இந்த
த்³வயம் ஸ்யாத் இரண்டும் கூடும்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

नवसंख्याहृतज्ञानोदशमोविभ्रमात्तदा ।
नवेत्तिदशमोस्मीतिवीक्षमाणोपितान्नव ॥

நவஸம்க்²யாஹ்ருதஜ்ஞாநோத³சமோவிப்⁴ரமாத்ததா³ ।
நவேத்தித³சமோஸ்மீதிவீக்ஷமாணோபிதாந்நவ ॥ உ௩ ॥

நவஸங்க்யாஹ்ருதஜ்ஞாந: ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால பகரிக்கப்பட்ட தன் னஞ்ஞானத் தையுடைய
தசம: தசமன்
விப்ரமாத் மயக்கத்தால்
தாந் நவ அந்த ஒன்பதுபேர்களை
வீக்ஷமாண: அபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
தசம: அஸ்மி இதி நான் தசமனாயிருக்கிறேனென்று
ததா அப்போது
நவேத்தி அறியவில்லை, அதுவே அஞ்ஞானம்.

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பித்து. அதின் காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।
मत्वावक्तितदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நபாதிநாஸ்திதசமஇதிஸ்வம்தசமம்ததா ।
மத்வாவக்திதத்அஜ்ஞாநக்ருதமாவரணம்விது:॥ ௨௪ ॥

தசம: தசமனானவன்
நாஸ்தி இல்லை
நபாதி இதி விளங்கவில்லை, என்று
ஸ்வம் தசமம் தானான தசமனை
மத்வா ததா அறிந்திருந்தும், அப்போது
வக்தி அப்படிச்சொல்லுகிறான்
தத் அதுவே
அஜ்ஞாநக்ருதம் அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட
ஆவரணம் ஆவரணமென்று
விது: சொல்லுவார்கள்.

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नद्यांममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।
अज्ञानकृतविक्षेपंरोदनादिंविदुर्बुधाः ॥

நத்யாம்மமாரதசமஇதிசோசந்ப்ரரோதிதி ।
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம்ரோதநாதிம்விதுர்புதா:॥ ௨௫ ॥

தசம: நத்யாம் தசமன் நதியில்
மமார இதி செத்தான் என்று
சோசந் விசனித்து
ப்ரரோதிதி அழுகிறான்
ரோதநாதிம் அழுகை முதலானதை
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் அஞ்ஞானத்தால் பண்ணப்பட்ட விக்ஷேபமென்று
புதா: வித்துவான்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. தசமனுக்கு அசத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான பரோக்ஷ ஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

नमृतोदशमोस्तीतिश्रुत्वाप्तवचनंतदा ।
परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

நம்ருதோதஶமோஸ்தீதிஶ்ருத்வாப்தவசநம்ததா ।
பரோக்ஷத்வேநதஶமம்வேத்திஸ்வர்காதிலோகவத் ॥ உகூ ॥

ததா தஶம: அப்போ தசமன்
ந ம்ருத: சாகவில்லை
அஸ்தி இதி இருக்கிறனென்று
ஆப்தவசநம் இஷ்டனுடைய வசனத்தைக்
ஶ்ருத்வா கேட்டு
ஸ்வர்காதிலோகவத் சொர்க்காதிலோகம்போலே
ததா அப்போ
பரோக்ஷத்வேந பரோட்சமாக
தஶமம் தசமனிருக்கிறனென்று
வேத்தி அறிகிறன்.

அ-கை. அவனுக்கே அபாஞவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறர்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।
अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

த்வமேவதஶமோஸீதிகணயித்வாப்ரதர்ஶித: ।
அபரோக்ஷதயாஜ்ஞாத்வாஹ்ருஷ்யத்யேவநரோதிதி ॥ உஎ ॥

த்வம் ஏவ நீயே
தஶம: அஸி இதி தசமனுயென்று
கணயித்வா எண்ணி
ப்ரதர்ஶித: காண்பித்தபிற்பாடு
அபரோக்ஷதயா பிரத்தியட்சமாக
தசமன்தானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
நரோதிதி ஹ்ருஷ்யதி ஏவ தசமன் செத்தானென்ற அழுகையைவிட்டு சந்தோஷித்தே (இருக்கிறன்).

அ-கை. இனிதாஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே எழுவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறர்.

अज्ञानावृतिविक्षेपद्विविधज्ञानतृप्तयः ।
शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய: ।
ஶோகாபகமஇத்யேதேயோஜநீயாஶ்சிதாத்மநி ॥ உஅ ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய:ஶோகாபகம: இதி அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சஞானம், திருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று
ஏதே இந்த எழும்
சிதாத்மநி அறிவினிடத்தில்
யோஜநீயா: சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் எழுவஸ்தையும் காண்பிக்கிறர்.

संसारासक्तचित्तस्सन्चिदाभासःकदाचन ।
स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्वंनैववेत्ययम् ॥
नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपंप्रातिपद्यत ॥
अस्थिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवेत्तिवार्तया ।
पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवेत्तिविचारतः ॥
कर्ताभोक्तेत्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸந்சிதாபாஸஃகதாசந ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம்கூடஸ்தம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்யயம் ॥ ௨௯ ॥
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிவக்திப்ரஸங்கதஃ ।
கர்தாபோக்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ராதிபத்யதே ॥ ௩௰ ॥
அஸ்திகூடஸ்தஇத்யாதௌபரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்தஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரதஃ ॥ ௩௧ ॥
கர்தாபோக்தேத்யேவமாதிஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி ॥ ௩௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஃ ஸந் சுருதி விசாரம்பண்ணுமுன் சம்சாரத்திலாசக்தியோடே கூடின சித்தனுகி
அயம் சிதாபாஸஃ இந்த ஜீவன்
கதாசந ஒருக்காலும்
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் தானாய் விளங்குகிற
ஸ்வதத்வம் தன் நிஜவடிவமான
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
வேத்தி நைவ அறிகிறானே இல்லை இதுவே அஞ்ஞானம்
ப்ரஸங்கதஃ (ஒருக்கால் ஆத்துமவிஷயமான) பிரசங்கத்தினாலே
கூடஸ்தஃ நாஸ்தி கூடஸ்தரில்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லையென்று
வக்தி சொல்லுகிறான் (இதுவே ஆவரணம்)
கர்தா கர்த்தா
போக்தா போக்தாவாக
அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
விக்ஷேபம் விட்சேபத்தை
வேத்தி அடைகிறான் (இதுவே விட்சேபம்)
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தர்
அஸ்தி இதி இருக்கிறாரென்று
ஆதௌ இத்தியாதிகளான
வார்தயா ஆப்தவார்த்தையினாலே
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
வேத்தி அறிகிறான் (இதுவே பரோட்ச ஞானம்)
பஶ்சாத் பிற்பாடு
விசாரதஃ குருசந்நிதியில் தத்துவவிசாரத்தால்
கூடஸ்தஃ ஏவ கூடஸ்தரே

ஸாக்ஷி ஐதி நானுயிருக்கிறேனென்று
ணவம் (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி
வெத்தி அறிகிறுன் இதுவே அபரோ
ட்சஞானம்
கத்தா கர்த்தா
ஹோக்தா ஐதிபோக்தாவென்றுவருகிற
ணவம் ஸூதி இவை முதலான
ஶோகஜாதம் சகலமான துன்பக்கூட்
டத்தையும்
ஹ்ராஜுதி விடுகிறுன் (இதுவே து
க்க நிவர்த்தியாம்)
க்ருதம் க்ருதம் பண்ணவேண்டியது
பண்ணப்பட்டதென்றும்
ப்ராவணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் ஐதி அடையப்பட்டதாயி
ற்றென்றும்
தஷ்யதி ஏவ சந்தோஷித்துக்
கொண்டே இருக்கிறுன் (இதுவே
தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அ-கை. ஏழுவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறுர்.

अज्ञानमावृतिस्तद्वद्विक्षेपश्चपरोक्षधीः ।
अपरोक्षमतिश्शोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஸ்தத்வத்விக்ஷேபஶ்சபரோக்ஷதீ: ।
அபரோக்ஷமதிஶ்ஶோகமோக்ஷஸ்த்ருப்திர்நிரங்குஶா ॥ நங ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி: ஆவரணம்
தத்வத் அதுபோல
விக்ஷேப: ச விட்சேபமும்
பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞானமும்
அபரோக்ஷமதி: அபரோட்சஞான
மும்
ஶோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியும்
நிரங்குஶா த்ருப்தி: தடையற்ற ஆ
னந்தமு மெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்றால், கூடஸ்தத்துவ
ம்கெடுமேயெனில்.

सप्तावस्थाइमास्सन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।
बन्धमोक्षौस्थितौतत्रतिस्रोबन्धकृतस्स्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஇமாஸ்ஸந்திசிதாபாஸஸ்யதாஸ்விமௌ ।
பந்தமோக்ஷௌஸ்திதௌதத்ரதிஸ்ரோபந்தக்ருதஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥ நச ॥

இமா: இந்த
ஸப்தாவஸ்தா: ஏழுவஸ்தைகள்
சிதாபாஸஸ்ய ஸந்தி சிதாபாசனுக்கிரு
க்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கில்லை)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழுவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதா
வெனில் வினைல்ல.

தாஸு அந்த ஏழுகளிலேயே
இமௌ இந்த
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோட்சங்கள்
ஸ்திதௌ இருக்கின்றன

அ-கை. ஏழுகளிலேயும் பந்தமோட்சங்க ளிருக்கின்றனவா அல்லது ே... ரேவிதமா எனில்.

தத்ர அந்த ஏழுகளிலே | பந்தக்ருத: பந்தத்தைப்பண்ணுகின்றனவாக

த்ரய: முதல் மூன்றுகள்தாம் | ஸ்ம்ருதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தஏழினுள், முதலில்பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன்றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नजानामीत्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।

विचारप्रागभावेनयुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜாநாமீத்யுதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் ।

விசாரப்ராகபாவேநயுக்தமஜ்ஞாநமீரிதம் ॥ ௩௫ ॥

நஜாநாமி இதி மூடனை அழைத்துபெரியோர்நீ ஆத்துமாவைஅறிந்தாயாவென்றுகேட்டதற்குமிகுந்தகோபத்துடன்) நானறியேனென்று

உதாஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உதாசீனமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் காரணமாயும்

விசாரப்ராகபாவேந விசாரத்திற்கு முன்னில்லாமையோடே

யுக்தம் கூடினதே

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்று

ஈரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. ஒரு நாயுடு காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமாலு சக்ககானுன்னதா) வென்று கேட்டபோது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும்பெரியோரை கோபித்ததே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।

विपरीतव्यवहृतिरावृतेःकार्यमिष्यते ॥

அமார்கேணவிசார்யாதநாஸ்திநோபாதிசேத்யஸௌ ।

விபரீதவ்யவஹ்ருதிராவ்ருதே:கார்யமிஷ்யதே ॥ ௩௬ ॥

அமார்கேண இச்சாஸ்திரமன்றி கேவலதர்க்கத்தால்

விசார்ய விசாரித்து

அத பிறகு (ஆத்துமா)

நாஸ்தி இல்லை

நபாதி இதி விளங்கவில்லையென்கிற

அஸௌ இந்த

விபரீதவ்யவஹ்ருதி: விபரீதமான வார்த்தையானது

ஆவ்ருதே:கார்யம் ஆவரணத்தின் காரியமென்று

இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல்லுகிறார்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேப ஈரிதஃ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்ய பந்தகஃ ॥ ௧௭ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபஃ தூலசூக்ஷுமங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபஃ விட்சேபனென்று
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாத்யகிலம் கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
ஶோகஃ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்யஃ சம்சாரமென்றபேரையுடையதான
பந்தகஃ பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞானமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யதஃ ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தேதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநஃ ॥ ௧௮ ॥

அஜ்ஞானம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதிஃ ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத்ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யதஃ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யத்யபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தே ஏதே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்யைவ ஜீவனுக்கே
ந ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானனஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்திதஃபூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ।
அஸ்த்யேவதவஸ்தாத்வமவிருத்தந்ததஸ்தயோஃ ॥ ௧௯ ॥

விஷேஷவொத்த்ரிகஃ ஜீவனுண்டாவதற்கு
வ-ஞவ-ம.சுவி முன்னேயும்
விஷேஷவஸாஸ்ஷ்ரதிஃ ஜீவனுடைய சம்ஸ்காரமான
தயொஃ சுஷ்ஹ்.ணவ அந்த அஞ்ஞானஆவரண அவஸ்தைகள் [illegible] (இருக்கின்றன
தகஃ ஆகையினாலே
தஉவஸ்ஹாசும அந்த ஜீவனுடைய அவஸ்தையென்பது
சுவிரூ-ஊம விரோதமில்லை.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அந்த அவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிப்பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசக்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ஸ்ரஹ்மணாரொவிதகெஷநஸ்ரஹ்மாவஸ்ஜேஇஇதி।
நஶங்கநீயஂஸவ-ாஸாஂஸ்ரஹ்மண்யெவாயிரொவணாத்॥ ௬௨॥

ஸ்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஆரொவிதகெஷந ஆரோபிதமானதால்
இமெ இந்த இரண்டுகளும்
ஸ்ரஹ்மாவஸ்ஜேஇதி பிர்மத்தினுடைய அவஸ்தைகளென்று
நஶங்கநீயா.ந சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ஸவ-ாஸாஂ சகலமான அவஸ்தைகளும் [illegible]
ஸ்ரஹ்மணி.ணவ பிர்மத்தினிடத்தில்
அயிரொவணாத் ஆரோபிக்கப்பட்டதால் பிரமத்திற்கென்பது கூடாது.

அ-கை .பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸஂஸாயஹஂவிஸுஜொஹஂநிஶ்ஶொகஸ்துஷ்டஇத்யவி।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாஹாந்திநஸ்ரஹ்மகாஇதி॥ ௬௩॥

அஹஂஸஂஸாரீ நான்சமுசாரி
அஹஂவிஸுஜஃ நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி
நிஶ்ஶொகஃ நான்துக்கமற்றவன்
ஸஂதுஷ்டஃஇதி.அவி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்தாஃ பின்னாலிருக்கிற விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளான, ஐந்துகளும்
ஜீவகாஹாந்தி ஜீவனிடத்தில் உண்டாய் விளங்குகின்றனவேயன்றி
ஸ்ரஹ்மகாஃந.இதி சாட்சியான பிர்மத்திலில்லையென்று சங்கிக்கான்

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேப ஈரித꞉ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்யபந்தக꞉ ॥ ௯௭ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூப꞉ தூலசூக்ஷுமங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேப꞉ விட்சேபனென்று
ஈரித꞉ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாத்யகிலம் கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
ஶோக꞉ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்ய꞉ சம்சாரமென்றபேரையுடையதான
பந்தக꞉ பந்தமெனப்படும்.

டீ-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चेतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थेतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞானமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யத꞉ ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தேதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மன꞉ ॥ ௯௮ ॥

அஜ்ஞானம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி꞉ ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத்ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யத꞉ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யத்யபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தே ஏதே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்யைவ ஜீவனுக்கே
ந ஆத்மன꞉ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானானஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்தித꞉பூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதி꞉ ।
அஸ்த்யேவததவஸ்தாத்வமவிருத்தம்ததஸ்தயோ꞉ ॥ ௯௯ ॥

விகெஷவொஹூதிகஃ ஜீவனுண்டாவதற்கு
ப-ஹுவ-ம.சுவி முன்னேயும்
விகெஷவஹாஜ்ஜேஹீகிஃ ஜீவனுடைய சம்ஸ்காரமான
அயொ ஃ சஹூி.ஷவ அந்த அஞ்ஞானஆவரண அவஸ்தைகள் [illegible] (இருக்கின்றன
தகஃ ஆகையினுலே
கூவஸூாகாஃ அந்த ஜீவனுடைய அவஸ்தையென்பது
கஙிர-ஹ ஃ விரோதமில்லை.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிப்பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் [illegible] வதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகிரிக்கிருர்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ஸ்ரஹூணூாரொவிதவெகஷ நஸ்ரஹூாவஹூஜஇஜகி।
நஶாகநீயஂஸவ-ூாஸாஂஸ்ரஹூணெூவாயிரொவணாசு॥ சஅ ।

ஸ்ரஹூணி பிர்மத்தில்
ஆரொவிதவெகஷ ஆரோபிதமானதால்
ஜமெ இந்த இரண்டுகளும்
ஸ்ரஹூாவஹூஜகி பிர்மத்தினுடைய அவஸ்தைகளென்று
ஶாகநீயா.ந சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ஸவ-ூாஸாஂ சகலமான அவஸ்தைகளும்
ஸ்ரஹூணி.ஷவ பிர்மத்தினிடத்தில்
அயிரொவணாசுஅதிப்பிராபமாயிருக்கிறதால் பிரமத்திற்கென்பது கூடாது.

அ-கை. பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு, உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறுன்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸஂஸாயூஹஂவிபுஜெஷாஹஂநிஸ்ஸொகஸ்துஷ்டஇத்யவி।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்தாஹாந்தி நஸ்ரஹூகாஇகி॥ சக ।

அஹஂஸஂஸாரீ நான்சமுசாரி
அஹஂவிபுஜஃ நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி
விஶொகஃ நான்துக்கமற்றவன்
ஸஂதுஷ்டஃஇதி.சுவி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்தாஃ பின்னேயிருக்கிற விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்தி களான, ஐந்துகளும்
ஜீவகாஃ ஜீவனிடத்தில் [illegible] மாய் விளங்குகின்றனவேயன்றி
ஸ்ரஹூகாஃந.இதி சாட்சியான பிர்மத்திலில்லையென்று சங்கிக்கான்

அ-கை. இப்படியானல் அஞ்ஞானவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அனுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तद्यज्ञोहंब्रह्मसत्वभानेमद्दृष्टितोनहि ।
इतिपूर्वेअवस्थेचभासतेजीवगेखलु ॥

தஹ்யஜ்ஞோஹம்ப்ரஹ்மஸத்வபானே மத்த்ருஷ்டிதோ நஹி ।
இதிபூர்வே அவஸ்தே ச பாஸதே ஜீவகே கலு ॥ ௬௨ ॥

தஹி அப்போ	இதி இப்படி
அஹம் அஜ்ஞ: நான் அஞ்ஞானி	பூர்வே முந்தினகைகளான [ன்
ப்ரஹ்மஸத்வபானே பிர்மமிருக்கிறது விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்	அவஸ்தே அஞ்ஞானவரணவஸ்தைக
மத்த்ருஷ்டித: என்திருஷ்டியினாலே	ஜீவகே ஜீவனைச்சேர்ந்தனவாக
நஹி பார்த்ததில்லை	பாஸதே கலு விளங்குகின்றனவன்றோ.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிர்மத்திற்கே அஞ்ஞானவஸ்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयोब्रह्मेत्याधिष्ठानतयाजगुः ।
जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

அஜ்ஞாநஸ்யாச்ரயோ ப்ரஹ்மேத்யதிஷ்டானதயா ஜகு: ।
ஜீவாவஸ்தாத்வமஜ்ஞானாபிமானித்வாதவாதிஷம் ॥ ௬௩ ॥

அஜ்ஞானஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு	அதிஷ்டானதயா அதிஷ்டானமபிப்பிராயத்தால்
ஆச்ரய: ஆசிரியமானவஸ்து	ஜகு: (அவர்கள்) சொன்னார்கள்.
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று	

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

அஜ்ஞானாபிமானித்வாத் நான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான அனுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி)	ஜீவாவஸ்தாத்வம் ஜீவனுடைய அவஸ்தைகளென்று
	அவாதிஷம் நாம் சொன்னோம் (ஆகையால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி. மீதமாயிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானவரணங்களை நிவர்த்தித்து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेनष्टेस्विन्नज्ञानेतत्कृतावृतिः ।
नभातिनास्तिचेत्येषाद्विविधापिविनश्यति ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 பரோட்சாபரோட்ச ஞானத்தால்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 அஞ்ஞானம்
𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 நஷ்டமாயிற்றேயானால்
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 (ஆத்துமா) இல்லை
𑌨 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 விளங்கவில்லையென்கிற
𑌏𑌷𑌾 இந்த
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 அஞ்ஞானத்தாலுண்ணப்பட்ட ஆவரணம்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌪𑌿 இரண்டுகளும்
𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 நசித்துப்போகின்றன.

அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்றால்.

परोक्षज्ञानतोनश्येदसत्वावृतिहेतुता ।
अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृतिहेतुता ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 ।
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌭𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 ॥ ௪௫ ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃 பிர்மமுண்டென்ற பரோட்சஞானத்தால்
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 பிர்மமில்லையென்று சொல்லப்படுகிற அசத்துவாவரணத்திற்கு ஏதுவான
𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌹𑌿 அஞ்ஞானம் நசிக்கிறது
𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾 பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அபானுவரணத்திற்கேதுவான அஞ்ஞானம்
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾 பிர்மமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத்தால் நசிக்கிறது.

அ-கை. இப்போ ஞானபலமான துக்க நிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னுமிரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக்காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टेजीवत्वारोपसंक्षयात् ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योनिवर्तते ॥

𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௪௬ ॥

𑌅𑌭𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 அபானுவரணம் நஷ்டமாயிற்றானால்
𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ஆரோபமான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போனதால்
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌃 கருத்திருத்துவாதி சகல துக்கரூபமான
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 சம்சாரமென்கிற பேரோடே கூடினதெல்லாம்
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 நிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.

அ-கை. தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्तेसर्वसंसारेनित्यमुक्तत्वभासनात् ।
निरंकुशाभवेत्तृप्तिः पुनश्शोकासमुद्भवात् ॥

நிவ்ருத்திஸ்ஸர்வஸம்ஸாரோ நித்யமுக்தஸ்வபாவதா |
நிராங்குஸாபவேத்த்ருப்தி: புன: ஸோகாஸமுத்பவாத் || ௩௭ ||

ஸர்வஸம்ஸாரோ (அப்படி) சகலசம்
சாரமும் [வில்
நிவ்ருத்தி நிவர்த்தியாயிருந்துள்ள
நித்யமுக்தஸ்வபாவதா நித்தியமுக்த
னாக தான் விளங்குவதால்
புன: மறுபடி [மையால்
ஸோகாஸமுத்பவாத் துக்கமுண்டாகா
நிராங்குஸா த்ருப்தி: தடையற்ற ஆ
னந்தம்
பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம்பித்து, அதைவிட்டு மத்தியில், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தைகளை நிரூபித்தது பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, எழுவஸ்தைகளுமிருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अपरोक्षज्ञानशोकानिवर्त्याख्येउभेइमे ।
अवस्थेजीवगेब्रूतआत्मानञ्चेदितिश्रुतिः ॥

அபரோக்ஷஜ்ஞானஸோகநிவ்ருத்த்யாக்யே உபே இமே |
அவஸ்தே ஜீவகே ப்ரூத ஆத்மானஞ்சேதிதி ஸ்ருதி: || ௩௮ ||

ஆத்மானம் சேத் இதி ஆத்துமாவை நா
னென்றறி யென்கிற
ஸ்ருதி: சுருதியானது
ஜீவகே ஜீவனை யடைந்தவைகளான
அபரோக்ஷஜ்ஞானஸோகநிவ்ருத்த்யா
க்யே அபரோட்சஞானத்தையு
ம், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவு
மிருக்கிற
இமே உபே இந்த இரண்டு
அவஸ்தே அவஸ்தைகளையும்
ப்ரூதே சொல்லுகிறது.

உ-கை. (அய) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷயனாகமேயல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயராகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुक्तन्तद्विविधंभवेत् ।
विषयस्वप्रकाशत्वाद्धियाप्येवंतदीक्षणात् ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுக்தம் தத்விவிதம் பவேத் |
விஷயஸ்வப்ரகாஸத்வாத்தியாப்யேவம் ததீக்ஷணாத் || ௩௯ ||

அயம் இதி உக்தம் இவனென்றுசொல்ல
ப்பட்ட
தத் அபரோக்ஷம் அந்த அபரோ
ட்சமானது
த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக
பவேத் இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்,

விஷயஸ்வப்ரகாஶதா விஷயமான
பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமானதாலும்
தியாऽபி புத்தியினாலும்
ஏவம் இப்படியென்று
தத்க்ஷணாத் அ...
(இரண்டுவிதமான ...
னமாயிற்று.

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணில் பார்க்கப்படாதுபோல.

அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோட்ச ஞானத்திற்கென்ன ...ற்றெனில், அபரோட்சஞானத்தில் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல, பரோட்சஞானகாலத்திலும் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென்று சொல்லுகிறார்.

परोक्षज्ञानकालेपिविषयस्वप्रकाशता ।
समाब्रह्मस्वप्रकाशमस्तीत्येवंविबोधनात् ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேऽபி விஷயஸ்வப்ரகாஶதா ।
ஸமா ப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶமஸ்தீத்யேவம்விபோதநாத் ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேऽபி (பிர்மமுண்டென்றறிகிற) பரோட்சஞான காலத்திலும்
விஷயஸ்வப்ரகாஶதா பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமென்பது
ஸமா சமானமே ...
ஏவம் இப்படி
விபோதநாத் அறிகிறபடியால்
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாக
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று.

அ-கை. பிரத்தியகபின்ன பிர்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோட்சத்வமெனில், பிரத்தியகம்சம் கிரகியாததினாலென்று சொல்லுகிறார்.

अहंब्रह्मेत्यनुल्लिख्यब्रह्मास्तीत्येवमुल्लिखेत् ।
परोक्षज्ञानमेतन्नभ्रान्तंबाधानिरूपणात् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேத்யநுல்லிக்யப்ரஹ்மாஸ்தீத்யேவமுல்லிகேத் ।
பரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நப்ராந்தம்பாதாநிரூபணாத் ॥

அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
அநுல்லிக்ய சாட்சாத்காரமாகவறியா[மல்
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று
ஏவம் இப்படி
உல்லிகேத் அறிகிறது யாதொன்றோ
ஏதத் அந்த (இது)
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்ச ஞானமாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமேயெனில்.

பாதாநிரூபணாத் இதற்கு கெடுதி காணப்படாமையினாலே
ந ப்ராந்தம் மயக்கமாகாது.

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கந்தானெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்திபட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா, அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினால் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சகிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मनास्तीतिमानञ्चेत्स्याद्बाध्येततदाध्रुवम् ।
नचैवंप्रबलंमानंपश्यामोतोनबाध्यते ॥
व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरपि ।
भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥
अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिर्भ्रमः ।
परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थात्पारोक्ष्यसंभवात् ॥
अंशाग्रहीतिर्भ्रान्तिश्चेद्घटज्ञानंभ्रमोभवेत् ॥

ப்ரஹ்மநாஸ்தீதிமாநஞ்சேத்ஸ்யாத்பாத்யேததத்ாத்ருவம் ।
நசைவம்ப்ரபலம்மாநம்பஶ்யாமோதோநபாத்யதே ॥ ௫௨ ॥
வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேணப்ரமத்வேஸ்வர்கதீரபி ।
ப்ராந்திஸ்ஸ்யாத்வ்யக்த்யநுல்லேகாத்ஸாமாந்யோல்லேகதர்ஶநாத் ॥ ௫௩ ॥
அபரோக்ஷத்வயோக்யஸ்யநபரோக்ஷமதிர்ப்ரம: ।
பரோக்ஷமித்யநுல்லேகாதர்த்தாத்பாரோக்ஷ்யஸம்பவாத் ॥ ௫௪ ॥
அம்ஶாக்ரஹீதிர்ப்ராந்திஶ்சேத்கடஜ்ஞாநம்ப்ரமோபவேத் ॥ ௫௫ ॥

ப்ரஹ்ம பிரமம்
நாஸ்தீதி இல்லையென்று
மாநம் ஒரு வேதப்பிரமாணம்
ஸ்யாச்சேத் இருந்ததேயானால்
ததா அப்போ
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பாத்யேத (இது) பாதிக்கப்படும்
ஏவம் இப்படி
ப்ரபலம்மாநம் சொல்லுகிறபிரபல பிரமாணத்தை
ந பஶ்யாம: நாம்பார்க்கவில்லை
அத: ஆகையால்
ந பாத்யதே பாதிக்கப்படமாட்டா[து]

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறார்.

வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேண ஸ்வரூபம் விஷயமாகாத மாத்திரத்தினாலே
ப்ரமத்வே மயக்கமென்றுசொல்வையேயானால்
ஸ்வர்கதீ: அபி சொர்க்கமுண்டென்கிற ஞானமும்
வ்யக்த்யநுல்லேகாத் சொர்க்கவடிவங்காணாமையால்

ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய நச ஸாமான் | னியமாக சாஸ்திரத்தினால் மாத்திர | ம் தெரிந்திருப்பதினாலே ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரமத்வம் மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. மூன்றாவதைத் தள்ளுகிறார்.

அபரோக்ஷயோக்யஸ்ய அபரோட்ச த்திற்குயோக்கியமானவஸ்துவிற்கு பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞானமான ந ப்ரமா மயக்கமாகாது | பரோக்ஷா ஹி பரோட்சமாய் அநுபூயமான ப்ரஹ்மரூபமாய் கிரகிக்கமுடியாததால்.

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

அஹம் ப்ரஹ்மேத்ய அனுல்லேகாத் பிரம்ம் நானென்றுபாராத அர்த்தத்தால் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதால், அது பரோட்சஞானமென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

அம்சாக்ருஹீதி: (சதம்சம்காணப்பட்டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்கப்படாமையால் ப்ராந்தித்வம் மயக்கமென்று சொல் | வையெயானால் கடஜ்ஞாநம் கடஞானமும், ஆந்தராம்சம், கிரகிக்கப்படாமையால். ப்ரமத்வம் மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. கடம் சாவயவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்திலும், ஆந்தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிர்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிரகணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्यांशविभेदतः ॥

நிரம்சஸ்யாபிஸாம்சத்வம்வ்யாவர்த்யாம்சவிபேதத: ॥ ௫௫ ॥

நிரம்சஸ்யாபி நிரம்சமான ஆத்துமாவிற்கும் வ்யாவர்த்யாம்ஸவிபேதத: தள்ளத்தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால் ஸாம்சத்வம் அம்சத்தோடேகூடியிருத்தல் (சொல்லப்படும்.)

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिवर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।

अभानांशनिवृत्तिस्स्यादपरोक्षधियाकृता ॥

அஸத்வாம்சோ நிவர்த்தேத பரோக்ஷஜ்ஞாநதஸ்ததா ।

அபாநாம்ஸ நிவ்ருத்திஸ்யாதபரோக்ஷதியாக்ருதா ॥ ௫௬ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநத: பிர்மமுண்டென்கிற பரோட்சஞானத்தினாலே அஸத்வாம்ஸ: பிர்மமில்லையென்றஅம்சமானது நிவர்த்தேத நிவர்த்திக்கப்படும் ததா அப்படி அபரோக்ஷதியா பிர்மம் நானென்கிற அபரோட்சஞானத்தால்

ஸஹாநாம்ஸநிவ்ருத்தி: பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அம்சத்தின்நிவர்த்தி | க்ருதா.ஸ்யாத் பண்ணப்பட்டதாகிறது.

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் திடப்படுத்துகிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तंपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।
ब्रह्मास्तीत्यपितद्वस्यादज्ञानावरणंसमम् ॥

தஶமோஸ்தீத்யவிப்ராந்தம்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரஹ்மாஸ்தீத்யபிதத்வஸ்யாதஜ்ஞாநாவரணம்ஸமம் ॥ ௫௭ ॥

தஶம: தசமன்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறானென்ற [னது
அவிப்ராந்தம் மயக்கமன்றியில்
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமா
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
ததா அதுபோல்
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஸ்தி இதி அபி இருக்கிறதென்கிற
ஞானமும் (மயக்கமில்லை)
அஜ்ஞாநாவரணம் அஞ்ஞானமானவரணம் இரண்டும்
ஸமம் (திருஷ்டாந்தத்தில்)சமமாய்
ஸ்யாத் இருக்கின்றன.

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானால் அபரோட்சஞானம் எதினாலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொல்லுகிறார்.

आत्माब्रह्मेतिवाक्यार्थेनिश्शेषेणविचारिते ।
व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वद्दशमस्त्वमसीत्यतः ॥

ஆத்மாப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தேநிஶ்ஶேஷேணவிசாரிதே ।
வ்யக்திருல்லிக்யதேயத்வத்தஶமஸ்த்வமஸீத்யத: ॥ ௫௮ ॥

ஆத்மா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று [து
வாக்யார்த்தே மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஶ்ஶேஷேண நன்றாய் (ல்
விசாரிதே விசாரிக்கப்பட்டதேயானால்
தஶம:.த்வம் இதி அஸி தசமன்நீதானென்றசொல்
யத்வத் எப்படியோ
அத: (அப்படி) இருப்பதினாலே
வ்யக்தி: தன்வடிவமானது
உல்லிக்யதே சாட்சாத்காரமாய் காணப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன்கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशमःकइतिप्रश्नेत्वमेवेतिनिरूपिते ।
गणयित्वास्वेनसहस्वमेवदशमंस्मरेत् ॥

தஶம꞉க்வாஸ்தீதி ப்ருஷ்டே த்வமேவேதி நிரூபிதே ।
நவஸங்க்யாஹ்ருதஜ்ஞாந꞉ ஸ்வம் தஶமம் ஸ்மரேத் ॥ ௫௯ ॥

தஶம꞉ தசமன்
க்வாஸ்தீதி எங்கே இருக்கிறானென்று
ப்ருஷ்டே கேட்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
த்வமேவேதி நீதானென்று (ல்
நிரூபிதே நிரூபிக்கப்பட்டபின்
நவஸங்க்யாஹ்ருத தன்னோடேகூட்டி
நவஸங்க்யா ஒன்பதுபேரையுமெண்ணி
ஸ்வம் தன்னைத்தானே
தஶமம் தசமனென்று
ஸ்மரேத் ஸ்மரிக்கிறான்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறாதென்கிறார்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।
आदिमध्यावसानेषुननवत्वस्यसंशयः ॥

தஶமோஸ்மீதிவாக்யோத்தா நதீரஸ்யவிஹந்யதே ।
ஆதிமத்யாவஸாநேஷு நநவத்வஸ்யஸம்ஶய꞉ ॥ ௬௦ ॥

தஶம꞉ தசமனே
அஸ்மீதி தானாயிருக்கிறேனென்று
வாக்யோத்தா வாக்கியத்தினாலே
தீ꞉ உண்டானஞானம்
அஸ்ய இவனுக்கு
ந விஹந்யதே கெடுபடமாட்டாது
நவத்வஸ்ய ஒன்பதுபேர்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸாநேஷு ஆதியிலும், நடுவிலும், முடிவிலும்
ஸம்ஶய꞉ ந (தசமனாகிய நாமிருக்கிறோமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.

அ-கை. தாஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறார்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्वंपरोक्षतः ।
गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्व्यक्तिंसमुल्लिखेत् ॥

आदिमध्यावसानेषुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।
नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रतिष्ठितम् ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந ப்ரஹ்மஸத்த்வம்பரோக்ஷத꞉ ।
க்ருஹீத்வா தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யாத்வ்யக்திம்ஸமுல்லிகேத் ॥ ௬௧ ॥
ஆதிமத்யாவஸாநேஷு ஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வதீரியம் ।
நைவவ்யபிசரேத்தஸ்மாதாபரோக்ஷ்யம்ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ ௬௨ ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந (சதேவ) என்றது முதலானவாக்கியத்தினால்
பரோக்ஷத꞉ பரோட்சமானஞானத்தால்
ப்ரஹ்மஸத்த்வம் பிர்மமுண்டென்பதை
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யாத் தத்துவமசியாதிவாக்கியத்தினாலே
வ்யக்திம் தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸமுல்லிகேத் சாட்சாத்கரிக்கிறான்

கோஶாநாமவதாரேஷு (பஞ்சகோச ங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில் தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும்
ஸதா தனக்குண்டாயிருக்கிற
அயம் இந்த
ப்ரஹ்மாஸ்மீதி பிர்மத்துவஞானமானது
வ்யபிசரேத் ந ஒருக்காலும் மாறவேமாட்டாது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அபரோக்ஷ்யம் அபரோட்ச ஞானம்
ப்ரதிஷ்டிதம் நன்றாகநிரப்பட்டிருக்கிறது.

இ-தி. சூடாலைகும்பமுனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலையா னென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால் அப ரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்திரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமாணத் தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वाख्यलक्षणेनभृगुः पुरा ।
पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैक्षत ॥

ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேநப்ருகு: புரா |
பாரோக்ஷ்யேணக்ருஹீத்வாதவிசாராத்வ்யக்திமைக்ஷத || கூக ||

ப்ருகு: பிருகுமகரிஷி
புரா முன்னே
ஜந்மாதி காரணத்வாக்யலக்ஷணேந ஜகத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களுக்கு காரணமானபேரையுடையலக்ஷணபிர்மத்தை
பாரோக்ஷ்யேண பரோட்சமாக
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
அத பிற்பாடு
விசாராத் அன்னமயாதிகோசவிசாரத்தினாலே
வ்யக்திம் தன்ஸ்வரூபத்தை
ஐக்ஷத அபரோட்சமாய்ப்பார்த்தார்

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிர்மமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிரு குவுக்கு, பிர்மஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।
तथाप्यन्नंप्राणमितिविचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யத்யபித்வமஸீத்யத்ரவாக்யம்நோசேத்ப்ருகோ:பிதா |
ததாப்யந்நம்ப்ராணமிதிவிசார்யஸ்தலமுக்தவாந் || கூஉ ||

யத்யபி அப்படி இருந்தாலும்
அத்ர இந்த பிரகரணத்தில்
த்வம் அஸி இதி நீயேபிர்மமென்கிற
வாக்யம் வாக்கியமானது
நோசேத் இல்லையென்றுசொல்வையேயானால்
ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ப்ருகோ: பிருகுவினுடைய
பிதா பிதாவான வருணன்
அந்நம் அன்னம்

ப்ராணம்.இதி பிராணமென்று — விசாரத்யூலமம் விசாரிக்கும்படியான — ஸ்தலத்தை — உக்தவாந் சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்தும சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல் பிர்மசாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशेषुसुविचार्यपुनःपुनः ।
आनन्दव्यक्तिमीक्षित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययूयुजत् ॥

அந்நப்ராணாதிகோஶேஷுஸுவிசார்யபுந:புந: ।
ஆநந்தவ்யக்திமீக்ஷித்வாப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ॥ ௬ ॥

அந்நப்ராணாதிகோஶேஷு அன்னமய பிராணமயம் முதலானகோசங்களிலே
புந: புந: அடிக்கடி
ஸுவிசார்ய நன்றாய் விசாரித்து
ஆநந்தவ்யக்திம் தானாகிய ஆனந்தஸ்வபாவத்தைப்
ஈக்ஷித்வா பார்த்து
ப்ரஹ்ம ஜகத்காரண பிர்மத்தினுடைய
லக்ஷ்ம அபி அடையாளத்தையும் (தன்னிடத்திலேயே)
அயூயுஜத் சேர்ப்பிவித்தார்.

அ-கை. பிர்மலட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்ததுகூடாது, ஜகத்காரணமான பிர்மம் தனக்குவேறென்றால், பிர்மத்திற்கும், தனக்குஞ்சிறிதேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनंतंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।
उक्त्वागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்சேத்யேவம்ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் ।
உக்த்வாகுஹாஹிதத்வேநகோஶேஷ்வேதத்ப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௬௬ ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநம் அநந்தம் ச (தைத்திரீய உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம், அனந்தம்
இதி ஏவம் என்று இப்படி
ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
உக்த்வா சொல்லி
ஏதத் இந்தப்பிர்மமானது
குஹாஹிதத்வேந (பஞ்சகோசங்களாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக
கோஶேஷு கோசங்களிலே
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविबुध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।
अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारङ्गुरुंययौ ॥

பாரோக்ஷ்யேணவிபுத்யேந்த்ரோயஆத்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ।
அபரோக்ஷீகர்துமிச்சந்சதுர்வாரங்குரும்யயௌ ॥ ௬௭ ॥

இந்த்³ர꞉ இந்திரனானவன்
ய꞉ யாதொரு
ஆத்மாபஹதபாப்மேத்யாதி³லக்ஷணாத் ஆத்துமாவெ ன்றதுமுதலானலட்சணத்தினால்
பரோக்ஷம் ப்³ரஹ்ம பிர்மத்தை பரோட்சமாக
விஜ்ஞாய அறிந்துஅந்தபிர்மத்தை
அபரோக்ஷீகர்தும் அபரோட்சமாகப்பண்ணுவதற்கு
இச்ச²ந் இச்சித்துக்கொண்டு
சதுர்வாரம் நான்குதடவை
கு³ரும் தன்குருவாகிய பிர்மாவை
யயௌ அடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்துமாபாபமில்லாதவரோ, அவருக்குஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லையென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்தால், தன்னை பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்று விசேஷமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षंब्रह्मलक्षितम् ।
अध्यारोपापवादाभ्यांप्रज्ञानंब्रह्मदर्शितम् ॥

ஆத்மாவாஇத³மித்யாதௌ³பரோக்ஷம்ப்³ரஹ்மலக்ஷிதம் ।
அத்⁴யாரோபாபவாதா³ப்⁴யாம்ப்ரஜ்ஞாநம்ப்³ரஹ்மத³ர்ஶிதம் ॥ ௬௮ ॥

ஆதௌ³ சிருஷ்டிக்குமுன்னே
இத³ம் ஆத்மா வா இதெல்லாம் ஆத்துமாவாகவே
இதி (இருந்த) தென்று
ப்³ரஹ்ம பிர்மத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாய்
லக்ஷிதம் காண்பிக்கப்பட்டது
அத்⁴யாரோபாபவாதா³ப்⁴யாம் அத்தியாரோப அபவாதங்களினாலே
ப்ரஜ்ஞாநம் இந்த அறிவே
ப்³ரஹ்மத³ர்ஶிதம் பிர்மமென்று அபரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்துமாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம் பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனையும், விஸ்தாரமாயுமிருக்கிறபிர்மத்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிர்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினாலே, ஞானசாதனமான வைராக்கிய முண்டாகும்பொருட்டு, கெர்ப்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினாலே, விசாரத்தினாலேயேதத்துவம்

பதார்த்த பரிசோதனைபூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞான ரூபனை தனக்குபிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।
सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

அவாந்தரேணவாக்யேநபரோக்ஷாப்ரஹ்மதீர்பவேத் ।
ஸர்வத்ரைவமஹாவாக்யவிசாராதபரோக்ஷதீ:॥ ௬௯ ॥

அவாந்தரேண அவாந்தரமான
வாக்யேந வாக்கியத்தினால்
பரோக்ஷா பரோட்சமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மதீ: பிர்மஞானம்
பவேத் உண்டாகும்
ஸர்வத்ர ஏவ சகலவிடங்களிலேயும்
மஹாவாக்யவிசாராத் மகாவாக்கிய விசாரத்தாலேயே
அபரோக்ஷதீ: அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் கற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபிரமாண மில்லையோவெனில், ஆசாரியாளுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्ध्यर्थंमहावाक्यमितीरितम् ।
वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमतिर्नहि ॥

ப்ரஹ்மாபரோக்ஷஸித்த்யர்த்தம்மஹாவாக்யமிதீரிதம் ।
வாக்யவ்ருத்தாவதோப்ரஹ்மாபரோக்ஷேவிமதிர்நஹி ॥ ௭௦ ॥

வாக்யவ்ருத்தௌ ஆசாரியாள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மாபரோக்ஷஸித்த்யர்த்தம் பிர்மம் தானாகசித்திக்கும் நிமித்தம்
மஹாவாக்யம் மகாவாக்கியம் முக்கியகாரணமென்று
இதி ஈரிதம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையினாலே
ப்ரஹ்மாபரோக்ஷே பிர்மமேநானென்பதில்
விமதி: யாருக்கும் ஆட்சேபம்
ந ஹி இல்லை யன்றோ.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्सत्वंपदाभिधः ॥

ஆலம்பநதயாபாதியோஸ்மத்ப்ரத்யயஶப்தயோ: ।
அந்த:கரணஸம்பிந்நபோதஸ்ஸத்வம்பதாபித: ॥ ௭௧ ॥

அந்த:கரணஸம்பிந்நபோத: அந்தக்காரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

யः யாதொரு அறிவானது
அஹம்வ்ருத்த்யஹம்ஶப்தயோः நானென்கிற ஞானத்திற்கும், நானென்கிற சப்தத்திற்கும்
ஆலம்பநதயா. ஆகி விஷயமாகவி
ஸः அதுவே [ளங்குகிறதோ
த்வம்பதாபிதः துவம்பத வாச்சியமெனப்படும்.

அ-கை. தத்பதவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाधिर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलस्सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

மாயோபாதிர்ஜகத்யோநிஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணः ।
பாரோக்ஷ்யஶபலஸ்ஸத்யாத்யாத்மகஸ்தத்பதாபிதः ॥ ௭௨ ॥

மாயோபாதிः மாயோபாதிகராயும்
ஜகத்யோநிः ஜகத்காரணராயும்
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிலக்ஷணः. சர்வஞ்ஞத்துவாதிலக்ஷணராயும்
பாரோக்ஷ்யஶபலः பரோக்ஷஞானவிஷயராயும்
ஸத்யாத்யாத்மகः சத்தியம்முதலானவடிவமுடையவராயு மிருக்கிறவர்
தத்பதாபிதः தத்பதவாச்சியர்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான முண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्यसद्वितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्येतेयतस्तस्माल्लक्षणासंप्रवर्तते ॥

ப்ரத்யக்பரோக்ஷதைகஸ்யஸத்விதீயத்வபூர்ணதா ।
விருத்யேதேயதஸ்தஸ்மால்லக்ஷணாஸம்ப்ரவர்த்ததே ॥ ௭௩ ॥

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
ப்ரத்யக்பரோக்ஷதா பிரத்தியட்சத்துவமும் பரோட்சத்துவமும்
ஸத்விதீயத்வபூர்ணதா இரண்டோடேகூடினதன்மையும், பூர்ணத்துவமும்
யதः யாதொருகாரணத்தினலே
விருத்யேதே விரோதப்படுகின்றனவோ
தஸ்மாத் ஆகையால்
லக்ஷணா லட்சணையானது [டியது.
ஸம்ப்ரவர்த்ததே பிரவிர்த்திக்கவேண்

அ-கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

तत्वमस्यादिवाक्येषुलक्षणाभागलक्षणा ।
सोयमित्यादिवाक्यस्थपदयोरिवनापरा ॥

தத்வமஸ்யாதிவாக்யேஷுலக்ஷணாபாகலக்ஷணா ।
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோரிவநாபரா ॥ ௭௪ ॥

தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு (தத்துவமசி) முதலான வாக்கியங்களில்
லக்ஷணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
பாகலக்ஷணா பாகத்தியாகலட்சணையாம்
ஸோऽயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோரிவ. அவனே இவனென்கிற முதலானபதங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை கிரகிப்பதுபோல
நாஜஹதீ விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை கூடாது விட்டுவிடாதலட்சணையே இங்கு அங்கிகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।
अखण्डैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥

ஸம்ஸர்கோவாவிஶிஷ்டோவாவாக்யார்தோநாத்ரஸம்மத꞉ ।
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்தோவிதுஷாம்மத꞉ ॥௭௫॥

ஸம்ஸர்க꞉ வா (பசுவைக்கொண்டுவாவென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விஶிஷ்ட꞉ வா (நீலோத்பலமென்கிற) விசிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யார்த꞉ இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியார்த்தம்
அத்ர இவ்விடத்தில்
ஸம்மத꞉ ந சம்மதமாகஆகமாட்டாது
அகண்டைகரஸத்வேந அகண்டைகரசமாக
வாக்யார்த꞉ வாக்கியார்த்தம்சொல்லுகிறதே
விதுஷாம் பெரியோர்களுடைய
மத꞉ சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोयआभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

ப்ரத்யக்போதோயஆபாதிஸோऽத்வயாநந்தலக்ஷண꞉ ।
அத்வயாநந்தரூபஶ்சப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண꞉ ॥௭௬॥

ப்ரத்யக்போத꞉ அந்தக்கரணசாக்ஷியாய் (நானென்று)
ய꞉ யாதொரு (அறிவு)
ஆபாதி விளங்குகிறதோ
ஸ꞉ அந்த (அறிவே)
அத்வயாநந்தலக்ஷண꞉ இரண்டற்ற ஆனந்தலட்சண (பிர்மம்)
அத்வயாநந்தரூப꞉ ச இரண்டற்றஆனந்தரூபமான (பிர்மமே)
ப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண꞉ பஞ்சகோசங்களுக்கும் அவைகளின் விகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत् ।
अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्त्येततदैवहि ॥

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयद्येवंकिंततश्शृणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यग्बोधोवतिष्ठते ॥

ஐக்யஜ்ஞாநம் யதோத்பந்நம் மஹாவாக்யேந சாத்மநோ: |
தத்பதார்த்தஸ்ய பாரோக்ஷ்யம் யத்யேவம் கிம் ததஶ்ஶ்ருணு |
பூர்ணாநந்தைகரூபேண ப்ரத்யக்போதோவதிஷ்டதே || எஅ

ஐக்யம் இப்படி
அஜிநாநந்தசாக்ஷித்வப்ரதிவத்தி: (கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு) அன்னியோன்னிய ஐக்கியஞானமானது
யதா எப்போ
ஸம்பவ: உண்டாகிறதோ
ததா.வாய அப்படியே
த்வம்பதஸ்ய அகம்பதார்த்தனுன புருஷனுக்கு
அப்ரஹ்மத்வ தேகமாத்திரத்திலிருந்த கண்டத்தன்மை [ளோ
வ்யாவர்த்ததே நிவர்த்தியாகிறதன்
தத்பதஸ்ய தத்பதார்த்தனுன பிர்மத்திற்கு
பாரோக்ஷ்யம் கிம் எங்கேயோ இருக்கிறுரென்ற பரோட்சத்தன்மை காணுமல் ஓடிப்போம்
யதி அபி அப்படி ஆகட்டும்
தத: அதனுல் என்ன பிரயோஜனமென்றுல்
ஶ்ருணு அதைக்கேள்
பூர்ணாநந்தைகரூபேண பூர்ணனந்தைகரூபமாகவே
ப்ரத்யக்போத: நானென்ற பிரத்தியகாத்துமா
அவதிஷ்டதே இருக்கிறுர்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அபரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावाक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।
यैस्तेषांशास्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

ஏவம் ஸதி மஹாவாக்யாத் பரோக்ஷஜ்ஞாநமீர்யதே |
யைஸ்தேஷாம் ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம் ஶோபதேதராம் || எகூ

ஏவம் ஸதி இப்படியாயிருந்துள்ளவில். [த்தால்
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கியசிரவணத்தால்
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானம் வருமென்று [லே
யை: யாதொருவித்துவான்களினுலே
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
தேஷாம் அவர்களுடைய
ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம் இந்தவேதாந்தசாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞானமானது
தராம் மிகவும்
ஶோபதே விளங்குகிறதென்று பரிகாசம்பண்ணுகிறுர்.

அ-கை. யுக்திக்கு விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

आस्तांशास्त्रस्यसिद्धान्तोयुक्त्यावाक्यात्परोक्षधीः ।
स्वर्गादिवाक्यवन्नैवन्दशमेव्यभिचारतः ॥

ஆஸ்தாம்ஶாஸ்த்ரஸ்யஸித்தாந்தோயுக்த்யாவாக்யாத்பரோக்ஷதீ: ।
ஸ்வர்காதிவாக்யவந்நைவந்தஶமேவ்யபிசாரத: ॥ ௮௦ ॥

ஶாஸ்த்ரஸ்யஸித்தாந்த: உம்முடையசாஸ்திரசித்தாந்தம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யுக்த்யா யுக்தியிஞலேபார்க்கும்போது
ஸ்வர்காதிவாக்யவத்பரோக்ஷதீ: சொர்க்காதி வாக்கியமானது பரோட்சமாவதுபோல
வாக்யாத் மகாவாக்கியத்தினுலும், பரோட்சஞானமுண்டாகுமே தவிர அபரோட்ச ஞானமுண்டாகாதெனில்
தஶமே தசமனிடத்தில்
வ்யபிசாரத: நீதசமனென்றதால், அவனுக்கு நான் தசமனென்றுஞானமுண்டாவதால், நீசொன்னதுமாறிப்போனதால்.
ந ஏவம் அதுகூடாது.

அ-கை. பின்னும்ஜீவனுக்குப் பிர்மாப்பியாசத்தால் பிரத்தியட்சத்தன்மை போகுமென்பது, ஆச்சரியமாகுமென்று சொல்லுகிறுர்.

स्वतोपरोक्षजीवस्यब्रह्मत्वमभिवांछतः ।
नश्येत्सिद्धापरोक्षत्वमितियुक्तिर्महत्यहो ॥

ஸ்வதோபரோக்ஷஜீவஸ்யப்ரஹ்மத்வமபிவாஞ்சத: ।
நஶ்யேத்ஸித்தாபரோக்ஷத்வமிதியுக்திர்மஹத்யஹோ ॥ ௮௧ ॥

ஸ்வத: சுபாவத்தால்
அபரோக்ஷஜீவஸ்ய பிரத்தியட்சஞன ஜீவனுக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவத்தை
அபிவாஞ்சத: இச்சிக்கப்போய்
ஸித்தாபரோக்ஷத்வம் ஸ்வதசித்தமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மை
நஶ்யேத் நசித்துப்போகுமென்ற
யுக்தி: யுக்தியானது
மஹதி பெரிதான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. அது எனக் கிஷ்டந்தானெனில்.

वृद्धिमिष्टवतोमूलमपिनष्टमितीदृशम् ।
लौकिकंवचनंसार्थंसंपन्नंत्वत्प्रसादतः ॥

வ்ருத்திமிஷ்டவதோமூலமபிநஷ்டமிதீத்ருஶம் ।
லௌகிகம்வசநம்ஸார்த்தம்ஸம்பந்நம்த்வத்ப்ரஸாதத: ॥ ௮௨ ॥

த்ருஷ்டாந்தே பேடிக்காரனைப்பட்டி கடன் கொடுத்தவனுக்கு ஸித்தே ஸதி முதல் கூட தத்வஜ்ஞானம் ஸித்தமாகுமென்று ஸாதநாபாவ இப்படி | வதந் வாக்கியம் சொல்லுகிற உபாய வார்த்தை ஸ்வத்வஸ்ய தத்வஜ்ஞானமுடைய தத்வஜ்ஞானியினுடைய ஸாமர்த்தியம் அர்த்தத்தோடே கூடியதாக ஸம்பந்நம் ஆய்விட்டது.

அ-கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிறான்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधोजीवोपरोक्षताम् ।
अर्हत्युपाधिसद्भावान्नतुब्रह्मानुपाधितः ॥

அந்தக்கரணஸம்பிந்நபோதோஜீவோபரோக்ஷதாம் ।
அர்ஹத்யுபாதிஸத்பாவாந்நதுப்ரஹ்மாநுபாதித: ॥ ௪௫ ॥

அந்தக்கரணஸம்பிந்நபோத: அந்தக்கரணவுபாதி ஞானத்தோடேகூடின ஜீவ: ஜீவன் உபாதிஸத்பாவாத் அந்த உபாதி இருப்பதால் அபரோக்ஷதாம் அபரோக்ஷமாவதற்கு அர்ஹதி யோக்கியனாகலாம் ப்ரஹ்ம து பிர்மமோவென்றால் அநுபாதித: யாதொருமாயை, அவித்தை அந்தக்கரணமென்கிற உபாதியற்றதால் அபரோக்ஷமாகக்கூடாது.

அ-கை. பிர்மம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवंब्रह्मत्वबोधस्यसोपाधिविषयत्वतः ।
यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நைவம்ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்யஸோபாதிவிஷயத்வத: ।
யாவத்விதேஹகைவல்யமுபாதேரநிவாரணாத் ॥ ௪௬ ॥

ஏவம் ந நீ சொன்னபடியன்று ப்ரஹ்மத்வபோதஸ்ய ஜீவனுக்கு நான் பிர்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்றுண்டோ ஸோபாதிவிஷயத்வத: அது உபாதியோடேகூடின விஷயமாகையால் யாவத் எதுவரையில் விதேஹகைவல்யம் விதேகமுக்தியுண்டாகிறதோ உபாதே: (அதுவரையில்) அந்த உபாதிக்கு அநிவாரணாத் நிவாரணமன்றியிலிருப்பதால் பிர்மம் நிருபாதிகமென்று சொல்லக்கூடாது.

அ-கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிர்மத்துவத்திற்கும் பேதமேதெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यांविशिष्यते ।
उपाधिर्जीवभावस्यब्रह्मतायाश्चनान्यथा ॥

அந்தஃகரணஸாஹித்யாஸாஹித்யாப்யாம் விஶிஷ்யதே ।
உபாதிர்ஜீவபாவஸ்ய ப்ரஹ்மதாயாஶ்ச நாந்யதா ॥ ௮௰ ॥

அந்தஃகரணஸாஹித்யாஸாஹித்யா அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான் கர்த்தாவென்பதுலேயும், அதின் சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவென்பதுலேயும்
ஜீவபாவஸ்ய ஜீவனாக ஆவதற்கும்
ப்ரஹ்மதாயாஶ்ச ப்ர்மமாக ஆவதற்கும்
உபாதிஃ உபாதியானது
விஶிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது
அந்யதா ந மற்றப்படி வேறொருவிசேஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனுக்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிர்மத்திற்கு உபாதியாக எப்படிக்கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேத ஏதுவான உபாதியுமிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது, சேராமை, இரண்டிலு மிருக்கிறபடியால் உபாதிகூடுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरुपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।

யதாவிதிருபாதிஸ்ஸ்யாத்ப்ரதிஷேதஸ்ததா நகிம் ।

யதாவிதிஃ எப்படி அந்தக்கரணசம்பந்தமான விதி
உபாதிஃ (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக
ஸ்யாத் ஆகிறதோ
ப்ரதிஷேதஃ சம்பந்தமில்லாமையும்
ததா (பிர்மத்திற்கும அப்படி (உபாதியாக)
ந கிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறதும், சேராமையுமென்கிற பேதம் காணப்படுகிறதேயெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनश्रृंखलात्वंनभिद्यते ॥

ஸுவர்ணலோஹபேதேந ஶ்ருங்கலாத்வம் நபித்யதே ॥ ௮௧ ॥

ஸுவர்ணலோஹபேதேந தங்கம் இரும்பு என்கிற பேதத்தால்
ஶ்ருங்கலாத்வம் புருஷனடைநிரோதமான விலங்கு
ந பித்யதே பேதப்படாமலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிர்மஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லிய ஆச்சாரியாள் வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिरूपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।
वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्द्विधेत्याचार्यभाषितम् ॥

அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண ஸாக்ஷாத்விதிமுகேந ச ।
வேதாந்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத்த்விதேத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ ௮௨ ॥

அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேண அனாத்துமாவை நேதிபண்ணித்தள்ளுகிற வழியாலும்
ஸாக்ஷாத் சத்துசித்தாதி பிரத்தியட்ச விதிரூபேண விதிவழியாலும்
வேதாந்தாநாம் (சகல) வேதாந்தங்களுடைய
ப்ரவ்ருத்தி꞉ பிரவிருத்தியானது
த்விதா இரண்டுவிதமாக
ஸ்யாத் இதி இருக்கிறதென்று
ஆசார்யபாஷிதம் ஆச்சாரியசுவாமிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அதத்வியா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர் கூடத் தள்ளப்படுவரென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहंब्रह्मेतिधीः कुतः ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாதஹம்ப்ரஹ்மேதிதீ꞉ குத꞉ ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாத் அகமர்த்தரான ஆத்துமாவையும் தள்ளினால்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான் பிர்மமென்கிற திடமான
தீ꞉ ஞானம்
குத꞉ எப்படி உண்டாகுமென்று சங்கித்தான்.

அ-கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्याहित्यागोभागलक्षणयोदितः ॥

நைவமம்ஶஸ்யஹித்யாகோ பாகலக்ஷணயோதித꞉ ॥ ௮௮ ॥

ந ஏவம் நீசொன்னபடி யன்று (யாதொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத்தினுடைய)
பாகலக்ஷணயா அதத்வியாவிருத்தி லட்சணையால்
அம்ஶஸ்ய த்யாக꞉ ஜடாம்சம் தள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்சணையால் சிதம்சம் தள்ளப்படாமையாலும் (ஞானம்வரலாம்.
உதித꞉. ஹி நான் பிர்மமென்கிற

அ-கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टेचिदात्मनि ।
अहंब्रह्मेतिवाक्येनब्रह्मत्वंसाक्षिणीक्ष्यते ॥

அந்த꞉கரணஸந்த்யாகாதவஶிஷ்டே சிதாத்மநி ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யேந ப்ரஹ்மத்வம் ஸாக்ஷிணீக்ஷ்யதே ॥ ௮௯ ॥

அந்த꞉கரணஸந்த்யாகாத் கருத்திருத்துவாதிரூபமான அந்தக்கரணத்தியாகத்தால்
அவஶிஷ்டே சேஷமாயிருக்கிற
சிதாத்மநி சிதாத்துமாவிடத்தில்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான்பிர்மமென்கிற
வாக்யேந வாக்கியத்தினாலே
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவமானது
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப் பிரகாசராளுல் புத்திக்குவிஷயமாகக் கூடாதே யெனில்.

स्वप्रकाशोपिसाक्ष्येषधीवृत्त्याव्याप्यतेन्यवत् ।

ஸ்வப்ரகாஶோபிஸாக்ஷ்யேஷயீவ்ருத்த்யாவ்யாப்யதேந்யவத் ।

ஏஷ: இந்த
ஸாக்ஷீ சாக்ஷியானவர்
ஸ்வப்ரகாஶ: அபி ஸ்வப்பிரகாசரா யிருந்தாலும்
அந்யவத் கடபடாதிவிஷயம்போல
யீவ்ருத்த்யா அந்தக்கரணத்தின் அகண்டாகாரவிருத்தியினுல்
வ்யாப்யதே வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

ஃபலவ்யாப்யத்வமேவாஸ்யஶாஸ்த்ரக்ருத்பிர்நிவாரிதம் ॥௧௦॥

ஶாஸ்த்ரக்ருத்பி: ஆத்துமசாஸ்திரம் தெரிந்த கிரந்தகர்த்தாக்களாலே
அஸ்ய இவருக்கு
ஃபலவ்யாப்யத்வம். ஏவ ஜீவனுடைய சுட்டுதலைமாத்திரம்
நிவாரிதம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர (விருத்திவியாப்தியில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அனுத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கிருர்.

बुद्धितत्स्थचिदाभासौद्वावपिव्याप्नुतोघटम् ।
तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटस्स्फुरेत् ॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌத்வாவபிவ்யாப்நுதோகடம் ।
தத்ராஜ்ஞாநம்தியாநஶ்யேதாபாஸேநகடஸ்ஸ்ஃபுரேத் ॥௧௧॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌ புத்திவிருத்தியும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்
த்வௌ அபி (இவைகள்) இரண்டும்
கடம் கடத்தை
வ்யாப்நுத: வியாபித்தலெதற்கென்ருல்
தத்ர அந்த இரண்டினுள்ளே
அஜ்ஞாநம் (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற) அஞ்ஞானமானது
தியா புத்தியினுலே
நஶ்யேத் நசிக்கும், (தமப்பிரகாசம் போல் ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு விரோதமானதால், புத்தியறியாமையைப் போக்குகிறது)
ஆபாஸேந ஜீவனுலே
கட: கடம்
ஸ்ஃபுரேத் விளங்கும், (கடம்ஜடமானதால், சுயமாய் விளங்காது.)

அ-கை. ஆத்துமாவில் அதற்குவிலக்ஷணத்தை காண்பிக்கிருர்.

ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।
स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभास उपयुज्यते ॥

ப்ரஹ்மண்யஜ்ஞாநநாசாய வ்ருத்திவ்யாப்திரபேக்ஷ்யதே ।
ஸ்வயம்ஸ்புரணரூபத்வாந்நாபாஸ உபயுஜ்யதே ॥ ௯௨ ॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (அநாதியாயிருக்கிறதாயும், பிரமாத்தும ஞானத்தை மறைப்பதாயும்) அனிர்வசனீயமாயுமிருக்கிற
அஜ்ஞாநநாசாய அஞ்ஞானம் நசிப்பதின்பொருட்டு
வ்ருத்திவ்யாப்தி: (அகண்டாகார விருத்தியின்) வியாப்திமாத்திரம்
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற
ஸ்வயம் ஆத்துமா [து
ஸ்புரணரூபத்வாத் சுவயம்பிரகாச [மானதால்
ஆபாஸ: சிதாபாசன்
உபயுஜ்யதே. ந உபயோகப்படுகிறானில்லை

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

चक्षुर्दीपावपेक्ष्येते घटादेर्दर्शने यथा ।
न दीपदर्शने किन्तु चक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

சக்ஷுர்தீபாவபேக்ஷ்யேதே கடாதேர்தர்சநே யதா ।
நதீபதர்சநே கிந்து சக்ஷுரேகமபேக்ஷ்யதே ॥ ௯௩ ॥

சக்ஷுர்தீபௌ கண்ணும் விளக்கும்
கடாதே: (இருட்டிலிருக்கிற) கடாதிகளுடைய
தர்சநே பார்வையில்
யதா எப்படி
அபேக்ஷ்யேதே அபேட்சிக்கப்படுகின்றனவோ
தீபதர்சநே. ந (அப்படி) தீபத்தை பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவதில்லை)
கிந்து பின்னையோவென்றால்
சக்ஷு: கண்
ஏகம் ஒன்று மாத்திரம் [து
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலேபோல பிர்மத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोऽप्यसौ चिदाभासो ब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।
न तु ब्रह्मण्यतिशयं फलं कुर्याद्घटादिवत् ॥

ஸ்திதோப்யஸௌ சிதாபாஸோ ப்ரஹ்மண்யேகீபவேத்பரம் ।
நதுப்ரஹ்மண்யதிசயம்பலம்குர்யாத்கடாதிவத் ॥ ௯௪ ॥

அஸௌ இந்த
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
ஸ்தித: அபி இருந்தபோதிலும்
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

ப்ருசம் மிகவும்
ஏகீபவேத் (வெய்யலில் வைத்த விளக்குப்போல்) ஒன்றாய்ப் போய்விடுவான்
கடாதிவத் கடாதிவிஷயத்தைப்போல
ப்ருஹஸ்பதி பிரத்தி
அதிசயா அதிசயமான
பலம் பிரயோஜனத்தை
ந கரோதி பண்ணமாட்டான்.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

अप्रमेयमनादिञ्चेत्यत्रश्रुत्येदमीरितम् ।
मनसैवेदमाप्तव्यमितिधीव्याप्यताश्रुता ॥

அப்ரமேயமநாதிஞ்சேத்யத்ரச்ருத்யேதமீரிதம் ।
மநஸைவேதமாப்தவ்யமிதிதீவ்யாப்யதாச்ருதா ॥ ௬௫ ॥

அத்ர இந்த விஷயத்தில்
அப்ரமேயம் இதி ஜீவனாலறியப்படாதவரென்றும்
அநாதிம் ச அனாதியென்றும்
ச்ருத்யா (இப்படி அமிருதபிந்து) சுருதியினாலே
இதம் இது
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது
மநஸா ஏவ மனதினாலேயே
இதம் இதை
ஆப்தவ்யம் இதி அறியத்தக்கதென்று
தீவ்யாப்யதா ச்ருதா புத்தி வியாப்தியானது கடவல்லி சுருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।
ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्ययोबोधस्सोभिधीयते ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிவாக்யதः ।
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திமுல்லிக்யயோபோதஸ்ஸோபிதீயதே ॥ ௬௬ ॥

ஆத்மாநம் சேத் விஜாநீயாத் அயம் அஸ்மி இதி வாக்யதः ஆத்துமாவேபுருஷன் இவரே நானென்று சாட்சாத்காரமாயறிந்தானேயானால் என்று சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திம் பிர்மமே தானென்ற ஐக்கியஞானத்தை
உல்லிக்ய விஷயீகரித்திருக்கிற
யः யாதொரு
போதः அறிவுண்டோ
ஸः அந்த (அறிவே)
அபிதீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோட்சஞானம் சித்திக்கும்போது, அடிக்கடி சிரவணாதிகளை அனுஷ்டானம்பண்ணவேண்டுமெனில்.

अस्तुबोधोपरोक्षोत्रमहावाक्यात्तथाप्यसौ ।
नदृढश्श्रवणादीनामाचार्यैःपुनरीरणात् ॥

அஸ்துபோ³தோ⁴பரோக்ஷோத்ரமஹாவாக்யாத்ததா²ப்யஸௌ ।
நத்³ருட⁴ஶ்ஶ்ரவணாதீ³நாமாசார்யை:புநரீரணாத் ॥ ௧௭ ॥

அஸௌ இந்த [ஞானம்
அபரோக்ஷ:போ³த⁴: அபரோட்ச
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்து உண்டாகட்டும்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ததா²அபி (நானேபிர்மமென்று) அறியப்பட்டாலும்
த்³ருட⁴: ந திடமாகிறதில்லையென்று
ஆசார்யை: ஆசாரியர்களாலே
ஶ்ரவணாதீ³நாம் சிரவணமனனாதிகளை
புந: மறுபடி
ஈரணாத் செய்யச்சொல்லி யிருப்பதால் அது திடமாகும்வரை சிரவணாதிகளைச்செய்யவேண்டும்.

அ-கை. எந்தவாக்கியத்தால் சொல்லி யிருக்கிறார்களென்றால்.

अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधोयावद्दृढीभवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥

அஹம்ப்³ரஹ்மேதிவாக்யார்த²போ³தோ⁴யாவத்³த்³ருடீ⁴ப⁴வேத் ।
ஶமாதி³ஸஹிதஸ்தாவத³ப்⁴யஸேச்ச்²ரவணாதி³கம் ॥ ௧௮ ॥

அஹம்ப்³ரஹ்மஇதி வாக்யார்த²போ³த⁴: நான் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தினுடையவும், அதினர்த்தமும், அதின் ஞானமும் (ன்றியில்
யாவத் எதுவரையிலும் பிரயத்தினம
த்³ருடீ⁴ப⁴வேத் திடமாகபவிக்கிறதோ
தாவத் அவ்வளவுகாலபரியந்தம்
ஶமாதி³ஸஹித: சமாதிசாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடி
ஶ்ரவணாதி³கம் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களை
அப்⁴யஸேத் அப்பியசித்தேவரவேண்டுமென்று சொன்னார்.

இ-தி. தயிரிலிருக்கிற வெண்ணெய் மோரை விட்டுப் பிரியும்வரை கடையவேண்டியதுபோலும், கட்டையிலிருக்கிற அக்கினி வெளிப்படும்வரை மதனம்பண்ணுவதுபோலும், தங்கம் சொக்கத்தங்கமாகும்வரை புடம்போடுவதுபோலும், ரத்தினம் சுத்தமாகும்வரை சாணையில்வைத்து துருவைமாற்றுவதுபோலுமாம்.

அ-கை. மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தால், உண்டானஞானத்திற்கு, அதிருஷ்டத்துவம் என்ன எதுவாலெனில்.

बाढंसन्तिह्यदार्ढ्यस्यहेतवश्श्रुत्यनेकता ।
असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरीताचभावना ॥

பாடம்ஸந்தி ஹ்யதார்ட்யஸ்ய ஹேதவஶ்ஶ்ருத்யநேகதா ।
அஸம்பாவ்யத்வமர்த்தஸ்ய விபரீதாசபாவநா ॥ ௯௯ ॥

ஹி யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ருத்யநேகதா சுருதியினுடையநா
னாவித தன்மை இருப்பதாலும்
அர்த்தஸ்ய கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம்
நானென்பது
அஸம்பாவ்யத்வம் சம்பவியாதென்றம
யக்கமிருப்பதாலும்
விபரீதாபாவநா.ச விபரீதபாவனை
யுமிருப்பதாலும்
அதார்ட்யஸ்ய. ஹேதவ: திடப்படா
மைக்குக்காரணங்கள்
பாடம் சர்வதா
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतंकर्मान्याथान्यथा ।
एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஶாகாபேதாத்காமபேதாச்ச்ருதம்கர்மாந்யதாந்யதா ।
ஏவமத்ராபிமாஶங்கீத்யதஶ்ஶ்ரவணமாசரேத் ॥ ௧௦௦ ॥

ஶாகாபேதாத் இருக்கு முதலானசா
காபேதங்களாலும்
காமபேதாத் பணம் புத்திரன் முதலா
னகாமபேதத்தாலும்
கர்ம கர்மமானது
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அத்ராபி இந்தவேதாந்தத்திலும்
இதி இருக்குமோவென்று
மாஶங்கீ சங்கிக்காதே
அத: ஆகையால்
ஶ்ரவணம் ஆறுலிங்கத்தாலும்சிரவண
மாசரேத் ஆசரிக்கவேண்டியது(த்தை

அ-கை. சிரவணலட்சண மேதெனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानत: ।
ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्श्रवणंभवेत् ॥

வேதாந்தாநாமஶேஷாணாமாதிமத்யாவஸாநத: ।
ப்ரஹ்மாத்மந்யேவதாத்பர்யமிதிதீஶ்ஶ்ரவணம்பவேத் ॥ ௧௦௧ ॥

அஶேஷாணாம்சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வேதாந்தாநாம் வேதாந்தங்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸாநத: ஆதிநடுமுடிவினு
டையசித்தாந்தத்தால் [றிவதிலேயே
ப்ரஹ்மாத்மநி.ஏவ பிர்மமேதானென்ற
தாத்பர்யம் இதி தாற்பரியமென்று

யீஃ உண்டாகிறஞானமே | ஶ்ரவணாஹ்வெ சுரவணமாகபவிக்கிறது

அ-கை. இப்படி சிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட் டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

ஸமந்வயாத்யாயஏதத்ஸூக்தம்யீஸ்வாஸ்த்யகாரிஹிஃ।

யீஸ்வாஸ்த்யகாரிஹிஃ புத்தியைசுவாதீனம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே	யத்தில்
ஸமந்வயாத்யாயெ சமன்வயாத்தியா	ஏதத்ஸூக்தம் இந்தசிரவணம்நன்ருய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இனி அசம்பாவனையை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதான மனனத்தைச் சொல்லுகிருர்.

तर्कैस्संभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தமகெஸ்ஸம்ஹாவநாயஸ்ய த்விதீயாத்யாயஈரிதா ॥ ௩௦௨ ॥

த்விதீயாத்யாயெ இரண்டாவது அத்தியாயத்தில்	ஸ்ம்ஹாவநா சிரவணர்த்தம் சம்பவிக்குமென்று
தமகெஃ சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் முதலானயுக்திகளாலே	ஈரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது விபரீதபாவனையும், அதுநிவர்த்திக் குபாயத்தையும் சொல்லுகிருர்.

बहुजन्मदृढाभ्यासोद्देहादिष्वात्मधीःक्षणात् ।
पुनःपुनरुदेत्येवंजगत्सत्यत्वधीरपि ॥
विपरीताभावनेयमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

வஹுஜந்மத்ருடாஹ்யாஸாத்தேஹாதிஷ்வாத்மயீஃக்ஷணாத் ।
வுநஃவுநருதெத்யெவஂஜமத்ஸத்யத்வயீரவி ॥ ௩௦௩ ॥
விவரீதாஹாவநெயமைகாக்ர்யாத்ஸாநிவத்ததெ ।

வஹுஜந்மத்ருடாஹ்யாஸாத் அனேககோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழகின பழக்கத்தால்	ஜமத்ஸத்யத்வயீஃ,அவி ஜகத்துசத்தியமென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்றியிலுண்டாகிறது
தேஹாதிஷு தேகேந்திரியாதிகளிலே	இயம்.விவரீதா இந்தவிபரீத
ஆத்மயீஃ நானென்கிறபுத்தி	ஹாவநா பாவனையாதோ
க்ஷணாத் ஒருக்ஷணத்திற்குள்ளே	ஸா அது
வுநஃவுநஃ அடிக்கடி	ஐகாக்ர்யாத் ஏகாக்கிரசித்தத்தால்
உதெதி உண்டாகிறது	நிவத்ததெ நிவர்த்தியாகிறது.
ஏவம் இப்படியே	

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனுலுண்டாகுமெனில்.

तत्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥
उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தத்வோபதேஶாத் ப்ராகேவ பவத்யேதது³பாஸநாத் ॥
உபாஸ்தயோ தஏவாத்ர ப்³ரஹ்மஶாஸ்த்ரேபி சிந்திதா: ।

தத்வோபதேஶாத் தத்துவோபதேசதிற்கு
ப்ராக் ஏவ முன்னமே
உபாஸநாத் சகுணஉபாசனையினாலே
ஏதத் இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம்
பவதி சித்திக்கும்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அத்ர இந்த
ப்³ரஹ்மஶாஸ்த்ரேபி பிர்மத்தை பிரதிபாதிக்கிறசாஸ்திரத்திலும்
உபாஸ்தய: உபாசனைகள்
சிந்திதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணாமல், குருசந்நிதிக்கு வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्माभ्यासेनतद्भवेत् ॥

ப்ராக³நப்⁴யாஸிந: பஶ்சாத்³ப்³ரஹ்மாப்⁴யாஸேந தத்³ப⁴வேத் ॥

ப்ராக் முதலில்
அநப்⁴யாஸிந: சகுணஉபாசனையப்பியாசம்பண்ணாதவர்கள்
பஶ்சாத் பின்
ப்³ரஹ்மாப்⁴யாஸேந குருசந்நிதியில்செய்கிறபிர்மாப்பியாசத்தால்
தத்³ப⁴வேத் அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்.

ச-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவிதமெப்படியெனில்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம் தத்கத²நமந்யோந்யம் தத்ப்ரபோ³த⁴நம் ।
ஏததே³கபரத்வஞ்ச ப்³ரஹ்மாப்⁴யாஸம் விது³ர்பு³தா⁴: ॥

தச்சிந்தநம் ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போது அதையேசிந்திக்கிறது
தத்கத²நம் சிஷியாள்வந்தபோது அதையேசொல்லுகிறது.
அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோ³த⁴நம் சமானர்கள்கூடும்போது) ஒருவருக்கொருவர் அந்தபிர்மத்தையேபோதித்துகொள்ளுகிறது
ஏததே³கபரத்வம் ச இந்தபிர்மலேயேகண்குத்திப்பாம்புபோல முக்கியதிருஷ்டியோடேகூடயிருக்கிறது
ப்³ரஹ்மாப்⁴யாஸம் இதைபே பிர்மாப்பியாசமென்று
பு³தா⁴: பெரியோர்கள்
விது³: சொல்லுகிறார்கள்

அ.கை. இது வேலேலையா யிருக்கவேண்டுமென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मण: ।
नानुध्यायाद्बहूञ्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தமேவதீரோவிஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாங்குர்வீதப்ராஹ்மணஃ ।
நாநுத்யாயாத்பஹூந்ஶப்தாந்வாசோவிக்லாபநம்ஹிதத் ॥ ௧௦௭ ॥

தீரஃ சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனான தைரியசாலியான
ப்ராஹ்மணஃ பிராமணன்
தமேவ (குருமுகமாய்)பிர்மமே
விஜ்ஞாய நானென்றறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் ததாகாரவிருத்திபரம்பரை
குர்வீத பண்ணத்தக்கது [யே
பஹூந் வெகு
ஶப்தாந் சப்தங்களை
அநுத்யாயாந் நகரா அடிப்பது போல் ஓதத்தேவையில்லை
தத் அது
வாசஃ வாக்குக்கு
விக்லாபநம்ஹி வலி மாத்திரமன்றோ, என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி சதாபிர்மவிசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तोमांयेजना:पर्युपासते ।
तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् ॥

அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோமாம்யேஜநாஃபர்யுபாஸதே ।
தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம்யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம் ॥ ௧௦௮ ॥

யேஜநாஃ யாதொருஜனங்களானவர் [கள்
மாம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை
அநந்யாஃ தனக்கன்னியமாக
சிந்தயந்தஃ சிந்தித்துக்கொண்டு (சதாகாலமும்)
பர்யுபாஸதே நானுவாக்கிலும் உபாசிக்கிறார்களோ
நித்யாபியுக்தாநாம்தேஷாம் எப்போதும் நான் பிர்மமென்ற அனுசந்தானத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய
யோகக்ஷேமம் சகலவிதமான சரீரநிர் [வாகத்தை
அஹம் நானே
வஹாமி வகிக்கிறேனென்றுகீதையில் பகவான்சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इतिश्रुतिस्मृतीनित्यमात्मन्येकाग्रतांधिय: ।
विधत्तोविपरीतायाभावनाया:क्षयायहि ॥

இதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதீநித்யமாத்மந்யேகாக்ரதாந்தியஃ ।
விதத்தோவிபரீதாயாபாவநாயாஃக்ஷயாயஹி ॥ ௧௦௯ ॥

ஐதி இப்படி | ஆத்மநி ஆத்துமாவினிடத்தில்
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ சுருதிஸ்மிருதிஇரண்டுகளும் | தியஃ புத்திக்கு
நித்யம் சதாகாலம் | ஏகாக்ரதாம் ஏகாக்கிரமாயிருத்தலை
| விதத்தஃ விதித்திருக்கிறதன்றே

அ-கை. அதுஎதற்கெனில்.

விபரீதாயாஃ பாவநாயாஃ இந்தவிபரீதபாவனையினுடைய | க்ஷயாய. க்ஷயத்தின் பொருட்டென்றறி.

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவனையாயிற்றெனில், அந்தலக்ஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலக்ஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यधात्वधीः ।
विपरीताभावनास्यात्पित्रादावरिधीर्यथा ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யதத்வம்ஹித்வாந்யதாத்வதீஃ ।
விபரீதாபாவநாஸ்யாத்பித்ராதாவரிதீர்யதா ॥ ௧௧௦ ॥

யத் யாதொன்று | அந்யதாத்வதீஃ வேறுகஎண்ணுகிறஞானமானது
யதா எப்படி | விபரீதா.பாவநா.ஸ்யாத் விபரீதபாவனையாகிறது.
வர்த்ததே இருக்கிறதோ |
தஸ்ய அதற்கு |
தத்வம் ஹித்வா அந்தஉண்மையைவிட்டு |

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

பித்ராதௌ பிதாகுருசாத்துக்கள்முதலானவர்களிடத்தில் | ண்ணுகிறார்களோ, (நிஜமானசுக்தியாதிகளில்) ரஜதாதிகளையெப்படி
யதா அரிதீஃ எப்படிசத்துருபுத்திபண்ணுகிறார்களோ | கற்பிக்கிறார்களோஅப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென்ன பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।
देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

ஆத்மாதேஹாதிபிந்நோயம்மித்யாசேதம்ஜகத்தயோஃ ।
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீர்விபர்யயபாவநா ॥ ௧௧௧ ॥

அயம் இந்த | இதம்.ஜகத் இந்தஜகத்து
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர் | மித்யா.ச பொய்யாயிருக்கவும்
தேஹாதிபிந்நஃ தேகாதிபஞ்சகோசங்களுக்குவேறாயிருக்கவும் | தயோஃ அவ்விரண்டுகளில்
| தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீஃ தேகாதி

களில்நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தில் சத்தியபுத்தியும்

விவயவஹாவநா விபரீதபாவனையெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர்விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமென்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவனுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச் சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

तत्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।
आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தத்வபாவநயாநஶ்யேத்ஸாதோதேஹாதிரிக்ததாம் ।
ஆத்மநோபாவயேத்தத்வந்மித்யாத்வம்ஜகதோநிஶம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஸா அந்தவிபரீதபாவனையானது
தத்வபாவநயா தத்துவபாவனையால்
நஶ்யேத் நசிக்கும்
அத: ஆகையால்
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
தேஹாதிரிக்ததாம் தேகாதிகளைக் காட்டிலும் வேறாயிருத்தலும்
தத்வத் அதுபோல
ஜகத: ஜகத்து
மித்யாத்வம் பொய்யென்பதையும்
அநிஶம் சர்வகாலமும்
பாவயேத் பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவ பாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்கு நியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।
जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्याद्भुतान्यथा ॥

கிம்மந்த்ரஜபவந்மூர்தித்யாநவச்சாத்மபேததீ: ।
ஜகந்மித்யாத்வதீஶ்சாத்ரஹ்யாவர்த்யாஸ்யாத்பதாந்யதா ॥ ௧௧௩ ॥

ஆத்மபேததீ: ச தேகாதிகளுக்கு, ஆத்துமா வேறென்றஞானமும்
ஜகந்மித்யாத்வதீ: ச ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்
மந்த்ரஜபவத் உண்டாவதற்கு, பஞ்சாக்ஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்
மூர்தித்யாநவத் சகுண மூர்த்திகளினது தியானம்போலும்
அத்ர இந்த தத்துவபாவனையில்
கிம் நேமமுண்டோவெனில்
ஆவர்த்யாஸ்யாத் அடிக்கடி நானேபிர்மமென்றும், ஜகத்துபொய்யென்றும் அனுசந்தானமான ஆவர்த்தியினாலே உண்டாகிறதே யல்லது
ஹ வேறே [த்துவபாவனைக்கில்லை
அந்யதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்திரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபாவனைக்கு நியமமில்லாமல் போவானேனெனில்.

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।
बुभुक्षुर्जपवद्भुङ्क्तेनकश्चिन्नियतःक्वचित् ॥

அந்யதேதி விஜாநீஹி த்ருஷ்டார்த்தத்வேந புக்திவத் ।
புபுக்ஷுர்ஜபவத்புங்க்தே ந கச்சிந்நியத: க்வசித் ॥ ௧௧௪ ॥

புக்திவத் போஜனம்முதலானதைச் செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
த்ருஷ்டார்த்தத்வேந பிரத்தியட்சபலமாயிருப்பதினாலே
அந்யதா இதி அந்தஜபாதிகளுக்குவேறென்று
விஜாநீஹி இதையறிந்துகொள்
புபுக்ஷு: போஜனம்பண்ண இச்சையுள்ளவன்
கச்சித் ஒருவனும்
ஜபவத் ஜபம்பண்ணுகிறவன்போல
நியத: நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந புங்க்தே போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமஞ்சொல்லி யிருக்கிறதேயென்றால், அது பசிநிவர்த்தியைமாத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லை யென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।
येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

அஶ்நாதி வா நவாஶ்நாதி புங்க்தே வா ஸ்வேச்சயாந்யதா ।
யேநகேநப்ரகாரேண க்ஷுதாமபநிநீஷதி ॥ ௧௧௫ ॥

அஶ்நாதி வா சாப்பிடுகிறதாவது அல்லது [வது
நாஶ்நாதி வா சாப்பிடாமலிருக்கிறதாவது
புங்க்தே வா பட்சணாதிகளை சாப்பிடுகிறதாவது
ஸ்வேச்சயா சீட்டுமுதலானவைகளையாடுகிறதாவது
அந்யதா தூங்குகிறதாவது
யேநகேநப்ரகாரேண பின்னும் எந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுதாம் பசியை
அபநிநீஷதி போக்கினிக்கிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்பதெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।
अन्यथाकरणेनर्थस्स्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியமேந ஜபம் குர்யாதக்ருதௌ ப்ரத்யவாயத: ।
அந்யதாகரணேநர்த்தஸ்ஸ்வரவர்ணவிபர்யயாத் ॥ ௧௧௬ ॥

நியமேந நியமமாகவே [டியது
ஜபம் குர்யாத் ஜபம் பண்ணவேண்
அக்ருதௌ அப்படி நியமமாய்ப்பண்ணப்படாதபட்சத்தில்

ப்ராதிவாயக: அனர்த்தத்தைக்கொடுப்பதான தோஷம் வருவதாலும் ஸந்த்யோபாஸனே அப்படி வித்தியாசமாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில் ஸ்வரவர்ணவிபர்யயாஸ மந்திரவித்தியாசத்தினாலும், சொரவித்தியாசத்தினாலும்வர்ணவித்தியாசத்தினாலும் அநர்த்த: அனர்த்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டுமென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக ஆய்விட்டது. நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியகும்பகர்ணன் அக்ஷரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திராளுவானதுபோலும், மந்திரபேதத்தினாலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசிநிவர்த்தியாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனாலும் புஜிக்கலாம், விபரீதபாவனை அப்படியல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதியானம் திருஷ்டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुधेवदृष्टबाधाकृद्विपरीताचभावना ।
ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानुष्ठितेःक्रमः ॥

க்ஷுதேவத்ருஷ்டபாதாக்ருத்விபரீதாசபாவநா ।
ஜ்ஞேயாகேநாப்யுபாயேநநாஸ்த்யத்ராநுஷ்டிதே:க்ரம: ॥௧௧௭॥

விபரீதா பாவநா ச விபரீதபாவனையும்
க்ஷுதா. இவ பசியானதுபோல
த்ருஷ்டபாதாக்ருத் பிரத்தியட்சமானபாதையை உண்டுபண்ணுகிறது அனுபவமாயிருப்பதால்
கேந எந்த
உபாயேந.அபி உபாயத்தினாலாவது.அதின்நிவர்த்தியை
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது
அத்ர இதில்
அநுஷ்டிதே: அனுஷ்டானத்தின்
க்ரம: கிரமம்
நாஸ்தி யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायःपूर्वमेवोक्तस्तच्चिन्ताकथनादिकः ।

உபாய:பூர்வமேவோக்தஸ்தச்சிந்தாகதநாதிக: ।

தச்சிந்தாகதநாதிக: அதையேசிந்திக்கிறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான
உபாய: உபாயமானது
பூர்வம் ஏவ உக்த: முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்குமுகம் முதலானநியமம் சொல்லப்பட் டிருப்பதுபோல், பிர்மதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநியமமும் வேண்டியதில்லையென்று சொன்னதுசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

வதுபோல், பிர்மத்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் ...
ந்தம் எப்படியில்லை யென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्बन्धोध्यानवन्नहि ॥

ஏததேகபரத்வேபி நிர்பந்தோ த்யாநவந்நஹி ॥ ௧௧௮ ॥

ஏததேகபரத்வேபி இதுவேமுக்கியவேலையாயிருந்தாலும் த்யாநவத். நிர்பந்த: சகுணத்தியானத்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல நஹி இதில்யாதொருவருத்தமுமில்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிற்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறுனே, அதை சிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையேயெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறுனென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிவிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறுர்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।
ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்யமந்யாநந்தரிதம்தியः ।
த்யாநம்தத்ராதிநிர்பந்தோமநஸஶ்சஞ்சலாத்மந: ॥ ௧௧௯ ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்யம் சகுணமூர்த்தியின்ஞானமும் அந்தமூர்த்தியாகாரமான நான்குகை முதலான அவிச்சின்னவிருத்தியும் தியः புத்திக்கு அந்யாநந்தரிதம் வேறுநினைப்பன்றியிலிருக்கிறதும் த்யாநம் தியானமாம் தத்ர அதில் சஞ்சலாத்மந: சஞ்சலவடிவமான மநஸ: மனதிற்கு அதிநிர்பந்த: அத்தியந்தம்நிற்பந்தமென்றறி.

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி சங்கடப்படுமோ, அப்படி சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ।
तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥

சஞ்சலம்ஹிமந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் ।
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம் ॥ ௧௨௦ ॥

க்ருஷ்ண: ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
சஞ்சலம் சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)பு ருஷனுக்குவிசனத்தைகொடுப்பதாயும்
பலவத் கங்காப்பிரவாகம் யானையை க்கூட இழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் ஹி மந: இந்த மனதும் ஜீவ னை தான்போகிற வழியே இழுப்ப தாலும்
தஸ்ய அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் நிக்கிரகத்தை [லே
வாயோ:இவ வாயுவின்நிககிரகம்போ
ஸுதுஷ்கரம் பிரயாசமென்று
அஹம் நான்
மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்மூழ் கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுரு திசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௧௨௧ ॥

அப்திபாநாத்அபி சமுத்திரத்தை கு டிப்பதிலும்
மஹத: மகத்தான [டிப்பதிலும்
ஸுமேரோ: அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாத் அபி வேரோடேபிடுங்கு வதிலும்
வஹ்ந்யஶநாத் அபி நெருப்பை விழு ங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: சித்தநிரோதமானது
விஷம: பிரயாசம்.
ஸாதோ ஏ சாதோவென்று, வைரா க்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல் லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவி யாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிற தெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌநநிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் விலங்கில் கட்டுண்ட சிம்மம்போல்,மூர்த்தித் தியானாதிகளில் மனதிற்கு நிற்பந் தமுண்டு
கதநாதௌ சிரவணமனனநிதித்தியா சனாதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம் சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய் சுகமாயிருப்பதுபோல
ந நிர்பந்த: அப்படி மனதிற்கு நி ற்பந்தமில்லை.

அ-கை. ஆனால்வேதாந்த சிரவணாதிகளில் திருப்தியில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டேன்; மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் திருப்தியுங் காணப்படவில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதினால்.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிம்த்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்தியஃ ॥ ௧௨௨ ॥

கிம்து பின்னையோவெனில் அநந்தேதிஹாஸாத்யைஃ சிரவணாதியானதுமனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடே கூடியிருப்பதினாலே நாட்யவத் நாடகம்போலே தியஃ புருஷர்களின் புத்தியானதிற்கு சிரவணம்பண்ணப்பண்ண விநோதஃ சந்தோஷமேயென்பதுமுண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिद्देवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சித்தேவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநதஃ ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ௧௨௩ ॥

சித் ஆத்மா அறிவாகிய ஆத்துமாவேதான் ஜகத் ஜகத்து மித்யா. இதி பொய்யென்று அத்ர இதில் பர்யவஸாநதஃ முடிகிறபடியால் இதிஹாஸாதிபிஃ கதைமுதலானவைகளால் நிதித்யாஸநவிக்ஷேபஃ நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது ந பவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக்கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ௧௨௪ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும் காவ்யதர்காதிகேஷுச காவியம் தர்க்கம், முதலானவைகளிலும்

க்ருஷ்ண ஏ கிருஷ்ணமூர்த்தே
சஞ்சலம் சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி (ரம்பம்அறுப்பதுபோல)புருஷனுக்குவிசனத்தைகொடுப்பதாயும்
பலவத் கங்காப்பிரவாகம் யானையைக்கூட இழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் ஹி மந: இந்த மனதும் ஜீவனை தான்போகிற வழியே இழுப்பதாலும்
தஸ்ய அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் நிக்கிரகத்தை [வே
வாயோரிவ வாயுவின்நிக்கிரகம்போ
ஸுதுஷ்கரம் பிரயாசமென்று
அஹம் நான்
மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வி-ம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்ழுழ்கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௩௨௧ ॥

அப்திபாநாத் அபி சமுத்திரத்தை குடிப்பதிலும் [டிப்பதிலும்
மஹத: மகத்தான
ஸுமேரோ: அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாத் அபி வேரோடேபிடுங்குவதிலும்
வஹ்ந்யஶநாத் அபி நெருப்பை விழுங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: சித்தநிரோதமானது
விஷம: பிரயாசம்.
ஸாதோ ஏ சாதோவென்று, வைராக்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவியாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிறதெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌநநிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் விலங்கில் கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித்தியானாதிகளில் மனதிற்கு நிர்ப்பந்தமுண்டு
கதநாதௌ சிரவணமனனநிதித்தியாசனாதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம் சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய் சுகமாயிருப்பதுபோல
ந நிர்பந்த: அப்படி மனதிற்கு நிர்ப்பந்தமில்லை.

ஆ-கை. ஆனால்வேதாந்த சிரவணாதிகளில் நிர்ப்பந்தமில்லையென் றறிந்துக்கொண்டேன்; மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் முன்பிரயோஜனங்காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதில்லை.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிம்த்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்தியஃ ॥ ௩௨௨ ॥

கிம்து பின்னையோவெனில்
அநந்தேதிஹாஸாத்யைஃ சிரவணதியானதுமனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடேகூடியிருப்பதினாலே
நாட்யவத் நாடகம்போலே
தியஃ புருஷர்களிற்புத்திக்கு சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
விநோதஃ சந்தோஷமேயென்பேதுமுண்டாகும்.

ஆ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்.

चिद्वैवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சித்தைவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநதஃ ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ ௩௨௩ ॥

சித் ஏவ ஆத்மா அறிவாகிய ஆத்துமாவேதான்
ஜகத் ஜகத்து
மித்யா. இதி பொய்யென்று
அத்ர இதில்
பர்யவஸாநதஃ முடிகிறபடியால்.
இதிஹாஸாதிபிஃ கதைமுதலானவைகளால்
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபஃ நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது
ந பவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்டாது.

ஆ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கீகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக்கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ ௩௨௪ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும்
காவ்யதர்காதிகேஷு ச காவியம் தர்க்கம், முதலானவைப்படிப்பதிலும்

ப்ரவ்ருத்யாபி (உண்டாகிற) பிரவி ருத்தியினாலே புத்தியானது விக்ஷிப்யதே விக்ஷேபத்தைக் கொண்ட தென்போனாலும், சத்தமானதாகிறவை யுடைய பிஜ்ஜையமையும், அதைக்கு கொண்டிருக்கும் பெருக் அ... ... ஆத்மஸ்... ... ... பிரவர்த்திக்கிறான் ... ...

அ-கை. ... ... போஜனாதிகளும் அதற்குவிரோதமாகுமே, ...

अनुसन्दधतैवात्रभोजनादौप्रवर्तितुम् ।
शक्यतेत्यन्तविक्षेपाभावादाशुपुनस्स्मृतेः ॥

அநுஸந்தததைவாத்ரபோஜநாதௌப்ரவர்த்திதும் ।
ஶக்யதேத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாதாஶுபுநஸ்ஸ்ம்ருதே: ॥

அநுஸந்தததா ஏவ அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே அத்ர இங்கு போஜநாதௌ போஜனம் முதலானதி ல் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதி னாலென்றால் இது அத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாத் அதிகமான ... தம் சலனம் இல்லாமையாலும் ஆஶு சீக்கிரமாக புந: மறுபடி ஸ்ம்ருதே: ஆத்மானுஸந்தானம் ... ஏற்படுவதால் ஶக்யதே முடியும்.

அ-கை. போஜனாதிசமயத்தில் ஆத்மஸ்வரூபமறதி ... ... ஏற்பட்டுக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு ... அனர்த்தம் ... ... இருக்குமேயெனில்.

तत्वविस्मृतिमात्रान्नानर्थःकिन्तुविपर्ययात् ।
विपर्येतुंनकालोस्तिझटितिस्मरतःक्वचित् ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராந்நாநர்த்த:கிந்துவிபர்யயாத் ।
விபர்யேதும்நகாலோஸ்தி஝டிதிஸ்மரத:க்வசித் ॥ ௧௨௯ ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராத் ஸ்வரூபமறதி த்திரத்தால் அநர்த்த: ஜனனமரணாதிசம்சாரா [மானர்த்தம் ந இல்லை கிந்து பின்னேயோவெனில் விபர்யயாத் விபரீதபாவனையால் அனர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குவிவதுபோல், அப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

விபர்யேதும் விபரீத பாவனை ஆவதற்கு
காலஃ சாவகாசமானகாலம்
நாஸ்தி இல்லை
ஜடிதி சீக்கிரமாக
ஸ்வஸ்ய (ஓர்இடமான) ஆத்துமாவில்
ஸ்ம்ருதஃ ஸ்மரணத்தையடைகிற புருஷனுக்கு (விபரீதமில்லை.)

ஆ-சை. போஜனாதியில் பிரவிருத்திக்கிறவனுக்கு, தத்துவவிஸ்மரணம்வந்தாலும், ஒருவேளை தத்துவஸ்மரணம் வருவதுபோல, இதராப்பியாசம் செய்பவனுக்கும், ஏன் அப்படி தத்துவஸ்மரணை வரக்கூடாதெனில்.

तत्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

தத்வஸ்ம்ருதேரவஸரோ நாஸ்த்யந்யாப்யாஸஶாலிந: |

தத்வஸ்ம்ருதே: தத்வஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்குக்கூட
அவஸர: சாவகாசமானது
அந்யாப்யாஸஶாலிந: இதரவித்தைகளை அப்பியசிக்கிறபேர்களுக்கு
நாஸ்தி சிறிதும்இடமில்லை.

இ-ம். கிழக்குதிசையை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு மேற்குதிசையின் நோக்கமில்லாதது போலாமாம்.

ஆ-சை. போய்க்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்ததேபோதுமெனில்.

प्रत्युताभ्यासघातित्वाद्बलात्तत्वमुपेक्ष्यते ॥

ப்ரத்யுதாப்யாஸகாதித்வாத்பலாத்தத்வமுபேக்ஷ்யதே || ௧௨௭ ||

ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
அப்யாஸகாதித்வாத் முந்திசெய்த குருமுகமாய் அப்பியசித்ததையும்கெடுப்பதால்
பலாத் பலாத்காரமாக
தத்வம் பிர்மஞானம்
உபேக்ஷ்யதே உபேட்சிக்கப்படும்.

ஆ-சை. நீயிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।

इतिश्रुतंतथान्यत्रवाचोविग्लापनंत्विति ॥

தமேவைகம்விஜாநீதஹ்யந்யாவாசோவிமுஞ்சத |

இதிஶ்ருதம்ததாந்யத்ரவாசோவிக்லாபநம்த்விதி || ௧௨௮ ||

தம் முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா
ஏகமேவ ஒருவனையே
விஜாநீத அறிந்துகொள்ளுங்கள்
அந்யா: மற்ற
வாச: வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத இதி விட்டுவிடுங்களென்று
ஶ்ருதம் சொல்லப்பட்டது
ததா அப்படி
அந்யத்ர இன்னமொரு சுருதியிலும்
வாச: இதரசப்தோச்சாரணமானது
விக்லாபநம்ஹி வாக்குக்கு வலியென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. துவைதவிவகாரங்கள் முதலானவைகளையெல்லாம் விடச்சொன்னால், எப்படி ஜீவிப்பேனெனில்.

आहारादित्यजन्नैवजीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।
किंनजीवसियेनैवंकरोष्यत्रदुराग्रहम् ॥

ஆஹாராதித்யஜந்நைவஜீவேச்சாஸ்த்ராந்தரந்த்யஜந் ।
கிம் நஜீவஸியேநைவம்கரோஷ்யத்ரதுராக்ரஹம் ॥ ௧௨௯ ॥

ஆஹாராதித்யஜந் ஆகாராதிகளை விட்டால்
நைவ ஜீவேத் ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை
சாஸ்த்ராந்தரம் இதரசாஸ்திரத்தை
த்யஜந் விட்டால்
ந ஜீவஸி. நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா
கிம் சொல் [னால்
யேநைவம். யேந இந்த விஷயத்தில், எதி
அத்ர இப்படி [தைச்செய்கிறாய்.
துராக்ரஹம் கரோஷி துராக்கிரகத்

அ-கை. தத்துவஞானிகளாயிருக்கிற ஜனகாதிகளெப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादेःकथंराज्यमितिचेद्दृढबोधतः ।
तथातवापिचेत्तर्कंपठयद्वाकृषिंकुरु ॥

ஜநகாதே꞉கதம்ராஜ்யமிதிசேத்த்ருடபோதத꞉ ।
ததாதவாபிசேத்தர்க்கம்படயத்வாக்ருஷிம்குரு ॥ ௧௩௦ ॥

ஜநகாதே꞉ ஜனகர் முதலானவர்கள்
ராஜ்யம் கதம்.இதி.சேத் ராச்சியபரிபாலனமுதலானதைஎப்படி செய்தார்களெனில்
த்ருடபோதத꞉ பிர்மமே நானென்கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்களென்றால்
ததாதவாபிசேத் எனக்கு மப்படி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால் அப்படி உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்தால்
தர்க்கம் அப்போதர்க்கம்முதலான காவியங்களையும்படி
யத்வா அல்லது [யும்
க்ருஷிம் பத்துஏரும், பத்துக்கடை
குரு வைத்துக்கொள், நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவின்மகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினது போல, குபவன்பெண்கூறையின்மேலேறி விழுந்தகதைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதிலென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्ढ्येप्रारब्धक्षयकाङ्क्षया ।
अक्लिश्यन्तःप्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारतः ॥

ஸம்ஸாரவாஸநாஜாட்யே ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா ।
அக்லிஷ்டா: ப்ரவர்த்தந்தே ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: ॥ ௧௱௧ ॥

ஸம்ஸாரவாஸநாஜாட்யே சம்சார வாசனை பொய்யென்று திடப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தத்தின் க்ஷயத்தைக் காண்க்ஷித்திருப்பதால் ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரத்தால் அக்லிஷ்டா: துக்கப்படாமலே ப்ரவர்த்தந்தே பிரவிர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गोमाशंक्यस्स्वकर्मवशवर्तिनाम् ।

அதிப்ரஸங்கோமாஶங்க்யஸ்ஸ்வகர்மவஶவர்த்திநாம் ।

ஸ்வகர்மவஶவர்த்திநாம் தங்கள்தங்கள் பிராரப்தகர்மங்களுடைய வழிப்படியே நடப்பவரர்களாயிருக்கிறஞானிகளைக்குறித்து அதிப்ரஸங்க: விதியைக்கடந்து நடக்கவருமென்று அதிப்பிரசங்கமாய் மாஶங்க்ய: சங்கிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்துவிடுமேயெனில்.

अस्तुवाकेनशक्येतकर्मवारयितुंवद ॥

அஸ்துவாகேநஶக்யேதகர்மவாரயிதும்வத ॥ ௧௱௨ ॥

அஸ்துவா அப்படிவந்தாலும் வரட்டும் கர்ம பிராரப்தகர்மத்திற்கு வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு கேந யாராலே ஶக்யேத முடியும் வத சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிராரப்தகர்மம் சமமாயிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு பேதம்தெரிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

ज्ञानिनोऽज्ञानिनश्चात्रसमेप्रारब्धकर्मणि ।
नक्लेशोज्ञानिनोधैर्यान्मूढःक्लिश्यत्यधैर्यतः ॥
मार्गेगंत्रोर्द्वयोश्श्रान्तौसमायामप्यदूरताम् ।
जानन्धैर्याद्द्रुतंगच्छेत्यन्यस्तिष्ठतिदीनधीः ॥

ஜ்ஞாநிநோऽஜ்ஞாநிநஶ்சாத்ரஸமேப்ராரப்தகர்மணி ।
நக்லேஶோஜ்ஞாநிநோதைர்யாந்மூட:க்லிஶ்யத்யதைர்யத: ॥
மார்கேகந்த்ரோர்த்வயோஶ்ஶ்ராந்தௌஸமாயாமப்யதூரதாம் ।
ஜாநந்தைர்யாத்த்ருதங்கச்சேத்யந்யஸ்திஷ்டதிதீநதீ: ॥ ௧௱௩ ॥

ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கும் அஜ்ஞாநிந:ச அஞ்ஞானிக்கும் அத்ர இந்த இருவர்களுக்கும் ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மம்

ஸமே — சமமானாலும்
ஜ்ஞாநிந: — ஞானிக்கு
தைர்யாத் — பிர்மம் நானென்கிற தைரியத்தால்
ந க்லேஶ: — அந்த பிராரப்தபோகத்தில்ஒருக்காலும்விசனமுண்டாகாது
அதைர்யத: — அஞ்ஞானிக்கோவென்றால், என்னது எந்த வேளையில் வருமோவென்ற அதைரியத்தினால்
மூட: — மூடன்
க்லிஶ்யதி — விசனிப்பன்
மார்கே — வழியில்
கந்த்ரோ: — நடப்பவர்கள்
த்வயோ: — இருவர்களுக்கும்
ஶ்ராந்தௌ — நடந்துவந்தசிரமமானது
ஸமாயாம் — சமமாயிருந்தாலும்
அப்யாஸந்நதாயாம் — தங்கும் ஊர் சமீபமாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
ஜாநந் — அறிந்தவன்
தைர்யாத் — தைரியத்தால்
த்ருதம் — வேகமாய்
யாதி — போகிறான்
அஜ்ஞ: — அறியாதவன்
மூடதீ: — புத்திமயங்கித்தயங்கி
திஷ்டதி — நிற்கிறான்

அ-கை. இப்படி புருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययबाधितः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஸ்ஸம்யகவிபர்யயபாதித: ।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயஶரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧௩௫ ॥

ஸம்யக் — நன்றாக
ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீ: — ஆத்துமசாக்ஷாத்காரம்வந்தஞானி
அவிபர்யயபாதித: — விபரீதபாவனையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும்போது
கிம் இச்சந் — எதை இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய காமாய — யாருடைய போகத்தின்பொருட்டு
ஶரீரம் அநுஸஞ்ஜ்வரேத் — சரீரதாபப்படப்போகிறான்.

அ-கை. அப்படி யறிந்ததினு லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச் சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।
तयोरभावेसन्तापश्शाम्येन्निस्स्नेहदीपवत् ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவாதாக்ஷிப்தௌகாம்யகாமுகௌ ।
தயோரபாவேஸந்தாபஶ்ஶாம்யேந்நிஸ்ஸ்நேஹதீபவத் ॥ ௧௩௬ ॥

ஜமந்நிய ாகூயிமாவாக ஜகத்துப்பொய்யென்ற ஞானம்வந்திருப்பதால்
காயூகாவகள விஷயமும் கர்த்தாவுமில்லையென்று
கூக்ஷிதுள ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டுப்போனதால்
தயோஃ அந்த இரண்டுகளுக்கும்
ஸஹாவெ அபாவம் வந்துவிட்டதால்
நிமெஹஷவக என்னைப்பற்றவிக்குபோல
ஸஞாவஃ (அதைப்பற்றியிருக்கிற) சம்சாரதாபமானது
மாமொக உபசமனமாகிவிடும்

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம் புஜிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாக்ஷியேதெனில்.

गन्धर्वपत्तनेकिञ्चिन्नैन्द्रजालिकनिर्मिते ।
जानन्कामयतेकिन्तुजिहासतिहसन्निदम् ॥

஗ஸவவ-ஊநெ கிஞிநெநுஜாலிகநிமிதெ ।
ஜாநநுாமயதெகிஞுஜிஹாஸதிஹஸநிஜு ॥ கஙஎ ॥

஗ஸவவ-ஊநெ கந்தருவபட்டணமானது
ஹெநஜாலிகநிமிதெ இந்திரஜாலிகனால் நிருமிக்கப்பட்டதென்று
ஜாநநு அறிந்தவன்
கிஞிஷ அதைச்சிறிதும்
ந.காமயதெ இச்சிக்கான்
கிஞு பின்னையோவென்றால்
இஜும் இது பொய்யென்று
ஹஸநு கண்டுசிரித்துப்போட்டு
ஜிஹாஸதி தள்ளிவிடுவான்.

அ-கை. தாஷ்டாந்திக மேதெனில்,

आपातरमणीयेषुभोगेष्वेवंविचारवान् ।
नानुरज्यतिकिंत्वेतान्दोषदृष्ट्याजिहासति ॥

ஆபாதரமணீயெஷுலோமெஷ்வேவம்விவாரவாநு ।
நாநுரஜ்யதிகிம்ஜெவதாநுஜொஷஹஷ்யாஜிஹாஸதி ॥ கஙஅ ॥

ஆபாதரமணீயெஷு (அத்திப்பழம்போல மேல்பார்வைக்கு அழகுபோலிருக்கிற
லோமெஷு மாலை சந்தனாதிபோகங்களில்
ஏவம் இப்படியென்று
விசாரவாநு நன்றாகவிசாரித்தவன்
ந.அநுரஜ்யதி ஆசைப்பட்டான்
கிஞு பின்னையோவென்றால்
ஜொஷஹஷ்யா விஷயத்திலுள்ள தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்
ஏதாநு இந்தவிஷயங்களை
ஜிஹாஸதி தள்ளுவதற்கே இச்சிப்பன்.

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்னதென்று காண்பியும் எனில், ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டுக்குள்ளாசை சகலருக்குமிருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अर्थानामार्जनेक्लेशस्तथैवपरिपालने ।
नाशेदुःखंव्ययेदुःखंधिगर्थान्क्लेशकारिणः ॥
मांसपांचालिकायास्तुयन्त्रलोलेङ्गपञ्जरे ।
स्नाय्वस्थिग्रन्थिशालिन्याःस्त्रियाःकिमिवशोभनम् ॥

அர்த்தா²நாமார்ஜநே க்லேஶஸ்தத²ைவ பரிபாலநே ।
நாஶே து³:க²ம் வ்யயே து³:க²ம் தி⁴க³ர்த்தா²ந் க்லேஶகாரிண: ॥ ௧௨௯ ॥
மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயாஸ்து யந்த்ரலோலே(அ)ங்க³பஞ்ஜரே ।
ஸ்நாய்வஸ்தி²க்³ரந்தி²ஶாலிந்யா: ஸ்த்ரியா: கிமிவ ஶோப⁴நம் ॥ ௧௩௦ ॥

அர்த்தா²நாம் பணங்களை
அர்ஜநே சம்பாதிப்பதிலும்
க்லேஶ: துக்கம்
தத²ா ஏவ அப்படியே
பரிபாலநே ரக்ஷிப்பதிலும் துக்க[ம்]
நாஶே து³:க²ம் நாசமாய்ப்போவதிலும் துக்கம்
வ்யயே து³:க²ம் செலவாவதிலும் துக்கம்
க்லேஶகாரிண: இப்படி துக்கத்தைச் செய்வதான
அர்த்தா²ந் பணங்களை
தி⁴க் நிந்திக்கக்கடவது

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயா: மாம்சத்தால் செய்தபொம்மையாயும்
ஸ்நாய்வஸ்தி²க்³ரந்தி²ஶாலிந்யா: நரம்பு எலும்புகளாற் கட்டப்பட்டதாயுமிருக்கிற இன்னம் அனந்ததோஷமுடையதாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரியா: ஸ்திரீகளுடைய
யந்த்ரலோலே யந்திரம்போலே சஞ்சலமாயுமிருக்கிற
அங்க³பஞ்ஜரே சரீரமாகிறகூட்டில்
ஶோப⁴நம் மங்களகரமானது
கிம் இவ என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिषुशास्त्रेषुदोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।
विमृशन्ननिशन्तानिकथंदुष्टेषुमज्जति ॥

ஏவமாதி³ஷு ஶாஸ்த்ரேஷு தோ³ஷாஸ்ஸம்யக் ப்ரபஞ்சிதா: ।
விம்ருஶந்நநிஶந்தாநி கத²ம் து³ஷ்டேஷு மஜ்ஜதி ॥ ௧௩௧ ॥

ஏவமாதி³ஷு இதுமுதலான
ஶாஸ்த்ரேஷு சாஸ்திரங்களில்
தோ³ஷா: தோஷங்கள்
ஸம்யக் நன்றாக
ப்ரபஞ்சிதா: விரித்துக்காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன

தாநி அவைகளை
அநிஶம் சதாகாலமும்
விம்ருஶந் ஆலோசிப்பவன்
து³ஷ்டேஷு அந்தக்கெட்டவிஷயங்களில்
கத²ம் எப்படி
மஜ்ஜதி மூழ்குவன்.

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அவைகளை இச்சிக்கானென்பதற்கு யுக்தியேதெனில்.

क्षुधयापीड्यमानोपिनविषंह्यत्तुमिच्छति ।
मृष्टान्नध्वस्ततृड्जानन्नमूढस्तज्जिघत्सति ॥

க்ஷுதயா பீட்யமானோபி ந விஷம் ஹ்யத்துமிச்சதி ।
ம்ருஷ்டான்னத்வஸ்ததருட் ஜானன்னமூடஸ்தஜ்ஜிகத்ஸதி ॥ ௧௪௨

க்ஷுதயா பசியால்
பீட்யமான: அபி பீடிக்கப்பட்டவனும்
விஷம் விஷத்தை
அத்தும் சாப்பிட
ந இச்சதி இச்சிக்கானன்றோ
ம்ருஷ்டான்னத்வஸ்ததருட் மிருஷ்டான்னபோஜனத்தால் பசியைப்போக்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனை
அமூட: விவேகியானவன்
தத் அந்தவிஷயத்தைத்
ஜிகத்ஸதி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்கும் கூட போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே யெனில்.

प्रारब्धकर्मप्राबल्याद्भोगेष्विच्छाभवेद्यदि ।
क्लिश्यन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத் போகேஷ்விச்சா பவேத்யதி ।
க்லிஶ்யன்னேவ ததாப்யேஷ புங்க்தே விஷ்டிக்ருஹீதவத் ॥ ௧௪௩

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத் பிராரப்தகர்மத்தின் மிகுந்தவலியால்
போகேஷு விஷயபோகங்களில்
இச்சா இச்சை
பவேத் யதி உண்டாயிற்றேயானால்
ததா அப்போது
விஷ்டிக்ருஹீதவத் ராஜாஞ்ஞையால்கிரகிக்கப்பட்டவன்
க்லிஶ்யன் ஏவ துக்கித்துக்கொண்டே (சிறையிலிருப்பதுபோல்)
ஏஷ: அபி துக்கித்துக்கொண்டே இந்தஞானியும்
புங்க்தே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதுஎப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानानाअपिबुधाश्श्रद्धावन्तःकुटुंबिनः ।
अद्यापिकर्मनाश्छिन्नमितिक्लिश्यन्तिसन्ततम् ॥

புஞ்ஜானா அபி புதா: ஶ்ரத்தாவந்த: குடும்பின: ।
அத்யாபி கர்ம நச்சின்னமிதி க்லிஶ்யந்தி ஸந்ததம் ॥ ௧௪௪

குடும்பின: குடும்பத்தை யுடையவர்களாயும்
ஶ்ரத்தாவந்த: ஞானத்தில்சிரத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற

உதவெ யா நிமுகூ ஸீ தவஸு ஸீயாஹொமொஹுகொ வியஃ ।
தவெவாஞுவவிஸரா ாக்ஷிஷூ கவாஉ ஹாஉநூதெ ॥ ஈசக

நிமூ ஹீதஸு உநவாஃ விவேகவைரா க்கிய நிதித்தியாசனுதிகளால் கட் டப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு	ரவை அதைத்தானே
யஉவொ யொஉஃ யாதொரு விஷயா ட்டாக வருகிறபோகம் [கிலும்	கூிஷூகாக துக்கத்தோடே கூடிய தென்று கண்டிருப்பதால்
கூஉ கஉவெ சொற்பமாகஇருந்தபோ	அவஷுவிஷுயூ அளவிடக்கூடாத வி ஸ்தாரமென்று [ணுகிறான்.
	பஹாஉநூதெ பகுமானமாகஎண்

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்பபோகத்தில் திருப்தியையடை தைந்தும், அஞ்ஞானியின்மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையா தென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुष्यति ।
परैरबद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रंबहुमन்यते ॥

வஜஉஃகொஉ ஹீவாஜெொ மூாஉஉாதூண தூஷூதி ।
வரெரவஜொ நாகூாஹொ நராஷூ ஬ஹாஉநூதெ ॥ கநுஃ

வஜஃஉக்ஃ கட்டிலிருந்துவிடுபட்ட	நகூாஃ ஆக்கிரமிக்கப்படாதவ
உஹீவாஃ ராஜன் [ல்	னுயுமானராஜன்
மூாஉாதூண ஒருசிறுகிராமத்தினு	ராஷூ எதிரியால்ராஜ்யம் கொடுக்க ப்பட்டாலும்
தூஷூதி சந்தோஷிக்கிறான்	
வரெரஃ சத்துருக்களினுலே	நவஹாஉநூதெ வெகுமானமாகஎ ண்ணுன்.
கஜஃ பிடிபடாதவனுயும்	

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।
कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

விவெகெஜாமூதிஸதிஜொஷஉராநலக்ஷணெ ।
கமாரஷுகஉாவிஹொமெசுாஜநயிஷூதி ॥ கநுக

ஜொஷஉரா நலக்ஷணெ விஷயத்திலு ள்ள அனித்தியம், துக்கம், அசுத்த ம்முதலானதோஷத்தைத் தெரியும் படியான	ஜாமூதிஸதி ஜாக்கிரதையாயுள்ள வில்
	ஆரஷுகஉாவி பிராரப்தகர்மமும்
விவெகெ நான்பிர்மம் ஜகத்துப்பொ ய்யென்றவிவேகமானது	ஹொமெசுாஂ விஷயபோகத்தில்இச்
	கமஂ இவனுக்கெப்படி [சையை
	ஜநயிஷூதி உண்டுபண்ணும்

உ-ம். தோஷதிருஷ்டி புரச்சரமான விவேகமிருந்தாலும், பிராப்தம் நா ஞவிதமானதால் இச்சையுண்டாகுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैषदोषोयतोनेकविधंप्रारब्धमिष्यते ।
इच्छानिच्छापरेच्छाचप्रारब्धंत्रिविधंस्मृतम् ॥

நைஷதோஷோயதோநேகவிதம்ப்ராரப்தமிஷ்யதே ।
இச்சாநிச்சாபரேச்சாசப்ராரப்தம்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௩௨

யத: யாதொருகாரணத்தால் | இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மம் | ந ஏஷ: ஆகையால் இது
அநேகவிதம் அனேகவிதமாக | தோஷ: ந தோஷமில்லையென்றறி.

அ-கை. அந்த கர்மமெத்தனைவிதமெனில்.

இச்சா இச்சையென்றும் | ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
அநிச்சா அனிச்சையென்றும் | த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாய்
பரேச்சா-ச பரேச்சையால்வருகிற தென்றும் | ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபம் யாதெனில்.

अपथ्यसेविनश्चोराराजदाररताअपि ।
जानन्तएवस्वानर्थमिच्छन्त्यारब्धकर्मतः ॥

அபத்யஸேவிநஶ்சோராராஜதாரரதாஅபி ।
ஜாநந்தஏவஸ்வாநர்த்தமிச்சந்த்யாரப்தகர்மத: ॥ ௧௩௩

அபத்யஸேவிந: ஔஷதம் சாப்பிடும்போது அபத்தியம்பண்ணுகிறவர்களென்ன | ஸ்வாநர்த்தம் இவர்களால் தங்களுக்குக்கெடுதிவருமென்பதையவர்கள்
சோரா: திருடுகிறவர்களென்ன | ஜாநந்த: அபி அறிந்திருந்தாலும்
ராஜதாரரதா: ராஜஸ்திரீயை இஷ்டம்செய்கிறவர்களென்ன | ஆரப்தகர்மத: ஏவ பிராரப்தகர்மத்தினாலேயே
| இச்சந்தி இச்சிக்கிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தமானது இப்படிச் செய்விக்குமென்பது எதினா லறியப்படுகிறதெனில்.

नचात्रैतद्वारयितुमीश्वरेणापिशक्यते ।
यतईश्वरएवाहगीतायामर्जुनंप्रति ॥

सदृशंचेष्टतेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिंयान्तिभूतानिनिग्रहः किंकरिष्यति ॥

நவாசெத்துதவாரயிதுஂஷ்வரெணாவிஶக்யதெ ।
யதாஹஶ்வரவரவாஹமீதாயாஉஜுநஂநாவ்ருதி ॥ கருச

வாஷ்ர்யஸாவெஷ்டெஷவஷ்யாஃவ்ருக்ருதெஜுநவா.நவி ।
வ்ருக்ருதிஂயாஂதிஹஉதாநிநிக்ரஹஃகிஂகரிஷ்யதி ॥ கருரு

ஜ்ஞாநவாநபி ஞானவானாயிருந்தாலும்
ஸ்வஸ்யாஃ தங்களுடைய
ப்ரக்ருதேஃ பூர்வகர்மவாசனைக்கு
ஸத்ருஶம் சமானமாகவே
செஷ்டதெ நடக்கிறான்
பூதாநி பிராணிகள்
ப்ரக்ருதிம் பூர்வவாசனையையே
யாந்தி அடைகின்றன
நிக்ரஹஃ (ஈசுவரனுடைய) நிக்கிரகந்தான்
கிம் (அதை) யென்ன
கரிஷ்யதி செய்யப்போகிறது
யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ஈஶ்வரேண ஈசுவரனை கிருஷ்ணபகவானே
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அர்ஜுநம் ப்ரதி அருச்சுனனைக்குறித்து
ஊசே (இப்படிச்சொன்னாரோ
அத்ர இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
ஏதத் இந்த கர்மத்தை
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
ஈஶ்வரேணாபி ஈசுவரனாலும்
நஶக்யதெ ச முடியாதன்றோ.

ந-ம். ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக் கேட்கவேண்டியதேயில்லை.

அ-கை. நீர்இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிராரப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீரேதவிர சக்தியுண்டானவர்கள் அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यंभाविभावानांप्रतीकारोभवेद्यदि ।
तदादुःखैर्नलिप्येरन्नलरामयुधिष्ठिराः ॥

அவஶ்யஂபாவிபாவாநாஂப்ரதீகாரோபவேத்யதி ।
ததாதுஃகைர்நலிப்யேரந்நலராமயுதிஷ்டிராஃ ॥ கருசா

அவஶ்யஂபாவிபாவாநாம் நிச்சயமாக இன்னாருக்கு இன்னவிதமாக பவிக்குமென்று நியமிக்கப்பட்ட பிராரப்தகர்மங்களுக்கு
ப்ரதீகாரஃ சிகிச்சையானது
பவேத்யதி உண்டாயிருக்குமேயானால்
ததா அப்போ
நலராமயுதிஷ்டிராஃ (கிருதயுகத்தில்) நளனும், திரேதாயுகத்தில், ஸ்ரீராமமூர்த்தியும், துவாபரயுகத்தில், பாண்டவர்களும்
துஃகைஃ அனந்தவிதமான துக்கங்களினாலே
நலிப்யேரந் அவதிப்படாமலிருந்திருக்கலாம் (ஆகையாலிதை ஈசுவரனாலும் தடுக்கக்கூடாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி சர்வசுதந்தரரான ஈசுவரராலும் பிராரப்தத்தை மரிக்கக்கூடாதென்றல், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।
अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

நசேஶ்வரத்வமீஶஸ்யஹீயதேதாவதாயத: ।
அவஶ்யம்பாவிதாப்யேஷாமீஶ்வரேணைவநிர்மிதா ॥ ௩௭ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தால் — தாவதா அதினாலேயே
ஏஷாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு — ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுக்கு
அவஶ்யம் நிச்சயமாக — ஈஶ்வரத்வம் சுதந்தரமான பிரபுத்துவம்
பாவிதா அபி பவிக்கத்தக்கதையும் — ந ஹீயதே கெடவில்லை.
ஈஶ்வரேணைவ ஈசுவரனாலேயே
நிர்மிதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் இனி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्गम्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।
अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितितच्छृणु ॥
अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।
अनिच्छन्नपिवार्ष्णेयबलादिवनियोजितः ॥
कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनोमहापाप्माविद्ध्येनमिहवैरिणम् ॥

ப்ரஶ்நோத்தராப்யாமேவைதத்கம்யதேऽர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ: ।
அநிச்சாபூர்வகம்சாஸ்திப்ராரப்தமிதிதச்ச்ருணு ॥ ௩௮ ॥
அதகேநப்ரயுக்தோயம்பாபம்சரதிபூருஷ: ।
அநிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேயபலாதிவநியோஜித: ॥ ௩௯ ॥
காமஏஷக்ரோதஏஷரஜோகுணஸமுத்பவ: ।
மஹாஶநோமஹாபாப்மாவித்த்யேநமிஹவைரிணம் ॥ ௪௦ ॥

அர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ: அர்ச்சுனகிருஷ்ணனுடைய — அநிச்சாபூர்வகம் இச்சையன்றியிலே வருகிற
ப்ரஶ்நோத்தராப்யாம் ஏவ சங்கை உத்தரங்களாலேயே — ப்ராரப்தம் ச பிராரப்தகர்மமானது
ஏதத் இது — அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று (சொல்லியிருக்கிறது)
கம்யதே அறியப்படுகிறது — தத் அதைக்

ஶ்ருணு கேள்
அத பிற்பாடு
வார்ஷ்ணேய ஏ கிருஷ்ணா
கேந யாராலே
ப்ரயுக்த: ஏவப்பட்டு
அயம் இந்த
பூருஷ: புருஷனானவன்
அநிச்சந் அபி பாபத்தை இச்சியாமலிருந்தாலும்
பலாத் இவ (ராஜாஞ்ஞைபோல)பலாத்காரமாய்
நியோஜித: அதிற்சேர்க்கப்பட்டவனாகி
பாபம் பாபத்தை
சரதி செய்கிறானென்று (கேட்ட பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார்)
ஏஷ: இந்த
காம: காமமும்
ஏஷ: இந்த
க்ரோத: க்ரோதமும்
ரஜோகுணஸமுத்பவ: ரஜோகுணத்திலிருந்துண்டாய்
மஹாஶந:(மகத்தான புண்ணியத்தைச்)சாப்பிடுகிறதாயும்
மஹாபாப்மா மகாபாபவடிவமாயுமிருக்கிறது
ஏநம் இதை
வைரிணம் சத்துருவாக
இஹ இவ்விடத்திலே
வித்தி நீ அறி.

வி-ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவிக்கின முண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பதுசரி இஃதினால் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையிலேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्स्वेनकर्मणा ।
कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥

ஸ்வபாவஜேநகௌந்தேயநிபத்தஸ்ஸ்வேநகர்மணா ।
கர்தும்நேச்சஸியந்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவஶோபிதத் ॥ ௧௬௧ ॥

கௌந்தேய ஏ அர்ச்சுனா
ஸ்வபாவஜேந ஜன்மாந்தரிய சுபாவத்தாலுண்டான
ஸ்வேந தன்
கர்மணா கர்மத்தினாலே
நிபத்த: கட்டுப்பட்டவனான நீ
மோஹாத் மயக்கத்தினாலே
யத் யாதொரு (யுத்தத்தை)
கர்தும் பண்ண
ந இச்சஸி இச்சிக்கிறாயில்லையோ
அவஶ: அபி அசுவாதீனனாயிருந்துகொண்டு
தத் அந்த (யுத்தத்தை நீயே)
கரிஷ்யஸி பண்ணப்போகிறாய் (என்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சாபிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

नानिच्छन्तोनचेच्छन्तःपरदाक्षिण्यसंयुताः ।
सुखदुःखेभजन्त्येतत्फलेच्छापूर्वकर्महि ॥

நாநிச்சந்தோநசேச்சந்த:பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: |
ஸுகது:கேபஜந்த்யேதத்பலேச்சாபூர்வகர்மஹி || ௧௬௨

நாநிச்சந்த: தான் ஒருவிஷயத்தை இச்சியாதிருந்தாலும்
நசேச்சந்த: ஒரு விஷயத்தை இச்சித்திருந்தாலும்
பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: அன்னியர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே கூடினவர்களாகி
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களை
பஜந்தி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்
ஏதத் இதையே
பலேச்சா பரேச்சா
பூர்வகர்மஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிறானென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமேயெனில்.

कथंतर्हिकिमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।
नेच्छानिषेधःकिंत्विच्छाबाधोभर्जितबीजवत् ॥

கதம்தர்ஹிகிமிச்சந்நித்யேவமிச்சாநிஷித்யதே |
நேச்சாநிஷேத:கிந்த்விச்சாபாதோபர்ஜிதபீஜவத் || ௧௬௩

தர்ஹி அப்போ
கிம் இச்சந் எதை இச்சிக்கப்போகிறானென்று
ஏவம் இப்படி
இச்சா இச்சையானது
கதம் என்னமாய்
நிஷித்யதே (வேதத்தால்) நிஷித்தம்பண்ணக்கூடுமெனில்
இச்சாநிஷேத: (வேத) மிச்சையின்
ந. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை
கிந்து பின்னைபோவென்றால்
பர்ஜிதபீஜவத் வறுத்தவிதைபோலும், (குத்தினநெல்போலும், பல்லைப்பிடுங்கின பாம்பைப்போலும்)
இச்சாபாத: இச்சையின்பாதையானது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणिच ।
विद्वदिच्छातथेष्टव्यासत्त्वबोधान्नकार्यकृत् ॥

பர்ஜிதாநிதுபீஜாநிஸந்த்யகார்யகராணிச |
வித்வதிச்சாததேஷ்டவ்யாஸத்வபோதாந்நகார்யக்ருத் || ௧௬௪

பர்ஜிதாநி வறுத்த
பீஜாநிது விதைகளோ
அகார்யகராணி ச முளைமுதலான காரியோற்பத்தியைச் செய்யாதவைகளாகவே
ஸந்தி இருக்கின்றன

தயா அப்படி
விது³ஷ꞉ ஞானியினுடைய இச்சை
வ்யஸநாய இச்சிக்கப்பட்ட விஷயம் போயென்றனா[யும்
னமிருப்பதால்
கார்யகரா ஜன்மாதிகாரியங்கள்
ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜனமின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச்சைவருமெனில், அவனுக்கு அந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்

दग्धबीजमरोहेपिभक्षणायोपयुज्यते ।
विद्वदिच्छाप्यल्पभोगंकुर्यान्नव्यसनंबहु ॥

த³க்³த⁴பீ³ஜமரோஹேபிப⁴க்ஷணாயோபயுஜ்யதே ।
வித்³வதி³ச்சா²ப்யல்பபோ⁴க³ங்குர்யாந்நவ்யஸநம்ப³ஹு ॥ ௧௬௫

த³க்³த⁴பீ³ஜம் வறுபட்டவிதையானது
அரோஹே அபி முளையாவிட்டாலும்
ப⁴க்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு
உபயுஜ்யதே உபயோகப்படுவது
போல
வித்³வதி³ச்சா² ஞானியினுடைய இச்சையும் [சை
அல்பபோ⁴க³ம் சொற்பமான போகத்
குர்யாத் பண்ணும்
ப³ஹு மிகுந்த
வ்யஸநம் விசனத்தை
ந உண்டுபண்ணாது.

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணுமேயெனில்.

भोगेनचरितार्थत्वात्प्रारब्धंकर्महीयते ।

போ⁴கே³நசரிதார்த²த்வாத்ப்ராரப்³த⁴ங்கர்மஹீயதே ॥ ௧௬௬

போ⁴கே³ந புஜிப்பதினாலேயே
சரிதார்த²த்வாத் அது தீர்ந்துபோய்விடுவதால்
ப்ராரப்³த⁴ங்கர்ம பிராரப்த கர்மமானது
ஹீயதே கெட்டுப்போகிறது

அ-கை. பின்னையெதினால் விசனமுண்டாகிறதெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्याव्यसनन्तत्रजायते ॥

போ⁴க்தவ்யஸத்யதாப்⁴ராந்த்யாவ்யஸநந்தத்ரஜாயதே ॥ ௧௬௭

போ⁴க்தவ்யஸத்யதா புஜிக்கப்பட்ட பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற
ப்⁴ராந்த்யா தீர்க்ககாலமயக்கத்தால்
தத்ர அதில் [து.
வ்யஸநம்ஜாயதே விசனமுண்டாகிற

அ-கை. வியசனகாரணமான மயக்கத்திற் கடையாளமேதெனில், பெரியோர் உனக்கு வந்து என்ன வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

मा विनश्यत्वयं भोगो वर्धतामुत्तरोत्तरम् ।
मा विघ्नाः प्रतिबध्नन्तु धन्योऽस्म्यस्मादिति भ्रमः ॥

மாவிநஶ்யத்வயம் போகோவர்த்ததாமுத்தரோத்தரம் ।
மாவிக்நா꞉ப்ரதிபத்நந்துதந்யோஸ்ம்யஸ்மாதிதிப்ரம꞉ ॥ ௧௬௭ ॥

அயம் போக꞉ இந்த விஷயபோகம்
மாவிநஶ்யது ஒருநாளும் நசிக்கவேண்டாம்
உத்தரோத்தரம் மென்மேலும் [ம்
வர்த்ததாம் விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
விக்நா꞉ இடையிடையே விக்கினங்கள்
மாப்ரதிபத்நந்து ஒன்றும் பிரதிபந்தியாயிருக்கவேண்டும்
அஸ்மாத் இதினாலேயே (நான்)
தந்ய꞉ அஸ்மி தன்னியனாய்விடுவேனெ
இதி இப்படிச்சொல்லுகிறதே (ன்று
ப்ரம꞉ மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான உபாயமேதெனில்.

यदभावि न तद्भावि भावि चेन्न तदन्यथा ।
इति चिन्ताविषघ्नोऽयं बोधो भ्रमनिवर्तकः ॥

யதபாவிநதத்பாவிபாவிசேந்நதத³ந்யதா ।
இதிசிந்தாவிஷக்நோயம்போதோப்ரமநிவர்த்தக꞉ ॥ ௧௬௮

யத் யாதொரு (வஸ்து)
அபாவி தனக்குபவிக்கத்தக்கதன்றோ
தத் அது
பாவிந பவிக்கமாட்டாது
பாவிசேத் எதுபவிக்கத்தக்கதோ
தத் அது
அந்யதா இவனைவிட்டு
ந ஒருக்காலும்போகாது
இதி இப்படி
சிந்தாவிஷக்ந꞉ சிந்தையாகிறவிஷத்தைக்கொல்லுகிறதான
அயம் போத꞉ இந்த ஞானமானது
ப்ரமநிவர்த்தக꞉ முன்சொன்ன மயக்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம்அதின்மையானபலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेऽपि भोगे व्यसनं भ्रान्तो गच्छेन्न बुद्धवान् ।
अशक्यार्थस्य संकल्पाद्भ्रान्तस्य व्यसनं बहु ॥

ஸமேபிபோகேவ்யஸநம்ப்ராந்தோகச்சேந்நபுத்தவாந் ।
அஶக்யார்த்தஸ்யஸங்கல்பாத்ப்ராந்தஸ்யவ்யஸநம்பஹு ॥ ௧௬௯

போகே போகமானது [லும்
ஸமே அபி இருவருக்கும் சமமானா
ப்ராந்த꞉ அதில் அஞ்ஞானியானவன்
வ்யஸநம் விசனத்தை
கச்சேத் அடைவன் (அடையான்.
புத்தவாந்ந அதில் ஞானியானவன்

அ-கை. அது எதினால் பேதமாகிறதெனில்.

ஜ்ஞாநவாந் அஞ்ஞானியானவன்
அஶக்யார்த்தாந் முடியாதகாரியத்தை
ஸங்கல்பாத் எண்ணுகிறபடியினாலே
வைஹ்வல்யம் மிகுந்த விசனத்தை
அடைகிறான்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुध्वास्थामुपसंहरन् ।
भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकुतः ॥

மாயாமயத்வம் போகஸ்ய புத்த்வாஸ்தாமுபஸம்ஹரந் |
புஞ்ஜாநோபி நஸங்கல்பம் குருதே வ்யஸநம் குத꞉ ‖ ௧௭௦ ‖

போகஸ்ய போகமானது
மாயாமயத்வம் மாயாமயமென்பதை
புத்த்வா அறிந்து
ஆஸ்தாம் (அதில்) ஆஸ்தையை (டு
உபஸம்ஹரந் நிவர்த்தித்துக்கொண்
புஞ்ஜாந꞉ அபி போகத்தை புஜித்
தாலும்
ஸங்கல்பம் நான் புஜிக்கிறேனென்ற
சங்கற்பத்தை
ந குருதே பண்ணுகிறதில்லை.
குத꞉ வ்யஸநம் அப்படிக்கிருக்க என்
னமாய் விசனத்தையடைவன்.

அ-கை. அவனுக்கு போகம் மாயாமயமென்கிற ஞானம் இருந்தாலும், போககாலத்தி லுண்டாகிறசுகம் காணப்படுவதால், அதிலாசை என்னமாயில்லாமற் போகுமெனில்.

स्वप्नेन्द्रजालसदृशमचिन्त्यरचनात्मकम् ।
दृष्टनष्टंजगत्पश्यन्कथंतत्रानुरज्यति ॥

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருஶமசிந்த்யரசநாத்மகம் |
த்ருஷ்டநஷ்டம் ஜகத்பஶ்யந் கதம் தத்ராநுரஜ்யதி ‖ ௧௭௧

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருஶம் சொப்பன
த்திற்கும் இந்திரஜாலத்திற்கும் சமா
னமாயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யரசநாத்மகம் இன்னபடிவரும்
இன்னபடிபோமென்று சிந்திக்கக்
கூடாதவடிவமாயும்
த்ருஷ்டம் பார்க்கப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்து
நஷ்டம் நஷ்டமாவதை
பஶ்யந் பார்க்கிற (ஞானியானவன்
தத்ர கதம் அந்தஜகத்தில் எப்படி
அநுரஜ்யதி ஆசக்தியைப்பண்ணுவன்

அ-கை. சொப்னம், இந்திரஜாலம்போல, இச்சகம் பொய்யாய் தோன்றவில்லையே, சத்தியமாயல்லவோ தோன்றுகிறது, அதில் ஆசக்திபோவதற்குபாயமேதெனில்.

स्वस्वप्नमापरोक्ष्येणदृष्ट्वापश्यन्स्वजागरम् ।
चिन्तयेदप्रमत्तस्सन्नुभावनुदिनंमुहुः ॥

चिरन्तयोस्सर्वसाम्यमनुसन्धायजागरे ।
सत्यत्वबुद्धिंसंत्यज्यनानुरज्यतिपूर्ववत् ॥

ஸ்வஸ்வப்நமபரோக்ஷேண த்ருஷ்ட்வாபஶ்யந்ஸ்வஜாகரம் |
சிந்தயேதப்ரமத்தஸ்ஸந்நுபாவநுதிநம்முஹு: || கஎஉ
சிரந்தயோஸ்ஸர்வஸாம்யமநுஸந்தாயஜாகரே |
ஸத்யத்வபுத்திம்ஸந்த்யஜ்யநாநுரஜ்யதிபூர்வவத் || கஎங

ஸ்வஸ்வப்நம் தான்காண்கிறசொப்பனத்தை
அபரோக்ஷேண பிரத்தியக்ஷமாய்
த்ருஷ்ட்வா தானேபார்த்து
ஸ்வஜாகரம் (அதுபோல) தன்ஜாக்கிரத்தையும்
பஶ்யந் பார்த்து
அப்ரமத்த: ஸந் சாவதானமாயிருந்துகொண்டு
உபௌ இந்தஇரண்டுகளையும்
அநுதிநம் தினந்தோறும்
முஹு: அடிக்கடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

தயோ: அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்களுக்கு
ஸர்வஸாம்யம் சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற சாம்யத்தை
சிரம் வெகுகாலம்
அநுஸந்தாய அனுசந்தானம்பண்ணி
ஜாகரே ஜாக்கிராவஸ்தையில்
ஸத்யத்வபுத்திம் சத்தியமென்கிற புத்தியை
ஸந்த்யஜ்ய விட்டு
பூர்வவத் அதில்முன்னஞ்ஞானதிசையிற்போல்
நாநுரஜ்யதி ஆசக்தியையடையான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறபோகமும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும்போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடுமெனில்.

इन्द्रजालमिदंद्वैतमचिन्त्यरचनात्वतः ।
इत्यविस्मरतोहानिःकावाप्रारब्धभोगतः ॥

இந்த்ரஜாலமிதம்த்வைதமசிந்த்யரசநாத்வத: |
இத்யவிஸ்மரதோஹாநி:காவாப்ராரப்தபோகத: || கஎச

இதம் இந்ததோன்றப்பட்ட
த்வைதம் துவைதமானது
அசிந்த்யரசநாத்வத: சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனையானதால்
இந்த்ரஜாலம் இதி இந்திர ஜாலமென்று

அவிஸ்மரத: மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு
ப்ராரப்தபோகத: பிராரப்த போகத்திலே
கா வா என்ன
ஹாநி: குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லைஎன்பதை நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

निर्बन्धस्तत्त्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।
प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजीवस्यसुखदुःखयोः ॥

நிர்ப³ந்த⁴ஸ்தத்த்வவித்³யாயா இந்த்³ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருʼதௌ ।
ப்ராரப்³த⁴ஸ்யாக்³ரஹோ போ⁴கே³ ஜீவஸ்ய ஸுக²து³:க²யோ: ॥

தத்த்வவித்³யாயா: பிரமஞானத்திற்கும்
இந்த்³ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருʼதௌ இந்திர ஜாலம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று நினைப்பதிலேயே
நிர்ப³ந்த⁴: சாவதானம்

ப்ராரப்³த⁴ஸ்ய பிராரப்தத்திற்கு
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு
ஸுக²து³:க²யோ: சுகதுக்கங்களே
போ⁴கே³ போகங்கொடுப்பதில் (டைய
ஆக்³ரஹ: சாவதானம்.

அ-கை. எதிலிரண்டும் விரோதமில்லாமலிருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।

வித்³யாரப்³தே⁴ விருத்⁴யேதே ந பி⁴ந்நவிஷயத்வத: ॥ ௧௭௫

வித்³யாரப்³தே⁴ ஞானம் பிராரப்தகர்மம்
பி⁴ந்நவிஷயத்வத: வேறுவேறு விஷய

மானதால்
ந விருத்⁴யேதே விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயமித்தியாத்துவ ஞானம்போக விரோதமில்லை யென்பதை எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्भिरप्यैंद्रजालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥

ஜாநத்³பி⁴ரப்யைந்த்³ரஜாலம் விநோதோ³ த்³ருʼஶ்யதே க²லு ॥ ௧௭௬

ஐந்த்³ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
ஜாநத்³பி⁴: அபி அறிந்தபேர்களாலும்

விநோத³: (அந்த) வேடிக்கையானது
த்³ருʼஶ்யதே க²லு பார்க்கப் படுகிறதன்றோ.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளை நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தான் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிராரப்தகர்மத்தைக்கெடுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றாலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धंभोजयेद्यदि ।
तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रान्नसत्यता ॥

ஜக³த்ஸத்யத்வமாபாத்³ய ப்ராரப்³த⁴ம் போ⁴ஜயேத்³யதி³ ।
ததா³ விரோதி⁴ வித்³யாயா போ⁴க³மாத்ரான்ன ஸத்யதா ॥ ௧௭௭

ப்ராரப்³த⁴ம் பிராரப்தகர்மமானது
ஜக³த்ஸத்யத்வம் ஜகத்திற்கு சத்தியத்துவத்தை

ஆபாத்³ய உண்டுபண்ணி
போ⁴ஜயேத் யதி³ போகத்தை ஊட்டிவைத்ததேயானால்

ததா அப்போது

வித்யாயா: ஞானத்திற்கு

விரோதி விரோதியாக (ஆகும்)

போகமாத்ரஸ்ய போகம் கொடுப்பது மாத்திரத்தினாலே

ஸத்யதா சத்தியமாக

ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनोजायतेभोगःकल्पितैस्स्वप्नवस्तुभिः ।
जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोगइष्यताम् ॥

அந்யூநோஜாயதேபோக:கல்பிதைஸ்ஸ்வப்நவஸ்துபி: ।
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்போகஇஷ்யதாம் ॥ ௧௭௮

கல்பிதை: கற்பிதங்களான

ஸ்வப்நவஸ்துபி: சொப்பனத்தில்தோற்றப்பட்டவஸ்துக்களினாலே

போக: போகமானது

அந்யூந: குறைவில்லாமலனுபவிக்கும்படி

ஜாயதே உண்டாகிறதுபோல

ஏவம் இப்படி

அஸத்யை: அசத்தியங்களான

ஜாக்ரத்வஸ்துபிரபி ஜாக்கிரத்தில் தோன்றுகிற வஸ்துக்களினாலும்

போக: போகமானது

இஷ்யதாம் அனுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यदिविद्यापह्नुवीतजगत्प्रारब्धघातिनी ।
तदास्यान्नतुमायात्वबोधेनतदपह्नवः ॥

யதிவித்யாபஹ்நுவீதஜகத்ப்ராரப்தகாதிநீ ।
ததாஸ்யாந்நதுமாயாத்வபோதேநதத்அபஹ்நவ: ॥ ௧௭௯

வித்யா ஞானமானதுண்டாகும்போதே

ஜகத் உலகத்தை

அபஹ்நுவீத யதி காணாமற்பண்ணுமேயானால்

ததா அப்போ

ப்ராரப்தகாதிநீ பிராரப்தத்தை கொல்லுகிறதாக

ஸ்யாத் ஆகும்

மாயாத்வபோதேந பொய்யென்ற ஞானத்தினாலே

தத் அபஹ்நவ: அந்தஜகத்தினுடைய நாசமானது

ந து இல்லை ஆகையால் ஞானமானதுபிராரப்தத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், விரோதமில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகக்காட்டுமெனில்.

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदंत्विति ।
जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगंमायात्वधीस्तथा ॥

அநபஹ்நுத்யலோகாஸ்ததிந்த்ரஜாலமிதம்த்விதி ।
ஜாநந்த்யேவாநபஹ்நுத்யபோகம்மாயாத்வதீஸ்ததா ॥ ௧௩௦

லோகா: ஜனங்கள்
இந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமான
தத் அந்தத் தோற்றத்தை
அநபஹ்நுத்ய கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் செய்யாமலே
இதம் து இது
இதி இந்திரஜாலமென்று
ஜாநந்தி ஏவ அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்
ததா அப்படி
மாயாத்வதீ: ஜகத்துப் பொய்யென்று ஞானமும்
போகம் பிராரப்தபோகத்தை
அநபஹ்நுத்ய கெடுக்காமல் தானே இருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यत्रत्वस्यजगत्स्वात्मापश्येत्कस्तत्रकेनकम् ।
किञ्जिघ्रेत्किंवदेत्त्वेतिश्रुतौतुबहुघोषितम् ॥
तेनद्वैतमपह्नुत्यविद्योदेतिनचान्यथा ।
तथाचविदुषोभोगःकथंस्यादितिचेच्छृणु ॥

யத்ரத்வஸ்யஜகத்ஸ்வாத்மாபஶ்யேத்கஸ்தத்ரகேநகம் ।
கிஞ்ஜிக்ரேத்கிம்வதேத்த்வேதிஶ்ருதௌதுபஹுகோஷிதம் ॥ ௧௩௧
தேநத்வைதமபஹ்நுத்யவித்யோதேதிநசாந்யதா ।
ததாசவிதுஷோபோக:கதம்ஸ்யாதிதிசேச்ச்ருணு ॥ ௧௩௨

யத்ரத்வஸ்ய ப்ரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற தாவது யாதொரு ஞானவஸ்தையிலிருக்கிறவனுக்கு
ஜகத் ஸ்வாத்மா ஜகத்துதன் வடிவமாவதால்
தத்ர அந்தசமயத்தில்
க: கம் எவன் எதை
கேந எதினால்
பஶ்யேத் பார்ப்பான்
கிம் எவன் எதினால் எதை
ஜிக்ரேத் முகர்ந்துபார்ப்பான்
கிம் எவன் எதை
வதேத் வா பேசுவானென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதௌ து அந்த உபநிஷத்தில்
பஹு வெகுவாய்
கோஷிதம் கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிற[து]
தேந ஆகையினாலே
த்வைதம் த்வைதத்தை
அபஹ்நுத்ய கொன்றுகொண்டு [illegible] ண்டுக்குஞ்சுபோல
வித்யா ஞானம்

உத்க்ரி உண்டாகிறது
ந, வஸந்த்யாஸ வேறிருப்பதாக ஞான முண்டாகாது
ஸயோ அப்படியாயுள்ளனவில்
விஷ்ருஷ்டி: (அர்சருஷி விபரீதமாய்) ஞானிக்கு
மோக்ஷ: போகம்
கூலம் எப்படி
ஸ்ரீச உண்டாகும்
இதிசேஷ என்று நீ கேட்பாயாகில்
ச்ருணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அ கை. அதற்குக்காரணம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।
उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरितिसूत्रेह्यतिस्फुटम् ॥

ஸுஷுப்திவிஷயாமுக்திவிஷயாவாச்ருதிஸ்த்விதி ।
உக்தம்ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரிதிஸூத்ரேஹ்யதிஸ்புடம் ॥ கஅக

ச்ருதி: (அந்த)சுருதியானது
ஸுஷுப்திவிஷயா சுஷுப்திக்குச் சொல்லும்
முக்திவிஷயா வா முக்திக்குச் சொல்லும்
இதி சொல்லுகிறதென்றாலும் முக்திக்குச் சொல்லவில்லை
யென்றும்
ஸூத்ரே வியாசசூத்திரத்தில்
ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோ: சுஷுப்தி முக்திகளுக்கென்று
அதிஸ்புடம் அத்தியந்தம் வெளியாக
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

கருத்து. [illegible] யோகமுண்டாகாதென்பது.

அ கை. ஏன் காரணம் சொல்லுகிறாரென்றால் அதற்கு [illegible] கடா
[illegible]

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।
द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

அந்யதாயாஜ்ஞவல்க்யாதேராசார்யத்வம்நஸம்பவேத் ।
த்வைதத்ருஷ்டாவவித்வத்தாத்வைதாத்ருஷ்டௌநவாக்வதேத் ॥ கஅஉ

அந்யதா அப்படி சொல்லாதபக்ஷத்தில்
யாஜ்ஞவல்க்யாதே: யாஜ்ஞவல்க்கியர் முதலானவருக்கு
ஆசார்யத்வம் ஆசாரியத்தன்மை
நஸம்பவேத் உண்டாகமாட்டாது
த்வைதத்ருஷ்டௌ த்வைதத்தைக் கண்டிருக்கும்பக்ஷத்தில்
அவித்வத்தா அஞ்ஞானத்துவமாகும்
அத்வைதாத்ருஷ்டௌ த்வைதத்தைக்காணாத பக்ஷத்தில்
வாக் வாக்குபதேசமாக்கு
நவதேத் உண்டாகமாட்டாது.

அ கை. ஆசார்யனாகுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, [illegible] த்வைதத்தைக் காணாமல் [illegible], அந்தது.

னம் பரோட்சமாயிருக்கும், நிர்விகற்பசமாதியில் துவைதம்தோற்றாமையால், அபரோக்ஷமாகுமென்று சங்கிக்கிறான்.

निर्विकल्पसमाधौतुद्वैतादर्शनहेतुतः ।
सैवापरोक्षविद्येतिचेत्सुषुप्तिस्तथानकिम् ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌ து த்வைதாதர்ஶநஹேதுத: ।
ஸைவாபரோக்ஷவித்யேதிசேத்ஸுஷுப்திஸ்ததாநகிம் ॥ ௧௮௫

நிர்விகல்பஸமாதௌ. து நிர்விகற்பசமாதியிலேயே
த்வைதாதர்ஶநஹேதுத: துவைதங்கள் ஒன்றும்தோற்றாமற்போவதால்
ஸா ஏவ அப்படி துவைதம்தோற்றாமற்போவதே
அபரோக்ஷவித்யா அபரோக்ஷஞானமாகுமென்று
இதிசேத் இப்படிசொல்வையேயானால்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தி: சுஷுப்தியானது
நகிம் ஏன் ஞானமாகாது.

அ-கை. என்னய்யா, கேலிபண்ணுகிறீரெனில்.

आत्मतत्वंनजानातिसुप्तौयदितदात्वया ।
आत्मधीरेवविद्येतिवाच्यानद्वैतविस्मृतिः ॥

ஆத்மதத்வம் நஜாநாதி ஸுப்தௌ யதி ததா த்வயா ।
ஆத்மதீரேவ வித்யேதி வாச்யா நத்வைதவிஸ்ம்ருதி: ॥ ௧௮௬

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில்
ஆத்மதத்வம் பிர்மமேநானென்கிறதை
ந. ஜாநாதி அறிகிறானில்லையே
யதி என்றால்
ததா அப்போ
த்வயா உன்னாலே
ஆத்மதீ: ஏவ ஆத்துமஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று
வாச்யா சொல்லத்தக்கது
த்வைதவிஸ்ம்ருதி: ந துவைதத்தை மறக்கிறதன்று.

அ-கை. ஆத்துமாநானென்பதும், துவைதம் மறப்பதும், ஞானமாகட்டுமேயெனில்.

उभयंमिलितंविद्यायदितर्हिघटादयः ।
अर्धविद्याभाजिनस्स्युस्सकलद्वैतविस्मृतेः ॥

मशकध्वनिमुख्यानांविक्षेपाणांबहुत्वतः ।
तवविद्यातथानस्याद्घटादीनांयथाद्दढा ॥

உபயம் மிலிதம் வித்யா யதி தர்ஹி கடாதய: ।
அர்தவித்யாபாஜிந: ஸ்யு: ஸகலத்வைதவிஸ்ம்ருதே: ॥ ௧௮௭

உமஙூ நிஃவ்யா நாவிஶேஷவா நாவ ஹுஙவ தஃ।
தவவித்யா தயா நவஸ்யா ஓடாதீநாயயாஓஜா ॥ ௧௮௮

உமயா ஆத்துமா நானென்பதும் அவைதம் மறப்பதும்
ஜீவிதம் இரண்டும் சேர்ந்து
வித்யாயதி ஞானமென்றால்
ததஹி அப்போ
வடாதயஃ கடம்முதலானவைகூட
அயவித்யா ஹாஜிநஃஸ்யுஃ பாதிஞானத்தையடைந்திருக்கின்றன
ஸகலஶெ தவிஹ்ஶே ஃ சகலதுவிதமறப்பிருப்பதால்
வடாதீநாம் கடம்முதலானவைகளுக்கு
யதா எப்படி (பாதிஞானம்)
ஓஜா திருடமாயிருக்கிறதோ

தயா அப்படி
தவ உன்னுடைய
வித்யா. நஸ்யாஃ ஞானமில்லை
உமஙூ நிஃவ்யா நாம் சமாதிஸ்வரைபண்ணப்பட்டஉனக்கு, கொசு கூப்பிடுகிறது முதலான
விஶேஷவாணாம் விசேஷரூபமானதுவைதங்கள்
ஸஹுஙவதஃ வெகுவிதமான(சப்தாதித்தோற்றங்களிருப்பதால், கடாதிகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையால் நீ அதற்கும் கீழ்.

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசீர்வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदितर्हिसुखीभव ।

ஆத்மயீரெவவித்யெதியதிதஹிஸுகீஹவ ॥ ௧௮௯

ஆத்மயீஃஏவ அய்யா துவைதம் மறக்கிறது வித்தையல்ல, நான் பிர்மமென்றிருக்கிற ஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று

யதி அறிந்தேனென்றால்
ததஹி அப்போ
ஸுகீ.ஹவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆகையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமேயெனில்.

दुष्टचित्तंनिरुन्ध्याच्चेन्निरुन्धित्वंयथासुखम् ॥
तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।

துஷ்டவித்தம்நிருந்ய்யாச்செந்நிருந்திதவம்யதாஸுகம் ।
ததிஷ்டமெஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ॥ ௧௯௦

துஷ்டவித்தம் கெட்டதானசித்தத்தை
நிருந்த்யாத் செத் தடைபண்ணவேண்டாமோவென்றால்
ஏஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத்

இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே
யதாஸுகம் எப்படி சுகமுண்டாகுமோ

ஸ: அப்படி நீ | தஸ்ய அப்படி (தடுப்பதே)
நிவாரய (அதை) தடுத்துக்கொள் | இஷ்டம் நமக்கிஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷயத்தில் இச்சைவருமா வராதாவெனில்.

इच्छन्नप्यज्ञवन्नेच्छेति कमिच्छन्नपिहिश्रुतम् ॥

இச்சந்நப்யஜ்ஞவந்நேச்சேதி கமிச்சந்நபிஹிஶ்ருதம் ॥ ௧௬௦

கிம் எந்தபோகத்தை
இச்சந் அபி இச்சிக்கப்போகிறனென்கிறவாக்கியமானது
இச்சந் அபி ஞானியானவன் போகத்தைஇச்சித்தபோதிலும்
அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானிகளைப்போல
ந,இச்சேத் இச்சிக்கமாட்டானென்றல்லவோ (து.
ஶ்ருதம்ஹி சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கினிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்கமாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற தீயிருக்கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படிஇருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் நானசங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுக்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகாதிகளிலிருந்தாலும், அவனைஅவைகள்பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमबोधस्यसन्तुरागादयोबुधे ।
इतिशास्त्रद्वयंसार्थमेवंसत्यविरोधतः ॥

ராகோலிங்கமபோதஸ்யஸந்துராகாதயோபுதே ।
இதிஶாஸ்த்ரத்வயம்ஸார்த்தமேவம்ஸத்யவிரோதத: ॥ ௧௬௧

அபோதஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
லிங்கம் அடையாளம்
ராக: ஆசையென்றும்
புதே ஞானியினிடத்தில்
ராகாதய: ஆசைமுதலானவை
ஸந்து நன்றாயிருக்கட்டுமென்றும்
இதி இப்படியிருக்கிற
ஶாஸ்த்ரத்வயம் இரண்டுசாஸ்திரங்களும்
ஏவம் ஸதி சத்தியபுத்தியும், மித்தியாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம் பண்ணிப்போட்டால்
அவிரோதத: யாதொருவிரோதங்களுமில்லாத்தினாலே
ஸார்த்தம் இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் பிரயோசனத்தோடே கூடியதாகும்.

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறனென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகநிமித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

जगन्मिथ्यात्ववत्स्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।
कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभावविवक्षया ॥

ஜகந்மித்²யாத்வவத்ஸ்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ।
கஸ்யகாமாயேதிவசோபோ⁴க்த்ருபா⁴வவிவக்ஷயா ॥ ௧௯௨

ஜகந்மித்²யாத்வவத் சுருதி ஜகத்துபொய்யென்று சொன்னதுபோலே
ஸ்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்ய தான் அசங்கனென்று
ஸமீக்ஷணாத் ஞானி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால்
போ⁴க்த்ருபா⁴வ விவக்ஷயா புஜிக்கிறவனே யில்லையென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றஅபிப்பிராயத்தால்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய ஆசையின்பொருட்டு
இதி என்று
வச: அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம.என்றகதைபோல) ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறோமென்று தோன்றினலல்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும் அப்படி அனுபவம்வரவில்லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜித்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வானுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वंतत्तद्भोगायनेच्छति ।
किन्त्वात्मभोगार्थमितिश्रुतावुद्घोषितंबहु ॥

பதிஜாயாதி³கம்ஸர்வம்தத்தத்³போ⁴கா³யநேச்ச²தி ।
கிந்த்வாத்மபோ⁴கா³ர்த²மிதிஶ்ருதாவுத்³கோ⁴ஷிதம்ப³ஹு ॥ ௧௯௩

பதிஜாயாதி³கம் ஆத்துமாவானவர் புருஷன்ஸ்திரீமுதலான
ஸர்வம் சகலத்தையும்
தத்தத்³போ⁴கா³ய அந்தந்தவஸ்துக்களின் போகத்தின்பொருட்டு
ந இச்ச²தி இச்சிக்கவில்லை
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஆத்மபோ⁴கா³ர்த²ம் தன்னுடைய போகத்தின் நிமித்தம்
இதி (இச்சிக்கிறா)னென்று
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே
ப³ஹு வெகுவாக
உத்³கோ⁴ஷிதம் விசேஷமாக கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोथवाकिंवोभयात्मक: ।
भोक्तातत्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

கிம்கூடஸ்த²ஶ்சிதா³பா⁴ஸோத²வாகிம்வோப⁴யாத்மக: ।
போ⁴க்தாதத்ரநகூடஸ்தோ²஽ஸங்க³த்வாத்³போ⁴க்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ॥

கூடஸ்தம் ஜடமான இப்பஞ்சகோச த்திலிருக்கிற கூடஸ்தர் புஜிக்கிறாரா கிம் அல்லது
சிதாபாஸம் ஜீவன் புஜிக்கிறனா
உபயாத்மகம் போக்தா வா அல்லது இருவரும் ஒன்றாய்சேர்ந்து போகங் களை புஜிக்கிறார்களா [ரென்றால்
தத கிம்வா அதில்கூடஸ்தர் புஜிக்கிற
கூடஸ்தம் (நிர்விகாரியான) கூடஸ்தர்
அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால்
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவத்தை
ந வ்ரஜேத் அவர் அடையமாட்டார்.

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திருக்கட்டுமே, அதினா லென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।
कूटस्थश्चविकारीचेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுகது:காபிமாநாக்யோவிகாரோபோகஉச்யதே ।
கூடஸ்தச்சவிகாரீசேத்யேதந்நவ்யாஹதம்கதம் ॥ ௧௯௨

ஸுகது:காபிமாநாக்ய: சுகரூபமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கிற அபிமானமென்றபேரையுடையதான
விகார: விகாரமே
போக: போக (மென்று)
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
கூடஸ்த:ச (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும்
விகாரீ ச இதி விகாரியென்று சொன்னால் (அப்போ)
ஏதத் இந்த (அனியாயமான சொல்லால்கூடஸ்தத்துவம்அவருக்கு)
கதம் எப்படி
ந வ்யாஹதம் கெடாமலிருக்கும்.

அ-௯௩. அப்படியானால் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்துவம் சொல்லலாமேயெனில்.

विकारिबुध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।
निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहितिष्ठति ॥

விகாரிபுத்ய்தீநத்வாதாபாஸோவிக்ருதாவபி ।
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி:கேவலாநஹிதிஷ்டதி ॥ ௧௯௩

ஆபாஸ: சிதாபாசன்
விக்ருதௌ அபி விகாரிபோலதோன்றினாலும்
விகாரிபுத்த்யதீநத்வாத் விகாரியான புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்வாதீனனாயிருப்பதாலும்
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி: அதிஷ்டான மன்றியில்ஒருஆரோபமானதோற்றம்
கேவலா தனிமையாய்
திஷ்டதி ந ஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமாட்டாததாலும் (ஜீவனையும் போக்தாவெனக்கூடாது.

அ-௯௪. ஆகையா லிருவரும்சேர்ந்து புஜிக்கிறாரென்று சொல்லலாமே யெனில்.

उभयात्मकएवातोलोकेभोक्तानिगद्यते ।

உபயாத்மகஏவாதோலோகேபோக்தாநிகத்யதே ॥ ௧௬௫

அதஃ ஆகையினாலே | உபயாத்மகஏவ இரண்டுவடிவமாயிருக்கிறவனே | லோகே லோகத்தில் விவகாரதிசையில் | போக்தா புஜிக்கிறவனென்று | நிகத்யதே சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறபடியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारभ्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாத்ருகாத்மாநமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶேஷிதஶ்ஶ்ருதௌ ॥ ௧௬௭

ஶ்ருதௌ பிரகதாரண்ணியசுருதியில் | தாத்ருகாத்மாநம் அந்த உபயாத்துமகனை | ஆரப்ய முதலிலாரம்பிவித்து கடைசியில் | கூடஸ்தஃ அசங்கரான கூடஸ்தர் (ஆத்துமாவென்று) | ஶேஷிதஃ மீதமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்துச்சொல்லுமெனில்.

आत्माकतमइत्युक्तेयाज्ञवल्क्योविबोधयन् ।

विज्ञानमयमारभ्यासङ्गन्तंपर्यशेषयत् ॥

ஆத்மாகதமஇத்யுக்தேயாஜ்ஞவல்க்யோவிபோதயந் ।

விஜ்ஞாநமயமாரப்யாஸங்கந்தம்பர்யஶேஷயத் ॥ ௧௬௮

ஆத்மா ஜனகர்யாஞ்ஞவல்க்கியரைப் பார்த்து ஆத்துமா | கதமஃ இதி யாரென்று | உக்தே கேழ்க்கப்பட்டபொழுது | யாஜ்ஞவல்க்யஃ யாஞ்ஞியவல்கரிஷியான | விபோதயந் போதித்துக்கொண்டு வரும்போது | விஜ்ஞாநமயம் ஆரப்ய விஞ்ஞானமயனை யாரம்பிவித்து | அந்தம் (கடைசியில்) அந்த அசங்கனை | தம் ஆத்துமாவையே | பர்யஶேஷயத் மீதமாகக்காண்பிவித்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியோவெனில்.

कोयमात्मेत्येवमादौसर्वत्रात्माविचारतः ।

उभयात्मकमारभ्यकूटस्थश्शेष्यतेश्रुतौ ॥

கோயமாத்மேத்யேவமாதௌஸர்வத்ராத்மாவிசாரதஃ ।

உபயாத்மகமாரப்யகூடஸ்தஶ்ஶேஷ்யதேஶ்ருதௌ ॥ ௧௬௯ ॥

ஸ்ருதௌ ப்ரதமத: இந்த ச்ருதியில் முதலில் இந்த
ஸூத்ரா ஆத்துமாவென்று சொல்லுவ
க்கூயார் [து
இதி என்று (இப்படி)
ஏவம் ஸூக்ஷ்ம இவை முதலானவாக்கி
யத்திலும்
ஸர்வத்ர மற்ற சகல
ஸ்ருதிஷு ச்ருதிகளிலும்

உபாஸகா உபாஸகர்த்துமகனுனஜீவகூ
டஸ்தர்களை
ஸமாரப்ய ஆரம்பித்து [தினுலே
விசாரத: ஆத்துமானுத்துமவிசாரத்
கூடஸ்த: கூடஸ்தரான
ஸூத்ரா ஆத்துமாவே
ஶேஷதயா மீதமானவராகபண்ணப்
பட்டிருக்கிறது.

ஆ-கை. அப்போசொன்ன ரீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்யானுல், பிராணி களுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி ஏன் உண்டா கிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।
तात्विकीं भोक्तृतांमत्वानकदाचिज्जिहासति ॥

கூடஸ்தஸத்யதாம்ஸ்வஸ்மிந்நத்யஸ்யாத்மாவிவேகத: ।
தாத்விகீம்போக்த்ருதாம்மத்வாநகதாசிஜ்ஜிஹாஸதி ॥ ௨௦௦

ஸூத்ரா லோகபிரசித்தமானபோக்தா
வென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆ
த்துமாவானவர்
அவிவேகத: அவிவேகத்தினுலே
கூடஸ்தஸத்யதாம் கூடஸ்தருடைய
வாஸ்தவமான சத்தியத்துவத்தை
ஸ்வஸ்மிந் தன்பேரில்

அத்யஸ்ய ஆரோபித்துக்கொண்டு
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவம்
தாத்விகீம் தனக்கு வாஸ்தவமாக
இருக்கிறதென்றெண்ணி
கதாசித் ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாஸதி ந இச்சிக்கிறதில்லை.

ஆ-கை. அப்போ அந்தச்ருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவேசகல மும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று ஏன்சொல்லிற்றெனில்.

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायादिमिच्छति ।
एषलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यासम्यगनूदितः ॥

போக்தாஸ்வஸ்யைவபோகாயபதிஜாயாதிமிச்சதி ।
ஏஷலௌகிகவ்ருத்தாந்தஶ்ருத்யாஸம்யகநூதித: ॥ ௨௦௧

போக்தா புஜிக்கிறவன்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
போகாய ஏவ போகத்தின் பொரு
ட்டே

பதிஜாயாதிம் புருஷன்பெண்சாதி மு
தலானதை
இச்சதி இச்சிக்கிறான்
ஏஷ: இந்த

லௌகிகவ்ருத்தாந்த: லோகவிருத்தாந்த [மானது | ஸாது நன்றாக
ஶ்ருத்யாம் சுருதியிலே | அபிஹித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்தசுருதி என்னத்திற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानांभोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।
भोक्तर्येवप्रधानेतोऽनुरागंतंविधित्सति ॥

போக்யாநாம்போக்த்ருஶேஷத்வாந்மாபோக்யேஷ்வநுரஜ்யதாம் ।
போக்தர்யேவப்ரதாநேதோநுராகம்தம்விதித்ஸதி ॥ ௨௦௨

போக்யாநாம் போக்கியங்களானவை
போக்த்ருஶேஷத்வாத் புஜிக்கிரவனுடையபிரியமானதால் [விஷயங்களிலே
மாபோக்யேஷு போக்கியமான [கதன்று
மா அநுரஜ்யதாம் ஆசைபண்ணத்தக்

அத: அந்த ஏதுவினாலே
ப்ரதாநே பிரதானமாக இருக்கிறது
போக்தரி ஏவ புஜிக்கிறவனிடத்திலே
தம் அநுராகம் அந்த ஆசையை (யே
விதித்ஸதி பண்ணவிதித்தது.

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமாணமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

याप्रीतिरविवेकानांविषयेष्वनपायिनी ।
त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்விஷயேஷ்வநபாயிநீ ।
த்வாமநுஸ்மரதஸ்ஸாமேஹ்ருதயாந்மாபஸர்ப்பது ॥ ௨௦௩

ஜாவ ஏலட்சுமீபதே
அவிவேகாநாம் அவிவேகிகளுக்கு
விஷயேஷு விஷயங்களிலே
அநபாயிநீ குறைவில்லாததாயிருக்கி[ற]
யாப்ரீதி: யாதொரு பிரீதியிருக்கிற
த்வாம் உம்மையே [தோ]

அநுஸ்மரத: ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு[க்கிற]
மே என்னுடைய
ஹ்ருதயாத் மனதில் நின்று
ஸா அந்த விஷயப்ரீதி
மாபஸர்ப்பது போகட்டும்.

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த ப்ரீதி உம்மிடத்தில் நழுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசனமிருக்கட்டும், பிருகிருதசுருதிக்கு என்ன ஆயிற்றெனில்.

इतिन्यायेनसर्वस्माद्भोग्यजाताद्विरक्तधीः ।
उपसंहृत्यतांप्रीतिंभोक्तर्येवबुभुत्सते ॥

இதிந்யாயேநஸர்வஸ்மாத்போக்யஜாதாத்விரக்ததீ: ।
உபஸம்ஹ்ருத்யதாம்ப்ரீதிம்போக்தர்யேவபுபுத்ஸதே ॥ ௨௦௪

உத்தமப்பிரயோகம் இந்தப்பாபத்திலே
ஸ்வர்ஹு சகல விஷய
ஸௌஜ்ஞாதகூட்டத்தில் நின்றும்
விரக்தியான புத்தியுடை
யவன்
தம் அந்த

ஸ்ரீக விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உபஸம்ஹ்ருத்ய சம்ஹாரம் பண்ணி
ஹொத்மநி-ஏவ புஜிக்கிறவனாயிருக்கி
ற ஆத்துமாவிலேயே
வாஞ்சதெ அந்த ப்ரீதியைப் ப
ண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

स्रक्चन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।
अप्रमत्तोयथातद्वन्नप्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷு பாமர: ।
அப்ரமத்தோயதாதத்வந்நப்ரமாத்யதி போக்தரி ॥ ௨௦௫ ॥

பாமர: பாமரனானவன்
ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷு
மாலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்க
ள் தங்கம் முதலான சகலமான வி
யதா எப்படி ஷயத்தில் [ஜ
அப்ரமத்த: ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறா

தத்வத் அதுபோல
போக்தரி விவேகியானவன் ஆத்துமா
விடத்தில்
ந ப்ரமாத்யதி அஜாக்கிரதைபண்ண
க்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।
विजिगीषुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्वंविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதர்க்காதிமப்யஸ்யதி நிரந்தரம் ।
விஜிகீஷுர்யதாதத்வந்முமுக்ஷு:ஸ்வம்விசாரயேத் ॥ ௨௦௬

விஜிகீஷு: ஜயத்தை விரும்பின வித்
தியார்த்தி
காவ்யநாடகதர்க்காதிம் காவியங்களெ
ன்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி
சாஸ்திரங்களென்ன
நிரந்தரம் இவைகளை சதாகாலம்

யதா எப்படி
அப்யஸ்யதி அப்பியசிக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷு: முமுட்சுவானவன்
ஸ்வம் தன்னை சதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।
स्वर्गादिवांछयातद्वच्छ्रद्ध्यात्स्वेमुमुक्षया ॥

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மைதத் ஶ்ரத்தயா யதா ।
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா தத்வச் ச்ரத்தயாத்மனி முமுக்ஷயா ॥ ௨௦௭

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மியானவன், ஜபத்திலும், யாகத்திலும், உபாசனைமுதலானவைகளிலும்
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா ஸ்வர்கம்முதலான போகவாஞ்சையால்
யதா எப்படி
ஶ்ரத்தயா சிரத்தையோடே
கர்மைத பண்ணுவானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஆத்மனி தன்னிடத்தில்
ஶ்ரத்தயா சிரத்தை பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசை யிருந்தாலும், அதைப்பாராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

चित्तैकाग्र्यंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।
अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वंमुमुक्षया ॥

சித்தைகாக்ர்யம் யதா யோகீ மஹாயாஸேந ஸாதயேத் ।
அணிமாதிப்ரேப்ஸயைவம் விவிச்யாத்ஸ்வம் முமுக்ஷயா ॥ ௨௦௮

யோகீ யோகியானவன்
அணிமாதிப்ரேப்ஸயா அணிமாதி அஷ்டமகாசித்தியினைசையால்
சித்தைகாக்ர்யம் சித்த நிரோதமான ஏகாந்தத்தை
யதா எப்படி
மஹாயாஸேந மகாபிரயாசத்தினாலே
ஸாதயேத் சாதிக்கிறானோ
ஏவம் இப்படி
முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே
ஸ்வம் தன்னை
விவிச்யாத் விசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமேதெனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यसपाटवात् ।
यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌஶலாநி விவர்தந்தே தேஷாமப்யாஸபாடவாத் ।
யதா தத்வத்விவேகோஸ்யாப்யப்யாஸாத்விஶதாயதே ॥ ௨௦௯

தேஷாம் அந்த நானுபேர்களுக்கும்
அப்யாஸபாடவாத் அப்பியாசபலத்தால்
கௌஶலாநி க்ஷேமங்கள்
யதா எப்படி
விவர்தந்தே விருத்தியாகின்றனவோ
தத்வத் அதுபோல
அஸ்ய இந்த விவேகிக்கு
விவேகః அபி ஆத்துமானாத்தும விவேகமும்
அப்யாஸாத் பிரமாப்பியாசத்தினாலே
விஶதாயதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. விசாரத்தன்மை யெப்படியெனில்.

विविच्यताभोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதாம் போக்த்ருதத்வம் ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே ॥ ௨௧௦

போக்த்ருதத்வ — புஜிக்கிறவனுடையயதார்த்தத்தன்மையை [லே
விவிச்ய — விவேகம் பண்ணுகிறபடி
ஜாக்ரதாதிஷு — ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் — அன்வயவியதிரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி — சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா — அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே — நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகமாவதெங்ஙனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्टाजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ர யத் த்ருச்யதே த்ரஷ்டா ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவ தந்நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹி ஸம்மதா ॥ ௨௧௧

யத்ர — யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு — ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்டா — சாட்சியினாலே யாதொரு தூலசூக்கும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத் த்ருச்யதே — யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ
தத் — அது
தத்ரைவ — அந்தந்த அவஸ்தைகளிலே மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர — மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை
இதி அநுபூதிஃ — சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அனுபவமானது [மன்றோ.
ஸம்மதா ஹி — சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. இப்படி அனுபோகம்மாத்திரந்தானோ, இதில் சுருதிப்பிரமாணமில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्टैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिपुडिंडिमः ॥

ஸ யத் தத்ரேக்ஷதே கிஞ்சித் தேநாநந்வாகதோ பவேத் ।
த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் பாபஞ்சேத்யேவம் ச்ருதிடிண்டிமஃ ॥ ௨௧௨

ஸஃ — அந்த (ஆத்துமா)
யத் — யாதொன்றை
தத்ர — அந்தந்தஅவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே — பார்க்கிறானோ

தெகஈ அந்தக்க ளங்குடுவோட	ஈஜ்வஜ்ரா. ளை பார்த்துக் கொண்டிரு
க்ஷிக்ஷீ ஷிதிஜும்	க்கிறகபாளாகவே
கருத்தா.ம.க: சம்பந்தமில்லாதவாரகத்	ஹெமை ஜகி ஆகிறதென்று
தாமேனவருகிறர்	ளெஷம் சிப்படி
பொணஜ்ரமைபாமைமஅ அனைகளிலேநிதா	ப்ரஷிஷ்ட சுருதிகளிலே
ன் ஸ்திரா புண்ணிய பாவங்களையும்	வி.ஷிஃ புராசஹைப்படுகிறது.

அ ளைக. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோக்ஷசம்பந்தமே ன்பதைத்தூர் பிரமாணமேடுக்கின்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।

तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம் யத்ப்ரகாசதே ।

தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வா ஸர்வபந்தைஃப்ரமுச்யதே ॥ உகஙு

யகஃ யாதொரு (அறிவானது)	ஜ்ஞாத்வா பின்போ
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிர	அஹம். ஐகி நானென்று
சொப்பனசுழுத்திமுதலானபோனா	ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை	ஸர்வபந்தைஃ சர்வபந்தங்களினாலும்
ப்ரகாசதே பிரகாசிப்பிக்கின் றைக்	ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று
கிறதோ	கைவல்ய உபநிஷத்தில் இப்படி
தத் அந்த (சைதந்யமான)	சொல்லியிருக்கிறது)

அ ளைக. இன்னும் இக்கிரந்தத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।

स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥

त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।

तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोऽहंसदाशिवः ॥

ஏக ஏவாத்மா மந்தவ்யோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।

ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்ய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ॥ உகச

த்ரிஷு தாமஸு யத்போக்யம் போக்தா போகஶ்ச யத்பவேத் ।

தேப்யோ விலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ரோ(அ)ஹம் ஸதாசிவஃ ॥ உகரு

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கி	ஏக ஏவ ஆத்மா ஒருவரே
ரசொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தை	இருக்கிறதாக
களி...	மந்தவ்ய: எண்ணத்தக்கவர்

विविच्यताभोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதாபோக்த்ருதத்வம் ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே ॥ ௨௧௦

போக்த்ருதத்வ புசிக்கிறவனுடையயதார்த்தத்தன்மையை [ஷனாலே
விவிச்ய விவேகம் பண்ணுகிறபுரு
ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவியதிரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகமாவதெங்ஙனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्ट्राजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ர யத் த்ருஶ்யதே த்ரஷ்ட்ரா ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவ தந் நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹி ஸம்மதா ॥ ௨௧௧

யத்ர யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்ட்ரா சாட்சியினாலே யாதொரு தூலசூக்கும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத் த்ருஶ்யதே யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ
தத் அது
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில் மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அநேகங்களில்லை
இதி அநுபூதி: சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அனுபவமானது [மல்லவா.
ஸம்மதா ஹி சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. - இப்படி அனுபோகம்மாத்திரங்காணே, இதில் சுருதிப்பிரமாணமில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्ट्वैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिपुडिंडिमः ॥

ஸ யத்தத்ரேக்ஷதே கிஞ்சித்தேநாநந்வாகதோ பவேத் ।
த்ருஷ்ட்வைவ புண்யம் பாபம் சேத்யேவம் ஶ்ருதிடிண்டிம: ॥ ௨௧௨

ஸ: அந்த (ஆத்துமா)
யத் யாதொன்றை
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே பார்க்கிறதோ

௭.௧௬ அந்தக்கரணத்தின்மேலே
கிருஷ்ண இறந்தாம்
ஸங்காமதக்: ஸம்பந்தமில்லாததாகக்
காண்கிறார்
ஸம்ஸாரஸம்பந்த அதைகளிலேயே
ன் ஸம்ஸார பந்தங்களையும்

ஈச்வர. தனை பார்த்துக் கொண்டிரு
க்கிறதாகயானதனாலே
ஹ்ருதய ஜதி ஆகிறதென்று
தனம் இப்படி
ப்ரு ஸித்திஷ் சுருதிகளிலே
ஸ்ரீ ஈசம் ப்ரகாசமாயப்படுகிறது.

அவதா. இந்த அனுஸந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோக்ஷமென்று
ண்டாகும் ப்ரமாணமேதெனில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம் யத்ப்ரகாசதே ।
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதி ஜ்ஞாத்வா ஸர்வபந்தை: ப்ரமுச்யதே ॥ ௨௧௬

யச யாதொரு (அறிவானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிர
ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி முதலான
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை
ப்ரகாசதே பிரகாசிப்பிக்கின்றதோ
தத் அந்த (அறிவானது)

ப்ரஹ்ம பிரம்மமே
அஹம். இதி நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தை: ஸர்வபந்தங்களினின்றும்
ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று
கைவல்ய உபநிஷத்தில் இப்படி
சொல்லியிருக்கிறது)

அவதா. பின்னும் இந்தவிஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥

त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏக ஏவாத்மா மந்தவ்யோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்ய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ॥ ௨௧௭
த்ரிஷு தாமஸு யத்போக்யம் போக்தா போகச்ச யத்பவேத் ।
தேப்யோ விலக்ஷண: ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவ: ॥ ௨௧௮

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிர
ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி அவஸ்தை
களில்

ஏக: ஏவ ஆத்மா ஒருவனே
இருக்கிறதாக
மந்தவ்ய: எண்ணத்தக்கவர்

ஷூாநத்ரயஸ்ய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குமப்புறப்பட்ட சாட்சியானவனுக்கு
ஷாஹம் மறுபடி
ஜந்ம ஜன்மம் (தில்லை
நவித்யதே ஒருக்காலுமுண்டாகிற
யாவஸ்திஷு அவஸ்தாத்திரயங்களிலும்
ஸொக்ஷ்யம் போஜ்ஜியமானயாதொருவிஷயமென்ன
ஸொக்தா போக்தாவென்ன
ஸொகஃ போகமென்ன
யஃ யாதொரு
ஹவெத் இருபடியுண்டாயிருக்கிறதோ
தெஸ்யொ அந்தஇருபடிகளுக்கு
விலக்ஷணஃ விலட்சணனாயும்
ஸாக்ஷீ சின்மாத்ரஃ சாட்சியாயுஞ்சின்மாத்திரமாயும்
ஸதாஶிவஃ இருக்கிற சதாசிவமே
ஸஹம் நானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படிவிவேகத்தால் ஆத்துமா அசங்கரானால், அந்தபோக்திருத்துவம் யாருக்கெனில்.

एवंविवेचितेतत्वेविज्ञानमयशब्दितः ।
चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्याशिष्यते ॥

ஏவம்விவேசிதேதத்வெவிஜ்ஞாநமயஶப்திதஃ ।
சிதாஹாஸொவிகாரீயொஹொக்த்ருத்வம்தஸ்யாஶிஷ்யதே ॥ ௨௩௪

ஏவம் இப்படி
தத்வே யதார்த்தமாயிருக்கிற பிர்மமானது
விவெசிதே பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
விஜ்ஞாநமயஶப்திதஃ விஞ்ஞானமயனென்ற பெயரோடேகூடின
சிதாஹாஸஃ சிதாபாசனை
விகாரீ விகாரியானவன்
யஃ யாவோ
தஸ்ய அவனுக்கு
ஹொக்த்ருத்வம் புஜிக்குந்தன்மை
ஶிஷ்யதே மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கிகரிக்கும்போது, முன்னேயாருக்கு போகநிமித்தியமென்றும்,சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொன்னதற்கு இது விரோதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவமில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறார்.

मायिकोयंचिदाभासश्श्रुतेरनुभवादपि ।
इन्द्रजालंजगत्प्रोक्तंतदन्तःपात्ययंयतः ॥

மாயிகொயம்சிதாஹாஸஶ்ஶ்ருதெரநுஹவாதபி ।
இந்த்ரஜாலஜஜத்ப்ரொக்தம்தத3ந்தஃபாத்யயம்யதஃ ॥ ௨௩௫

[illegible]

[illegible] ஜகத் ஜகத்து

ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று வொர்க்க சொல்லப்படுகிறதோ (ஏ ஸ்யாம் அந்தகாரணத்தினாலே இந்த ஜீவ கணங்களாகி அந்தஜகத்துக்குள் சேர்க்கையின் தானே.

[illegible]

அவ்வாறு இந்தஜகத் பொய்யென்பது [illegible], அப்படி ஜீவன் [illegible] பொய்யென்ப தெப்படியெனில்.

प्रळयोप्यस्यसुप्तवादौसाक्षिणाप्यनुभूयते ।

ப்ரளயோப்யஸ்யஸுப்தவாதௌஸாக்ஷிணாப்யநுபூயதே ॥

[illegible]

விஷய: ஸுவி லயமும் ஸாக்ஷிணா சாட்சியினாலே அநுபூயதே. ஸி அநுபவிக்கப்படுகிறதன்றோ.

அவ்வாறு [illegible] அதிலேயே [illegible] ஞெனில்.

एतादृशंस्वस्वभावंविविनक्तिपुनःपुनः ॥

विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

[illegible] ।

விவிச்ய [illegible] வாஞ்சதி ॥ உகஅ

[illegible]

मुमूर्षुश्शायिनोभूमौविवाहंकोभिवाञ्छति ॥

[illegible] ॥ உகக

மஞ்சே ஜ்ஞாதிபி:
ஸ்ரயிதஃ கிடந்த கிடையில் கிடந்து
உத்க்ரமிஷ்யந் சாகப்போகிறவன்

எவன் நான்
விவாஹம் கல்யாணத்தை
ஸம்வாஞ்சதி இச்சிப்பான்.

அ-கை. நான்புசித்தேனென்று சொல்லக் கூடாதென்றால், பிராரப்தக்ஷயம்வரை எவ்விதமாக போகம்புசிப்பனெனில்.

जिह्रेतिव्यवहर्तुञ्चभोक्ताहमितिपूर्ववत् ।
छिन्ननासइवह्रीतःक्लिश्यन्नारब्धमश्नुते ॥

ஜிஹ்ரேதி வ்யவஹர்த்தும் ச போக்தாஹமிதி பூர்வவத் ।
சிந்நநாஸ இவ ஹ்ரீத: க்லிச்யந் ஆரப்தம் அச்நுதே ॥ ௨௨௦

பூர்வவத் முன்போலே
அஹம் நான்
போக்தா இதி புசிக்கிறவனென்று
வ்யவஹர்த்தும் ச விவகாரம்பண்ணுவதற்கும்
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறான்

சிந்நநாஸ: இவ மூக்கறுந்தவன் போல
ஹ்ரீத: வெட்கத்தையும்
க்லிச்யந் துக்கத்தையும்உடையவனாகி
ஆரப்தம் பிராரப்தபோகத்தை
அச்நுதே புசிக்கிறான்.

அ-கை. ஆனாலிவனெப்படியாகிலும் புசிக்கட்டும், இந்த போக்திருத்துவத்தை, சாட்சியினிடத்தி லாரோபிக்க மாட்டானோவெனில்.

यथास्वस्यापिभोक्तृत्वंमन्तुञ्जिह्रेत्ययन्तथा ।
साक्षिण्यारोपयेदेतदितिकैवकथावृथा ॥
इत्यभिप्रेत्यभोक्तारमाक्षिपत्यविशंकया ।
कस्यकामायेतिततश्शारीरानुज्वरोनाहि ॥

யதா ஸ்வஸ்யாபி போக்த்ருத்வம் மந்தும் ஜிஹ்ரேத்யயம் ததா ।
ஸாக்ஷிண்யாரோபயேதேதத் இதி கைவ கதா வ்ருதா ॥ ௨௨௧
இத்யபிப்ரேத்ய போக்தாரம் ஆக்ஷிபத்யவிசங்கயா ।
கஸ்ய காமாயேதி ததஃ சாரீராநுஜ்வரோ நஹி ॥ ௨௨௨

அயம் இந்த ஜீவன்
ஸ்வஸ்ய அபி தனக்குக்கூட
போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை
மந்தும் எண்ணுவதற்கு
யதா எப்படி
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறானோ
ததா அப்படிக்கிருக்க (இவன்)

ஏதத் இந்தப்போக்திருத்துவத்தை
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
ஆரோபயேத் ஆரோபிப்பனென்று
இதி இப்படி
கா ஏவ சொல்லுகிறது
வ்ருதா வீணை
கதா கதையாயிருக்கிறது.

இதி — இத்தப்பிரகாரமாக
அபிப்ரேத்ய — மனதில் அபிப்பிராயம் வைத்து
கஸ்ய — யாருக்கு
போகாய இதி — போகநிமித்தமென்று
அவிஸம்ஶயா — சந்தேகமில்லாமல்தானே
போக்தாரம் — புசிக்கிறவனை
ஶ்ருதிராக்ஷிபதி — ஶ்ருதி ஆட்சேபிக்கிறது
தத: — ஆகையினாலே
ஶரீரதாபஜ்வர: — ஞானிக்கு சரீரத்தைக் குறித்து தாபம்
ந ஹி — இல்லையென்று சொல்லுகிறது

ஆகை. போக்திருத்துவம் ஆத்துமாவுக்கில்லையென்பது தெரிந்தது, சரீரதாபமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவிதமென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

स्थूलं सूक्ष्मं कारणञ्च शरीरं त्रिविधं स्मृतम् ।
अवश्यं त्रिविधोऽस्त्येव तत्र तत्रोदितो ज्वरः ॥
वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयः कोटिशस्तनौ ।
दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥
कामक्रोधाद्यशान्तिदान्त्याद्या लैङ्गदेहगाः ।
ज्वराह्येते निबाधन्ते ह्यात्मचाप्रासचानरं क्रमात् ॥
स्वं परञ्च न वेत्त्यात्मा विनष्ट इव कारणे ।
आगामिदुःखबीजञ्चेत्येतदिन्द्रेण दर्शितम् ॥

ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணஞ்ச ஶரீரம் த்ரிவிதம் ஸ்ம்ருதம் ।
அவஶ்யம் த்ரிவிதோऽஸ்த்யேவ தத்ர தத்ரோதிதோ ஜ்வர: ॥ ௨௨௩
வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்யவ்யாதய: கோடிஶஸ்தநௌ ।
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதயஸ்ததா ॥ ௨௨௪
காமக்ரோதாத்யஶாந்திதாந்த்யாத்யா லைங்கதேஹகா: ।
ஜ்வரா ஹ்யேதே நிபாதயந்த்யேவாத்மாநந்தரம் க்ரமாத் ॥ ௨௨௫
ஸ்வம் பரஞ்ச ந வேத்த்யாத்மா விநஷ்ட இவ காரணே ।
ஆகாமிது:கபீஜஞ்சேத்யேததிந்த்ரேண தர்ஶிதம் ॥ ௨௨௬

ஸ்தூலம் — தூலமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் — சூட்சுமமென்றும்
காரணஞ்ச — காரணமென்றும்
ஶரீரம் — தேகமானது
த்ரிவிதம் — மூன்றுவிதமாக
ஸ்ம்ருதம் — சொல்லப்படுகிறது
அவஶ்யம் — அவசியமாக
த்ரிவித: — மூன்றுதேகங்களும்
அஸ்தி. ஏவ — இருக்கவேஇருக்கின்றன
தத்ர தத்ர — அந்தந்த சரீரங்களிலே
உதித: — அதற்குயோக்கியமான
ஜ்வர: — ஜ்வரமானதுகாணப்படுகிறது

அ-கை. அதில் தூலசரீர ஜ்வரமேதெனில்.

வாதபித்தச்லேஷ்மஜந்யவ்யாதயஃ வா தபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்க ளுடைய விக்கிரபாசத்தா லுண்டா கின்றவைகளான வியாதிகள்
...யஃ கோடிவிதமாக
...தலை தூலத்திலுண்டாகின்றன

...துர்கந்தகுரூபத்வதாஹபங்கா தயஃ அதனாலுண்டுபண்ணப்பட் டதான துற்கந்தம், குரூபம், தா கம், மறித்தல் முதலான பீடைக ளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப் படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சுமசரீரத்தின் ஜ்வரமேதெனில்,

...தயா அப்படியே
காமக்ரோதாதயஃ காமக்குரோத மு தலானவைகளும்
சாந்த்யாத்யாஃ சமதமாதி சற்கு ணங்களும்
லிங்கதேஹகாஃ சூட்சும தேகத்தை யடைந்திருக்கிற
ஜ்வராஃ ஜ்வரங்கள்
த்வயே. அபி இவ்விரண்டுவித ஜ்வ ரத்திலும்
...ப்ராப்த்யா சாந்தியாதிக ளுடைய அப்பிராப்தியினாலும்கா மாதிகளின் பிராப்தியினாலும்
...னம் ஜீவனை
க்ரமாத் கிரமமாக
பாதயேதே பாதிக்கின்றன.
...ஜீவனானவன் சகலவித ஞான சூனியனாய்
காரணே காரணசரீரத்தில்ஒன்றும் அறியாமல்
விநஷ்டஃ இவ நாசமானவன்போல்
ஸ்வம் தன்னையும்
பரம். ச தனக்கன்னியமானவிஷய த்தையும்
ந. வேத்தி அறிகிறானில்லை
ஆகாமிதுஃகபீஜம். ச. இதி மறுநா ள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல் லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரண மாயிருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்த்தத்தை குருவா கிய பிர்மாவுக்கு முன்னே
இந்த்ரேண தேவேந்திரனாலே
தர்சிதம் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜ்வரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கை யாவெனில்.

एतेज्वराश्शरीरेषुत्रिषुस्वाभविकामताः ।
वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

ஏதேஜ்வராஶ்ஶரீரேஷுத்ரிஷுஸ்வாபாவிகாமதாஃ ।
வியோகேதுஜ்வரைஸ்தாநிஶரீராண்யேவநாஸதே ॥ ௨௨௭

...தே இந்தவிதமான
...ராஃ ஜ்வரங்களும்
த்ரிஷு. ஶரீரேஷு மூன்றுசரீரங் களிலே

ஸ்வாபாவிகா: சுபாவங்களாக இருக்கின்றனவென்று
ஜ்ஞேயா: அறியத்தக்கன
ஜ்வரை: இந்த ஜ்வரங்களினாலே
வியோகே. து பிரிந்திருக்கும்பட்சத்தில்
தாநி.ஶரீராணி.ஏவ அந்தசரீரங்களே
ந.ஸ்யுரேதே இருக்கமாட்டா.

அ-கை. இதற்குதிருஷ்டாந்த மேதெனில்.

तन्तोर्वियुज्येतपटोवालेभ्यःकंबळोयथा ।
मृदोघटस्तथादेहोज्वरेभ्योपीतिदृश्यताम् ॥

தந்தோர்வியுஜ்யேதபடோவாலேப்ய:கம்பலோயதா |
ம்ருதோகடஸ்ததாதேஹோஜ்வரேப்யோபீதித்ருஶ்யதாம் || ௨௨௮

பட: வஸ்திரமானது
தந்தோ: நூலுக்கு வேறாக எப்படி
ந. வியுஜ்யேத பிறிந்திருக்க மாட்டாதோ
கம்பல: கம்பிளியானது
வாலேப்ய: யதா மயிரைவிட்டெப்படி இருக்கமாட்டாதோ
கட: கடமானது
ம்ருத:மண்ணைவிட்டெப்படி யிராதோ
ததா அப்படி
தேஹா: இந்ததேகங்களும்
ஜ்வரேப்ய: அபி அவைகளுக்குச்சொன்ன ஜ்வரங்களைவிட்டு வேறாக
இதி.த்ருஶ்யதாம் ஓரிடத்திலும் காணப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜ்வரங்களில் ஆத்துமாவில் ஒன்றுவதில்லையோவெனில்.

चिदाभास[illegible]तःको[illegible]ज्वरोनास्तियताश्चितः ।
प्रकाशैक[illegible]भावत्वमेवदृष्टंनचेतरत् ॥
चिदाभासेप्यसंभाव्याज्वरास्साक्षिणिकाकथा ।

சிதாபாஸேஸ்வத:கோபிஜ்வரோநாஸ்தியதஶ்சித: |
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வமேவத்ருஷ்டம்நசேதரத் || ௨௨௯ ||
சிதாபாஸேப்யஸம்பாவ்யாஜ்வராஸ்ஸாக்ஷிணிகாகதா || ௨௩௦

யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
சிதாபாஸே ஜீவனிடத்திலேயே
க:அபி.ஜ்வர: ஒரு ஜ்வரமும்
ஸ்வத: சுபாவத்தினாலே
நாஸ்தி இல்லை (அறிவாயிருப்பதால்)
சித: அறிவாகிய இவனுக்கு
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வம்.ஏவ பிரகாசமே முக்கியமான சுபாவமாயிருக்கிறதே
த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.
இதரத்.ந.ச வேறே ஒன்றுங் காணப்படவில்லை
சிதாபாஸே.அபி சிதாபாசனிடத்திலேயுங்கூட

ஸத்யபாவாதி சம்பவியாததைகளான
ஜநாஃ இந்த ஜனங்கள்
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்லாரா
தெல்லாதில்
ஸா க்ஷா ஜோடாக வேண்டியதென்பதி
ருக்கிறது.

அ-கை. அப்போ உலகத்தில் அப்போ அனியாயமாய் காண்பிக்கிறதென்று அனுபவத்திற்குக் கதிபேதெனில், அதற்குக் கிளைக் காண்பிக்கிறார்.

एवमप्येकतांमेनेचिदाभासोह्यविद्यया ॥
साक्षीसत्यत्वमध्यस्यस्वेनोपेतेवपुस्त्रये ।
तत्सर्वंवास्तवंस्वस्यस्वरूपमितिमन्यते ॥

ஏவமப்யேகதாம்மேநேசிதாபாஸோஹ்யவித்யயா ।
ஸாக்ஷீஸத்யத்வமத்யஸ்யஸ்வேநோபேதேவபுஸ்த்ரயே ॥
தத்ஸர்வம்வாஸ்தவம்ஸ்வஸ்யஸ்வரூபமிதிமந்யதே ॥ ௨௧௧

ஏவம் அபி இந்தப்பிரகாரமிருந்தா[லும்]
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன்
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தினாலே
ஏகதாம் அதிஷ்டானுரோபங்களை யொன்றாக
மேநே எண்ணுகிறானன்றே
ஸாக்ஷிஸத்யத்வம் அதெப்படியென்றால், சாக்ஷியினுடையவாஸ்தவத்தன்மையை
அத்யஸ்ய ஆரோபணை தன்னிடத்தி[லேற்றிக்கொண்டு]
வபுஸ்த்ரயே மூன்று தேகங்களையும்
ஸ்வேந தன்னாலே
உபேதே ஒன்றுசேர்ந்த
தத்ஸர்வம் அந்த எல்லாமும்
ஸ்வஸ்ய தனக்கு
வாஸ்தவம் நிஜமான
ஸ்வரூபமிதி வடிவமென்று
மந்யதே எண்ணுகிறான்.

அ-கை. இப்படி யெண்ணுவதா லென்னகெடுதியெனில்.

एतास्मिन्भ्रान्तिकालेयंशरीरेपुज्वरस्त्वथ ।
स्वयमेवज्वरामीतिमन्यतेहिकुटुंबिवत् ॥

ஏதஸ்மிந்ப்ராந்திகாலேயம்ஶரீரேஷுஜ்வரத்ஸ்வத ।
ஸ்வயமேவஜ்வராமீதிமந்யதேஹிகுடும்பிவத் ॥ ௨௧௨

ஏதஸ்மிந் இந்த
ப்ராந்திகாலே மயக்கமான அவசரத்[தில்]
அயம் இந்த ஜீவன்
ஶரீரேஷு சரீரங்கள் [போது]
ஜ்வரத்ஸு அத தாபத்தையடையும்
ஸ்வயம் ஏவ தானே
ஜ்வராமி இதி தபிக்கிறேனென்று
குடும்பிவத் குடும்பி போலே
மந்யதே ஹி எண்ணுகிறானன்றோ.

அ-கை. குடும்பிதபிக்கிறதாவதெதெனில்.

पूर्वोत्तरसुतव्यस्तुतथान्यस्य यथा ।
मन्यतेपुत्रं तद्दासोऽयमितिमन्यते ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ உகக

[illegible] ... [illegible] ... ஜகத்தை ... துக்கத்தைக் ... [illegible] ... ஸாக்ஷி ... அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகதிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும்; விவேகதிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காரணமேதெனில்.

विविच्य भ्रान्तिसुप्तित्वा [illegible]मप्यगणयन्सदा ।
चिन्तयन्साक्षिणं [illegible]रमनुसंज्वरेत् ॥

விவிச்ய [illegible] ।
[illegible] அநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ உகச

விவிச்ய — [illegible] ... [illegible] ... ஸாக்ஷிணம் — சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்ட ... விஷயங்களை ... சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவன் ... காரணத்தினாலே ... அநுஸஞ்ஜ்வரேத் — தாபப்படுவன்.

அ-கை. மயக்கதிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானதிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अन्यथावस्तुसर्पादिज्ञानंहेतुःपलायने ।
रज्जुज्ञानेऽहिधीर्ध्वस्ताकृतमप्यनुशोचति ॥

அந்யதா வஸ்து ஸர்ப்பாதி ஜ்ஞாநம் ஹேதுப்பலாயநே ।
ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேऽஹிதீர்த்வஸ்தா க்ருதமப்யநுஶோசதி ॥ உகரு

...யதாவிருகவசுக்திஜ்ஞானம் கற்பித | னம் வந்தபோயானுல்
மான சர்ப்பம் சோரன் வெள்ளிமு | ஸுஷ்யீஜ்ஞூல பாம்பு முதலான விப
தலான மயக்கஞானமானது | ரீதஞானம் கெடும்பட்சத்தில்
வசாயஷிச ஒழிவதில் | கூாதம் அலி முன் ஒடி இடிப்பொடி
லேஷதஃ காரணமாயிருந்தது | த்துக்கொண்டதையும்பற்றி [ன்
ரஜ்ஜுஜ்ஞானே பழுதை முதலான ஞா | ஸநஃபுரவதி பச்சாத்தாபப்படுகிறு

அ-கை. சாக்ஷிபோனென்று ஒருதரம் அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்க டி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

मित्याभियोगदोषस्यप्रायश्चित्तत्वासिद्धये ।

क्षमापयन्निवात्मानंसाक्षिणंशरणंगतः ॥

மித்யாபியோகதோஷஸ்யப்ராயஶ்சித்தத்வஸித்தயே |

க்ஷமாபயந்நிவாத்மாநம்ஸாக்ஷிணம்ஶரணம்கத: || ௨௩௬

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய யோக்கிய னிடத்தில்ஒருதிருட்டை வெகுநா ளாயாரோபித்து வந்தவன் அவனை யோக்கியனென்றுஅறிந்தபிறகுஅ தற்குஅனந்தவிதமான
ப்ராயஶ்சித்தஸித்தயெபிராயச்சித்தம் செய்துஅந்ததோஷத்தைநிவர்த்தி க்கும்பொருட்டு
க்ஷமாபயந் இவ அவனைநல்வார்த்தை சொல்வதுபோல்
ஆத்மாநம் ஸாக்ஷிணம் ஶரணம் கத: தானுயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரை யிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொ ன்ன தோஷம்போகும் நிமித்தம்அ டிக்கடி நான்சாட்சியென்று சரணு கதிபண்ணுகிறுன்.

அ-கை. அன்னியனிடத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பட்சத்தில், அ ப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே ஆத்துமா தானுயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்வார்த்தை சொல்லவேண்டி யது யுக்தமில்லையேயெனில்.

आवृत्तपापनुत्यर्थस्नानाद्यावर्तते यथा ।

आवर्तयन्निवध्यानंसदासाक्षिपरायणः ॥

ஆவ்ருத்தபாபநுத்த்யர்த்தம்ஸ்நாநாத்யாவர்த்ததேயதா |

ஆவர்த்தயந்நிவத்யாநம்ஸதாஸாக்ஷிபராயண: || ௨௩௭

ஆவ்ருத்தபாபநுத்த்யர்த்தம் ஒருபுருஷ னே அறியாதகாலத்தில் தான் செ ய்த பாபம்போகும்நிமித்தம்
ஸ்நாநாதி ஸ்நானம் முதலான அனேக பிராயச்சித்தத்தை
யதா எப்படி
ஆவர்த்ததே செய்து கொள்ளுனே
த்யாநம் அப்படி இந்த ஜீவனும் சாக்ஷி யினிடத்தில்வெகுகாலமாய் சம்சா ரித்துவாதிஆரோபதோஷம் நிவர் த்தியின்பொருட்டு
ஸதா எப்போதும்

ஆவர்த்தயந். ஆவர்த்தி பண்ணுகிறவன்போல | ஸாக்ஷீவாராயணः சாட்சியே கதியென்று அனுசந்தானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், இதுவரையில் இந்தஜீவன் தன் பிரக்கியாதியைச் சொல்லியிப்போது அப்படிச்சொல்வதற்கு லஜ்ஜைப்படுவானேனெனில்.

उपस्थकुष्ठिनीवेश्याविलासेषुविलज्जते ।
जानतोऽग्रेतथाभासःस्वप्रख्यातौविलज्जते ॥

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யாவிலாஸேஷுவிலஜ்ஜதே ।
ஜாநதோऽக்ரேததாபாஸஃஸ்வப்ரக்யாதௌவிலஜ்ஜதே ॥ ௨௬௮

உபஸ்தகுஷ்டிநீவேஶ்யா குகியத்தில் குஷ்டம் பிடித்த தாசி
ஜாநதः அறிந்தவர்
அக்ரே முன்பாக
விலாஸேஷு அபிநயங்கள்செய்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கத்தை யெப்படி அடைவளோ
ததா அப்படி
ஆபாஸः சிதாபாசனும்
ஸ்வப்ரக்யாதௌ தத்துவஞானத்திற்கு முன்னே தன்னுடைய கருத்திருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச் சொல்வதில்
விலஜ்ஜதே வெட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. சிதாபாசன் அடிக்கடி தேகத்திரயங்களையும் நானல்லவென்று சொல்வதற்குக் காரணமேதெனில்.

गृहीतोब्राह्मणोम्लेच्छैःप्रायश्चित्तञ्चरन्पुनः ।
म्लेच्छैस्संकीर्यतेनैवतथाभासश्शरीरकैः ॥

க்ருஹீதோப்ராஹ்மணோம்லேச்சைஃப்ராயஶ்சித்தஞ்சரந்புநஃ ।
ம்லேச்சைஸ்ஸங்கீர்யதேநைவததாபாஸஶ்ஶரீரகைஃ ॥ ௨௬௯

ம்லேச்சைः துலுக்கர்களாலே
க்ருஹீதः இழுத்துக்கொண்டுபோன
ப்ராஹ்மணः பிராமணனானவன்
ப்ராயஶ்சித்தம் வெகுவிதமான பிராயச்சித்தங்களை
சரந் வெகுசிலவு செய்து பண்ணின பார்ப்பான்
புநः பிற்பாடு
ம்லேச்சைः துலுக்கர்களோடே
ந ஸங்கீர்யதே ஏவ எப்படி சேரமாட்டானோ
ததா அப்படி
ஆபாஸः சிதாபாசனும்
ஶரீரகைः தேகத்திரயங்களோடே அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவைகளை தானென்று மயங்கி, வெகுகாலத்திற்குபின் சாதனசதுஷ்டய சற்குருசேவையால், சிரவணாதிகளைச்செய்து, சாட்சியே நானென்றறிந்தபின் தேகாதிகளோடே மறுபடியொருக்காலும் சேரான்.

அ-கை. ஐயா இப்படி ஞானி நடுங்கிக்கொண் டிருப்பனென்று சொன்ன தைப் பார்க்கும்போது இவரைக்காட்டிலும் நிர்சிந்தையா யிருக்கிற அஞ்ஞானி தாழ்வில்லையேயெனில்.

यौवराज्येस्थितोराजपुत्रस्सांम्राज्यवांछया ।
राजानुकारीभवतितथासाक्ष्यनुकार्ययम् ॥

யௌவராஜ்யே ஸ்திதோ ராஜபுத்ரஸ் ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா ।
ராஜாநுகாரீ பவதி ததா ஸாக்ஷ்யநுகார்யயம் ॥ ௨௭௦

யௌவராஜ்யே யுவராஜ்ஜியபட்டத்தில்
ஸ்திதஃ இருக்கிற
ராஜபுத்ரஃ ராஜகுமாரன்
ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா அந்த சாம்ராஜ்ஜியவாஞ்சையினாலே
ராஜாநுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்துக்கொண்டே [ஞே
பவதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிறா
ததா அப்படி
அயம் இந்த ஜீவனும்
ஸாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியை யனுசரித்திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்ஜியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அனுசந்தானத்தினால் என்ன பலமெனில்.

योब्रह्मवेदब्रह्मैवभवत्येषइतिश्रुतिम् ।
श्रुत्वातदेकचित्तस्सन्ब्रह्मवेत्तिनचेतरत् ॥

யோ ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவத்யேஷ இதி ஶ்ருதிம் ।
ஶ்ருத்வா ததேகசித்தஸ்ஸந் ப்ரஹ்ம வேத்தி ந சேதரத் ॥ ௨௭௧

யஃ எவன்
ப்ரஹ்ம வேத பிர்மமேநானென்றறிகிறா [ஞே
ஏஷஃ அந்த
ப்ரஹ்ம ஏவ இவன் பிர்மமாகவே
பவதி. இதி ஆகிறானென்ற
ஶ்ருதிம். ஶ்ருத்வா சுருதியைக்கேட்டு
ததேகசித்தஃ ஸந் அந்த பிர்மத்திலேயே முக்கியசித்தனாய்
ப்ரஹ்ம வேத்தி பிர்மத்தையே கம்பீரமாயறிகிறான்
இதரத். ந. வ பிர்மத்திற்கு வேறான துவைதத்தை யறிகிறானில்லை.

வி-ம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிர்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருதயகிரந்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறானென்றும், இவன்துக்கத்தையும், பாபத்தையும் தாண்டுகிறானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிர்மஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகிறதாயிருப்பதால், யாராகிலுந்தான்சாக மருந்து குடிப்பனோவெனில்.

देवत्वकामाह्यग्न्याद्यौप्रविशन्तियथातथा ।
साक्षित्वेनावशेषायस्वविनाशंसवांछति ॥

தேவத்வகாமாஹ்யக்ந்யாத்யௌப்ரவிஶந்தியதாததா ।
ஸாக்ஷித்வேநாவஶேஷாயஸ்வவிநாஶம்ஸவாஞ்ச்சதி ॥ ௨௬௨

தேவத்வகாமா: தேவனாகவேண்டுமென்றிச்சித்தவர்கள்
அக்ந்யாத்யௌ அக்கினியிலும், கங்கையிலும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில் பயமன்றியில்
யதா எப்படி
ப்ரவிஶந்தி பிரவேசிக்கிறார்களோ
ததா அப்படி
ஸாக்ஷித்வேந சாட்சிவடிவமாக
அவஶேஷாய மீதமாகும்பொருட்டு
ஸ்வவிநாஶம் தன்னுடையகருத்திருத்துவநாசத்தை
ஸ: அந்த ஜீவன்
வாஞ்ச்சதி இச்சிப்பானன்றோ.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானிகள்ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वंनैवमुञ्चति ।
तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவத்ஸ்வதேஹதாஹ:ஸ்யாந்நரத்வம்நைவமுஞ்சதி ।
தாவதாரப்ததேஹ:ஸ்யாந்நாபாஸத்வவிமோசநம் ॥ ௨௬௩

யாவத் எதுவரையில்
ஸ்வதேஹதாஹ:. ஸ்யாத் தன்னுடைய தேகம் தகிக்கப்படுமோ
தாவத் அதுவரையில்
நரத்வம் மனுஷத்தன்மை
ந. ஏவ முஞ்சதி. விடவே மாட்டாது
அதுபோல
ஆரப்ததேஹ:. ஸ்யாத் ஞானிக்குப்பிராரப்ததேகமிருக்கும்வரை
ஆபாஸத்வவிமோசநம். ந உலகத்தாரிவனை ஜீவனென்று விவகரிக்கிற சொல்லுக்கு விமோசனம்கிடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்காரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்ற விபரீதத்தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिश्शनैरेवोपशाम्यति ।
पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षिप्तोरगीभवेत् ॥
एवमारब्धभोगोपिशनैश्शाम्यतिनोहठात् ।
भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேபிகம்பாதிஶ்ஶநைரேவோபஶாம்யதி ।
புநர்மந்தாந்தகாரேஸாரஜ்ஜு:க்ஷிப்தோரகீபவேத் ॥ ௨௬௪

[illegible]

[illegible] । ௯௭ ॥

[illegible] பழுதையென்ற

ஞானம் வந்தாலும்

[illegible] தடிக்கும் முதலானது

[illegible] பொய்பொய்யே

[illegible] [illegible]

[illegible] மறுபடி. (இருக்காம்)

[illegible] சந்தியாகால இருட்டில்

போகும்போது

[illegible] அந்தப்பழுதையானது

[illegible] மறைபட்டு

[illegible] பாம்புபோலத்தோன்றுகிறது

[illegible] இப்படி.

[illegible]

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதவிஷயங்கள் [illegible] தத்துவஞானம் [illegible] கெட்டுப்போகுமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःस्मृता ॥

[illegible] ।

[illegible] । ௯௮ ॥

[illegible] இவ்வளவு

[illegible] அபராதத்தினாலே

[illegible] [illegible]

[illegible]

காஞானம்

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

அ-கை. [illegible] [illegible] னகம்பஞானிகளிருக்கட்டும், [illegible] காட்டியபடி, சான்தசமனென் [illegible] காணப்படவில்லையேயெனில்.

दशमेपिशिरस्ताडंकुर्वन् बुध्वानरोऽस्थिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

[illegible]

[illegible]

दशमामुनिवृत्तेननातोहर्षोव्रणस्यथाम् ।
निरोधत्वेमुनिवृत्तमनशामारब्धदुःखिनाम् ॥

[illegible]

[illegible]

वनाभावाग्नदान्यामस्तदाभूर्याविविन्त्यनाम् ।
रम्यमर्त्वाद्विनभुङ्क्ष्यवोभूयोगथानथा ॥

ஏவஸாரப்தகாமோவிஶ்ரேஸ்ந்தாஸமாக்ஷிம் |
கோபுகாஸேஸ்சிதுக்க சேதஸ்தோநாஸதிதோஸ்ராகே || உ௪ரு||

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநே.ஃவி பழுதையென்ற ஞானம் வந்தாலும்
கம்பாதி: நடுக்கம் முதலானது
மந்தேந: ஏவ மெள்ளமெள்ளவே
உபஶாம்யதி உபசமனத்தையடைகிற
புநம் மறுபடி (ஒருக்கால்) [து
மந்தாந்தகாரே சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது
ஸா. ரஜ்ஜு: அந்தப்பழுதையானது
க்ஷிப்தா: மறைபட்டு
உரகீ பாம்புபோலதோன்றுகிறது
ஏவம் இப்படி

ஆரப்தகாம: ஃவி பிராரப்தகர்மத்தால் ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட சுகதுக்காதி போகமும்
மந்தம் மெள்ளமெள்ள
ஶாம்யதி சமனமடையும்
ந ஸா. ஸமாக: பலாத்காரமாக உடனே சமனமாகாது
போகாவஸே பிராரப்தபோகம் புசிக்குங்காலையில்
ஸதாசித் ஒருக்கால்
மநு. உத்பூதி. ஐதி நான்மனிதனென
ஸாஸதே தோன்றும். [ன்று

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயிற்றேயானால் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நைதாவதாபராதேநதத்வஜ்ஞாநம்விநஶ்யதி |
ஜீவந்முக்திவ்ரதம்நேதம்கிந்துவஸ்துஸ்திதிஃகலு || உ௪௬

ஏதாவதா இவ்வளவு
அபராதேந அபராதத்தினாலே
தத்வஜ்ஞாநம் குருமுகமாய் (மகாவாக்கியவிசாரஜன்னியமான) சாக்ஷாத்காரஞானம்
ந. விநஶ்யதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவந்முக்திவ்ரதம் ஜீவன்முக்தியென்கிறவிரதமானது

இதம் ந இப்படி (யொருக்கால் நான்மனிதனென்று தவறிச்சொல்லுவதால், கெடுதியடைகிறதல்ல
கிந்து பின்னையோவென்றால்
வஸ்துஸ்திதி: கலு வஸ்துமாத்திரம் நானென்ற உரைப்பன்றோ (தத்துவஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)

அ-கை. ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தலத்தில் பிராந்திநிவர்த்தியாயும், அதின்காரியமான கம்பனாதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நீயேதசமனென்று காட்டியபடி, நான்தசமனென் றறிந்தபிற்பாடுஅழுகை முதலானது ஒன்றும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

दशमोपिशिरस्ताडंरुदन् बुध्वानरोदिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

தசமோபிசிரஸ்தாடம் ருதந் புத்வாநரோதிதி ।
சிரோவ்ரணஸ்துமாஸேந சநைஸ்ஸாம்யதி நோ ததா ॥ உசஎ

தசம:, அபி தசமன் தான் தசமனென்று
புத்வா அறிந்தபின்
ருதந் (ஸந்) விசனப்பட்டவனாக
சிரஸ்தாடம் தலையிலடித்துக்கொள்ளுகிறது முதலானதை
நரோதிதி ரோதனத்தைப்பண்ணுகிறதில்லை

சிரோவ்ரண: து சிரசில் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண்மாத்திரம்
மாஸேந மாசக்கிரமத்தில்
சநை: மெள்ளமெள்ள
சாம்யதி ஆறுகிறது
ததா ந அப்பொழுதே புண் ஆறுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்தக்துக்கம் தோற்றுமானால், ஆறுவதவஸ்தையான துக்கநிவர்த்தி ரூபமானஜீவன் முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलाभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।
तिरोधत्तेमुक्तिलाभस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

தசமாம்ருதிலாபேந ஜாதோ ஹர்ஷோ வ்ரணவ்யதாம் ।
திரோதத்தே முக்திலாபஸ்ததா ப்ராரப்தது:கிதாம் ॥ உசஅ

தசமாம்ருதிலாபேந தசமன், தசமனானவன் தான்சாகவில்லையென்று தானான தசமனைச் சாகாமல்கண்டலாபத்தால்
ஜாத: உண்டான
ஹர்ஷ: சந்தோஷமானது
வ்ரணவ்யதாம் முன்னிடித்துக்கொண்டபுண் வேதனையை

திரோதத்தே (எப்படி) மறைத்துப்போடுமோ
ததா அப்படி
முக்திலாப: நான்பிர்மமென்றறிந்த சந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இந்த ஜீவன்முக்திலாபமானது
ப்ராரப்தது:கிதாம் பிராரப்தகர்மத்தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறிதும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன்முக்தினிரதமானது, இப்படி பிராரப்தக்துக்கம் தோற்றவதினால், கெடாதென்றால். மறுபடி அனுத்துமாத்தியாச பொருக்கால்வந்தாலோவெனில்.

व्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।
रससेवीदिनेभुङ्क्तेभूयोभूयोयथातथा ॥

வ்யவஸ்தாபாவாத்யதாத்யாஸஸ்ஸ்யாத்புநர்விவிக்தாம் ।
ரஸஸேவீ திநே ஸேவேத்புந: புநர்யதா ததா ॥ ௨௫௨ ॥

வ்யவஸ்தாபாவாத் கட்டுப்பாடான யாதொருவிரதமில்லாமையால்
யதா எப்போ
அத்யாஸ: அனாத்துமாவில்ஆத்துமபுத்தியுண்டாமோ
ததா அப்போ
புந: மறுபடி [ப்பிரிக்கத்தக்கது
விவிக்தாம் ஆத்துமானாத்துமாக்களை
யதா எப்படி
ரஸஸேவீ சிதத் குளிகையான ரசத்தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசிவியாதி நிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடியது ஒருக்காலுண்டானால்
புந: புந: மறுபடி மறுபடி
ததா அப்படியே
திநே தினந்தோறும்
ஸேவதே அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடுகிறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிராரப்தகர்மபலம் எதினால்நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौषधेनायंदशमस्स्वव्रणंयथा ।
भोगेनशमयत्वैतत्प्रारब्धंमुच्यतेतथा ॥

ஶமயத்யௌஷதேநாயம்தஶமஸ்ஸ்வவ்ரணம்யதா ।
போகேநஶமயித்வைதத்ப்ராரப்தம்முச்யதே ததா ॥ ௨௫௩

அயம் இந்த
தஶம: தசமனானவன்
ஔஷதேந ஔஷதத்தினாலே முன்னிடித்துக்கொண்டதினாலுண்டான
ஸ்வவ்ரணம் தன்னுடைய இரணத்தை
யதா எப்படி
ஶமயதி ஆற்றிக்கொள்ளுகிறானோ
ததா அப்படி
ஏதத் இந்த
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மத்தையும்
போகேந புசிப்பினாலே
ஶமயித்வா சமனம்பண்ணி
முச்யதே முக்தனாகிறான்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிறார். இன்னும் விஷயத்திலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्नितिवाक्योक्तश्शोकमोक्षउदीरितः ।
आभासस्यह्यवस्थैषाषष्ठीतृप्तिस्तुसप्तमी ॥
सांकुशाविषयैस्तृप्तिरियंतृप्तिर्निरंकुशा ।

கிமிச்சந்நிதிவாக்யோக்தஶ்ஶோகமோக்ஷஉதீரித: ।
ஆபாஸஸ்யஹ்யவஸ்தைஷாஷஷ்டீத்ருப்திஸ்துஸப்தமீ ॥ ௨௫௪

ஸாவதிஸ்ஸா விஷயேப்யஸ் த்ருப்திரியம் த்ருப்திர்நிரவதிஸ்ஸா ॥ உருக ॥

கிம் ஏதை [ன்ற
ஜிஜ்ஞாஸ்ய ஜி இச்சிக்கப்போகிறனெ
வாக்யார்த்த: வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஶோகநிவர்த்தக: துக்கநிவர்த்தியானது
உதீரித: சொல்லப்பட்டது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ஏஷா. ஷஷ்டீ. ஸர்வஸ்ய ஹி இதுஆறு
ஏதவஸ்தையென்றறி
ஸப்தமீ. த்ருப்தி: க இனி ஏழாவது அவஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
விஷயேப்ய: விஷயங்களினாலே
த்ருப்தி: வருகிற திருப்தியானது
ஸாவதி: தடையோடேகூடியது
இயம். த்ருப்தி: இந்த திருப்தியானது
நிரவதி: தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கிப்படி திருப்தி எதினாலுண்டாகிறதெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतृप्यति ॥

க்ருதங்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவத்ருப்யதி ॥ உருஉ

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியயாவும்
க்ருதம் பண்ணப்பட்டதாயிற்று [ம்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியயாவு
ப்ராப்தம் அடையப்பட்டதாயிற்று
இதி ஏவ இப்படிநிச்சயித்திருப்பதே
த்ருப்யதி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கிருதகிருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமுடிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யைமுக்தேஶ்சஸித்தயே ।
பஹுக்ருத்யம்புராஸ்யாபூத்தத்ஸர்வமதுநாக்ருதம் ॥ உருங

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யை இகலோகபரலோக போகசமூகங்கள் சித்திக்கும் பொருட்டும்
முக்தே: ச மோட்சத்தினுடைய
ஸித்தயே சித்தியின்பொருட்டும்
புரா முன்னே
அஸ்ய இந்த எனக்கு
பஹுக்ருத்யம் வெகுகாரியம்
அபூத் செய்யவேண்டியிருந்தது
தத்ஸர்வம் அந்தசமஸ்தமும்
அதுநா இப்போது
க்ருதம் தன்னைவிடவேறில்லாமல் தானாய்ப்போய்விட்டதால் செய்யப்பட்டதாயிற்று.

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவையற்றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवंतृप्यतिनित्यशः ॥

தச்சைதத்க்ருதக்ருத்யத்வப்ரதியோகிபுரஸ்ஸரம் ।
அநுஸந்தததேவாயமேவம்த்ருப்யதிநித்யசஃ ॥ ௨௫௪

தச்ச ஏதச்ச அந்த இந்த
க்ருதக்ருத்யத்வ கிருதகிருத்தியத்துவம் தனக்குவந்திருப்பதையும், அப்படி வராத அஞ்ஞானிகளான
ப்ரதியோகிபுரஸ்ஸரம் அவர்களை எதிரிகளாகப்பார்த்துக்கொண்டே
அயம் இந்த ஞானி
அநுஸந்தததேவ அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே
ஏவம் இப்படி
நித்யசஃ நித்தியமும்
த்ருப்யதி திருப்தியாயிருக்கிறான்.

அ-கை. அப்படியவன் அனுசந்தானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

दुःखिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥

துஃகிநோऽஜ்ஞாஸ்ஸம்ஸரந்துகாமம்புத்ராத்யபேக்ஷயா ।
பரமாநந்தபூர்ணோஹம்ஸம்ஸராமிகிமிச்சயா ॥ ௨௫௫

துஃகிநஃ துக்கிகளாக
அஜ்ஞாஃ அஞ்ஞானிகள்
புத்ராத்யபேக்ஷயா பிள்ளைமுதலானவர்களைக்குறித்து
காமம் மிகவுமவர்களைகாப்பாற்றவேண்டுமென்ற ஆசையாலும்
ஸம்ஸரந்து உழவாதி சம்சாரத்திலலை[ந்]யட்டும்
பரமாநந்தபூர்ணஃ பரமானந்தபூர்ணனான
அஹம் நான்
கிம் என்ன
இச்சயா இச்சையினாலே
ஸம்ஸராமி சம்சாரம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. இனிகர்மியைப்பார்த்து அனுசந்தானம் பண்ணுகிறதாவது யேபதெனில்.

अनुतिष्ठन्तुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥

அநுதிஷ்டந்துகர்மாணிபரலோகயியாஸவஃ ।
ஸர்வலோகாத்மகஃகஸ்மாதநுதிஷ்டாமிகிம்கதம் ॥ ௨௫௬

பரலோகயியாஸவஃ அமிருதபானம் ரம்பாசம்போகாதி விஷயசுகத்தையுடையதாயிருக்கிறபரலோகத்தையடையவேண்டுமென்று இச்சையுள்ள ஜீவர்கள்
கர்மாணி அதற்கேற்ற ஜோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களை
அநுதிஷ்டந்து அனுஷ்டானம்பண்ணட்டும்
ஸர்வலோகாத்மகஃ சர்வலோகமுமான நான்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
கிம் என்ன
கதம் எப்படி
அநுதிஷ்டாமி அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன்.

ஆ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அனுசந்தானமெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतांतेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।
येत्राऽधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாசக்ஷதாந்தெஶாஸ்த்ராணிவேதாநத்யாபயந்துவா ।
யெத்ராऽதிகாரிணொமெதுநாதிகாரொऽக்ரியத்வத꞉ ॥ ௨௫௭

யெ அத்ர — யார் இதில்
அதிகாரிண꞉ — இந்திராதிபதங்களை யடைய விருப்ப முள்ளவர்களாயிருக்கிற அதிகாரிகளோ
தெ — அவர்கள்
ஶாஸ்த்ராணி — சாஸ்திரங்களை
வ்யாசக்ஷதாம் — நன்றாகப்படிக்கட்டும்
வெதாந் — வேதங்களை
அத்யாபயந்து வா — அத்தியயனமாவது பண்ணட்டும்
அக்ரியத்வத꞉ — கிரியையில்லாதவனானதால்
மெ து — எனக்கு
அதிகார꞉ — அவைகளில் அதிகாரம்
ந — இல்லை.

ஆ-கை. ஐயா நீர் இகலோககிருத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோக கிருத்தியமான ஸ்நானசவுசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரகிருத்தியங்கள் எனக்கென்னமா யில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராபிக்ஷெஸ்நாநஶௌசெநெச்சாமிநகரொமிச ।
த்ரஷ்டாரஶ்செத்கல்பயந்திகிம்மெஸ்யாதந்யகல்பநாத் ॥ ௨௫௮
குஞ்ஜாபுஞ்ஜாதிதஹ்யெதநாந்யாரொபிதவஹ்நிநா ।
நாந்யாரொபிதஸம்ஸாரதர்மாநெவமஹம்பஜெ ॥ ௨௫௯

நித்ரா — நித்திரையையும்
பிக்ஷெ — பிட்சையையும்
ஸ்நாநஶௌசெ — ஸ்னானத்தையும், சவுசத்தையும்
ந இச்சாமி ச — நானிச்சிக்கவுமில்லை
ந கரொமி — நான் பண்ணவுமில்லை
த்ரஷ்டார꞉ செத் — பார்க்கிறவர்கள் வேண்டுமானால்
கல்பயந்தி — கற்பிக்கட்டும்
அந்யகல்பநாத் — அன்னியர்களுடைய கற்பனையால்
மெ — எனக்கு
கிம் ஸ்யாத் — என்னகுறைவுண்டாகிறது
அந்யாரொபிதவஹ்நிநா — அன்னியர்களாலேஆரோபிக்கப்பட்ட நெருப்பிலே

மஹாஜாவ ஈஜாதிகுத்துமணிச்செய்யி
ன்பூங்கொத்து முதலானது [illegible]
ந உஹெநூத (எப்படி.) தகிக்கப்பட [illegible]
மாட்டாதோ [illegible]
சுநூரஷெநாவிக ஸாஸாரய [illegible]

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணம் [illegible]
வெனில்.

शृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ॥

ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தே ஜாநந்கஸ்மாச்ச்ருணோம்யஹம் ॥

அஜ்ஞாததத்வாஃ ஆத்துமாத்துமவடி
வத்தை அறியாதவர்களான [illegible]
தெ அவர்கள் [illegible]
ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம் [illegible]
பண்ணட்டும் [illegible]

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் [illegible]

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம் ஸம்ஶயாபந்நா ந மந்யேஹமஸம்ஶயஃ ॥

ஸம்ஶயாபந்நாஃ நான் பிரமமோ ஆத்ம
வோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள் [illegible]
மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம்
முதலான யுக்தியால் மனனம் [illegible]

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டும் [illegible]

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥

விபர்யஸ்தோ நிதித்யாஸேத் கிம் த்யாநமவிபர்யயாத் ।
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் ந கதாசித்பஜாம்யஹம் ॥

விபர்யஸ்தஃ விபரீதபாவனையுள்ளவன் [illegible]
நிதித்யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்
ணத்தக்கது [illegible]
அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லா [illegible]
த்யாநம் நமக்கு தியானம் [illegible]
கிம் என்னத்திற்குவேண்டும் [illegible]

[illegible]

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासंचिराभ्यासवासनातोऽवकल्पते ॥

[illegible]

[illegible]

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

[illegible]

[illegible]

विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टंचेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

[illegible]

[illegible] ஆதித்துமனிச்செடிமி [illegible] முதலானது [illegible] (எப்படி) தகிக்கப்பட [illegible] [illegible] ஸம்ஸாரயேதாநு | (அப்படி) அன்னியர்களாலே என்ன... டத்திலாரோபித்த சம்சார தர்ம... ஆஹம் நான் [களைக்குறித்த... ஏவம் அவர்கள்சொல்லுகிறபடி ந ஹிஜ கர்த்தாவென்றெண்ணேன்...

ஆ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்கு பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

श्रृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजाननूकस्माच्छ्रणोम्यहम् ॥
ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தேஜாநந்கஸ்மாச்சூணோம்யஹம் ।

அஜ்ஞாததத்வா: ஆத்துமானத்துமவடி [illegible] அறியாதவர்களான தே அவர்கள் ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம் பண்ணட்டும் | ஜாநந் ஆத்துமாவைத்தானென்றறி... அஹம் நான் (திருக்கி... கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால் ஶ்ருணோமி சிரவணம்பண்ணப்போ... கிறேன்.

ஆ-கை. மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
மந்யந்தாம்ஸம்ஶயாபந்நாநமந்யேஹமஸம்ஶய: ॥ ௨௯௦ ॥

ஸம்ஶயாபந்நா: நான் பிர்மமோ அல்லவோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள் மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம் முதலான யுக்தியால் மனனம்பண் | ணக்கடவர்கள் அஸம்ஶய: சம்சயமில்லாதஅறிவாகிய... அஹம் நான் [லை... நமந்யே மனனம்பண்ணத்தேவை யில்...

ஆ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
விபர்யஸ்தோநிதித்யாஸேத்கிம்த்யாநமவிபர்யயாத் ।
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம்நகதாசித்பஜாம்யஹம் ॥ ௨௯௧

விபர்யஸ்த: விபரீதபாவனையுள்ளவன் நிதித்யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்ணத்தக்கது [illegible]த்தினாலே அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லா ததினால் நமக்கு தியானம் கிம் என்னத்திற்குவேண்டும் | தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் தேகமேநானென்கிறவிபரீதத்தையும், ஜகத்து சத்தியமென்கிற விபரீதத்தையும் கதாசித் ஒருக்காலும் அஹம் நான் ந பஜாமி எண்ணமாட்டேன்.

அ-கை. விபரீதபாவனை உமக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறீரெனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासञ्चिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

அஹம்மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹாரோவிநாப்யமும் |
விபய்யாஸஞ்சிராப்யஸ்தவாஸநாதோऽவகல்பதே || ௨௯௨

அமும் இந்த	அஹம் நான்
விபய்யாஸம் விபரீதபாவனை	மநுஷ்யஇத்யாதிவ்யவஹார: மனுஷனென்றுசொல்லுகிற இவை முதலானவிவகாரமானது
விநா அபி இல்லாமலிருந்தாலும்	அவகல்பதே குலாலச்சக்கிரம்போலே கற்பிக்கப்படுகிறது.
சிராப்யஸ்தவாஸநாத: வெகுகாலம் பழக்கப்பட்டவாசனையால்	

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்காகவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த்திக்க பிர்மத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

ப்ராரப்தகர்மணிக்ஷீணேவ்யவஹாரோநிவர்த்ததே |
கர்மாக்ஷயேப்யஸௌநைவஶாம்யேத்த்யாநஸஹஸ்ரத: || ௨௯௩

ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மமான	அஸௌ இந்தவிவகாரம்
க்ஷீணே க்ஷயிக்கும்பட்சத்தில் [து	த்யாநஸஹஸ்ரத: ஆயிரம்தியானத்தினாலும்
வ்யவஹார: விவகாரமானது	ஶாம்யேத் ந ஏவ ஒருநாளும் நிவர்த்தியாகவேமாட்டாது.
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகும்	
கர்மாக்ஷயே அபி கர்மம் க்ஷயிக்காதபட்சத்தில்	

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாயிருக்கிறதேயெனில்.

विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

விரலத்வம்வ்யவஹ்ருதேரிஷ்டஞ்சேத்த்யாநமஸ்துதே |
அபாதிகாம்வ்யவஹ்ருதிம்பஶ்யந்த்யாயாம்யஹம்குத: || ௨௯௪

[illegible] பிரகாரமானது
[illegible] ஞானத்திற்குவி
[illegible] ரோதமில்லாமல்
[illegible] காரிகமான
[illegible] மானது
[illegible]
[illegible]

ஸ்வஸ்ருதிஃ சாட்சித்துவ ஞானத்திற்கு விவகாரத்தை
அவாயிகாம் விரோதமில்லாமல்
வஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
அஹம் நான்
காதஃ என்னத்திற்காக
த்யாயாமி தியானம்பண்ணப்போகிறேன்.

[illegible] தியானம் வேண்டாதபோனாலும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமாதியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिण: ॥

விக்ஷேபோ நாஸ்தி யஸ்மாந்மே ந ஸமாதிஸ்ததோ மம ।
விக்ஷேபோ வா ஸமாதிர் வா மநஸஸ்ஸ்யாத் விகாரிணஃ ॥ ௨௬௫

[illegible] காரணத்தினாலே
[illegible] எனக்கு
விக்ஷேபஃ விட்சேபமானது
[illegible] இல்லையோ
ததஃ ஆகையினாலே
மம எனக்கு
ஸமாதிஃ சமாதியும்

ந இல்லை
விக்ஷேபஃ வா விட்சேபந்தானென்ன
ஸமாதிஃ வா சமாதிதானென்ன
விகாரிணஃ இந்தஇரண்டும்விகாரியான
மநஸஃ மனதிற்கே
ஸ்யாத் இருக்கிறது (நிர்விகாரியான எனக்கில்லை.

[illegible] சமாதிபலமான அனுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्यकोवामेऽनुभव:पृथक् ।

நித்யாநுபவரூபஸ்ய கோ வா மேऽநுபவஃ ப்ருதக் ।

[illegible] நித்தியானு [illegible] எனக்கு

ப்ருதக் வேறாக
அநுபவஃ அனுபவமானது
கஃ வா எங்கே இருக்கிறது.

[illegible] கடைசியில் தீர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चय: ॥

க்ருதம் க்ருத்யம் ப்ராபணீயம் ப்ராப்தமித்யேவ நிஶ்சயஃ ॥ ௨௬௬

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது
க்ருதம் பண்ணப்பட்டது
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது

ப்ராப்தம் அடையப்பட்டது
இதி ஏவ இப்படியே
நிஶ்சயஃ (நம்முடைய) நிச்சயம்சுபாவ சித்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பாமரவிவகாரமுதல், ஆத்துமானுபவம்வரையி லுள்ள சகலகிருத்தியத்தையும் அங்கீகரியாத பட்சத்தில், தோன்றினபடிநிய மமில்லாமல் திரிகிறதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

வ்யவஹாரோலௌகிகோவாஶாஸ்த்ரீயோவாந்யதாபிவா ।
மமாகர்துரலேபஸ்யயதாரப்தம்ப்ரவர்த்ததாம் ॥ ௨௯௭

அகர்த்து: அகர்த்தாவாயும்
அலேபஸ்ய அசங்கனுயுமிருக்கிற
மம எனக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
லௌகிக: வா பிட்சாவிவகாரமானலோகவிவகாரத்தையாவது
ஶாஸ்த்ரீய: வா சாஸ்திரீயமான சிரவணாதியையாவது
அந்யதாபி வா அல்லது ராகத்தால் ஸ்திரீபோகத்தையும், துவேஷத்தால்யுத்தத்தையுமாவதுசெய்யட்டும்.
யதா எப்படி
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமோ
ப்ரவர்த்ததாம் அப்படி நடக்கட்டும்.

அ-கை. நீங்களிப்படித் தோன்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞானம் உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர பிறரையீடேற்றமாட்டாதென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கீகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

அதவாக்ருதக்ருத்யோபிலோகாநுக்ரஹகாம்யயா ।
ஶாஸ்த்ரீயேணைவமார்க்கேணவர்தேஹம்காமமக்ஷதி: ॥ ௨௯௮

அதவா அப்படியன்றியில்போனல்
க்ருதக்ருத்ய: அபி கிருத கிருத்தியனயிருந்தாலும்
லோகாநுக்ரஹகாம்யயா லோகானுக்கிரக நிமித்தமாக
ஶாஸ்த்ரீயேண சாஸ்திரோக்தமான
மார்க்கேண ஏவ மார்க்கத்தோடேயே
அஹம் வர்தே நான் இருக்கிறேன்
மம கா க்ஷதி: அதினலேதான் எனக்கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்திரீயமாய் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினல் கர்த்திருத்துவம், காரயித்திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதோவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिंचिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ வர்த்ததாம் வபு: |
தாரம் ஜபது வாக்தத்வத் படத்வாம்நாயமஸ்தகம் || ௨௬௯
விஷ்ணும் த்யாயது தீர்யத்வா ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் |
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந குர்வே நாபி காரயே || ௨௭0

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ தேவார்ச்சனை ஸ்நானம் சவுசம் பிட்சை முதலானசற்கர்மங்களிலே
வபு: இந்த தேகமானது
வர்த்ததாம் பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்
வாக் வாகிந்திரியமானது
தாரம் பிரணவத்தை
ஜபது ஜபிக்கட்டும்
தத்வத் அதுபோல
ஆம்நாயமஸ்தகம் உபநிஷத்தை
படது படிக்கட்டும்
தீ: புத்தியானது
விஷ்ணும் வியாபகமானபிர்மத்தைத்
த்யாயது தியானம்பண்ணட்டும்
யத்வா அப்படி இல்லாமற்போனால்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்[தில்லயிக்கட்டும்
ஸாக்ஷீ சாட்சியாகிய
அஹம் நான்
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
அத்ர இந்தவிஷயங்களில்
ந குர்வே ஒன்றும் செய்யவில்லை
நாபி காரயே நான் செய்து வைக்கவுமில்லை.

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு முமக்கும் கலகமில்லை போவெனில்.

एवञ्चकलहःकुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।
विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

ஏவஞ்ச கலஹ: குத்ர ஸம்பவேத்கர்மிணோ மம |
விபிந்நவிஷயத்வேந பூர்வாபரஸமுத்ரவத் || ௨௭௧

விபிந்நவிஷயத்வேந கர்மிகளுடையவிஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு விஷயமானஞானத்திற்கும் பின்னமான விஷயமாயிருப்பதால்
பூர்வாபரஸமுத்ரவத் கிழக்கு மேற்குச்சமுத்திரங்கள் பின்னமாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றியிலிருப்பதுபோல
ஏவம் ச இப்படி பின்னமாயிருக்கும்[போது
கர்மிண: கர்மிக்கும்
மம நமக்கும்
கலஹ: கலகமானது
குத்ர எங்கே
ஸம்பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம்பின்னமா யிருப்பதைத்தெரியக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

वपुर्वाग्धीषुनिर्बन्धःकर्मिणोनतुसाक्षिणि ।
ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्बन्धोनेतरत्रहि ॥

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौबाधिराविव ।
विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोक्यतौ ॥

𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌧𑍀𑌷𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋𑌨𑌤𑍁𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰𑌹𑌿 ॥ ௨௭௨
𑌏𑌵𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍌𑌬𑌧𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵 ।
𑌵𑌿𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑍌 ॥ ௨௭௩

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 கர்மிக்கு
𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌧𑍀𑌷𑍁 காயிகவாசிகமானசிகமான திரிகரணங்களிலே
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 சாவதானம் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது.
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌤𑍁 சாட்சியிடத்தில்
𑌨 நிற்பந்தமில்லை
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 தத்துவஞானிக்கு
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇 சாட்சியாகியநான் அசங்கனென்பதில்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 நிற்பந்தமேதவிர
𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 திருவிதகரணங்களிலே
𑌨 𑌹𑌿 இல்லை

𑌏𑌵𑌂 𑌚 இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍌 ஒருவர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்களாயிருக்கிற
𑌬𑌧𑌿𑌰𑍌 𑌇𑌵 செவிடர்கள்சண்டைக்குநின்றகதைபோல
𑌵𑌿𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂 கர்மியும்ஆபாசஞானியும் விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 புத்திமான்கள்
𑌤𑍌 இந்த இருவர்களையும்
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 பார்த்து
𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌏𑌵 சிறித்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்தஇவர்களையும் பாாத்து சிறிப்பானேன், அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினால் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविज्ञानातिसाक्षिणंतस्यतत्ववित् ।
ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥
देहवाग्बुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।
कर्मीप्रवर्तयत्वाभिर्ज्ञानिनोहियतेत्रकिम् ॥

𑌯𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑍀𑌨𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௭௪
𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍀𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌿𑌂 ॥ ௨௭௫

𑌕𑌰𑍍𑌮𑍀 கர்மியானவன்
𑌯𑌂 யாதொரு
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 சாட்சிசைதன்னியத்தை

𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 சொப்பனத்தில்கூட அறிகிறானில்லையோ
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 தத்துவஞானி

... பிராப்தமாக்கு ... த்துவத்தை ...

தூஷ்: நன்றாக அவைகளிலிருந்த அ... த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன

கர்மி கர்மியானவன்

த்ரிபி: இந்த திரிகரணங்களினாலே

வ்யவஹாரம் பிரவர்த்தியைச்சதா... பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்

ஞாநிந: ஞானிக்கு ... ஞானியினாலே ... னத்தால்

அத்ர இந்தவிஷயத்தில் ... போமென்ற ஞா

கிம் என்ன ... தேகம், வாக்கு,

ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது. ... மூன்றுகளும்

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீர். அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்... மென்னில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி꞉க்வோபயுஜ்யதே ‖உஎரு

ப்ரவ்ருத்தி: பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லையென்பையேயானால்

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத்புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ‖ உஎசு

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது போதஹேது: சேத் ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதேயெனில்

ததா அப்படியே

புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்

இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசாபேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேதநாப்யஸௌபுத்யதேபுந꞉‖உஎஎ

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த ...

ந புபுத்ஸேத சேத் பிர்மத்தை யறியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்

ஸ்வா ஸ்வி இந்த ஞானியும்
வ-நஃ மறுபடி
ந வாயதே நான் பிர்மமென்றறிந்
திருப்பதால், ஞானுபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாத நுவர்தேத போதோ நத்வந்யஸாதநாத் ॥ உஎஎ

போதஃ ஞானமானது
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால்
அநுவர்தேத சதா சுபாவமாகத்
தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தால்
நது அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யா நாபி தத்கார்யம் போதம் பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவ தத்வபோதேந பாதிதே தே உபே யதஃ ॥ உஎஅ

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணதியும்
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான
போதம் ஞானஞரனை
பாதிதும் பாதிக்க [காது
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
புரா ஏவ முன்னமே [லே
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தினு
தே அந்த
உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யதஃ யாதொருகாரணத்தினுலே
பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயின வோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ் ஞாநதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம் த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேந பாதோ ந த்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்ந மார்ஜாரம் ஹந்தி ஹந்யாத்கதம் ம்ருதஃ ॥ உஎக

பாதிதம் ஞானத்தினுல்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறஜகத்தானது
அக்ஷைஃ கண் முதலான இந்திரியங் களால்

... பிரவர்த்திப்பதனக்கு
... மோக்ஷத்வத்தை
... அடைந்தும்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கர்மண: கர்மிக்கு
கிம் ... என்ன குறைவிருக்கிற[து]
ஜ்ஞானி: ஞானியினாலே [ஞானத்தால்]
... பொய்யென்ற ஞா[னத்தால்]
தேஹவாங்மனோபி: தேகம், வாக்கு,
புத்தி மூன்றுகளும்

த்யக்தா: நன்றாக அவைகளிலிருந்த அப்
த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
கர்மீ கர்மியானவன்
த்ரிபி: இந்த திரிகரணங்களினாலே
வ்யவஹாரம் பிரவர்த்தியைச்சதா
பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கட்டும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிம் என்ன
ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானி கர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீர். அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिः क्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தா சேந்நிவ்ருத்தி: க்வோபயுஜ்யதே ॥ ௨௭௫

ப்ரவ்ருத்தி: பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு
ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லை
யென்பையேயானால்

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோக
மாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத் புபுத்ஸாயாந்ததேதரா ॥ ௨௭௮

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது
போதஹேது: சேத் ஞானத்திற்
கேதுவாயிருக்கிறதே யெனில்

ததா அப்படியே
புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்
மம் நிவர்த்திஹேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டாதிருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேத நாப்யஸௌ புத்யதே புந: ॥ ௨௭௯

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த
பிறகு மறுபடி

ந புபுத்ஸேத சேத் பிர்மத்தை ய
றியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்து
வமான இச்சை வாராதெனில்

அஸ்ய அபி இந்த ஞானியும்	திருப்பதால், ஞானுபேட்சையான
புந: மறுபடி	நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத்
ந பாத்யதே நான் பிர்மமென்றறிந்	தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாதநுவர்த்தேதபோதோநத்வந்யஸாதநாத் ॥ ௨௭௭

போத: ஞானமானது	தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால்	அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தா
அநுவர்த்தேத சதா சுபாவமாகத்	ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யாநாபிதத்கார்யம்போதம்பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவதத்த்வபோதேநபாதிதேதேஉபேயத: ॥ ௨௭௮

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணதியும்	தே அந்த
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான	உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
போதம் ஞானரூபனை	யத: யாதொருகாரணத்தினலே
பாதிதும் பாதிக்க [காது	பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயின
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா	வோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்
புரா ஏவ முன்னமே [லே	ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தின	தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம்த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபாதோநத்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கதம்ம்ருத: ॥ ௨௭௯

பாதிதம் ஞானத்தினல்பாதிக்கப்பட் டிருக்கிறஜகத்தானது	அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங் களால்

[illegible] | [illegible] ன்றாக அவைகளிலிருந்த அ
[illegible] | [illegible]த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
[illegible] | [illegible] கர்மியானவன்
[illegible] | [illegible] இந்த திரிகரணங்களினாலே
[illegible] | [illegible] பிரவர்த்தியைச்சதா
[illegible] | பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்
[illegible] | [illegible] ஞானிக்கு
[illegible] | [illegible] இந்தவிஷயத்தில்
[illegible] | [illegible] என்ன
[illegible] | [illegible] குறைவு இருக்கிறது.

[illegible] கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று [illegible] பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்[illegible]

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர் நோபயுக்தா சேந்நிவ்ருத்தி: க்வோபயுஜ்யதே ||உஎரு

[illegible] ஞானிக்கு | நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
[illegible] உபயோகமில்லை | க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோக
[illegible] | மாகிறது.

[illegible] நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென் [illegible]தனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர் நிவ்ருத்திஸ் சேத் புபுத்ஸாயாம் ததேதரா || உஎகூ

[illegible] நிவர்த்தியானது | ததா அப்படியே
[illegible] ஞானத்திற் | புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
[illegible]ருக்கிறதென்னில் | இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்
| மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

[illegible] ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிர[illegible] பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஸ் சேந் ந புபுத்ஸேத நாப்யஸௌ புத்யதே புந: ||உஎகூ

[illegible] ஞானியானவன் ஞானம் வந்த [illegible] | ந புபுத்ஸேத பிரமத்தைய
[illegible] | றியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்து
| வமான இச்சை வாராதெனில்

ஸஹாஸ அபி இந்த ஞானியும்
ப்ரத: மறுபடி
ந ப்ரவர்த்ததே நான் பிர்மமென்றறிந்திருப்பதால், ஞானபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாதநுவர்த்தேதபோதோநத்வந்யஸாதநாத் ॥ ௨௭௭

போத: ஞானமானது
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப் படாமையால்
அநுவர்த்தேத சதா சுபாவமாகத் தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தால்
ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யாநாபிதத்கார்யம்போதம்பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவதத்வபோதேநபாதிதேதேஉபேயத: ॥ ௨௭௮

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணதியும்
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான
போதம் ஞானசூரனை
பாதிதும் பாதிக்க [காது
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா
புரா ஏவ முன்னமே [லே
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தினா
தே அந்த
உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயினவோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்காதென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத்தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம்த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபாதோநத்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கதம்ம்ருத: ॥ ௨௭௯

பாதிதம் ஞானத்தினால்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறஜகத்தானது
அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங்களால்

[illegible] பியாசித்ததனக்கு
[illegible] ஸாமீப்யத்துக்கதை
[illegible]
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
[illegible] க்கு [illegible] து
[illegible] ஹீயதெ என்ன குறைவிருக்கிற
ஜ்ஞாநிந: ஞானியினாலே [illegible] னத்தால்
கர்மத்யாகாத் போமென்ற ஞா
தேஹவாங்மனஸாம் தேகம், வாக்கு,
[illegible] த்தி மூன்றுகளும்

ததா: நன்றாக அவைகளிலிருந்த அத்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
கர்மீ கர்மியானவன்
த்ரிபி: இந்த திரிகரணங்களினாலே
வ்யவஹரது ப்ரவர்த்தியைச்சதா பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கட்டும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிம் என்ன
ஹீயதெ குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானி கர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி:க்வோபயுஜ்யதே ॥௨௭௫½

ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரவர்த்தியானது ஞானிக்கு
ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லையென்பையேயானால்

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோகமாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திச்சேத் புபுத்ஸாயாம் ததேதரா ॥ ௨௭௬

நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியானது
போதஹேது: சேத் ஞானத்திற் கேதுவாயிருக்கிறதேயெனில்

ததா அப்படியே
புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டாதிருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசனமில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஸ்சேந்நபுபுத்ஸேத நாப்யஸௌபுத்யதே புந: ॥௨௭௬½

புத்த: ஞானியானவன் ஞானம் வந்த பிறகு மறுபடி

ந புபுத்ஸேத சேத் பிர்மத்தையறியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்துவமான இச்சை வாராதெனில்

அஸ்ய அபி இந்த ஞானியும்
புந: மறுபடி
ந ப்ரஹ்மேதி நான் பிர்மமென்றறிந்திருப்பதால், ஞானுபேட்சையான நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேட்சிக்கத் தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுண்டான ஞானம் ஸ்திரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாதநுவர்த்தேத போதோ நத்வந்யஸாதநாத் ॥ உஎஎ

போத: ஞானமானது
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப்படாமையால்
அநுவர்த்தேத சதா சுபாவமாகத் தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தால்
ந து அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யா நாபி தத்கார்யம் போதம் பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவ தத்வபோதேந பாதிதே தே உபே யத: ॥ உஎஅ

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணதியும்
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான
போதம் ஞானத்தை
பாதிதும் பாதிக்க
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமாகாது
புரா ஏவ முன்னமே
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தினாலே
தே அந்த
உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயினவோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்காதென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம் த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேந பாதோ ந த்ருஶ்யதே ।
ஜீவந்நாகுர்ந மார்ஜாரம் ஹந்தி ஹந்யாத்கதம் ம்ருத: ॥ உஎகூ

பாதிதம் ஞானத்தினால்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறஜகத்தானது
அக்ஷை: கண் முதலான இந்திரியங்களால்

த்ருஶ்யதாம் பார்க்கப்படட்டுமே
நேதி அதினுலே
போதோ ஞானசூரனுக்குபாதையானது
ந த்ருஶ்யதே யாதொன்றுங் காணப் படவில்லை
கீதம் அது எதுபோலவெனில் உயி

ரோடேயிருக்கிற
ஸ்வஸ்தஃ எலியானது
மார்ஜாரம் பூனையை
நஹந்தி கொல்லாதென்றால்
ம்ருதஃ செத்தஎலி [கொல்லும்
கதம் ஹந்யாத் பூனையை யெப்படிக்

அ-கை. ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கை முதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणविद्धश्चेन्नममारयः ।
निष्फलेषुविनुन्नाङ्गोसंक्ष्यतीत्यत्रकाप्रमा ॥

அபிபாஶுபதாஸ்த்ரேணவித்தஶ்சேந்நமமாரயஃ ।
நிஷ்பலேஷுவிநுந்நாங்கோஸங்க்ஷ்யதீத்யத்ரகாப்ரமா ॥ ௨௮௦

யஃ யாதொருசூரனைபுருஷன்
பாஶுபதாஸ்த்ரேண அபி பசுபதியின்அஸ்திரத்தினுலும்
வித்தஃ அடிபட்டு
ந மமார சேத் மரணமாகாமலிருப் பானென்றுசொன்னால்

நிஷ்பலேஷு வேதனைசெய்யாத (ல்
விநுந்நாங்கஃ நாணற்புல்லானஅம்பா
ஸங்க்ஷ்யதி இதி பிளக்கப்பட்டுச்செ த்தானென்றுசொல்லுகிற
அத்ர இந்தவார்த்தையில்
கா ப்ரமா என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஞ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத்தைக் கெடுத்தாலோவெனில்.

आदावविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैःजृंभमाणया ।
यद्वाबोधोजयत्सोद्यसुदृढोबाध्यतांकथम् ॥

ஆதாவவித்யயாசித்ரைஸ்ஸ்வகார்யைர்ஜ்ரும்பமாணயா ।
யத்வாபோதோஜயத்ஸோத்யஸுத்ருடோபாத்யதாங்கதம் ॥ ௨௮௧

ஆதௌ ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிவிக் குங்காலையிலேயே
சித்ரைஃ ஆச்சரியங்களான
ஸ்வகார்யைஃ தன்காரியங்களோடே
ஜ்ரும்பமாணயா விருத்தியாகா நின்றிருக்கிற
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தோடே
போதஃ ஞானசூரன்

யத்வா யுத்தம்செய்து
அஜயத் அவர்களைச்செயித்துப் போ
ஸஃ அவனே [ட்டான்
அத்ய இப்போது
ஸுத்ருடஃ ஞானத்தால் திருடமா யிருக்கும்போது
கதம் எப்படி [டுவான்.
பாத்யதாம் அவர்களால்பாதிக்கப்ப

வி-ம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதன், தன்மோட்சராச்சியத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞானுதி அரக்கர்களோடே, யுத்தாரம்பகாலமான ஞானுப்பியாச மாரம்பிவிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞான அரக்கன் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ பிரமாதிருத்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனோடேகூட, அதிபால்லியமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஜயித்திருக்கிற அவனேஇப்போதிருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, இறந்துபோன அவர்கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படிதோற்றுமற்போனுல் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலாமெனில்

तिष्ठत्वज्ञानतत्कार्यशवाबोधेनमारिताः ।
नभीतिर्बोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

திஷ்ட²த்வஜ்ஞாநதத்கார்யஶவாபோ³தே⁴நமாரிதா: ।
நபீ⁴திர்போ³த⁴ஸம்ராஜ:கீர்த்தி:ப்ரத்யுததஸ்யதை: ॥ உஅஉ

போ³தே⁴ந குருகிருபையால்பெரிப்பட்ட அகண்டாகார ஞானுஸ்திரத்தையுடைய போதகுமாரனுலே
மாரிதா: கொல்லப்பட்ட
அஜ்ஞாநதத்கார்யஶவா: அஞ்ஞானதத்காரியங்களான பிணங்கள் எதேஷ்டமாய்
திஷ்ட²ந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கட்டும்
போ³த⁴ஸம்ராஜ: இந்தஞானசக்கிரவர்த்திக்கு
பீ⁴தி: ந யாதொரு பயமுமில்லை
ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
தஸ்ய அவனுக்கு
தை: கீர்த்தி: அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்களினுலே கீர்த்தியேயிருக்கிறது.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

यएवमतिशूरेणबोधेननवियुज्यते ।
प्रवृत्त्यावानिवृत्त्यावादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யஏவமதிஶூரேணபோ³தே⁴நநவியுஜ்யதே ।
ப்ரவ்ருத்த்யாவாநிவ்ருத்த்யாவாதே³ஹாதி³க³தயாஸ்யகிம் ॥ உஅ௩

ய: யாதொரு புருஷன்
ஏவம் இப்படி
அதிஶூரேண அவித்தியா தத்காரியாதி சத்துருக்களை சங்கரித்திருக்கிற அதிசூரனுன
போ³தே⁴ந போதனேடே
நவியுஜ்யதே பிரியாமலிருக்கிருனே
அஸ்ய அந்த இவனுக்கு [யப்பட்ட
தே³ஹாதி³க³தயா தேகாதிகளால் செய்
ப்ரவ்ருத்த்யாவா பிரவர்த்தியினுலேதான்
நிவ்ருத்த்யா வா நிவர்த்தியினுலேதான்
கிம் என்னப்பிரயோசனம்.

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேயெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्याय्योबोधहीनस्यसर्वधा ।

ப்ரவ்ருத்தாவாக்ரஹோ ந்யாய்யோ போதஹீநஸ்ய ஸர்வதா ॥ உஅகூ

போதஹீநஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாத்தினால்
ஸர்வதா எப்பொழுதும்
ப்ரவ்ருத்தௌ விஷயபிரவர்த்தியில்
ஆக்ரஹஃ மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களை சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது
ந்யாய்யஃ வா நியாயந்தான்.

அ-கை. ஐயா உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும்போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணெயும் ஒருகண்ணில் சுண்ணும்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

स्वर्गायवापवर्गाययतितव्यंयतोनृभिः ॥

ஸ்வர்காயவாபவர்காயயதிதவ்யம்யதோ ந்ருபிஃ ॥ உஅச

யதஃ யாதொருகாரணத்தினாலே
ந்ருபிஃ கர்மிகளாயும் முமுட்சுக்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களாலே
ஸ்வர்காய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்டாவது அல்லது
அபவர்காய மோட்சத்தின்பொருட்டாவது
யதிதவ்யம் சாவதானமாய் யத்தனம் பண்ணத்தக்கது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशांमध्येतिष्ठेत्तदनुरोधतः ।
कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाःक्रियाः ॥

வித்வாம்ஶ்சேத்தாத்ருஶாம் மத்யே திஷ்டேத்ததநுரோததஃ ।
காயேந மநஸா வாசா கரோத்யேவாகிலாஃ க்ரியாஃ ॥ உஅரு

வித்வாந் ஞானியானவன்
தாத்ருஶாம் அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிகளுடைய
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேச்சேத் இருந்தானேயானால்
ததநுரோததஃ அவர்களுக்கனுகுணமாகவே
காயேந தேகத்தினாலும்
மநஸா மனதினாலும்
வாசா வாக்கினாலும்
அகிலாஃ சகலமான
க்ரியாஃ கிரியைகளை
கரோதி ஏவ பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பன்.

அ-கை. முமுட்சுக்களுடைய மத்தியிலிருக்கும்போது இவனுடைய செய்காரியமேதெனில்.

एषमध्येबुभुत्सूनांयदातिष्ठेत्तदापुनः ।
बोधायैषांक्रियास्सर्वादूषयंस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஏஷமத்யேபுபுத்ஸூநாம்யதாதிஷ்டேத்ததாபுந: |
போதாயைஷாம்க்ரியாஸ்ஸர்வாதூஷயம்ஸ்த்யஜதுஸ்வயம் || ௨௮௬

ஏஷ: இந்தஞானியானவன்
யதா எப்போது (ய
புபுத்ஸூநாம் ஜிஞ்ஞாசுக்களுடை
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேத் இருப்பானோ
ததா அப்போ
புந: மறுபடி

ஏஷாம் இவர்களுக்கு (ம்
போதாய ஞானமுண்டாகும்நிமித்த
ஸர்வா: சகலமான
க்ரியா: கர்மங்களையும்
தூஷயந் தூஷித்துக்கொண்டு
ஸ்வயம் தானும்
த்யஜது விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அனுசரிப்பனென்று சொன்னது ராஜன் சேவகனை அனுசரிப்பனென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।
स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥
अधिक्षिप्तस्ताडितोवाबालेनस्वपितातदा ।
नक्लिश्नातिनकुप्येतबालंप्रत्युतलालयेत् ॥
निन्दितस्स्तूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।
नस्तौतिकिन्तुतेषांस्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

அவித்வதநுஸாரேணவ்ருத்திர்புத்தஸ்யயுஜ்யதே |
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேணவர்த்ததேதத்பிதாயத: || ௨௮௭
அதிக்ஷிப்தஸ்தாடிதோவாபாலேநஸ்வபிதாததா |
நக்லிச்நாதிநகுப்யேதபாலம்ப்ரத்யுதலாலயேத் || ௨௮௮
நிந்திதஸ்ஸ்தூயமாநோவாவித்வாநஜ்ஞைர்நநிந்ததி |
நஸ்தௌதிகிந்துதேஷாம்ஸ்யாத்யதாபோதஸ்ததாசரேத் || ௨௮௯

புத்தஸ்ய ஞானியினுடைய
வ்ருத்தி: விருத்தியானது
அவித்வதநுஸாரேண அஞ்ஞானிக்கனுசரணையாக
யுஜ்யதே சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது
எதினாலெனில்

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேண முலைகுடிக்கிறகுழந்தைக்கனுசரணையாக
தத்பிதா அதின்பிதா
வர்த்ததே இருக்கிறானோ
ததா அப்போது

பாலேந குழந்தையினாலே
அபிக்ஷிப்த: வைவப்பட்டாலும்
தாடித: வா அடிக்கப்பட்டாலும்
லாலிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதா
வானவர்
ந க்லிச்யதி விசனிக்கிறதுமில்லை
ந குப்யதி கோபிக்கிறது மில்லை
பரந்து அதுவுமன்றியில்
பாலம் குழந்தையை
லாலயேத் கொஞ்சுகிறான் அதுபோல
அஜ்ஞை: அஞ்ஞானிகளாலே
வித்வாந் ஞானியானவன்

நிந்தித: நிந்திக்கப்பட்டாலும்
ஸ்தூயமாந: வா தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாலும்அவர்களையிவனப்படி
நநிந்ததி நிந்திக்கிறதுமில்லை (மில்லை
நஸ்தௌதி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
போத: ஞானமானது
யதா எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னையா வேலையில்லாத அம்பட்டன் பூனையைச் சிரைத்தானென்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானென்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படி யென்னதலைவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटनेनात्रबुध्यतेकार्यमेववत् ।
अज्ञप्रबोधा ेवान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யேநாயம்நடநேநாத்ரபுத்யதேகார்யமேவதத் ।
அஜ்ஞப்ரபோதாந்நைவாந்யத்கார்யமஸ்த்யத்ரதத்வித: ॥ உசுல

தத்வித: அந்தப் பிரமத்தையறிந்த (ஞானிக்கு
அத்ர இவ்வுலகத்தில்
அஜ்ஞப்ரபோதாத் அஞ்ஞானிக்கு ஞானோபதேசநிமித்தமான காரியமிருக்கிறதைத்தவிர
அந்யத் வேறே
கார்யம் ஒருகாரியமும்
ந இல்லை
அஸ்தி ஏவ நிச்சுக்காரனுக்குஆளைக்கடத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல்

யேந நடநேந எந்த அபினயத்தினாலேயாவது
அயம் இந்த அஞ்ஞானி
அத்ர இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிரவர்த்தித்துத்தன்னைப்போலசாக்ஷாத்காரமாக
புத்யதே ஆத்துமாவை அறிவனோ அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்படுகிறான்
ததேவ ஆகையாலதுவே
கார்யம் இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥

க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: |
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதேஸௌ நிரந்தரம் || ௨௯௧

க்ருதக்ருத்யதயா பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடிந்ததாலும்
ப்ராப்தப்ராப்யதயா அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதாலும்
த்ருப்த: திருப்தனுயிருப்பன்
புந: மறுபடி
அஸௌ இந்தஞானியானவன்
ஸ்வமநஸா தன்னுடையமனதினுலேயே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஏவம் மேற்சொல்லப்போகிற பிரகாரம் (டெண்ணுகிறுன்
த்ருப்யந் திருப்தனுயிருந்துகொண்

அ-கை. அந்த அனுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।

தந்யோஹம் தந்யோஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி || ௨௯௧

நித்யம் அழிவற்ற
ஸ்வாத்மாநம் என்னுடைய யதார்த்த ஸ்வரூபத்தை
அஞ்ஜஸா அனுயாசமாக
வேத்மி அறிந்தேனே அதினுல்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வாரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆதரவாம்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஞானத்தி லுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறுர்.

धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥

தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் || ௨௯௨

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம்
மே எனக்கு
ஸ்பஷ்டம் கரதலாமலகம்போல் பிரகாசமாக
விபாதி விளங்குகிறதோ
அஹம் தந்ய: ஆகையால் நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானேதன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறுர்.

धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।

தந்யோஹம் தந்யோஹம் து:கம் ஸாம்ஸாரிகம் ந வீக்ஷேத்ய || ௨௯௨

ஸாம்ஸாரிகம் எறும்பு முதல் ஈசன் வரையிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்கு
முண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்மந்த (மான
து:கம் துக்கமானது

ஸத்³ய: தன் தம்இப்போது
உதி³தம் நான் காணேன்

அஹம் த⁴ந்ய: ஆகையால்நானே தன்னி(யன்
அஹம் த⁴ந்ய: நானே தன்னியன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥

த⁴ந்யோஹம் த⁴ந்யோஹம் ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம் பலாயிதம் க்வாபி ॥ ௨௯௧

ஸ்வஸ்ய சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்கத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்த நம்முடைய
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமானது
க்வாபி எவ்விடத்தில்
பலாயிதம் ஓடிப்போய் விட்டதோ ஆகையால்
அஹம் த⁴ந்ய: நானே தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய: நானே தன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ॥
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥

த⁴ந்யோஹம் த⁴ந்யோஹம் கர்தவ்யம் மே ந வித்³யதே கிஞ்சித் ।
த⁴ந்யோஹம் த⁴ந்யோஹம் ப்ராப்தவ்யம் ஸர்வமத்³ய ஸம்பந்நம் ॥ ௨௯௨

கர்தவ்யம் பண்ணத்தக்கது
மே எனக்கு
கிஞ்சித் சிறிதும்
ந வித்³யதே ஒன்றுமில்லையாகையால்
அஹம் த⁴ந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய: நான் தன்னியன்
ப்ராப்தவ்யம் அடையவேண்டியது
ஸர்வம் முழுமையும்
அத்³ய இப்போது (ஆகை
ஸம்பந்நம் அடையப்பட்டதாயிற்று
அஹம் த⁴ந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய: நான் தன்னியன்

அ-கை. தன்னுடையதிருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ॥

த⁴ந்யோஹம் த⁴ந்யோஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமா ப⁴வேல்லோகே ॥

மே என்னுடைய
த்ருப்தே: திருப்திக்கு
லோகே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
உபமா உபமானமானது
க: என்ன
ப⁴வேத் இருக்கிறது ஆகையால்
அஹம் த⁴ந்ய: நான்தன்னியன்
அஹம் த⁴ந்ய: நான்தன்னியன்.

அ-கை. இனி சொல்லவேண்டுவது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ உ௧௫

𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 தன்னியன்
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 திரும்பதன்னியன்
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 திரும்பதன்னியன்.

அ-கை. இந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமான புண்ணியத்தைக் குறித்து வியந்துகொள்ளுகிறார்.

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

𑌅𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ உ௧௬

𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 என்ன புண்ணியமோஇப்படி
𑌅𑌹𑍋 அகோ (ம் செய்தோமோ
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 அகோ என்னபுண்ணிய
𑌦𑍃𑌢𑌂 திருடமாக
𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂பலித்தது பலித்தது
𑌅𑌸𑍍𑌯 இந்த
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 புண்ணியத்திற்கும்
𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 இந்தநித்தியவாழ்வுக்கும்
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 நாமேசமானம்
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 நாமேசமானம் இதுமிகுந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்துசந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

𑌅𑌹𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌹𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 இந்த சாஸ்திரமே ஆச்சரியம்
𑌅𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 இந்த ஆத்தும சாஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ
𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்
𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்தஉலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்களிருக்கின்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல் ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்தஆத்தும சாஸ்திரத்தைப்புகழ்ந்தார். உலகத்தில்மந்திரகுரு முதலானஎத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம்சென்றதுரித்திய தரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்களால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைநெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைபுகழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

அஹோஜ்ஞாநமஹோஜ்ஞாநமஹோஸுகமஹோஸுகம் ॥ ௨௯௭

அஹோஜ்ஞாநம் அஹோஜ்ஞாநம் உலகத்
திலுள்ள த்வைதஞானங்கள் போ
லில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்தும
ஞானமே ஞானம்

அஹோஸுகம் ஆத்துமானந்தமே ஆ
னந்தம்
அஹோஸுகம் மற்றது ஞானமுமல்
ல ஆனந்தமுமல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானு சந்தானமேதெனில்.

तृप्तिदीपमिमंनित्यंयेऽनुसन्दधतेबुधाः ।
ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

த்ருப்திதீபமிமம்நித்யம்யேऽநுஸந்ததேபுதா: ।
ப்ரஹ்மாநந்தேநிமஜ்ஜந்தஸ்தேத்ருப்யந்திநிரந்தரம் ॥ ௨௯௮

யே புதா: யாதொரு ஞானிகள்
இமம் இந்த
த்ருப்திதீபம் திருப்தி தீபமென்கிற
நித்யம் தினந்தோரும் (கிறந்தத்தை
அநுஸந்தததே அனுசந்தானம்(பண்
ணுகிறார்களோ)

தே அவர்கள்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிரமானந்தத்தில்
நிமஜ்ஜந்த: மூழ்கிக் கரைந்தவர்களாகி
நிரந்தரம் இடைவிடாமல் சதாகால
மும் (பார்கள்.
த்ருப்யந்தி திருப்தாளாகவே யிருப்

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவருனது, அதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல், கூடஸ்தரால் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதாபாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணாடியையும், அதின் இடவெளியையும், விளக்கிவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயநாசத்தையும், கூடஸ்தர் விளக்கிவைக்கிறார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பிர்மம், குந்தாயுதம்போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதா யிருக்

கிறதால், ஜீவன்கடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறான், கடாகாரமாய்ப்போனானென்று பிரம சைதன்னியத்தினா லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகையென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிர்ம சைதன்னியத்தையும், விபரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வாறு காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்திரூபனாய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத்திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஒரேபடித்தாயிருந்து விளக்கிவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னியம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த்த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமாநாதி கரண்ணி யத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத்திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விவரணாசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறார். சூதசம்கிதையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிரகாசமான,சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்தரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆத்தும சாக்ஷாத்காரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின்அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறார்கள். விவேகியோவென்றால், சுருதியர்த்தந் தெறிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறான். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வளவு வருஷித்தாலும் சிதாகாசனானவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அறிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாராத்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த குரவே நம:.

கூடஸ்ததீப:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

நத்வாஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீச்வரௌ ।
குர்வேகூடஸ்ததீபஸ்யவ்யாக்யாந்தாத்பர்யதீபிகாம் ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்செய்து கூடஸ்ததீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமானதாற் பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுட்சுவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம் பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்ததீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்த பிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்த அதிகாரிகளை சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துக்கொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாக்கியங்களான கூடஸ்த, சீவர்களைதிருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிவிக்கிறார்.

खादित्यदीपितेकुड्येदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।
कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

வாதித்யதீபிதேகுட்யேதர்பணாதித்யதீப்திவத் ।
கூடஸ்தபாஸிதோதேஹோதீஸ்தஜீவேநபாஸ்யதே ॥ க

வாதித்யதீபிதே ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே விளங்கப்பட்டிருக்கிற
குட்யே சுவரானது
தர்பணாதித்யதீப்திவத் அதில்வைக்கப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்தகிரணத்தினுடைய விளக்கத்தாலும்;
விளங்கபட்டதான சுவர்போல
கூடஸ்தபாஸித: கூடஸ்தராலே விளங்கப்பட்டதான
தேஹ: இந்த தேகமானது
தீஸ்தஜீவேந புத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவனாலும்
பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலைத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறாகக் காணப்படவில்லையேஎனில்.

अनेकदर्पनादित्यदीप्तीनांबहुसन्धिषु ।
इतराव्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

அநேகதர்பணாதித்யதீப்தீநாம்பஹுஸந்திஷு ।
இதராவ்யஜ்யதேதாஸாமபாவேபிப்ரகாசதே ॥ உ

அநேகதர்பணாதித்யதீப்தீநாம் அநேகக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திருக்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்கங்கே மண்டலாகாரமாக காணப்படுகின்றன
பஹுஸந்திஷு அந்தகண்ணாடிகளுடைய இடவெளிகளிலேயும்
இதரா அதற்குவேறாயும்
வ்யஜ்யதே சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற
தாஸாம் அகண்டவெய்யில் நன்றாக விளங்குகிறது
அபாவே அபி அந்தக்கண்ணாடிகளில்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்
ப்ரகாசதே எல்லாவிடங்களிலும் சுபாவமாகவே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்ததிருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களையும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।
सन्धिन्धियामभावञ्चभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

ஶிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் தயாநேகதியாமஸௌ ।
ஸந்திம்தியாமபாவஞ்சபாஸயந்ப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ௩

ஶிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் சிதாபாசர்களோடே சேர்ந்தவைகளாயிருக்கிற
அநேகதியா அனேகபுத்திகளுடைய
ஸந்திம் இடவெளியையும்
தியாம் புத்திகளுடைய
அபாவம் ச இல்லாமையும்
தயா அப்படியே
பாஸயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிற
அஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
விவிச்யதாம் பிரித்துத்தானுக அறியத்தக்கவர்.

வி-ம். அந்தப்படி சாக்கிரதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமாயிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களை பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधीस्थाचिद्घटमेवावभासयेत् ।
घटस्यज्ञाततात्रह्मचैतन्येनावभास्यते ॥

கடைகாகாரதீஸ்தாசித் கடமேவாவபாஸயேத் ।
கடஸ்யஜ்ஞாததாப்ரஹ்மசைதந்யேநாவபாஸ்யதே ॥ ௪

கடைகாகாரதீஸ்தாசித் எதிர்ப்பட்ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவன்
கடம் ஏவ கடத்தை மாத்திரம்
அவபாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறுன்
கடஸ்ய கடத்திற்கு
ஜ்ஞாததா அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையானது
ப்ரஹ்மசைதந்யேந கடகற்பனுதிஷ்டான பிரமசைதன்னியத்தால்
அவபாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தினுலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதிற்கெனில்.

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुध्युदयात्पुरा ।
ब्रह्मणैवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

அஜ்ஞாதத்வேநபாதோயம்கடோபு்த்யுதயாத்புரா ।
ப்ரஹ்மணைவோபரிஷ்டாத்துஜ்ஞாதத்வேநேத்யஸௌபிதா ॥

புத்யுதயாத் கடவிருத்தியுண்டாவ தற்கு
புரா முன்னே
அயம் இந்த
கடஃ கடமானது
அஜ்ஞாதத்வேந அறியப்படவில்லையென்று
ப்ரஹ்மணைவ பிர்மத்தினாலேயே
பாதஃ விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு
உபரிஷ்டாத்து கடவிருத்தியுண்டான
ஜ்ஞாதத்வேந இதி அறியப்பட்டதென்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்படுகிறது
அஸௌ பிதா இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற யிரண்டிலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞானஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபம்தெரியாமல் கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तधीवृत्तिर्ज्ञानंलोहांतकुंतवत् ।
जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திர்ஜ்ஞாநம்லோஹாந்தகுந்தவத் ।
ஜாட்யமஜ்ஞாநமேதாப்யாம்வ்யாப்தஃகும்போத்விதோச்யதே ॥ கா

லோஹாந்தகுந்தவத் இரும்புநுனியின் குந்தாயுதம் போல
சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திஃ சிதாபாசனை முன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபுத்தி விருத்தியானதே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஜாட்யம் புத்தியுண்டாகுமுன் ஒன்றும்விளங்காத ஜாட்டியமே
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமெனப்படும்
ஏதாப்யாம் இவைகளினாலே
வ்யாப்தஃ வியாபிக்கப்பட்ட
கும்பஃ கடமானது
த்விதா அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்று இரண்டுவிதமாக
உச்யதே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்பட்டகடம் அஞ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் விளங்கப்படட்டும்; ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பிர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञातःकुंभस्तथानाकिम् ।
ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

அஜ்ஞாதோப்ரஹ்மணாபாஸ்யோஜ்ஞாதஃகும்பஸ்ததாநகிம் ।
ஜ்ஞாதத்வஜநநேநைவசிதாபாஸபரிக்ஷயஃ ॥ எ

அஜ்ஞாதஃ ஜீவனாலே அறியப்பட்டதாயிருக்கிற கடம்
ப்ரஹ்மணா பிர்மசைதன்யத்தினாலே
யதா எப்படி
பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறதோ
ஜ்ஞாதஃ புத்தி உதயமான பிறகு ஜீவனாலே அறியப்பட்டது
கும்பஃ கடமென்கிறது முன்போலே
ததா நகிம் அப்படி பிர்மத்தால் விளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது
ஜ்ஞாதத்வஜந்மநைவ அறியப்பட்டதென்பதையுண்டுபண்ணின மாத்திரத்தினாலேயே
சிதாபாஸபரிக்ஷயஃ ஜீவன் க்ஷயித்துபோவதால் அறியப்பட்டதென்கிற விளக்கம் பிர்மத்தினாலேயே உண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறியப்படவில்லை யென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரணமாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம் போதுமே, ஜீவனாலே என்னபிரயோசன மெனில்.

आभासहीनयाबुद्ध्याज्ञातत्वंनैवजन्यते ।
तादृग्बुद्धेर्विशेषःकोमृदादेस्स्याद्विकारिणः ॥

ஆபாஸஹீநயாபுத்த்யாஜ்ஞாதத்வம்நைவஜந்யதே ।
தாத்ருக்புத்தேர்விசேஷஃகோம்ருதாதேஸ்ஸ்யாத்விகாரிணஃ ॥ ௮

ஆபாஸஹீநயா சிதாபாசனில்லாத
புத்த்யா புத்தியினாலே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை
ந ஏவ ஜந்யதே உண்டுபண்ணப்படமாட்டாது
தாத்ருக் அப்பேற்பட்ட
புத்தேஃ புத்திவிருத்திக்கும்
விகாரிணஃ விகாரியான
ம்ருதாதேஃ மண் முதலானதற்கும்
கஃ என்ன
விசேஷஃ ஸ்யாத் விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोनकुत्रचित् ।
धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वंनेष्यतेतथा ॥

ஜ்ஞாதஇத்யுச்யதேகும்போம்ருதாலிப்தோநகுத்ரசித் ।
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்யஜ்ஞாதத்வம்நேஷ்யதேததா ॥ ௯

ம்ருதாலிப்தஃ வெள்ளைமண்ணால்பூசப்பட்ட
கும்பஃ கடமானது
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ஜ்ஞாதஃ இதி அறியப்பட்டதென்று
ந உச்யதே சொல்லப்படவில்லை
ததா அப்படியே
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்ய புத்திமாத்திரத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட கடம்

ஜ்ஞாதத்வா அறியப்பட்டதன்மை | நஜந்யதே அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातत्वंनामकुंभेतश्चिदाभासफलोदयः ।

ஜ்ஞாதத்வம்நாமகும்பேதச்சிதாபாஸபலோதய: ॥ ௯

யத: யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனில்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட்டதென்று உண்டுபண்ண முடியாததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால்
கும்பே கடத்தில்
ஜ்ஞாதத்வநாம அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை
சிதாபாஸபலோதய: ஜீவனுடைய பலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलंब्रह्मचैतन्यंमानात्प्रागपिसत्त्वतः ॥

நபலம்ப்ரஹ்மசைதந்யம்மாநாத்ப்ராகபிஸத்த்வத: ॥ ௰

மாநாத்ப்ராக் அபி கடாகாரவிருத்தியுண்டாகுமுன்னும்
ஸத்த்வத: பிரமம்சத்தாயிருப்பதால்
ப்ரஹ்மசைதந்யம் பிர்மசைதன்னி
பலம் பிரயோசனரூபமான (யமானது
ந ஜீவனாகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாளுடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லுவது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிறாய்.

परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता ।
संवित्सैवेहमेयोर्थोवेदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥
इतिवार्तिककारेणचित्सादृश्यंविवक्षितम् ।

பராகர்த்தப்ரமேயேஷுயாபலத்வேநஸம்மதா ।
ஸம்வித்ஸைவேஹமேயோர்த்தோவேதாந்தோக்திப்ரமாணத: ॥ ௧௧
இதிவார்த்திககாரேணசித்ஸாத்ருஶ்யம்விவக்ஷிதம் ॥ ௧௨

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு பாகிய விஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலே
யா யாதொரு
ஸம்வித் அறிவானது
பலத்வேந பிரயோஜனத்தையுடைய சைதன்னியமாக (கிறதோ
ஸம்மதா நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்
ஸா ஏவ அந்த அறிவுதானே
இஹ இவ்விடத்தில்
வேதாந்தோக்திப்ரமாணத: வேதாந்த சாஸ்திரங்களுடைய வாக்கியங்களாகிற பிரமாணத்தால்
மேயோர்த்த: அறியத்தக்கதான அர்த்தமென்று

ஐதி இப்படி	மான ஜீவன்
வார்த்திககாரேண வார்த்திகாச்சாரியர்களால்	விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறு
	னேயன்றி பிர்ம சைதன்னியத்தை
விஜ்ஞாநஸாம்யாம் அறிவின் சாம்மிய	அவர்பலமென்று சொல்லவில்லை

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர் சொன்னபடிதானென்று என்னத்தினால் அறியப்படுகிறதெனில்.

ब्रह्मचित्फलयोर्भेददस्सहस्रयांविश्रुतोयतः ॥

ப்ரஹ்மசித்பலயோர்பேதஸ்ஸஹஸ்ர்யாம் விஶ்ருதோயதஃ ॥ ௧௨

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே	பேதஃ பேதமானது
ஸஹஸ்ர்யாம் உபதேச சகஸ்ரியென்ற ஆசாரியாள் செய்திருக்கிற கிரந்தத்தில்	விஶ்ருதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
	ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குருவின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாய் சொல்லமாட்டாரென்று அறிந்து நாம் சொன்னோம்.
ப்ரஹ்மசித்பலயோஃ சர்வசாட்சியான பிர்மத்திற்கும் பலரூபியான ஜீவனுக்கும்	

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் பிரகிருதத்தில் என்ன ஆயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्मात्ज्ञातत्वंजनयेद्घटे ।
तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवहि ॥

ஆபாஸ உதிதஸ்தஸ்மாத் ஜ்ஞாதத்வம் ஜநயேத்கடே ।
தத்புநர்ப்ரஹ்மணாபாஸ்யமஜ்ஞாதத்வவதேவஹி ॥ ௧௩

தஸ்மாத் ஆகையினாலே	அஜ்ஞாதத்வவத் பிர்மசைதன்னியத்தினாலே அறியப்படவில்லையென்னும் தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல
உதிதஃ அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபலித்தவனான	தத் அந்த அறியப்படுந்தன்மையும்
ஆபாஸஃ ஜீவனானவன்	புநஃ மறுபடி
கடே கடத்தில்	ப்ரஹ்மணா ஏவ பிர்மசைதனனியத்தினாலேயே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை	பாஸ்யம் ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ
ஜநயேத் உண்டுபண்ணுகிறான்	

அ-கை. இப்படி பிர்ம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞானபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेचिता ।
कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

தீவ்ருத்த்யாபாஸகும்பாநாம் ஸமூஹோ பாஸ்யதே சிதா |
கும்பமாத்ரபலத்வாத்ஸ ஏகோ பாஸதே ॥ ௧௪

தீவ்ருத்த்யாபாஸகும்பாநாம் புத்திவிருத்தியென்ன, சிதாபாசனென்ன, கடமென்ன இந்தமூன்றுகளுடைய ஸமூஹ: கூட்டமானது சிதா பிர்மசைதன்னியத்தினாலே பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது கும்பமாத்ரபலத்வாத் கடமாத்திரம் பிரயோசனமானதால் ஸமூஹ: ஸ: அந்த ஏக: ஏகமான கடமாத்திரம் பாஸதே விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிர்மஜீவர்களுக்குபேதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவேண்டுமெனில்.

चैतन्यंद्विगुणंकुंभेज्ञातत्वेनस्फुरत्यतः ।

சைதந்யம் த்விகுணம் கும்பே ஜ்ஞாதத்வேந ஸ்புரத்யத: ॥ ௧௫

கும்பே கடத்தில் த்விகுணம் இரண்டு சைதந்யம் சைதன்னியமான திருக்கிறது அத: ஆகையால் ஜ்ஞாதத்வேந அறியப்பட்டதாகவும் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையாகவும் ஸ்புரதி விளங்குகிறது.

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களி லிருப்பதாக ஒருசாத்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

அந்யே(அ)நுவ்யவஸாயாக்யமாஹுரேதத்யதோசிதம் ॥ ௧௬

அந்யே தார்க்கிகாதிகள் இந்த ஜீவகூடஸ்த ரூபஞானத்தைத் தானே அநுவ்யவஸாயாக்யஜ்ஞாநம் முந்தியறிந்த அறிவையனுசரிந்து, பிந்தி அறிகிறதாயிருக்கிற அனுவிவசாயஞானமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு யதா எப்படி உசிதம் யோக்கியமாயிருக்குமோ ஆஹு: அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிர்ம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை தீர்மானமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।
विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवेत् ॥

கடோ(அ)யமித்யஸாவுக்திராபாஸஸ்ய ப்ரஸாதத: |
விஜ்ஞாதோ கட இத்யுக்திர்ப்ரஹ்மாநுக்ரஹதோ பவேத் ॥ ௧௭

ஏஷ: இது
கட: இதி கடமென்ற
ஏஷா இந்த
உக்தி: சொல்லானது
சிதாபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ப்ரஸாதத: பிரசாதத்தாலுண்டாகிறதென்றும்

விஜ்ஞாத: கட: இதி கடம்அறியப்பட்டதென்ற
உக்தி: சொல்
ப்ரஹ்மாநுக்ரஹத: பிர்மத்தினனுக்கிரகத்தால்
ஸம்பவ: உண்டாகிறதென்றுமறி.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியே பிர்மத்தையும் ஜீவனையும்பிரித்துக் காட்டினதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரிந்துக்காட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहात्बहिर्यद्वद्विवेचिते ।
तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतांवपुष्यपि ॥

ஆபாஸப்ரஹ்மணீதேஹாத்பஹிர்யத்வத்விவேசிதே |
தத்வதாபாஸகூடஸ்தௌவிவிச்யேதாம்வபுஷ்யபி || ௧௭

தேஹாத் பஹி: தேகத்திற்கு வெளிவிஷயத்தில்
ஆபாஸப்ரஹ்மணீ சிதாபாசனையும், பிர்மத்தையும்
யத்வத் எப்படி
விவேசிதே பிரித்துக் காண்பிக்கப்பட்டதோ
தத்வத் அதுபோல
வபுஷி அபி தேகத்திற்குள்ளிலும்
ஆபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவனையும் கூடஸ்தரையும்
விவிச்யேதாம் பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியில் ஜீவனால் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாரவிருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசரவிருத்தியில்லாமையால், சிதாபாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।
संव्याप्यवर्ततेतप्तेलोहेवह्नियथातथा ॥

அஹம்வ்ருத்தௌசிதாபாஸ:காமக்ரோதாதிகாஸுச |
ஸம்வ்யாப்யவர்ததேதப்தேலோஹேவஹ்நிர்யதாததா || ௧௮

அஹம்வ்ருத்தௌ அகம் என்கிறவிருத்தியிலும்
காமக்ரோதாதிகாஸு ச காமக்குரோதம் முதலானவிருத்தியிலும்
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன்
தப்தே காயவைத்த
லோஹே இரும்பில்
வஹ்நி: அக்கினி [யாபித்திருக்குமோ
யதா எப்படி அந்த இரும்பை வி
ததா அப்படி
ஸம்வ்யாப்ய இவைகளில் வியாபித்துக்
வர்ததே இருக்கிறான். (கொண்டி

அ-கை. அகங்காரவிருத்திகள் மாத்திரம் ஜீவனால் விளங்கப்படுகிறதென் பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

स्वमात्रंभासयेत्तप्तंलोहंनान्यत्कदाचन ।
एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वस्वभासिकाः ॥

ஸ்வமாத்ரம்பாஸயேத்தப்தம்லோஹம்நாந்யத்கதாசந ।
ஏவமாபாஸஸஹிதாவ்ருத்தயஸ்ஸ்வஸ்வபாஸிகா: ॥ ௧௯

தப்தம் தீயில் காயவைத்த	ஏவம் இப்படி
லோஹம் இரும்பானது	ஆபாஸஸஹிதா: சிதாபாசனோடேகூடினவைகளான
ஸ்வமாத்ரம் தன்னைமாத்திரம்	வ்ருத்தய: விருத்திகள்
பாஸயேத் விளக்கிவைக்குமேதவிர	ஸ்வஸ்வபாஸிகா: தங்கள் தங்கள் மாத்திரம் விளக்குகின்றன.
கதாசந ஒருக்காலும்	
ந அந்யத் மற்றொன்றைவிளக்காது	

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனைக் காண்பிவித்து கூடஸ்தரை காண்பிவிப்பதற்கு விருத்தியின் பாவாபாவங்களை காண்பிக்கிறார்.

क्रमाद्विच्छिद्यविच्छिद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।
सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्छासमाधिषु ॥

க்ரமாத்விச்சித்யவிச்சித்யஜாயந்தேவ்ருத்தயோ(அ)கிலா: ।
ஸர்வாஅபிவிலீயந்தேஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு ॥ ௨௦

அகிலா: ஜாக்கிரசொப்பனமனோராச்சியங்களில் சமஸ்தங்களான	ஜாயந்தே அடிக்கடி உண்டாகின்றன
வ்ருத்தய: விருத்திகளானவை	ஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில்
க்ரமாத் கிரமமாக	ஸர்வா: அபி சகலவிருத்திகளும்
விச்சித்ய விச்சித்ய விட்டு விட்டு	விலீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இருக்கட்டும், அதனால் கூடஸ்தரை யெப்படி அறிகிறதென்னில்.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।
निर्विकारेणयेनासौकूटस्थइतिचोच्यते ॥

ஸந்தயோ(அ)கிலவ்ருத்தீநாமபாவாஶ்சாவபாஸிதா: ।
நிர்விகாரேணயேநாஸௌகூடஸ்தஇதிசோச்யதே ॥ ௨௧

அகிலவ்ருத்தீநாம் சமஸ்த விருத்திகளுடைய	அபாவா: ச அவைகளின் அழிவும்
ஸந்தய: இடைகளும்	நிர்விகாரேண நிர்விகாரமான

யேந எந்த அறிவினாலே [வோ | ஸஸா அந்த இவரே
ஸவஸாக்ஷிதா: விளங்கப் படுகின்றன | கூடஸ்த: இதி கூடஸ்தரென்று உதீர்யதே வ சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில் என்னபலித்ததெனில்.

घटेद्विगुणचैतन्यंयथाबाह्येतथान्तरे ।
वृत्तिष्वपित तस्तत्रवैशद्यंसन्धितोऽधिकम् ॥

கடே த்விகுணசைதந்யம்யதாபாஹ்யேததாந்தரே ।
வ்ருத்திஷ்வபி ததஸ்தத்ர வைஶத்யம்ஸந்திதோऽதிகம் ॥ ௨௨

பாஹ்யே வெளியிலிருக்கிற
கடே கடத்தில்
த்விகுணசைதந்யம் ஜீவபிர்மங்களான இரண்டுசைதன்னியம்
யதா எப்படிபிரித்து காண்பிக்கப்பட்டதோ
ததா அப்படி
அந்தரே உள்ளிலுமிருக்கிற வைகளான ஜீவகூடஸ்தர்களும்
வ்ருத்திஷு அபி அகங்காராதிவிருத்திகளிலும் காணப்படுவது சமான மாம்
தத: ஆகையால்
தத்ர அவைகளின்
ஸந்தித: சந்தியினாலும் அபாவத்தினாலும்
வைஶத்யம் கூடஸ்தருடைய அறிவு விளங்குவதே
அதிகம் அதிகமென்றறி.

அ.கை. வெளியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையும் விளக்கிவைக்கிறவர் பிர்மமென்று சொன்னதுபோல, உள்ளிலும் அந்தவழியாக கூடஸ்தரையறியும்படி சொல்லவில்லையெனில்.

ज्ञातताज्ञाततेनस्तोघटवद्वृत्तिषुक्वचित् ।
स्वस्यस्वेनागृहीतत्वात्ताभिश्चाज्ञाननाशनात् ॥

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததே நஸ்தோ கடவத்வ்ருத்திஷு க்வசித் ।
ஸ்வஸ்யஸ்வேநாக்ருஹீதத்வாத்தாபிஶ்சாஜ்ஞாநநாஶநாத் ॥ ௨௩

கடவத் கடாதிகளில்போல
வ்ருத்திஷு அகங்காராதிவிருத்திகளில்
ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததே அறியப்பட்டதென்கிறதும் அறியப்படாததென்கிறது மிரண்டும்
க்வசித் நஸ்த: ஓரிடத்திலும் இல்லை
ஸ்வஸ்ய அதுதானென்றால் தன்னை
ஸ்வேந தன்னாலே
அக்ருஹீதத்வாத் கிரகிக்கப்படாமையால் ஒருக்கால்ஞானம்வியாப்தி வருகிறதென்பதுகூடாது
தாபி: வ அந்தவிருத்திகளாலேயே
அஜ்ஞாநநாஶநாத் விஷயாஞானம்நசிப்பதால் அஞ்ஞானவியாப்தி வரகணக்கில்லை, ஆகையால் அந்தவழி சொல்லவில்லை.

அ-கை. இந்தசைதன்னியமிரண்டிற்குள்ளே விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனுக்கு விகாரியென்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடஸ்தரென்றும் சொன்னீர், கூடஸ்த சிதாபாசரிருவர்களும், அறிவில் சமானமாயிருக்கும்போது ஒருவருக்கு நிர்விகாரத்துவமும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எங்ஙனே போவெனில்.

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतित ।
अकूटस्थंतदन्यत्तुकूटस्थमविकारतः ॥

த்விகு³ணீக்ருதசைதந்யே ஜந்மநாஶாநுபூ⁴தித꞉ ।
அகூடஸ்த²ம் தத³ந்யத்து கூடஸ்த²மவிகாரத꞉ ॥ ௨௪

த்விகு³ணீக்ருதசைதந்யே - இரண்டு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதாபாச கூடஸ்தரிருவருக்குள்
ஜந்மநாஶாநுபூ⁴தித꞉ - ஜனனமரணனுபவம், இவனிடத்தில் காணப்படுகிறதால் (ஜீவனை)
அகூடஸ்த²ம் - விகாரியான ஜீவனென்றும்
தத் - அவனுக்கும்
அந்யத்து - அனின்யமான சைதன்னியமோவென்றால்
அவிகாரத꞉ - அந்த விகாரமின்மையால்
கூடஸ்த²ம் - கூடஸ்தரெனப்படும்.

அ-கை. ஜீவனுக்குவேறாக கூடஸ்தரைக்கற்பித்தது, உங்களுடையசுவகபோல கற்பிதமென்று தோன்றுகிறதேயல்லாமல், வேரேயாராலேயாவது அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षीत्यादावनेकथा ।
कूटस्थएवसर्वत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

அந்த꞉கரணதத்³வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதா³வநேகதா⁴ ।
கூடஸ்த² ஏவ ஸர்வத்ர பூர்வாசார்யைர்விநிஶ்சித꞉ ॥ ௨௫

அந்த꞉கரணதத்³வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதௌ³ - அந்தக்கரணத்திற்கும் அதினுடைய விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறரென்றது முதலிய வாக்கியத்தில்
அநேகதா⁴ - அனேகவிதமாக
கூடஸ்த² ஏவ - கூடஸ்தர்தானே
பூர்வாசார்யை꞉ - பகவத் பாதாளாலே
ஸர்வத்ர - வாக்கிய விருத்தி முதலான சர்வ கிரந்தங்களிலும்
விநிஶ்சித꞉ - நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தரை அவர்கள்சொல்லி இருக்கிறார்களேதவிர, உம்மைப்போலே, இரண்டுசைதன்னியங்களை, எங்கேசொல்லி யிருக்கிறார்களெனில்.

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।
गम्यन्तेशास्त्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

ஆத்மாபாஸாஶ்ரயாஶ்சைவம் முகாபாஸாஶ்ரயா யதா ।
கம்யந்தே ஶாஸ்த்ரயுக்திப்யாமாபாஸஸ்ச வர்ணித: ॥ உசு

யதா எப்படி
முகாபாஸாஶ்ரயா: சுபாவமுகமும் பிரதிபிம்பமுகமும் கண்ணாடியும் மூன்றும்காணப்படுகின்றனவோ
ஏவம் இப்படி
ஆத்மாபாஸாஶ்ரயா: ச ஆத்துமாவையும் ஜீவனையும் புத்தியையும்
ஶாஸ்த்ரயுக்திப்யாம் பெரியோர்களுடைய சாத்திரங்களினாலும் யுக்திகளினாலும்
கம்யந்தே ஹி அறியப்படுகின்றனவென்று
ஆபாஸ: ச இப்படிசிதாபாசனும்
வர்ணித: அவர்களாலேயே பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

அ-கை. அதில் சிதாபாசனைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறான்.

बुद्धयवच्छिन्नकूटस्थोलोकान्तरगमागमौ ।
कर्तुंशक्तोघटाकाशइवाभासेनकिंवद ॥

புத்த்யவச்சின்னகூடஸ்தோ லோகாந்தரகமாகமௌ ।
கர்தும் ஶக்தோ கடாகாஶ இவாபாஸேன கிம் வத ॥ உஎ

புத்த்யவச்சின்னகூடஸ்த: புத்தியில்வளைப்பட்டகூடஸ்தனே தன்னிடமே
லோகாந்தரகமாகமௌ லோகாந்தரங்களுக்குப்போக்குவரத்தை
கர்தும் பண்ணுவதற்கு
கடாகாஶ: இவ கடாகாசம்போலே
ஶக்த: சக்தராகுவரே
ஆபாஸேன சிதாபாசனாலே
கிம் என்னப்பிரயோசனமிருக்கிறது
வத சொல்லும்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

श्रृणवसंग:परिच्छेदमात्राज्जीवोभवेन्नहि ।
अन्यथाघटकुड्याद्यैरवच्छिन्नस्यजीवता ॥

ஶ்ருண்வஸங்க: பரிச்சேதமாத்ராஜ்ஜீவோ பவேன்னஹி ।
அன்யதா கடகுட்யாத்யைரவச்சின்னஸ்ய ஜீவதா ॥ உஅ

ஶ்ருணு ஜீவன்அவசியம்வேண்டுமென்பதையும் அவனைச்சொல்லாதபட்சத்தில் வருகிற தோஷத்தையும் தெரியும்படியாய்ச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேள்
அஸங்க: அசங்கனான கூடஸ்தன்
பரிச்சேதமாத்ராத் புத்தியில் வளைப்பட்ட மாத்திரத்தால்
ஜீவ: சம்சாரியான ஜீவனாக
பவேத் ந ஹி ஆகமாட்டானன்றோ
அன்யதா அப்படிச்சொல்லாத பட்சத்தில்
கடகுட்யாத்யை: பானை, சுவர் முதலானவைகளினாலே
அவச்சின்னஸ்ய வளைப்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தனை தன்னியத்திற்கும்
ஜீவதா ஜீவத்துவம் வந்துவிடும்.

... ... போல, புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில்லா ... கூடஸ்தருக்கு பந்தம் வராதேயெனில்.

नकुड्यमदृशीबुद्धिस्स्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।
अस्तुनामपरिच्छेदेकिंस्वाच्छ्येनभवेत्तव ॥

நகுட்யமத்ருஶீபுத்திஸ்ஸ்வச்சத்வாதிதிசேத்ததா ।
அஸ்துநாமபரிச்சேதேகிம்ஸ்வாச்சயேநபவேத்தவ ॥ ௨௯

...புத்திபானது ஸ்வச்ச ... சுவச்சமானதால் ... சுவருக்குச்சமானமாக ... சொல்லக்கூடாதெனில் ... சொன்னபடி அப்படியே அஸ்து ஆகட்டும் பரிச்சேதே அப்படி வரையப்பட்டிருப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்படியான காரணமொன்றுமில்லையே ஸ்வாச்ச்யேந அந்த சுவச்சத்தினாலே தவ உனக்கு கிம் பவேத் என்ன உண்டாயிற்று நாம சொல்.

ஆ-கை. சுவச்சத்தாற் பிரயோசனமில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानाहि ।
विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

ப்ரஸ்தேநதாருஜந்யேநகாம்ஸ்யஜந்யேநவாநஹி ।
விக்ரேதுஸ்தண்டுலாதீநாம்பரிமாணம்விஶிஷ்யதே ॥ ௩௦

தாருஜந்யேந ப்ரஸ்தேந மரத்தினால் செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும் காம்ஸ்யஜந்யேந வா வெண்கலமரக்காலாலும் தண்டுலாதீநாம் அரிசி முதலானவைகளை விக்ரேது: கிரயம்பண்ணுகிற வியாபாரிக்கு பரிமாணம் அளவு விஶிஷ்யதே நஹி விசேஷமில்லாதிருக்கிறதன்றோ.

ஆ-கை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபிம்பாதிசயம் விசேஷமாயிருக்கிறதேயெனில்.

परिमाणाविशेषेपिप्रतिबिंबोविशिष्यते ।
कांस्येयदितदाबुद्धावप्याभासोभवेत्बलात् ॥

பரிமாணாவிஶேஷேபிப்ரதிபிம்போவிஶிஷ்யதே ।
காம்ஸ்யேயதிததாபுத்தாவப்யாபாஸோபவேத்பலாத் ॥ ௩௧

பரிமாணாவிஶேஷே அபி அளவு சரியாயிருந்தாலும் காம்ஸ்யே வெண்கலத்தில் ப்ரதிபிம்ப: பிரதிபிம்பமானது

விஶிஷ்டேபி விசேஷமாயிருக்கிறதே
யதி என்பாயாகில்
ததா அப்போ [னு
பலாத் சுவி புத்தியிலும் பிரதிபல
சிதாபாஸஃ சிதாபாசன்
பலாத் பலாத்காரமாக
ஸமேத்ய வந்துவிட்டான்.

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கிகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கிகரித்ததாக எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासः प्रतिबिंबस्तथाविधः ।
बिंबलक्षणहीनस्सन्बिंबवद्भासतेसहि ॥

ஈஷத்பாஸநமாபாஸஃ ப்ரதிபிம்பஸ்ததாவிதஃ ।
பிம்பலக்ஷணஹீநஸ்ஸந்பிம்பவத்பாஸதேஸஹி ॥ ௬௨

ஈஷத்பாஸநம் ஆபாச சப்தத்திற்கர்த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறிதானத்தோற்றமே
ஆபாஸஃ ஆபாசனெனப்படும்
ப்ரதிபிம்பஃ பிரதிபிம்பமானதும்
ததாவிதஃ அப்படியே யிருக்கிறது
ஸஃ அந்தப்பிரதிபிம்பமானது
பிம்பலக்ஷணஹீநஸ்ஸந் பிம்பலட்சணஹீனமாகி [லே
பிம்பவத் அதிஷ்டானபிம்பம்போ
பாஸதே ஹி விளங்குகிறதன்றோ.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ससङ्गत्वविकाराभ्यांबिंबलक्षणहीनता ।
स्फूर्तिरूपत्वमेतस्याबिंबवद्भासनंविदुः ॥

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம்பிம்பலக்ஷணஹீநதா ।
ஸ்பூர்த்திரூபத்வமேதஸ்யபிம்பவத்பாஸநம்விதுஃ ॥ ௬௩

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம் சங்க விகாரங்களினாலே
பிம்பலக்ஷணஹீநதா அசங்க அவிகாரதைதன்னியமான பிம்பலட்சணத்தின் ஹீனத்தன்மையையும்
ஸ்பூர்த்திரூபத்வம் பிம்பத்தின்பிரகா சமான தோற்றம்மாத்திரம்
பிம்பவத் பிம்பம்போலே
பாஸநம் விளங்குதல்
ஏதஸ்ய இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கிறதாக
விதுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசன மில்லையென்பதை நிராகரணம்பண்ணி, இப்போ அவன்புத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, ஜீவன் புத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராததுபோல இரானென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

नहिधीभावभावित्वादाभासोस्तिधियःपृथक् ।
यथामृद्रूपमेवोक्तंधीरप्येवंस्वदेहतः ॥

நஹிதீபாவபாவித்வாதாபாஸோஸ்திதியஃப்ருதக் ।
யதாம்ருத்³ரூபமேவோக்தம்தீரப்யேவம்ஸ்வதேஹதஃ ॥ ௩௪

ஆபாஸஃ சிதாபாசன்
தீபாவபாவித்வாத் புத்தியினுடைய இ
ருப்பினாலிருக்க போக்கியனாயிருப்பதால்
தியஃ புத்திக்கு
ப்ருதக் வேறாக
நாஸ்தி இல்லை
யதா எப்படி
ம்ருத்ரூபம் குடமானது மண்ணினுடைய
ரூபமாயிருக்கிறதென்று

உக்தம் அவ உன்னாலே சொல்லப்பட்
டவாக்கியமும் திருஷ்டாந்தமும் அ
ற்பமாயிருக்கிறதென்று
உக்தம் சொல்லுகிறார்
ஏவம் இப்படி
ஸ்வதேஹதஃ பிரதிபந்தியாக தன்னு
டையதேகத்தைக்காட்டிலும்
தீஃ அபி புத்தியும் வேறாய்க்காணப்ப
டவில்லையென்று சொன்னார்.

ஆசங்கை. பிரதிபந்திமோசன நிமித்தம் சங்கிக்கிறான்.

देहेमृतेपिबुद्धिश्चेच्छास्त्रादस्तितथासति ।
बुद्धेरन्यश्चिदाभासःप्रवेशःश्रुतिसंमतः ॥

தேஹேம்ருதேபிபுத்திஶ்சேச்சாஸ்த்ராதஸ்திததாஸதி ।
புத்தேரன்யஶ்சிதாபாஸஃப்ரவேஶஃஶ்ருதிஸம்மதஃ ॥ ௩௫

தேஹே தேகமானது
ம்ருதே அபி மரித்தாலும்
சாஸ்த்ராத் சாஸ்திரத்தினால் தேகத்
துக்கு வேறும் வாசனையோடே கூ
டியிருக்கிற
புத்திஃ புத்தியானது
அஸ்தி சேத் இருக்கிறதென்று சொ
ல்லையேயானால்

ததாஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
புத்தேஃ புத்திக்கு
அன்யஃ அன்னியனை
சிதாபாஸஃ சிதாபாசன்
ஶ்ருதிஷு வேதங்களில் சரீராதிகளு
க்குள்ளே
ப்ரவேஶஃ பிரவேசித்தானென்று
ஶ்ருதஃ கேட்கப்படுகிறான்.

ஆசங்கை. புத்தியோடே கூடினவனுக்கே பிரவேசம் சொல்லுகிறதே யல்லாமல் புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

धीयुक्तस्यप्रवेशश्चेन्नैतरेयेधियःपृथक् ।
आत्माप्रवेशंसंकल्प्यप्रविष्टइतिगीयते ॥

தீயுக்தஸ்யப்ரவேஶஶ்சேந்நைதரேயேதியஃப்ருதக் ।
ஆத்மாப்ரவேஶம்ஸங்கல்ப்யப்ரவிஷ்டஇதிகீயதே ॥ ௩௬

தீயதத்வஸ்ய புத்திபோடே சேர்ந்தவ னுக்கு [கிறதேயென்றால்	பர்யங்கீ வேறான
ப்ரவேஸ: வெகு பிரவேசம் சொல்லு	ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ந அப்படிச்சொல்லவில்லை	ப்ரவேஸநம் பிரவேசத்தைப்பண்ண
ஐதரேயே ஐதரேயத்தில்	ஸங்கல்ப்ய சங்கற்பித்து
தியஃ புத்திக்கு	ப்ரவிஷ்ட: இதி பிரவேசித்தாரென்று
	ஸ்ரூயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நன்றாய் அந்த சுருதியைவிரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कथंन्विदंसाक्षदेहंमद्दतेस्यादितीरणात् ।
विदार्यमूर्धसीमानंप्रविष्टस्संसरत्ययम् ॥

கதந்விதம் ஸாக்ஷதேஹம் மத்ருதே ஸ்யாதிதீரணாத் ।
விதார்ய மூர்த ஸீமாநம் ப்ரவிஷ்டஸ் ஸம்ஸரத்யயம் ॥ ௧௭

மத்ருதே என்னை விட்டு	விதார்ய தன்னுடையசந்நிதானமாத் திரத்தால் பேதித்து
இதம் இந்த சகலமான	ப்ரவிஷ்ட: பிரவேசித்தவனாகி
ஸாக்ஷதேஹம் இந்திரியங்களோடே கூடினதேகம்	ஸம்ஸரதி இந்தஜீவன்ஜாக்கிரதாதிச ம்சாரம்பண்ணுகிறானென்று
கதம் நா என்னமாய்	ஈரணாத் சொல்லியிருப்பதால் இவ னை புத்திக்குவேறென்றறி.
ஸ்யாத் இதி இருக்கப்போகிறதென்று	
அயம் இவன் [கத்தை	
மூர்தஸீமாநம் சிரசின் முடிவானதே	

அ-கை. புத்திக்கப்புறபட்டவர் அசங்கராயிற்றே, அவருக்குபிரவேசம் கூடாதேயெனில்.

कथंप्रविष्टोऽसङ्गश्चेत्सृष्टिर्वास्यकथंवद ।

கதம் ப்ரவிஷ்டோ(அ)ஸங்கஶ்சேத் ஸ்ருஷ்டிர்வாஸ்ய கதம் வத ॥ ௧௭

அஸங்க: அசங்கரான இந்த ஆத்துமா	அஸ்ய அசங்கரான இந்த ஆத்துமா (விற்கு
கதம் எப்படி	ஸ்ருஷ்டி: வா சிருஷ்டிதான்
ப்ரவிஷ்ட: சேத் பிரவேசித்தாரென் று கேட்பாயாகில்	கதம் எப்படிக்கூடும்
	வத சொல்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கிறவர் மாயாபிரதிபிம்பரானதால் தோஷமில்லையெனில்

मायिकत्वंतयोस्तुल्यंविनाशश्चसमस्तयोः ॥

மாயிகத்வம் தயோஸ்துல்யம் விநாஶஶ்ச ஸமஸ்தயோ: ॥ ௧௮

தயோ: பிரவேசித்தவனும் அவித்தி யா பிரதிபிம்பனுகையால் இருவரு	க்கும்
	மாயிகத்வம் மாயிகத்துவம்

ஸ்ருஷ்டி: சமானம்
தயோ: அந்தஈசஜீவர்களுக்கு
விநாஶஃ ச விநாசமும்
ஸம: சமானமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैषभूतेभ्यस्तान्येवांनुविनश्यति ।
विनष्टिमितिमैत्रेय्यैयाज्ञवल्क्यउवाचहि ॥

ஸமுத்தாயைஷ பூதேப்யஸ்தாந்யேவாநுவிநஶ்யதி ।
விநஷ்டிமிதிமைத்ரேய்யை யாஜ்ஞவல்க்ய உவாச ஹி ॥ ௩௯

ஏஷ: பிரஞ்ஞானகனனான இந்த ஆத்துமா (போது
பூதேப்ய: பூதங்கள் உண்டாகும்
ஸமுத்தாய ஜீவேசுவராபிமானத்தோடே தோன்றி
தாநி ஏவ அவைகளையனுசரித்தே பிரளயத்தில்
அநுவிநஶ்யதி அந்தஅபிமானத்தை விடுகிற நாசமாகிறார்
யாஜ்ஞவல்க்ய: யாக்ஞயவல்கமகரிஷியானவர் (ருட்டு
மைத்ரேய்யை மைத்திரேயின்பொ
விநஷ்டிம் இதி ஜீவேசுரநாசத்தை
உவாச ஹி சொன்னாரன்றோ.

அ-கை. இப்படிஜீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் ஆத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूटस्थःप्रविवेचितः ।
मात्रासंसर्गइत्येवमसङ्गत्वस्यकीर्तनात् ॥

அவிநாஶ்யயமாத்மேதிகூடஸ்த:ப்ரவிவேசித: ।
மாத்ராஸம்ஸர்கஇத்யேவமஸங்கத்வஸ்யகீர்த்தநாத் ॥ ௪௰

அயம் அவிநாஶீ இவர் அவினாசி
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று மைத்திரேயியைப்பார்த்து
கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ஜீவேசுவரர்களுக்கு வேறாக கூடஸ்தர் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்
மாத்ராஸம்ஸர்க: இதி அதற்கேதுவென்னவெனில் நாமரூபத்தில் சம்மந்தப்படாதவரென்று
ஏவம் இப்படி
அஸங்கத்வஸ்ய அசங்கத்துவமானது சுருதியில்
கீர்த்தநாத் கோஷித்திருப்பதால் அவினாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावकिलशरीरंम्रियतेनः ।
इत्यत्रनविमोक्षोर्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாபேதம்வாவகிலஶரீரம்ம்ரியதேந: ।
இத்யத்ரநவிமோக்ஷோர்த்த:கிந்துலோகாந்தரேகதி: ॥ ௪௧

ஜீவாபேதம் ஜீவனாலேவிடப்பட்ட
ஶரீரம் வாவ சரீரந்தானே
ம்ரியதே கில மரிக்கிறதன்றோ
ஸ: அந்த ஜீவன்
ந இதி மரிக்கிறதில்லை யென்றுசுருதி சொல்லுகிறதென்றுசொல்லவேண்டியதால் (ம்
சேத் அந்தசுருதியிலிருக்கிறவாக்கிய
விமோக்ஷ: ஶரீர மோட்சப்ரயோசன நிமித்தம் சொல்லவில்லையென்றறி
கிஞ்ச பின்னையோவென்றால்
லோகாஜமே அஞ்ஞானதிசையிலிருக்கிறதேகாத்துமபுத்தியான ஜீவனுக்கு அந்தசுருதி லோகாந்தர
கதி: கமனத்தைப்பற்றி சொன்னது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விநாசியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிர்மத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக் கூடுமெனில்.

नाहंब्रह्मेतिबुध्येतसविनाशीतिचेन्नतत् ।
सामानाधिकारण्यस्यबाधायामपिसंभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேதிபுத்யேதஸவிநாஶீதிசேந்நதத் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதாயாமபிஸம்பவாத் ॥ ௪௨

ஸ: அந்த ஜீவன்
விநாஶீ இதி சேத் விநாசியானால்
அஹம் விநாசமன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தோடைக்கியமாகும்படி நானே
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ந புத்யேத அறியக்கூடாதென்றால்
தத் ந அது கூடாது
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகரணத்தினுடைய
பாதாயாம் அபி பாதையில்
ஸம்பவாத் ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமானாதிகரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லியிருக்கிறாரென்றால், வார்த்திகத்தில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

योयंस्थाणुःपुमानेषपुन्धियास्थाणुधीरिव ।
ब्रह्मास्मीतिधियाप्येषाह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥
नैष्कर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्स्पष्टमीरितम् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वमतोस्तुतत् ॥

யோயம்ஸ்தாணு:புமாநேஷபும்தியாஸ்தாணுதீரிவ ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதிதியாப்யேஷாஹ்யஹம்புத்திர்நிவர்த்யதே ॥ ௪௩
நைஷ்கர்ம்யஸித்தாவப்யேவமாசார்யைஸ்ஸ்பஷ்டமீரிதம் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்தத்வமதோஸ்துதத் ॥ ௪௪

யஃ பாகிதாரு
கூடம் இந்த
ஸ்தாணுகட்டைகாணப்படுகிறதோ
ஸஷஃ அந்த
வாஸ்தவ இதுமெய்யகார்த்தஞானத்தி
னாலே புருஷனுகிறன்
வாஸ்யா புருஷனென்கிற புத்தியி
னாலே
ஸ்தாணுயீஃஐவ கட்டையென்கிற பு
த்திபோவதுபோல
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அஹ்மீ ஐதி நானென்கிற
யியா புத்தியினாலே
ஸஷா இந்த
அஹம் கருத்திருத்துவரூபமான அஹ
ங்கார
வாஸ்ஃ அவி புத்தியும்
நிவர்த்திக்கப்படும்.

அ-கை. இதிலாசாரிய சம்மதியையும் காண்பிக்கிறார்.

நெஷ்கர்ம்யஸித்தௌ அவி நைஷ்கர்மி
யசித்தியென்கிற கிரந்தத்தினும்
ஸவ இப்படி
ஆசார்யைஃ ஆசாரியாளாலே
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகர
ணியத்திற்கு
தஸ்ய அந்த
வாத்யார்த்தகம் பாதார்த்தமானது
அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. அப்படி சொல்லிபிருந்தாலும், சுருதிகளில் ஓரிடத்திலும் பாதசாமானாதிகரண்யம் சொல்லப்படவில்லையேயெனில்.

सर्वंब्रह्मेतिजगतासामानाधिकरण्यवत् ।
अहंब्रह्मेतिजीवेनसमानाधिकृतिर्भवेत् ॥

ஸர்வம்ப்ரஹ்மேதிஜகதாஸாமாநாதிகரண்யவத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜீவேநஸமாநாதிக்ருதிர்பவேத் ॥ ௬௯

ஸர்வம் நாமரூபமெல்லாம்
ப்ரஹ்ம ஐதி பிர்மமென்று
ஜகதா ஜகத்தோடே
ஸாமாநாதிகரண்யவத் பாதாசாமான
திகரண்யம் சொன்னதுபோல
அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம ஐதி பிர்மமென்று
ஜீவேந ஜீவனோடே
ஸமாநாதிக்ருதிஃ பாதசாமானாதி
கரண்யமானது
பவேத் பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. அப்போ விவரணசாரியார் பாதசாமானாதி கரண்யத்தை தினு
ல் நிராகரித்தாரெனில்.

सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वंनिराकृतम् ।
प्रयत्नतोविवरणेकूटस्थस्याविवक्षया ॥

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய பாதார்த்தத்வாந்நிராக்ருதம் ।
ப்ரயத்நதோ விவரணே கூடஸ்தஸ்ய விவக்ஷயா ॥ ௪௬

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகரண்யத்திற்கு
பாதார்த்தத்வாத் பாதார்த்தம்
விவரணே விவரணத்தில்
ப்ரயத்நத꞉ பிரயத்தனமாக
நிராக்ருதம் தள்ளப்பட்டது
கூடஸ்தஸ்ய கூடத்தரை
விவக்ஷயா அகம் பதத்திற்கர்த்தமாக சொல்லவேண்டுமென்கிற இச்சையினாலே பாதாசாமானாதிகரண்யத்தைக்கண்டித்தார்.

அ-கை. அவரபிப்பிராயத்தை விவரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्त्वंपदार्थोयःकूटस्थोब्रह्मरूपताम् ।
तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्रच ॥

ஶோதிதஸ்த்வம்பதார்த்தோய꞉கூடஸ்தோப்ரஹ்மரூபதாம் ।
தஸ்யவக்தும்விவரணேததோக்தமிதரத்ர ச ॥ ௪௭

ஶோதித꞉ சோதிக்கப்பட்ட
த்வம்பதார்த்த꞉ துவம் பதார்த்தனான
ய꞉ யாதொரு
கூடஸ்த꞉ சாட்சியானகூடஸ்தருண்டோ
தஸ்ய அவருக்கு
ப்ரஹ்மரூபதாம் பிர்மஸ்வரூபியாயிருத்தல்
வக்தும் சொல்லுவதற்கு
விவரணே விவரணத்தில்
இதரத்ர ச முக்கியசாமானாதிகரண்யம்சொல்லியிருக்கிறதுபோல்மற்ற இடங்களிலும்
ததா அப்படியே
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதசாமானாதிகரண்யத்தைத்தள்ளி முக்கியசாமானாதிகரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிர்மத்தோடே கூடத்தருக்கு ஐக்கியமெப்படியாகும், அதில்கூடத்த சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासभ्रमस्यया ।
अधिष्ठानचितिस्सैषाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்யஜீவாபாஸப்ரமஸ்யயா ।
அதிஷ்டாநசிதிஸ்ஸைஷாகூடஸ்தோத்ரவிவக்ஷ்யதே ॥ ௪௮

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய தேகேந்திரியாதிகளோடே சேர்ந்த
ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபாச மயக்கத்திற்கு
யா யாதொரு
அதிஷ்டாநசிதி꞉ அதிஷ்டான அறிவுண்டோ
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஸா அந்த
ஏஷா இந்த அறிவே
கூடஸ்த꞉ கூடஸ்தரென்று
விவக்ஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्भ्रमस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।
त्रय्यंतेषुतदत्रस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜகத்ப்ரமஸ்யஸர்வஸ்யயததிஷ்டாநமீரிதம் ।
த்ரய்யந்தேஷுதத்ரஸ்யாத்ப்ரஹ்மசப்தவிவக்ஷிதம் ॥ ௨௯

ஸர்வஸ்ய சகலமான
ஜகத்ப்ரமஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்
யத் யாதொரு
அதிஷ்டாநம் புத்தியிலுண்டான சைதன்யமானது
த்ரய்யந்தேஷு ஈரிதம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அந்தசைதன்யமானது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ப்ரஹ்மசப்தவிவக்ஷிதம் பிர்மமென்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னது சரி, அப்படி ஜீவனாரோபமின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடஸ்தரென்று எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।
तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஏதஸ்மிந்நேவசைதந்யேஜகதாரோப்யதேயதா ।
ததாததேகதேசஸ்யஜீவாபாஸஸ்யகாகதா ॥ ௩௦

ஏதஸ்மிந் இந்த
சைதந்யே ஏவ சைதன்யத்திலே
ஜகத் ஜகத்தானது (யே
யதா எப்போது (தோ
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிற
ததா அப்போ
ததேகதேசஸ்ய அதில் ஏகதேசமான
ஜீவாபாஸஸ்ய ஜீவனான சிதாபாசனுக்கு
கா கதா ஆரோபிதத்துவமென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகததிஷ்டான சைதன்யம் ஒன்றாக இருக்கும்போது தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்தவிசாரம் எதற்காக சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।
तत्त्वंपदार्थौभिन्नौस्तोवस्तुतस्त्वेकताचितेः ॥

ஜகத்ததேகதேசாக்யஸமாரோப்யஸ்யபேதத: ।
தத்த்வம்பதார்த்தௌபிந்நௌஸ்தோவஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதே: ॥ ௩௧

ஜமத்தெகமெஃபாவ்யாஸாரோபாவ்யா ஜகத்தென்ன அதில் ஏகதேசமாய்ச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசியென்ன இவைகளுடைய அத்தியாரோபத்தினுடைய
லெஃ்தஃ பேதத்தினாலே
தகூபெஃாயஃள தத்பதார்த்தமானபிரமமும் துவம்பதார்தமான கூடஸ்தரும்
ஷிஃஜ பேதங்களாக
ஷூ இருக்கிறார்கள்
வஷுதஃ எதார்த்தத்தினாலே
ஹிதஃ தா அறிவுக்கோவென்றால்
ஊகதா ஏகத்துவமேயிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவன்முக்திரஜதாதிபோல் அதிஷ்டானரோப உபபதர்மவானுயில்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।
दधद्विभातिपुरतआभासोतोभ्रमोभवेत् ।

கத்ரூத்வாதீந்புத்திதர்மாந்ஸ்பூர்த்யாக்யாஞ்சாத்மரூபதாம் ।
ததத்விபாதிபுரதஆபாஸோதோப்ரமோபவேத் ॥ ருஉ

புத்திய்தாந் அந்தக்கரணத்தினுடைய தர்மங்களான
கத்ருத்வாதீந் கருத்துருத்துவ போக்த்ருத்துவபிரமாதிருத்துவங்களையும்
ஸ்பூர்த்யாக்யாம் பிரகாசமென்ற பேரையுடையதான
ஆத்மரூபதாம் ஆத்துமாவினுடைய சுவரூபத்தையும்
ததத் அன்னியோன்னியாத்தியாசம்பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்று
புரதஃ முன்னே
விபாதி விளங்குகிறான்
அதஃ ஆகையினாலே
ஆபாஸஃ இந்த சிதாபாசன்
ப்ரமஃ சுத்த ஆரோபனாகவே
பவேத் ஆகிறான்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும், நிவர்த்தியானவர்களையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

काबुद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।
इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइष्यते ॥

बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।
सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेषुविनिश्चयः ॥

காபுத்திஃகோயமாபாஸஃகோவாத்மாத்ரஜகத்கதம் ।
இத்யநிர்ணயதோமோஹோஹேயஸ்ஸம்ஸாரஇஷ்யதே ॥ ருங

புத்த்யாதீநாம்ஸ்வரூபம்யோவிவிநக்திஸதத்வவித் ।
ஸஏவமுக்தஇத்யேவம்வேதாந்தேஷுவிநிஶ்சயஃ ॥ ருச

बुद्धिः புத்தியென்பது
का யாது
अयं आभासः இந்த ஜீவனென்பவன்
कः யார்
अत्र இந்த இடத்தில்
आत्मा ஆத்துமா வென்பவர்
कः யார்
जगत् ஜகத்தென்பது
कथं वा எப்படிப்பட்டது
इति இப்படி
अनिर्णये பகுப்பன்றியில் நிர்ணயமில்லாத்தினால்
मोहः உண்டாகிற மயக்கமே
हेयः தள்ளத்தக்கதான
संसारः சம்சாரமென்று
इष्यते சொல்லப்படுகிறது
यः யாதொருவன்
बुद्ध्यादीनां புத்திஜீவன் ஆத்துமா ஜகத்துமுதலானவைகளுடைய
स्वरूपं ஸ்வரூபத்தை
विविनक्ति விவேகத்தால் பிறித்தறிந்திருக்கிறானோ
सः அவனே
तत्त्ववित् தத்துஞானியென்றும்
सः एव அவனே
मुक्तः इति முக்தனென்றும்
वेदान्तेषु வேதாந்தங்களிலே
एवं இப்படி
विनिश्चयः நிச்சயமானது நன்றாய் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில், பந்தமோட்சங்கள் அவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கிகாள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறார்களேயெனில்.

एवञ्चसतिबन्धस्स्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनादृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥

एवञ्चसतिबन्धस्स्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनादृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥ ௫௫

एवं च सति இப்படி யிருந்துள்ளளவில்
कस्य யாருக்கு
बन्धः பந்தமானது
स्यात् வந்திருக்கிறதென்று
इत्यादि இவைமுதலான
कुतर्कजाः குதர்க்கத்தினாலுண்டானவைகளான
विडंबनाः பரிகாசங்களானவை
खंडनोक्तिप्रकारतः கண்டனமென்கிறகிரந்தத்தில் சொல்லியபிரகாரத்தால்
दृढं திடமாக
खंड्याः கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளால் கூடத்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாய்ப்பிரித்துக் காண்பிவித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

वृत्तेस्साक्षितयावृत्तिप्रागभावस्यचस्थितः ।
बुभुत्सायास्तथाज्ञोस्मीत्याभाताज्ञानवस्तुनः ॥
असत्यालंबनत्वेनसत्यस्सर्वजडस्यतु ।
साधकत्वेनचिद्रूपस्सदाप्रेमास्पदत्वतः ॥
आनन्दरूपस्सर्वार्थसाधकत्वेनहेतुना ।
सर्वसंबन्धवत्त्वेनसंपूर्णश्शिवसंज्ञितः ॥

வ்ருத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாவ்ருத்திப்ராகபாவஸ்யசஸ்தித꞉ ।
புபுத்ஸாயாஸ்ததாஜ்ஞோஸ்மீத்யாபாதாஜ்ஞாநவஸ்துந꞉ ॥ ௫௬
அஸத்யாலம்பநத்வேநஸத்யஸ்ஸர்வஜடஸ்யது ।
ஸாதகத்வேநசித்ரூபஸ்ஸதாப்ரேமாஸ்பதத்வத꞉ ॥ ௫௭
ஆநந்தரூபஸ்ஸர்வார்த்தஸாதகத்வேநஹேதுநா ।
ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வேநஸம்பூர்ணஶ்ஶிவஸம்ஜ்ஞித꞉ ॥ ௫௮

வ்ருத்தே꞉ காமாதிவிருத்திகளுக்கு யாதாமொருவர்
ஸாக்ஷிதயா சாட்சியாக
ஸ்தித꞉ இருக்கிறாரோ
வ்ருத்திப்ராகபாவஸ்ய யாதொருத்தர் விருத்தியினுடைய பிராகபாவத்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறாரோ
புபுத்ஸாயா꞉ யாதொருத்தர்தன்னைத்தானகவே அறியவேண்டுமென்று வருகிற விருத்திக்கு சாட்சியாயிருக்கிறாரோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞ꞉ என்னைநானறியாமல்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
ஆபாதாஜ்ஞாநவஸ்துந꞉ விளங்கப்படுகிற அறியாமைக்கும் சாட்சியாகவிருக்கிறாரோ அவரே
அஸத்யாலம்பநத்வேந அசத்தியமான ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாகையால்
ஸத்ய꞉ சத்தியர்
ஸர்வஜடஸ்யது சர்வ ஜடபதார்த்தத்திற்கும்
ஸாதகத்வேந சாதகரானதால்
சித்ரூப꞉ சித்துரூபர்
ப்ரேமாஸ்பதத்வத꞉ மேலானபிரீதிக்கிருப்பிடரானதால்
ஸதா எப்போதும்
ஆநந்தரூப꞉ ஆனந்தரூபர்
ஸர்வார்த்தஸாதகத்வேந சர்வ விஷயங்களுக்கு சாதகரான
ஹேதுநா காரணராயிருப்பதாலும்
ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வேந சர்வானுசியூதராயிருப்பதாலும்
ஸம்பூர்ண꞉ எங்கும் நிறைந்தவராயிருக்கிற
ஶிவஸம்ஜ்ஞித꞉ சிவனென்று சிவபுராணத்தில் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்.

வி-ம். விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிகளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக் கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜதாதி அதிஷ்டான சுக்திபோல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்துரூபர், எது சித்துரூபமில்லையோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தரூபர். யாதொன்றுபரமானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படிகடாதிகளோ, சர்வசம்மந்தரா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார்த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்யூதமில்லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படிதீபாதியோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैबपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।
जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्स्वप्रभश्शिवः ॥

ஐதிமெஶவவுராணெஷுகூடஸ்஥ஃப்ரவிவெவிதஃ ।
ஜீவெஶத்வாதிரஹிதஃகெவலஸ்ஸ்வப்ரஶ்ஶிவஃ ॥ ௫௯

ஐதி இப்படி	ஸ்வப்ரஶஃ சுயம்பிரகாசரான
மெஶவவுராணெஷு சூதசம்கிதாதி சிவபுராணங்களிலே	ஶிவஃ சிவனே
ஜீவெஶத்வாதிரஹிதஃ ஜீவேசுவரபாவமற்றவராயும்	கூடஸ்஥ஃ கூடத்தரொன்று
கெவலஃ தனிமையாயிருக்கிறவராயும்	ப்ரவிவெவிதஃ நன்றாகபிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களை கற்பிதாளென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
मायिकावेवजीवेशौस्वच्छौतौकाचकुंभवत् ॥

ஊயாஹாஸெநஜீவெஶௌகரொதீதிஶ்ருதத்வதஃ ।
ஊயிகாவெவஜீவெஶௌஸ்வச்஛ௌதௌகாசகுஂஹவத் ॥ ௬௦

ஊயா மாயையானது	ஶ்ருதத்வதஃ சுருதியிலே கேட்கப்படுகிறபடியால்
ஜீவெஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	ஜீவெஶௌ ஜீவெசுவரர்கள்
ஆஹாஸெந கரொதி ஐதி மித்தையாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று	ஊயிகௌ ஏவ மாயாமாயாள்தானே

அ-கை. அப்படி மாயிகாளானால், இவர்கள் தேகாதிகளுக்கு, விலட்சணமாயெப்படி இருக்கக்கூடுமெனில்.

காசகூபஸவ அப்பிரகாசமாய் பானைகளுக்கு விலட்சணமாயிருக்கிற காசிகுப்பிபோல	தௌ அவைகள் ஸ்வச்சௌ சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பானைக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிற மண், லட்சணபேதமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, கடமும், காசிக்குப்பியும் பேதமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத்க் காரணமாயிருக்கிறமாயை ஒன்றாயிருப்பதால், ஜீவேசுவரர்களுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைலட்சிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अन्नजन्यंमनोदेहात्स्वच्छंयद्वत्तथैवतौ ।
मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच्छतांगतौ ॥

அநஜந்யம்மநோதேஹாத்ஸ்வச்சம்யத்வத்ததைவதௌ ।
மாயிகாவபிஸர்வஸ்மாதந்யஸ்மாத்ஸ்வச்சதாம்கதௌ ॥ சுக

அந்நஜந்யம் அன்னத்திலேயுண்டான	தௌ அவர்கள்
மநஃ மனதானது	மாயிகௌஅபி மாயிகாளாயிருந்தாலும்
தேஹாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்	ஸர்வஸ்மாத் சகலமானதாயிருக்கிற
யத்வத் எப்படி	அந்யஸ்மாத் அன்னியமானஜகத்தைக் காட்டிலும்
ஸ்வச்சம் சுவச்சமோ	ஸ்வச்சதாம் சுவச்சத்துவத்தை
தயைவ அப்படியே	கதௌ அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமாயிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதுயிவர்களுக் கெதினாலெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यंचित्त्वेनैवप्रकाशनात् ।

சித்ரூபத்வஞ்சஸம்பாவ்யம்சித்வேநைவப்ரகாஶநாத் ।

சித்வேந ஏவ சைதன்னியத்தினாலே	ருத்தலும்
ப்ரகாஶநாத் விளங்குகிறபடியினாலே	ஸம்பாவ்யம் சம்பவிக்க யோக்கியமாயிற்று
சித்ரூபத்வம் ச அறிவுஸ்வரூபமாயி	

அ-கை. சித்தினாலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகாளாயிருக்கிற இவர்களுக்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करंनहि॥.

ஸர்வகல்பநஶக்தாயாமாயாயாதுஷ்கரம்நஹி ॥ சுஉ

ஸர்வகல்பநஶக்தாயாஃ சமஸ்தத்தையும் கற்பிக்கவல்லமையுடைத்தான	மாயாயாஃ மாயாசக்திக்கு
	துஷ்கரம் அசாத்தியம்
	நஹி ஒன்றுமில்லையன்றோ.

அ-கை. நித்திரைபோல கைமுதிகநியாயத்தால் திருடம்பண்ணுகிறார்.

अस्मन्निद्रापिजीवेशौचेतनौस्वप्नगौसृजेत् ।
महामायासृजत्येतावित्याश्चर्यंकिमत्रते ॥

அஸ்மிந் நித்ராபி ஜீவேஶௌ சேதநௌ ஸ்வப்நகௌ ஸ்ருஜேத் ।
மஹாமாயா ஸ்ருஜத்யேதாவித்யாஶ்சர்யம் கிமத்ர தே ॥ ௯௫

அஸ்மிந் இத்தகைய இடத்திலிருக்கிற	மஹாமாயா மகாமாயாசக்தியானது
நித்ரா அபி நித்திராசக்தியே	ஏதௌ இவர்களை
சேதநௌ சேதனர்களாயும்	ஸ்ருஜதி இதி உண்டுபண்ணுகின்றது
ஸ்வப்நகௌ சுவப்பனகாலத்தில்கற்பிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற	அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	தே உனக்கு
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறதானால்	ஆஶ்சர்யம் ஆச்சரியம்
	கிம் என்ன.

அ-கை. மாயைகிஞ்சிஞத்துவாதி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலானகல்யாண குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकञ्चेशेकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।
धर्मिणंकल्पयन्त्यास्स्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் சேஶே கல்பயித்வா ப்ரதர்ஶயேத் ।
தர்மிணம் கல்பயந்த்யாஸ்ய ஸ்யாத்கோ பாரோ தர்மகல்பநே ॥ ௯௬

ஈஶே ஈசுவரனிடத்தில்	ஈசுவரனை
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் ச சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான கல்யாண குணங்களை மாயையானது	கல்பயந்த்யா: கற்பித்திருக்கிற மாயைக்கு (கற்பிவிப்பதில்
கல்பயித்வா கற்பிவித்து	தர்மகல்பநே அவருக்கேற்றதொழிலை
ப்ரதர்ஶயேத் காண்பிவிக்கிறது	க: என்ன
தர்மிணம் இந்த தர்மங்களையுடைய	பார: பாரம்
	ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தரையும் கற்பிவிக்கமாட்டாதோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचेन्मातिशंक्यताम् ।
कूटस्थमायिकत्वेतुप्रामाणंनहिविद्यते ॥

கூடஸ்தேப்யதிஶங்கா ஸ்யாதிதி சேந்மாதிஶங்க்யதாம் ।
கூடஸ்த மாயிகத்வே து ப்ராமாணம் நஹி வித்யதே ॥ ௯௭

கூடஸ்த்ய ஸ்வ - கூடஸ்தருடைத்தினும்[து
ஸ்திஸம்ஶகா அதிகமான ஆக்ஷேபமான
வ்யாஜ ஊதி வெடி இதுபோலிருக்கட்
டுமேயென்றுசொல்வையேயானால்
சாகிஸாம்ஶக்யதா அப்படி சங்கிக்கத் தக்
கதன்று
கூடஸ்த்யாயிக்கெவ கூடஸ்தர்பாபகம்
பிதமென்பதில்
ப்ரமாணம் தா சுருதிப்பிரமாணம்
ந விதூதெ ஹி ஒன்றுமில்லையன்றோ

அ-கை. கூடஸ்தர்தான் வாஸ்தவரென்று எந்தவேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

वस्तुत्वंघोषयंत्यस्यवेदान्तास्सकलाअपि ।
सपक्षरूपंवस्त्वन्यन्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸ்துத்வம்கோஷயந்த்யஸ்யவேதாந்தாஸ்ஸகலாஅபி ।
ஸபக்ஷரூபம்வஸ்த்வந்யந்நஸஹந்தேத்ரகிஞ்சந ॥ ௬௬

ஸகலா: சகலமான
வேதாந்தா: அபி வேதாந்தங்களும்
அஸ்ய இந்தகூடஸ்தருக்கே
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மையை
கோஷயந்தி முறை இடுகின்றன
ஸபக்ஷரூபம் இவருக்கெதிரியான
அந்யத் வேறே
வஸ்து ஒருவஸ்துண்டென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிஞ்சந சிறிதேனும்
ந ஸஹந்தே சுருதிகள் சகிக்கா.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டும தற்குயுக்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थंविशदीकुर्मोनतर्कान्वच्मिकिंचन ।
तेनतार्किकशंकानामत्रकोवसरोवद ॥
तस्मात्कुतर्कंसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ஶ்ருத்யர்த்தம்விஶதீகுர்மோநதர்க்காந்வச்மிகிஞ்சந ।
தேநதார்க்கிகஶங்காநாமத்ரகோவஸரோவத ॥ ௬௭
தஸ்மாத்குதர்க்கம்ஸந்த்யஜ்யமுமுக்ஷுஶ்ஶ்ருதிமாஶ்ரயேத் ।

ஶ்ருத்யர்த்தம் சுருதிகளுடைய அந்தரங்கமான அர்த்தத்தை[ம்
விஶதீகுர்ம: பிரகாசமபண்ணுகிறோ
தர்க்காந் தர்க்கங்களை
கிஞ்சந சிறிதும்
ந வச்மி நாம் சொல்லவில்லை
தேந ஆகையால்
தார்க்கிகஶங்காநாம் தார்க்கிகாளுடைய சங்கைக்கு
அத்ர இவிடத்தில் [து
க: அவஸர: என்ன அவசரமிருக்கிற
வத சொல்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
குதர்க்கம் குதர்க்கம் பண்ணுவதை

ஸ்வமுக்ஷு꞉ முமுட்சுவானவன்	ஶ்ருதிம் சுருதியையே
ஸந்த்யஜ்ய தள்ளிப்போட்டு	கு³ரும் குருவையே ஆசிரியிக்கவேண்டியது.

௬௭. முமுட்சுக்களெப்படி அனுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதென்னில்.

श्रुतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥
ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥
असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।
भवत्यतिशयस्तेनमनस्येवंविचार्यताम् ॥

ஶ்ருதௌ து மாயா ஜீவேஶௌ கரோதீதி ப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௬அ
ஈக்ஷணாதி ப்ரவேஶாந்தா ஸ்ருஷ்டிரீஶக்ருதா ப⁴வேத் ।
ஜாக்ரதாதி விமோக்ஷாந்த ஸ்ஸம்ஸாரோ ஜீவகர்த்ருக꞉ ॥ ௬௯
அஸங்க³ ஏவ கூடஸ்த²ஸ்ஸர்வதா³ நாஸ்ய கஶ்சந ।
ப⁴வத்யதிஶயஸ்தேந மநஸ்யேவம் விசார்யதாம் ॥ ௭௦

மாயா து மாயையே	ஜீவகர்த்ருக꞉ ஜீவனுடைய சிருஷ்டியென்று அறியத்தக்கது.
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	கூடஸ்த²꞉ கூடத்தர்
கரோதி இதி உண்டுபண்ணுகிறதென்று	அஸங்க³꞉ ஏவ அசங்கரே
ஶ்ருதௌ சுருதியிலே	ஸர்வதா³ எப்போதும்
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது	அஸ்ய இவருக்கு
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா அதில் பார்வை முதல் பிரவேசம்வரையிலுள்ள	கஶ்சந ஒருவிதகிருத்தியமான
ஸ்ருஷ்டி꞉ சிருஷ்டியானது	அதிஶய꞉ அதிசயமும்
ஈஶக்ருதா ஈசுவரனால் பண்ணப்பட்டதாக	ந ப⁴வதி இல்லை
ப⁴வேத் பவிக்கத்தக்கது	தேந ஆகையினால்
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த꞉ ஜாக்கிரமுதல் மோட்சம் வரையிலுள்ள	மநஸி மனசில்தான் கூடத்தனென்று
ஸம்ஸார꞉ சம்சாரமானது	ஏவம் சதா இப்படி
	விசார்யதாம் விசாரணை பண்ணத்தக்கது

௭௦. கூடத்தர் அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருகற்பனையுமில்லையென்று வேதாந்தத்திலெப்படி சொல்லுகிறதென்னில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர் ந பத்தோ ந ச ஸாதக: ।
ந முமுக்ஷுர் ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ ௭௧

ந நிரோத: இந்த ஆத்துமாவில் மறைப்புமில்லை
ந உத்பத்தி: ச யாதொன்று உற்பத்தியாகவுமில்லை
ந பத்த: ச கட்டுப்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை
ந ஸாதக: கர்மங்களைச் செய்கிறசாதகனுமில்லை
ந முமுக்ஷு: முமுக்ஷுவுமில்லை
ந முக்த: வை முக்தனுமில்லை
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா இதி பரமார்தமாய் உள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போசுருதிகளில் அங்கங்கே ஜீவேசுவரர்களையும் பிரதிபாதிப்பானேனெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतंश्रुतिर्बोधयितुंसदा ।
जीवमीशंजगद्वापिसमाश्रित्यप्रबोधयेत् ॥

அவாங்மனஸகம்யம் தம் ச்ருதிர் போதயிதும் ஸதா ।
ஜீவமீசம் ஜகத்வாபி ஸமாச்ரித்ய ப்ரபோதயேத் ॥ ௭௨

ச்ருதி: சுருதியானது
அவாங்மனஸகம்யம் வாக்குக்குமனசுக்கெட்டக் கூடாததான
தம் அந்தபிரமத்தை
ஸதா சதாகாலமும்
போதயிதும் போதிப்பதற்கு
ஜீவம் ஜீவனையும்
ஈசம் ஈசுவரனையும்
ஜகத் வா அபி ஜகத்தையும்
ஸமாச்ரித்ய ஆசிரயித்து
ப்ரபோதயேத் போதிக்கிறது.

தா-ம். சாகாசந்திர தூலாருந் ததிநியாயங்கள் போலுமாம்.

அ-கை. சுருதிகளில்மறுபடி முன்னுக்குப்பின் விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுவானேனெனில், தத்துவத்தில் யாதொரு விரோதமும்சொல்லவில்லை, அதை அறிகிறவர்களுடைய புத்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறது,

ययायययाभवेत्पुंसांव्युत्पत्तिःप्रत्यगात्मनि ।
सासैवप्रक्रियेहस्यात्साध्वीत्याचार्यभाषितम् ॥

யயா யயா பவேத் பும்ஸாம் வ்யுத்பத்தி: ப்ரத்யகாத்மநி ।
ஸா ஸைவ ப்ரக்ரியேஹ ஸ்யாத் ஸாத்வீத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ ௭௩

பும்ஸாம் புருஷர்களுக்கு
யயா யயா எவ்வளவு எவ்வளவு
ப்ரத்யகாத்மநி பிரத்தியேகாத்துமாவிடத்தில்
வ்யுத்பத்தி: ஞானமானது
பவேத் உண்டாகிறதோ
ஸா ஸா ஏவ அவ்வளவு அவ்வளவு
ஸாத்வீ யோக்கியமான

ஶ்ருதி꞉ ப்ரதிபாதமானது | ஸம்ஶய இதி உண்டாகிறதென்று
[illegible] ஆத்துமாவில் | ஸுவாயபாஷிதம் ஸுரேசுவராசாரியானால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படிசுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றாயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் பலவிதமாய்த்தாற்பரியம் பண்ணுவானேனெனில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्राम्यतेजडः ।
विवेकीत्वखिलंवुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

ஶ்ருதிதாத்பர்யமகிலமபுத்வாப்ராம்யதேஜட꞉ ।
விவேகீத்வகிலம்புத்வாதிஷ்டத்யானந்தவாரிதௌ ॥ ௭௪

ஜட꞉ மூடனானவன்
அகிலம் சமஸ்தமான
ஶ்ருதிதாத்பர்யம் சுருதிகளுடைய தாற்பரியத்தை
அபுத்வா அறியாமல்
ப்ராம்யதே மயங்குகிறான்
விவேகீ து அகிலம் விவேகியோவென்றால் சுருதிதாற்பரியமான சமஸ்தத்தையும்
புத்வா அறிந்து
ஆனந்தவாரிதௌ ஆனந்தசமுத்திரத்தில்
திஷ்டதி முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்

அ-கை. ஞானியின்நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेघोजगन्नीरंवर्षत्वेवयथातथा ।
चिदाकाशस्यनोहानिर्नवालाभइतिस्थितिः ॥

மாயாமேகோஜகந்நீரம்வர்ஷத்வேவயதாததா ।
சிதாகாஶஸ்யநோஹாநிர்நவாலாபஇதிஸ்திதி꞉ ॥ ௭௫

மாயாமேக꞉ மாயையாகிற மேகமானது
ஜகந்நீரம் ஜகத்தாகிறவருஷத்தை
யதா எப்படி வருஷிக்கவேண்டுமோ
ததா அப்படி
வர்ஷது ஏவ வருஷித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும்
சிதாகாஶஸ்ய அதனால்சிதாகாசனுயிருக்கிறனக்கு
நோ ஹாநி꞉ யாதொரு குறைவுமில்லை
ந வா லாப꞉ யாதொருலாபமுமில்லை
இதி இப்படி
ஸ்திதி꞉ ஞானியினுடையஸ்திதி யென்றறியவேண்டியது

அ-கை. இந்தக்கிரந்தத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமேதெனில்.

इमंकूटस्थदीपंयोऽनुसन्धत्तेनिरन्तरम् ।
स्वयंकूटस्थरूपेणदीप्यतेसौनिरन्तरम् ॥

இமம்கூடஸ்ததீபம்யோ(அ)நுஸந்தத்தேநிரந்தரம் ।
ஸ்வயம்கூடஸ்தரூபேணதீப்யதே(அ)ஸௌநிரந்தரம் ॥ ௭௬

யஃ யாதொருபுருஷன்
அயம் இந்த
கூடஸ்ததீபம் கூடஸ்ததீபத்தை
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
அநுஸந்தத்தே அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறானோ

ஸ ஏவ அந்தஇவன்
ஸ்வயம் தானே
கூடஸ்தரூபேண கூடஸ்த ரூபமாகவே
நிரந்தரம் எப்போதும்
தீப்யதி விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

(கூ)வது தியானதீபசாரார்த்தப்ரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென்றோடுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை. இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென்றோடுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை யக்கினியென்றுநினைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகிடைத்தால் அனுமானசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைக், கங்காஜலமென்று நினைத்து உட்கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜாமேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணனை ஸ்மரித்துமறித்தபின்,சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை,இவ்வாறு எல்லாநியாயத்திலும் யோசிக்கவும். சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலும், பலகாலத்தில்நன்றாய்ப் பலத்தைக்கொடுப்பதுபோல, பிர்மதத்துவ உபாசனையும் பலகாலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனான குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தியானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்மத்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தடவைசொல்லி, படிப்பு வராவிட்டாலும், மறுதினத்தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவாமதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாசகாலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபநிடத்தில் பிர்மத்தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசுருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதுபிர்மமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிர்மஞானமுங் கூடாதென்று சொன்

ஒருவனைப்பார்த்துக் கேட்கிறான் அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும் அப்புறப்பட்டதென்று அறிகிறதே ஞானமென்றால், அவ்வாறுநாமும் உபாசிக்கிறோம், ஐயா உபாசனையில்உமக்கு இவ்வளவுபக்தியென்ன, உனக்குத்தான் இவ்வளவு த்துவேஷமென்ன. ஐயா ஞானத்திற்கும் உபாசனைக்கும், தாரதம்மிய மென்னவென்றால், ஞானம் வஸ்து தந்திரம். உபாசனை கர்த்திருதந்திரம், வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு பிரமவிசாரமேயேது, வந்தஞானம் இவன்னினைக்காவிட்டாலும், அவனை அதுவிட்டுநழுவாம லிருக்கிறதே, ஸ்வரூபம் சகலசம்சார நிவர்த்தியேகாரியம், கிருதகிருத்தியனாய் நித்தியதிருப்தியையடைந்திருப்பதேஅவதி. பிராரப்தநாசத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதே பலம், கர்த்திருதந்திர ஞானமானஉபாசனைக்கு நீபிரமமென்றுசொன்ன குருவாக்கியத்தைச் சிரத்தையுடன் நம்புவதேயேது. அன்னியர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி விசாரிக்காமலிருப்பதே ஸ்வரூபம். துவைதவிருத்தி யில்லாமல் அகண்டாகாரபிரமமாய்த் தியானிக்கிறதேகாரியம். நான்பிரமமென்ற திடப்பழக்கம் வருவதேஅவதி. மரணபரியந்தம் அதையேஸ்மரித்து முக்தியடைவதேபலம். [illegible] பக்திமந்தனா யிருக்கிறவனுக்கும், சரீராதிசாமக்கிரகையால் சிரவண [illegible] சக்தியற்றவனுக்கும், விசாரம் கிடையாதவனுக்கும், இந்தப்பிரமோபாசனை சொன்னதேயன்றி மற்றவர்களுக்கல்ல, சத்தியகாமரென்ற மகரிஷிக்குப்பிப்பலாதரென்றமுனி, ஓங்காரபிர்மத்தை நன்றாயுபாசிக்க வேண்டியதாய் பிரச்னோபனிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றார், இவ்வாறு கடவல்லியுபனிஷத்திலும் இதுவே மேலான பிடிப்பென்றும், இதுவே அறியத்தகுந்ததென்றும், ஐந்துவயதுபாலனான நசிகேதனுக்கு எமனுரைத் திருக்கின்றார். இந்தஅர்த்தத்தையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார், ஆகையால் தேகாபிமானத்தைவிட்டு திடமாயிந்தப் பிரமத்தியானத்தைச் செய்கிறபுருஷன், இங்கேயே நாசமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவதிற்சந்தேகமில்லை.

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யகுருப்யோ நம:.

த்யாநதீப:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋𑌮𑌯𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாயும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமான அனுஷ்டானத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்தினாலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முதலானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது வுண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிற உபாசனைகளைக் காண்பிவிக்கிறவரா யிருக்கிற இந்தகுருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டாகுமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्ब्रह्मतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑍍 சம்வாதிபிரமைபோல
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 பிரமத்தியானத்தினாலே
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 மோட்சம் அடையப்படுகிறது

அ-கை. அதில்என்னப் பிரமாணமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्श्रुतोपास्तिरनेकथा ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑍇𑌽𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥ ௧

𑌯𑌤𑌃 யாதொரு காரணத்தினாலே
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑍇 உத்தரதாபநீயத்தில்
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 பிரமத்தியானமானது
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 அனேகப்பிரகாரமாக
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ
𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில் முக்திநிமித்தமாக பிரமத்தியானத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋𑌃
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌪𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௨

மணிப்ரதீபப்ரபயோ: ரத்தினதீபங்களுடைய பிரபைகளிலே
மணிபுத்த்யா ரத்தினமென்கிற புத்தியினாலே
அபிதாவதோ: ஓடப்பட்ட இருவர்களுக்கும்
மித்யாஜ்ஞாநாவிஶேஷே அபி பொய்யாயிருக்கிற பிரபைகளில்மித்தியாஞானம் சமானமானாலும்
அர்த்தக்ரியாஸம்வாதி பிரயோசனத்தை அடையும்போது
விஶேஷ: விசேஷமானது உண்டாயிருக்கிறதென்று வார்த்திகத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தவார்திகத்தில்ச் சொன்னதை விரித்துக் காண்பிவிக்கிருர்,

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्ततेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥
दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥
नलभ्यतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्याभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मणेः ॥

தீபோபவரகஸ்யாந்தர்வர்த்ததே தத்ப்ரபா பஹி: |
த்ருஶ்யதே த்வார்யதாந்யத்ர தத்வத்த்ருஷ்டா மணே: ப்ரபா || ௩
தூரே ப்ரபாத்வயம் த்ருஷ்ட்வா மணிபுத்த்யாபிதாவதோ: |
ப்ரபாயாம் மணிபுத்திஸ்து மித்யாஜ்ஞாநம் த்வயோரபி || ௪
நலப்யதே மணிர்தீபப்ரபாம் ப்ரத்யபிதாவதா |
ப்ரபாயாம் தாவதாவஶ்யம் லப்யேதைவ மணிர்மணே: || ௫

அபவரகஸ்ய தாழ்வாரத்தினுடைய
அந்த: உள்ளே
தீப: விளக்கு
வர்த்ததே இருக்கிறது
தத்ப்ரபா அந்ததீபத்தின்பிரபை
பஹி: வெளியில்
த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
அத பிற்பாடு
அந்யத்ர இன்னும்ஒரு
த்வாரி வீட்டின்வாசலில்
தத்வத் அதுபோல்
மணே: ரத்தினத்தினுடைய
ப்ரபா பிரபையானது
த்ருஷ்டா காணப்படுகிறது
தூரே வெகுதூரத்தில்
ப்ரபாத்வயம் இரண்டுபிரபைகளையும்
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
மணிபுத்த்யா ரத்தினமென்கிறபுத்தியினாலே
அபிதாவதோ: ஓடுகிறவர்களாயிருக்கிற
த்வயோ: அபி இரண்டுபேர்களுக்கும்
ப்ரபாயாம் பிரபையில்

மணிபுத்தி: ரத்தினமென்கிற புத்தியானது
மித்யாஜ்ஞாநமேவ பொய்யான ஞானந்தானே
தீபப்ரபாம் தீபத்தின் பிரபையை
ப்ரதி குறித்து
அபிதாவதா ஓடப்பட்ட புருஷனாலே
மணி: ரத்தினமானது
ந லப்யதே அடையப்படவில்லை
மணே: ரத்தினத்தினுடைய
ப்ரபாம் பிரபையைக் குறித்து
தாவதா ஓடுகிறவனாலே
ஸமம் நிச்சயமாக
மணி: ரத்தினம்
லப்யத ஏவ அடையவே படுகிறது.

அ-கை. வார்த்திகத்தில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विसंवादिभ्रमस्स्मृतः ।
मणिप्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திர்விஸம்வாதிப்ரமஸ்ஸ்ம்ருத: |
மணிப்ரபாமணிப்ராந்திஸ்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே || ௯

தீபப்ரபாமணிப்ராந்தி: தீபப்பிரபையில் ரத்தினப்பிராந்தியானது
விஸம்வாதிப்ரம: விசம்பவாதிபிரமையென்று
ஸ்ம்ருத: சொல்லப்படுகிறது
மணிப்ரபா ரத்தினுடைய பிரபையில்
மணிப்ராந்தி: ரத்தினமென்கிற பிரமையானது
ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமையென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமையைக் காண்பித்து; அனுமானவிஷயத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

बाष्पंधूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।
वह्नियदृच्छयालब्धस्ससंवादिभ्रमोमतः ॥

பாஷ்பம்தூமதயாபுத்த்வாதத்ராங்காராநுமாநத: |
வஹ்நிர்யத்ருச்சயாலப்தஸ்ஸஸம்வாதிப்ரமோமத: || ௭

பாஷ்பம் வெம்பாவை
தூமதயா புகையென்கிறநிச்சயம்பண்ணி
அங்காராநுமாநத: அக்கினி இருக்கிறதென்ற அனுமானத்தால்
புத்த்வா அறிந்துபோனவனுக்கு
தத்ர அந்தவிடத்தில்
யத்ருச்சயா தெய்வகதியினாலே
வஹ்நி: அக்கியானது
லப்த: லபிக்கப்பட்டது
ஸ: அது
ஸம்வாதிப்ரம: அனுமானசம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படும்.

அ-கை. சாஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கிறார்

गोदावर्युदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।
संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥
ज्वरेणाप्तस्सन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।
मृतस्स्वर्गमवाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥

கோதாவர்யுதகம்கங்கோதகம்மத்வாவிசுத்தயே ।
ஸம்ப்ரோக்ஷ்யசுத்திமாப்நோதிஸஸம்வாதிப்ரமோமத: ॥ ௮
ஜ்வரேணாப்தஸ்ஸந்நிபாதம்ப்ராந்த்யாநாராயணம்ஸ்மரந் ।
ம்ருதஸ்ஸ்வர்கமவாப்நோதிஸஸம்வாதிப்ரமோமத: ॥ ௯

கோதாவர்யுதகம் கோதாவரி தீர்த்தத்தை
கங்கோதகம் கங்காதீர்த்தமென்று
மத்வா எண்ணி
விசுத்தயே பாபட்சயத்தின் பொருட்டு
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய பிரோட்சித்துக்கொண்டு
சுத்திம் சுத்தியை
ஆப்நோதி அடைகிறான்
ஸ: அதுவே
ஸம்வாதிப்ரம: சாஸ்திரீய சம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படுகிறது
ஜ்வரேண காச்சலாலே
ஸந்நிபாதம் சன்னிபாததோஷத்தை
ஆப்த: அடைந்த அஜாமீளன்
ப்ராந்த்யா மயக்கத்தினாலே
நாராயணம் ஸ்மரந் நாராயணனை ஸ்மரித்துக்கொண்டு
ம்ருத: இறந்தவன்
ஸ்வர்கம் சுவர்கத்தை
அவாப்நோதி அடைந்தான்
ஸ: அது
ஸம்வாதிப்ரம: ஒருசம்வாதிபிரமை
மத: எனப்படுகிறது

வி-ம். ஹரிஎன்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீஎரிப்பதுபோலவென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீளன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதையறியாமல் தன்புத்திரனுடைய நாமமென்றுநினைத்து, வைத்தியர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணாவென்று சொன்னதால், நற்கதியையடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராணவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி மூவிதசம்வாதிபிரமை உதாகரணத்தால். சித்திக்கஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।
उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्सन्तिहिकोटिशः ॥

ப்ரத்யக்ஷஸ்யாநுமாநஸ்யததாசாஸ்த்ரஸ்யகோசரே ।
உக்தந்யாயேநஸம்வாதிப்ரமாஸ்ஸந்திஹிகோடிச: ॥ ௧௦

ப்ரத்யக்ஷஸ்ய பிரத்தியட்சத்திற்கும் அநுமாநஸ்ய அனுமானத்திற்கும் ததா அப்படியே ஶாஸ்த்ரஸ்ய சாஸ்திரத்திற்கும் கொசரெ விஷயமாய் உக்தந்யாயேந சொல்லப்பட்ட நியாயத்தினாலே [வை ஸம்வாதிப்ரமா: சம்வாதிபிரமைகளான கொடிஶ: கோடிவிதங்களாக ஸந்தி ஹி இருக்கின்றனவன்றோ.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கீகரிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्स्युर्देवताःकथम् ।
अग्नित्वादिधियोपास्याःकथंवायोषितादयः ॥

அந்யதாம்ருத்திகாதாருஶிலாஸ்ஸ்யுர்தேவதா:கதம் ।
அக்நித்வாதிதியோபாஸ்யா:கதம்வாயோஷிதாதய: ॥ கக

அந்யதா இப்படிசம்வாதி பிரமைஅங்கீகரியா விடில் ம்ருத்திகாதாருஶிலா: மண். கல். கட்டை. முதலானவை தேவதா: உபாசிக்க யோக்கியமான கதம் எப்படி. [தெய்வங்களாக ஸ்யு: ஆகும் யோஷிதாதய: ஸ்திரீ-புருஷன், மண், வருணன் தேவலோகத்தையும் அக்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி அக்நித்வாதிதியா பஞ்சாக்கினி வித்தையில் இவர்களையு பாசிக்கும்படி கதம் வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும் உபாஸ்யா: இந்தஉபாசனை பலமான பிர்மலோக பிராப்திதான் என்னமாய் வரும்.

அ-கை. இப்போது வெகுகிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வாதிபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிக்கிறார்.

अयथावस्तुविज्ञानात्फलंलभ्यतईप्सितम् ।
काकतालीयतस्सोयंसंवादिभ्रमउच्यते ॥

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத்பலம்லப்யதஈப்ஸிதம் ।
காகதாலீயதஸ்ஸோயம்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ கஉ

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத் எதார்த்தமன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினுடைய விஞ்ஞானத்தால் காகதாலீயத: காக்கைஉள் கார்ந்து பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று தெய்வகதியான நியாயத்தால் ஈப்ஸிதம் இச்சித்த பலம் பலம் (ன்றுண்டோ லப்யதே லபிக்கப்படுகிறது யாதொ ஸ: அயம் அந்தஇதுவே ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமை உச்யதே எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமித்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜன்னிய ஞானபலமான முக்தியை எப்படி கொடுக்குமெனில்.

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथासम्यक्फलप्रदः ।
ब्रह्मतत्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

ஸ்வயம்ப்ரமோபிஸம்வாதீயதாஸம்யக்பலப்ரத: ।
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸநாபிததாமுக்திபலப்ரதா ॥ ௧௩

ஸம்வாதீ சம்வாதியானது
ஸ்வயம் ப்ரம: அபி தான்மயக்கரூபமானாலும்
யதா எப்படி
ஸம்யக் பலப்ரத: நன்றாகபலத்தைகொடுக்கிறதோ
ததா அப்படி
ப்ரஹ்மதத்வோபாஸநா அபி பிரமதத்துவத்தினுடையஸ்வரூபத்தியானமும்
முக்திபலப்ரதா மோட்சமாகிற பலத்தைக் கொடுக்கும்.

அ-கை. இந்தத்தியானம் பிர்மத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியாமல்ச்செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்றால், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிர்மத்தியானம், நிஷ்பிரயோசனமாயிற்றே. அறியாமல்ச்செய்கிறதென்றால், விஷமாயிருக்கிற பிர்மலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிர்மத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே, அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्योब्रह्मतत्वमखण्डैकरसात्मकम् ।
परोक्षमवगम्यैतदहमस्मीत्युपासते ॥

வேதாந்தேப்யோப்ரஹ்மதத்வமகண்டைகரஸாத்மகம் ।
பரோக்ஷமவகம்யைததஹமஸ்மீத்யுபாஸதே ॥ ௧௪

வேதாந்தேப்ய: வேதாந்தங்களினாலே குருமுகமாய்
அகண்டைகரஸாத்மகம் அகண்டைகரசவடிவவான
ப்ரஹ்மதத்வம் பிரமஸ்வரூபத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
அவகம்ய அறிந்து
ஏதத் இந்தபிர்மமே
அஹம் அஸ்மி இதி நானென்று
உபாஸதே தியானம்பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அந்தபரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्ण्वादिमूर्तिवत् ।
अस्तिब्रह्मेतिसामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

ப்ரத்யக்வ்யக்திமநுல்லிக்யஶாஸ்த்ராத்விஷ்ண்வாதிமூர்த்திவத் ।
அஸ்திப்ரஹ்மேதிஸாமாந்யஜ்ஞாநமத்ரபரோக்ஷதீ: ॥ ௧௫

ப்ரத்யக் வ்யக்திம் பிரத்தியகாத்தும ஸ்வரூபத்தை தானாக
அநுல்லிக்ய விஷயிகரித்து அறியாமல்
ஶாஸ்த்ராத் வேதாந்தத்தினாலேயே

விஷ்ணுமூர்த்திவத் — விஷ்ணுமுதலான மூர்த்தியை அறிந்தது போல
ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் இதி — பிரமம்ஒன்றுஇருக்கிறதென்று
ஸாமான்யஜ்ஞானம் — சாமான்யமான ஞானம்
அத்ர — இந்த விடத்தில்
பரோக்ஷம் — பரோட்சஞானமெனப்படும்.

அ-கை. விஷ்ணுவின் சதுர்ப்புஜம்முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திருக்கிற ஞானமெதினால் பரோட்சமென்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।
अक्षैःपरोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

சதுர்புஜாத்யவகதாவபிமூர்த்திமனுல்லிகந் ।
அக்ஷை:பரோக்ஷஜ்ஞாந்யேவநததாவிஷ்ணுமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௯

சதுர்புஜாத்யவகதாவபி — சாஸ்திரத்தால் நான்குகைமுதலானதையுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம் வந்திருந்தாலும்
அக்ஷை: — சட்சுராதிசகல இந்திரியங்களினாலே
மூர்த்திம் — அந்த மூர்த்தியை
அனுல்லிகந் — பிரத்தியட்சமாய்க்காணாதவனானதால்
ததா — அப்போ
விஷ்ணும் — அந்தவிஷ்ணுவை
ந ஈக்ஷ்யதே — பார்க்கவில்லை
பரோக்ஷஜ்ஞாநீ ஏவ — அவன்பரோட்சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசர மில்லாமையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेनभवेन्नातत्ववेदनम् ।
प्रमाणेनैवशास्त्रेणसत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

பரோக்ஷத்வாபராதேநபவேந்நாதத்வவேதநம் ।
ப்ரமாணேநைவஶாஸ்த்ரேணஸத்யமூர்த்தேர்விபாஸநாத் ॥

ப்ரமாணேந — பிரமாணமாயிருக்கிற
ஶாஸ்த்ரேண ஏவ — சாத்திரத்தினாலே
ஸத்யமூர்த்தே: — சத்தியமான அந்தவிஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது
விபாஸநாத் — விளங்குகிறபடியால்
பரோக்ஷத்வாபராதேந — பரோட்சமாயிருந்தகுற்றத்தால்
அதத்வவேதநம் — பிராந்திஞானமாக
ந பவேத் — பவிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிர்மஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டாயிருக்கும்போது, என்னஏதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு பரோட்சமாயிற்றெனில்,

सच्चिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्भानेप्यनुल्लिखन् ।
प्रत्यञ्चंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्नवीक्ष्यते ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்ய ஶாஸ்த்ராத்பாநேப்யநுல்லிகந் ।
ப்ரத்யஞ்சம்ஸாக்ஷிணம்தத்துப்ரஹ்மஸாக்ஷாந்நவீக்ஷ்யதே ॥ ௧௮

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்ய சச்சிதானந்த ரூபமானபிர்மம்
ஶாஸ்த்ராத் சாத்தரத்தினாலே
பாநே அபி விளங்கினபோதிலும்
ப்ரத்யஞ்சம் நானென்கிற பிரத்தியக் ரூபமான
ஸாக்ஷிணம் சாட்சியை
அநுல்லிகந் விஷயீகரியாததால்
தத்து அந்த
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக
ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிர்மஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसच्चिदानन्दनिश्चयात् ।
परोक्षमपितत्ज्ञानंतत्वज्ञानंनतुभ्रमः ॥

ஶாஸ்த்ரோக்தேநைவமார்க்கேணஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் ।
பரோக்ஷமபிதஜ்ஜ்ஞாநம்தத்வஜ்ஞாநம்நதுப்ரம: ॥ ௧௯

ஶாஸ்த்ரோக்தேந சாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற
மார்க்கேண ஏவ மார்க்கத்திலே தானே
ஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் பிர்மம்சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்பதால்
தஜ்ஜ்ஞாநம் அந்தஞானம்
பரோக்ஷம் அபி பரோட்சமானாலும்
தத்வஜ்ஞாநம் எதார்த்தஞானமே தவிர
ந து ப்ரம: பிராந்திஞானமாக ஆகமாட்டாதன்று.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிர்மமென்ற சிரவணத்தைப்பண்ணி அதினாலே பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிர்மமென்று, உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாத்திரம்பிர்மம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववर्णितम् ।
महावाक्यैस्तथाप्येतद्दुर्बोधमविचारिणः ॥

ப்ரஹ்மயத்யபிஶாஸ்த்ரேஷுப்ரத்யக்த்வேநைவவர்ணிதம் ।
மஹாவாக்யைஸ்ததாப்யேதத்துர்போதமவிசாரிண: ॥ ௨௰

யதி சுவி நீசொல்லுகிறபடி
ஶாஸ்த்ரேஷு இந்தசாஸ்திரங்களில்
உபநிஷத்வாக்யைः குருவின்உபதேசமா
னமகாவாக்கியங்களினாலே
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது (சுவே
ப்ரத்யக்த்வேந பிரத்தியகாத்துமாவா
வர்ணிதம் ஸவ வருணிக்கப்பட்டி
ருக்கிறது
ததா சுவி அப்படி இருந்தாலும்
அவிசாரிண: விசாரணையில்லாத பு
ருஷனுக்கு
ஸ சுக இந்தஅபரோட்சஞானம் உ
ண்டாகிறது
ஊவெயம் அசாத்தியமாய்விடும்.

அ-கை. அபரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருந்தும், அந்த பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னியபிர்மாத்துமைக்கிய லட்சணமாயிருந்தும், யாதுகாரணமன்றியி லிவனுக்கு, அபரோட்சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினாலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்தியமாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौ जाग्रत्यां न हठात्पुमान् ।
ब्रह्मात्मत्वेन विज्ञातुं क्षमते मंदधीत्वतः ॥

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ ஜாக்ரத்யாம் நஹடாத்புமாந் ।
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந விஜ்ஞாதும் க்ஷமதே மந்ததீத்வத: ॥ உக

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ தேகாதிக
ளில்நானென்கிற மயக்கமானது
ஹடாத் பலாத்காரமாக
ஜாக்ரத்யாம் ஜாக்கிரதையாயிருந்துள்
ளவில் புமாந் இந்தபுருஷன்
மந்ததீத்வத: மந்தபுத்தியானதால்
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந பிர்மமேநானென்று
விஜ்ஞாதும் சாட்சாத்காரமாக அறிவ
தற்கு
ந க்ஷமதே சமர்த்தனாகிறானில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிகுந்திருப்பதால் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபரோட்சஞானமாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாததாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதிதுவைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞானந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रं सुविज्ञेयं श्रद्धालोः शास्त्रदर्शिनः ।
अपरोक्षद्वैतबुद्धिः परोक्षाद्वैतबुद्ध्यनुत् ॥

ப்ரஹ்மமாத்ரம் ஸுவிஜ்ஞேயம் ஶ்ரத்தாலோ: ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: ।
அபரோக்ஷத்வைதபுத்தி: பரோக்ஷாத்வைதபுத்த்யநுத் ॥

ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: வேதாந்தசாஸ்திரத்
தை நன்றாய் பார்த்தவனாயும்
ஶ்ரத்தாலோ: சிரத்தையை யுடையவ
னாயு மிருக்கிற இவனுக்கு
ப்ரஹ்மமாத்ரம் பிரமத்தைமாத்திரம்
ஸுவிஜ்ஞேயம் பரோட்சமாய் நன்றா
ய் அறியக்கூடும்

अपरोक्षैकतत्त्वधीः பிரத்தியட்சஅகங்காராதிவிஷயம்வரையிலுள்ள தத்துவஞானமானது | परोक्षैकतत्त्वधीं न பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபிரமஞானத்தை ஒருக்காலும்கெடுக்காது

அ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறகூழ் கூட பரோட்சமான தேவாமிருத ஆசையைக்கெடுத்து இதை சாப்பிடும்படியாய் பண்ணுவதுபோ லிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षेशतांनुदेत् ।

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्न परोक्षेशतां नुदेत् ।

अपरोक्षशिलाबुद्धिः கோவிலில் பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது परोक्षेशतां பரோட்சமான | தெய்வபுத்தியை न नुदेत् கெடுக்கவில்லையென்பது உலகபிரசித்தம்

அ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணுமேயெனில்.

प्रतिमादिषुविष्णुत्वेकोवाविप्रतिपद्यते ॥

अश्रद्धालोरविश्वासोनोदाहरणमर्हति ।

श्रद्धालोरेवसर्वत्रवैदिकेष्वधिकारतः ॥

प्रतिमादिषु विष्णुत्वे को वा विप्रतिपद्यते ॥ ௨௫

अश्रद्धालोरविश्वासो नोदाहरणमर्हति ।

श्रद्धालोरेव सर्वत्र वैदिकेष्वधिकारतः ॥ ௨௬

प्रतिमादिषु பிம்பம்முதலானவைகளில் विष्णुत्वे விஷ்ணுமுதலான தெய் | வமுண்டென்பதில் कः वा எவன்தான் विप्रतिपद्यते சந்தேகப்படுகிறுன்

அ.கை. நாஸ்தீர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்று சொல்லுகிறுர்களே யென்றுல்.

अश्रद्धालोः சிரத்தையில்லாத வீணர்களுடைய अविश्वासः அவநம்பிக்கையானது उदाहरणं உதகரிக்கிறதற்கு अर्हति न யோக்கியமாகமாட்டாது | सर्वत्र சமஸ்தமான वैदिकेषु வைதிகங்களிலும் श्रद्धालोः एव சிரத்தையுள்ளவன்தானே अधिकारतः அதிகாரியா யிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. இதனுல் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्भवेत् ।

विष्णुमूर्त्युपदेशोहिनमीमांसामपेक्षते ॥

ஸக்ருச்சாஸ்த்ரோபதேசேந பரோக்ஷஜ்ஞாநமுத்பவேத் ।
விஷ்ணோர்மூர்த்த்யுபதேசோ ஹி நஸம்சயமபேக்ஷதே ॥ ௨௫

ஸக்ருத் ஒரு தடவை
சாஸ்த்ரோபதேசேந ஆப்தரான குருவினுடைய உபதேசத்தினாலே
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமானது
உத்பவேத் முமுட்சுவுக்கு உண்டாய்விடும்

விஷ்ணோர்மூர்த்த்யுபதேசஃ அது எதுபோலெனில் விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய உபதேசமானது
ஸம்சயம் அந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு சம்சயமான ஆலோசனையை
நாபேக்ஷதே ந ஹி அபேட்சிக்கவில்லை யன்றோ

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞானமுண்டானால் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானெனில்.

कर्मोपास्तीविचार्येतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।
बहुशाखाविप्रकीर्णेनिर्णेतुंकःप्रभुर्नरः ॥

கர்மோபாஸ்தீ விசார்யேதே அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் ।
பஹுசாகாவிப்ரகீர்ணே நிர்ணேதும் கஃ ப்ரபுர்நரஃ ॥ ௨௬

கர்மோபாஸ்தீ கர்மமும்சகுணோபாஸனையும்
விசார்யேதே விசாரிக்கப்படுகின்றன
எதற்கெனில்

அநுஷ்டேயாவிநிர்ணயாத் அனுஷ்டானம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடைய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்தியத்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

பஹுசாகாவிப்ரகீர்ணே வெகுசாகைகளில் செய்திருக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம்
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ணுவதற்கு

கஃ இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள் எந்த
நரஃ மனிதன்
ப்ரபுஃ சமர்த்தனவன்.

அ-கை. ஆனால்அவைகளை எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्ग्रथितस्तावतास्तिकः ।
विचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठातुमञ्जसा ॥
उपास्तीनामनुष्ठानमार्षग्रन्थेषुवर्णितम् ।
विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிர்ணீதோர்த்தஃ கல்பஸூத்ரைர்க்ரதிதஸ்தாவதாஸ்திகஃ ।
விசாரேணவிநாகர்மசக்தோநுஷ்டாதுமஞ்ஜஸா ॥ ௨௭
உபாஸ்தீநாமநுஷ்டாநமார்ஷக்ரந்தேஷுவர்ணிதம் ।
விசாராக்ஷமமர்த்யாச்சதச்ச்ருத்வோபாஸதேகுரோஃ ॥ ௨௮

கல்பஸூத்ரக்ருத்பி: ஜைமினி முதலான
  கர்த்தாக்கள் செய்யப்பட்ட கற்பங்க
  ளென்ன, சூத்திரங்களென்ன இ
  வைகளாலே
ஸ்ம்ருதி: எடுத்து
நிர்ணீதார்த: நிர்ணயித்த அர்த்
  தமிருக்கும்போது
ஸ்வதா அவ்வளவாலே
ஸ்ரத்தாலு: நம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி
விசாரணா விசாரணை
விநா அன்னியில்லாமே
கர்ம கர்மத்தை
அநுஷ்டாதும் அனுஷ்டானம் பண்ணு
  வதற்கு
ஸமர்த்த: சமர்த்தனாகிறான்
உபாஸ்தீநாம் இதுபோலவே சகுணோ
  பாசனைகளுடைய
அநுஷ்டாநம் அனுஷ்டானமானது
ஸூத்ரப்ரஹ்மஸூத்ர பிராம்மமந்திரம்
  கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்
வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விசாராக்ஷமமர்த்யா: விசாரணை பண்
ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்
குரோ: குருவினிடத்திலிருந்து
தத்ஸ்ருத்வா அந்த சகுணோ பாசனை
  யைக்கேட்டு
உபாஸதே உ தியானமும்பண்ண
  க்கடவன்

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரந்தை எதற்காக செய்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண்டாகும் பொருட்டேயன்றி அனுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென்றுபரிகரிக்கிறார்.

वेदवाक्यानिनिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।
अप्तोपदेशमात्रेणह्यनुष्ठानंहिसंभवेत् ॥

வேதவாக்யாநிநிர்ணேதுமிச்சந்மீமாம்ஸதாம்ஜந: |
ஆப்தோபதேசமாத்ரேணஹ்யநுஷ்டாநம்ஹிஸம்பவேத் || ௨௬

வேதவாக்யாநி சந்தேகத்தினால் வே
  தவாக்கியங்களை
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ண
மீமாம்ஸதாம் ஆலோசனைசெய்தல்
இச்சந் இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற
ஜந: ஹி புருஷனுக்கும்
ஆப்தோபதேசமாத்ரேண இஷ்ட
  ருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்
அநுஷ்டாநம் அனுஷ்டானம்
ஸம்பவேத் ஹி சம்பவிக்கிறதன்றோ

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிர்மசாட்சாத்காரமும் குருஉபதேசமாத்திரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वेवंविचारेणविनानृणाम् ।
आप्तोपदेशमात्रेणनसंभवतिकुत्रचित् ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௰

𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌚 பிரமசாட்சாத்காரஞானமும்
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌨𑌾 விசாரமன்றியிலே
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 மனிதர்களுக்கு (தானே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 குருஉபதேசமாத்திரத்தினாலேயே
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ஓரிடத்திலும்
𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबध्नातिनेतरत् ।
अविचारोपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍 ।
𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 ॥ ௧௧

𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 அவநம்பிக்கையானது
𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 பரோட்சஞானத்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 தடுக்கிறது (தை
𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 வேறொன்றும் தடுக்கவில்லை
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 அபரோட்சஞானத்திற்கு
𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 நாமாரென்கிற விசாரமின்மையே
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 தடையென்றறி

அ-கை. விசாரணை பண்ணினாலும் அபரோட்சஞானமுண்டாகாமல் போனால் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यापरोक्ष्येणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।
आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑍋𑌭𑍂𑌯𑍋𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௨

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌿 அப்படிநாமாரென்று விசாரித்தாலும்
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 சாட்சாத்காரமாக
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிரம்மமே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 நாமென்று
𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 அறியாமல் போனானேயானால்
𑌆𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 அந்தசாக்ஷாத்காரஞானத்திற்கு அபரோட்சமே முடிவானதால் அப்படி அபரோட்சஞானம்வரும்வரையில்
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌯𑌃 அடிக்கடி
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், இந்தஜன்மமுடிவுவரையிலும் ஞானமுண்டாகாமல்போனால் விசாரம் வீணாய்விடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणंनैवात्मानंलभेतचेत् ।
जन्मांतरेलभेतैवप्रतिबन्धक्षयेसति ॥

விசாரயந்நாமரணம் நைவாத்மாநம் லபேத சேத் ।
ஜந்மாந்தரே லபேதைவ ப்ரதிபந்தக்ஷயே ஸதி ॥ ௫௩

ஆமரணம் மரணபரியந்தம்
விசாரயந் விசாரித்துக்கொண்டு வந்து அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமஞானத்தை
நைவ லபேத அடையாமல் போனானேயானால்

ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷயே ஸதி பிரதிபந்தம் க்ஷயித்தவுடன்
லபேதைவ ஞானத்தைஉறுதியாய டைவன் விசாரம்வீணாய்ப்போகாது

அ-கை. விசாரம்வீணாய்ப் போகாதென்கிற அந்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத்தினால் அறிந்துகொள்ளலா மெனில்.

इहवामुत्रवाविद्येत्येवंसूत्रकृतोदितम् ।
श्रुण्वन्तोप्यत्रबहवोयन्नविद्युरितिश्रुतिः ॥

இஹவாமுத்ரவா வித்யேத்யேவம் ஸூத்ரக்ருதோதிதம் ।
ஶ்ருண்வந்தோப்யத்ர பஹவோ யந்ந வித்யுரிதி ஶ்ருதி: ॥ ௫௪

வித்யா இஹ வா ஞானமானது பிரதிபந்தரகிதமாயிருந்தால் இந்த ஜன்மத்திலேயே லபிக்கும்
அமுத்ர வா இதி பிரதிபந்தமிருந்தால் மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று ஏவம் இப்படி
ஸூத்ரக்ருதா வேதவியாசரால் சூத்திரத்தில்
உதிதம் சொல்லப்படிருக்கிறது

பஹவ: வெகுபேர்கள்
அத்ர இந்தஜன்மத்தில்
ஶ்ருண்வந்த: அபி சிரவணம் பண்ணியிருந்தாலும்
யம் யாதொருஆத்துமாவை
ந வித்யு: அறிகிறார்களில்லை
இதி இப்படி
ஶ்ருதி: கடவல்லியென்ற சுருதியும் சொல்லுகிறது

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணாதிகளைப் பண்ணியும், அபரோட்சஞானமுண்டாகாமற்போனால், மறுஜன்மத்தில் ஞானம்வருமென்ற சுருதியையுக்தியுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्भएवशयानस्सन्वामदेवोवबुद्धवान् ।
पूर्वाभ्यस्तविचारेणयद्वदध्ययनादिषु ॥

கர்ப்ப ஏவ ஶயாநஸ்ஸந் வாமதேவோவபுத்தவாந் ।
பூர்வாப்யஸ்தவிசாரேண யத்வதத்யயநாதிஷு ॥ ௫௫

வாமதேவ: வாமதேவரிஷியானவர்
கர்ப்ப ஏவ கற்பத்திலேயே
ஶயாந: ஸந் படுத்துக்கொண்டே
பூர்வஜந்மார்ஜிதவிசாரேண முந்தியஜன்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால்
அவபோதவாந் ஞானத்தை அடைந்தாரென்று சுருதிசொல்லுகிறது

யத்வத் எப்படி
அப்யஸ்யநாதீதம் பூர்வ ஜன்மத்தில் அத்தியயனஞ்செய்து விட்டவனுக்கு இச்சன்மத்தில் கிரமமன்றியல் வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலானவைகள்போலஇவனுக்குஞ்ஞானம்வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில்ஞானமுண்டாகு மென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिचेत्पुनः ।
दिनान्तरेनधीत्यैवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥
कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।
तद्वदात्मविचारोपिशनैःकालेनपच्यते ॥

பஹுவாரமதீதேபியதாநாயாதிசேத்புந: ।
திநாந்தரேநதீத்யைவபூர்வாதீதம்ஸ்மரேத்புமாந் ॥ ௧௩
காலேநபரிபச்யந்தேக்ருஷிகர்பாதயோயதா ।
தத்வதாத்மவிசாரோபிஶநை:காலேநபச்யதே ॥ ௧௪

பஹுவாரம் ஒருநாள்வெகுதடவை
அதீதே அபி அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
யதா எப்போஅது
ந ஆயாதி சேத் வராமற்போனால்
திநாந்தரே மறுநாள்
புந: மறுபடி
அநதீத்யைவ அத்தியயனம் பண்ணுமல்தானே
பூர்வாதீதம் முன் அத்தியயனம்பண்ணப்பட்ட வேதத்தை
புமாந் புருஷனானவன்
ஸ்மரேத் தானாகவேஸ்மரிக்கிறான்

க்ருஷிகர்பாதய: புதிதாய் கிருஷிபண்ணுகிறவனுக்கு அந்த வருஷத்தில் நெல் விளையாவிட்டாலும்; கிரமத்தில் பலிப்பதுபோலும்;ஸ்திரீபோகம் பண்ணகிரமத்தில் கருப்பமுண்டாகிறது, இவை முதலானவை
யதா எப்படி
காலேந சிலகாலத்தினாலே [வே
பரிபச்யந்தே பரிபாகப்படுகின்றன
தத்வத் அந்ததிருஷ்டாந்தம்போல
ஆத்மவிசார:அபி ஆத்துமவிசாரமும்
ஶநை: மெள்ள
காலேந சிலகாலத்தினாலே
பச்யதே பரிபாகப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தஆத்துமாவை அனேகந்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியான் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेपित्रिविधःप्रतिबन्धतः ।
नवेत्तितत्वमित्येतद्वार्तिकेसम्यगीरितम् ॥
कुतस्तत्ज्ञानमितिचेत्तद्धिबन्धपरिक्षयात् ।
असावपिचभूतोवाभाविवावर्ततेथवा ॥
अधीतवेदवेदार्थोप्यतएवनमुच्यते ।
हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेवहिदर्शितम् ॥

புந꞉புநர்விசாரேபி த்ரிவித꞉ப்ரதிபந்தத꞉ ।
நவேத்தி தத்வமித்யேதத்வார்த்திகே ஸம்யகீரிதம் ॥ ௯௮
குதஸ்தத்ஜ்ஞாநமிதிசேத்தத்திபந்தபரிக்ஷயாத் ।
அஸாவபிசபூதோவாபாவீவாவர்த்ததே(அ)தவா ॥ ௯௯
அதீதவேதவேதார்த்தோப்யதஏவநமுச்யதே ।
ஹிரண்யநிதித்ருஷ்டாந்தாதிதமேவஹிதர்சிதம் ॥ ௱

புந꞉ புந꞉ அடிக்கடி
விசாரே அபி விசாரித்த போதிலும்
த்ரிவித꞉ மூவிதமான
ப்ரதிபந்தத꞉ பிரதிபந்தத்தால்
தத்வம் எதார்த்தத்தை
ந வேத்தி இதி அறியவில்லையென்று
வார்த்திகே வார்த்திகத்தில்
ஏதத் இந்தஅர்த்தமானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தத் அந்த
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
குத꞉ இதி சேத் எதினாலுண்டாகுமெனில்
பந்தபரிக்ஷயாத் பிரதிபந்த க்ஷயத்தால்
தத் ஹி இந்தஞான முண்டாகுமன்றோ
அஸௌ அபி ச இந்தபிரதிபந்தமும்
பூத꞉ வா பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்
பாவீ வா பௌஷியத்ப்பிரதிபந்தமென்றும்
வர்த்ததே அதவா வர்த்தமான பிரதிபந்தமென்றும் இப்படி மூவிதமாய்ச்சொல்லப்படுகிறது
அத꞉ ஏவ அதினாலேயே
அதீதவேதவேதார்த்த꞉அபி வேதமென்னவேதத்தின்பொருளென்ன இவைகளைஅத்தியயனம் பண்ணினவனாயிருந்தும்
ந முச்யதே முக்தனாகவில்லை
ஹிரண்யநிதித்ருஷ்டாந்தாத் பொன்புதையலென்ற திருஷ்டாந்தத்தால்
இதம் ஏவ இதைத்தானேசுருதியால்
தர்சிதம் ஹி காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतेनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।
भिक्षुस्तत्वंनवेदेतिगाथालोकेप्रतीयते ॥

அதீதேநாபிமஹிஷீஸ்நேஹேநப்ரதிபந்தத: ।
பிக்ஷுஸ்தத்வம்நவேதேதிகாதாலோகேப்ரதீயதே ॥ ௪௧

பிக்ஷு: சன்னியாசியானவன்
அதீதேந அபி பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்தில்
மஹிஷீஸ்நேஹேந ஒரு எருமையில் வைத்தசினேகத்தால் வந்த (சன்னியாசம் செய்துகொண்டபின்னர்குருவுபதேசத்தால்) பிர்மத்தியானம் செய்துகொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில்
ப்ரதிபந்தத: அச்சினேகவாசனாபிரதிபந்தத்தினால்
தத்வம் தத்துவஞானத்தை
நவேத இதி அறியவில்லையென்று
லோகே உலகத்தில்
காதா இந்தக்கதையானது
ப்ரதீயதே பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्स्नेहंमहिष्यांतत्वमुक्तवान् ।
ततोयथावद्वेदैषप्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

அநுஸ்ருத்யகுருஸ்ஸ்நேஹம்மஹிஷ்யாம்தத்வமுக்தவாந் ।
ததோயதாவத்வேதைஷப்ரதிபந்தஸ்யஸம்க்ஷயாத் ॥ ௪௨

குரு: குருவானவர்
மஹிஷ்யாம் எருமையிலிருக்கிற
ஸ்நேஹம் சினேகிதத்தை
அநுஸ்ருத்ய அனுசரித்தே
தத்வம் எருமையினிடத்திலேயே வஸ்துத்துவத்தை
உக்தவாந் சொன்னார்
தத: ஆகையால்
ஏஷ: இவன்
ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தபூதப்பிரதிபந்தத்தினுடைய
ஸம்க்ஷயாத் நாசத்தினால்
யதாவத் உள்ளபடியாக
வேத ஆத்துமாவையறிந்தான்

அ-கை. வர்த்தமானபிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।
प्रज्ञामांद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

ப்ரதிபந்தோவர்த்தமாநோவிஷயாஸக்திலக்ஷண: ।
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம்குதர்கஶ்சவிபர்யயதுராக்ரஹ: ॥ ௪௩

விஷயாஸக்திலக்ஷணம் விஷயத்தில் ஆசைப்படுகிறதானலட்சணம்ஒன்று. ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம் பிரஞ்ஞைதமோகுணத்தால்மந்தமாயிருக்கிறது இரண்டு. குதர்க்கஞ்ச குதர்க்கம்பண்ணுகிறது மூன்று.

விபர்யயதுராக்ரஹம் விபரீதபாவனையால் வருகிறதுராக்கிரமானது நான்கு இந்தநான்கும் வர்த்தமான ப்ரதிபந்தம் வர்த்தமான பிரதிபந்தமெனப்படும்

வி-ம். விஷயதோஷம் தெரிந்தும் அதைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்த தோஷங்களைமறந்து அதிலாசை யுண்டாகிறது, விஷயாசக்தி, காந்தக்கல்லையுடைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபெய்ந்தாலும் ஜலம் காணமற்போவதுபோல், கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஞ்ஞாமாந்தியம், சுருதி குருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானே யுக்தியுண்டாகிறது, குதர்க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரீதமான கருத்திருத்துவாதிகள் யுக்திடன்றியில் பாட்கின்றன, விபரியயதுராக்கிரகம், இந்தநான்கில் ஒன்றிருந்தாலும் ஞானம் வாராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्श्रवणाद्यैश्चतत्रतत्रोचितैःक्षयम् ।
नीतेस्मिन्प्रतिबन्धेऽतस्स्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஶமாத்³யைஶ்ஶ்ரவணாத்³யைஶ்சதத்ரதத்ரோசிதை:க்ஷயம் ।
நீதேஸ்மிந்ப்ரதிப³ந்தே⁴ऽதஸ்ஸ்வஸ்யப்³ரஹ்மத்வமஶ்நுதே ॥ ௩௪

தத்ர தத்ர அததற்கு உசிதை: யோக்கியங்களாயிருக்கிற ஶமாத்யை: சமாதிசாதனங்களாலும் ஶ்ரவணாத்யைஶ்ச சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாலும் அஸ்மிந் இந்த ப்ரதிபந்தே பிரதிபந்தமானது

க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளவிநீதே புருஷன்நிர்மலமாகிறுன் (ல் அத: ஆகையினாலே ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய ப்ரஹ்மத்வம் பிரமத்துவத்தை அஶ்நுதே அடைகிறுன்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்தமேதெனில்.

आगामिप्रतिबन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।
एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

ஆகா³மிப்ரதிப³ந்த⁴ஶ்சவாமதே³வேஸமீரித: ।
ஏகேநஜந்மநாக்ஷீணோப⁴ரதஸ்யத்ரிஜந்மபி⁴: ॥ ௩௫

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்ச ஆகாமிபிரதிபந்தமானது

வாமதேவே வாமதேவரிடத்தில் ஏகேந ஜந்மநா ஒருஜன்மத்தினாலும்

ஸாதகஸ்ய பாதருக்கு | க்ஷீணஃ க்ஷயிந்ததாக
த்ரிஜந்மபிஃ மூன்றுஜன்மங்களாலும் | ஸமீரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. தாங்களே இந்த ஆகாமி பிரதிபந்தமானது இடத்தைப்பற்றியும், மானைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஜன்மமொன்று, மூன்று வந்தது; ஒருஜன்மத்தையும், மூன்றுஜன்மத்தையும், கொடுக்குமென்று காலநியமம் சொல்லுகிறீர்களே, அப்படித்தானோவெனில்.

योगभ्रष्टस्यगीतायामतीतेबहुजन्मनि ।
प्रतिबन्धक्षयःप्रोक्तोनविचारोप्यनर्थकः ॥

யொமஹ்ரஷ்டஸ்யமீதாயாஉதீதெவஹுஜந்மநி ।
ப்ரதிவந்யக்ஷயஃப்ரொக்தொநவிசாரொப்யநஶகஃ ॥ சசு

யொகஹ்ரஷ்டஸ்ய யோகபிரஷ்டனான முமுக்ஷுவுக்கு
மீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அதீதெ போனவைகளான
வஹுஜந்மநி அனேகஜன்மத்தில்
ப்ரதிவந்தக்ஷயஃ பிரதிபந்தத்தின் நா
ப்ரொக்தஃ சொல்லப்பட்டது (சம்
விசாரஃ அபி ஆனாலும்விசாரமும்
அநஶகஃ வீணாய்ப்போய்விடுமோவெனில்
ந பிரதிபந்தம்தீர்ந்தவுடனேஞானம் சித்திப்பதால் நாமாரென்ற ஆத்துமவிசாரம் சைய்துவந்தது வீணாய்ப்போகமாட்டாது

அ-கை. இந்தவிசாரம் வீணாய்ப்போகமாட்டாதென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानात्मतत्वविचारतः ।
शुचीनांश्रीमतांगेहेसाभिलाषोभिजायते ॥
अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ।
निस्पृहोब्रह्मतत्वस्यविचारात्तद्धिदुर्लभम् ॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாநுலொகாநாத்மதத்வவிசாரதஃ ।
ஶுசீநாம்ஸ்ரீமதாம்கெஹெஸாபிலாஷொபிஜாயதெ ॥ சஎ
அதவாயொகிநாமெவகுலெஹவதியீமதாம் ।
நிஸ்ப்ருஹொப்ரஹ்மதத்வஸ்யவிசாராத்தஹிதுலஹம் ॥ சஅ

ஆத்மதத்வவிசாரதஃ ஆத்தும ஸ்வரூபவிசாரபலத்தால் அசுவமேதம் முதலானமகத்தாயிருக்கிற அந்த லோகங்களிலுள்ள
புண்யக்ருதாநு லொகாநு புண்ணியம்செய்தவர்களுடையலோகங்களை
ப்ராப்ய அடைந்து அந்தலோகங்களிலுள்ளபோகங்களை வெகுகாலம் புஜித்துபிற்பாடு
ஶுசீநாம் பரிசுத்தாளான

ஶ்ரீமதாம் ஸ்ரீமான்களுடைய
கேஹே வீட்டில்
யோகப்ரஷ்ட: இச்சையோடேவிசாரம்பண்ணினமுமுக்ஷு வந்து
அபிஜாயதே பிறக்கிறான்
அதவா அல்லாவிடில்
நிஸ்ப்ருஹ: ஆசையற்றமுமுக்ஷு
ப்ரஹ்மதத்வஸ்ய பிர்மஸ்வரூபத்தினுடைய
விசாரத: விசாரத்தால்
தீமதாம் ஞானிகளாயும்
யோகிநாம் ஜீவபிர்மைக்கியத்தையுடையயோகிகளாயுமிருக்கிற
குலே மகான்களுடையகுலத்தில்
பவதி ஏவ வந்துபிறக்கிறான்
தத் ஞானியின்குலத்தில் பிறக்கிற அந்தஜன்மம்
துர்லபம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஞானிகுலத்திற்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदैहिकम् ।
यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्धिदुर्लभम् ॥
पूर्वास्यासेनतेनैवह्रियतेह्यवशोपिसः ।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥

தத்ரதம்புத்திஸம்யோகம்லபதேபௌர்வதேஹிகம் ।
யததேசததோபூயஸ்தஸ்மாதேதத்திதுர்லபம் ॥ ௪௯
பூர்வாப்யாஸேநதேநைவஹ்ரியதேஹ்யவஶோபிஸ: ।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்தஸ்ததோயாதிபராங்கதிம் ॥ ௫௦

தத்ர அந்தஜன்மத்தில்
பௌர்வதேஹிகம் பூர்வதேகசம்மந்தமாயிருக்கிற
தம் அந்த
புத்திஸம்யோகம் ஞானயோகத்தை
லபதே அடைகிறான்
தத: முன்னையைக்காட்டிலும்
பூய: ச அதிக
யததே எத்தனம்பண்ணுகிறான்
தஸ்மாத் ஆசையினாலே
ஏதத் இந்தஜன்மமானது
துர்லபம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. மறுபடி அப்பியாசம்பண்ணுவதில் காரணமேதெனில்.

ஸ: அவன்
அவஶ: அபி அவசனானாலும்
பூர்வாப்யாஸேந பூர்வாப்பியாசமாயிருக்கிற
தேந ஏவ அந்த ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தினாலேயே
ஹ்ரியதே ஹி பிரவாகத்தில் விழுந்தவன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தத: ஆசையினாலே
அநேகஜந்மஸம்ஸித்த: அனேககோடிஜன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால் ஞானதிசையை அடைந்தவனாய்
பராம் கதிம் மேலான மோட்சத்தை
யாதி அடைகிறான்.

அ-கை. ஆகாமியபிரதிபந்த மிப்படித்தாமென்றும், ... சமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकाभिवाञ्छायांसम्यक्सत्यांनिरुध्यताम् ।
विचारयेद्यआत्मानंनसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம்ஸம்யக்ஸத்யாம்நிருத்யதாம் ।
விசாரயேத்யஆத்மாநம்நஸாக்ஷாத்கரோத்யயம் ॥ ௩௪

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம் பிரமலோகத்திற்குபோகவேண்டுமென்ற இச்சையானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஸத்யாம் இருக்கும் பட்சத்தில்
தாம் அந்த
நிருத்ய இச்சையைமறைத்துக்கொண்டு
ய: யாதொருத்தன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை இங்கே
விசாரயேத் குருசன்னதியில் விசாரணைபண்ணுகிறானோ
அயம் அந்த இந்த புருஷன்
ஸாக்ஷாத்கரோதி ந பிரமத்தை இங்கேடத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணான்.

அ-கை. அப்போஅவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண்டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाइतिशास्त्रतः ।
ब्रह्मलोकेसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஇதிஶாஸ்த்ரத: ।
ப்ரஹ்மலோகேஸகல்பாந்தேப்ரஹ்மணாஸஹமுச்யதே ॥ ௩௫

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தா: வேதாந்தங்களினாலே விஞ்ஞானத்தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிறபேர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்
இதி என்று
ஶாஸ்த்ரத: சுருதியாலே
ப்ரஹ்மலோகே பிரமலோகத்தில் ப்போய்பிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்காரஞானத்தைஅடைந்தவன் அங்கேயேயிருந்து
கல்பாந்தே பிரமபிரளயத்தில்
ப்ரஹ்மணா பிரமதேவரோடே
ஸஹ கூட
ஸ: அவனும்
முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிபந்தங்கள் தீருவதற்கு உபாயங்களையும்சொல்லி, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களுக்கு விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

केषांचित्सविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।
श्रवणायापिबहुभिर्योनलभ्यइतिश्रुतेः ॥

கேஷாஞ்சித்து விசாரோபி கர்மணா ப்ரதிபத்யதே ।
ஸ்ரவணாயாபி பஹுபிர்யோ ந லப்ய இதி ஸ்ருதே꞉ ॥ ருங

கேஷாஞ்சித் சிலபேர்களுக்கு
து꞉ அந்த
விசார꞉ அபி ஆத்துமவிசார முண்டாயிருந்தாலும்
கர்மணா பாபகர்மத்தினாலே
ப்ரதிபத்யதே தடைப்பட்டிருக்கிற
பஹுபி꞉ வெகுபேர்களினாலே (து
ஸ்ரவணாய அபி வேதாந்த சிரவணம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
ய꞉ யாதொருஞானமானது
லப்ய꞉ ந அடையப்படவில்லை
இதி என்று [றது
ஸ்ருதே꞉ சுருதியால்சொல்லப்படுகி

அ-கை. அய்யா, அப்படிசொல்லலாமா, உம்முடைய சந்நிதானத்தில்வந்தவனுக்கு கதியில்லாமல் போகலாமா, மகாமேருவையடுத்த காக்காய்கூடபொன்னிறமாகுமானால் சுவேததீபில் பிறந்தபெருச்சாளியும் வெள்ளையாயிருக்குமானால் இவனுக்குமாத்திரம் கதியில்லாமல் போகலாமாவெனில்.

अत्यन्तबुद्धिमांद्याद्वासामग्र्यावाप्यसंभवात् ।
योविचारंनलभतेब्रह्मोपासीतसोऽनिशम् ॥

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத்வா ஸாமக்ர்யா வாப்யஸம்பவாத் ।
யோ விசாரம் ந லபதே ப்ரஹ்மோபாஸீத ஸோऽநிசம் ॥ ருச

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத் வா மிகவும்புத்திமந்தமாயிருப்பதினாலேயாவது
ஸாமக்ர்யா வா குருவும்சாத்திரமும்; அதை விசாரம்பண்ணசந்தியில்லாத்தினாலேயாவது
அஸம்பவாத் அபி தேசகாலங்களினுடைய அசம்பாவத்தினாலாவது
ய꞉ எந்தபுருஷன்
விசாரம் ஆத்துமவிசாரத்தை
லபதே ந அடையவில்லையோ
ஸ꞉ அந்தபுருஷன் குருமுகமாய்ப்பிர்ம லட்சணத்தைக்கேட்டு அந்தப்படியே
அநிசம் சதா
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை [பது
உபாஸீத தியானம்பண்ணவேண்டி-

அ-கை. நிற்குணபிர்மம் குணரகிதமாயிருப்பதால் எப்படி உபாசிக்கக்கூடுமெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्यनह्युपास्तेरसंभवः ।
सगुणब्रह्मणीवात्रप्रत्ययावृत्तिसंभवात् ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்த்வஸ்ய ந ஹ்யுபாஸ்தேரஸம்பவ꞉ ।
ஸகுணப்ரஹ்மணீவாத்ர ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸம்பவாத் ॥ ருரு

நிர்குணப்ரஹ்மதத்த்வஸ்ய நிற்குணபிர்மதத்துவத்திற்கு
உபாஸ்தே꞉ உபாசனையானது
அஸம்பவ꞉ கூடாதென்கிறது

ந.ஹி இல்லை
ஸகுணப்ரஹ்மணிஇவ அது எப்படிபோலவேனில் சகுணபிர்மத்திற்போல
அத இந்தநிர்குணத்தியானத்திலும்
வ்ருத்யாவ்ருத்திஸம்ஸவாத் நம்பிக்கையானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்பதால்நிர்குணதியானங்கூடும்.

அ-கை சகுணம் மனசுவாக்குகளுக் கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர்மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतन्नोपास्यमितिचेत्तदा ।
अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யம்தந்நோபாஸ்யமிதிசேத்ததா ।
அவாங்மநஸகம்யஸ்யவேதநம்நசஸம்பவேத் ॥ ருசு

அவாங்மநஸகம்யம் அந்த பிர்மம்வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டக் கூடாத வஸ்துவானதால்
தத் அதை
உபாஸ்யம்ந உபாசிக்கக்கூடாதென்று
இதி சேத் சொல்வையேயாகில்
ததா அப்போ
அவாங்மநஸகம்யஸ்ய வாக்கு மனதிற்கு எட்டக் கூடாத பிர்மத்தினுடைய
வேதநம்ச ஞானமும்
நஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयादिवेत्त्यसौ ।
वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोकुतः ॥

வாகாத்யகோசராகாரமித்யேவம்யதிவேத்த்யஸௌ ।
வாகாத்யகோசராகாரமித்யுபாஸீதநோகுத: ॥ ருள

வாகாத்யகோசராகாரம்.இதி வாக்குமுதலானதுகளுக்கு அவிஷயமென்று
ஏவம் இப்படி விசாரத்தால்
அஸௌ இந்த பிர்மம்
வேத்தியதி அறியக்கூடுமேயானால்
வாகாத்யகோசராகாரம் இதி வாக்காதிகளுக்கு விஷயமாகாதென்று
குத: என்னத்தினால்
ந.உபாஸீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यदिवेद्यत्वतोपितत् ।

ஸகுணத்வமுபாஸ்யத்வாத்யதிவேத்யத்வதோபிதத் ।

உபாஸ்யத்வாத் பிர்மம் உபாசிக்கப்படுமானால்
ஸகுணத்வம் யதி சகுணமாய்விடுமேயெனில்
வேத்யத்வத: அபி ஞானத்தினும்
தத் பிர்மத்துக்குஅந்த சகுணத்துவமுண்டாகும்

அ-கை. லட்சணா விருத்தியானால் பிர்மம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகா தேபெனில்.

वेद्यंचेल्लक्षणावृत्त्यालक्षितंसमुपास्यताम् ॥

வேத்³யஞ்சேல்லக்ஷணாவ்ருʼத்த்யா லக்ஷிதம் ஸமுபாஸ்யதாம் ॥ ௫௮

லக்ஷணாவ்ருʼத்த்யா லட்சணா விருத்தியினாலேயே
வேத்³யஞ்சேத் அறியப்படுமென்று சொல்வையேயானால்
லக்ஷிதம் அப்படி லட்சணாவிருத்தியால்லட்சணமானபிர்மத்தை நன்றாய்த்தியானம்பண்ணக்கூடும்

ब्रह्मविद्धितदेवत्वंनत्विदंयदुपासते ।
इतिश्रुतेरुपास्यत्वंनिषिद्धंब्रह्मणोयदि ॥

ப்³ரஹ்ம வித்³தி⁴ ததே³வ த்வம் நத்வித³ம் யது³பாஸதே ।
இதி ஶ்ருதேருபாஸ்யத்வம் நிஷித்³த⁴ம் ப்³ரஹ்மணோ யதி³ ॥ ௫௯

யத் யாதொன்றானது
இத³ம் இதுவென்று
ந உபாஸதே உபாசிக்கப் பட்டதோ
தத் அது
ப்³ரஹ்ம பிர்மமென்று
த்வம் நீ
வித்³தி⁴ அறி
ஏவ. த. ந. இதி. இதுநிச்சயமென்றே
ஶ்ருதே: இப்படிகேனோபநிஷத்திலே
ப்³ரஹ்மண: பிர்மத்திற்கு
உபாஸ்யத்வம் உபாசனையானது
நிஷித்³த⁴ம் யதி³ நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால்

विदितादन्यदेवेतिश्रुतेर्वेद्यत्वमस्यन ।

விதி³தாத³ந்யதே³வேதி ஶ்ருதேர்வேத்³யத்வமஸ்ய ந ।

விதி³தாத் அறியப்பட்டதற்கும்
அந்யத் ஏவ அறியப்படாததற்கும் வேறாயிருக்கிறதே பிர்மமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதே: அந்தசுருதியினாலேயே சொல்லப்படுவதால்
அஸ்ய இந்தபிர்மத்திற்கு
வேத்³யத்வம் அறியப்படும்தன்மையான ஞானமும்
ந கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படியோ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्यैववेद्यंचेत्तथाश्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யதா² ஶ்ருத்யைவ வேத்³யஞ்சேத் ததா² ஶ்ருத்யாப்யுபாஸ்யதாம் ॥ ௬௦

யதா² அறியப்பட்டதற்கும் அறியபட்டாததர்கும் அப்பறபட்டது பிர்மமென்று எப்படி
ஶ்ருத்யா ஏவ சுருதியால் சொல்லப்படுகிறதோ
வேத்³யம் சேத் அப்படியே அந்தபிர்மம் அறியப்படுமானால்
ததா² அப்படிச்சொல்லுகிற

ஶ்ருத்யாப்தி சுருதியினாலேயும் | உபாஸ்யத்வம் தியானம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. பிர்மத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லையோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

அவாஸ்தவீவேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வம் ததா நகிம் ।

வேத்யதா ஞானமானது	உபாஸ்யத்வம் பிர்மத்தியானமும்
அவாஸ்தவீசேத் பரமார்த்தத்தி லில்லையேயென்றால்	ததா அப்படி
	கிம் ந ஏன் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்திவியாப்தி மாத்திரம்தானே இருக்கிறதெனில்.

वृत्तिव्याप्तिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாப்திர்வேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வேபி தத்ஸமம் ॥ ௯௧

வேத்யதா ஞானத்தன்மையானது	உபாஸ்யத்வேபி பிர்மத்தியானத்திலும்
வ்ருத்திவ்யாப்தி: சேத் விருத்தியினால்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால்	தத்ஸமம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அய்யா உமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிர்மத்தியானத்திலெதற்கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचेत्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதே பக்திருபாஸ்தௌ சேத்கஸ்தே த்வேஷஸ்ததீரய ।

தே உமக்கு	த்வேஷ: இவ்வளவுதுவேஷம்
உபாஸ்தௌ இந்தபிர்மத்தியானத்தில்	க: எதற்கு
பக்தி: பக்தி	தத் அதைச்
கா சேத் இவ்வளவெதினாலென்றால்	ஈரய சொல்
தே உனக்குத்தான்	

அ-கை. நிற்குணதியானத்தில் பிரமாணங்களேதெனில்,

मानाभावोनवाच्योस्यांबहुश्रुतिषुदर्शनात् ॥

उत्तरस्मिंस्तापनीयेशैब्यप्रश्नेथकाठके ।

माण्डूक्यादौचसर्वत्रनिर्गुणोपास्तिरीरिता ॥

மாநாபாவோ நவாச்யோஸ்யாம் பஹுஶ்ருதிஷு தர்ஶநாத் ॥

உத்தரஸ்மிம்ஸ்தாபநீயே ஶைப்யப்ரஶ்நேத காடகே ।

மாண்டூக்யாதௌ ச ஸர்வத்ர நிர்குணோபாஸ்திரீரிதா ॥ ௯௨

அஸ்யாம் இந்த பிர்மத்தியானத்தில்	ந வாச்ய: சொல்லத்தக்கதன்று
மாநாபாவ: சுருதிபிரமாணமுமில்லையென்று	பஹுஶ்ருதிஷு அனேகசுருதிகளில்

உபாஸநாக்காணப்படுகிறதால் அதாவது
உத்தரதாபநீய உத்தரதாபனீயஉபநிடத்திலும்
ப்ரஸ்நோபநிஷது ... ப்ரஸ்னமென்றஉபநிஷத்திலும்
ச ... இன்னும்
கடகாடகஉபநிஷத்திலும்
ஸ்ம்ருதி ... மாண்டூக்கியாதிஉபநிஷத்துக்களிலும்
ஸர்வாஸு சகலஉபநிஷத்துக்களிலும்
நிர்குணோபாஸ்தி: நிர்குணபிர்மத்தியானமானது
ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. நிர்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोस्या पञ्चीकरणईरितः ।

அநுஷ்டாநப்ரகாரோஸ்யா: பஞ்சீகரண ஈரித: ।

அஸ்யா: இந்தத்தியானத்தினுடைய
அநுஷ்டாநப்ரகார: அனுஷ்டானவிதியானது
பஞ்சீகரணே பஞ்சீகரணத்தில் ஆசாரியரால்
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாதனமாகாதேயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेन्नेतिकेनात्रवारितम् ॥

ஜ்ஞாநஸாதநமேதச்சேந்நேதிகேநாத்ரவாரிதம் ॥ ௬௨

ஏதத் இந்தத்தியானமானது
ஜ்ஞாநஸாதநம் சேத் ஞானசாதனமென்பாயாகில்
ந இதி இல்லையென்று
அத்ர இதில்
கேந யாரால்
வாரிதம் தடுக்கப்பட்டது

அ-கை. அப்படியானால் சகலரும் பிர்மத்தைநான் உபாசிக்கவில்லை, சூனியத்தைநான் உபாசிக்கிறோமெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदितिचेन्मानुतिष्ठतु ।
पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिः प्रदुष्यति ॥

நாநுதிஷ்டதிகோப்யேததிதிசேந்மாநுதிஷ்டது ।
புருஷஸ்யாபராதேநகிமுபாஸ்தி: ப்ரதுஷ்யதி ॥ ௬௩

க: அபி யாரும்
ஏதத் இந்தத்தியானத்தை
ந அநுதிஷ்டதி அனுஷ்டானம்பண்ணவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில்
மா அநுதிஷ்டது ஒருவரும்அனுஷ்டானம்செய்யவேண்டாம்
புருஷஸ்ய புருஷனுடைய
அபராதேந அபராதத்தை அறியாமை முதலான அபராதத்தினாலே

உபாஸ்தி: பிரமத்தியானமானது
ப்ரதிஷ்டிதா ஸ்தாபிக்கப்படுமா
கிம் என்ன

அ-கை. அப்படியொருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தை செய்யாவிடினும் தியானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वश्यादिकारिण ।

मूढाजपन्तुतेभ्योतिमूढा कृषिमुपासताम् ॥

இதோப்யதிஶயம்மத்வாமந்த்ராந்வஶ்யாதிகாரிண: ।

மூடா ஜபந்து தேப்யோதிமூடா: க்ருஷிமுபாஸதாம் ॥ ௫௫

மூடா: மூடர்கள்
அத: அவ் எப்படிசகுணத் தியானம் பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே தவிர இப்போது பலம்கொடாதென்றுநினைத்து இந்ததியானத்தைக்காட்டிலும்
அதிஶயம் சிரேஷ்டமென்று
மத்வா எண்ணி
வஶ்யாதிகாரிண: இகலோகசுகத்தை கொடுக்கிறதான, வசியம் முதலானதை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான
மந்த்ராந் மந்திரங்களை
ஜபந்து ஜபிக்கட்டும்
தேப்ய: அவைகளிலும்
அதிமூடா: நம்பிக்கையில்லாத அதி மூடர்கள்
க்ருஷிம் விவசாயத்தை
உபாஸதாம் செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிர்க்குணதியானத்தைக்குறித்து சகலசுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேர்த்து, இந்தஉபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढा:प्रकृतानिर्गुणोपास्तिरीर्यते ।

विद्यैक्यात्सर्वशाखार्थान् गुणानत्रोपसंहरेत् ॥

आनन्दादेर्विधेयस्यगुणसङ्घस्यसंहृति: ।

आनन्दादयइत्यस्मिन्सूत्रेव्यासेनवर्णिता ॥

திஷ்டந்து மூடா: ப்ரக்ருதா நிர்குணோபாஸ்திரீர்யதே ।

வித்யைக்யாத்ஸர்வஶாகார்தாந் குணாநத்ரோபஸம்ஹரேத் ।

ஆநந்தாதேர்விதேயஸ்ய குணஸங்கஸ்ய ஸம்ஹ்ருதி: ।

ஆநந்தாதய இத்யஸ்மிந் ஸூத்ரே வ்யாஸேந வர்ணிதா ॥ ௫௬

மூடா: மூடர்கள்
திஷ்டந்து இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதா பிரகிருதமான
நிர்குணோபாஸ்தி: நிர்குண பிரம தியானமானது
ஈர்யதே இவிடத்தில் முமுட்சுக்களைக்குறித்தே சொல்லப்படுகிறது

विशेष्याः நிற்குண பிர்மோபாசனரூபவித்தையானது ஒன்றானதால்
सर्वशाखाप्रत्ययात् சகலசுருதிகளுடைய அர்த்தங்களான
गुणाः விதிநிஷேதகுணங்களை
अत्र இந்தஇடத்தில்
उपसंहरेत् சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது
आनन्दादेः ஆனந்தம் சத்துசித்து முதலான
विधेयस्य விதிக்கப்பட்டவைகளாயிருக்கிற
गुणसङ्घस्य குணங்களுடைய கூட்டத்திற்கு
संहृतिः சேர்க்கையானது
आनन्दादय इति ஆனந்தாதிகளென்ற
अस्मिन् இந்த
सूत्रे சூத்திரத்தில்
व्यासेन வேதவியாசராலே
वर्णिता வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நிஷேதகுணங்களேதெனில்.

अस्थूलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्ताक्षरधियांत्विति ॥

अस्थूलादेर्निषेध्यस्य गुणसङ्घस्य संहृतिः ।
तथा व्यासेन सूत्रेऽस्मिन्नुक्ताक्षरधियान्त्विति ॥ ௬௯

अस्थूलादेः ஸ்தூலமில்லையென்றது முதலான
निषेध्यस्य நிஷேதிக்கப்பட்டவைகளான
गुणसङ्घस्य குணங்களுடைய கூட்டத்திற்கு
संहृतिः சேர்க்கையானது
तथा அப்படியே
व्यासेन வேதவியாசராலே
अक्षरधियाम् इति அக்ஷரதியாமென்றுசொல்லிய
अस्मिन् இந்த
सूत्रे சூத்திரத்தில்
उक्ता சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ

அ-கை. நிற்குண பிர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொல்லுவது, வந்தியாசுதனுக்கு குணங்களை வருணிக்கிறது போலே இருக்கிறதெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्वस्यविद्यायांगुणसंहृतिः ।
नयुज्येतेत्युपालंभोव्यासंप्रत्येवमांनतु ॥

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्य विद्यायां गुणसंहृतिः ।
न युज्येतेत्युपालम्भो व्यासं प्रत्येव मान्नतु ॥ ௭௰

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्य நிற்குண பிர்மஸ்வரூபத்தினுடைய
विद्यायाम् வித்தையில்
गुणसंहृतिः விதிநிஷேதங்களுடையசேர்க்கையானது
न युज्येत इति கூடாதேயென்ற

உபாஸ்ய: இப்படிப்பட்ட நிர்க்கையானது
வ்யாஸஸூத்ரி வேத சுருதிசம்மந்தப்படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேதவியாசரைக்குறித்தே சேயட்டுமென்டியது
மாம் என்னைக்குறித்து
ந ச இந்தநிர்க்கையன்றோ

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேன், அதை பொருந்துக்கொள்ள வேண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருக்கிறதேயல்லாமல், சத்தானந்தாதிகுணங்கள் நிற்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே யெனில்.

हिरण्यश्मश्रुसूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृतेः ।
अविरुद्धंनिर्गुणत्वमितिचेत्तुष्यतांत्वया ॥

ஹிரண்யச்மச்ருஸூர்யாதிமூர்த்தீநாமநுதாஹ்ருதே: ।
அவிருத்தம்நிர்குணத்வமிதிசேத்துஷ்யதாம்த்வயா ॥ ௭௧

ஹிரண்யச்மச்ருஸூர்யாதி மூர்த்தீநாம் சத்தாதி விதிகுணங்களும்; அஸ்தூலாதி நிஷேதகுணங்களும்; தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென்றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளுடைய [சொல்லாத்தினாலே
அநுதாஹ்ருதே: நாமரூபங்களைச்
நிர்குணத்வம் நிற்குணத்தன்மையானது
அவிருத்தம் விரோதிக்கவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்லையானால்
த்வயா உன்னாலே
துஷ்யதாம் எப்போதும்இந்த நிற்குணபிர்மத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன் இந்தசிஷியனுக்கு ஆசிர்வாதம் பண்ணினார்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உபாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।
इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्वमुपास्यताम् ॥

குணாநாம்லக்ஷகத்வேநநதத்த்வேந்த:ப்ரவேசநம் ।
இதிசேதஸ்த்வேவமேவப்ரஹ்மதத்த்வமுபாஸ்யதாம் ॥ ௭௨

குணாநாம் ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேத குணங்களானவைகளுடைய
லக்ஷகத்வேந லட்சணம் பிரமத்திற்கு இருப்பதினால்அவைகளுடைய
தத்வே ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேதகுணங்களான அவைகள் தத்துவத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
ப்ரவேசநம் பிரவேசிக்க [கில்
ந இதி சேத் முடியவில்லையென்றாயானால்
ஏவம் ஏவ இப்படியே பிரவேசிக்காமல்
அஸ்து இருக்கட்டும்
ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மஸ்வரூபம் ...
உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்க

அ-கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமேதெனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मात्रलक्षितः ।
अखण्डैकरसस्सोहमस्मीत्येवमुपासते ॥

ஆநந்தா³தி³பி⁴ரஸ்தூ²லாதி³பி⁴ஸ்²சாத்மாத்ரலக்ஷித꞉ ।
அக²ண்டை³கரஸஸ்ஸோஹமஸ்மீத்யேவமுபாஸதே ॥ எ௩

ஆநந்தா³தி³பி⁴꞉ ஆனந்தாதி விதிகுணங்களாலும்
அஸ்தூ²லாதி³பி⁴꞉ ச அஸ்தூலாதிநிஷேததகுணங்களாலும்
அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஆத்மா யாதொரு ஆத்துமா
லக்ஷித꞉ சொல்லப்படுகிறதோ
அக²ண்டை³கரஸ꞉ அகண்டைகரசமா(ன
ஸ꞉ அவரே
அஹம் நானாக
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
ஏவம் இப்படி
உபாஸதே உபாசிக்கவேண்டியது

அ-கை. அர்த்தபேதமன்றியிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமென்னவென்றால்.

बोधोपास्त्योर्विशेषःकइतिचेदुच्यतेश्रृणु ।
वस्तुतन्त्रोभवेद्बोधःकर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

போ³தோ⁴பாஸ்த்யோர்விஸே²ஷ꞉க இதிசேது³ச்யதேஸ்²ருணு ।
வஸ்துதந்த்ரோப⁴வேத்³போ³த⁴꞉கர்த்ருதந்த்ரமுபாஸநம் ॥ எ௪

போ³தோ⁴பாஸ்த்யோ꞉ பிரமஞானத்திற்கும்; பிரமதியானத்திற்கும்
விஸே²ஷ꞉ க꞉ விசேஷமென்ன
இதி சேத் என்றுகேட்பாயாகில்
உச்யதே ஸ்²ருணு அதற்குசமாதானம்; சொல்லுகிறேன்கேள்
வஸ்துதந்த்ர꞉ வஸ்துதந்திரம்
போ³த⁴꞉ ஞானமாம்
கர்த்ருதந்த்ரம் கருத்திருதந்திரம்
உபாஸநம் ப⁴வேத் தியானமாகுமென்றறி.

அ-கை. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்குள்ளது, ஸ்வரூபம்காரியம், அவதி, பலம் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனில்,

विचाराज्जायतेबोधोनिच्छायन्ननिवर्तयेत् ।
सोत्पत्तिमात्रात्संसारेदहत्यखिलसत्यताम् ॥
तावताकृतकृत्यस्सन्नित्यतृप्तिमुपागतः
जीवन्मुक्तिमनुप्राप्यप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

விசாராஜ்ஜாயதேபோ³தோ⁴நிச்சா²யந்நநிவர்தயேத் ।
ஸோத்பத்திமாத்ராத்ஸம்ஸாரேத³ஹத்யகி²லஸத்யதாம் ॥ எ௫

ஸாவதாந: க்ருதக்ருத்யோ நித்யத்ருப்த உதாரதீ: |
ஜீவன்முக்தோ நந்தரம் ப்ராரப்தக்ஷயம் ப்ரதீக்ஷதே | ௭௬

விசாராதேவாயம் குருமுகமாய்ச்செய்யப்படுகிற ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால், அப்பிரதிபந்தமான ஆத்துமஞானம்
ஜாயதே உண்டாகிறதாகையால், ஞானத்திற்குவிசாரமே ஏதுவென்றறி
அநிச்சா இந்தஞானம் எனக்கு வேண்டாமென்றாலும்
அயம் விழித்தவனை ஜாக்கிரம்போலே எவனை இந்தஞானம்
ந நிவர்த்ததே நிவர்த்திக்காதோ, அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான ஸ்வரூபமென்றறி,
யோத்பத்திமாத்ராத் அந்தஞானமுண்டானமாத்திரத்தினாலேயே
ஸம்ஸாரே [illegible] சாரத்திலிருக்கிற
ஸர்வபந்தாத் [illegible] சகலபந்தத்தினின்றும் விடுதலையும்
ஜனி [illegible]
ஸாவதாந [illegible]
க்ருதக்ருத்ய [illegible]
நித்யத்ருப்த [illegible]
உதாரதீ: அடைந்திருக்கிற [illegible]
ஜீவன்முக்த: ஜீவன்முக்தியை [illegible]
அநந்தரம் அடைந்து
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் க்ஷயத்தை
ப்ரதீக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவேபலம்

ச-கை. தியானத்திற்கும் ஏதுவாதியைக் காட்டவேண்டியெனில்.

आप्तोपदेशंविश्वस्यश्रद्धालुरविचारयन् ।
चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥
यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्वस्यजायते ।
तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

ஆப்தோபதேசம் விச்வஸ்ய ச்ரத்தாளுரவிசாரயந் |
சிந்தயேத் ப்ரத்யயைரந்யைரநந்தரிதவ்ருத்திபி: | ௭௭
யாவச்சிந்த்யஸ்வரூபத்வாபிமாந: ஸ்வஸ்ய ஜாயதே |
தாவத்விசிந்த்ய பச்சாச்ச ததைவாம்ருதி தாரயேத் | ௭௮

ஆப்தோபதேசம் குருவினுடைய உபதேசத்தை
விச்வஸ்ய விசுவாசம்பண்ணி [ஏது
ச்ரத்தாளு: சிரத்தைபண்ணுகிறதே
அவிசாரயந் இன்னமொருவரிடத்திலிதைப்பற்றிவிசாரியாமலிருப்ப
தேஸ்வரூபம்
அந்யை: அன்னியமான
அநந்தரிதவ்ருத்திபி: ப்ரத்யயை: [illegible] விதவிருத்திகளினாலே கலக்காமலிருக்கிறசஜாதிவிருத்திகளோடே கூடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டுமென்பது [illegible]

வேகாரியம்
யாவத் எதுவரையில்
விது₃ஷா-ஏவம் அபி₄மாந: சிந்திக்க வேண்டியதான பிர்மமே நானென்கிறஅபிமானமானது
ஸ்வஸ்ய தனக்கு
ஜாயதே உண்டாகிறதோ அதுவே அவதி
தாவத் அதுவரையிலும்
விவிச்ய பிர்மமேநானென்று சிந்தித்து
வஸ்தாத்வ பிற்பாடும்
ததா₂ ஏவ அப்படியே
ஆஸுப்தி ஆம்ருதேயாத் மரணபரியந்தமும் அதையேதரித்துமுக்தியடைவதே பலம்

அ-கை. இந்ததியானம் சித்திக்கதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमाणोयुतस्संवर्गविद्यया ।
संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभैक्षत ॥

ப்₃ரஹ்மசாரீபி₄க்ஷமாணோயுத:ஸம்வர்க₃வித்₃யயா |
ஸம்வர்க₃ரூபதாம்சித்தேதா₄ரயித்வாஹ்யபை₄க்ஷத || ௭௯

ஸம்வர்க₃வித்₃யயா பிராணனை தியானம்செய்கிறவித்தைபோடே
யுத: கூடினவனும்
பி₄க்ஷமாண: பிச்சை யெடுக்கிறவனுமிருக்கிற
ப்₃ரஹ்மசாரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பிரதாரியென்றராஜாவால்யாரென்று கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்
சித்தே சித்தத்தில்
ஸம்வர்க₃ரூபதாம் நான்பிராணனென்றதியானத்தை
தா₄ரயித்வா தரித்திருக்கதால்
அபை₄க்ஷத ஹி பிராணனென்று சொல்லிபிச்சை வாங்கினனென்று சுருதிசொல்லுகிறதன்றே

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुंकर्तुमन्यथा ।
शक्योवास्तिरतोनित्यंकुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

புருஷஸ்யேச்ச₂யாகர்துமகர்தும்கர்துமந்யதா₂ |
ஶக்யோவாஸ்திரதோநித்யம்குர்யாத்ப்ரத்யயஸந்ததிம் || ௮௦

உபாஸ்தி: தியானமானது
புருஷஸ்ய புருஷனுடைய
இச்ச₂யா தன் இச்சையினாலே
கர்தும் பண்ணுவதற்கும்
அகர்தும் பண்ணாமலிருப்பதற்கும்
அந்யதா₂ வேறே ஒருவிதமாகபண்ணுவதற்கும்
ஶக்ய: முடியும்
அத: ஆகையினாலே
நித்யம் தினந்தோறும்
ப்ரத்யயஸந்ததிம் சஜாதி விருத்தி பாரம்பரையை
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்ததியானம் முடிந்ததற்கு அடையாளத்தை நி[illegible]லமாய் அறிவிக்க வேண்டுமெனில்.

वेदाध्यायीह्यप्रमत्तोऽधीतेस्वप्नेभिवासितः ।
जपितातुजपत्येवतथाध्यातापिवासयेत् ॥
विरोधिप्रत्ययंत्यक्त्वानैरन्तर्येणभावयन् ।
लंभतेवासनावेशात्स्वप्नादावपिभावनाम् ॥

வேதாத்யாயீ ஹ்யப்ரமத்தோऽதீதே ஸ்வப்நேபி வாஸித꞉
ஜபிதா து ஜபத்யேவ ததா த்யாதாபி வாஸயேத் ॥ அ௧
விரோதிப்ரத்யயம் த்யக்த்வா நைரந்தர்யேண பாவயந் ।
லபதே வாஸநாவேசாத் ஸ்வப்நாதாவபி பாவநாம் ॥ அ௨

வேதாத்யாயீ வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறவன்
அப்ரமத்த꞉ சாவதானமாயிருந்துகொண்டு
அதீதே அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஸ்வப்நே சொப்பனத்திலும்
வாஸித꞉ அபி வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறதாக காண்கிறானன்றோ
ஜபிதா து ஜபம்பண்ணுகிறவனும்
ஜபதி ஏவ சொப்பனத்திலும் ஜபமேபண்ணுகிறான்
ததா அப்படியே [illegible]
த்யாதா அபி தியானம்பண்ணுகி[illegible]
வாஸயேத் சொப்பனத்திலும் [illegible]ம் பண்ணக்கா[illegible] [illegible]தோரும் அப்படிக்கண்ட[illegible] [illegible]ஞல்தியானம்முற்றுபெற்[illegible]

அ-கை. இந்ததியானிக்கி சொப்பனாதிகளிலெப்படி தியானமுண்டாகுமெனில்-

விரோதிப்ரத்யயம் விரோதியானது விததன்மையை
த்யக்த்வா விட்டு
நைரந்தர்யேண இடைவிடாமல்
பாவயந் பிர்மபாவனையை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன்
வாஸநாவேசாத் இந்தப்பழக்கத்தினுடையமிகுதியால்
ஸ்வப்நாதௌ அபி சொப்பனம் முதலான அவஸ்தைகளிலும்
பாவநாம் இந்தபாவனையை
லபதே அடைகிறான்

அ-கை. பிராரப்தகர்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கும்போது நிரந்தரம் பிர்மபாவனையெப்படி சித்திக்குமெனில்.

भुञ्जानोपिनिजारब्धमास्थातिशयतोनिशम् ।
ध्यातुंशक्तोनसन्देहोविषयव्यसनीयथा ॥

பு⁴ஞ்ஜாநோபி நிஜாரப்³த⁴மாஸ்தா²திஶயதோ(அ)நிஶம் |
த்⁴யாதும் ஶக்தோ ந ஸந்தே³ஹோ விஷயவ்யஸநீ யதா² || ௮௩

நிஜாரப்³த⁴ம் நிஜமான தன் பிராரப்த கர்மத்தை
பு⁴ஞ்ஜாந꞉ அபி புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
ஆஸ்தா²திஶயத꞉ மோட்சத்திலிருக்கிற ஆஸ்தையின் மிகிதியால்
அநிஶம் சார்வகாலமும்
த்⁴யாதும் தியானம்பண்ணுவதற்கு
ஶக்த꞉ சமர்த்தனாவன்
ஸந்தே³ஹ꞉ ந இதில்சந்தேகமெவ்வளவுமில்லை
யதா² எப்படி
விஷயவ்யஸநீ ஜாரஸ்திரீ இருப்பளோ அப்படிப்போலஇருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீ நாரீ வ்யக்³ராபி க்³ருஹகர்மணி |
ததே³வாஸ்வாத³யத்யந்த꞉ பரஸங்க³ரஸாயநம் || ௮௪

பரவ்யஸநீ பரபுருஷனையடைய விரும்பின
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்³ருஹகர்மணி வீட்டிற்செய்ய வேண்டியகாரியத்தில்
வ்யக்³ரா அபி சாதுரியமுள்ளவளாயிருந்தாலும்
தத் பரஸங்க³ரஸாயநம் ஏவ அந்தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தினாலுண்டானரசத்தையே
அந்த꞉ உள்ளேஎப்போதும்
ஆஸ்வாத³யதி ஆசுவாதனம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதா இச்சித்துக்கொண்டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஓடுகாலி, வீடுமறந்தாளென்பதுபோல, வீட்டுக்காரியமெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गंस्वादयन्त्याअपिनोगृहकर्मतत् ।
कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

பரஸங்க³ம் ஸ்வாத³யந்த்யா அபி நோ க்³ருஹகர்ம தத் |
குண்டீ²ப⁴வேத³பி த்வேதத³பாதேநைவ வர்ததே || ௮௫

பரஸங்க³ம் பரபுருஷனுடைய சம்போகத்தையே
ஸ்வாத³யந்த்யா அபி எப்போதும் சித்தத்திலெண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் க்³ருஹகர்ம அந்தவீட்டில்செய்யவேண்டியதொழில்
குண்டீ²ப⁴வேத் அபி அவளுக்குக்குறைவில்லாமல்நடந்தபோதிலும்

ஐவாமிகை ஊவ மேலேழுந்தவரி | ஸெக ...
சையாகவே | வக்ரிக ...

அ-கை. காரியம்செய்வதில் மேலெழுந்த வரிசை ...

गृहकृत्यव्यसनिनीयथासम्यक्करोतितत् ।
परव्यसनिनीतद्वन्नकरोत्येवसर्वथा ॥

஗்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீயதா ஸம்யக்கரோதிதத் ।
பரவ்யஸநிநீதத்வந்நகரோத்யேவஸர்வதா ॥ அகூ

ஞ்ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீ வீட்டுக்காரியத்தில்அக்கரை யுள்ளஸ்திரீயானவள்
யதா எப்படி
ஸம்யக் சாமான்களை கொட்டாமல்சிந்தாமல்நன்றாய்
கரோதி செய்வளோ
தத் அதுபோல
பரவ்யஸநிநீ ...
தத் அந்தவீட்டுக்காரியத்தை
ஸர்வதா சர்வதிக்கிலும்
ந கரோதி ஏவ ...
...

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்தி ...
த்தைதொழிலால் காட்டுமெனில்.

एवंद्ध्यानैकनिष्ठोपिलेशाल्लौकिकमाचरेत् ।
तत्वविर्त्वविरोधित्वाल्लौकिकंसम्यगाचरेत् ॥

ஏவம்த்யாநைகநிஷ்டோபிலேசால்லௌகிகமாசரேத் ।
தத்வவித்வவிரோதித்வால்லௌகிகம்ஸம்யகாசரேத் ॥ அஎ

ஏவம் இப்படி
த்யாநைகநிஷ்டஃ அபி தியானத்திலேயேமுக்கியமானஸ்திதியை யுடையவனாயிருந்தாலும்
லேசாத் சாரஸ்திரீபோல,லேசாக
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை
ஆசரேத் செய்வான்
தத்வவித் து தத்துவஞானியோவென்றால்
அவிரோதித்வாத் ஞானத்திற்கு ...ம்விரோதமின்மையால் ...தங்கள் சொந்தகார்யத்தைசிரத்...யாய்ச்செய்வதுபோலும்
லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை ...டையவள்போலும்
ஸம்யக் நன்றாய்
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரப்த விவகாரத்திற்கும் விரோதமி...
லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामयःप्रपञ्चोयमात्माचैतन्यरूपधृत् ।
...विरोधः कोलौकिकव्यवहारिणः ॥

மாயாமய: ப்ரபஞ்சோऽயமாத்மா சைதந்யரூபத்ருக் ।
இதி போதே விரோத: கோ லௌகிகவ்யவஹாரிண: ॥ ௮௮

அயம் இந்த
ப்ரபஞ்ச: ஜகத்தானது
மாயாமய: சொப்பனம்போலே மாயாமயமென்றும்
ஆத்மா ஆத்துமா
சைதந்யரூபத்ருக் அறிவுஸ்வரூபமென்றும்
இதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
போதே ஞானமிருந்துள்ளளவில்
லௌகிகவ்யவஹாரிண: லோகவிவகாரம் செய்கிறஞானிக்கு
விரோத: க: விரோதம் என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கும் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिंत्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्बाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्त्वविन्नोपमृद्नातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

அபேக்ஷதே வ்யவஹ்ருதிர்ந ப்ரபஞ்சஸ்ய வஸ்துதாம் ।
நாப்யாத்மஜாட்யம் கிந்த்வேஷா ஸாதநாந்யேவ காங்க்ஷதே ॥ ௮௯
மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்தாஸ்ஸாதநாநி தாந் ।
தத்த்வவிந்நோபம்ருத்நாதி வ்யவஹாரோऽஸ்ய நோ குத: ॥ ௯௦

வ்யவஹ்ருதி: பிராரப்தகர்மத்தாலுண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ப்ரபஞ்சஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸ்துதாம் சத்தியத்துவத்தை
ந அபேக்ஷதே அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஆத்மஜாட்யம் அபி ஆத்துமாவுக்குஜடத்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஏஷா இந்தவிவகாரம்
ஸாதநாநி ஏவ சாதனங்களைத்தானே
காங்க்ஷதே அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்களேதென்று கேட்பாயாகில்.

மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்தா: மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளுக்குவெளியிலிருக்கிற கிரகாதிபதார்த்தங்களாஞ்சப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாதநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்றன
தத்த்வவித் தத்துவஞானியான
தாந் அவைகளை
ந உபம்ருத்நாதி தண்டித்து அடிக்கமாட்டான்
அஸ்ய இவனுக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
குத: என்னத்தினால்
நோ இல்லைசொல்லு ஆகையால் ஞானிக்குசகலவிவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் திக்காமல் [illegible] யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோ வெனில்.

उपमृद्गातिचित्तंचेद्ध्यातासौनतुतत्त्ववित् ।
नबुद्धिमर्दयन्दृष्टोघटतत्त्वस्यवेदिता ॥

உபம்ருத்நாதி சித்தஞ்சேத் த்யாதாஸௌ ந து தத்வவித் |
ந புத்திம் மர்தயந் த்ருஷ்டோ கடதத்வஸ்ய வேதிதா || ௬௬

விஷ்டம் சித்தத்தை
அஸௌ இந்த விவேகியானவன்
உபம்ருத்நாதி வசநிக்கிரகம்பண்ணு
வனென்று சொல்லையேயானால்

யஜ்ஞா [illegible]
பேதனில [illegible]
த்யாதா [illegible]

அ-கை. அதன் ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்த நிரோதம் [illegible]

கடதத்வஸ்ய வெளிதா மண்ணி
னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்
தவமான ஐந்துருணத்தையறிகிறவன்
புத்திம் புத்தியை

த்ருஷ்டம் [illegible]
ந த்ருஷ்ட: பார்க்கப் [illegible]
ஞானிசித்த [illegible]
தன் ஸ்வரூபத்தைக் [illegible]

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் [illegible] ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபிடன மெல்லாமை [illegible] வெளிப்படையா யில்லாததினாலே ஒருகடனை [illegible] கொண்டு பிர்மஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோ [illegible].

सकृत्प्रत्ययमात्रेणघटश्चेद्भासतेमदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्माकिंघटवच्चनभासते ॥

ஸக்ருத் ப்ரத்யயமாத்ரேண கடஶ்சேத் பாஸதே ஸதா |
ஸ்வப்ரகாஶோயமாத்மா கிம் கடவச்ச ந பாஸதே || ௬௭

ஸக்ருத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத்
தினாலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக
பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன்
யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா

பாஸதே வெகு [illegible]
ஸ்வப்ரகாஶ: [illegible]
அயம் இந்த
ஆத்மா அத்துமா [illegible]
கடவச்ச கடம் [illegible]
ந பாஸதே [illegible]
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கையில் [illegible] போசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால் [illegible]

ஜாயாஜப்ரூவ்வொயஜா தூவெதநூாவயூூஷ ।
ஊதிவொயெவிரொயஃகொருளகிகவ்யூவஹாரிணஃ॥ அஅ

கூய இந்த	ஊதி அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
ப்ரூவஞ்ஃ ஜகத்தானது	பொயெ ஞான மிருந்துள்ளளவில்
ஜாயாஜயஃ சொப்பனம்போலே மாயா மயமென்றும்	ஊளகிகவ்யூவஹாரிணஃ லோகவிவகாரம் செய்கிறஞானிக்கு
கூ தூா ஆத்துமா (பமென்றும்	விரொயஃ கஃ விரோதம் என்ன இருக்கிறது.
வெதநூாவயூூஷ அறிவுஸ்வரூ	

அ-கை. பகிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கும் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिंत्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्बाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्त्वविन्नोपमृद्गातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

அவெக்ஷதெவ்யூவஹ்ரூதிநவ்ரூவஞ்வஸ்யூவஸ்தூதாழ் ।
நாவ்யாதூஜாஜூ்யம்கிம்க்வெஷாஸாயநாநெயூவகாங்க்ஷதெ ॥ அகூ
மநொவாக்காயதூஷ்வாஹ்யூவஜாயூாஸ்ஸாயநாநிதாநு ।
தகூவிநொவஜூரூாதிவ்யூவஹாரொஉஸ்யூநொகுரூதஃ ॥ கூ0

வ்யூவஹ்ரூதிஃ பிராரப்தகர்மத்தாலுண்டாகிற உலகவிவகாரமானது	த்தன்மையையும்
ப்ரூவஞ்வஸ்யூ பிரபஞ்சத்திற்கு	ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
வஸ்தூதாம் சத்தியத்துவத்தை	கிஞ்சு பின்னையோவென்றல்
ந அவெக்ஷதெ அபேட்சிக்கிறதில்லை	ஊஷா இந்தவிவகாரம் [னே
கூதூஜாஜூ்யூ அவி ஆத்துமாவுக்குஜட	ஸாயநாநி ஊவ சாதனங்களைத் தா
	காங்க்ஷதெ அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்கள் எதென்று கேட்பாயாகில்.

மநொவாக்காயதூஷ்வாஹ்யூவஜாயூாஃ மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளுக்குவெளியிலிருக்கிற சிரகாதி பதார்த்தங்களாஞ்சப்தாதிவிஷயங்களும்	ந உவமூரூாதி தண்டித்து அடிக்கமாட்டான்
ஸாயநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்ற	அஸ்யூ இவனுக்கு
தகூவிஜ தத்துவஞானி (ன	வ்யூவஹாரஃ விவகாரமானது
தாநு அவைகளை	கூதஃ என்னத்தினால்
	நொ இல்லைசொல்லுஆகையால் ஞானிக்குசகல விவகாரமுமுண்டென்றறி

அ-கை. விஷயத்தைத் தடிக்காமல் [illegible] யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோ வெனில்.

उपमृद्नाति चित्तं चेद्ध्याता सौ न तु तत्त्ववित् ।
न बुद्धिं मर्दयन्दृष्टो घटतत्त्वस्य वेदिता ॥

உபம்ருத்நாதி சித்தம் சேத்த்யாதா ஸௌ ந து தத்த்வவித் ।
ந புத்திம் மர்தயந்த்ருஷ்டோ கடதத்த்வஸ்ய வேதிதா ॥ ௬௯

சித்தம் சித்தத்தை
அஸௌ இந்த விவேகியானவன்
உபம்ருத்நாதி சேத் நிக்கிரகம்பண்ணு
வனென்று சொல்லவையேயானால்

த்யாதா [illegible]
வேதவிர [illegible]
தத்த்வவித் அவன் [illegible]

அ-கை. அதன் ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தம் போதும் [illegible]

கடதத்த்வஸ்ய வேதிதா மண்ணி
னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்
தவமான ஐந்துருணத்தைய றிகிறவன்
புத்திம் புத்தியை

மர்தயந் தண்டித்து [illegible]
ந த்ருஷ்ட: பார்க்கவில்லை [illegible]
ஞானிசித்த [illegible]
தன்ஸ்வரூபத்தைகாண [illegible]

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை [illegible] ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபிடனமேற்படாதாகில். வெளிப்படையாயில்லாததினாலே ஒருதடவை [illegible] கொண்டு பிர்மஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோவெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेण घटश्चेद्भासते सदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्मा किं घटवच्च न भासते ॥

ஸக்ருத் ப்ரத்யயமாத்ரேண கடஶ்சேத்பாஸதே ஸதா ।
ஸ்வப்ரகாஶோऽயமாத்மா கிம் கடவச்ச ந பாஸதே ॥ ௭௦

ஸக்ருத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத்திலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அநேக பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன்யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா

பாஸதே சேத் விளங்குமே [illegible]
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாச [illegible]
அயம் இந்த
ஆத்மா அத்துமாவான [illegible]
கடவச்ச கடம்போல [illegible]
ந பாஸதே விளங்க [illegible]
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கட்டும், [illegible] யோசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால் [illegible]

ணிகமானதால் பிரமத்தினிடத்தில் அடிக்கடி புத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமேயெனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्ववेदनम् ।
बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

ஸ்வப்ரகாஶதயா கிந்தே தத்புத்திஸ் தத்த்வவேதநம் ।
புத்திஶ்ச க்ஷணநாஶ்யேதி சோத்யந் துல்யம் கடாதிஷு ॥ ௬௩

ஸ்வப்ரகாஶதயா பிரமம்ஸ்வபிரகாசமாயிருப்பதால்
தே உமக்கு
கிம் என்னபிரயோசனம்
தத்புத்தி: தத்தாகாரபுத்தி விருத்தியே
தத்த்வவேதநம் தத்துவஞானமானதால்
புத்தி: ச ததாகாரமாயிருக்கிற அந்தபுத்தியும்
க்ஷணநாஶ்யா இதி க்ஷணத்தில் நசிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுவேயானால்
சோத்யம் இப்படிச்சொல்கிற ஆக்ஷேபமானது
கடாதிஷு கடாதிகளின் ஞானங்களிலும்
துல்யம் சமானமே.

அ-கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாத்திரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அதினாலுண்டான சமஸ்காரஞானம் போகவில்லையேயெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।
इष्टोनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

கடாதௌ நிஶ்சிதே புத்திர் நஶ்யத்யேவ யதா கட: ।
இஷ்டோ நேதும் ததா ஶக்ய இதி சேத் ஸமமாத்மநி ॥ ௬௪

கடாதௌ கடாதியானது
நிஶ்சிதே நிச்சயம்பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
புத்தி: அந்தபுத்தியானது
நஶ்யத்யேவ நசித்தேப்போகிறது
யதா பிற்பாடு எப்போ
கட: கடத்தை
நேதும் நைப்பிவித்தற்கு
இஷ்ட: இஷ்டமோ
ததா அப்போ
ஶக்ய: இதி சேத் அந்த கடத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்று சொல்லுவேயானால்
ஆத்மநி அப்படி ஆத்துமாவிலும் அது
ஸமம் சமானந்தானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।
वक्तुंमन्तुंतथाद्ध्यातुंशक्नोत्येवाहितत्ववित् ॥

நிஶ்சித்ய ஸக்ருதாத்மாநம் யதாபேக்ஷா ததைவ தம் ।
வக்தும் மந்தும் ததா த்யாதும் ஶக்நோத்யேவ ஹி தத்த்வவித் ॥ ௬௫

ஸகலஸ்ய தத்துவஞானியானவன் | ததா ஏவ [illegible]
லௌகிகம் ஒருநடவை | இதம் அந்தஆத்துமா[illegible]
ஸூத்ராம் ஆத்துமாவை | வக்தாரம் சொல்லு[illegible]
த்ருஷ்ட்வா நிச்சயம்பண்ணி சாட்சாத்துக்காரமாயிருப்பதால் | உக்த்வா என்னுவ[illegible]
யதா எப்போது | ததா அப்படியே
அபேக்ஷா இவனுக்கபேட்சையோ | த்யாத்வா தியானம்[illegible]
 | ஸம்ஹ்ருதம் இவைவிசாரமற்று[illegible]

அ-கை. ஞானியும் தியானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தியானி[illegible] கவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமே யெனில்.

उपासकइवद्ध्यायन्लौकिकंविस्मरेद्यदि ।
विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உபாஸகஇவத்யாயந்லௌகிகம்விஸ்மரேத்யதி ।
விஸ்மரத்வேவஸாத்யாநாத்விஸ்ம்ருதிர்நதுவேதநாத் ॥ ௯௬

உபாஸக: இவ தியானம்பண்ணுகிறவன் போல | விஸ்மரது ஏவ அப்[illegible]
த்யாயந் ஞானியும் தியானம்பண்ணிக்கொண்டு | ஸா அந்த [illegible]
லௌகிகம் லோகநடத்தையை | விஸ்ம்ருதி: மறதியானது
விஸ்மரேத் யதி மறக்கட்டுமென்றால் | த்யாநாத் து தியானத்தினாலே யுண்டானதேதவிர [illegible]
 | வேதநாத் ந ஞானத்தினாலுண்டான[illegible]

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசித்திக்கத் தியானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानंत्वैच्छिकमेतस्यवेदनान्मुक्तिसिद्धितः ।
ज्ञानादेवतुकैवल्यमितिशास्त्रेषुडिंडिमः ॥

த்யாநம்த்வைச்சிகமேதஸ்யவேதநாந்முக்திஸித்தித: ।
ஜ்ஞாநாதேவதுகைவல்யமிதிசாஸ்த்ரேஷுடிண்டிம: ॥ ௯௭

ஏதஸ்ய இந்தஞானிக்கு | முக்திஸித்தித: முக்திசித்தி[illegible] தால் தியானமவசியமில்லை
த்யாநம் து ஜீவன்முக்திக்குசாதனமாகதியானமுமிருக்கட்டுமேயெனில் | ஜ்ஞாநாத் ஏவ து ஞானத்தினாலே[illegible]
ஐச்சிகம் இச்சையுண்டானால் அதைசெய்யபட்டும் | கைவல்யம் இதி மோட்சமென்[illegible]
வேதநாத் ஞானத்தினாலேயே | சாஸ்த்ரேஷு வேதாந்தசாஸ்திர[illegible]
 | டிண்டிம: முரசு அடிக்கிறது [illegible]

வி-ம். ஆத்துமாவையறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிற [illegible] மோட்சத்திற்கு பிரமத்தை அறிகிறதைத்தவிர வேறே [illegible]

பிரபத்தை அறிந்தமாத்திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிறுனென்றும் இப்படியெல்லாம் சுருதிகள் கோஷிக்கின்றன.

அ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கிகரியாத பட்சத்தில் சதாவெளியில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமேயெனில்.

तत्वविद्यदिनध्यायेत्प्रवर्तेतदाबहिः ।
प्रवर्ततांसुखेनायंकोबाधोऽस्यप्रवर्तने ॥

தத்வவித்யதிநத்யாயேத்ப்ரவர்தேததாபஹி: ।
ப்ரவர்த்ததாம்ஸுகேநாயம்கோபாதோऽஸ்யப்ரவர்த்தநே ॥

தத்வவித் பிரமஞானியானவன்
நத்யாயேத் யதி தியானம்பண்ணமாற்போறுனேயானல்
ததா அப்போ
பஹி: கரணங்கள்வெளியில்
ப்ரவர்த்தேத பிரவர்த்திக்குமேயெனில்

அயம் இந்தஞானியின் கரணங்கள் (காட்டும்
ஸுகேந சுகமாக
ப்ரவர்த்ததாம் வெளியில் பிரவர்த்திக்கட்டும்
அஸ்ய ப்ரவர்த்தநே இந்த கரணங்களுடைய பிரவிருத்தியில்
பாத: க: ஞானிக்கு என்னகெடுதி இருக்கிறது

அ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइतिचेत्प्रसङ्गंतावदीरय ।

அதிப்ரஸங்கஇதிசேத்ப்ரஸங்கம்தாவதீரய ।

அதிப்ரஸங்க: இதி சேத் அப்போ அதிபிரசங்கம்வருமென்முல்

தாவத் அப்போ (கு
ப்ரஸங்கம் பிரசங்கமின்னதென்பதை
ஈரய சொல்

ச-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गोविधिशास्त्रंचेन्नतत्तत्वविदंप्रति ॥

ப்ரஸங்கோவிதிஶாஸ்த்ரம்சேந்நதத்தத்வவிதம்ப்ரதி ॥ சுகை

ப்ரஸங்க: பிரசங்மென்பது
விதிஶாஸ்த்ரம் சேத் விதியைச்சொல்லுகிறசாத்திரமென்பாயகில்

தத் அது (க்குறித்து
தத்வவிதம்ப்ரதி தத்துவ ஞானியை
ந சொன்னதன்று

அ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்முல் பின்னை யாரைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवस्थाऽभिमानोयस्यविद्यते ।
तस्यैवचनिषेधाश्चविधयस्सकलाअपि ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] யாதொருபுருஷனுக்கு

[illegible] பி ராமணாதிவருணமும் பிரமச்சரியாதி ஆசிரமமும்வயதும் இந்ததேகாவஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்

[illegible] இருக்கிறதோ

[illegible] ருக்கிறது

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால் [illegible] மானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहेमायया परिकल्पिताः ।
नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्यविनिश्चयः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] வருணாசிரமம் முதலானவை

[illegible] ஸ்தூலதேகத்தில்

[illegible] மாயையால்

[illegible] கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

[illegible] ஆத்மாவுக்கு

[illegible] இல்லையென்று

[illegible] இப்படி

[illegible] அந்தஞானியினுடைய

[illegible] நிச்சயமென்று

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது [illegible] திரையைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் [illegible] ச் சொல்லவில்லையென்று அவனுக்கு தெரிவிப்பதற்காக இரண்டு [illegible] ஞானிக்கு விதிநிஷேத மில்லையென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरातुवा ।
हृदयेनास्तसर्वास्थोमुक्तएवोत्तमाशयः ॥
नैष्कर्मेणनतस्यार्थस्तस्यार्थोस्तिनकर्मभिः ।
नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸமாதிம் சமாதியைத்தான்பண்ணட்
அத அல்லது [டும்
கர்மாணி கரோது கர்மங்களைத்தா
ன்பண்ணட்டும் அல்லதுஇரண்டை
யும்பண்ணட்டும்
மாகரோது வா அல்லது இரண்டை
யும் பண்ணாமலிருக்கட்டும்
ஹ்ருதயேந அஸ்தஸர்வாஸ்தஃ ஹ்ருதய
த்தினாலேயே சகலமான ஆசைகளை
யும் விட்டிருக்கிறவனான
உத்தமாஸயஃ உத்தமமான அபிப்பிரா
யத்தை உடையவனான
முக்தஃ ஏவ அவன் ஜீவன்முக்தன்தா
னே (யாகத்தினாலும்
நைஷ்கர்ம்யேண கர்மத்தின் பரித்தி
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
அர்த்தஃ பிரயோசனம்
ந இல்லை
கர்மபிஃ கர்மங்களினாலேயும்
தஸ்ய அவனுக்கு
அர்த்தஃ பிரயோசனம்
நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை
ஸமாதாநஜப்யாப்யாம் சமாதிபண்ணு
வதாலும் ஜபதபாதிகளாலும் பிர
ந இல்லை (யோசனம்
யஸ்ய யாதொருஞானியினுடைய
மநஃ மனதானது
நிர்வாஸநம் மழைபெய்ந்து ஓய்ந்த
மேகம்போல வாசனையற்றிருக்கிற
தென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வி-ம். ஞானிக்குக் கற்பனைபண்ணும்படியான மனதும் வாசனையு மற்று போனதால், ஜன்மமுண்டாகாது.

அ:கை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வஷ்டரிடத்தில் புரோதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராச்சியபாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில்கோழ்சொல்லுகிற வாசனையும் தூர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவாதம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனையும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகததை வருஷிக்கபண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வாசனையும் விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிரவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில் சம்க்ரிக்கிறவாசனையும், மசேசுவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனையும், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானிகளிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன்திருஷ்டியால் அவர்கள்மனதில் வாசனைகளிருக்கிறதாக எண்ணுகிறாயேதவிர, அப்படி அவர்கள்திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி,

आत्माऽसङ्गस्ततोऽन्यत्स्यादिंद्रजालंहिमायिकम् ।
इत्यचञ्चलनिर्णीतेःकुतोमनसिवासना ॥

ஆத்மா(அ)ஸங்கஸ்ததோ(அ)ந்யத்ஸ்யாதிந்த்ரஜாலம்ஹிமாயிகம் ।
இத்யசஞ்சலநிர்ணீதேஃகுதோமநஸிவாஸநா ॥ ௧௦௪

ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
அஸங்க: அசங்கன்
தஸ்ய அவருக்கு
அந்யத் அன்னியமெல்லாம்
மாயிகம் பொய்யாக
இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம் போலே
நாஸ்தி இருக்கிறதன்று
இதி இப்படி நிச்சயமுள்ளவனுக்கு
அஸங்கநிஶ்சிதஸ்ய அசைவற்ற நிரு
சேதஸி மனதிலே
குத: எதினால்
வாஸநா வாசனை இருக்கும்

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोस्यातिप्रसञ्जनम् ।
प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशंक्येतातिप्रसञ्जनम् ॥

ஏவம் நாஸ்தி ப்ரஸங்கோபி குதோஸ்யாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ப்ரஸங்கோ யஸ்ய தஸ்யைவ ஶங்க்யேதாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ॥ ௧௦௫

ஏவம் இப்படி
ப்ரஸங்கோபி விதிசாத்திரமே
அஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நாஸ்தி இல்லாதபோது
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதமானது
குத: எதினாலுண்டாகும்
யஸ்ய எவனுக்கு
ப்ரஸங்க: விதியுண்டோ
தஸ்யைவ அவனுக்குத்தானே
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக
ஶங்க்யேத சங்கிக்கத்தக்கது

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नबालस्यदृश्यतेतिप्रसञ्जनम् ।
स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावेसमेसति॥

வித்யபாவாந்ந பாலஸ்ய த்ருஶ்யதேதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ஸ்யாத்குதோऽதிப்ரஸங்கோஸ்ய வித்யபாவே ஸமே ஸதி ॥ ௧௦௬

வித்யபாவாத் சந்தியாவந்தனம்முதலானயாதொருவிதியுமில்லாததினால்
பாலஸ்ய குழந்தைக்கு
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் பிராயச்சித்த ரூபமானநிஷேதமானதும்
ந த்ருஶ்யதே காணப்படவில்லையென்றுசொன்னால்
அஸ்ய இந்தஞானிக்கும்
வித்யபாவே விதியின்மையானது
ஸமே ஸதி சமமாயிருக்கும் பட்சத்தில்
குத: என்னகாரணத்தினாலே
அதிப்ரஸங்க: அதிபிரசங்கம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்பதுபோல, ஞானிக்கு அறியாமையில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

नकिञ्चिद्वेत्तिबालश्चेत्सर्ववेत्ताचेवतत्ववित् ।

बालः குழந்தையானது	तत्त्ववित् தத்துவஞானி
किञ्चित् சிறிதும்	सर्वं சகலத்தையும்
न वेत्ति चेत् அறியாமலிருக்கிற தென்றுசொன்னால்	वेत्ति एव அறிந்தேயிருக்கிறா(னென்றால்)

அ-கை. பின்னை விதிநிஷேதமறியாதது யாருக்கெனில்.

अल्पज्ञस्यैवविधयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

अल्पज्ञस्य एव சொற்பந்தெரிந்த	स्युः இருக்கின்றன
सर्वे சகல (வனுக்குத்தானே	अन्ययोः द्वयोः மற்ற இருவ(ருக்கும்)
विधयः விதிகளும்	न இல்லை

அ-கை. வியாசாதிகளைப்போல யாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரகமி(ரு)க்கிறதோ, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुग्रहसामर्थ्यंयस्यासौतत्वविद्यदि ।

तत्रशापादिसामर्थ्यंफलंस्यात्तपसोयतः ॥

शापानुग्रहसामर्थ्यं यस्यासौ तत्त्वविद्यदि ।

तत्र शापादिसामर्थ्यं फलं स्यात्तपसो यतः ॥ ௩௨

यस्य யாதொருத்தனுக்கு	शापादिसामर्थ्यं சாபானுக்கி சாமர்த்தியமானது
शापानुग्रहसामर्थ्यं यदि சாபானுக்கிரகம்முதலான சாமர்த்திய சித்திஇருக்கிறதோ	यतः யாதொருகாரணத்தினாலே
असौ அந்த இவனே	तपसः தபசினுடைய
तत्त्ववित् தத்துவஞானியென்றால்	फलं स्यात् பலமாயிருக்கிறதோ
	अतः न அதினால் ஞானிக்கு சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்(லை)

அ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यंदृश्यतेतपसोबलात् ।

व्यासादेरपि सामर्थ्यं दृश्यते तपसो बलात् ।

व्यासादेः अपि வியாசர் முதலானவர்களுக்கும்	तपसः தபசினுடைய
सामर्थ्यं சாபானுக்கிரக சாமர்த்	बलात् பலத்தினாலே
	दृश्यते பலித்திருக்கிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிர்மத்தை அறியச்சொல்லியிருப்பதால், ஞானிக்குதபசு வேண்டாமோவெனில்.

शापादिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஶாபாதிகாரணாதந்யத்தபோஜ்ஞாநஸ்யகாரணம் ॥ ௧௦௯

ஜ்ஞாநஸ்ய ஞானத்திற்குக்
காரணம் காரணமான
தவ: தபசானது கருத்திருத்துவகாமயதிருத்துவரூபமான
ஶாபாதிகாரணாத் சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியத்திற்குகாரணமாம்
அந்யத் தபசிற்குவேறென்றறி

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதியும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोर्जनिः ।
एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

த்வயம்யஸ்யாஸ்திதஸ்யைவஸாமர்த்யஜ்ஞாநயோர்ஜநி: ।
ஏகைகந்துதவ:குர்வந்நேகைகம்லபதேபலம் ॥ ௧௧௦

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
த்வயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்ததுபோல இரண்டுவிதமான
அஸ்தி தபசுமிருக்கிறதோ
தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே
ஸாமர்த்யஜ்ஞாநயோ: இந்த சாமர்த்தியமும்பிர்மஞானமும்
ஜநி: உண்டாயிருக்கும்
ஏகைகம் ஒவ்வொருதானியம் விதைத்தவன்போல [வைசு
தவ: து ஒவ்வொருவிதமான தப
குர்வந் செய்தவன்
ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையே
பலம் பிரயோசனமாக
லபதே அடைவன்

அ-கை. விதிவர்ஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அநுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நிந்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।
निन्द्यन्तेयतयोऽप्यन्यैरनिशंभोगलंपटैः ॥

ஸாமர்த்யஹீநோநிந்த்யஶ்சேத்யதிபிர்விதிவர்ஜித: ।
நிந்த்யந்தேயதயோப்யந்யைரநிஶம்போகலம்படை: ॥ ௧௧௧

விதிவர்ஜித:விதிநிஷேதமற்றவராயும்
ஸாமர்த்யஹீந: சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறநீர்
யதிபி: சன்னியாசிகளினால்
நிந்த்ய: சேத் நிந்திக்கப்படுவீரென்று சொல்வையேயானால்

யாஃ யதிஃ அந்தசன்னியாசிகளும் ணவர்களான கர்மிகளாலே
ஹவிஷ்டா: அன்னியர்களாய் சந்தாகாலமும்
ஹோமஷவவேஷ்டா: போகத்திலழுந்தி நிந்த்யந்தே நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

அ-கை. அவர்கள் அந்த நிந்தைகளை காரணார்த்தமாய் சகிக்கிறார்களோ வெனில்,

भिक्षावस्त्रादिरक्षेयुर्येचेतेभोगतुष्टये ।
अहोयतित्वमेतेषांवैराग्यभरमंथरम् ॥

ஹிக்ஷாவஸ்த்ராதிரக்ஷேயுர்யேசேதே ஹோகதுஷ்டயே ।
அஹோயதித்வமேதேஷாம்வைராக்யஹரமந்தரம் ॥ ௧௧௫

யேசேதேஹிக்ஷாவஸ்த்ராதி இந்தசன்னியாசிகள் பாமரரை ஆசிரயித்து வருவது, எந்நிமித்தமெனில் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பிட்சை வஸ்திரம் முதலானதை ரக்ஷேயு: யதி ரட்சிக்கும் நிமித்தியமென்பாயாகில் ஹோகதுஷ்டயே போகதிருப்தியின் பொருட்டு

ஏதேஷாம் இந்தசன்னியாசிகளுடைய வைராக்யஹரமந்தரம் வைராக்கியத்தினுடைய மிகுதியின் மகிமையான யதித்வம் எதித்துவமானது அஹோ ஆச்சரியம்

அ-கை. அவர்களுக்கந்த பாமரருடைய நிந்தையால் ஹானி யில்லையே யெனில்,

वर्णाश्रमपरान्मूढानिन्दंत्वित्युच्यतेयदि ।
देहात्ममतयोबुद्धंनिन्दंत्वाश्रवणवासिनः ॥

வர்ணாச்ரமபரான்மூடாநிந்தந்த்வித்யுச்யதேயதி ।
தேஹாத்மமதயோபுத்தம்நிந்தந்த்வாச்ரமவாஸிந: ॥ ௧௧௬

மூடா: மூடரானவர்கள் வர்ணாச்ரமபரான் வருணாசிரமபரரா யிருக்கிற அந்தசன்னியாசிகளை நிந்தந்து நிந்திக்கட்டுமென்று உச்யதே யதி சொல்வையேயானால் ஆச்ரமவாஸிந: ஆசிரமத்தை அபிமானித்தவர்களாயும் தேஹாத்மமதய: தேகாத்தும புத்தியோடேகூடினவர்களாயு மிருக்கிற சன்னியாசிகள் புத்தம் ஞானியை நிந்தந்து நிந்திக்கட்டும

அ-கை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிரகிருதமேதெனில்,

तदित्थंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमर्दनात् ।
ज्ञानिनाचरितुंशक्यंसम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

ததித்தம்தத்வவிஜ்ஞாநேஸாதநாநுபமர்தநாத் ।
ஜ்ஞாநிநாசரிதும்சக்யம்ஸம்யக்ராஜ்யாதிலௌகிகம் ॥ ௧௧௭

இச்சா ஆகையாலிப்படி
தத்வஜ்ஞாநே தத்துவஞானத்தில்
வாஸநாக்ஷயவிசேஷநாச மனது மு
தலானஒருசாதனங்களின் பிரவிர்
த்திபைதடுக்கா திருக்கிறபடியால்

ஜ்ஞாதிநா பிர்மஞானியினாலே
ராஜ்யாதிவிலக்ஷ்ணா ராஜ்யாதிலோகவிஷ
யஸ்ய ந்ன்ரூப் (காரத்தை
ஆசரிதம் ஆசரிப்பதற்கு
யுக்தம் யோக்கியமாகும்

அ-கை. ஞானிக்கதில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

मिथ्यात्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तर्हिमास्तुतत् ।
ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथारब्धंवसत्वयम् ॥

மித்யாத்வபுத்த்யாதத்ரேச்சாநாஸ்திசேத்தர்ஹிமாஸ்துதத் ।
த்யாயந்வாதவ்யவஹரந்யதாரப்தம்வஸத்வயம் ॥ ௧௧௫ ॥

மித்யாத்வபுத்த்யா பொய்யென்கிறபுத்
தத்ர அந்தராச்சியத்தில் (தியால்
இச்சா இச்சை
நாஸ்திசேத் வாராதென்றால்
தர்ஹி அப்போ
தத்மாஸ்து அதுவேண்டாம் [வது
த்யாயந் வா ஸ்வரூபதியானத்தையா

அத அல்லாவிடில்
வ்யவஹரந் விவரித்துக்கொண்டா
வது
யதாரப்தம் பிராப்தகர்மமெப்படியோ
அயம் அப்படி இந்தஞானி
வஸது வசிக்கட்டும்

அ-கை. தியானிக்கும் அப்படி இருக்ககூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेववसेद्यतः ।
ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உபாஸகஸ்துஸததம்த்யாயந்நேவவஸேத்யத꞉ ।
த்யாநேநைவக்ருதம்தஸ்யப்ரஹ்மத்வம்விஷ்ணுதாதிவத் ॥ ௧௧௬ ॥

உபாஸக꞉ து உபாசகனோவென்றால்
ஸததம் சதாகாலமும்
த்யாயந் ஏவ தியானம்பண்ணிக்கொ
வஸேத் வசிக்கவேண்டும் (ண்டே
யத꞉ யாதொருகாரணத்தினாலே

த்யாநேந ஏவ தியானத்தினாலேயே
விஷ்ணுதாதிவத் விஷ்ணுத்துவம்முதலா
னவைகள்போல
தஸ்ய அந்தத்தியானிக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவம்
க்ருதம் உண்டுபண்ணபட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக தியானிக்கி இவ்வளவுசாவுதானம்சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानकंयत्तद्ध्यानाभावेविलीयते ।

த்யாநோபாதாநகம்யத்தத்த்யாநாபாவேவிலீயதே ॥ ௧௧௭

த்யாநோபாதாநகம் தியானத்தையே
உபாதானகாரணமாகவுடையதாயி

ருக்கிற
யத் யாதொருபிர்மத்துவமுண்டோ

தஸ்ய அந்த பிரமத்துவம் | காலத்தில்
த்யாநாபாவெ தியானத்தை இறந்த | விலீயதெ அழிந்துபோகிறது.

அ-கை. ஞானிக்குமப்படிச் சம்பவிக்காதோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥

ततोभिज्ञापकंज्ञानंनंनित्यंजनयत्यद: ।

வாஸ்தவீ ப்ரஹ்மதா நைவ ஜ்ஞாநாபாவே விலீயதே |
ததோபிஜ்ஞாபகம் ஜ்ஞாநம் ந நித்யம் ஜநயத்யத꞉ || ௧௧௨

ஜ்ஞாநாபாவெ ஞானிக்குப் பிரமத்தின்
அறிகிற ஞானமில்லாமல் போனாலும்
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமான
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவம்
ந விலீயதெ நைவ ஒருக்காலும் போ
கமாட்டாது
ததஃ ஆகையினாலே
அதஃ இந்த ஞானமானது
அபிஜ்ஞாபகம் தன்னுடைய நித்யமான
பிரமத்துவத்தை ஞாபகம் பண்ணி
வைக்கிறது மாத்திரமன்றி
நித்யம் நித்தியமான
ந ஜநயதி பிரமத்துவத்தை உண்டு
பண்ணுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானி தான் பிரமமென்கிறதை மறந்திருக்கும் போதோவெனில்.

ज्ञापकाभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ந ஹி ஸத்யம் விலீயதே || ௧௧௩

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரெண ஞாபகமில்
லாமல் போனதினாலே மாத்திரம்
ஸத்யம் சத்தியமான பிரமத்துவம் [இரு
ந விலீயதெ ஹி அழிகிறதில்லையன்

அ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும் பிரமத்துவம் வாஸ்தவந்தானே
யெனில்.

अस्त्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।

पामराणांतिरश्चाञ्चवास्तवीब्रह्मतानकिम् ॥

அஸ்த்யேவோபாஸகஸ்யாபி வாஸ்தவீ ப்ரஹ்மதேதி சேத் |
பாமராணாம் திரஶ்சாம் ச வாஸ்தவீ ப்ரஹ்மதா ந கிம் || ௧௧௪ ||

உபாஸகஸ்யாபி பிரமதியானிக்கு
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவமானது (ம்
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாய்
அஸ்த்யெவ இருக்கிறதே
இதி சேத் என்று சொல்வையேயாகில்
பாமராணாம் அப்போது பாமரரு
க்கும் [களுக்கும்
திரஶ்சாம் ச மற்றுமிருக்கு திரியக்ஜந்துக்
ப்ரஹ்மதா பிரமத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாக
ந இல்லையா
கிம் என்னசொல்.

அ-கை. ஐயா அப்படி பாமரான் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்த தினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापितत्समम् ।

அஜ்ஞாநாத³புமர்த²த்வமுப⁴யத்ராபிதத்ஸமம் ॥ ககசு ॥

அஜ்ஞாநாத் ஆத்துமாவையறியாத அஞ்ஞானத்தினாலே
தத் அபுமர்த்²வம் அந்தபரமோக்ஷமின்மையானது
உப⁴யத்ர அபி தியானிகளும்மற்றவர்களுக்கும்
ஸமம் சமானமே

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரச்சேதம் பண்ணுகிறதென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நிர்தியானத்தை வருணித்து, இப்போ அஞ்ஞானிகளுக்கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப்போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंध्यानंतथान्यतः ॥

உபவாஸாத்³யதா²பி⁴க்ஷாவரம்த்⁴யாநந்ததா²ந்யத꞉ ॥ கஉ0 ॥

உபவாஸாத் உபவாசமிருக்கிறதைக் காட்டிலும்
யதா² எப்படி
பி⁴க்ஷா வரம் பிச்சையிருந்து புசிப்பது சிரேஷ்டமோ
ததா² அப்படி
அந்யத꞉ இதரமானதுவிஷவிருத்தியிலிருந்துவிட்சேபப்படுவதைக் காட்டிலும்
த்⁴யாநம் இந்தபிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்றறி

அ-கை. இந்தத்தியான மெதைக்காட்டிலு மதிகமெனில்.

पामराणांव्यवहृतेर्वरंकर्माद्यनुष्ठितिः ।
ततोपिसगुणोपास्तिर्निर्गुणापासनाततः ॥

பாமராணாம்வ்யவஹ்ருதேர்வரம்கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ ।
ததோபிஸகு³ணோபாஸ்திர்நிர்கு³ணோபாஸநாதத꞉ ॥

பாமராணாம் பாமராளுடைய
வ்யவஹ்ருதே꞉ விவகாரத்தைக்காட்டிலும்
கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ கர்மாதிகளையனுஷ்டிக்கிறது
வரம் சிலாக்கியம்
தத꞉ அபி அதைக்காட்டிலும்
ஸகு³ணோபாஸ்தி꞉ சகுணத்தியானம் பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
நிர்கு³ணோபாஸநா நிர்க்குணத்தியானமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமாயிருப்பதில் காரணமேதெனில்.

यावद्विज्ञानसामीप्यंतावच्छ्रैष्ठ्यंविवर्धते ।

[illegible]

[illegible]

ब्रह्मज्ञानायतेसाक्षान्निर्गुणोपासनंशनैः ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

यथासंवादिविभ्रान्तिः फलकालेप्रमायते ।
विद्यायतेतथोपास्तिर्मुक्तिकालेविपाकतः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

संवादिभ्रमतःपुंसःप्रवृत्तस्यान्यमानतः ।
प्रमेतिचेत्तथोपास्तिर्मान्तरेकारणायताम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

தயா அப்படி
உபாஸ்தி: தியானரூபம்
ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ ஹேதுக்கள் நிர்விசாரத்தாலு
ண்டாகிற சாட்சாத்துக்காரதியா
னத்தில்
காரணமாயிரு காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்திதியானம், மந்திரம், ஜபம் தீர்த்தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தசுத்திக்கு வழியாக, ஞானஹேதுவாயிருக்கிறதேயெனில்.

मूर्तिध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।
अस्तुनामतथाप्यत्रप्रत्यासत्तिर्विशिष्यते ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்யமந்த்ராதேரபிகாரணதாயதி ।
அஸ்துநாமதயாப்யத்ரப்ரத்யாஸத்திர்விசிஷ்யதே ॥ கஉரு ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்ய சகுண மூர்த்திதி யானத்திற்கும்
மந்த்ராதே: அபி மந்திரஜபம்முதலானதிற்கும் [க்துவமானது
காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரணயதி இருக்கிறதென்பையே யாகில்
அஸ்து நாம அப்படி இருக்கட்டும்
தயா அபி அப்படியானாலும்
அத்ர இந்த பிரமஞானத்தில்
ப்ரத்யாஸத்தி: இந்தத்தியானத்திற்கு க்கிட்டின உரவானது
விசிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அதுயெதினாலெனில்.

निर्गुणोपासनंपक्वंसमाधिस्स्याच्छनैस्ततः ।
यस्समाधिर्निरोधाख्यस्सोनायासेनलभ्यते ॥

நிர்குணோபாஸநம்பக்வம்ஸமாதிஸ்ஸ்யாச்சநைஸ்தத: ।
யஸ்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்ஸோநாயாஸேநலப்யதே ॥ கஉகூ ॥

நிர்குணோபாஸநம் நிர்குணத்தியானமது [குவமாகும்போது
பக்வம் மெள்ளமெள்ள பக்கதம் அந்தஏதுவினாலேயே [றது
ஸமாதி: ஸ்யாத் சவிகற்பசமாதி யாகி யஃ அந்தசவிகற்பசமாதியின் முடிவில்
நிரோதாக்ய: யாதொருநிரோதமென்ற பேரையுடைய
ஸமாதி: நிர்விகற்ப சமாதியுண்டோ
ஸ: அது
அநாயாஸேந சிரமமன்றியிலேதானே
லப்யதே அடையப்படுகிறது.

வி-ம். இப்படியே வியாசர்சூத்திரத்திலும் இதையேநிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்விகற்ப சமாதியாலென்ன பிரயோசனமெனில்.

निरोधलाभेपुंसोन्तरसङ्गंवस्तुशिष्यते ।

நிரோதலாபேபும்ஸோந்தரஸங்கம்வஸ்துசிஷ்யதே ।

பும்ஸ꞉ புருஷனுக்கு நிரோதஸமயே நிரோதகாலமாகிய அந்த꞉ உள்ளே [சித்தபட்சத்தில் ஸ்வஸம்பம் அசங்கமான வஸ்து வஸ்துமாத்திரம் ஶிஷ்யதே மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

पुन:पुनर्वासितेऽस्मिन्वाक्याज्जायेततत्त्वधीः ॥

புந꞉புநர்வாஸிதேऽஸ்மிந்வாக்யாஜ்ஜாயேத தத்த்வதீ꞉ ॥ ௧௨௭

புந꞉ புந꞉ அடிக்கடி அஸ்மிந் இந்தச்சமாதி [சித்தத்தில் வாஸிதே பழகிக்கொண்டு வரும்ப வாக்யாத் மகா வாக்கிய விசாரத்தால் தத்த்வதீ꞉ தத்துவஞானம் ஜாயேத நன்றாக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णताः ।
बुद्धौझडितिशास्त्रोक्ताआरोहंत्यविवादतः ॥

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைகபூர்ணதா꞉ ।
புத்தௌ ஜடிதி ஶாஸ்த்ரோக்தா ஆரோஹந்த்யவிவாதத꞉ ॥ ௧௨௮

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாஶைக பூர்ணதா꞉ விகாரமன்றியிலும் சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும், ஏகமாயும், பூர்ணமாயுமிருக்கிற வைகளான ஶாஸ்த்ரோக்தா꞉ சாத்திரோக்தமான (ஆத்துமலட்சணங்கள்) அவிவாதத꞉ ஆட்சேபமில்லாததினாலே புத்தௌ புத்தியில் ஜடிதி சீக்கிரத்தில் ஆரோஹந்தி ஏறுகின்றன.

அ-கை. நிர்விகற்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகுமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

योगाभ्यासस्त्वेतदर्थोऽमृतबिन्द्वादिषुश्रुतः ।

யோகாப்யாஸஸ்த்வேததர்தோऽம்ருதபிந்த்வாதிஷு ஶ்ருத꞉ ।

யோகாப்யாஸ꞉ து யோகாப்பியாசமோவென்றால் ஏதத³ர்த²꞉ இந்தநிர்விகற்ப சமாதிநிமித்தமாகவே அம்ருதபிந்த்வாதிஷு அமிர்தபிந்து முதலான உபநிஷத்துக்களில் ஶ்ருத꞉ கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனாலென்ன பலித்ததெனில்.

एवञ्चदृष्टद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ॥

ஏவஞ்ச த்ருஷ்டத்வாராபி ஹேதுத்வாதந்யதோ வரம் ॥ ௧௨௯

ஏவம் வ இப்படி இருந்துள்ளாகில் | [illegible]
ஊர்த்வ ஆனா சுவி பார்க்கப்பட்டி | [illegible]
ருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும் | [illegible]
ஹேதுத்வாத் முக்திக்கிதுவேயதுவா | [illegible]
னதால் | [illegible]

அ-கை. ஒருவனுக்கு ஆயிரம்வழி [illegible]
எத்தனையோவழி யிருப்பதில் பிர்மத்தியானம் [illegible]
ஞலிது எல்லாவற்றிலு சிலாக்கியம்சொன்ன [illegible]

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनेवकुर्वताम्
पिण्डंसमुत्सृज्यकरंलेढीतिन्यायआपतेत् ॥

உபெக்ஷ்ய தத்தீர்த்தயாத்ராஜபாதீநேவகுர்வதாம்
பிண்டம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யகரம்லேடீதிந்யாயஆபதேத் । [illegible] ।

தத் அந்தபிர்மத்தியானத்தை | விஜுனையை [illegible]
உபெக்ஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு | ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய [illegible]
தீர்த்தயாத்ரா ஜபாதீநு ஏவ திர்த்த | கரம் வெறுங்கை [illegible]
யாத்திரை ஜபம் விரதம் சகுணத் | லேடி இதி [illegible]
தியானம் முதலானவைகளையே | ந்யாய: [illegible]
குர்வதாம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கி | ஆபதேத் [illegible]
ற பேர்களுக்கு

அ-கை. ஆத்தும விசாரத்தைபரித்தி பாகம்பண்ணி [illegible]
தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।
बाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगईरितः ॥

உபாஸகாநாமப்யேவம்விசாரத்யாகதோயதி
பாடம்தஸ்மாத்விசாரஸ்யாஸம்பவேயோகஈரித: । [illegible] ।

ஏவம் இப்படி | ஞனென்பது [illegible]
உபாஸகாநாம் சுவி தியானம் பண் | தஸ்மாத் ஆகை [illegible]
ணுகிறவர்களுக்கும் | விசாரஸ்ய விசார [illegible]
விசாரத்யாகத: யதி விசாரணையை | அஸம்பவே அச [illegible]
தியாகம்பண்ணுவதா லிந்த நியாய | லேயே
முண்டாகுமேயெனில் | யோக: [illegible]
பாடம் கையிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை | ஈரித: [illegible]
எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கி

அ-கை. விசாரம் சர்வசிலாக்கியமா யிருக்கும்போது அதுசம்பவியாமற் போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

वहुव्याकुलचित्तानांविचारात्तत्त्वधीर्नहि ।
योगोमुख्यस्ततस्तेषांधीदर्पस्तेननश्यति ॥

பஹுவ்யாகுலசித்தாநாம்விசாராத்தத்வதீர்நஹி ।
யோகோமுக்யஸ்ததஸ்தேஷாம்தீதர்பஸ்தேநநஶ்யதி ॥ ௧௬௨

பஹுவ்யாகுலசித்தாநாம் வெகுவானசித்தவியாகுலங்களோடேகூடிய அபக்வசித்தர்களுக்கு
விசாராத் ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால்
தத்வதீ: தத்துவஞானம்
நஹி உண்டாகமாட்டாது
யோக: அவர்களுக்கு பிர்மத்தியானமே
முக்ய: முக்கியம்
தத: ஆகையினாலே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
தீதர்ப: புத்தியிலிருக்கிற அகம்பாவாதிகர்வங்கள்
தேந அந்தத்தியானத்தினாலேயே
நஶ்யதி நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம்முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियांमोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।
साङ्ख्यनामाविचारस्स्यान्मुख्योझडितिसिद्धिदः ॥

அவ்யாகுலதியாம்மோஹமாத்ரேணாச்சாதிதாத்மநாம் ।
ஸாங்க்யநாமாவிசாரஸ்ஸ்யாந்முக்யோஜ்ஜடிதிஸித்தித: ॥ ௧௬௩

அவ்யாகுலதியாம் கலக்கமில்லாத சுத்திசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
மோஹமாத்ரேண மோகமாத்திரத்தால்
ஆச்சாதிதாத்மநாம் தன்ஸ்வரூபத்தைமறைக்கப்பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு
ஸாங்க்யநாமா விசார: சாங்கியமென்கிற பேரையுடையதான ஆத்துமானாத்தும விசாரமே
முக்ய: முக்கியமாய்
ஸ்யாத் இருக்கிறது அது எதினாலெனில்
ஜடிதி சீக்கிரமாக
ஸித்தித: சித்தியை கொடுக்கிறதாக விருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
एकंस्याख्यञ्चयोयञ्चयःपश्यतिसपश्यति ॥
तत्कारणंसाङ्ख्ययोगाभिपन्नमितिहिश्रुतिः ।

யத்ஸாங்க்யை:ப்ராப்யதேஸ்தாநம்தத்யோகைரபிகம்யதே ।
ஏகம்ஸாங்க்யஞ்சயோகஞ்சய:பஶ்யதிஸபஶ்யதி ॥ ௧௬௪

தத்காரணம்ஸாம்வ்யயோகாபிபந்நம்ஜ்ஞாத்வாதேவம்முச்யதேஸர்வபாஸை: |

ஸாம்஖்யே விசாரம்பண்ணுகிறபுருஷர்களால் யாதொருஸ்தானம்ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ யோகை: அவி தியானம் பண்ணுகிறவர்களாலும் தத் அந்தஸ்தானமே ஗ம்யதே அடையப்படுகிறது

ஸாம்வ்யம் ச சாங்கியவிசாரத்தையும் யோகம் ச யோகமென்கிற தியானத்தையும் ய: யாதொருத்தன் ஏகம் பச்யதி என்றுபார்க்கிறானோ ஸ: பச்யதி அவன்தான் பார்க்கிறவனென்று கீதையில் சொல்லுகிறது.

அ-கை. கீதையில் சொன்னதுபோல உபநிஷத்திலும் காண்பிவிக்கிறார்.

தத்காரணம் அந்த மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது ஸாம்வ்யயோகாபிபந்நம் சாங்கிய விசாரத்தாலும் யோகமென்கிறத் தியானத்தாலும் உண்டாகுமென்று இதி இப்படி ஶ்ருதி: ஹி சுவேதாசுவதர சுருதி சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி சாங்கியயோகங்கள் ஞானசாதனமானால் அந்தமதங்களை முழுமையும் அங்கீகரிக்கலாமோவெனில்.

यस्तुश्रुतेर्विरुद्धस्सआभासस्साङ्ख्ययोगयोः ॥

யஸ்துஶ்ருதேர்விருத்தஸ்ஸஆபாஸஸ்ஸாம்வ்யயோகயோ: ‖ ௧௧௫

ஸாம்வ்யயோகயோ: சாங்கியயோகங்களில் ய: து யாதொரு அபிப்பராயம் ஶ்ருதே: அத்துவைதசுருதிக்கு விருத்த: விரோதமாயிருக்கிறதோ ஸ: அந்த அபிப்பிராயம். ஆபாஸ: பொய்யென்றுதள்ளப்படும்

அ-கை. தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஞானம்வருமுன்னே சரீரம்மரித்தால் முக்திசித்தி ஆகுமா ஆகாதாவெனில்.

उपासनंनातिपक्वमिहयस्यपरत्रसः ।

मरणेब्रह्मलोकेवातत्वंविज्ञायमुच्यते ॥

உபாஸநம்நாதிபக்வமிஹயஸ்யபரத்ரஸ: |

மரணேப்ரஹ்மலோகேவாதத்வம்விஜ்ஞாயமுச்யதே ‖ ௧௧௬

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு உபாஸநம் பிர்மத்தியானமானது இஹ இவ்விடத்தில் அதிபக்வம் அத்தியந்தம்பக்குவமாக ந இல்லையோ ஸ: அவன் பரத்ர பின்னாலேயுண்டாகிற ஜன்மத்திலாவது மரணே அல்லதுமரணகாலத்திலாவது ப்ரஹ்மலோகே வா பிர்மலோகத்திலாவது தத்வம் பிர்மத்தை விஜ்ஞாய அபரோட்சமாக அறிந்து முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. மாணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकळेबरम् ।
तन्तमेवैतियाचित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம்த்யஜத்யந்தேகளேபரம் ।
தந்தமேவைதியச்சித்தஸ்தேநயாதீதிஶாஸ்த்ரத꞉ ॥ ௧௩௭

யம்யம் யாதொரு யாதொரு
பாவம் பாவத்தை
ஸ்மரந் வா அபி ஸ்மரித்துக் கொண்டேதானே
அந்தே அந்தியகாலத்தில்
களேபரம் சரீரத்தை
த்யஜதி விடுகிறானோ
தம் தம் ஏவ அந்தந்த பாவத்தை
ஏதி அடைகிறான்
யச்சித்த꞉ யாதொருவஸ்துவில் சித்தத்தையுடையவனாகசதா இருக்கிறானோ
தேந அதினால் அவன்
யாதி அதை அடைகிறான்
இதி என்கிற
ஶாஸ்த்ரத꞉ சாத்திரத்தினாலுமறி.

அ-கை. இதினால் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொடுக்குமென்ப தெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासति ।
निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

அத்யந்தப்ரத்யயோநூநம்பாவிஜந்மத஥ாஸதி ।
நிர்குணப்ரத்யயோபிஸ்யாத்ஸகுணோபாஸநேயதா ॥ ௧௩௮

அத்யந்தப்ரத்யய꞉ கடைசியிலுண்டாகிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்
பாவிஜந்ம நூநம் வரப்போகிற ஜன்மம் நிச்சயம்
ததா ஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
நிர்குணப்ரத்யய꞉ அபி நிற்குணத்தில் வைத்த ஞாபகமும்
யதா எப்படி
ஸகுணோபாஸநே சகுணத்தியானத்திலேயோ
ஸ்யாத் அப்படி நிற்குணஸ்வரூபமாக [ஆவான்.

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்லையேயெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपंतन्नाममात्रेणगीयताम् ।
अर्थतोमोक्षएवैषस्संवादिभ्रमवन्मतः ॥

நித்யநிர்குணரூபம்தந்நாமமாத்ரேணகீயதாம் ।
அர்த்தோமோக்ஷஏவைஷஸ்ஸம்வாதிப்ரமவந்மத꞉ ॥ ௧௩௯

நித்யநிர்குணரூபம் நித்திய மாயும் நிர்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று
தந்நாமோச்சாரணேன அந்நாம மாத்திரத்தால்
ப்ரியதாம் தானம் பண்ணப்படுகிறது
அர்த்தத: அர்த்தத்தினால்
ஸைஷ: இதுவே
மோக்ஷ: ஸைவ மோட்சந்தானே
ஸம்வாதிப்ரமவத் சம்வாதிபிரமை போலென்று
உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. நிர்குண பிர்மத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்குசாதனமென்று சொன்னது விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधीर्मूलाविद्यानिवर्तिका ।
अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

தத்ஸாமர்த்யாஜ்ஜாயதேதீர்மூலாவித்யாநிவர்திகா ।
அவிமுக்தோபாஸநேநதாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் ॥ ௧௪௦

தத்ஸாமர்த்யாத் அந்த பிர்மத்தியானத்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே
மூலாவித்யாநிவர்திகா மூலாஞானத்தைநிவர்த்திக்கிறதான
தீ: ஞானமானது
ஜாயதே உண்டாகிறது
அவிமுக்தோபாஸநேந அவிமுக்தமெண்கிறசகுண உபாசனையினாலே
தாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் தாரக பிர்ம ஞானம்சித்திப்பதுபோலவும்.

அ-கை. நிர்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिह्यशरीरोनिरिन्द्रियः ।
अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸோகாமோநிஷ்காமஇதிஹ்யசரீரோநிரிந்த்ரிய: ।
அபயம்ஹீதிமுக்தத்வம்தாபநீயேபலம்ச்ருதம் ॥ ௧௪௧

ஸ: அவன்
அகாம: ஆசையில்லாதவனென்றும்
நிஷ்காம: இதி ஹி நிஷ்காமனென்றும்
அசரீர: சரீரமில்லாதவனென்றும்
நிரிந்த்ரிய: இந்திரியங்களில்லாதவனென்றும்
அபயம் ஹி இதி அபயனாயிருக்கிறானென்றும்
முக்தத்வம் ஜீவன்முக்தி தன்மையையுடையவனென்றும்
பலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை
தாபநீயே தாபநீயத்தில்
ச்ருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானால் ஞானத்தை தவிர மோட்சத்திற்கு வேறுவழிஇல்லையென்ற சுருதிக்குவிரோதமாகுமேயெனில்.

उपासनस्यसामर्थ्याद्विद्योत्पत्तिर्भवेत्ततः ।
नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रंनैवविरुध्यते ॥

உபாஸநஸ்யஸாமர்த்யாத்வித்யோத்பத்திர்பவேத்தத: ।
நாந்ய:பந்தாஇதிஹ்யேதச்சாஸ்த்ரம்நைவவிருத்யதே ॥ கசஉ

உபாஸநஸ்ய பிர்மத்தியானத்தினுடை
ஸாமர்த்யாத் சாமர்த்தியத்தினாலே (ய
வித்யோத்பத்தி: ஞானத்தினுடைய உற்பத்தியானது
பவேத் பவிக்கிறது [க்திக்கி
தத: ஆகையால்ஞானத்தைத்தவிரமு
ந அந்ய: பந்தா: வேறேமார்க்கமி
இதி என்று [ல்லை
ஏதத் சொல்லுகிற இந்த
சாஸ்த்ரம் சாத்திரமானது
ந விருத்யதே ஏவ ஹி விரோதப்படுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. நிஷ்காமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுவதால் பிர்மஞானம் வருமென்றுதாபனீயம்சொன்னதுபோல, சகாமனாயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।
ब्रह्मलोकःसकामस्यशैब्यप्रश्नेसमीरितः ॥
यउपास्तेत्रिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।
सएतस्माज्जीवघनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநாந்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।
ப்ரஹ்மலோக:ஸகாமஸ்யஶைப்யப்ரஶ்நேஸமீரித: ॥ கசங
யஉபாஸ்தேத்ரிமாத்ரேணப்ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।
ஸஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பரம்புருஷமீக்ஷ்யதே ॥ கசச

நிஷ்காமோபாஸநாத் நிஷ்காமனாகபிர்மத்தியானம்செய்வதால்
முக்தி: முக்தியானது
தாபநீயே தாபனீயத்தில்
ஸமீரிதா சொல்லப்படுகிறது
ஶைப்யப்ரஶ்நே சைப்பியபிர்ச்னவுபநிஷத்தில் [ஷனுக்கு
ஸகாமஸ்ய காமத்தோடேகூடிய புரு
ப்ரஹ்மலோக: பிர்மலோகமானது
ஸமீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ய: அதிலெப்படிசொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால்யாதொருத்தன்
த்ரிமாத்ரேண பிரணவத்தை மூன்றுமாத்திரையோடே
உபாஸ்தே உபாசிக்கிறானோ
ப்ரஹ்மலோகே பிர்மலோகத்தில்
ஸ: அவன்
நீயதே நைப்பிவிக்கப்படுகிறான்.
ஸ: அவன்
ஏதஸ்மாத் இந்த
ஜீவகநாத் ஜீவசமஷ்டியான பிர்மாவிடத்தில்நின்றும்

பரம் புருஷம் பரமபுருஷனை பிர்மத்தை	ஈக்ஷதே சாட்சாத்துக்காரமாய் பார்க்கிறான்

அ-கை. சகாமனுக்கும் பிர்மலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।
ब्रह्मलोकफलंतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

அப்ரதீகாதிகரணே தத்க்ரதுர்ந்யாய ஈரித: ।
ப்ரஹ்மலோகபலம் தஸ்மாத் ஸகாமஸ்யேதி வர்ணிதம் ॥ ௧௬௫

அப்ரதீகாதிகரணே அப்பிரதீகமென்றஅதிகரணத்தில்	தஸ்மாத் ஆகையினாலே
தத்க்ரது: அந்தபிர்மத்தியானத்தை பண்ணுகிறவனுக்கு	ஸகாமஸ்ய சகாமனுக்கு
ந்யாய: பிர்மலோகமென்கிற நியாயம்	ப்ரஹ்மலோகபலம் இதி பிரமலோகபலமென்று
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது	வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிர்மஞானம் என்னமாயுண்டாகுமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्वमवेक्षते ।
पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचाविमुच्यते ॥

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத்தத்ர தத்வமவேக்ஷதே ।
புநராவர்த்ததே நாயம் கல்பாந்தே சாவிமுச்யதே ॥ ௧௬௬

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத் நிர்குணபிர்மத்தியானத்தினுடையசாமர்த்தியத்தினாலே	புந: மறுபடி
தத்ர அந்த பிர்மலோகத்தில்	நாவர்த்ததே வருகிறதில்லையென்றுசுருதிசொல்லுகிறது
தத்வம் ஸ்வரூபத்தை	கல்பாந்தே ச பிர்மகற்பாந்தத்தில்
அவேக்ஷதே சாட்சாத்கரிக்கிறான்	விமுச்யதே பிர்மாவோடேமோட்சத்தையடைகிறான்.
அயம் இவன்	

அ-கை. வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுணபிர்மமாக சொல்லுகிறதா அல்லதுநிர்குணபிர்மமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयःप्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।
क्वचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

ப்ரணவோபாஸ்யய: ப்ராயோ நிர்குணா ஏவ வேதகா: |
க்வசித் ஸகுணதாப்யுக்தா ப்ரணவோபாஸனஸ்ய ஹி || கசஎ

ப்ரணவோபாஸ்யய: பிரணவத்தினுடைய தியானங்கள்
ப்ராய: அனேகமாய்
நிர்குணா ஏவ நிர்குணங்களாகவே
வேதகா: வேதத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ப்ரணவோபாஸனஸ்ய பிரணவத்தியானத்திற்கே
க்வசித் சிலவிடத்தில்
ஸகுணதா அபி சகுணத்துவமும்
உக்தா ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற சுருதிகள் எவையெனில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।
पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥
एतदालंबनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।
इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनाचिकेतसे ॥

பராபரப்ரஹ்மரூப ஓங்கார உபவர்ணித: |
பிப்பலாதேந முனினா ஸத்யகாமாய ப்ருச்சதே || கசஅ
ஏததாலம்பநம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்ய தத் |
இதி ப்ரோக்தம் யமேநாபி ப்ருச்சதே நசிகேதஸே || கசகூ

பிப்பலாதேந பிப்பலாதரென்கிற
முனினா ரிஷியினாலே பிரச்னோபநிஷத்தில்
ப்ருச்சதே பிரச்னம் பண்ணுகிறவராயிருக்கிற
ஸத்யகாமாய சத்தியகாமரென்கிற சிஷியன்பொருட்டு
ஓங்கார: பிரணவமானது
பராபரப்ரஹ்மரூப: நிர்குணசகுணபிர்மமாகவும்
உபவர்ணித: வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஏதத் ஆலம்பநம் இந்த பிரணவத்தியானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்சமென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ய: எவன்
யத் சகுணநிர்குணபிர்மங்களில் எதை
இச்சதி இச்சிக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
தத் இதி அதுலபிக்கிறதென்று
ப்ருச்சதே கடவல்லியிலும் கேட்ட
நசிகேதஸே நசிகேதசு என்ற சிஷியன் பொருட்டு
யமேந அபி எமதர்மராஜாவினாலும்
ப்ரோக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தபிர்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமெய்யாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेथवाभवेत् ।
ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यगुपासीनस्यनिर्गुणम् ॥

இஹவாமரணேவாஸ்ய ப்ரஹ்மலோகேதவாபவேத் ।
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதிஸ்ஸம்யகுபாஸீநஸ்ய நிர்குணம் ॥ கரு0

இஹ வா இப்பவேயாவது
அமரணே வ அல்லது மரணகாலத்திலாவது
ப்ரஹ்மலோகே வா பிர்ம லோகத்திலாவது
நிர்குணம் நிற்குணத்தியானம்

உபாஸீநஸ்ய [illegible] வனுக்கு
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: பிர்ம சாக்ஷாத்காரமானது
ஸம்யக் நன்றாக
பவேத் உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अर्थोऽयमात्मगीतायामपिस्पष्टमुदीरितः ।
विचाराक्षमआत्मानमुपासीतेतिसन्ततम् ॥
साक्षात्कर्तुमशक्तोपिचिन्तयेन्मामशङ्कितः ।
कालेनानुभवारूढोभवेदाफलितोध्रुवम् ॥
यथागाधनिधेर्लब्धौनोपायःखननंविना ।
मल्लाभेपितथास्वात्मचिन्तांमुक्त्वानचापरः ॥
देहोपलमपाकृत्यबुद्धिकुद्दालकात्पुनः ।
खात्वामनोभुवंभूयोगृह्णीयान्मांनिधिंपुमान् ॥

அர்தோ(அ)யமாத்மகீதாயாமபிஸ்பஷ்டமுதீரித: ।
விசாராக்ஷமாத்மாநமுபாஸீதேதிஸந்ததம் ॥ கருக
ஸாக்ஷாத்கர்துமஶக்தோபிசிந்தயேந்மாமஶங்கித: ।
காலேநாநுபவாரூடோபவேதாபலிதோத்ருவம் ॥ கருஉ
யதாகாதநிதேர்லப்தௌநோபாய:கநநம்விநா ।
மல்லாபேபிததாஸ்வாத்மசிந்தாம்முக்த்வாநசாபர: ॥ கருங
தேஹோபலமபாக்ருத்யபுத்திகுத்தாலகாத்புந: ।
காத்வாமநோபுவம்பூயோக்ருஹ்ணீயாந்மாம்நிதிம்புமாந் ॥

ஆத்மகீதாயாம் அபி ஆத்தும கீதையிலும்
அயம் இந்த
அர்த்த: அர்த்தமானது
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
உதீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

விசாராக்ஷ: ஆத்துமவிசாரம் பண்ணசக்தியில்லாதவன்
ஸந்ததம் ஆத்மாநம் எப்போதும் ஆத்துமாவை

உபாஸீத இதி தியானம் பண்ண வேண்டுமென்றுசொல்லியிருக்கிறது
ஸாக்ஷாத் ஆத்துமாவை சாக்ஷாத்கா
கர்த்தும் பண்ணுவதற்கு (ரம்
அசக்த: அபி அசக்தனானபுருஷனும்
அஹம் சாக்ஷியாகிய என்னை
அசங்கித: சந்தேகமன்றியிலும் சோம்பலன்றியிலும்
விசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது
காலேந சிலகாலத்தினாலே
அநுபவாரூட: அனுபவத்தில் திருடப்பட்டவனாகி
பூர்ணபல: பூரணமான பலத்தையுடையவனாக
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பவேத் பவிப்பன்
யதா எப்படி [யலை
அகாதநிதௌ ஆழத்திலிருக்கிற புதை
லப்தே அடைகிறவிஷயத்தில்
கநநம் விநா வெட்டிகிறதைத்தவிர

ந உபாய: உபாயமானது வேறில்
ததா அப்படி (லையோ
ஸ்வாத்மலாபே அபி என்னுடைய சாக்ஷாத்காரலாபத்தில்
ஸ்வாத்மசிந்தாம் ஆத்தும தியானத்தை
ருதே விட்டு
அபரம் வ வேறேஉபாயம்
ந இல்லை
புத்திகுத்தாலகாத் புத்தியாகிற குந்தாலத்தினால் [ல்லை
தேஹோபலம் தேகமாகிறபாறாங்க
அபாக்ருஷ்ய தூரத்தில்தள்ளி
புந: மறுபடி
மநோபூமிம் மனசாகிற பூமியை
கநித்வா புத்தியாகிறமண்வெட்டியால் வெட்டி [வன்
புமாந் முமுக்ஷுவானபுருஷனா
பூய: மறுபடி
அஹம் அகம்பதலக்ஷியமான நிதிம் புதையலை
க்ருஹ்ணீயாத் கிரகிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய் நம்புகிறதெனில்.

अनुभूतेरभावेपिब्रह्मास्मीत्येवचिन्त्यताम् ।
अप्यसत्प्राप्यतेध्यानान्नित्याप्तंब्रह्मकिंपुनः ॥

அநுபூதேரபாவேபிப்ரஹ்மாஸ்மீத்யேவசிந்த்யதாம் ।
அப்யஸத்ப்ராப்யதேத்யாநாந்நித்யாப்தம்ப்ரஹ்மகிம்புந: ॥ ௧௫௫

அநுபூதே: அப்படி சாட்சாத்காரஅனுபவமானது
அபாவே அபி உண்டாகாமலிருந்தபோதிலும் [ன்
ப்ரஹ்மாஸ்மி பிர்மமேனாகவிருக்கிறே

இதி ஏவ என்றே
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது
த்யாநாத் தியானத்தினால்
அஸத் அபி அசத்தானஉருவமும்
ப்ராப்யதே அடையப்படுமானால்

ஸ்தைர்யம் எப்போதுமடையப்பட்டிருக்கிற	கிம் பரம் அடையப்படவேண்டியதி
ப்ரஹ்ம பிர்மமானந்து	ல் கேட்கவேண்டியதென்ன

அ-கை சிலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடு விட்டுவிடுகிறார்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिशैथिल्यंफलंध्यानाद्दिनेदिने ।
पश्यन्नपिनचेद्ध्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद ॥

அநாத்மபுத்திஶைதில்யம்பலம்த்யாநாத்திநேதிநே ।
பஶ்யந்நபிநசேத்த்யாயேத்கோபரோஸ்மாத்பஶுர்வத । ௧௱௯

த்யாநாத் நிற்குணபிர்மத் தியானத்தால்	ந த்யாயேத் தியானம் பண்ணுமல்போனுனேயானல்
அநாத்மபுத்திஶைதில்யம் தேகாத்துமபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான	அஸ்மாத் இவனைக்காட்டிலும்
பலம் பிரயோசனத்தை	அபர: வேறான
திநேதிநே நாள்தோறும்நாள்தோறும்	பஶு: மாடு
பஶ்யந் அபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்	க: எதுஇருக்கிறது
	வத சொல்

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்னவெனில்.

देहाभिमानंविध्वस्यध्यानादात्मानमद्वयम् ।
पश्यन्मर्त्योऽमृतोभूत्वाह्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥

தேஹாபிமாநம்வித்வஸ்யத்யாநாதாத்மாநமத்வயம் ।
பஶ்யந்மர்த்யோம்ருதோபூத்வாஹ்யத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே ॥

தேஹாபிமாநம் தேகாபிமானத்தை	மர்த்ய: புருஷன்
த்யாநாத் பிர்மத்தியானத்தால்	அம்ருத: சாவில்லாதவனுக
வித்வஸ்ய அத்தியந்தம்கெடுத்து	பூத்வா ஆய்
அத்வயம் இரண்டற்ற	அத்ர இந்ததேகத்திலேயே
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை	ப்ரஹ்ம பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான ஞானத்தை
பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற	ஸமஶ்நுதே அடைகிருனன்றே

-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அனுசந்தானபலமேதெனில்.

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशतियोनरः ।
मुक्तसंशयएवायंध्यायतिब्रह्मसंततम् ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ கருஅ

𑌇𑌮𑌂 இந்த
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌂 தியானதீபமென்றகிறந்த(த்தை
𑌯𑌃 யாதொரு
𑌨𑌰𑌃 புருஷனானவன்
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 நன்றாக
𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 ஆலோசித்துப் பார்க்கி(றானோ
𑌅𑌯𑌂 அந்தஇவன்
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌏𑌵 சகலசந்தேகங்களும் தீர்ந்தவனாகவே
𑌸𑌂𑌤𑌤𑌂 சதாகாலமும்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பிர்மத்தையே
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவனாய் நித்தியானந்தத்தை அடைந்துநீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௦)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிறார். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்துமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினால் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிறார். மனிதர் முதலிய மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மையோடே கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனும் அந்த பரமாத்துமாவே ஆனார். அனேகங்கோடி ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்வீசனை நிட்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிர்மவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினால் அறிவாகிய பரமாத்துமா ஒருவராகவே மீதமாகிறார். அவ்வஸ்துவை யிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிர்மமே தானென்று பார்ப்பது மோக்ஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்துமவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிர்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது. அகங்காரனை பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பெண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும், சாக்ஷியாகிய தீபம், நாடகசாலையில்வைத்த தீபம்போல் விளக்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

தில்வைத்ததீபம், நாடகசாலை உள் வெளியிலும், ஒரேபடித்தாய் விளக்குவது போல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி என்கிறதே யொழிய வேறில்லை. புத்தியாதிகளை சாக்ஷிவிளக்கிவைத்தும், புத்தியாதிகளால்தான் விளங்காமலுமிருக்கிறார். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் கிரகிக்கப் படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத் தியாகம் உனக்கு கிரமமானால், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவையே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதீப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ ராஜலிங்க ப்ரஹ்மானந்த குரவே நம:.

நாடகதீபம்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।

அர்தோநாடகதீபஸ்யமயாஸம்க்ஷிப்யவக்ஷ்யதே ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆசரியத்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கியஞான சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वंस्वमायया ।

स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

ஸாத்மாத்வயாநந்த: பூர்ண: ஸ்ருஷ்டே: பூர்வம் ஸ்வமாயயா ।
ஸ்வயமேவ ஜகத்ரூபம் ப்ராவிசஜ்ஜீவரூபத: ॥ க

ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கு முன்னே
அத்வயாநந்த: ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அத்துவயாநந்தராயும்
பூர்ண: தேசகாலாதி பரிச்சேதமற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற
ஸாத்மா பரமாத்துமாவானவர்
ஸ்வமாயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமான மாயையால்
ஸ்வயமேவ தான்தானே
ஜகத்ரூபம் சொப்பனம் போல நாமரூபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி
ஜீவரூபத: கர்த்திருத்துவாதி ரூபமான ஜீவரூபத்தாலே
ப்ராவிசத் பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனுயுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்.

विष्णवाद्युत्तमदेहेषुप्रविष्टोदेवताभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषुस्थितोभजतिदेवताम् ॥

விஷ்ணவாத்யுத்தமதேஹேஷு ப்ரவிஷ்டோ தேவதாபவத் ।
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு ஸ்திதோ பஜதி தேவதாம் ॥ உ

விஷ்ணவாத்யுத்தமதேஹேஷு விஷ்ணு முதலான உத்தமதேகங்களில்
ப்ரவிஷ்ட: பிரவேசித்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதா தெய்வமாக
அபவத் பவிக்கிறார்
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு மனுஷியாள் முதலான அதமதேகங்களில்
ஸ்தித: பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதாம் அந்த தெய்வத்தன்மையோடே கூடின ஈசுவரனை
பஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக் காண்பிவித்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारंचिकीर्षति ।
विचारेणविनष्टायांमायायांशिष्यतेस्वयम् ॥

அநேகஜந்மபஜநாத் ஸ்வவிசாரம் சிகீர்ஷதி ।
விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் சிஷ்யதே ஸ்வயம் ॥ ௩

அநேகஜந்மபஜநாத் அனேக ஜன்மத்தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கருமங்களையும் பிரமார்ப்பணமாகப் பண்ணி சித்தசுத்தியையடைந்து சாதனசதுஷ்டயத்தைசம்பாதித்து சற்குருசன்னிதியில் போய்சேர்ந்த விசேஷத்தால்

ஷ்விசாரம் இந்த அதிகாரியானவன் நாமாரென்றசிரவணமனனநிதித்தியாசனசமாதிரூபமானவிசாரத்தை

விகீஷிதி பண்ண இச்சிக்கிறான்

விசாரணே இந்த விசாரத்தினாலே

ஊயாயாம் தன்பூரணத்துவத்தை ம றைத்த அஞ்ஞானமா...

விநஷ்டாயாம் நாசமாகாகிற...

ளவில்

ஷயம் தானாகவே

ஸிஷ்யதே ஆத்துமா...

துவே மோட்சமென்றும்.

அ-கை. அந்த பிர்மத்தையறிந்து முக்தியடைகிறானென்று இவை முத லான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாத்திரம் மீதமாகிறதே மோட்சமென் று சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसद्वयत्वंचदुःखिता ।

बन्धःप्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ॥

அத்வயாநந்தரூபஸ்யஸத்வயத்வஞ்சது:கிதா ।

பந்த:ப்ரோக்தஸ்ஸ்வரூபேணஸ்திதிர்முக்திரிதீர்யதே ॥ ௬

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய இரண்டற்ற ஆனந்தரூபரான தனக்கு படுத்திருக்கிற புருஷன் ஒருவனுயும் சுகமாயும் இருந்தும் நித்திராசக்தியால் அனேகத்துவமும் துக்கத்துவமும் எப்படிதோன்றிற்றோ

ஸத்வயத்வம் அப்படி அஞ்ஞான சக்தியால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களின் தோற்றமும்

து:கிதா ச அனேகவிதமானதுக்கம்

பந்த: காண்கிறதேபந்தமே (என்றும்

ப்ரோக்த: சொல்லப்படும் (ன்று

ஸ்வரூபேண விழித்தவன் போல ஸ்வரூபமாத்திரமான

ஸ்திதி: இருப்பே

முக்தி: மோட்சமென்று

இதி இப்படி

ஈர்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோதமில்லையென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசன்னிய ஞானத்தால் முக்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசுத்திபரமே யன்றி, மோட்சபரமன்றென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।

அவிசாரக்ருதோபந்தோவிசாரேணநிவர்த்ததே ।

அவிசாரகூதஃ தன்னை யாரென்று விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதுயாதோ
பந்தஃ அதுவேபந்தம்
விசாரேண ஆது தன்னை யறியப்பண்ணுகிற விசாரத்தாலேயே
நிவர்த்தே நிவர்த்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் முக்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वथैवविचारयेत् ॥

தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மாநௌஸர்வதைவவிசாரயேத் ॥ ௫

தஸ்மாத் ஆகையினால்இந்ததேகத்திலிருக்கிற
ஜீவபராத்மாநௌ ஜீவனையும், சாட்சியாயுமிருக்கிறபரமாத்துமாவையும்
ஸர்வதாஏவ சர்வவிதத்தினாலேயும்
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிரகிரமத்தையும் அவனது காரணத்தையும் அதின்தோழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासौतस्यसाधनम् ।

मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

அஹமித்யபிமந்தாயஃகர்த்தாஸௌதஸ்யஸாதநம் ।

மநஸ்தஸ்யக்ரியேஅந்தர்வஹிர்வ்ருத்தீக்ரமோத்திதே ॥ ௬

அஹம் இதி இந்த தேகத்தில் நான் (என்று
யஃ எவன்
அபிமந்தா அபிமானித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ
அஸௌ அந்த இவனே
கர்த்தா கர்த்தாவாகியஜீவன்
தஸ்ய அவனுக்கு
ஸாதநம் சகலவிதமானசாதனமாயி(ருக்கிறது
மநஃ மனது
தஸ்ய அந்தமனதிற்கு
க்ரமோத்திதே கிரமமாக உண்டாகி
அந்தஃ வஹிர்வ்ருத்தீக்ரியே உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறயான் எனதுகளான விருத்திகளேதொழிகள்

அ-கை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்கு விஷயங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत् ।

बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यंवस्त्विदमुल्लिखेत् ॥

அந்தர்முகாஹமித்யேஷாவ்ருத்திஃகர்த்தாரமுல்லிகேத் ।

பஹிர்முகேதமித்யேஷாபாஹ்யம்வஸ்த்விதமுல்லிகேத் ॥ ௭

அந்தர்முகா அந்தர்முகமாயிருக்கிற
அஹம் இதி நானென்ற
ஏஷா இந்த
வ்ருத்தி: விருத்தியானது
கர்த்தாரம் சரீரத்திற் குள்ளிருக்கிற கர்த்தாவையே
உல்லேகேத் விஷயீகரித்துக் கொண்டிருக்கும்

பஹிர்முகா வெளிமுகமாயிருக்கிற
இதம் இதி இதம் என்கிற
ஏஷா இந்தவிருத்தியானது
பாஹ்யம் வெளியிலிருக்கிற
வஸ்து வஸ்துக்களை
இதம் இதுவிதுவென்று
உல்லேகேத் விஷயிகரிக்கும்

தா-ம். அகம் விருத்தியே இதம் விருத்தியாய்ப்பிறந்தாலும் விருத்தி இரண்டென்பது, தகப்பனிடத்தில் மகன் பிறந்தாலும் இருவரும் வேறு வேறு தொழில்களை யுடையவர்கள் போலவாம்.

அ-கை. மனதே இப்படி சகலத்தையும் செய்கிறதானால் சட்சுராதி இந்திரியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையேயெனில்.

इदमोयेविशेषास्स्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

இதமோயெவிஶேஷாஸ்ஸ்யுர்கந்தரூபரஸாதய: ।
அஸாங்கர்யேணதாந்வித்யாத்க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் । அ

இதம: இதுவென்று சொல்லப்படுகிறவைகளான
கந்தரூபரஸாதய: கந்த ரூப ரச சப்த ஸ்பரிசங்களான
யெ யாதொரு
விஶேஷா: விசேஷங்கள்

ஸ்யு: உண்டோ
தாந் அந்த விஷயங்களை
அஸாங்கர்யேண வேறுவேறாக
க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ஆக்கிராணம் முதலானஞானேந்திரியங்களைந்தும்
வித்யாத் அறிகின்றன.

அ-கை. கிரகஸ்தன்போ லிருக்கிற சிவனை பரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சியை யறிவிக்கிறார்.

कर्तारञ्चक्रियांतद्वद्व्यावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

கர்த்தாரஞ்சக்ரியாந்தத்வத்வ்யாவ்ருத்தவிஷயாநபி ।
ஸ்போரயேதேகயத்நேநயோஸௌஸாக்ஷ்யத்ரசித்வபு: । ஸ

கர்த்தாரம் ச கர்த்தாவாயிருக்கிற ஜீவனையும்
தத்வத் அதுபோலே
க்ரியாம் அபி கிரியையையும்

வ்யாவ்ருத்தவிஷயாந் வேறுவேறான விஷயங்களையும்
ஏகயத்நேந ஓரேகாலத்தில்

யஃ யாதொருத்தர்

ஸோ௱யெ௯ பிரகாசம்பண்ணிவைக்கி

ஹவாள அந்த இந்த [றுரோ

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்

அத்ர இந்த இடத்தில்

விஃவாஃ அறிவுவடிவமாயிருக்கிறப

ரமாத்துமாவென்றறி

அ-கை. சாட்சிஒரே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறுரென்பதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

ईक्षेशृणोमिजिघ्रामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।
इतिभासयतेसर्वंनृत்यशालास्थदीपवत् ॥

ஈக்ஷெஶ்ருணொமிஜிக்ராமிஸ்வாதயாமிஸ்ப்ருஶாம்யஹம் ।
இதிஹாஸயதெஸவ்வம் ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் ॥ ௧௦

ஈக்ஷெ பார்த்தேன்

ஶ்ருணொமி கேட்டேன்

ஜிக்ராமி முகர்ந்துபார்த்தேன்

ஸ்வாதயாமி ருசியறிந்தேன்

அஹம் நான்

ஸ்ப்ருஶாமி இதி தொட்டேன் என்று

விளங்கும்படியாக

ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் நாடகசாலை யிலிருக்கிற தீபம்போல

ஸவ்வம் சர்வத்தையும்

ஹாஸயதெ பிரகாசம்பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே அனுபவம்

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुंसभ्यांश्चनर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதொதீபஃப்ரஹுஂஸஹ்யாஂஶ்சநத்தகீம் ।
தீபயெதவிஶெஷெண தநாவெவிதீப்யதெ ॥ ௧௧

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதஃ நாடகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற

தீபஃ தீபமானது

ப்ரஹுஂ அவிடத்திலுள்ளபிரபுவையு

நத்தகீஂ ஆடுகிறவளையும் (ம்

ஸஹ்யாஂஶ்ச வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும்

அவிஶெஷெண தாரதம்மிய மன்றியிலே [டிருக்கிறது

தீபயெத் விளக்கிவைத்துக் கொண்

தநாவெபி அவர்களில்லாதசமயத்திலும்

தீப்யதெ முன்போலவே விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. இதற்கு தாஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारंधियंसाक्षीविषयानपिभासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेपिस्वयंभात्येवपूर्ववत् ॥

அஹங்காரம்தியம்ஸாக்ஷீ விஷயாநபி பாஸயேத் ।
அஹங்காராத்யபாவேபி ஸ்வயம் பாத்யேவ பூர்வவத் ॥ ௧௨

அஹங்காரம் ஜாக்கிரதாதிகளில் தோன்றுகிற அகங்காரத்தையும்
தியம் புத்தியையும்
விஷயாநபி விஷயங்களையும்
ஸாக்ஷீ சாட்சி
பாஸயேத் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்

அஹங்காராத்யபாவேபி சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில் அகங்காராதிகளுடைய அபாவத்திலும்
பூர்வவத் முன்போலவே
ஸ்வயம் தான்மாத்திரமாக [இருந்து]
பாதி ஏவ விளங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறார்

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்னத்திற்கெனில்.

निरन्तरंभासमानेकूटस्थेज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्नृत्यत्यनेकधा ॥

நிரந்தரம்பாஸமாநே கூடஸ்தே ஜ்ஞப்திரூபத: ।
தத்பாஸாபாஸ்யமாநேயம்புத்திர்ந்ருத்யத்யநேகதா ॥ ௧௩

கூடஸ்தே சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்
ஜ்ஞப்திரூபத: அறிவு ஸ்வரூபத்தாலே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
பாஸமாநே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது
தத் அந்த
பாஸா அறிவின் பிரகாசத்தினாலே

பாஸ்யமாநா விளங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
இயம் இந்த
புத்தி: புத்தியானது
அநேகதா அனேகவிதமாக
ந்ருத்யதி கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயிருக்கும்பொருட்டு ரூபகத்தை வருணிக்கிறார்.

अहङ्कारःप्रभुस्सभ्याविषयानर्तकीमतिः ।
ताळादिधारिण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

அஹங்கார:ப்ரபுஸ்ஸப்யாவிஷயாநர்த்தகீமதி: ।
தாளாதிதாரிண்யக்ஷாணிதீபஸ்ஸாக்ஷ்யவபாஸக: ॥ ௧௪

அஹங்கார: அகங்காரனே
ப்ரபு: பிரபு
மதி: புத்தியே
நர்த்தகீ ஆடுகிறவள்
விஷயா: விஷயங்களே

ஸப்யா: வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்
அக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே
தாளாதிதாரிணி தாளமுதலானவைகளை தரிக்கிறவர்கள்
ஸாக்ஷீ சாட்சியே [illegible]

अवभासकः விளக்கிவைக்கிற | दीपः தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங்காராதிகளை விளக்கி வைக்கிறரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு போக்குவரத்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராகு தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥ கரு

स्वस्थानसंस्थितः தன்னுடைய ஸ்தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற
दीपः தீபமானது
सर्वतः நான்குதிக்கிலும்
यथा எப்படி
भासयेत् விளக்கிவைக்கிறதோ
तथा அப்படி
स्थिरस्थायी ஸ்திரமாய் அசைவற்றிருக்கிற
साक्षी சாட்சியான ஆத்துமாவும்
बहिरन्तः உள்ளிலும் வெளியிலும்
प्रकाशयेत् பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார்.

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கிவைக்கிறரென்று சொன்னது கூடாது, சுருதியானது அபூர்வம் அனபரம், அனந்தரம் அபாஹ்யமென்று சொல்லுகிறது அதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

बहिः வெளி
अन्तः உள்ளென்கிற
अयं இந்த
विभागः பேதமானது
देहापेक्षः தேகத்தைஅபேட்சித்திருக்கிறதேயன்றி
न साक्षिणि சாட்சியினிடத்தில் இல்லை

அ-கை.. வெளியிலிருக்கிறவர்கள்யார் உள்ளேயிருக்கிறவர்கள்யாரெனில்.

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥ கசு

बाह्यदेशस्थाः தேகத்துக்கு வெளியிலிருக்கிறவைகள்
विषयाः சப்தாதிவிஷயங்கள்
देहस्य சரீரத்திற்கு
अन्तः உள்ளே
अहंकृतिः அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாத்துமாவே பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தோற்றுகிறதேயெனில்.

अन्तस्थाधीस्सहैवाक्षैर्बहिर्यातिपुनःपुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

அந்தஸ்தாதீஸ்ஸஹைவாக்ஷைர்பஹிர்யாதிபுந:புந: ।
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம்ஸாக்ஷிண்யாரோப்யதேவ்ருதா ॥ கஎ

அந்தஸ்தா உள்ளேயிருக்கிற
தீ: புத்தியானது
அக்ஷை: இந்திரியங்களோடே
ஸஹ ஏவ கூடவே
புந:புந: அடிக்கடி
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறது
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் அந்தப் புத்தியினால் விளங்கப்படுகிற இந்தப் புத்தியினுடைய சஞ்சல ஸ்வபாவம்
ஸாக்ஷிணி மயக்கத்தினால் அக்ஷிணி தனக்குள்ளே சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில்
வ்ருதா வீணாக
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கிவைக்கிற வஸ்துவில் விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।
तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

க்ருஹாந்தரகதஸ்ஸ்வல்போகவாக்ஷாதாதபோசல: ।
தத்ரஹஸ்தேநர்த்யமாநேந்ருத்யதீவாதபோயதா ॥ கஅ

கவாக்ஷாத் ஜன்னல் வழியால்
க்ருஹாந்தரகத: வீட்டிற்குள் வந்து விழுந்த
ஸ்வல்ப: சிறிதான
ஆதப: வெய்யிலானது [க்கிருக்க
அசல: அசைவற்றிருக்கிறது அப்படி
தத்ர ஹஸ்தே அதில் கையானது
நர்த்யமாநே அசைந்த உள்ளளவில்
ஆதப: வெப்யிலானது
ந்ருத்யதீ வை அசைவதுபோல
யதா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அப்படிப்போலபுத்தியினசைவால்சாக்ஷியசைவதுபோல தோற்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதார்ஷ்டாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीबहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

நிஜஸ்தாநஸ்திதஸ்ஸாக்ஷீபஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
நிஜஸ்தாநஸ்திதஸ்ஸாக்ஷீ பஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
அகுர்வந்புத்திசாஞ்சல்யாத்கரோதீவதயாதயா ॥ கக

நிஜஸ்தாநஸ்தித: தனஸ்தானத்தில் தானுயிருக்கிற
ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
கமாகமௌ போக்குவரத்தை

அகாவந்து பண்ணுமிருக்கும்போது | ததா ததா அப்படி அப்படி
பாஹ்யாந்தரவ்யா புத்தியினுடைய சஞ் | கல்பிதம் ஸவ் பண்ணுகிறவன் போ
சலபாவத்தால் | லே தோற்றுகிறானென்றால்.

அ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாக்ஷி விளங்குகிறானென்று சொல்லும் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறதா அன்றி தோன்றுகிறதாவெனில்.

नबाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितत्रसः ॥

நபாஹ்யோநாந்தரஸ்ஸாக்ஷீபுத்தேர்தேசௌஹிதாவுபௌ ।
புத்த்யாத்யசேஷஸம்சாந்தௌயத்ரபாத்யஸ்திதத்ரஸ: ॥ ௨௦

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பாஹ்ய: வெளியிலே இருக்கிறவரும்
ந அல்ல
அந்தர: ந உள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
தௌ அந்த
உபௌ இரண்டுகளும்
புத்தே: புத்தியினுடைய
தேசௌ ஹி கற்பனையான ஸ்தானங்கள்
யத்ர எந்த இடத்தில்
புத்த்யாத்யசேஷஸம்சாந்தௌ புத்தி முதலானவை முழுதும் [illegible]
தத்ர அந்த இடத்தில்
ஸ: அவர்
அஸ்தி இருந்து
பாதி விளங்குகிறார்.

அ-கை. சர்வவிகாரங்களும் ஒழிந்தவிடத்தில் ஒருஇடமும் காணப்படவில்லையே, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிறாரென்று சொன்ன[illegible]ஞலேயாவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

தேச:கோபிநபாஸேதயதிதர்ஹ்யஸ்த்வதேசபாக் ।

க: அபி தேச: யாதொருதேசமும்
ந பாஸேத விளங்கவில்லை
யதி என்பாயாகில்
தர்ஹி அப்போ
அதேசபாக் ஒருதேசத்தையும் பற்றா
அஸ்து ஆகட்டும் [illegible]

அ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதனென்று சொல்லுகிறதேதெனில்.

सर्वदेशप्रक्लृप्त्यैवसर्वगत्वंनतुस्वतः ॥

ஸர்வதேசப்ரக்லுப்த்யைவஸர்வகத்வம்நதுஸ்வத: ॥ ௨௧

ஸர்வதேசப்ரக்லுப்த்யா ஏவ சகலதேச கற்பனையினாலேயே
ஸர்வகத்வம் ஆத்மாவிற்கு சர்வகத என்பது [illegible]
ந து ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தில் [illegible]

அ-கை. சர்வகுதத்துவமெப்படி கற்பனையோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவமும் கற்பனையென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्बहिर्हिसर्ववायंदेशंपरिकल्पयेत् ।

बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुषुयोजयेत् ॥

அந்தர்பஹிர்ஹி ஸர்வம்வாயம் தேசம் பரிகல்பயேத் ।

புத்திஸ்தத்தேசகஸ்ஸாக்ஷீ ததா வஸ்துஷு யோஜயேத் ॥ ௨௨

அந்த: பஹி: உள்வெளிமுதலான
ஸர்வம் சகலமான
யம் யாதொரு
தேசம் வா தேசத்தையாவது
புத்தி: புத்தியானது
பரிகல்பயேத் ஹி கற்பிக்கிறதோ
ஸாக்ஷீ அதற்குஆத்துமா சாட்சியாகவும்
தத்தேசக: அந்ததேசத்தையடைந்தவர்போலே அப்போதப்போது தோன்றுகிறார்
ததா அப்படியே
வஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும் இந்தநியாயத்தை
யோஜயேத் சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।

तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाग्बुद्ध्यगोचरः ॥

யத்யத்ரூபாதி கல்ப்யேத புத்த்யா தத்தத் ப்ரகாசயந் ।

தஸ்ய தஸ்ய பவேத் ஸாக்ஷீ ஸ்வதோ வாக்புத்த்யகோசர: ॥ ௨௩

புத்த்யா புத்தியினாலே
யத் யத் யாதொருயாதொரு
ரூபாதி ரூபாதிவிஷயங்கள்
கல்ப்யேத கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ
தத் தத் அதனை
ப்ரகாசயந் பிரகாசம்பண்ணிவைத்துக்கொண்டு
தஸ்ய தஸ்ய அந்தந்த விஷயத்திற்கு
ஸாக்ஷீ சாட்சியாக
பவேத் பவிக்கிறார்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
வாக்புத்த்யகோசர: வாக்குகளுக்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அகோசரராகில் முமுட்சுவாகியநான் அவரையெப்படி கிரகிக்கிறதெனில்.

कथंतादृङ्मयाग्राह्यइतिचेन्नैवगृह्यताम् ।

கதம் தாத்ருங்மயா க்ராஹ்ய இதிசேந்நைவ க்ருஹ்யதாம் ।

தாத்ருக் அப்படி இருக்கிறஆத்துமா	ஜதி வெத் என்று கேட்பாயாகில்
ஜயா என்றால்	ஜாவைவ ஹ்ருஹ்யதாம் உன்னாலே கி
கயம் எப்படி.	க்கப்படுகிறவரன்றுதானே.
ஹ்ராஹ்யம் கிரகிக்கபடுவர்	

அ-கை. அப்படிச்சொன்னால் என்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

ஸவ்வக்ருஹோபஸம்ஶாந்தௌஸ்வயமேவாவஶிஷ்யதே ॥ உச

ஸவ்வக்ருஹோபஸம்ஶாந்தௌ சமஸ்	சாந்தமாகில்
தான அந்தக்கரணத்தினுண்டா	ஸ்வயமேவ தான்மாத்திரமே
கிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உப	அவஶிஷ்யதே மீதமாகிறார்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட் சாத்காரமாகும்பொருட்டு சிறிதுப் பிரமாணம் வேண்டுமென்றால், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படி யென்று சொல்லுகிறார்.

नतत्रमानापेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

நதத்ரமாநாபேக்ஷாஸ்திஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ।

ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ஸ்வப் பிர	தத்ர அந்தஆத்துமா இருப்பதில்
	மாநாபெக்ஷா பிரமாணாபேட்சையா
காசமான ஸ்வரூபராகையால்	ந இல்லை (னது

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறார் என்கிறஞானம் உண் டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய் வேனெனில்.

तादृग्व्युत्पत्त्यपेक्षाच्छ्रुतिंपठगुरोर्मुखात् ॥

தாத்ருக்வ்யுத்பத்த்யபெக்ஷாசேச்ச்ருதிம்பட குரோர்முகாத் ॥ உரு

தாத்ருக்வ்யுத்பத்த்யபெக்ஷாசேத் அப்	ருவினுடைய
படிஆத்துமாசுயம் பிரகாசரென்ற	முகாத் சந்நிதியிலிருந்து
ஞானம் உண்டாகவேண்டு மென்	ச்ருதிம் ஆறுலிங்கததோடே கூடிய
பாயாகில்	சுருதியை
குரோ: சகலஆசையும்விட்டு சற்கு	பட படி

அ-கை. சகலவிருத்திகளையுங் லயம்பண்ணினால் தான்மாத்திரம் மீதமாயி ருகிற அனுபவம் வருமென்றீரே. அது உத்தமாதிகாரி களுக்கு கூடுமேயல்லா மல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முக்தியடைய வழியேதெனில்.

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तर्हिधियंव्रज ।
शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥
யதிஸவ்வக்ரஹத்யாகோஶக்யஸ்தர்ஹிதியம்வ்ரஜ ।
ஶரணம்ததநீனோந்தர்ப்ஹிர்வைஷோநுபூயதாம் ॥ ௨௬

ஸர்வக்ரஹத்யாக: சர்வ சங்கற்பத்தியாகமானது
அஶக்ய: அசாத்தியமென்று
யதி சொல்வையேயானால்
தர்ஹி அப்போ
தியம் புத்தியைத்தானே
ஶரணம் சரணமென்று
வ்ரஜ அடை
ததநீந: அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக
ஏஷ: இந்த ஆத்துமா (வே
அந்த: உள்ளேயாவது
பஹி: வா வெளியிலேயாவது
அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்

நாடகதீபிகை முற்றிற்று.

---

(௧௧)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிர்மானந்தம் சொல்லுகிறார். தைத்திரீய உபநிஷத்து பிர்மவித்து பரத்தையடைகிறனென்றும், பிர்மரசத்தை யடைகிறனென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிர்மத்திற்குப் பயந்து நடக்கிறார்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனத்குமாரரையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிர்மானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூரு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிர்மானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிறனென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிர்மானந்தத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கிறனென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனாய் ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனாய் பிர்மானந்தத்தில பேதமாயிருக்கிறன். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவனைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிர்மானந்தவாசனை

யடைகிறதே வாசனானந்தம். ஜாக்கிரத்தில் [illegible]
மூடியுடன்கூடின குடத்தினின் [illegible]
நிஜானந்தம். அதைவிட்ட [illegible]
சகல வாசனைகளையும் [illegible]
சத்துவவிருத்தி பிர்மஸ்வரூபத்தில் [illegible]
விளங்குகிற யோகானந்தமே [illegible]
துமானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தம் [illegible]
நான்கத்தியாயத்தில் கூறுகின்றோம். [illegible]
ஞானி, அவனுக்கு மறுபடி ஜன்மமில்லை.

யோகானந்தப்பிரகரணம் [illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
ब्रह्मानन्दाभिधंग्रन्थंव्याकुर्वेबालसिद्धये ॥

நத்வாஸ்ரீபாரதீதீர்த்த [illegible] ।
ப்ரஹ்மாநந்தாபிதம் [illegible] ।

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனி [illegible]
கானந்தத்திற்கு சம்மதமாக அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. உண்டான [illegible]
கிரந்தமானது நிர்விக்னமாய்ப் பூர்ணமாகும் [illegible]
குதடைகளா யிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியா [illegible]
மதமான பிர்மானந்த [illegible]
பிரயோஜனங் கேட்போருக்கு இதில் [illegible]
தோடே கூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிர்மானந்த [illegible]
வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிர்மானந்தத்தி [illegible]
யால், பிர்மானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆர [illegible]

ब्रह्मानन्दं प्रवक्ष्यामि ज्ञाते तस्मिन्नशेषतः ।
ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातं हित्वा सुखायते ॥

ப்ரஹ்மாநந்தம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாதே தஸ்மிந்நஶேஷத꞉ ।
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் ஹித்வா ஸுகாயதே ॥ க

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி சொல்லுகிறேன்
தஸ்மிந் அந்தப்பிர்மானந்தம்
அஶேஷத꞉ பூரணமாக
ஜ்ஞாதே அறியப்பட்டதே யானால்

ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் இக பரலோக துக்கங்களுடைய கூட்டத்தை
ஹித்வா தள்ளிவிட்டு
ஸுகாயதே ஆனந்தமாக ஆகிறான்

வி-ம். உலகத்தில் சகலமான பேர்களும் ஒருகிரந்தத்தை யாரம்பிக்கும் போது தங்களிஷ்டமூர்த்திகளை மங்களமாகச்சொல்லியிருந்தாலும், நமக்கு இஷ்டமான பிர்மமே யெல்லாதெய்வத்தின் ஸ்வரூபமா யிருப்பதால், தங்கமென்ற சொல் சகலமான நகைகளையு மெப்படிப் பற்றியிருக்கிறதோ, வேரில் விட்ட ஜலம் மரம் முழுமையும் விர்த்தியாவதற்கு மெப்படிக் காரணமோ, அப்படி பிர்மானந்தமென்ற சொல்லும் சகல தேவதைகளையு மிழுப்பதால் வேறே ஒரு தேவதா நாமத்தைச் சொன்னால், மற்றொரு தேவதையைச் சொல்லவில்லையென்ற அந்த தேவதைகளுடைய ஆயாசமுண்டாவதாலும், எல்லாதெய்வங்களையும் ஒரு மங்களத்தில் சொல்லமுடியாதென்றும் நினைத்து பிர்மானந்தத்தையே இங்கே மங்களமாகச் சொன்னோம், பிர்மமே ஆனந்தரூபமென்று சுருதி சொல்வதால், இந்தக் கிரந்தத்திற்குப் பிர்மானந்தமென்றே பெயரிடப்பட்டது. சகல வேதாந்தத்தாலும் பிர்மமே விஷயமென்றும், துக்கநிவர்த்தியையுந் தடையற்ற ஆனந்தத்தையும் பிரயோஜனமாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சொல்லி, அதிகாரியையுஞ் சம்பந்தத்தையுஞ்சொன்னதாகவைத்துக்கொண்டு சாஸ்திராரம்பத்திற்குப் பலமான அனுபந்தசதுஷ்டயத்தையும் காண்பித்ததாக ஆய்விட்டது.

ஆ-கை. இந்த பிர்மஞானத்திற்குத் துக்கநிவர்த்தி யானந்தாவாப்தி ரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரே, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினால் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களை நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகாண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களானசுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டு சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोकंतरतिचात्मवित् ।

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑌂𑌤𑌰𑌤𑌿𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 பிர்மமே நானென்றறிந்த ஞானியே
𑌪𑌰𑌂 நிரதிசயமானசுகத்தை
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 அடைகிறான்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ஆத்துமாவே பரிபூரணமெ[illegible]ன்றறிந்தவன்
𑌶𑍋𑌕𑌂 [illegible]
[illegible]
𑌤𑌰𑌤𑌿 [illegible]

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் [illegible] விக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसंलब्ध्वानन्दीभवतिनान्यथा ॥

𑌰𑌸𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌸𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌸𑌃 பிர்மமே ரசமென்றும்
𑌰𑌸𑌂 இந்தபிர்மரசத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்தவனே
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 ஆனந்தத்தை யுடையவனாக
𑌭𑌵𑌤𑌿 ஆகிறானென்றுமொ[illegible]
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 [illegible]
[illegible]

அ-கை. மேலும் பிர்மஞானிக்கே [illegible] முண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதியைக் [illegible].

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वस्मिन्यदास्याद्थसोभयः ।
कुरुतेस्मिन्नन्तरश्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥𑌸𑍋𑌭𑌯𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌥𑌤𑌸𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌦𑌾 எப்போ
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவில்
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 நாம்பிர்மமென்கிற திருடத்தை
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அடைகிறானோ
𑌅𑌥 அப்பவே
𑌸𑌃 அவன்
𑌅𑌭𑌯𑌂 அபயத்தையடைகிறான்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த ஆத்துமாவில்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 [illegible]
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌚𑍇𑌤𑍍 [illegible]
𑌅𑌥 அப்[illegible]
𑌤𑌸𑍍𑌯 அவனுக்கு
𑌭𑌯𑌂 பயம்
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 [illegible]

அ-கை. இதற்கு சாக்ஷிகளைப் பிரசித்தமாய்க் [illegible].

वायुस्सूर्योवह्निरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।
कृत्वाधर्मंविजानन्तोप्यस्माद्भीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸ்ஸூர்யோவஹ்நிரிந்த்ரோம்ருத்யுர்ஜந்மாந்தரேந்தரம் ।
க்ருத்வாதர்மம்விஜாநந்தோப்யஸ்மாத்பீத்யாசரந்திஹி ॥ ௪

வாயு: வாயுவும்
ஸூர்ய: ஸூரியனும்
வஹ்நி: அக்கினியும்
இந்த்ர: தேவேந்திரனும்
ம்ருத்யு: யமதர்மராஜனும்
ஜந்மாந்தரே இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்
அந்தரம் பிர்மம்வேறே தாங்கள்வேறே யென்ற பேதத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
தர்மம் சகலவிதமான தர்மங்களை
விஜாநந்த: அபி அறிந்தவர்களாயிருந்தும்
அஸ்மாத் இந்தப்பிர்மனிடத்தில் நின்று
பீத்யா பயத்தினாலே
ஆசரந்திஹி அந்தத்தொழில்களை யேற்றுத்தாழ்வன்னியில் சாவமதானமாகச் செய்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லையென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दंब्रह्मणोविद्वान्नबिभेतिकुतश्चन ।

ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்நபிபேதிகுதஶ்சந ।

ப்ரஹ்மண: இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய
ஆநந்தம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தைத் தானென்றறிந்த
வித்வாந் ஞானியானவன்
குதஶ்சந யாதொருவிதத்திலும்
நபிபேதி பயப்படமாட்டான்.

வி-ம். பயத்திற்கு காரணங்களான இத்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் தேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலுஞ் கருமாதிகளைத் தியாகஞ் செய்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பரலோகநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினால், பிர்மம் வேறே, ஆனந்தம் வேறேயென்று தோற்றுகிறதேயென்றால், இராகுவுக்கு தலைமாத்திரமிருந்தும், இராகுவினுடைய தலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்தமாவதால் பேதமில்லையென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपेत्त्वैपाचिन्ताकर्माग्निसंभूता ॥

[illegible]

[illegible] புண்ணியபாபங்கள்	[illegible]
மங்களாகிற அக்கினியினால் [illegible]	[illegible]
திக்கப்பட்டதான	[illegible]
[illegible] இக்கிக்கைதயாகிற [illegible]	[illegible]

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் [illegible] மான உடன், ஐய்யோ நாம் [illegible] பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனி [illegible] வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்கு [illegible] னை யென்னகாரணத்தா [illegible]

एवंविद्वान्कर्मणीद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।
कृतेचकर्मणीस्वात्मरूपेणैवप्रपश्यति ॥

[illegible]

[illegible] பிர்மமேநானென்று இப்படி	[illegible]
[illegible] அறிந்த ஞானி	[illegible]
[illegible] இரண்டுகளான புண்ணிய பாபகர்மங்களை	[illegible]
[illegible] தள்ளி	[illegible]
[illegible] ஆத்துமாவையே	[illegible]
[illegible] ஸதாகாலமும்	[illegible]
[illegible] ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பான்	[illegible]

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறவென்றறிந்து [illegible] து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் [illegible] கைதை செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், [illegible] யாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் [illegible] உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று [illegible] செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் [illegible] சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்ட [illegible] யும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயிருக்கிற [illegible]

[illegible]

புண்ணியபாபங்கள் மங்களாகிற அக்கினியினால் எப்ப திக்கப்பட்டதான	[illegible]
இருக்கின்றதாயிருக்கிற [illegible]	[illegible]

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் [illegible] மான உடன், ஐயோ நாம் [illegible] பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனி [illegible] வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

அ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமத்திரம் [illegible] னை யென்னகாரணத்தா லில்லாமற்போகும் [illegible].

एवंविद्वान्कर्मणीद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।

कृतेचकर्मणीस्वात्मरूपेणैवप्रपश्यति ॥

[illegible]

பிரமமேநானென்று இப்படி	[illegible]
அறிந்த ஞானி	[illegible]
இரண்டுகளான புண்ணி பாபகர்மங்களை	[illegible]
தள்ளி	[illegible]
ஆத்துமாவையே	[illegible]
ஸதாகாலமும்	[illegible]
ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பான்	[illegible]

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறதென்றுநினைப் [illegible] து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் [illegible] சைக செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், [illegible] யாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொரூபமாய் [illegible] உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

அ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று [illegible], தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் [illegible], அநாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்ட [illegible] யும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயிருக்கிற [illegible]

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோடே சேர்ந்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்தனியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தே பவவியாதி நிவர்த்திக்கிற மகத்தான ஔஷதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மங்களுடைய ஒற்றுமையால் முக்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவாராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபோது நீங்கள் அதற்கு விரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென்றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஔஷதமாகிறதென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியை கொடுக்குமென்று தாற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியையடைந்தார்களென்பது சித்தசுத்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிர்மஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபேக்ஷியாமலே முத்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதரஉபநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युंपन्थानचेतरः ।

தமேவவித்வாநத்யேதிம்ருத்யும்பந்தாநசேதர: ।

தம் ஏவ அந்தப்பிர்மத்தையே
வித்வாந் அறிந்தஞானி
ம்ருத்யும் ஜனனமரணத்தை
அத்யேதி தாண்டுகிறான்

இதர: ச மோக்ஷத்திற்குப்பிர்மஞானத்தை தவிர வேறு
பந்தா: ஒருவழியும்
ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. எத்தனையோவிதமான ஸ்தூலசூக்ஷ்ம காரணவிசேஷமான ஜீவனை அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று ஜீவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षीणैःक्लेशैर्नजन्मभाक् ॥

ஜ்ஞாத்வாதேவம்பாஶஹாநி:க்ஷீணை:க்லேஶைர்நஜந்மபாக் ॥

தேவம் தெய்வமானபிர்மத்தை
ஜ்ஞாத்வா அறிந்தமாத்திரத்தில்
பாஶஹாநி: நீங்கெட்டசகலபாசங்களுங்கெட்டுப்போம்

க்ஷீணை: க்ஷீணித்துப்போனவைகளான
க்லேஶை: துக்கங்களிருந்தே
ஜந்மபாக் மறுபடி ஜன்மத்தை
ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவனென்று சொன்னது சரி. இப்போ சுகதுக்கமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

देवंमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैववैयत्वान ।

தெவஂமத்வாஹர்ஷசோகௌஜஹாத்யத்ரைவவையத்வான

தையத்வாநு தீரனுஞானி
தேவம் பிர்மமேநாமென்று
மத்வா அறிந்து
ஹர்ஷசோகௌ சகலசுகதுக்கங்களை

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராரப்தகர்ம
தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयनःक्वचित् ।

நைநஂக்ருதாக்ருதெபுண்யபாபெதாபயத:க்வசித்

க்ருதாக்ருதெ பண்ணப்பட்டவைக
ளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாய
மிருக்கிற
புண்யபாபெ பாபபுண்ணியங்களி
ரண்டும்.

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கு
ப்தியான இருவகை ப்பிரயோஜனங்களை சொல்
று பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றால்
ணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் ச
தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறானோ
தன்ராஜ்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லுகி
திரஞானே நானென்று அறிந்ததினாலே மேலான
று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேனோப
றிந்தவன் பிர்மமாகிறான். அப்படி யறியாதவனு
றும்யாதொருவர் தன்னை யறிகிறார்களோ அவர்
ள். மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறார்களென்
எவன் இந்த ஆத்துமாவை யடைகிறானோ அ
அவரை யறிந்தவன் மிருத்தியு முகத்திலிருந்து
ல்லுகிறதென்று காண்பிவிக்கிறார்.

इत्यादिश्रुतयोःबह्व्याःपुराणैस्स्मृतिभिस्सह ।
ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

இத்யாதிச்ருதயோ:பஹ்வ்யா:பௌராணைஸ்ஸ்ம்ருதிபிஸ்ஸஹ
ப்ரஹ்மஜ்ஞானெநர்த்தஹாநிமாநந்தஞ்சாப்யகோஷயந்

இத்யாதிபஹவ: இவைமுதலாய்வெகுவிதங்களாயிருகிற
ஶ்ருதய: உபநிடதங்கள்
புராணானி பதினெண்புராணங்க ளோடும்
ஸ்ம்ருதிபி:ஸஹ பதினென் ஸ்மிருதிகளோடும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞானேந பிர்மஞானத்தில்
அநர்த்தநிவ்ருத்திம் அநர்த்தநிவர்த்தியையும்
ஆநந்தம் ச அபி ஆனந்தாவாப்தியையும்
கோஷயந்தி கோஷிக்கின்றன

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தம் எத்தனை விதமெனில்.

आनन्दस्त्रिविधोब्रह्मानन्दोविद्यासुखंतथा ।
विषयानन्दइत्यादौब्रह्मानन्दोविविच्यते ॥

ஆநந்தஸ்த்ரிவிதோ ப்ரஹ்மாநந்தோ வித்யாஸுகம் ததா ।
விஷயாநந்த இத்யாதௌ ப்ரஹ்மாநந்தோ விவிச்யதே ॥ ௧௧

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமென்றும்
வித்யாஸுகம் வித்தியானந்தமென்றும்
ததா அப்படியே
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
இதி இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாயிருக்கும்
ஆதௌ ஆதியில்
ப்ரஹ்மாநந்த: மூன்றுஅத்தியாயத்தால் பிர்மானந்தமானது
விவிச்யதே பிரித்துச்சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தத்தை யார்யாருக்குச்சொல்லியிருக்கிறாரெனில்.

भृगुःपुत्रःपितुःश्रुत्वावरुणाद्ब्रह्मलक्षणम् ।
अन्नप्राणमनोबुद्धिस्त्यक्त्वानन्दंविजग्मिवान् ॥

ப்ருகு: புத்ர: பிது: ஶ்ருத்வா வருணாத் ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ।
அந்நப்ராணமநோபுத்தீஸ் த்யக்த்வாநந்தம் விஜக்மிவாந் ॥ ௧௨

புத்ர: புத்திரனான
ப்ருகு: பிருகுமகரிஷியானவர்
பிது: பிதாவான
வருணாத் வருணனிடத்திலிருந்து
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
அந்நப்ராணமநோபுத்தீ: அன்னமயப்பிராணமயமனோமயவிஞ்ஞானமயங்களானகோசங்களை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஆநந்தம் ஆனந்தமயகோசத்தில் ஐந்தாவது அவயவமாயும் புச்சஸ்தானமாயுமிருக்கிற பிர்மானந்தத்தை
விஜக்மிவாந் அறிந்தாரென்றது தைத்திரீயஉபநிஷத்தில் பிருகுவல்லியில் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அந்த பிர்மானந்தத்தை என்ன லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

आनन्दादेवभूतानिजायन्तेतेनजीवनम् ।
तेषांलयश्चतत्रातोब्रह्मानन्दोनसंशयः ॥

ஆநந்தா3தே3வபூ4தாநிஜாயந்தேதேநஜீவநம் ।
தேஷாம்லயஶ்சதத்ராதோப்3ரஹ்மாநந்தோ3நஸம்ஶய: ॥ ௧௬

[illegible]பூ4தாநி பூதங்களானவை
ஆநந்தா3தே3வ சுஷுப்தியிலிருக்கிற ஆனந்தத்திலிருந்துதானே
ஜாயந்தே உண்டாகின்றன
தேந அந்த ஆனந்தத்தினாலேயே
ஜீவநம் ஜீவத்திருக்கின்றன
தத்ர அந்தசுஷுப்தியிலிருக்கிறஆனந்தத்திலேயே

தேஷாம் அந்தப்பூதங்களுக்கு
லய: ச லயமுங்காணப்படுகிற[illegible]
அத: ஆகையினாலே
ப்3ரஹ்மாநந்த3: பிர்மானந்தமானது
நஸம்ஶய: சகலப் பிராணிகளுக்கும் அனுபவசித்தமாய் சம்சயமில்லாமலிருக்கிறது

அ-கை. இப்படி தைத்திரீய சுருதியின் பரியாலோசனையினாலும், பி[illegible] [illegible]துக்கு ஆனந்த ரூபத்தைக் காண்பிவித்துச் சாந்தோக்கிய சுருதியின் [illegible] லோசனையாலும், அதையே காண்பிவிப்பதற்கு அந்த ஏழாவது அத்தி[illegible] தில் சனத்குமார நாரதசம்வாதத்திலிருக்கிறபூமா பிர்மரூபமான வாக்கி[illegible] [illegible]எந்த வஸ்துவில் வேறொன்றைப் பாக்கிறானில்லையோ, வேறொன்றைக் கே[illegible] கிறானில்லையோ, அவரே பூமாவென்று சொல்லுகிறதைக் காண்பிவிக்கி[illegible]

भूतोत्पत्तेःपुराभूमात्रिपुटीद्वैतवर्जनात् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपात्रिपुटीप्रलयेहिनो ॥

பூ4தோத்பத்தே: புராபூ4மாத்ரிபுடீத்3வைதவர்ஜநாத் ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபாத்ரிபுடீப்ரளயேஹிநோ ॥ ௧௭

பூ4தோத்பத்தே: ஜகத்துண்டாவதற்கு
புரா முன்னே
த்ரிபுடீத்3வைதவர்ஜநாத் திருபுடியாகிறதுவைதமற்றிருப்பதால்
பூ4மா பூர்ணமானபிர்மமாத்திரமாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறது

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா ஞாத்[illegible] ரூபமாயும் ஞானரூபமாயும் ஞேய ரூபமாயுமிருக்கிற
த்ரிபுடீ திருபுடியானது
ப்ரளயே கற்பாந்தத்தில்
நோ.ஹி இல்லையன்[illegible]

அ-கை. அந்த திருபுடிகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறா[illegible]

विज्ञानमयउत्पन्नोज्ञाताज्ञानंमनोमयः ।
ज्ञेयाश्शब्दादयोनैतत्त्रयमुत्पत्तितःपुरा ॥

விஜ்ஞாநமய உத்வினோ ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநம் மனோமய: ।
ஜ்ஞேயா ஶப்தாதயோ நைதத் த்ரயம் உத்பத்தித: புரா ॥ கரு

உத்பந்ந: பரமாத்துமாவிலுண்டாயிருக்கிற	ஜ்ஞேயா ஞேயங்களெனப்படும்
விஜ்ஞாநமய: விஞானமயனே	ஏதத் இந்த
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறான்	த்ரயம் மூன்றும்
மனோமய: மனோமயனே	உத்பத்தித: சிருஷ்டிக்கு
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்	புரா முன்னே
ஶப்தாதய: சப்தாதிவிஷயங்களே	ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிர்மத்தில், திருபுடியில்லையென்பதை அநுபவமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतःपूर्णएवानुभूयते ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुपूर्णस्सृष्टेःपुरातथा ॥

த்ரயாபாவே து நிர்த்வைத: பூர்ண ஏவானுபூயதே ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு பூர்ணஸ்ஸ்ருஷ்டே: புரா ததா ॥

ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு ஞானியின்சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின் சுஷுப்தி மூற்சைகளிலும்	அநுபூயதே எப்படி அநுபவிக்கப்படுகிறதோ
த்ரயாபாவே து திருபுடியில்லாதிருப்பதால் [கிற	ததா அப்படி.
நிர்த்வைத: துவைதரஹிதராயிருக்	ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கும்
பூர்ண: ஏவ பூர்ணஸ்வரூபந்தானே	புரா முன்னேயும்
	பூர்ண: பூர்ணபிர்மமே ஆன்மாவாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்றுநன்குய் சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிர்மம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमाससुखंनाल्पेसुखंत्रेधाविभेदिनी ।

யோ பூமா ஸ ஸுகம் நால்பே ஸுகம் த்ரேதா விபேதினீ ।

ய: சாந்தோக்கியசப்தமாத்தியாயத்தில் யாதொன்று	ஸுகம் சுகம்
பூமா பூர்ணமாயிருக்கிறதோ	த்ரேதா மூவிதமான
ஸ: அதுவே	விபேதினீ பேதத்தோடே கூடியிருக்கிற

ஸ்வல்ப அற்பமானதிருப்டியில்
ஸுகம் சுகம்
ந இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

सनत्कुमारःप्राहैवंनारदायातिशोकिने ॥

ஸநத்குமாரஃப்ராஹைவம் நாரதாயாதிஶோகிநே । கஎ

ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரரிஷி யானவர்
அதிஶோகிநே அத்தியந்தம்துக்கத்தையடைந்தவரான
நாரதாய நாரதமகாரிஷிக்கு
ஏவம் சொல்லப்போகிற
ப்ராஹ சொன்னாரென்று சுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. ஐயா சர்வஞ்ஞரான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரணமேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदान्शास्त्राणिविविधानिच ।
ज्ञात्वाप्यनात्मवित्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணாந்பஞ்சவேதாந்ஶாஸ்த்ராணிவிவிதாநிச ।
ஜ்ஞாத்வாப்யநாத்மவித்வேந நாரதோதிஶுஶோசஹ । கஅ

நாரதஃ நாரதரானவர்
ஸபுராணாந் பதினெண் புராணங்களோடே
பஞ்சவேதாந் பாரதத்தோடு சேர்ந்த ஐந்து வேதங்களையும்
விவிதாநி நானாவிதங்களான
ஶாஸ்த்ராணி.ச சாஸ்திரங்களையும்
ஜ்ஞாத்வா அபி நன்றாயறிந்திருந்தும்
அநாத்மவித்வேந ஆத்துமவித்தாகாதிருந்ததினாலேயே
அதிஶுஶோசஹ அஞ்ஞானிகளைக் காட்டிலும் அத்தியந்தந் துக்கப்பட்டாரன்றோ

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சகல துக்கமும் போகுமென்பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அதிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापलयमात्रेणशोकिता ।
पश्चात्त्वभ्यासविस्मारभङ्गगर्वैश्चशोकिता ॥

வேதாப்யாஸாத்புராதாபத்ரயமாத்ரேணஶோகிதா ।
பஶ்சாத்த்வப்யாஸவிஸ்மாரபங்ககர்வைஶ்சஶோகிதா । ககூ

வேதாப்யாஸாத் வேத சாஸ்திரங்கள் (கற்கு
புரா முன்னே
தாபத்ரயமாத்ரேண ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகமென்கிற

சோகிதா நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்
வஸ்நாச கற்ற பிற்பாடோவென்றால்
ஸங்க்ராஸவிஹாரஸம்மிவேலீ:அ அப்பியாசம்பண்ணுவதாலும் பண்ணி

னது மறப்பதாலும் சபையில்மேன்மையானவித்துவானால் அவமானப்படுவதாலும் தாழ்ந்த பேர்களைக்கண்டு மமதையுருவதாலும்
சோகிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஞ்ஞான நாரதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்று அந்த வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सोहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्रमाम् ।
इत्युक्तस्सुखमेवास्यपारमित्यभ्यधादृषिः ॥

ஸோஹம்விஅந்ப்ரசோசாமிசோகபாரம்நயாத்ரமாம் ।
இத்யுக்தஸ்ஸுகமேவாஸ்யபாரமித்யப்யதாத்ருஷிஃ ॥ ௨௦

விஅந் ஏ சனத்குமாரா ஏகுரோ
அத்ர இந்த
ஸஃ அஹம் அந்த சம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருகிறநான்
ப்ரசோசாமி மிகவும் துக்கிதனுயிருக்கிறேன்
மாம் என்னை
சோகபாரம் இந்த துக்கசமுத்திரத்திலிருந்து

நய. இதி கரை யேற்றிவையுமென்று
உக்தஃ இப்படி சொல்லப் பட்டமாத்திரத்தில்
ருஷிஃ சனத்குமாரரிஷியானவர்.
அஸ்ய இந்த துக்கத்திற்கு
ஸுகம்ஏவ சுகந்தானே
பாரம் இதி கரையென்று (ஓதினார்
அப்யதாத் சொன்னாரென்று சொல்

அ-கை, விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதை யற்பமென்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமாவெனில்.

सुखंवैषयिकंशोकसहस्रेणावृतत्वतः ।
दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्तिसुखमित्यसौ ॥

ஸுகம்வைஷயிகம்சோகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வதஃ ।
து:கமேவேதிமத்வாஹநால்பேஸ்திஸுகமித்யஸௌ ॥ ௨௧

வைஷயிகம் ஸுகம் விஷயானந்தமானது
சோகஸஹஸ்ரேண ஆயிரந் துக்கத்தோடே
ஆவ்ருதத்வதஃ கூடி இருப்பதால்
அல்பே அற்பமானவிஷயத்தில்
து:கம்ஏவ துக்கமே

இதி இருக்கிறதென்று
மத்வா எண்ணி
அஸௌ இந்த சனத்குமாரரிஷியானவர்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி.இதி இல்லையென்று
ஆஹ சொன்னாரென்று அந்த சுருதியேசொல்லுகிறது

அ-கை. துவைத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்துவைத[illegible] யேயனில்.

ननुद्वैतेसुखंमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।
अस्तिचेदुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுத்வைதே ஸுகம் மாபூத் அத்வைதேபி அஸ்தி நோ ஸுகம் [illegible]

அஸ்தி சேத் உபலப்யேத ததா ச த்ரிபுடீ பவேத் [illegible]

நநு சங்கை
த்வைதே நீர் சொல்லுகிறபடி துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாபூத் இருக்கவேண்டாம்
அத்வைதே அபி அத்துவைதமான ஆத்துமாவிலும்
ஸுகம் சுகம்
நோ அஸ்தி இல்லை

அஸ்தி சேத் [illegible]
உபலப்யேத [illegible]
ததா ச அ[illegible]த்தில்
த்ரிபுடீ [illegible]ருமென்று[illegible]
பவேத் உண்டா[illegible]

அ-கை. அப்படி திருபுடியுண்டானால் அத்துவைதத்தி[illegible] குமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரணமில்லையென[illegible] றார்,

मास्त्वद्वैतेसुखंकिन्तुसुखमद्वैतमेवहि ।

மாஸ்த்வத்வைதே ஸுகம் கிந்து ஸுகமத்வைதமேவ ஹி

அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாஸ்து இருக்கவேண்டாம்
கிந்து பின்னையொவெனில்

அத்வைதம் ஏவ அத்துவைத[illegible]ஸ்துவே
ஸுகம் ஹி ஆ[illegible]

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किंमानमितिचेन्नास्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிம் மானம் இதி சேத் ந அஸ்தி மானாகாங்க்ஷா ஸ்வயம்ப்ரபே [illegible]

மானம் கிம் என்னபிரமாணம்
இதி சேத் என்றுகேட்டால்
ஸ்வயம்ப்ரபே சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற வஸ்துவில்
மானாகாங்க்ஷா யானது
நாஸ்தி தேவையில்லை[illegible]

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் [illegible]

स्वप्रभत्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।
अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌤𑍍𑌵𑍇𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌮𑌾𑌨𑌂𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ॥ ௨௪

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌤𑍍𑌵𑍇 ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில்
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 உன்னுடையவாக்கியமே
𑌮𑌾𑌨𑌂 பிரமாணம்
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 யாதொருகாரணத்தினாலே
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 நீயும்
𑌇𑌦𑌂 இந்த
𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 அத்துவைதத்தை
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 அங்கீகரித்து
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்தஅத்துவைதத்தில்
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகமானது
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 இல்லையென்று
𑌇𑌤𑌿 இப்படி
𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 சொல்லுகிறாயோ அதுவே நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

ச-கை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।
वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्द्वैततःपुरा ॥

𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍈𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑍋𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯𑌦𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌚𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌕𑌿𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ ௨௫

𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 அத்துவைதத்தை
𑌨 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍈𑌮𑌿 அங்கீகரிக்கவில்லை
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 உம்முடையவார்த்தையை
𑌅𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯 ஆக்ஷேபித்து
𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 தூஷித்தேனென்று
𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 சொல்வையேயானால்
𑌤𑌦𑌾 அப்போ
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌤𑌃 சிருஷ்டிக்கு
𑌪𑍁𑌰𑌾 முன்னே
𑌕𑌿𑌂 என்ன
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 இருந்தது
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 சொல்

அ-கை. சிஷியனையே பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।
अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑍁𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌵𑌾𑌕𑍋𑌟𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌿𑌮𑌃 ॥ ௨௬

அத்வைதம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
அந்ய: வா கோடி: அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறொன்று இருந்ததாசொல்
அஹிஜ: இராப்பகலில்லாதசமய மில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைத ... த்திக்ததே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்க யில்லை ...

अद्वैतसिद्धिर्युक्त्यैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोऽप्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவநாநுபூத்யேதிசேத்வத
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோऽப்யந்தரமத்ரநோ

அத்வைதஸித்தி: அத்துவைத சித்தியானது
யுக்த்யா ஏவ யுத்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி சேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா

ஸ-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्न दृष्टान्त इतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துஶோபதே

ந அநுபூதி: அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற

त्वन्मतेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।
अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

த்வந்மதே பவத்வாக்யம் மாநம் யஸ்மாத்பவாநிதம் ।
அத்வைதமப்யுபேத்யாஸ்மிந் ஸுகம் நாஸ்தீதி பாஷதே ॥ ௨௪

[illegible] அத்துவைதப் பிரகாச [illegible]
[illegible] உன்னுடைய வாக்கியமே
[illegible] பிரமாணம்
[illegible] பிரகரணத்திலே
[illegible]
[illegible]
[illegible] அத்துவைதத்தை
அப்யுபேத்ய அங்கீகரித்து
அஸ்மிந் இந்த அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று
இதி இப்படி
பாஷதே சொல்லுகிறாயே யாதலால்
நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று.
[illegible] ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।
वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्द्वैततःपुरा ॥

நாப்யுபைம்யஹமத்வைதம் த்வத்வசோநூத்யதூஷணம் ।
வச்மீதி சேத்ததா ப்ரூஹி கிமாஸீத் த்வைததః புரா ॥ ௨௫

[illegible] நான்
[illegible] அத்துவைதத்தை
[illegible] அங்கீகரிக்கவில்லை
[illegible] உன்னுடைய வார்த்தையை
[illegible] அநுவதித்து
[illegible] தூஷிக்கிறேனென்று
வச்மி இதி சேத் சொல்வையேயானால்
ததா அப்போ
த்வைதத: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
கிம் என்ன
ஆஸீத் இருந்தது
ப்ரூஹி சொல்
[illegible] என்பதை பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।
अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிமத்வைதமுத த்வைதமந்யோ வா கோடிரந்திம: ।
அப்ரஸித்தோ ந த்விதீயோऽநுத்பத்தேஶ்ஶிஷ்யதேऽக்ரிம: ॥ ௨௬

அத்வைதம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
அந்ய: வா கோடி: அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறொன்று இருந்ததா சொல்
அஹோ: இராப்பகலில்லாதசமயமில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து

அப்ரஸித்: அப்பிரசித்தமாகிவிடும்
அநந்தரே: சிருஷ்டிக்கு முன்னே துவைதமானது உண்டாகமையால்
த்விதீய: ந இரண்டாவது பக்ஷமுங்கூடாதுபானைசட்டிஉண்டாகுமுன்னே அவைகளிருந்ததாக சொல்லக்கூடாததுபோலவறி (மே
ஆத்ய: முதலாவதான அத்துவைதஸித்தே மண்போல மீதமாயிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் யுக்தியால் மாத்திரம் ஸித்தித்ததே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்கயில்லையேயெனில்.

अद्वैतसिद्धिर्युक्त्यैवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोऽप्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவநாநுபூத்யேதிசேத்வத ।
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோऽப்யந்தரமத்ரநோ ॥ ௨௭

அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தியானது
யுக்த்யா ஏவ யுத்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி சேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா

ஸத்ருஷ்டாந்தா வா திருஷ்டாந்தத்தோடேகூடியதா
வத சொல்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கோऽபி அந்தர: ந இந்த இரண்டையுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தியில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्निर्दृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நிர்த்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துஶோபதே ।

ந அநுபூதி: அனுபவமில்லாமலும்
நிர்த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற

யுக்தி: து யுக்தியோ வென்றால்
ஶோபதே தலையில்லாதவன் விளங்குவது போலேவிளங்கும்.

அப்படியே கேலி பண்ணவேண்டாம் திருஷ்டாந்த ... த்தி சொல்லுகிறேனெனில்.

सदृष्टांतत्वपक्षेतुदृष्टान्तंवदमेमतम् ॥

ஸத்ருஷ்டாந்தத்வபக்ஷேது த்ருஷ்டாந்தம் வத மே மதம் ॥ ௨௭

ஸத்ருஷ்டாந்தத்வபக்ஷே து திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடியயுக்திசொல்லும் (பட்சத்தில்)	மே மதம் சம்மதமான த்ருஷ்டாந்தம் திருஷ்டாந்தத்தை வத சொல்லு

சங்கைக்காரன் யுக்திசொல்லுகிறான்.

अद्वैतःप्रळयोद्वैतानुपलंभेनसुप्तिवत् ।
इतिचेत्सुप्तिरद्वैतेत्यत्रदृष्टान्तमीरय ॥

அத்வைத: ப்ரளயோ த்வைதாநுபலம்பேந ஸுப்திவத் ।
இதி சேத் ஸுப்திரத்வைதேத்யத்ர த்ருஷ்டாந்தமீரய ॥ ௨௮

த்வைதாநுபலம்பேந த்வைதானுபவமில்லாமையால் அத்வைத: அத்துவைதமான ப்ரளய: துவைதரகிதமாப் பலிக்க ... ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோலவென்று ... சொன்னவனுக்கு பதில்சொல்லுகி ... சாதிக்கிற உனக்குதன் சுஷுப்தியே திருஷ்டாந்தமென்று ... அதற்குமிகவும் பிரத்திபட்சசி ... ருப்பதால்,	அது சித்திக்கும் பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லென்று ... ஸுப்தி: அத்துவைதமென்றாகில் ஸுப்தி: பிரத்தியட்சமான ... பதிவை இதி சேத் திருஷ்டாந்தமாக சொல்வையேயானால் அத்ர இதி இந்தவிஷயத்தில் த்ருஷ்டாந்தம் ஒருதிருஷ்டாந்தம் ஈரய சொல்.

... திருஷ்டாந்தம் பிறருடைய சுஷுப்தியைச் சொல்லுகிறேனெனில்.

दृष्टान्तःपरसुप्तिश्चेदहोतेकौशलंमहत् ।
यस्स्वसुप्तिंनवेत्तचस्यपरसुप्तौतुकाकथा ॥

த்ருஷ்டாந்த: பரஸுப்திஶ்சேதஹோ தே கௌஶலம் மஹத் ।
யஸ்ஸ்வஸுப்திம் ந வேத்த ச ஸ்ய பரஸுப்தௌ து கா கதா ॥ ௩௦

த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது பரஸுப்தி: சேத் பிறருடைய சுஷுப்தியென்று சொல்வையேயானால்	தே உன்னுடைய கௌஶலம் சேஷ்டமானது மஹத் மிகவும்பெரிது

சுஷொ ஆச்சரியம்
யஃ எவன்
ஸுஷுப்தெர்தன்னுடையசுஷுப்தியை
ந.வெத்தி அறியவில்லையோ

சுஸ) இவனுக்கு
பரஸுஷுப்டௌ.த: பிறருடைய சு
ஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்
கா என்ன
கயா பிரசித்தியிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்னதிருஷ்டாந்தத்தை யுக்திபூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुप्तोयथाहमितिचेत्तदा ।
उदाहर्तुस्सुषुप्तेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஸ்சேஷ்டத்வாத்பரஸ்ஸுப்தோயதாஹமிதிசேத்ததா ।
உதாஹர்துஸ்ஸுஷுப்தேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்பலாத்பவேத் ॥ ௬௧

பரஃ அன்னியன்
ஸுப்தஃ தூங்குகிறானென்கை இருக்கத
க்கவன்
நிஸ்சேஷ்டத்வாத் மூச்சு இருந்தும் சே
ஷ்டையில்லாமலிருப்பதால்
யதா எப்படி
அஹம் இதி.செத் நான் தூங்குகிறபோ
து சேஷ்டையின்றியிருந்தேனோ
வென்பாயாகில்

ததா அப்போ
ஸுஷுப்தெஃ சுஷுப்தியை
உதாஹர்த்துஃ உதாகரணம் செய்ய
ப்பட்ட
தெ உனக்கு
ஸ்வப்ரபத்வம் சுயம்பிரகாசத்தன்மை
யானது
பலாத் பலாத்காரமாக
பவேத் உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபுத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினால் சொன்னீரெனில் பிறனுக்கிற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சுஷுப்தியை சொல்லவந்தாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनदृष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।
इदमेवस्वप्रभत्वंयद्भानंसाधनैर्विना ॥

நேந்த்ரியாணி நத்ருஷ்டாந்தஸ்ததாப்யங்கீகரோஷிதாம் ।
இதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யத்பாநம்ஸாதநைர்விநா ॥ ௬௨

இந்த்ரியாணி சுஷுப்தியில் தன்த
ன்காரணத்தில் இந்திரியங்கள். லயி
த்துப்போனதால் யாதொரு இந்தி
ரியங்களுமில்லை

நத்ருஷ்டாந்தஃ அப்பிரசித்தமான அ
ன்னியனுடைய சுஷுப்தியைச்
சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை
ததா அபி அப்படி இருந்தும்

தா அதை	ஸாநம் விளங்குகிறதோ
அங்கீகரோஷி அங்கிகரித்தாயல்லவா	ஏவ அந்த இதுவே
ஸாதனைகளாலும் ஒரு சாதனங்களும்	ஸ்வப்ரகாசத் தன்மை யென்றறி
விநா அன்றியிலே	
ஏக ஒரு வஸ்து	

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டும் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

स्तामद्वैतस्वप्रभत्वेवदसुप्तौसुखंकथम् ।
शृणुदुःखन्तदानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

ஸ்தாமத்வைதஸ்வப்ரபத்வேவதஸுப்தௌஸுகம்கதம் ।
ஶ்ருணுது:கந்ததாநாஸ்திததஸ்தேஶிஷ்யதேஸுகம் ॥ ௩௩

அத்வைதஸ்வப்ரபத்வே அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷுப்தியில் இருப்பதை	ஶ்ருணு அப்போ அதற்குத்தரங்கே (ள்
ஸ்தாம் ஒப்புக்கொண்டேன்	ததா அந்தசுஷுப்தியில்
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியிலே	து:கம் துக்கமானது
ஸுகம் ஆனந்தமானது	ந அஸ்தி இல்லை
கதம் எப்படிஇருக்கிறது	தத: ஆகையினாலே
வத சொல்லு	தே உனக்கு
	ஸுகம் சுகமே
	ஶிஷ்யதே மீதமாகிறது

அ-கை, சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாணமென்னவெனில்.

अन्धस्सन्नप्यनन्धस्स्याद्विद्धोऽविद्धोथरोग्यपि ।
अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वेजनाविदुः ॥

அந்தஸ்ஸந்நப்யநந்தஸ்ஸ்யாத்வித்தோ(அ)வித்தோதரோக்யபி ।
அரோகீதிஶ்ருதி:ப்ராஹதச்சஸர்வேஜநாவிது: ॥ ௩௪

அந்த: ஸந்நபி குருடனாயிருக்கிறவனும்	ரோகீ அபி வியாதிக்காரனும்
அநந்த: ஸ்யாத் குருடனாயிருக்கவில்லை	அரோகீ இதி வியாதிகாரனாக இருக்கவில்லையென்று
அத பிற்பாடு	ஶ்ருதி: சுருதியானது
வித்த: அடிப்பட்டவன்	ப்ராஹ சொல்லுகிறது
அவித்த: அடிப்பட்டவனில்லை	ஸர்வே ஜநா: அப்படியே சகலமானபிராணிகளும்

தஸ்ய அந்தஅனுபவத்தை | விக்ஷ்ம் தினமறிந்திருக்கிறோம்.

அ-கை. சீடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखंलोष्टशिलादिषु ।
द्वयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमंवचः ॥

நது:காபாவமாத்ரேணஸுகம்லோஷ்டஸிலாதிஷு।
த்வயாபாவஸ்யத்ருஷ்டத்வாதிதிசேத்விஷமம்வச: ॥ ருரு

து:காபாவமாத்ரேண சுஷுப்தியில் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம் ஸுகம் சுகமென்று ந சொல்லக்கூடாது லோஷ்டஸிலாதிஷு ஓடுகல்முதலானவைகளில் த்வயாபாவஸ்ய சுகதுக்கங்களிரண்டுமின்மையானது த்ருஷ்டத்வாத் காணப்படுவதால் இதி.சேத் என்றுசொல்வையேயாகில் விஷமம் வச: உன்வார்த்தை வித்தியாசமாயிருக்கிறது

मुखदैन्यविकासाभ्यांपरदुःखसुखोहनम् ।
दैन्याद्यभावतोलोष्टेदुःखाद्यूहोनसंभवेत् ॥

முகதைந்யவிகாஸாப்யாம்பரது:கஸுகோஹநம்।
தைந்யாத்யபாவதோலோஷ்டேது:காத்யூஹோநஸம்பவேத்॥

லோஷ்டே ஓடுமுதலானதில் தைந்யாத்யபாவத: தீனபாவம்முதலானவைகாண்ப்படாமையால் து:காத்யூஹ: துக்கமுதலானவைகளுடைய ஊகமானது ந. ஸம்பவேத் உண்டாகமாட்டாது முகதைந்யவிகாஸாப்யாம் முகத்தினுடைய தீனபாவத்தினாலும் மலர்ச்சியாயிருப்பதாலும் பரது:கஸுகோஹநம் பிறருடைய திலசுகதுக்கங்கள் ஊகிக்கத்தக்கது

அ-கை. இதனாலனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

स्वकीयसुखदुःखेतुनोहनीयेततस्तयोः ।
भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுகது:கேதுநோஹநீயேததஸ்தயோ:।
பாவோவேத்யோநுபூத்யைவததபாவோபிநாந்யத: ॥ ருஎ

ஸ்வகீய தன்னுடையவைகளான ஸுகது:கேது சுகதுக்கங்களோவென்றால் ந ஊஹநீயே ஊகிக்கத்தக்கவைகளன்று தத: ஆகையினாலே

தயோ: அவைகளுடைய
ஸாவ: இருப்பானது
ஸநுபூத்யாவேவ தன்னனுபவத்தி
வெத்யம் அறியத்தக்கது [னலேயே

தத்ஸாவ: ஸுகி அவைகளுடைய அ
பாவமும்
ந:ஸந்த்யத: மற்றொன்றினலறியத்தக்
கதன்று.

அ-கை. ஸுஷுப்தியில் ஸுகமிருக்கிற தென்பதற்கு [illegible]

तथासतिसुषुप्तौचदुःखाभावोनुभूतितः ।
विरोधिदुःखराहित्यात्सुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

ததாஸதிஸுஷுப்தௌசதுஃகாபாவோநுபூதித: ।
விரோதிதுஃகராஹித்யாத்ஸுகம்நிர்விக்நமிஷ்யதாம் ॥ ௯௫

ததாஸதி அப்படியிருந்தாலளவில்
ஸுஷுப்தௌ ச ஸுஷுப்தியிலும்
அநுபூதித: அனுபவத்தினலேயே
து:காபாவ: துக்கத்தின் அபாவமா
னதிருக்கிறது

விரோதிது:கராஹித்யாத் வி[illegible]
தியான துக்கமின்மையால்
ஸுகம் ஸுகமானது
நிர்விக்நம் தடையன்றியில்
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஸுஷுப்தியில் ஸுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய [illegible]
ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் யுக்தியில்லையேயெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।
कुतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचेत्तत्रनोभवेत् ॥

மஹத்தரப்ரயாஸேந ம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் ।
குதஸ்ஸம்பாத்யதேஸுப்தௌஸுகம்சேத்தத்ரநோபவேத் ॥

தத்ர அந்த
ஸுப்தௌ ஸுஷுப்தியில்
ஸுகம் ஸுகமானது
நோ பவேத் சேத் இல்லாதிருக்கும்
பக்ஷத்தில்

மஹத்தரப்ரயாஸேந [illegible]
சத்தினலே
ம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் [illegible]
ன படுக்கைமுதலான [illegible]
குத: யென்னத்திற்காக
ஸம்பாத்யதே சம்பாதிக்கப்[illegible]

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காக பாய் தலையணைகளைத் தேடு[illegible]

दुःखनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।
भवत्वरोगिणस्त्वेतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

துஃகநாஶார்த்தமேவைததிதிசேத்ரோகிணஸ்ததா ।
பவத்வரோகிணஸ்த்வேதத்ஸுகாயைவேதிநிஶ்சிநு ॥ ௯௭

த்வைராஸ்யாத் துக்கம் போகி
றதினிமித்தியமாகவே
ஸததம் இருந்திருக்கிறது
இதிவேத என்றசொல்லையேயாறு
தயா அப்படியே (ல்
ஸாமிணோகியாதிக்காரர்களும் தலைய
ணைமுதலானதால்
அஸாமிணோகியாதியில்லாதவர்களாக

அவந்து ஆகிவிடட்டும்
ஸததம் ஆகையால் பாய் தலை
யணை முதலானசாதனத்தைத் தே
டுகிறது
ஸுகார்த்தம் சுகத்தின்பொருட்டே
இதி என்று
நிஸ்சிந்து நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ ஸுஷுப்தி சுகமானது பாய் தலையணை முதலான சாதன ஜன்யமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हिसाधनजन्यत्वात्सुखंवैषयिकंभवेत् ।
भवत्वेवात्रनिद्रायाःपूर्वंशय्यासनादिजम् ॥
निद्रायान्तुसुखंयत्तज्जन्यतेकेनहेतुना ।

தர்ஹிஸாதநஜந்யத்வாத்ஸுகம்வைஷயிகம்பவேத் ।
பவத்வேவாத்ர நித்ராயா:பூர்வம்ஸய்யாஸநாதிஜம் ॥ சக
நித்ராயாந்துஸுகம்யத்தஜ்ஜந்யதேகேநஹேதுநா ।

தர்ஹி அப்போ
ஸாதநஜந்யத்வாத் ஸுஷுப்திசுகம் இ
ந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களா
ல் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
ஸுகம் சுகமாக
பவேத் பலித்து விடுமே யென்றால்
நித்ராயா: நித்திரைக்கு
பூர்வம் முன்னே
ஸய்யாஸநாதிஜம் படுக்கை முதலான

தி ஜனுண்டான சுகமானது
பவது அத்ர இருக்கட்டும்
து நித்ராயாம் இந்த நித்திரை
யிலே
யத் யாதொரு
ஸுகம் சுகங்காணப்படுகிறதோ
தத் அந்தசுகமானது
கேந ஹேதுநா என்ன ஏதுவினால்
ஜந்யதே உண்டு பண்ணப்படுகிறது
சொல்

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது ஏதெனில்.

सुखाभिमुखधीरादौपश्चान्मज्जेत्परेसुखे ॥
जाग्रद्व्याप्रृतिभिःश्रान्तोविश्रम्याथविरोधिनी ।
अपनीतेस्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषयेसुखम् ॥ சஉ

ஸுகாபிமுகதீராதௌபஸ்சாந்மஜ்ஜேத்பரேஸுகே

ஜாக்ரத்வ்யாப்ருதிபிஃ ஶ்ராந்தோ விஶ்ரம்ய விரோதினீ ।
ஸவநீதே ஸ்வஸ்தசித்தோ(அ)நந்தஸுகம் விஷயே ஸம்வேத் ॥ ௬௩

ஸுப்தௌ சுஷுப்திக்கு ஆரம்பிக்குங் காலத்தில்
ஸாக்ஷிணீ வயீ: சுகத்தை நாடிப் [போனபுத்தி
ஸஞ்ச பிற்பாடு
ஸர மேலான
ஸாமே ஆனந்தத்தில்
நிமஜ்ஜ மூழ்கிப்போகிறது அது எதினாலெனில்
ஜாக்ரத்வ்யாப்ருதிபிஃ ஜக்கிரத்தில்செய்த தொழில்களினாலே
ஶ்ராந்தஃ சிரமத்தையடைந்தவன்
பஶ்சாத் பிறகு
விஶ்ரம்ய சிரமபரிகாரஞ்சற்று நேரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விரோதினீ சுகவிரோதியா யிருக்கிற விஷயவிருத்திக்கு
ஸவநீதே போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த உள்ளளவில்
ஸ்வஸ்தசித்தஃ ஸ்வஸ்தசித்தனாக
விஷயே படுக்கைமுதலான விஷயத்[துள்ள
ஸுகம் சுகத்தை
ஸம்வேத்தி அனுபவிக்கிறான்

ஆ-௬௩. அந்த விஷயசுகத்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானேனெனில்.

आत्माभिमुखधीवृत्तौस्वानन्दःप्रतिबिंबति ।
अनुभूयैनमत्रापित्रिपुट्याश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஸ்வாநந்தஃ ப்ரதிபிம்பதி ।
அநுபூயைநமத்ராபி த்ரிபுட்யா ஶ்ராந்திமாப்நுயாத் ॥ ௬௪

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஆத்துமாவைக் குறித்து உள்ளே திருப்பின புத்திவிருத்தியில் கண்ணாடியில் தன் முகந்தோற்றுவதுபோல
ஸ்வாநந்தஃ தன்னுடைய ஆனந்தமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபலிக்கிறது
ஏநம் இந்த விஷயானந்தத்தை
அநுபூய அனுபவித்து
அத்ர அபி இதிலும்
த்ரிபுட்யா நானென்கிற ஞாதாவும் இது வென்கிற ஞானமும் அனுபவிக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்கிற திருபுடியால் [தை
ஶ்ராந்திம் இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிரமத்
ஆப்நுயாத் அடைந்து விடுகிறான்.

ஆ-௬௪. அதினாலென்ன வாயிற்றெனில்.

तच्छ्रमस्यापनुत्त्यर्थंजीवोधावेत्परात्मनि ।
तेनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्स्वयंभवेत् ॥

தச்ச்ரமஸ்யாபநுத்த்யர்த்தம் ஜீவோ தாவேத் பராத்மநி ।
தேநைக்யம் ப்ராப்ய தத்ரத்யோ ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ஸ்வயம் பவேத் ॥ ௬௫

க்ரமம் அந்த கிரமத்தை
ஸ்வாபாந்த்யம் நிவிர்த்திபண்ணுகிற
நிமித்தியமாக
ஜீவ: ஜீவனானவன்
பராத்மநி பரமாத்மாவில்
யாதிச ஓடுகிறான்
தேந அந்தப்பிரமானந்தத்தோடே
ஐக்யம் ஐக்கியத்தை
ப்ராப்ய அடைந்து
தத: அந்தசுஷுப்தியிலிருந்து
ப்ரஹ்மாநந்த: பிரமானந்தமாக
ஸ்வயம் தானும்
ஸதைவ ஆகிவிடுகிறான் அ[illegible]
மானந்தம்

அ-கை. சொல்லப்பட்ட சுஷுப்தி ஆனந்தத்தில் சகுனிபக்ஷி முதலான வெகுதிருஷ்டாந்தங்களை சுருதி சொல்லுகின்றது.

दृष्टान्ताश्शाकुनिश्श्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेसुप्तचानन्देश्रुतीरिताः ॥

த்ருஷ்டாந்தாஶ்ஶாகுநிஶ்ஶ்யேந:குமாரஶ்சமஹாந்ருப: ।
மஹாப்ராஹ்மணஇத்யேதேஸுப்தாநந்தேஶ்ருதீரிதா: ॥ ௬௬

ஶாகுநி: சகுனியென்றபக்ஷியையும்
ஶ்யேந: பருந்தையும்
குமார: குழந்தையையும்
மஹாந்ருப: மகாராஜாவையும் [யும்
மஹாப்ராஹ்மண: மகாப்பிராமணனை
இத்யேதே இப்படியென்று
த்ருஷ்டாந்தா: இந்ததிருஷ்டாந்தங்கள்
ஸுப்தாநந்தே சுஷுப்திஆனந்தத்தில்
ஶ்ருதீரிதா: சுருதிகளால்சொல்
லப்படுகின்றன.

அ-கை. அதில் சகுனிபக்ஷி திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

शाकुनिस्सूत्रबुद्धस्सन्दिक्षुव्यापृत्यविश्रमम् ।
अनब्ध्वाबन्धनस्थानंहस्तस्तंभाद्युपाश्रयेत् ॥
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रांत्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥

ஶாகுநிஸ்ஸூத்ரபத்தஸ்ஸந்திக்ஷுவ்யாப்ருத்யவிஶ்ரமம் ।
அலப்த்வாபந்தநஸ்தாநம்ஹஸ்தஸ்தம்பாத்யுபாஶ்ரயேத் ॥ ௬௭
ஜீவோபாதிமநஸ்தத்வத்தர்மாதர்மபலாப்தயே ।
ஸ்வப்நேஜாக்ரதிசப்ராந்த்வாக்ஷீணேகர்மணிலீயதே ॥ ௬௮

ஶாகுநி: வல்லூரானது
ஸூத்ரபத்த:ஸந் கயிற்றில் கட்டப்
பட்டுக்கொண்டு
திக்ஷு திக்குவிதிக்குகளிலே
வ்யாப்ருத்ய அலைந்து
விஶ்ரமம் சிரமபரிகாரஸ்தானத்தை
அலப்த்வா அடையாமல் [ஸ்தானமான.
பந்தநஸ்தாநம் தன்னைக்கட்டியிருக்கிற

... தையுபாதியிடத்தை	ஸ்வப்நே சொப்பனத்திலும்
... வந்துஆசரிக்கிறது	ஜாக்ரதி ஜாக்கிறத்திலும்
ததா அதுவே	ஸூக்ஷ்மா சூழன்று
ஜீவோபாதி ஜீவோபாதியான	கர்மணி அந்தப்புண்ணியபாபரூபமான கர்மமானது
மனம் மனதும்	க்ஷீணே க்ஷயித்திருந்துள்ளவிடில்
... புண்ணியபாவத்திலுடைய பலத்தைப் புசிக்கும் பொருட்டு	லீயதே சுஷுப்தியில் லயத்தையடைகிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

க-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்

श्येनोवेगेननीडैकलंपटश्शायितुंव्रजेत् ।
जीवस्सुप्तचैतथाधावेद्ब्रह्मानन्दैकलंपटः ॥

ஶ்யேநோவேகேநநீடைகலம்படஶ்ஶாயிதும்வ்ரஜேத் ।
ஜீவஸ்ஸுப்தயேதயாதாவேத்ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்படஃ ॥ சக

ஶ்யேநஃ பருந்தானது	ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்படஃ பிரமானந்தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடையவனாய்
வேகேந அதிவேகத்தோடே	ஸுப்தயே சுஷுப்தியடையும்பொருட்டு
நீடைகலம்படஃ கூட்டில் சுகமுண்டாகுமென்று கருதி	தாவேத் ஓடுகிறானென்று பிரஸ்நோபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.
ஶாயிதும் படுக்கைக்கு	
வ்ரஜேத் ஓடுகிறதோ	
ததா அப்படி	
ஜீவஃ ஜீவனும்	

க-கை. பாலாகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மூன்று திருஷ்டாந்தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறார்.

अतिबालस्तनंपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।
रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

அதிபாலஸ்தநம்பீத்வாம்ருதுஶய்யாகதோஹஸந் ।
ராகத்வேஷாத்யநுத்பத்தேராநந்தைகஸ்வபாவபாக் ॥ ரு0

அதிபாலஃ அத்தியந்தம்குழந்தையானது	ம்ருதுஶய்யாகதஃ ஹஸந் மிருதுவான படுக்கையில் படுத்து சிரித்துக்கொண்டிருக்குங்காலே
ஸ்தநம் பீத்வா ஸ்தன்னியபானம்பண்ணிப்போட்டு	

ராகத்வேஷாத்யபாவத: ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒன்றுமுண்டாகாமையால் ஸுப்தைகஸாக்ஷீ ஆனந்தமானமுக்கிய ஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்கிறது ஆகையால் ராகத்வேஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்தமிருக்கிறது.

महाराजस्सार्वभौमस्संतृप्तस्सर्वभोगतः ।
मानुषानन्दसीमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥

महाविप्रोब्रह्मवेदीकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।
विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावतिष्ठते ॥

மஹாராஜஸ்ஸார்வபௌமஸ்ஸம்த்ருப்தஸ்ஸர்வபோகத: ।
மானுஷானந்தஸீமானம்ப்ராப்யானந்தைகமூர்த்திபாக் ॥ ௬௧

மஹாவிப்ரோப்ரஹ்மவேதீக்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் ।
வித்யானந்தஸ்யபரமாம்காஷ்டாம்ப்ராப்யாவதிஷ்டதே ॥ ௬௨

ஸார்வபௌம: மஹாராஜ: சக்கிரவர்த்தியான மகாராஜன் ஸர்வபோகத: சகலபோகத்திலும் ஸம்த்ருப்த: திருப்தியடைந்தவனாகி மானுஷானந்தஸீமானம் ப்ராப்ய மனுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கோடியை அடைந்து ஆனந்தைகமூர்த்திபாக் ஆனந்தமானமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கிறான், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திருப்தனா யிருப்பதால் ஆனந்தியென்றறி ப்ரஹ்மவேதீ பிர்மத்தை யறிந்த ஞானியான மஹாவிப்ர: மகா பிராமணன் க்ருதக்ருத்யலக்ஷணாம் பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடித்த லக்ஷணத்தையுடையதாயிருக்கிற வித்யானந்தஸ்ய ஞானானந்தத்தினுடைய பரமாம் முடிவான காஷ்டாம் காஷ்டையென்கிற திசையை ப்ராப்ய அடைந்து அவதிஷ்டதே இருக்கிறான், ஆகையால், சுஷுப்தியிலிருக்கிற மின்னாயால் ஆனந்தமாத்திரமாயிருக்கிறானென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும் உலகத்திலில்லையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानांलोकेसिद्धासुखात्मता ।
उदाहृतानामन्येतुदुःखिनोनसुखात्मकाः ॥

முக்தபுத்தாதிபுத்தானாம்லோகேஸித்தாஸுகாத்மதா ।
உதாஹ்ருதானாமன்யேதுது:கினோநஸுகாத்மகா: ॥ ௬௩

வொகெ உலகத்தில்
ஊ஦ூ ஬ாஂஸாகிபாஂஸாநாம் மூடமா னகுழந்தையும்விஷயஞானத்தோ டே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந் தஅறிவையுடையபிர்மஞானியுமான
ஸஂவொதூகா இம்மூவர்களுக்கே சு கவடிவமான தன்மையானது
ஸிஜா சித்திக்கிருக்கிறது

உஷாஹரகநாம இப்போது சொன்ன மூவர்களுக்கு [ல்
ஸிநெ கா அன்னியர்களோவென்று
உஃஷிகஃ துக்கத்தை யுடையவர்க ளே தவிர
ந ஸஂவொதூகாஃ சுகத்தையுடையவர் கள் அல்லை

அ-கை. அப்படி சுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவஸ்தையில் இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायंब्रह्मानन्दैकतत्परः ।
स्त्रीपरिष्वक्तवद्वेदनबाह्यंनापिचान्तरम् ॥
बाह्यंरथ्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।
तथाजागरणंबाह्यंनाडीस्थस्स्वप्नआन्तरः ॥

குமாராதிவதெவாயம்ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ ।
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத்வேத நபாஹ்யம் நாபிசாந்தரம் ॥ ௫௩
பாஹ்யம்ரத்யாதிகம்வ்ருத்தம்க்ருஹக்ருத்யம்யதாந்தரம் ।
ததாஜாகரணம்பாஹ்யம்நாடீஸ்தஸ்ஸ்வப்நஆந்தரஃ ॥ ௫௪

குமாராதிவத் ஏவ குழந்தைமுதலா னவர்கள் போலவே
ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ பரமானந்த த்தில்முக்கியயுக்தியுத்தானயிருக்கிற
அயம் இந்த ஜீவனானவன்
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத் ஸ்திரீயினாலே தழு வப்பட்டவன்போல
பாஹ்யம் வெளியையும்
ந வேத அறியவில்லை
ஆந்தரம் அபி உள்ளேயும்
ந அறியவில்லை
ரத்யாதிகம் வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தமான

பாஹ்யம் பஹிர்பாகத்தையும்
க்ருஹக்ருத்யம் கிருகத்திலிருக்கிற வே லையாயிருக்கிற
ஆந்தரம் வீட்டுக்காரியத்தையும்
யதா எப்படி அறியவில்லையோ
ததா அப்படி
பாஹ்யம் பஹிர்பாகத்திலிருக்கிற
ஜாகரணம் ஜாக்கிரதவஸ்தையும்
நாடீஸ்தஃ நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
ஆந்தரஃ அந்தரமாயுமிருக்கிற
ஸ்வப்நஃ சொப்பனமும் தெரியாமல் ஜோதிப்பிரகாசத்தினால் விளங்கிக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே சுஷுப்தியில் இதுதுக்கமில்லை யென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

पितापिसुप्तावपितेत्यादौजीवत्ववारणात् ।
सुप्तौब्रह्मैवनोजीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

பிதாபிஸுப்தாவபிதேத்யாதௌஜீவத்வவாரணாத் ।
ஸுப்தௌப்ரஹ்மைவநோஜீவஸ்ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தி அவஸ்தையில் பிதா அபி அத்தியாசத்தால் வந்திருந்த பிதாவென்கிறதும் அபிதா பிதாவாக விருக்கவில்லை இதி ஆதௌ யென்றமுதலானதில் ஜீவத்வவாரணாத் ஜீவத்தன்மையைத் த[illegible]தால்

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியி[illegible] ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமாக[illegible] அஸம்ஸாரித்வ ஸமீக்ஷணாத் தாபோக்தாவென்[illegible] தலானவைகள் கா[illegible] ந ஜீவ: ஜீவனாக விரு[illegible]

ஆ-கை. பிதிருத்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டா[illegible] சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमानोयस्सुखदु:खाकरस्सहि ।
तस्मिन्नपगतेतीर्णस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

பித்ருத்வாத்யபிமாநோயஸ்ஸுகது:காகரஸ்ஸஹி ।
தஸ்மிந்நபகதேதீர்ணஸ்ஸர்வாந்ஶோகாந்பவத்யயம் ॥

பித்ருத்வாத்யபிமாந: பிதாவென்னும் தன்மை முதலானது ய: யாதொன்றுண்டோ ஸ: ஹி அதுவே ஸுகது:காகர: சகலவிதமான சுகதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயிருக்கிறதன்றோ தஸ்மிந் அந்த சம்சாரித்வம்

அபகதே போயிருக்கு[illegible] அயம் இந்த புருஷனான[illegible] ஸர்வாந் சகலமான ஶோகாந் துக்கங்க[illegible] தீர்ண: தாண்டினவனாக பவதி ஆகிற[illegible] ஹதாரண்யத்தி[illegible] பட்டிருக்கிறது

ஆ-கை. நீர் சொன்னசுருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொ[illegible] சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमसावृत: ।
सुखरूपमुपैतीतिब्रूतेह्याथर्वणीश्रुति: ॥

ஸுஷுப்திகாலேஸகலேவிலீநேதமஸாவ்ருத: ।
ஸுகரூபமுபைதீதிப்ரூதேஹ்யாதர்வணீஶ்ருதி: ॥

ஸுஷுப்திகாலே ஸுஷுப்திய வஸ்தா காலத்தில்	ஸுகரூபம் ஆனந்தரூபத்தை
... ஆனந்தமயனும்	உபைதி இதி அடைகிறானென்று
...	அதர்வணீ ச்ருதி: அதர்வணச்ருதி யானது
...	ப்ரூதே ஹி சொல்லுகிறதன்றோ

... நீ சொன்னச்ருதி இருக்கட்டும் சுஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிருந்ததற்கு அநுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समत्राहंनवैकिञ्चिदवेदिषम् ।
इतिसुतेसुखाज्ञानेपरामृशतिचोत्थितः ॥

ஸுகமஸ்வாப்ஸமத்ராஹம்நவைகிஞ்சிதவேதிஷம் ।
இதிஸுப்தேஸுகாஜ்ஞாநேபராம்ருசதிசோத்தித: ॥ ௫௬

அத்ர இந்த இடத்தில்	இதி இப்படி
அஹம் நான்	ஸுப்தே சுஷுப்தியிலிருந்து
ஸுகம் சுகமாக	உத்தித: எழுந்திருந்தவன்
அஸ்வாப்ஸம் தூங்கினேன்	ஸுகாஜ்ஞாநே சுகத்தையும்அஞ்ஞானத்தையும்
கிஞ்சித் அவேதிஷம் சற்றுமறிய வில்லை	பராம்ருசதி ஸ்மரிக்கிறானன்றோ
ந வை யென்று	

அ-கை. அந்த ஸ்மரண்மானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பெலத்தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शोनुभूतेस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।

பராமர்சோநுபூதேஸ்தீத்யாஸீதநுபவஸ்ததா ।

பராமர்ச: ஸ்மரணமானது	ததா அப்போது
அநுபூதே: அனுபவத்திலேயே	அநுபவ: ஆனந்தானுபவமானது
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்றபடியால்	ஆஸீத் இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை லயித்திருப்பதால் அனுபவித்தியானது யெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतोभातिसुखमज्ञानधीस्ततः ॥

சிதாத்மத்வாத்ஸ்வதோபாதிஸுகமஜ்ஞாநதீஸ்தத: ॥ ௫௭

தத: ஆகையால்	மானதால்
சிதாத்மத்வாத் ஆத்மா அறிவுவடிவ	ஸுகம் சுகமென்ன

அஜ்ஞாநயோ: அஞ்ஞானத்தை யறிகிற ஞான மென்ன
ஸூக்ஷ்ம: ஸ்வபாவத்தாலே
ஹாதி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிர்மம் இருக்கிறதென்பதில் பிரமாணமேதினில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।
पठन्त्यतस्स्वप्रकाशंसुखंब्रह्मैवनेतरत् ॥

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தமிதிவாஜஸநேயிந: ।
படந்த்யதஸ்ஸ்வப்ரகாஶம்ஸுகம்ப்ரஹ்மைவநேதரத் ॥ ௯௧

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞனமாயும்
ஆநந்தம் ஆனந்தமாயுமிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
வாஜஸநேயிந: பிரதமசாகைக்காரர்கள் பிரகதாரண்யஉபநிஷத்தில்
படந்தி படித்திருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையால்
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாயும்
ஸுகம் சுகமாயிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரம்மமேதவிர
ந இதரத் அப்படி வேறொரு வஸ்து வில்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மரணையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமெ ன்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களைவிஞ்ஞானம யன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவத்வஞ் சொல்ல வேண்டுமெனில்.

यदज्ञानंतत्रलीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।
तयोर्हिविलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैवहि ॥

யதஜ்ஞாநம்தத்ரலீநௌதௌவிஜ்ஞாநமநோமயௌ ।
தயோர்ஹிவிலயாவஸ்தாநித்ராஜ்ஞாநஞ்சஸைவஹி ॥ ௯௨

யத் ஒன்றுந்தெரியாமையான யாதொரு
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமுண்டோ
தத்ர அந்தஅஞ்ஞானத்தில்
விஜ்ஞாநமநோமயௌ விஞ்ஞான மனோமயர்களான
தௌ அவர்கள்
லீநௌ லயிக்கிறார்கள்
தயோ: அவர்களுடைய
விலயாவஸ்தா ஹி லயிக்கிறதான யாதொரு அவஸ்தையுண்டோ
நித்ரா நித்திரையென்றும்
அஜ்ஞாநம் ச அஞ்ஞானமென்றும்
ஸா ஏவ ஹி அதுவேசொல்லப் படுகிறதன்றோ

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமலி ருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற இவன்

எப்படிசெய்யக்கூடும் தேவன் அமிர்தம் சாப்பிட்டதை இவ்வுலகத்தில் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற நாமதைச்சொல்வது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி இருக்கிறதெனில்.

विलीनघृतवत्पश्चात्स्याद्विज्ञानमयोघनः ।
विलीनावस्थआनन्दमयशब्देनकथ्यते ॥

விலீநக்⁴ருதவத்பஶ்சாத்ஸ்யாத்³விஜ்ஞாநமயோக⁴ந꞉ |
விலீநாவஸ்த²ஆநந்த³மயஶப்³தே³நகத்²யதே || ௬௬ ||

விஜ்ஞாநமய꞉ விஞ்ஞானமயனானவன்
விலீநக்⁴ருதவத் உருக்கின நெய்போல முன்னிருந்தும்
பஶ்சாத் பிற்பாடு
க⁴ந꞉ ஸ்யாத் கெட்டிநெய்போலவாகிறான்
விலீநாவஸ்த²꞉ அந்தவஸ்தையிலிருக்கும்போது
ஆநந்த³மயஶப்³தே³ந ஆனந்தமயனென்கிறபேரால்
கத்²யதே சொல்லப்படுகிறான்

வி-ம். சுஷுப்தியிலும் விஞானமயனுடைய ஸ்வரூபநாசமில்லாமையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற நெய்யானது அஞ்ஞானமென்கிற அக்னிஸம்பந்தத்தால் ஆனந்தமயனென்கிற உருக்குநெய்யென்ற பெயரை அடைந்து அக்காலத்தில் ஸ்வரூபபூதமான பிர்மானந்தமென்கிற முகம் பிரதிபலிப்பதால்அந்தப்பிரதிபலனத்தோடேகூடி ஆனந்தமயனென்கிற பெயரையடைந்து அவனே விஷயமாகிற வாயுசம்பந்தத்தால் விஞ்ஞானமயனென்கிற கெட்டிநெய்யென்று பெயரையடைவதால் பேதமில்லை யாகையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற கெட்டிநெய்யில் பிர்மானந்தமாகிற முகந்தோன்றவில்லையென்றறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆனந்தமயாகாரத்தையடைகிறவிதமெப்படியெனில்.

सुप्तिपूर्वक्षणेबुद्धिवृत्तिर्यासुखबिंबिता ।
सैवतद्बिंबसहितालीनानन्तमयस्ततः ॥

ஸுப்திபூர்வக்ஷணேபு³த்³தி⁴வ்ருத்திர்யாஸுக²பி³ம்பி³தா |
ஸைவதத்³பி³ம்ப³ஸஹிதாலீநாநந்த³மயஸ்தத꞉ || ௬௭ ||

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே சுஷுப்திஉண்டாவதற்குமுந்தினக்ஷணத்தில்
ஸுக²பி³ம்பி³தா சுகப்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிய
யா யாதொரு
பு³த்³தி⁴வ்ருத்தி꞉ புத்தி விருத்தியுண்டோ
ஸா ஏவ அதுவே
தத்³பி³ம்ப³ஸஹிதா அந்தசுகபிம்பத்தோடே
லீநா கூடிலயிருக்கிறது
தத꞉ ஆகையினாலே
ஆநந்த³மய꞉ இவனே அப்போது ஆனந்தமயனாகிறான்.

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலையில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சுகானுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तर्मुखोयआनन्दमयोब्रह्मसुखंतदा ।
भुङ्क्तेचिद्बिंबयुक्ताभिरज्ञानोत्पन्नवृत्तिभिः ॥

அந்தர்முகோயஆநந்தமயோப்ரஹ்மஸுகம்ததா ।
புங்க்தேசித்பிம்பயுக்தாபிரஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபி: ॥ ௯௫

ததா அந்த சுஷுப்தியில் அந்தர்முக: அந்தர் முகனான ய: யாதொரு ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனிருக்கிறானோ சித்பிம்பயுக்தாபி: சித்தினுடைய பிரதிபிம்பத்தோடே கூடினவைகளாயிருக்கிற அஜ்ஞாநோத்பந்நவ்ருத்திபி: அஞ்ஞானத்தினுண்டான விருத்திகளாலே [அவனே ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தத்தை புங்க்தே புசிக்கிறான்.

அ-கை. அப்போ ஜாக்கிரத்தில்போல இந்த சுகத்தை நான் அனுபவிக்கிறேனென்கிற ஞானமெதினாலில்லையெனில்.

अज्ञानवृत्तयस्सूक्ष्माविस्पष्टाबुद्धिवृत्तयः ।
इतिवेदान्तसिद्धान्तपारगा.प्रवदन्तिहि ॥

அஜ்ஞாநவ்ருத்தயஸ்ஸூக்ஷ்மாவிஸ்பஷ்டாபுத்திவ்ருத்தய: ।
இதிவேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா:ப்ரவதந்திஹி ॥ ௯௬

அஜ்ஞாநவ்ருத்தய: அஞ்ஞானவிருத்திகள் ஸூக்ஷ்மா: சூக்ஷுமங்களென்றும் [ள் புத்திவ்ருத்தய: புத்திவிருத்தியானவை விஸ்பஷ்டா: இதி ஸ்தூலங்களாயிருக்கின்றனவென்று வேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா: வேதாந்தத்தினுடைய சித்தாந்தத்தைக்கரைகண்டவர்கள் ப்ரவதந்திஹி சொல்லுகிறார்கள் ஆகையால் ஸ்துலமாகிய புத்திவிருத்தி அச்சமயத்திலில்லாமையாலறியக்கூடவில்லை.

அ-கை. ஆனந்தமயன் பிர்மானந்தத்தை அவித்தியாவிருத்திகளால் புசிக்கிறானென்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

माण्डूक्यतापनीयादिश्रुतिष्वेतदतिस्फुटम् ।
आनन्दमयभोक्तृत्वंब्रह्मानन्देचभोग्यता ॥
एकीभूतस्सुषुप्तस्थः प्रज्ञानघनतांगतः ।
आनन्दमयआनन्दभुक्चेतोमयवृत्तिभिः ॥

மாண்டூக்யதாபநீயாதிஶ்ருதிஷ்வேதச்ச கீர்த்திதம் ।
ஆநந்தபோக்தா தஸ்யைவ ப்ரஹ்மாநந்தே ச போக்யதா ॥ ௬௭
ஏகீபூதஸ் ஸுஷுப்தஸ்த: ப்ரஜ்ஞாநகநதாம் கத: ।
ஆநந்தமய ஆநந்தபுக் சேதோமுகவ்ருத்திக: ॥ ௬௮

மாண்டூக்யதாபநீயாதிஶ்ருதிஷு மாண்டூக்கியம் தாபனீயம் முதலான உபநிஷத்துக்களில் ஆநந்தபோக்த்ருத்வம் ஆனந்தத்தையனுபவிக்கும் போக்த்ருத்வமும் ப்ரஹ்மாநந்தே பிரமானந்தத்தில் போக்யத்வ போக்யத்வமும் இருக்கிறதென்று ஏதச்ச இந்த அர்த்தம் கீர்த்திதம் வெளியாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஸுஷுப்தஸ்த: சுஷுப்தியிலேயிருக்கிறவனும் ஏகீபூத: பிரமானந்தத்தோடே ஒன்றாய்க்கலந்தவனும் ப்ரஜ்ஞாநகநதாம் பிரஞ்ஞானகட்டியாயிருக்குந்தன்மையை கத: அடைந்தவனுமாயிருக்கிற [வை ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன் சேதோமுகவ்ருத்திக: அறிவுமயமான விருத்திகளால் ஆநந்தபுக் ஆனந்தத்தைப் புசிக்கிறவனை ஆகிறான்.

அ-கை. இவனொன்றாய்ப் போகிறானென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

विज्ञानमयमुख्यैर्योरूपैर्युक्तःपुराधुना ।
सलयेनैकतांप्राप्तोबहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யைர்யோ ரூபைர்யுக்த: புராதுநா ।
ஸலயேநைகதாம் ப்ராப்தோ பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் ॥ ௬௯

புரா சுஷுப்திக்குப்போகுமுன்னே விஜ்ஞாநமயமுக்யை: விஞ்ஞானமயன் முதல் அன்னமயன் வரையிலுள்ள ரூபை: ரூபங்களோடே யுக்த: சேர்ந்திருந்தவனாய் ய: யாதொருத்தனிருந்தானோ அதுநா இப்போ ஸ: அவன் லயேந சுஷுப்தியினாலே பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் அனேக அரிசிமாவு ஒன்றாயிருக்கும்போலே ஏகதாம் ஒன்றாயிருக்குந்தன்மை ப்ராப்த: அடைந்தான்.

அ-கை. பிரஞ்ஞானகட்டியென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुराबुद्धिवृत्तयोथघनोभवत् ।
घनत्वंहिमबिन्दूनामुदग्देशेयथातथा ॥

ப்ரஜ்ஞாநாபிதானாஸ்ஸர்வா வ்ருத்தயோயஸ்மிந்நாஸ்வஸு ।
ஸந்த்வம் ஸாக்ஷிணமாநந்தம் நீலேயாதா ததா ॥ ௭௦

உதீச்யே வடதேசத்தில் பள்ளத்திலிருந்த | ப்ரஜ்ஞாநாபி தவிதம் ஞானங்களோடேகூடின
ஹிமக்ஷிலா பனித்துளிகளுடைய | ஸர்வாவ்ருத்தய: பக்திவிருத்திகளானவை
ஸந்த்வம் கட்டியானது (ய | யஸ்மிந் யிற்பாடு
யதா எப்படியோ | ஸந்தி: பிரஞ்ஞானத்தப்பாக
ததா அப்படி | ஸுஷுப்தௌ ஆகிவிடுகின்றன
ஸுஷுப்திக்குப்போகுமுன்

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்தை நிருபிக்கிற சமயத்தில் பிர சங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्धनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।
लौकिकास्तार्किकायावद्दुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தத்கநத்வம்ஸாக்ஷிபாவந்து:காபாவம்ப்ரசக்ஷதே ।
லௌகிகாஸ்தார்க்கிகாயாவத்து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் ॥ ௭௧

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்களும் | தத்கநத்வம் அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான
லௌகிகா: லௌகிகர்களும் | ஸாக்ஷிபாவம் சாக்ஷிபாவத்தை
யாவத் சுஷுப்தியிலெதுவரையிலும் | து:காபாவம் துக்காபாவமென்று
து:கவ்ருத்திவிலோபநாத் துவைதது க்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால் | ப்ரசக்ஷதே சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புஜிக்க சாதனமேதெனில்.

अज्ञानबिंबिताचित्स्यान्मुखमानन्दभोजने ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதாசித்ஸ்யாந்முகமாநந்தபோஜநே ।

அஜ்ஞாநபிம்பிதா அஞ்ஞானத்தால் பிரதிபலித்த | ஆநந்தபோஜநே அந்த ஆனந்தத்தைபுஜிப்பதில்
சித் அறிவான ஆனந்தமயன் | முகம் ஸ்யாத் அறிவான அவசாதனமாயிருக்கிறான்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில் ஆக்கப்படவருவானேனெனில்.

भुक्त्वंब्रह्मसुखंत्यक्त्वाबहिर्यात्यथकर्मणा ॥

புக்தம் ப்ரஹ்மஸுகம் த்யக்த்வா பஹிர்யாதி ஹி கர்மணா ॥ ௱௧௨

புக்தம் புசிக்கப்பட்ட
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
த்யக்த்வா விட்டு
கர்மணா பிராரப்தகர்மத்தால்
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறான்

அ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

कर्मजन्मांतरेभूद्यत्तद्योगाद् बुध्यतेपुनः ।
इतिकैवल्यशाखायांकर्मजोबोधईरितः ॥

கர்மஜந்மாந்தரேபூத்யத்தத்யோகாத்புத்யதேபுந: ।
இதிகைவல்யஶாகாயாம்கர்மஜோபோதஈரித: ॥ ௱௧௩

ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்செய்த
யத் யாதொரு
கர்ம அபூத் கர்மமுண்டோ
தத்யோகாத் அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா(ல்)
புந: மருபடி
புத்யதே இதி விழித்துக்கொள்ளு கிறானென்று
கைவல்யஶாகாயாம் கைவல்யோப நிஷத்தில்
போத: கர்மஜ: ஜாக்கிரமானது கர்மத்தினாலுண்டாகிறதென்று
ஈரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இவனுகவரவில்லை கர்மத்தால் வருகிறானென்பதில் சாக்ஷியே தெனில்.

किंचित्कालंप्रबुद्धस्यब्रह्मानन्दस्यवासना ।
अनुगच्छेद्यतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

கிஞ்சித்காலம்ப்ரபுத்தஸ்யப்ரஹ்மாநந்தஸ்யவாஸநா ।
அநுகச்சேத்யதஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தேநிர்விஷயஸ்ஸுகீ ॥ ௱௧௪

ப்ரபுத்தஸ்ய நித்திரையிலிருந்துவி ழித்தவனுக்கு
கிஞ்சித் காலம் சொற்பகாலம்வரை
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய அவடத்திலனுபவி த்தபிர்மானந்தத்தினுடைய
வாஸநா வாசனையானது
அநுகச்சேத் அனுசரித்து வருகிறது
யத: யாதொருகாரணத்தால்
நிர்விஷய: நிர்விஷயனாய்
ஸுகீ சுகத்தையுடையவனாய்
தூஷ்ணீம் வீணாயிருந்து
ஆஸ்தே தூங்குகிறானோ அதினால் இ வன் தானேவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலோடுவானேனெனில்.

कर्मभिःप्रेरितःपश्चान्नानादुःखानिभावयन् ।
शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषोखिलोजनः ॥

கர்மபி:ப்ரேரித:பஶ்சாந்நாநாது:காநிபாவயந் ।
ஶநைர்விஸ்மரதிப்ரஹ்மாநந்தமேஷோகிலோஜந: ॥ ௭௯

கர்மபி: கர்மங்களாலே
ப்ரேரித: ஏவப்பட்டவனாகி
பஶ்சாத் பிற்பாடு
நாநாது:காநி நானாவிதங்களான துக்கங்களை
பாவயந் பாவித்துக்கொண்டு
ஏஷ: இந்த
அகில: சகலமான
ஜந: ஜீவனும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ஶநை: மெள்ளமெள்ள
விஸ்மரதி மறக்கிறான்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சிலர் பிர்மானந்தமில்லையென்கிறார்களே யெனில்,

प्रागूध्वर्मपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।
ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञोस्मिन्विवदेतकः ॥

ப்ராகூர்த்வமபிநித்ராயா:பக்ஷபாதோதிநேதிநே ।
ப்ரஹ்மாநந்தேந்ருணாந்தேநப்ராஜ்ஞோஸ்மிந்விவதேதக: ॥ ௮௦

நித்ராயா: நித்திரைக்கு
ப்ராக் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
திநேதிநே தினந்தோறும்
ந்ருணாம் பிராணிகளுக்கு
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
பக்ஷபாத: பக்ஷபாதமான பிரீதியானது காணப்படுகிறது (ரும்
தேந அந்தக்காரணத்தால்
அஸ்மிந் இந்தசுஷுப்தியில்
க: எந்த
ப்ராஜ்ஞ: புத்திமான்தான்
விவதேத சுகமில்லையென்று விவாதம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணாயிருப்பதில் பிர்மானந்தம் விளங்கினால் லௌகிகர்களாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தாளாய்விடுவார்களே தவிர—சாப்பாடு நடக்கும்போது உப்பில்லாத ஊட்டுப்பிறையிலெதேஷ்டமாய்ச் சாப்பாடுநடக்கும்போது அனுவசியம்பட்டு டிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணை புகைத்துக்கொள்வது அனுவசியமல்லவா ... லே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूष्णींस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भातिलौकिकाः ।
अलसाश्चरितार्थास्स्युश्शास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥
बाढंब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थस्तावतैवते ।
गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगंभीरंब्रह्मवेत्तिकः ॥

நநு தூஷ்ணீம் ஸ்திதௌ ப்ரஹ்மாத்மா பாதி சேத் பாஸதாம் ஜநா: |
அலஸா: க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யு: ஶாஸ்த்ரேண குருணாத்ர கிம் || என
பாடம் ப்ரஹ்மேதி விதுஷஶ்சேத் காமகா ஏவ தே |
க்ருதக்ருத்யா: ஶாஸ்த்ரேண விநா ஸத்யம் கம்பீரம் ப்ரஹ்ம வேத்தி க: || ௯௰

நநு சங்கை
தூஷ்ணீம் சும்மா
ஸ்திதௌ இருப்பதில்
ப்ரஹ்மாத்மா பிரம்மானந்தமானது
பாதி சேத் விளங்குமேயானால்
ஜநா: லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்
அலஸா: சோம்பல்காரர்களும்
க்ருதக்ருத்யா: கிருதகிருத்தியாளாக
ஸ்யு: ஆய்விடுவார்கள்
ஶாஸ்த்ரேண வேதாந்த சாஸ்த்திரத்தினாலும்
குருணா சற்குருவினாலும்
அத்ர இவ்விடத்தில்
கிம் யென்னபிரயோஜனம்
பாடம் நீசொன்னதை யங்கீகரிக்கிறேன்
ப்ரஹ்மேதி நான்பிரமமென்று
விதுஷ: சேத் அறிந்தார்களாயினால்
காமகா ஏவ ஆசையைவிரும்பியே
தே அவர்கள்
க்ருதக்ருத்யா: கிருதார்த்தர்கள் தானே
ஶாஸ்த்ரேண சற்குருவையும் சற்சாஸ்த்திரத்தையும்
விநா தவிர்த்து
ஸத்யம் மிகவும்
கம்பீரம் ஆழமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம இந்தப்பிரமத்தை
க: யெவன்
வேத்தி அறிவான்

அ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதினாலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தத்துவம் வரவில்லை யெனில்,

जानाम्यहंत्वदुक्तचाद्यकुतोमेनकृतार्थता ।
शृण्वत्रत्वादृशोवृत्तंप्राज्ञंमन्यस्यकस्यचित् ॥
चतुर्वेदविदेदेयमितिशृण्वन्नवोचत ।
वेदाश्चत्वारइत्येवंवेद्मिमेदीयतांधनम् ॥
सङ्ख्यामेवैषजानातिनतुवेदानशेषतः ।
यदितर्हित्वमप्येवंनाशेषंब्रह्मवेत्सिहि ॥

ஜாநாம்யஹம் த்வதுக்தம் சாத்ய குதோ மே ந க்ருதார்த்ததா |
ஶ்ருண்வத்ர த்வாத்ருஶோ வ்ருத்தம் ப்ராஜ்ஞம்மந்யஸ்ய கஸ்யசித் || சது
ர்வேதவிதே தேயமிதி ஶ்ருண்வந்நவோசத |
வேதாஶ்சத்வார இத்யேவம் வேத்மி மே தீயதாம் தநம் || ௯௧

ஸாங்கோபாங்கவேதஜ்ஞாதாபி நைவ வேதார்த்தானசேஷத: ।
யதி ததாபி த்வமப்யேவம் நாசேஷம் ப்ரஹ்ம வேத்ஸி ஹி ॥ ௮௪

ஸ்வோக்த்யா உன்னுடையவார்த்தையினாலே
அத்ய இப்போது
அஹம் நான்
ஜ்ஞாதா பிர்மானந்தனென்றறிந்தேன்
மே எனக்கு
கோஹேது: என்னகாரணத்தால்
க்ருதார்த்ததா கிருதார்த்தத்வம்
ந வாயில்லையென்று கேட்டவனுக்கு பதில் சொல்லுகிறார்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ப்ராஜ்ஞம் ஞானேபிராஞ்ஞனென்று
மந்யஸே எண்ணின
த்வாத்ருச: உன்போலியான
கஸ்யசித் ஒருவனுடைய
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தத்தை
ச்ருணு கேள்
சதுர்வேதவிதே நான்குவேதமும் அறிந்தவன் பொருட்டு
தேயம் இதி தனத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதென்றதை
ச்ருத்வா கேட்டவன்
வேதா: வேதங்கள்
ஸாங்கா: நான் கென்று
ஸர்வம் இப்படி
வேத்மி நான் அறிந்திருக்கிறேன்
மே எனக்கு
தத் பணத்தை
தேயம் கொடுக்கத்தக்கது
இதி என்று
அவாதீத் சொன்னான்
ஏஷ: இவன்
ஸாங்கோபாங்க வேதங்களின் கலைக் கைத்தானே
ஜ்ஞாதா அறிந்தவனாகிறான்
அசேஷத: குறைவற
வேதார்த்தான் வேதார்த்தங்களை
ந அறியவில்லையென்று
யதி இப்படி
ததாபி இருக்கும்போது
த்வமபி நீயும்
ஏவம் இப்படி
அசேஷம் பூரணமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ந வேத்ஸி அறியவில்லையென்று

அ-கை. பிர்மத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்தில் கடாகமளந்தானே தவிர பூரணமாயளக்கவில்லையென்றசொல்போலிருக்கிறதேயெனில்.

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।
अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरएवकः ॥
शब्दानेवपठस्वाहोतेषामर्थञ्चपश्यसि ।
शब्दपाठेर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

अर्थव्याकरणाद् बुद्धेसाक्षात्कारोविशिष्यते ।
स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावद्गुरुमुपास्वभो ॥

அத்³வைதாநந்தே³ மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே |
அஶேஷஞ்சாஶேஷஞ்ச வாத³வாதா³வகாஶ: க்வ || ௪௨

ஶப்³தா³ந்பட²ஸ்யதோ² தேஷாமர்த²ம் பஶ்யஸி |
ஶப்³தா³ர்தே²ऽப்யர்த²போ³த⁴ஸ்தே ஸம்பாத்³ய: ஶிஷ்யதே || ௪௩

அர்த²வ்யாகரணாத்³பு³த்³தே⁴ ஸாக்ஷாத்காரோ விஶிஷ்யதே |
ஸ்யாத்க்ருதார்த²த்வதீ⁴ர்யாவத்தாவத்³கு³ருமுபாஸ்ஸ்வ போ⁴ || ௪௪

அத்³வைதாநந்தே³ தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றாயும் ரசமாயும் ஆனந்தமாயும்
மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே சர்வகாரணமான மாயையும் மாயாகாரியமான பூதபௌதிகமும் அன்றியிலிருக்கிற பிர்மத்தில்
அஶேஷஞ்சாஶேஷஞ்ச வாதா³வகாஶ: அசேஷ முற்றிலுமென்றசொல்லுக்கும் சிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும் இடந்தான்
க்வ எங்கேயிருக்கிறது

அ-கை. பிர்மத்திணிடத்திலும் அசேஷச சேஷத்வமிருக்கிறதென்ற சிஷ்ஷனைக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஶப்³தா³ந் சப்தங்களைத்தானே
பட²ஸி படித்தயா
அதோ² அன்றியில்போனால்
தேஷாம் அவைகளுடைய
அர்த²ம் அர்த்தத்தையும்
பஶ்யஸி பார்த்திருக்கிறபா.
ஶப்³தா³ர்தே² சப்தம் படிக்கவந்திருந்தாலும்
தே உனக்கு
அர்த²போ³த⁴: அவைகளின் அர்த்தஞானம்
ஸம்பாத்³ய: சம்பாதிக்கவேண்டியதாக
ஶிஷ்யதே மீதமிருக்கிறது
வ்யாகரணாத் வியாகரணம் படித்ததால்
அர்த²ஸ்ய ஆத்துமலக்ஷணங்களுக்கு அர்த்தம்
போ³தே⁴ அறியப்பட்டிருந்தாலும்
ஸாக்ஷாத்கார: ஆத்தும சாக்ஷாத்காரமானது
விஶிஷ்யதே அடையவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது
க்ருதார்த²த்வதீ⁴: கிருதகிருத்தியனென்ற ஞானமானது
யாவத் எதுவரையில்
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் அதுவரையிலும்
கு³ரும் குருநாதனை
உபாஸ்ஸ்வ போ⁴ ஏசிஷ்யா நீ உபாசிக்கக்கடவாய்

அ-கை. பிரசங்கத்தை முடித்து பிரகிருதத்தை [illegible]

आस्तामेतद्यत्रयत्रसुखंस्याद्विषयैर्विना ।
तत्सर्वत्रविद्धचेतांब्रह्मानन्दस्यवासनाम् ॥

𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌖𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌚𑍇𑌤𑌾𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍 இந்தப் பிரசங்கம்
𑌆𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 இருக்கட்டும்
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌰 யாதொரு யாதொருவிடத் (தில்
𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌃 விஷயங்கள்
𑌵𑌿𑌨𑌾 அன்றியில்
𑌸𑍁𑌖𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 சுக[illegible]
𑌤𑌤𑍍 அந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 சகலவிடத்தி[illegible]
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 [illegible]
𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌂 வாசனையென்[illegible]
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 அறியக்கடவது.

இ-தி. பூமியில் எந்தந்த விடங்களில் மழையன்றியில் [illegible] தோ அந்தந்த விடங்களில் பூமியிலேயே இருக்கிற ஊற்றினுடை[illegible] றிவது போலவறி.

அ-கை. விஷயானந்தத்தை மறுபடியுங் காண்பிக்கிறா[illegible]

विषयेष्वपिलब्धेषुतदिच्छोपरमेसति ।
अन्तर्मुखमनोवृत्तावानन्दःप्रतिबिंबति ॥

𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌪𑌰𑌮𑍇𑌸𑌤𑌿 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌤𑌿 ।

𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 அபீஷ்டவிஷயங்களான
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 அபி லபித்தகாலத் (வை
தில் அந்தப்புசிப்பால்
𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌪𑌰𑌮𑍇𑌸𑌤𑌿 அதிலுள்ள இ
ச்சையினுடைய ஒழிவானது உண்
டாயிருந்துள்ளளவில்
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 [illegible]
மாக ஆகிறமனோவிருத்தி[illegible]
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ஸ்வரூபசுகமான ஆ[illegible]
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌤𑌿 பி[illegible]
அப்படிக்காணப்படுகிற[illegible]
னது புண்ணியகர்மக்க[illegible]
றவிஷயானந்தமென்[illegible]

அ-கை. ஆனந்தங்களை சங்கிரகத்துச் சொல்லுகிறா[illegible]

ब्रह्मानन्दोवासनाचप्रातिबिंबइतित्रयम् ।
अन्तरेणजगत्यस्मिन्नानन्दोनास्तिकश्चन ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌚𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ।

ஸ்ரீ:

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்த மென்றும்	அந்தரேண தவிர
வாஸநா ச வாசனானந்தமென்றும்	அஸ்மிந் இந்த
ப்ரதிபிம்ப: இதி பிரதிபிம்பானந்த மென்றும்	ஜகதி ஜகத்தில்
	ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரயம் இந்தமூன்றுவிதமானசுகத்தை	கஶ்சந நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அநுபவமன்னியில் கண்மூடி சிலக்ஷணமானந்தானுபவம் பண்ணுகிறது வாசனானந்தம் அபீஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமனோவிர்த்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஐயா ஆதியில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினாலே முன்னுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியானந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னு மிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்துமானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறாக ஆனந்தமின்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்டதென்பதற்குவிரோமாயிருக்கிறதே யெனில். அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்கரண விர்த்திரூபமா யிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிர்மானந்தத்திற்கு வேறாக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிர்மானந்தத்தில் அடக்கியும் உதாசீனாவஸ்தையில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தக்ஷணத்தில் வருகிற வாசனானந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனானந்தமென்று நிச்சயித்து பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்த மென்கிற மூன்றானந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறானந்தமில்லையென்று சொன்னது யாதொரு விரோதமுமில்லையாகையால் விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்தமென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

க்கு முன்னே சொன்ன விஷயானந்தம் சுஷுப்தியானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் நான்கும் சகஜானுபவமாய்க் காணப்படும். பின்னே சொன்னமுக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்துவைதானந்தம் வித்தியானந்தம் இந்த நான்கு ஆனந்தங்களும் ஞானிகளுக்கு சொந்தமாய் அனுபவிக்கப்படும். அது எதினாலென்றால் ஜன்மகாரணமான அஞ்ஞானமும் வாசனையும் அசுத்தவிர்த்தியும் அஞ்ஞானிகளுக்கு இருப்பதாலும் ஞானிகளுக்கு ஞானத்தால் அவைகளின் நாசம் வந்திருப்பதாலும் இப்படி பிரித்தல் சொல்லப்பட்டதென்றறி. ஐயா ஒருபிர்மமே பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாக எப்படிக்கூடுமெனில். ஜகத்காரணமான அஞ்ஞானோபாதியோடே கூடியிருப்பதால் பிர்மம் சிருஷ்டியாதி பந்தங்களுக்கு காரணமாகிறது. இந்தப் பிர்மமே ஞானத்தால் அஞ்ஞானரகிதமாகும்போது முக்திக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் அஞ்ஞானதிசையில் சமாயப்பிர்மமென்றும் ஞானத்திசையில் நிர்மாயப்பிர்மமென்றும் அறிந்துகொள்.

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பவித்துவாசனானந்தத்தையும் விஷயானந்தத்தையுஞ் சொன்னகாரணமேதோவெனில்.

तथाच्चविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।
आनन्दौजनयन्नास्तेब्रह्मानंदस्स्वयंप्रभः ॥

தயாசவிஷயாநந்தோவாஸநாநந்தஇத்யமூ ।
ஆநந்தௌஜநயந்நாஸ்தேப்ரஹ்மாநந்தஸ்ஸ்வயம்ப்ரப: ॥ ௮௮

தயா.ச அப்படி இருந்துள்ளளவில்
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
வாஸநாநந்த: இதி வாசனானந்தமென்றும் சொல்லப்பட்ட
அமூ இந்த
ஆநந்தௌ இரண்டானந்தங்களை
ஸ்வயம்ப்ரப: சுயம்பிரகாசமான
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமானது
ஜநயந் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
ஆஸ்தே இருக்கிறது ஆகையாலிவ்டத்திலந்தஇரண்டு ஆனந்தங்களையுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

ச-கை. இதற்கு சுருதியுக்தி யனுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தத்தையு முடித்து மேலே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्तच्चनुभूतिभ्यःस्वप्रकाशचिदात्मके ।
ब्रह्मानंदेसुप्तिकालेसिद्धेसत्यन्यथाशृणु ॥

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய:ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகே ।
ப்ரஹ்மாநந்தேஸுப்திகாலேஸித்தேஸத்யந்யதாஶ்ருணு ॥ ௮௯

ஶ்ருதியுக்த்யநுபவை: கைவல்யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிருக்கிற பக்ஷபாதயுக்தியாலும் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அனுபவத்தாலும்

ஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மநி சுயம்பிரகாசமான அறிவில்

ப்ரஸ்வாபே பிரமாணங்களானது

ஸுஷுப்திகாலே சுஷுப்தியவஸ்தையில்

விலயமேதி லயித்திருக்கு அன்னவில்

தத்ர மற்ற அவஸ்தைகளிலும்

ஶ்ருணு கேள்

அ-கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुप्तौसविज्ञानमयात्मताम् ।
गत्वास्वप्नंप्रबोधंवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

யஆநந்தமயஸ்ஸுப்தௌஸவிஜ்ஞாநமயாத்மதாம் ।
கத்வாஸ்வப்நம்ப்ரபோதம்வாப்ராப்நோதிஸ்தாநபேதத: ॥ ௧௦

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியவஸ்தையில்

ய: யாதொரு

ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனிருந்தானோ

ஸ: அவனே

விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் அதிலிருந்துவெளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனாயிருத்தலை

கத்வா அடைந்து

ஸ்தாநபேதத: ஸ்தானங்களுடைய பேதங்களால்

ஸ்வப்நம் சொப்பனவஸ்தையையாவது

ப்ரபோதம் வா ஜாக்கிரவஸ்தையையாவது

ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

அ-கை. அவஸ்த்தாத்திரயங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதமேகாரணமென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृदंबुजे ।
आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நேத்ரேஜாகரணம்கண்டேஸ்வப்நஸ்ஸுப்திர்ஹ்ருதம்புஜே ।
ஆபாதமஸ்தகம்தேஹம்வ்யாப்யஜாகர்திசேதந: ॥ ௧௧

நேத்ரே நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்போது

ஜாகரணம் ஜாக்கிரம்

கண்டே கண்டத்திலிருந்தால்

ஸ்வப்ந: சொப்பனமாம்

ஹ்ருதம்புஜே ஹிருதய கமலத்திலிருக்கும்போது

ஸுப்தி: சுஷுப்தியாம்

ஆபாதமஸ்தகம் ஜக்கிரத்தில் கால்முதல்சிரசுவரை

தேஹம் தேகத்தை

வ்யாப்ய வியாபித்து

சேதந: சேதனனாகிய ஜீவன்

ஜாகர்தி ஜீவித்திருக்கிறான்

அ-கை. இதற்குயுக்தி அநுபவமேதெனில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तप्तायःपिण्डवत्ततः ।
अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

தேஹதாதாத்ம்யமாபந்நஸ்தப்தாய:பிண்டவத்தத: ।
அஹம்மநுஷ்யஇத்யேவந்நிஶ்சித்யைவாவதிஷ்டதே ॥ ௯௨ ॥

தப்தாய: பிண்டவத் தீயில்காயவைத்த இரும்புருண்டைபோல் (யத்தை
தேஹதாதாத்ம்யம் தேகத்தில்தாதாத்மி
ஆபந்ந: அடைந்தவனாயிருப்பவன்யு (க்தி
தத: ஆகையால்
அஹம் நான்
மநுஷ்ய: இதி மனிதனென்று
ஏவம் இப்படி
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அவதிஷ்டதே ஏவ இருக்கவே இருக்கிறான் இதுவே அநுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைகிற அவஸ்தைகளெத்தனை விதமெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थात्रयमेत्यसौ ।
सुखदुःखेकर्मकार्येत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதாஸீநஸ்ஸுகீது:கீத்யவஸ்தாத்ரயமேத்யஸௌ ।
ஸுகது:கேகர்மகார்யேத்வௌதாஸீந்யம்ஸ்வபாவத: ॥ ௯௩

உதாஸீந: உதாசினனென்றும்
ஸுகீ து:கீ இதி சுகியென்றும் து க்கியென்றும்
அஸௌ இந்த ஜீவன்
அவஸ்தாத்ரயம் இப்படி மூவித அவஸ் (தைகளை
ஏதி அடைகிறான்
ஸுகது:கே இதில் சுகதுக்கங்களி ரண்டும்
கர்ம கார்யே புண்ணியபா காமங்க ளுடைய பலன்களாம்
ஸ்வபாவத: ஸ்வபாவத்தினாலேஉண் டாகிறது
ஔதாஸீந்யம் தான் உதாசினமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசீனம் எப்போவரும் அதிலிருக்கிற அநுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।
सुखदुःखान्तरालेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥
नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।
औदासीन्येनिजानन्दभावंवक्त्यखिलोजनः ॥

பாஹ்யாபோகாநுகோனாராஜ்யாத்கேவசுகேவஸ்யாதே |
ஸுகதுக்காநாமேஷஹ்யேதத்தூஷ்ணீம்பாவஸ்ததா || ௬௪

நகாபிவிசிந்தேஹைதத்ஸுகமஸ்தீதிப்ருவந் |
ஔதாஸீந்யே நிஜாநந்தபாவம் வக்தி விவேகிந: || ௬௫

பாஹ்யபோகாத் பாஹ்ய விஷயபோகத்தினாலும்
மனோராஜ்யாத் மனோராஜ்யம்செய்வதாலும்
ஸுகதுக்கே சுகதுக்கங்களானவை
ஸ்யாதாம் உண்டாவதாக
இதி சொல்லப்படுகின்றன
ஸுகதுக்காநாமேஷ இப்படிவருகிறசுகதுக்கங்களுடையமதியகாலங்களிலே
தூஷ்ணீம் ஸம்பூதி: தூஷ்ணீபாவமான அவஸ்தை உண்டாகும் (து
மே எனக்கு

காபி விசிந்தா ஒருவிதமானசிந்தையும்
அத்ய இப்போது
ந அஸ்தி இல்லை
ஸுகம் அஹம் சுகமாயிருக்கிறேன்
இதி என்று
ப்ருவந் சொல்லிக்கொண்டு
ஸர்வ: சகலமான
ஜந: ஜீவரும்
ஔதாஸீந்யே உதாசீனவேளையில்
நிஜாநந்தபாவம் நிஜானந்த ஸ்வபாவத்தை
வக்தி சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. உதாசீன வேளையில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிரமானந்தமானால் இதை வாசனானந்தமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।
निजानन्दोनमुख्योयंकिंत्वसौतस्यवासना ॥

அஹமஸ்மீத்யஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வத: |
நிஜாநந்தோநமுக்யோயம்கிந்த்வஸௌதஸ்யவாஸநா || ௬௬

அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
அஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வத: சாமான்ய அகங்காரத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பதால்
அயம் இந்த
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமானது

முக்ய: முக்கியானந்தம்
ந அன்று
கிந்து பின்னையோவென்றால்
அஸௌ இந்த நிஜானந்தமானது
தஸ்ய அந்த முக்கியானந்தத்தின்
வாஸநா வாசனையென்றறி.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

नीरपूरितभाण्डस्यबाह्येशैत्यंनतज्जलम् ।
किन्तुनीरगुणस्तेननीरसत्तानुमीयते ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்யபாஹ்யேஶைத்யம்நதஜ்ஜலம் ।
கிந்துநீரகுணஸ்தேநநீரஸத்தாநுமீயதே ॥ ௧௭ ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்ய ஜலம்பூரித்த பாணையினுடைய
பாஹ்யே வெளியில்காண்கிற
ஶைத்யம் குளிர்ச்சியானது
தத் அந்த
ஜலம் ஜலமாக
ந ஆகாது
கிந்து பின்னையேதென்றால்
நீரகுண: ஜலத்தின் குணமான குளிர்ச்சியே
தேந அதனாலே
நீரஸத்தா ஜலத்திலிருப்பானது
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारोविस्मृतोभ्यासयोगतः ।
तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुमीयते ॥

யாவத்யாவதஹங்காரோவிஸ்ம்ருதோப்யாஸயோகத: ।
தாவத்தாவத்ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர்நிஜாநந்தோऽநுமீயதே ॥ ௧௮

யாவத்யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
அப்யாஸயோகத: பிர்மாப்பியாசயோகத்தால்
அஹங்கார: இந்த தேகத்தில் நானென்கிற அகங்காரம்
விஸ்ம்ருத: மறக்கப்படுகிறதோ
தாவத்தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டே: சூக்ஷ்மமான ஞானத்திருஷ்டியுடையவனுக்கு
நிஜாநந்த: ஸ்வபாவானந்தமானது
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிற்சேஷமாய் நசித்ததற் கடையாள மேதெனில்,

सर्वात्मनाविस्मृतस्सन्सूक्ष्मतांपरमांव्रजेत् ।
अलीनत्वान्ननिद्रैषाततोदेहोपिनोपतेत् ॥

ஸர்வாத்மநாவிஸ்ம்ருதஸ்ஸந்ஸூக்ஷ்மதாம்பராம்வ்ரஜேத் ।
அலீநத்வாந்நநித்ரைஷாததோதேஹோபிநோபதேத் ॥

ஸர்வாத்மநா சர்வவிதத்திலும்
விஸ்ம்ருத: ஸந் அகங்காரம் மறக்கப்பட்டானால்
பராம் புத்தியானது பிரமமாயுள்ள
ஸூக்ஷ்மதாம் சூக்ஷ்மத்தன்மையை
வ்ரஜேத் அடையுமவசரத்தில் புத்தியானது

அலயாத் லயிக்காதபடியினாலே
ஏஷா இந்த ஸ்திதியானது
நித்ரா நித்திரையும்
ந இல்லை
தத: ஆகையினாலே
த்வைதம் அபி இத்வைதமும்
நோதேதி உதிக்கிறதில்லை

அ-கை. இதுபிர்மமானந்த மென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतंभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।
सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நத்வைதம்பாஸதேநாபிநித்ராதத்ராஸ்தியத்ஸுகம் |
ஸப்ரஹ்மாநந்தஇத்யாஹபகவாநர்ஜுநம்ப்ரதி || ௧௦௦

த்வைதம் அபி யாதொரு நிர்விகற்பசமாதி அவஸ்தையில் துவைதமும்
ந பாஸதே விளங்குகிறதில்லை
தத்ர நித்ரா ந அதிலொன்றுந் தெரியாத நித்திரையுமில்லை
யத் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாதொரு
ஸுகம் சுகமானது
அஸ்தி இருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம்
இதி என்று
பகவாந் கிருஷ்ணபகவானவர்
அர்ஜுநம் ப்ரதி அர்ஜுனனைக் குறித்து
ஆஹ சொன்னார்

அ-கை. பக்ஷிபோல இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்துமாவின் அனுபவத்திலிருக்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன வசனங்களை அனுபவத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களையே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद् बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।
आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिञ्चिदपिचिन्तयेत् ॥

ஶநைஶ்ஶநைருபரமேத்புத்த்யாத்ருதிக்ருஹீதயா |
ஆத்மஸம்ஸ்தம்மந:க்ருத்வாநகிஞ்சிதபிசிந்தயேத் || ௧௦௧

ஶநை: ஶநை: விஷயத்திலோடுகிற மனதைமெள்ளமெள்ள
த்ருதிக்ருஹீதயா தைரியத்தால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற
புத்த்யா சூக்ஷுமவிவேகபுத்தியினாலே அம்மனது
உபரமேத் ஒழிவையடைகிறது
மந: அந்தமனதை
ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஆத்துமாவில் ஸ்திரமாக
க்ருத்வா இருக்கும்படி பண்ணி
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
ந சிந்தயேத் சிந்தியாமலிருக்கவேண்டியது.

அ-கை. இந்தயோகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चञ्चलमस्थिरम् ।

ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥

யதோயதோநிஶ்சரதிமநஶ்சஞ்சலமஸ்திரம் ।

ததஸ்ததோநியம்யைததாத்மந்யேவவஶந்நயேத் ॥ ௧௦௨

யதஃ யதஃ யாதொரு யாதொரு விஷயத்திலே
சஞ்சலம் அசைவோடே கூடியும் [ற
அஸ்திரம் உறுதியில்லாமையாயுமிருக்கி
மநஃ மனதானது [தோ
நிஶ்சரதி சலித்துக் கொண்டிருக்கிற

ததஃ ததஃ அந்தந்தவிஷயத்திலிருந்
து ஏதத் இந்த மனதை [து
நியம்ய நிக்கிரகம்பண்ணி
ஆத்மநி ஏவ சாக்ஷியான தன்னிடத்
வஶம் ஸ்வாதீனம் [திலேயே
நயேத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷங் காணப்படு மெனில்.

प्रशान्तमनसंह्येनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ।

उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

ப்ரஶாந்தமநஸம்ஹ்யேநம்யோகிநம்ஸுகமுத்தமம் ।

உபைதிஶாந்தரஜஸம்ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் ॥ ௧௦௩

ப்ரஶாந்தமநஸம் உபசாந்தமானமனதையுடையவனும்
அகல்மஷம் பாபரஹிதனும்
ப்ரஹ்மபூதம் பிர்மஸ்வரூபனும்
ஶாந்தரஜஸம் ரஜோகுண மற்றவனும்
ஏநம் இந்த [மிருக்கிற

யோகிநம் ஞானயோகியை
உத்தமம் மேலான
ஸுகம் நிர்விகற்பசமாதி சுகமானது
உபைதி ஹி தானேவந் தடைகிறதன்றோ.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறாரெனில். கீதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ।

यत्रचैवात्मनात्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति ॥

सुखमात्यन्तिकंयत्तद्बुद्धिग्राह्यमतींद्रियम् ।

वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलतितत्वतः ॥

यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ।

यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥
तंविद्याद्दुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ।

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௦௪
𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௦௫
𑌯𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂𑌲𑌾𑌭𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௦௬
𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 யோகாப் பியாசத்தி
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 தகையப்பட்டிருக்கிறதோ
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 சித்தமானது
𑌯𑌤𑍍𑌰 எந்தவஸ்துவில்
𑌉𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 ஒழிவையடைகிறதோ
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 எந்தவிடத்தில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ஆத்துமாவினாலே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 ஆத்துமாவாகிய தன்னை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 பார்த்துக்கொண்டே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தன்னிடத்தில்
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷத்திருக்கிறானோ
𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 முடிவாயும்
𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 மனம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமாயும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 புத்தியினால் மாத்திரம் கிரகிக்கத்தக்கதாயும்
𑌯𑌤𑍍 யாதொரு
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகமிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍 அதுவே சுகமென்று
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 அறிந்திருக்கிற
𑌅𑌯𑌂 இவன்
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 யாதொருவஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 இருந்தே
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 அந்தத்துவத்தினின்று
𑌨𑌚𑌲𑌤𑌿 சலிக்கிறதில்லையோ
𑌯𑌂 யாதொருலாபத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்தபுருஷன்
𑌤𑌤𑌃 அதைக்காட்டிலும்
𑌅𑌪𑌰𑌂 வேறானஎப்படிப்பட்ட
𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 லாபத்தையும்
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 அதிகமாக
𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 எண்ணமாட்டானோ
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 எந்த வஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ஸ்திரமாயிருக்கிறானோ
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 பெரிதான
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 துக்கத்தினாலும்
𑌨𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 அசைக்க [illegible]
𑌤𑌂 அதையே [illegible]
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 [illegible] துக்கங்களுடைய சையோகத்தை [illegible] விட்டதாயுமிருக்கிற
𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 யோகமென் [illegible] ரையுடையதென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அறியவேண்டியது

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் [illegible]
ப்பயவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेनमा ।

युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥

ஸநிஸ்சயேநயோக்தவ்யோயோகோऽநிர்விண்ணசேதஸா ।
யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம்யோகீவிகதகல்மஷ: ।
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம்ஸுகமஶ்நுதே ॥

அநிர்விண்ணசேதஸா துக்கமன்றியில் லிருக்கிறமனதோடேகூடின	ஆத்மாநம் ஆத்[illegible]
நிஸ்சயேந நிச்சயத்தோடே	யுஞ்ஜந் சே[illegible]
ஸ: அந்த	யோகீ யோகியானவ[illegible]
யோக: யோகமானது	ஸுகேந [illegible]
யோக்தவ்ய: சேர்க்கத்தக்கது	ப்ரஹ்ம பிரம[illegible]
விகதகல்மஷ: சகலபாபங்களு மற்றவ ராயிருக்கிற புருஷன்	ஸம்ஸ்பர்ஶம் [illegible]
ஏவம் இப்படி	அத்யந்தம் மேலான
ஸதா சதாகாலமும்	ஸுகம் சுகத்தை
	அஶ்நுதே அ[illegible] ன் சொல்லியிருக்கிறார்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்[illegible]
ன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்

उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना ।

मनसोनिग्रहस्तद्वद्भवेदपरिखेदतः ॥

உத்ஸேகஉததேர்யத்வத்குஶாக்ரேணைகபிந்துநா ।
மநஸோநிக்ரஹஸ்தத்வத்பவேதபரிகேதத: ॥ காசு

குஶாக்ரேண தர்பை நுனியினாலே	தத்வத் அதுபோல
ஏகபிந்துநா ஒவ்வொருதிவலையாக	அபரிகேதத: [illegible]
உததே: சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத் தைச்சிட்டுக்குருவியானது	[illegible]த்தால் [illegible]
உத்ஸேகம் இரைத்து	மநஸ: மனதி[illegible]
யத்வத் கருடனால் தன்முட்டையைஅ டைந்த கதையெப்படியோ	நிக்ரஹ: நிக்கிர[illegible]
	பவேத் [illegible]

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிறாரென்னில்

बृहद्रथस्यराजर्षेश्शाकायन्योमुनिस्सुखम् ।
प्राहमैत्राख्यशाखायांसमाध्युक्तिपुरस्सरम् ॥
यथानिरिन्धनोवह्निस्स्वयोनावुपशाम्यति ।
तथावृत्तिक्षयाच्चित्तंस्वयोनावुपशाम्यति ॥

ப்ருஹத்ரதஸ்ய ராஜர்ஷேஶ்ஶாகாயந்யோ முநிஸ்ஸுகம் ।
ப்ராஹ மைத்ராக்யஶாகாயாம் ஸமாத்யுக்திபுரஸ்ஸரம் ॥ ௧௬
யதா நிரிந்தநோ வஹ்நிஸ்ஸ்வயோநாவுபஶாம்யதி ।
ததா வ்ருத்திக்ஷயாச்சித்தம் ஸ்வயோநாவுபஶாம்யதி ॥ ௧௭

ப்ருஹத்ரதஸ்ய பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜர்ஷேঃ ராஜரிஷிக்கு
ஶாகாயந்யঃ சாகாயன்னியரென்ற
முநிঃ முனியானவர்
ஸமாத்யுக்திபுரஸ்ஸரம் சமாதியை யில் சொல்லப்படுகிறபரம்பராவாக்கியங்களுடைய
ஸுகம் சுகத்தை
மைத்ராக்யஶாகாயாம் மைத்திராயணி சாகையில்
ப்ராஹ சொன்னார்
நிரிந்தந: [illegible]
வஹ்நி: [illegible]
ஸ்வயோநௌ [illegible]
யதா [illegible]
உபஶாம்யதி [illegible]
ததா [illegible]
வ்ருத்திக்ஷயாத் [illegible]
சித்தம் [illegible]
ஸ்வயோநௌ [illegible]
உபஶாம்யதி [illegible]

அ-கை. அதிலென்ன விசேஷமாயிருக்குமெனில்.

स्वयोनावुपशान्तस्यमनसस्सत्यकामिनः ।
इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

ஸ்வயோநாவுபஶாந்தஸ்ய மநஸஸ்ஸத்யகாமிந: ।
இந்த்ரியார்த்தவிமூடஸ்யாந்ருதா: கர்மவஶாநுகா: ॥ ௧௮

ஸ்வயோநௌ தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்வரூபத்தில்
உபஶாந்தஸ்ய லயித்ததாயும்
ஸத்யகாமிந: அழியாத ஆனந்தத்தை யிச்சித்திருக்கிற
இந்த்ரியார்த்தவிமூடஸ்ய [illegible]
மநஸ: மனதிற்கு
கர்மவஶாநுகா: [illegible]

அநந்தராஃ ஜலத்திலெழுதின எழுத் | துப்போல போ... டுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசாந்தியால் ஜகத்துப் போய்விட் ... று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரண ... யென்றால் நீ சொன்னபடி கிரமசிருஷ்டியால் அப்படியானதுமா ... ம் ஜகத்திற்குக் காரணம் சித்தந்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயோ ... ன்னையறியாத அஞ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்று ... லிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் ... மில்லாத சுஷுப்தியில் சகலரும் சுகிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்ர ... ங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தசோதன ... ம்பவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

சித்தமேவஹிஸம்ஸாரஸ்தத்ப்ரயத்நேநஶோதயேத் ।

சித்தமேவ புருஷனுக்குத்தன் சித்த த்தானே | தத் அந்தசித்தத்தை
ஸம்ஸாரஃஹி சகலவிதமான சம்சாரம ன்றோ | ப்ரயத்நேந மெய்வருத்தத்தால்
| ஶோதயேத் சோதிக்கவேண்... டியது

அ-கை. எப்படி சித்தமோ அப்படிப் புருஷனுகுவனென்பதில் ... ரோதெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योगुह्यमेतत्सनातनम् ॥

யச்சித்தஸ்தந்மயோமர்த்யோகுஹ்யமேதத்ஸநாதநம் ॥ ௧௧௬

மர்த்யஃ புருஷனானவன் | ஏதத் இதுவே
யச்சித்தஃ யாதொருவிஷயத்தில் சித்த த்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ | ஸநாதநம் அநாதிசித்தமான
தந்மயஃ அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான் | குஹ்யம் ரகஸியமென்று ச... ல்லுகிறது

அ-கை. அநாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித ... கள் சித்தசோதனையால் எப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्मशुभाशुभम् ।

प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥

சித்தஸ்யஹிப்ரஸாதேநஹந்திகர்மஶுபாஶுபம் ।

ப்ரஸந்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வாஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே ॥ ௧௧௭

விதஸ்ய விவேகியானவன்சித்தத்தினு
டைய
ப்ரஸாதேந பிரசாதத்தினாலேயே
ஸம்ஸாரஹாபுண்ணியபாப ஸ்வரூப
கர்ம கர்மத்தை (மான
ஹந்தி ஹரி கொல்லுகிறானன்றோ

ப்ரஸந்நாத்மா ஆத்மாவில் பிரசன்
னமான சித்தத்தையுடையவனும்
சாக்ஷியாகிய தன்னிடத்தில்
ஸ்தித்வா இருந்தவனாய்
அக்ஷயம் அழியாத
ஸுகம் ஆனந்தத்தை
ஸமச்நுதே அடைகிறான்

அ-கை. ஆத்துமாவில் சித்தத்தை எதுபோல் வைக்கவேண்டியதெனில்.

समासक्तंयथाचित्तंजन्तोर्विषयगोचरे।
यद्येवंब्रह्मणिस्यात्तत्कोनमुच्येतबन्धनात् ॥

ஸமாஸக்தம்யதாசித்தம்ஜந்தோர்விஷயகோசரே ।
யத்யேவம்ப்ரஹ்மணிஸ்யாத்தத்கோநமுச்யேதபந்தநாத் ॥ ௧௧௬

ஜந்தோஃ சகலஜந்துகளுக்கும்
விஷயகோசரே சப்தாதி விஷயங்க
ளில்
சித்தம் யாதொருசித்தமானது
யதா எப்படிப்பரவசமாய்
ஸமாஸக்தம் ஆசையுடன் அழுந்தியிரு
க்கிறதோ

தத் அப்படிக்குச் சித்தமானது
ஏவம் இவ்விதமாகவிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ஸ்யாத் யதி அழுந்தியிருக்குமானல்
கஃ எவன்தான்
பந்தநாத் பந்தத்தினின்றும்
ந முச்யேத விடுபடமாட்டான்

அ-கை. மனது எத்தனை விதமெனில்.

मनोहिद्विविधंप्रोक्तंशुद्धंचाशुद्धमेवच ।
आशुद्धंकामसंपर्काच्छुद्धंकामविवर्जितम् ॥
मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः ।
बन्धायविषयासक्तंमुक्त्यैनिर्विषयंस्मृतम् ॥

மநோஹித்விவிதம்ப்ரோக்தம்ஶுத்தம்சாஶுத்தமேவச ।
அஶுத்தம்காமஸம்பர்காச்சுத்தம்காமவிவர்ஜிதம் ॥ ௧௧௭
மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோஃ ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம்முக்த்யைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௧௮

மநஃ மனதானது
ஶுத்தம்.ச சுத்தமென்றும்

அஶுத்தம்.ச அசுத்தமென்றும்
த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக

ப்ரோக்தோ ஹி சொல்லப்படுகிறதன்றோ	ததஸ்ஸ மனத்தானது
காம்யமாநைர்விஷயை: ஆசைகளுடையசம்பந்தத்தால்	காரணம் காரணமாயிருக்கிறது
ஸம்ஸார: அசுத்தமாகிறது	விஷயாஸக்தம் விஷயத்தில் ஆசையையுடையதானால்
காமவிவர்ஜிதம் ஆசையன்றியிலேயேயிருந்ததானால்	பந்தாய பந்தத்தின் பொருட்டாகிறது
சுத்தம் சுத்தமாக ஆகிறது	நிர்விஷயம் விஷயஆசையை விட்டிருந்ததேயானால்
மனுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு	முக்த்யை மோக்ஷத்தின் பொருட்டாகிறதென்று
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களில்	ஶ்ருதௌ சுருதியால் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. சமாதியினால் சுகம் வருமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ।
नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदन्तःकरणेनगृह्यते ॥ [௬௬

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்யசேதஸோநிவேஶிதஸ்யாத்மநியத்ஸுகம்பவேத் ।
நஶக்யதேவர்ணயிதும்கிராததாஸ்வயம்ததந்த:கரணேநக்ருஹ்யதே ॥

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய ஜீவப்பிரம்மைக்கியமான அகண்டாகார சமாதியினால் கழுவப்பட்டிருக்கிற ராஜஸ தாமஸங்களாகிற மலங்களையுடையதாயும்	டாகிறதோ
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்	கிரா அதைவாக்கினால்
நிவேஶிதஸ்ய வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற	வர்ணயிதும் வர்ணிக்க
சேதஸ: மனதிற்கு	நஶக்யதே ஆதிசேஷனாலும் முடியாது
யத் யாதொரு	ததா அப்போதாணப்படுகிற
ஸுகம் பவேத் நிர்விகற்பசுக முண்	தத் அந்தசுகமானது
	ஸ்வயம் தானாயிருக்கிற
	அந்த:கரணேந அந்தக்கரணத்தினால் உண்டான ஞானத்தால் மாத்திரம்
	க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இக்காலத்தி லவ்விதசமாதி செய்யும்படியான சமாதி அங்கங்கள் யோகங்களொன்று மில்லாமையால் எப்படிக் கூடுமெனில்.

यद्यप्यसौचिरंकालंसमाधिर्दुर्लभोनृणाम् ।
तथापिक्षणिकोब्रह्मानन्दोनिश्चाययत्यसौ ॥

யத்யப்யஸௌசிரம்காலம்ஸமாதிர்துர்லபோந்ருணாம் ।
ததாபிக்ஷணிகோப்ரஹ்மாநந்தோநிஶ்சாயயத்யஸௌ ॥ ௬௬௬

ஊ. சுவி. நீசொல்லுகிற படியானு
ஆம் | உக்ஷீஹ் ஆனபடியால்
க்ஷண இந்த | தயா அப்படியிருந்தபோதிலும்
வை சமாதியானது | க்ஷணிகஃ க்ஷணிகசமாதியால்
மனிதர்களுக்கு [து | அவள இந்த
விரகாலம் வரையிருப்ப | ப்ரஹ்மாநஃ பிர்மானந்தமானது
| நிஸ்ரயகி நிச்சயம் பண்ணகூடும்

அ-கை. சிலபேர்களிந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறார்களேயெனில்.

श्रद्धालुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वथा ।

निश्चितेतुसकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

ஶ்ரத்தாலுர்வ்யஸநீயோத்ர நிஶ்சிநோத்யேவஸர்வதா ।

நிஶ்சிதேதுஸக்ருத்தஸ்மிந் விஶ்வஸித்யந்யதாப்யயம் ॥ கஉ௦

ஶ்ரத்தாலு நம்பிக்கைவடிவமானசிர
த்தையையுடையவனும் | தஸ்மிந் அந்தப்பிர்மாத்மபுத்தியான
அத்ர இந்தசமாதியில் | நிஶ்சிதே ஸதி நிச்சயம்பண்ணப்பட்
வ்யஸநீயஃ அக்கரையுள்ளவனுமிரு | டிருந்துள்ளளவில்
க்கிறபுருஷன் | அந்யதா அபி மற்றசமாதி இல்லாதகா
ஸர்வதா சதாகாலமும் | லங்களிலும்
நிஶ்சிநோதி ஏவ நிச்சயித்தே இருப்ப | அயம் இந்தபுருஷன் (யிருப்பான்
ஸக்ருத் ஒருதடவை (ன் | விஶ்வஸிதி நம்பிக்கையோடேயேகூடி

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசீனவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकालेप्यानन्दवासनाम् ।

उपेक्ष्यमुख्यमानन्दंभावयत्येवतत्परः ॥

தாத்ருக்புமாநுதாஸீநகாலேப்யாநந்தவாஸநாம் ।

உபேக்ஷ்யமுக்யமாநந்தம் பாவயத்யேவதத்பரஃ ॥ கஉக

தாத்ருக் புமாந் சமாதிசுகத்தை யனு
பவிக்க அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன் | உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
உதாஸீநகாலே அபி உதாசீனவஸ் | தத்பரஃ முக்கியானந்தத்திலுத்யுக்த
த்தையிலும் | னாயிருந்து
ஆநந்தவாஸநாம் ஆனந்தவாசனையா | முக்யம் சமாதி
ன நிஜானந்தத்தை | ஆநந்தம் ஆனந்தத்தை [இருப்பான்
| பாவயதி. ஏவ பாவித்துக்கொண்டே

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீ நாரீவ்யக்ராபி க்ருஹகர்மணி ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்த: பரஸங்கரஸாயநம் ॥ ௧௨௨

பரவ்யஸநிநீ பரபுருஷனிடத்திலெண்ண முள்ளவளான
நாரீ ஸ்திரீயானவள்
க்ருஹகர்மணி வீட்டுக் காரியத்தில்
வ்யக்ராபி சாவதானமா யிருந்தாலும்
தத் ஏவ அந்த
பரஸங்கரஸாயநம் பரபுருஷனுடைய ஆலிங்கனாதிகளால் உண்டாயிருக்கிற நூதன சுகரசத்தையே
அந்த: உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி பானம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பாள்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தாஷ்டாந்தத்தில் சேர்க்கிறார்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरोविश्रान्तिमागतः ।
तदेवास्वादयत्यन्तर्बहिर्व्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राबल्येप्यानन्दास्वादवांछया ।
तिरस्कृत्याखिलाक्षाणितच्चिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

ஏவம் தத்வே பரே ஸுத்தே தீரோ விஸ்ராந்திமாகத: ।
ததேவாஸ்வாதயத்யந்தர் பஹிர் வ்யவஹரந்நபி ॥ ௧௨௩
தீரத்வமக்ஷப்ராபல்யேப்யாநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா ।
திரஸ்க்ருத்யாகிலாக்ஷாணி தச்சிந்தாயாம் ப்ரவர்த்தநம் ॥ ௧௨௪

ஏவம் இப்படி
ஸுத்தே பரிசுத்தமாயிருக்கிற
பரே தத்வே பரமாத்துமவஸ்துவில்
விஸ்ராந்திம் சிரமபரிகாரத்தை
ஆகத: அடைந்தவனாயிருக்கிற
தீர: தீரனானஞானி
பஹி: வெளியிலே
வ்யவஹரந் அபி விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
தத் ஏவ அந்த ஆனந்தானுபவத்தைத்தானே
அந்த: உள்ளே
ஆஸ்வாதயதி ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பன் தீரத்வமாவதென்றால்
அக்ஷப்ராபல்யே அபி விஷயங்களை விழுத்துப்போகிற இந்திரியங்களுடைய பிராபல்யமிருந்தாலும் சாப்பிட உட்கார்ந்தவனை கையைப்பற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்சையுள்ளவன் போல
ஆநந்தாஸ்வாதவாஞ்சயா இந்தப் பிரமானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டுமென்கிறவாஞ்சையினாலே திருஷ்டாந்தத்தில் இவன்கையைப்பற்றி வி

...த்தப்பெயர்களையெல்லாமெப்ப ...தள்ளிப்போட்டு நிர்ணைப்புஜிப் பதபோஜுமிவன் ...களையிந்திரியங்களையும் ...திரஸ்காரம்பண்ணி

தஜ்ஞானாம அந்த ஸ்வரூப சிந்தனை யிலேயே
வ்யவஸ்ரம பிரவர்த்தித் திருப்பது தான்
தீரத்வம் தீரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியை அடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारंमुक्त्वास्तेविश्रमंगतः ।
संसारव्यापृतित्यागेतादृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

பாரவாஹீசிரோபாரம்முக்த்வாஸ்தேவிச்ரமங்கத꞉ ।
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகேதாத்ருக்புத்திஸ்துவிச்ரம꞉ ॥ ௧௨௫

பாரவாஹீ சுமைதூக்குகிறவன்
சிரோபாரம் தலையிலிருக்கிற சுமை
முக்த்வா போட்டு (யை
விச்ரமம் சிரமபரிகாரத்தையெப்படி
கத꞉ அடைந்து
ஆஸ்தே இருப்பானோ
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகே அப்படி- சரீராதி சம்சாரங்களுடைய வியாபாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவதில்
தாத்ருக்புத்தி꞉ து அப்போப்பட்ட புத்தியுண்டாவதே
விச்ரம꞉ சிரமபரிகாரமென்று சொல்லப்பட்டதென்றறி

அ-கை. பரமவிச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமேதெனில்.

विश्रान्तिपरमांप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।
सुखदुःखदशायाञ्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விச்ராந்திம்பரமாம்ப்ராப்தஸ்த்வௌதாஸீன்யேயதாததா ।
ஸுகது꞉கதசாயாஞ்சததானந்தைகதத்பர꞉ ॥ ௧௨௬

பரமாம் மேலான
விச்ராந்திம் விச்சிராந்தியை
ப்ராப்த꞉ அடைந்தபுருஷன்
ஔதாஸீன்யே உதாசினவேளையில்
யதா எப்படி
ததா ஆனந்தமாயிருந்தானோஅப்படி
ஸுகது꞉கதசாயாம் சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான காலத்திலும்
ததானந்தைகதத்பர꞉ அந்த சுகதுக்கங்களைப்புகளைபரித்தியாகம் பண்ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்தத்திலேயேயெண்ணமுள்ளவனா யிருப்பன்

அ-கை. அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம் வருங்காலையில் இவனுக்கெப்படித் தோன்றுமெனில்.

अग्निप्रवेशहेतौधीरश्रृङ्गारेयादृशीतथा ।
धीरस्योदेतिविषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ தீ: ஶ்ருங்காரே யாத்ருஶீ ததா ।
தீரஸ்யோதேதி விஷயே(அ)நுஸந்தாநவிரோதிநி ॥ ௧௨௭

அக்நிப்ரவேஶஹேதௌ பர்த்தாவுடன் அக்னியில்பிரவேசிக்க எத்தனப்படும்வேளையில்
ஶ்ருங்காரே அலங்காரத்தில்
யாத்ருஶீ எப்படியவள்
தீ: புத்திவெறுக்குமோ
ததா அப்படி
தீரஸ்ய திரனுனஞானிக்கு
அநுஸந்தாநவிரோதிநி அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமாய் வருகிற
விஷயே விஷயானந்தத்திலும்
உதேதி வெறுக்கும்படியான புத்தி யுண்டாகிறது

அ-கை. அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமன்றியிலிருக்கிற பிராரப்த போகம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखेबुद्धिःस्वानन्देचगमागमौ ।
कुर्वन्त्यास्तेक्रमादेषाकाकाक्षिवादितस्ततः ॥

அவிரோதிஸுகே புத்தி: ஸ்வாநந்தே ச கமாகமௌ ।
குர்வந்த்யாஸ்தே க்ரமாதேஷா காகாக்ஷிவதிதஸ்தத: ॥ ௧௨௮

அவிரோதிஸுகே அனுசந்தானத்திற்குவிரோதமில்லாமல் வருகிற விஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸ்வாநந்தே ச தன்னுடைய ஆனந்தத்
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்களை
குர்வந்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
ஏஷா இந்த ஞானியின்
புத்தி: புத்தியானது
காகாக்ஷிவத் காக்கையினுடைய கண்
க்ரமாத் கிரமமாக
இதஸ்தத: இவிடத்திலுமவிடத்திலும்
ஆஸ்தே போக்குவரத்தாகவே இருக்கும் இரண்டானந்தத்திலும் ஒன்றையும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது

அ-கை. காக்கைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकैवदृष्टिःकाकस्यवामदक्षिणनेत्रयोः ।
यात्यायात्येवमानंदद्वयेतत्त्वविदोमतिः ॥

ஏகைவ த்ருஷ்டி: காகஸ்ய வாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: ।
யாத்யாயாத்யேவமாநந்தத்வயே தத்த்வவிதோ மதி: ॥ ௧௨௯

காகஸ்ய காக்கைக்கு
ஏகா ஒருபத்தாகக்கிரகிக்கிற

த்ருஷ்டிர்வா திருஷ்டிதானே
வாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: இடதுநேத்திரத்திலும் வலதுநேத்திரத்திலும்
யாதி போகிறதும்
ஆயாதி வருகிறதுமாயிருப்பதுபோல
ஏவம் இப்படி

தத்த்வவித: தத்துவஞானியினுடைய
தீ: புத்தியும்
ஆநந்தத்வயே பிர்மானந்தத்திலும் விஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தாயிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிர்மமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெ
ப்படியொன்று சேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமா
யிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்து
போகுமே எப்படி யிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुञ्जानोविषयानन्दंब्रह्मानन्दञ्चतत्त्ववित् ।
द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदिकौ ॥

புஞ்ஜாநோவிஷயாநந்தம்ப்ரஹ்மாநந்தஞ்சதத்த்வவித் ।
த்விபாஷாபிஜ்ஞவத்வித்யாதுபௌலௌகிகவைதிகௌ ॥ ௧௩௦

விஷயாநந்தம் விஷயானந்தத்தையும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் ச அதற்கெதிர் முறையான பிர்மானந்தத்தையும்
புஞ்ஜாந: புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற
தத்த்வவித் தத்துவஞானி

த்விபாஷாபிஜ்ஞவத் இரண்டுபாஷை[illegible] தெரிந்தவன்போல்
லௌகிகவைதிகௌ லோகசம்பந்தமா[illegible] யும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்
உபௌ இரண்டானந்தங்களையும்
வித்யாத் அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் [illegible]
யானந்தமாயிருப்பானெனில்.

दु:खप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वंयतोद्विदृक् ।
गङ्गामग्नार्धकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

து:கப்ராப்தௌநசோத்வேகோயதாபூர்வம்யதோத்விதிருக் ।
கங்காமக்நார்தகாயஸ்யபும்ஸஶ்ஶீதோஷ்ணதீர்யதா ॥ ௧௩௧

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே அ
ஞ்ஞானதிசையில்துவிததிருஷ்டியை
த்விதிருக் மாத்திரம்வைத்திருந்தபுரு
ஷனுக்கு இப்போ விசாரத்தினாலு
ண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட
உண்டாயிருக்கிறதோ

அத: அந்தக்காரணத்தினால்
து:கப்ராப்தௌ பிராரப்ததுக்கம் [illegible]
ந்தசமயத்திலும்
யதாபூர்வம் முன்போலவனுக்கு
உத்வேக: ந துக்கமுண்டாகமாட்
டாது

ஶாஶரீரஸ்ய-ஸ்ஸ்யஹ் ஸுஸ்வஸ:
பாதிசரீரம்கங்கையில் முழுகியிருக்கி
ற புருஷனுக்கு
ஸிதொஷ்ணயீ: தண்ணிருக்குள் காண்
திர் குளிர்ச்சி
வெப்பமா ஆன்
யும் அறிகிறான்
யஶா உண்டாயிருப்பது
னுக்குமிருக்குமென்றறி

அ-கை. இவன் சொப்பனுவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானென்னில்.

इत्थंजागरणेतत्त्वविदोब्रह्मसुखंसदा ।
भातितद्वासनाजन्येस्वप्नेतद्भासतेतथा ॥

இத்தஂஜாகரணெதத்த்வவிதொப்ரஹ்மஸுகஂஸதா ।
ஹாதிதத்வாஸநாஜந்யெஸ்வப்நெதத்பாஸதெதயா । கஙஉ

இத்தஂ இப்படி
ஜாகரணெ ஜாக்கிரத்தில்
ஸதா எப்போதும்
தத்த்வவிதஃ தத்துவஞானிக்கு
ப்ரஹ்மஸுகஂ பிர்ம்மானந்தம்
ஹாதி விளங்கும்
தத்வாஸநாஜந்யெ அந்தஜாக்கிரத்வாச
னையினாலே
ஸ்வப்நெ உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற
சொப்பனத்திலும்
தயா அப்படியே
தத் அந்தப்பிர்மானந்தம்
ஹாஸதெ விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் ... நிர்மல் ஸ்வரூபானுசந் தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களோ ... னம் ஆனந்தானுபவத்தினால் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னை ... அவித்தியவாசனை யினாலும் உண்டாவதால் நியமமில்லை.

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्वासनोत्थिते ।
स्वप्नेमूर्खवद्देवेषसुखंदुःखञ्चवीक्षते ॥

அவித்யாவாஸநாப்யஸ்தீத்யதஸ்தத்வாஸநொத்திதெ ।
ஸ்வப்நெமூர்க்கவத்தெவெஷஸுகஂது:கஞ்சவீக்ஷதெ । கஙங

அவித்யாவாஸநா அவி அவித்தியா
வாசனையும்
அஸ்தி இதி சொப்பனத்திலிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
தத்வாஸநொத்திதெ அந்த அவித்தியா
வாசனையில் நின்றுண்டான
ஸ்வப்நெ சொப்பனவஸ்தையில்
ஏஷஃ இந்தஞானி
தெவவத் தெவ மூர்க்கனைப்போல
போல
ஸுகஂ து:கஂ ச சுகத்தையும் து
க்கத்தையும்

விஸூசித அனுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவரை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेगृन्थेब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।
योगीप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே ப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாசகம் ।
யோகிப்ரத்யக்ஷமத்யாயே ப்ரதமேஸ்மிந்நுதீரிதம் ॥ ௧௩௪

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்ம்மானந்தமென்றபெயரிடப்பட்டிருக்கிற க்ரந்தே இந்தக்கிரந்தத்தில் ப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாசகம் பிர்மானந்தத்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறதாயுமிருக்கிற யோகிப்ரத்யக்ஷம் ஞானிகளுக்குத் தடையன்றியி லிருக்கிறஅபரோக்ஷ ஞானமானது அஸ்மிந் ப்ரதமே இந்தமுதலாவது அத்யாயே அத்தியாயத்தில் உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௨)வது ஆத்துமானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமடையத் தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்களற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியுடன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காக இப்பிரகரணமாரம்பிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆறாவது அத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிராமணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகாரிஷியானவர் தன் மனைவியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கியே மைத்திரேயீ யென்கின்ற உனக்கும் மற்றமனைவியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் விதேஹஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியாயனிக்கும் பாகம்செய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வனமேகிறேனென்ற நாயகன் வசனங்கேட்ட மைத்ரேயியானவள் எனதன்பனே பணத்தால் சாகாத்தன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே பணவாசையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியமான (ஆத்துமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். இம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவி எவ்வாறு அதைத்தெரிந்துகொள்வேனெனில் ஏ அழகானபெண்ணே நீ

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியானது ...
த்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில் ...
ன்றி பெண்ஜாதியின் பிரயோஜன மில்லாமல் ...
ரத்தினமுதல் பணமீறாயிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்தில் ...
ட்டி காளைமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிராமணத் ...
மையும் வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும் ...
ங்களிலும் இவை முதலிய வஸ்துக்களில் பிரீதி ...
ய, அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல புத்திரனை ...
கௌணாத்துமஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென் ...
ஞானம் ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது ...
களுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறி ...
இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற ...
ள்ளி, ஆத்துமா அவிநாசியென்று நீ அறிந்துகொள் ...
அறிவதே ஆத்துமானந்தம். முன் போகானந்த ...
அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்த ...

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை ...

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

ஸ்ரீ ... ப்ரஹ்மானந்த ... நம:

ப்ரஹ்மானந்தே ஆத்மானந்த:

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில் ...
கத்தால் பிர்மானந்தத்தை அடைகிற வித்தைகளை ...
அறியவேணுமென்கிற அவாவுடையவனுக்குஞ் ...
விசாரமூலமாய் பிர்மானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு ...
க்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवंवासनानन्दाद्ब्रह्मानन्दादपीतरम् ।
वेत्तुयोगीनिजानंदंमूढस्यात्रास्तिकागतिः ॥

நந்வேவம்வாஸநாநந்தாத் ப்ரஹ்மாநந்தாதபீதரம்।
வேத்துயோகீநிஜாநந்தம்மூடஸ்யாத்ராஸ்தி ...

நநு சங்கை
ஏவம் இப்படி
வாஸநாநந்தாத் வாசனானந்தத்தைக் காட்டிலும்
ப்ரஹ்மாநந்தாத் அபி பிர்மானந்தத்தைக்காட்டிலும்
இதம் வேறான
நிஜாநந்தம் சமாதியிலுண்டாகிற தன் ஞானந்தத்தை
யோகீ யோகியானவன்
வேத்து அறியட்டும்
அஜ்ஞஸ்ய மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
அத்ர இதில்
கா கதிஃ என்னகதி
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. சிஷியன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானதிகாரம் கிடையவே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

தர்மாதர்மவசாதேஷ ஜாயதாம் ம்ரியதாமபி ।
புநஃபுநர்தேஹலக்ஷைஃ கிம் நோ தாக்ஷிண்யதோ வத ॥ ௨

தர்மாதர்மவசாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்
ஏஷஃ இந்தபுருஷன்
புநஃபுநஃ அடிக்கடி
தேஹலக்ஷைஃ லட்சம்தேகங்களோடேகூடி
ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
தாக்ஷிண்யதஃ அவர்கள்மேல் தாக்ஷிணியத்தினால்
நஃ கிம் வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவ தற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாட்சிண்ணியத்தினால் பிரயோஜன மில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

अस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்தி வோ(அ)நுஜிக்ருக்ஷுத்வாத் தாக்ஷிண்யேந ப்ரயோஜநம் ।
தர்ஹி ப்ரூஹி ஸமூடஃ கிம் ஜிஜ்ஞாஸுர்வா பராங்முகஃ ॥ ௩
உபாஸ்திம் கர்ம வா ப்ரூயாத் விமுகாய யதோசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞம் து ஜிஜ்ஞாஸும் ஆத்மாநந்தேந போதயேத் ॥ ௪

வ: தாங்கள்

ஸுநஜீவ்யக்ஷாஸ மகாதயாளுவா
ய்பிறர் துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாத
வர்களாகையால்

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷ்யவசனத்தை
சிஷியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

கஹி அப்போவந்திருக்கிற

வ: அந்த

மூட: மூடனானவன்

ஜிஜ்ஞாஸு: வா ஆத்துமாவை அறிய

அ-கை. அதில்பராமுகனானால் அவர்களுக்கு
அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனாசொல் பிரம்மலோகத்தை
சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உபாஸ்தி சகுணோபாசனையையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு

கர்மா கர்மத்தையாவது

விஜ்ஞாய பகிர்முகனாக வந்தவன்
பொருட்டு

யதா எப்படி

உதிதம் ஏற்றதோ

ஜாத்யாஸ அப்படிச்சொல்வோமாக

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை
போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ய
ணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयींयाज्ञवल्क्योनिजंप्रियाम् ।

नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

போதயாமாஸமைத்ரேயீம்யாஜ்ஞவல்க்யோ நிஜம் ப்ரியாம் ।

நவாஅரேபத்யுரர்த்தேபதிப்ரிய இதீரயந் ॥

ப்ரிய: ஸந்தை
மோத: இப்படி
வாஸநாநந்தஜ: வாசனானந்தத்தைக் காட்டுதும்
ப்ரியாநந்தஜ: ச பிரியானந்தத்தைக்காட்டுதும்
ஊச: வேறான
நிஜாநந்த: சமாதியிலுண்டாகிற தன்
ஞானந்தத்தை
யோகீ யோகியானவன்
வேத்து அறியட்டும்
உபயஸ்ய மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
ஸதா இதில்
கா கதி: என்னகதி
ஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. சிஷ்யன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானாதிகாரம் கிடையவே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेषजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदाक्षिण्यतोवद ॥

தர்மாதர்மவசாதேஷஜாயதாம்ம்ரியதாமபி ।
புன:புனர்தேஹலக்ஷை:கிம்நோதாக்ஷிண்யதோவத ॥ ௨

தர்மாதர்மவசாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்
ஏஷ: இந்தபுருஷன்
புந:புந: அடிக்கடி
தேஹலக்ஷை: லட்சம்தேகங்களோடேகூடி
ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
தாக்ஷிண்யத: அவர்கள்மேல் தாக்ஷிணியத்தினால்
ந: கிம் வத நமக்கு ஆவதென் சொல்

அ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாட்சிண்ணியத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

अस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்திவோநுஜிக்ருக்ஷுத்வாத்தாக்ஷிண்யேநப்ரயோஜநம் ।
தர்ஹிப்ரூஹிஸமூட:கிம்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முக: ॥ ௩
உபாஸ்திகர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதோசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞந்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மாநந்தேநபோதயேத் ॥ ௪

வ: தாங்கள்
அ.ந-ஜிஷ்ருக்ஷகாஃ மகாதயாளுவா
ய்பிறர்துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாத
வர்களாகையால்

ஈாக்ஷிணெ்ஸ அவர்களிடத்தில் காட்
சியன்னியத்தினால்
ப்ரயொஜநம் பிரயோஜனம்
கஷி இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷியவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர் சிஷியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தஸிடு அப்போவந்திருக்கிற
வஃ அந்த
ஜடிஃ மூடனானவன்
ஜிஜ்ஞாஸுஃ வா ஆத்துமாவை அறிய

விரும்பிவந்தவனா
வராஜ்ஞஃ வெளிநாட்டமுடையவ
கிஂ என்ன [னா
ஐரூஹி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனானால் அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடைவனா? அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனாசொல் பிர்மலோகத்தை அடையஇச்சித்த சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உபாஸ்திஂ சகுணோபாசனையையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு
கஜூவா கர்மத்தையாவது
விஜவாய பகிர்முகனாக வந்தவன்
பொருட்டு
யயா எப்படி
உகிதஂ ஏற்றதோ
ஐருயாஃ அப்படிச்சொல்வோமாக

தீவ்ரமுமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு
இதுசொல்லியாய்விட்டது
ஊஹவரஜ்ஞ மந்தமானபுத்தியை உ
டையவனா யிருக்கிற
ஜிஜ்ஞாஸுஂ தஂ முமுட்சுவாய் வந்
தவனைக்குறித்து
ஆத்மாநந்தேந ஆத்துமானந்தமார்க்கத்
தினால்
வொயயெஃ போதிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை எங்கே யார் எவ்விதம் போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்மணாந்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयींयाज्ञवल्क्योनिजप्रियाम् ।
नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

வொயயாஸமெெத்ரேயீஂயாஜ்ஞவல்க்யோ நிஜப்ரியாஂ ।
நவா அரெ பத்யுரர்ஹெ பதிஃப்ரிய இதீரயந் ॥ ௫

யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞவல்கிய ரிஷியானவர்
நிஜஸ்த்ரியாம் தன் உண்மைநாயகியான
மைத்ரேய்யாம் மைத்திரேயி என்பவளைக்குறித்து
போதயாமாஸ போதித்திருக்கிறார்
ந வா அரே அடிபெண்ணே
பத்யு: புருஷனுடைய
காமாய விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதி உன்னுடையதேயன்றி
பதி: புருஷன்
ப்ரிய: பிரியனாக
இதி ந இல்லையென்றுசொன்னதொன்று
பாராயண ச்ருதிகூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமேனில்.

पतिर्जायापुत्रवित्तेपशुब्राह्मणबाहुजाः ।
लोकादेवावेदभूतेसर्वंचात्मार्थतःप्रियम् ॥

பதிர்ஜாயாபுத்ரவித்தேபஶுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: ।
லோகாதேவாவேதபூதேஸர்வஞ்சாத்மார்த்தத:ப்ரியம் ॥ அ

பதி: நாயகன்
ஜாயா பெண்ஜாதி
புத்ரவித்தே பிள்ளைபணம்
பஶுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: பசுக்கள் பிராமணாள் க்ஷத்திரியாள்
லோகாதேவா: கைலாசாதி லோகங்கள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
வேதபூதே வேதங்கள் பூதங்கள்
ஸர்வஞ்ச சகலமும்
ஆத்மார்த்தத: அறிவாகிய தன்னிமித்தமாகவே
ப்ரியம் பிரியமாக தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரீதிபண்ணிவது ஆத்துமார்த்த மென்பதைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

पत्याविच्छायदापत्न्यास्तदाप्रीतिंकरोतिसा ।
क्षुदनुष्ठानरोगाद्यैस्तदानेच्छतितत्पतिः ॥
नपत्युरर्थेसाप्रीतिस्स्वार्थएवकरोतिताम् ।

பத்யாவிச்சாயதாபத்ன்யாஸ்ததாப்ரீதிங்கரோதிஸா ।
க்ஷுதநுஷ்டானரோகாத்யைஸ்ததானேச்சதிதத்பதி: ॥ ஏ
நபத்யுரர்த்தேஸாப்ரீதிஸ்ஸ்வார்த்தஏவகரோதிதாம் ।

பத்ன்யா: பெண்ஜாதிக்கு
பத்யௌ புருஷன்பேரில்
யதா எப்போ
இச்சா இச்சைஉண்டாகிறதோ

ததா அப்போ
ஸா அவள்
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி செய்கிறாள்
அநுஷ்டாநதர்மாதிஷு பதி அநுஷ்டானநேமங்கள் வியாதிகோபம்முதலானதுகளினாலே
தத்பதி: அவளுடையநாயகன்
ததா அப்போது
ந இச்சதி அவளை இச்சிக்கவில்லை
பத்யு: புருஷனுடைய
ஸ்வார்த்தே நிமித்தியத்தில்
ஸா அந்த
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ந இல்லை
ஸ்வார்த்தேநைவ தன்னிமித்தியத்திற்காக அந்தப்பிரீதியை (காளே
கரோதி பண்ணுகிறாள்

அ-கை. பதிக்கும் ஸ்திரீயைக்குறித்துவருகிற பிரீதி தனக்காகவென்பதெப்படியெனில்.

पतिश्चात्मनएवार्थेनजायार्थेकदाचन ॥
अन्योन्यप्रेरणेष्वेवंस्वेच्छयैवप्रवर्तनम् ॥

பதிஶ்சாத்மநஏவார்த்தேநஜாயார்த்தேகதாசந ॥ அ
ந்யோந்யப்ரேரணேஷ்வேவம்ஸ்வேச்சயைவப்ரவர்த்தநம் ॥ க

பதிஶ்ச நாயகனும்
ஆத்மந: தன்னுடைய
அர்த்தே ஏவ நிமித்தியத்திலேயே பிரீதி பண்ணுகிறான்
ஜாயார்த்தே ஸ்திரீநிமித்தியத்தில்
கதாசந ந ஒருக்காலும் பிரீதி பண்ணவில்லை

அ-கை. ஐயாகொடாதவன் மலட்டுப்பசுவைத் தானங்கொடுத்ததுபோலத் தம் பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வுதலில்லாத சமயத்தைக் காண்பிவிக்காமலா. ஒவ்வுதலானசமயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தத்தைக் கொடுத்துக்கொள்ளுகிறார்களே யெனில்.

அந்யோந்யப்ரேரணே அபி ஒருவருக்கொருவர்இச்சிக்கிற காலத்திலும்
ஏவம் இப்படியே
ஸ்வேச்சயைவ தங்கள்தங்கள் இச்சையினாலேயே ஆகிறது
ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தியானதும்

அ-கை. இப்படியே பிள்ளையினிடத்திலும் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவென்பதெப்படியெனில்.

श्मश्रुकंटकवेधेनबालोरुदतितत्पिता ।
चुंबत्येवनसाप्रीतिर्बालार्थेस्वार्थएवहि ॥

ஶ்மஶ்ருகண்டகவேதேநபாலோருததிதத்பிதா ।
சும்பத்யேவநஸாப்ரீதிர்பாலார்த்தேஸ்வார்த்தஏவஹி ॥ உ

பாலः குழந்தையானது
ரோதிதி அழுகிறது
தஸ்ய பிதா அதின்தகப்பன்
சும்பத்யேவ முத்தமிட்டுக் கொள்ளுகிறான்
ஸா ப்ரீதிः அந்தப்பிரீதியானது
பாலார்த்தா குழந்தை நிமித்தமாக
ந இல்லை (மோகத்தாலே
ஸ்வார்த்தா ஏவ தன்னுடைய நிமித்த
ஹி அன்றோ

அ-கை. திரிவியாதிகளை ரக்ஷிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरत्नादिवित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वंनशङ्कितम् ॥

நிரிச்சமபிரத்நாதிவித்தம்யத்நேநபாலயந் ।
ப்ரீதிங்கரோதிஸஸ்வார்த்தேவித்தார்த்தத்வம்நஸங்கிதம் ॥ ௧௧

ரத்நாதிவித்தம் ரத்தினம்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
நிரிச்சமபி தன்னை ரட்சிக்க வேண்டுமென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்
யத்நேந யத்தினமாக
பாலயந் ரட்சித்துக்கொண்டு
ஸः ஸ்வார்த்தே அவனிருப்பது தன் சுகத்தின்நிமித்தமே
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி பண்ணுகிறான்
வித்தார்த்தத்வம் அந்தப்பிரீதியானது பணம் முதலானதைக்குறித்ததென்று
ந ஸங்கிதம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரீதிவைக்கிறானெனில்.

अनिच्छतिबलीवर्देविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्सावणिगर्थैवबलीवर्दार्थताकुतः ॥

அநிச்சதிபலீவர்தேவிவாஹயிஷதேபலாத் ।
ப்ரீதிஸ்ஸாவணிகர்த்தைவபலீவர்தார்த்ததாகுதः ॥ ௧௨

பலீவர்தே காளைமாடானது
அநிச்சதி சுமை தூக்கஇச்சியா திருந்தாலும்
பலாத் பலவந்தமாக
விவாஹயிஷதே செட்டியானவன் அதின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்
ஸா அந்தத
ப்ரீதிः பிரீதியானது
வணிகர்த்தைவ செட்டியின் நிமித்தமேதவிர
குதः எதினால்
பலீவர்தார்த்ததா காளை நிமித்தமாக அதுஆகும்

அ-கை. பிராமண்ணியத்தில் பிரீதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

ब्राह्मण्यंमेऽस्तिपूज्योहमितितुष्यतिपूजया ।
अचेतनायानोजातेस्सन्तुष्टिःपुंसएवसा ॥

ப்ராஹ்மண்யம்மேஸ்திபூஜ்யோஹமிதிதுஷ்யதிபூஜயா ।
அசேதநாயாநோஜாதேஸ்ஸந்துஷ்டி:பும்ஸஏவஸா ॥ ௧௩

இதி பூஜையிலிருக்கும்போது புருஷன் எண்ணுகிறது	துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
ப்ராஹ்மண்யம் பிராமணத்தன்மை	ஸா அந்த
அஸ்தி இருக்கிறது	ஸந்துஷ்டி: சந்தோஷமானது
அஹம் நான்	அசேதநாயா: அசேதனமான
பூஜ்ய: இதி பூஜிக்கப்படுகிறவனென்று	ஜாதே: அந்த பிராமணஜாதிக்கு
பூஜயா பூஜையினாலே	நோ இல்லை
	பும்ஸ: ஏவ அந்தப்புருஷனுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियोहन्तेनराज्यंकरोमीत्यत्रराजता ।
नजातेर्वैश्यजात्यादौयोजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியோஹந்தேநராஜ்யங்கரோமீத்யத்ரராஜதா ।
நஜாதேர்வைஶ்யஜாத்யாதௌயோஜநாயேதமீரிதம் ॥ ௧௪

அஹம் நான்	ஜாதே: ந அந்தஇராஜஜாதிக்கில்லை தன்னிமித்தமேயாம்
க்ஷத்ரிய: இராஜன்	வைஶ்யஜாத்யாதௌ இப்படியேசெட்டிஜாதிமுதலானதிலும்
தேந அதினால்	யோஜநாய சேர்க்கும்பொருட்டு
ராஜ்யம் இராச்சியபரிபாலனம்	இதம் இந்தநியாயம்
கரோமி பண்ணுகிறேன்	ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது
இதி அத்ர இப்படிச்சொல்வதில்	
ராஜதா இராஜத்தன்மையானது	

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्तांममेत्यभिवाञ्छनम् ।
लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்கலோகப்ரஹ்மலோகௌஸ்தாம்மமேத்யபிவாஞ்சநம் ।
லோகயோர்நோபகாராயஸ்வபோகாயைவகேவலம் ॥ ௧௫

ஸூர்யலோக ப்ரஹ்மலோகங்கள் சொர்க்கலோகமென்ன பிரமலோகமென்ன இவைகள்	லோகயோ: அந்தந்தலோகங்களுக்கு
மம எனக்கு	உபகாராய உபகாரத்தின்பொருட்டு
ஸம் ஈதி பிராப்தியாக வேண்டுமே	ந இல்லை
அவிவாம்ஸம் ஸந்நன்றுயிச்சிக்கிறது(ன்று	ஸ்வோபாயவனம் தன்னுடைய போகத்தின்பொருட்டேயாமே

அ-கை. தேவதைகளைக்குறித்து பக்திசெய்வது யாருக்காகவெனில்.

ईशाविष्णवादयोदेवाःपूज्यन्तेपापनष्टये ।
नतन्निष्पापदेवार्थंतत्तुस्वार्थंप्रयुज्यते ॥

ஈசாவிஷ்ணவாதயோதேவா:பூஜ்யந்தேபாபநஷ்டயே ।
நதந்நிஷ்பாபதேவார்த்தம்தத்துஸ்வார்த்தம்ப்ரயுஜ்யதே ॥ கஎ

ஈசாவிஷ்ணவாதய: சிவன் முதலான	நிஷ்பாபதேவார்த்தம் பாவமற்ற தேவதைகள்நிமித்தம்
தேவா: தேவர்கள்	ந அன்று
பாபநஷ்டயே இந்தஆத்துமாவாகிய தன்பாவம்போகும்பொருட்டு	தத்து அந்தபூஜை
பூஜ்யந்தே பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்	ஸ்வார்த்தம் தன்பிரயோஜன நிமித்தமே
தத் அந்தபூஜிதை	ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

ऋगादयोह्यधीयंतेदुर्ब्राह्मण्यानवाप्तये ।
नतत्प्रसक्तंवेदेषुमनुष्येषुप्रसज्यते ॥

ருகாதயோஹ்யதீயந்தேதுர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே ।
நதத்ப்ரஸக்தம்வேதேஷுமநுஷ்யேஷுப்ரஸஜ்யதே ॥ கஅ

துர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே துர்பிராமண்ணியமென்கிறதோஷம் பிராமணுக்குப்பிறக்கும்போதே கூடஉண்டாயிருப்பதாலது நிவர்த்தியர்கும்பொருட்டே	ப்படுகின்றனவன்றோ
	தத் ப்ரஸக்தம் அந்தவேததோஷம்
	வேதேஷு ந வேதங்களின் தோஷநிவாரணங்களல்ல
ருகாதய: இருக்குமுதலானவேதங்கள்	மநுஷ்யேஷு ப்ரஸஜ்யதே மனிதர்களின்தோஷநிவாரணமேயாம்
அதீயந்தே ஹி அத்தியயனம்பண்ண	

அ-கை. பஞ்சபூதங்களை வேண்டுவது யாருக்காகவெனில்.

भूम्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृट्पाकशोशणैः ।
हेतुभिश्चावकाशेनवाञ्छंत्येषांनहेतवः ॥

ஸூம்யாதிபஞ்சபூதாநிஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை: ।
ஹேதுபிஶ்சாவகாஶேநவாஞ்சந்த்யேஷாம்நஹேதவ: ॥ ௧௮

பூம்யாதிபஞ்சபூதாநி பிராணிகள் பிருதிவி முதலான பஞ்சபூதங்களை
ஸ்தாந த்ருட் பாக ஶோஷணை: ஸ்தானத்திற்கும் தாகத்திற்கும் பாகத்திற்கும் உலர்த்தலுக்கும்
அவகாஶேந ச இடைவெளிகளுக்கும்
ஹேதுபி: நிமித்தமான காரணங்களினாலே தன் தன் சுகத்தின்பொருட்டே
வாஞ்சந்தி விரும்புகிறார்களே தவிர
ஏஷாம் இவைகளுடைய
ஹேதவ: நிமித்தமாக
ந அன்று

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वंस्वोपकारायवांछति ।
तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनविद्यते ॥

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம்ஸர்வம்ஸ்வோபகாராயவாஞ்சதி ।
தத்தத்க்ருதோபகாரஸ்துதஸ்யதஸ்யநவித்யதே ॥ ௧௯

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் எஜமானன் வேலைக்காரன் முதலான
ஸர்வம் அனைவரும்
ஸ்வோபகாராய தன் தன் உபகாரத்தின்பொருட்டே
வாஞ்சதி இச்சிக்கிறான்
தத்தத்க்ருதோபகார: து அந்த உபகாரமும்
தஸ்ய தஸ்ய அவர்களுக்காக
ந வித்யதே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி வெகுவாய் உதகரித்த காரணமேதெனில்.

सर्वव्यवहृतिष्वेवमनुसन्धातुमीदृशम् ।
उदाहरणबाहुल्यन्तेनस्वांवासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷ்வேவமநுஸந்தாதுமீத்ருஶம் ।
உதாஹரணபாஹுல்யந்தேநஸ்வாம்வாஸயேந்மதிம் ॥ ௨௦

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷு சகல விவகாரங்களிலும்
ஈத்ருஶம் இப்படி
அநுஸந்தாதும் அனுசந்தானம் பண்ணுவதற்கு
ஏவம் இப்படியே
உதாஹரண பாஹுல்யம் வெகுவிதமான உதாரணங்களை சுருதி சொல்லுகிறது
தேந ஆகையால்

ஸூ: சகலவிஷயங்களிலும் பண்ணு கிற பிரீதியானது தன்னைக்குறித் திருக்க	ஆகிம் புத்தியை வாஸயெக பழகவேண்டியது.

அ-கை. நீங்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. முதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்த பிறகல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவி டத்தில் காணப்படவில்லையெனில்.

अथकेयंभवेत्प्रीतिश्श्रूयतेयानिजात्मनि ।
रागोवध्वादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥
भक्तिस्स्याद्गुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

அமகெயாலவெத் ப்ரீதிஶ்ஶ்ரூயதெயாநிஜாத்மநி ।
ராகொவத்வாதிவிஷயெஶ்ரத்தாயாகாதிகர்மணி ॥ உக
லக்திஸ்ஸ்யாத்குருதேவாதாவிச்சாத்வப்ராப்தவஸ்துநி ।

கூம பிரச்னம்பண்ணுகிறான்	ஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
நிஜாத்மநி தன்னாத்துமாவில்	ராகம் ராகமெனப்படும்
யா யாதொரு	யாகாதிகர்மணி யாகாதிகர்மத்திலுண் டாகிற பிரீதிக்கு
ப்ரீதி: பிரீதியானது	ஶ்ரத்தா சிர்த்தை எனப்படும்
ஶ்ரூயதெ காணப்படுகிறதோ	குருதேவாதௌ குரு ஈசன்முதலா னவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு
ஐயங்காஸவெக இந்தப்பிரீதியெதுவாக பவிக்கத்தக்கது ராகரூபமா அல் லது சிரத்தாரூபமா பக்திரூபமா இச்சாரூபமா என்று கேட்டால் அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷ யங்களிலேயேயிருக்கின்றன	லக்திஸ்ஸ்யாத் பக்தியெனப்படும்
	அப்ராப்தவஸ்துநிது கிடையாத வி ஷயத்தில்வருகிற பிரீதிக்கு
வத்வாதிவிஷயெ ஸ்திரீ முதலான வி	இச்சா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

அ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லை யெனில்.

तर्ह्यस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवर्तिनी ॥

தஹ்யஸ்துஸாத்விகீவ்ருத்திஸ்ஸுகமாத்ராநுவர்த்திநீ ॥ உஉ

தஹி அப்படியே	ஸாத்விகீ சாத்துவீகமான
அஸ்து இருக்கட்டும்	வ்ருத்தி: விருத்தியானது

ஸாவஶாத்ராநாவதிஷ்டீ ஆனந்தமாத்திரத்தை அனுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்துமாவிலும் வேண்டோ ஞல் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனால் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

ப்ராப்தே நஷ்டேபிஸத்பாவாதிச்சாதோவ்யதிரிச்யதே ।

ப்ராப்தே யாதொருவிஷயம் கிடைத்தாலும் | ஸத்பாவாத் ஆத்துமாவில்பிரீதியிருப்ப
நஷ்டே அபி நஷ்டம் வந்தாலும் | இச்சாதஃ இச்சாதியைக்காட்டிலும்
| வ்யதிரிச்யதே வேறாயிருக்கிறது.(ஆம்

அ-கை. சுகசாதனங்களாகிய அன்னபானாதிகளி லிச்சையிருப்பதுபோல ஆத்துமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானால் ஆத்துமாவையும் சுகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपाधेरन्नपानादयःप्रियाः ॥

आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनात्वकः ।

अनुकूलयितव्यस्स्यान्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுகஸாதநதோபாதேரந்நபாநாதயஃப்ரியாஃ ॥ ௨௩

ஆத்மாநுகூல்யாதந்நாதிஸமஶ்சேதமுநாத்வகஃ ।

அநுகூலயிதவ்யஸ்ஸ்யாந்நைகஸ்மிந்கர்மகர்த்ருதா ॥ ௨௪

அந்நபாநாதயஃ அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
ஸுகஸாதநதோபாதேஃ சுகத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கிற உபாதியானதால் ஆத்துமாவிற்கு
ப்ரியாஃ பிரியங்கள்
ஆநுகூல்யாத் அப்படி அனுகூலமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமா
அந்நாதிஸமஃ சேத் அன்னாதிகளுக்குச் சமமென்றுசொல்லுவையேயானால்
அமுநா இந்த
அத்ர இடத்தில்
கஃ இந்த சாதனமான ஆத்துமாவினாலே எந்தஆத்துமா
அநுகூலயிதவ்யஃ அனுக்கூலம்பெறத்தக்கவராக
ஸ்யாத் இருக்கிறார்
ஏகஸ்மிந் ஒரேஆத்துமாவிடத்தில்
கர்மகர்த்ருதா கர்மமும் கருத்திருத்துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னாதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போனாலும் பிரியவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

सुखेवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுகே வைஷயிகே ப்ரீதிமாத்ரா ஆத்மா த்வதிப்ரிய: ।

வைஷயிகே விஷயசம்பந்தமான
ஸுகே சுகத்தில்
ப்ரீதிமாத்ரா பிரீதிமட்டும் ஓர்திவலே
போலேயிருக்கிறது
ஆத்மா து ஆத்துமாவோ என்றால்
அதிப்ரிய: அதிப்பிரியர்

அ-கை. அது எதினாலென்றால்.

सुखेव्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுகே வ்யபிசரத்யேஷா நாத்மநி வ்யபிசாரிணீ ॥ ௨௫

ஸுகே விஷயசுகத்திலிருக்கிற
ஏஷா இந்தப்பிரீதி
வ்யபிசரதி மாறிப்போகிறது
ஆத்மநி ஆத்துமாவிலிருக்கிற பிரீதி
வ்யபிசாரிணீ மாறுகிறது
ந இல்லை.

அ-கை. அதை அனுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकंत्यक्त्वान्यदादत्तेसुखंवैषयिकंसदा ।

नात्मात्याज्योनचादेयस्तस्मिन्व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஏகம் த்யக்த்வாந்யதாதத்தே ஸுகம் வைஷயிகம் ஸதா ।

நாத்மா த்யாஜ்யோ ந சாதேயஸ் தஸ்மிந் வ்யபிசரேத்கதம் ॥ ௨௬

வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
ஸுகம் சுகமானது
ஏகம் ஒன்றை
த்யக்த்வா விட்டு
அந்யத் மற்றொன்றானது
ஆதத்தே கிரகிக்கப்படுகிறது
ஸதா எப்போதும்
ஆத்மா நானாயிருக்கிற ஆத்துமா
ந த்யாஜ்ய: தள்ளத்தக்கவனுமன்று
ந ச ஆதேய: கிரகிக்கத்தக்கவனுமன்று
தஸ்மிந் அப்படியிருக்கும்போது அந்த ஆத்துமாவிடத்தில்
கதம் எப்படி
வ்யபிசரேத் பிரீதிமாறும்

அ-கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ள, தள்ளக்கூடாதவரானாலும் திருணாதிகளைப்போல உபேக்ஷாவிஷயமாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनेस्मिन्नुपेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्स्वरूपत्वान्नोपेक्ष्यत्वंनिजात्मनः ॥

ஹாநாதாநவிஹீநேஸ்மிந் உபேக்ஷா சேத் த்ருணாதிவத் ।

உபேக்ஷிதுஸ்ஸ்வரூபத்வாந் நோபேக்ஷ்யத்வம் நிஜாத்மந: ॥ ௨௭

ஸாதாரணவிஷயே ந தள்ள கிரகிக்க முடியாதவரான
ஸ்வஸ்மிந் இந்த ஆத்துமா விடத்தில்
அஜ்ஞாநிவத் அஞ்ஞானிகள்போல
உபேக்ஷா வத் உபேக்ஷயானதாயிருக்கட்டுமேயெனில்

உபேக்ஷிது: உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய
ஸ்வரூபவத் சொரூபமாயிருக்கிறபடியினலே [த்து
நிஜாத்மந: தானயிருக்கிற ஆத்துமாவி
உபேக்ஷ்யத்வம் ந உபேட்சிக்கப்படும் தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुमूर्षावीक्ष्यतेक्वचित् ।
ततोद्वेषाद्भवेत्त्याज्यआत्मेतियदितन्नहि ॥

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம்முமூர்ஷாவீக்ஷ்யதேக்வசித் ।
ததோத்வேஷாத்பவேத்த்யாஜ்யஆத்மேதியதிதந்நஹி ॥ ௨௮

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம் ஆசைகோபம்முதலான ரஜோகுணங்களால் மூடப்பட்டபுருஷர்களுக்கு
முமூர்ஷா மரண இச்சையானது
க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
தத: ஆகையினலே

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்வேஷாத் துவேஷத்தினலே
த்யாஜ்ய: தெஜிக்கயோக்கியராக
பவேத் பவிக்கத்தக்கவரென்று
யதி சொல்வையேயானல்
தத் அப்படிதுவேஷவிஷயராக ஆத்து
நஹி ஆகமாட்டாரன்றே மா

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிக்கிறர்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।
नत्यक्तुर्यस्तिनद्वेषस्त्याज्येद्वेषेतुकाक्षतिः ॥

த்யக்தும்யோக்யஸ்யதேஹஸ்யநாத்மதாத்யக்துரேவஸா ।
நத்யக்துரஸ்திநத்வேஷஸ்த்யாஜ்யேத்வேஷேதுகாக்ஷதி: ॥ ௨௯

த்யக்தும் தெஜிக்க
யோக்யஸ்ய யோக்கியமான
தேஹஸ்ய தேகத்தை
த்யக்து: தெஜிக்கிறவனுக்கு
ஸா அந்ததேகம்
ந அஸ்தி இல்லை [கத்தை
த்யாஜ்யே தெஜிக்க யோக்கியமானதே

அநாத்மதா ஒருநாளும்ஆத்துமாவாக
ந ஏவ ஆகாது
ஸ: அந்த
த்வேஷ: துவேஷமானது
த்யக்துரி தெஜிக்கிறவனான ஆத்துமாவில்
த்வேஷே து துவேஷிப்பதில்
கா க்ஷதி: என்னகுறைவு

அ-கை. பர்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களைக்காட்டிலும் அகம்பதார்த்த ரான ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்றும் தன்னைக்குறித்தே மற்றதெல்லாம்

[illegible] போலே தோன்றுகிறதென்றும் சொல்லுகிற சுருதியைச் சொல்லி யுக்தியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

आत्मार्थत्वेनसर्वस्यप्रीतेश्चात्माह्यतिप्रियः ।
सिद्धोयथापुत्रमित्रात्पुत्रःप्रियतरस्तथा ॥

ஆத்மார்த்தத்வேநஸர்வஸ்யப்ரீதேஶ்சாத்மாஹ்யதிப்ரிய: ।
ஸித்தோயதாபுத்ரமித்ராத்புத்ர:ப்ரியதரஸ்ததா ॥ ௩௦

ஆத்மார்த்தத்வேந தன்னுடைய நிமித்தமாகவே
ஸர்வஸ்ய ப்ரீதே: ச சகல விஷயங்களும் பிரியமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமாவாகிய தான்
அதிப்ரிய: ஹி அதிப் பிரியனன்றோ
புத்ரமித்ராத் பிள்ளையின் சிநேகிதனைக்காட்டிலும்
புத்ர: புத்திரனே
யதா எப்படி
ப்ரியதர: அதிப்பிரியனாய்
ஸித்த: சித்தித்திருக்கிறானோ
ததா அப்படியென்றறி

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளைக் காண்பிவித்து அனுபவத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।
आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मनि ॥

மாநபூவமஹம்கிந்துபூயாஸம்ஸர்வதேத்யஸௌ ।
ஆஶீஸ்ஸர்வஸ்யத்ருஷ்டேதிப்ரத்யக்ஷாப்ரீதிராத்மநி ॥ ௩௧

அஹம் நான்
மா ந பூவம் இல்லாமலிருக்கவேண்டாம்
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸர்வதா எப்போதும்
பூயாஸம் இதி இருக்கவேண்டுமென்று இப்படி
அஸௌ இந்த
ஆஶீ: பிரார்த்தனையானது
ஸர்வஸ்ய சகலருக்கும்
த்ருஷ்டா இதி காணப்படுகிறதினாலே
ஆத்மநி ஆத்துமாவில்
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை நூதங்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिःप्रीतौसिद्धायामेवमात्मनि ।
पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

ஐ.த்ராதிபிஹ்ஹேதுபிஸ்ஸ்வதஸ்ஸித்தாயாமேவாத்மநி ।

ஸ்ரீ, த்ரதாதிபேருஷகலதாத்மநஸ்ஸ்சேஷ்வோர்திதாத ॥ ௬௨

ஐத்ராதிபிஃ இதிஎன்றதால் அனுபவமும் ஆதிசப்தத்தால் புத்திரதிருஷ்டாந்தயுக்தியாலும்மேலே சொன்ன சுருதியாலும்

ஏவம் த்ரிபிஃ இப்படிமூன்றினாலும்

ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்

ஸ்ரீதா பிரீதியானது

ஸித்தாயாம் சித்தியாயிருக்குமளவில்

கேஷ்சித் சிலபேர்களாலே

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்

புத்ராதிஶேஷஃ பின்னோ பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு பிரியவிஷயராக

ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறர்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிவிக்கிறர்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।

आत्मावैपुत्रनामेतितच्चोपनिषदिस्फुटम् ॥

सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।

अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

ஏதத்விவக்ஷயாபுத்ரேமுக்யாத்மத்வம்ஶ்ருதீரிதம் ।

ஆத்மாவைபுத்ரநாமேதிதச்சோபநிஷதிஸ்புடம் ॥ ௬௩

ஸோஸ்யாயமாத்மாபுண்யேப்யஃகர்மப்யஃப்ரதிதீயதே ।

அதாஸ்யேதரஆத்மாயம்க்ருதக்ருத்யஃப்ரமீயதே ॥ ௬௪

ஏதத்விவக்ஷயா இந்தஅபிப்பிராயத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்ற விச்சையாலேயே

ஆத்மாவை ஆத்துமாவே

புத்ரநாம புத்திரனுகஆனர்

இதி என்று

புத்ரே புத்திரனிடத்தில்

முக்யாத்மத்வம் முக்கியாத்துமாவானது

ஶ்ருதிஃ சுருதியினுல்

ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அஸ்ய சாகப்போகிற அந்தபிதாவுக்கு

ஸஃ அயம் அந்த இந்த (கு

ஆத்மா புத்திரனுன ஆத்துமாவே

புண்யேப்யஃ கர்மப்யஃ புண்ய கர்மங்களின்பலநிமித்தியம்

ப்ரதிதீயதே பிரதிநிதியாய்வந்ததாகசொல்லப்படுகிறுன்

அத பிற்பாடு

அஸ்ய இந்தப்புத்திர ஆத்துமாவிற்கு

இதரஃ இதரமான

அயம் ஆத்மா பிதாவான ஆத்துமாவினுலேயே

க்ருதக்ருத்யஃ கிரத்கிருத்தியனுய்ஆனேமென்று

புரித்திரன் ...ாணத்தை அடைகிறான் | உபநிஷதி உபநிஷத்தில் (ஸு
...க்க அங்கீகரித்த அர்த்தமானது | ஸ்பஷ்டமா பிரகாசமாய் சொல்லப்படுகிற

...கை. இந்த அர்த்தத்தை திடம்பண்ணும்பொருட்டு புத்திரனில்லாதவ னுக்கு கெதியில்லை யென்ற வாக்கியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुत्रस्यातएवहि ।

ஸத்யப்யாத்மநிலோகோஸ்தி நாபுத்ரஸ்யாத ஏவஹி |

ஆத்மனிஅபி புத்திரனான ஆத்மா | அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
...திருக்குமளவில் | அபுத்ரஸ்ய பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
லோக: நல்லலோகம் | ந ஹி கதியில்லையென்று புராணமும்
அஸ்தி இருக்கிறது | சொல்லுகிறது.

ஆ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பிவித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண் பிவிக்கிறார்.

अनुशिष्टंपुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥

அநுசிஷ்டம் புத்ரமேவ லோக்யமாஹுர் மநீஷிண: || ௯௫

மநீஷிண: புத்திமான்கள் | ம்பண்ணி உன்னாலேயே நான்
புத்ரம் ஏவ பிள்ளையைத்தானே | லோக்யம் நல்ல லோகத்தை அடையப்
தான் சாகும்போது | போகிறேனென்று
அநுசிஷ்டம் கூப்பிட்டு தொட்டு ஜப | ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

ஆ-கை. இப்போது இஹபரமிரண்டிலும் புத்திரனே காப்பாற்றுகிறானெ ன்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிவிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजय्यस्स्यात्पुत्रेणैवेतरेणनो ।
मुमूर्षुर्मन्त्रयेत्पुत्रंत्वंब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।
इत्यादिश्रुतयःप्राहुःपुत्रभार्यादिशेषताम् ।

மநுஷ்யலோகோ ஜய்யஸ்ஸ்யாத் புத்ரேணைவேதரேணநோ |
முமூர்ஷுர்மந்த்ரயேத் புத்ரம் த்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகை: || ௯௬
இத்யாதிச்ருதய: ப்ராஹு: புத்ரபார்யாதிசேஷதாம் |

புத்ரேண ஏவ புத்திரனாலேயே | ளாலும்
மநுஷ்யலோக: இந்த மனுஷியலோ | நோ இல்லை
கமானது (கிறது | முமூர்ஷு: மரணமாகப்போகிறவன்
ஜய்ய: ஸ்யாத் ஜயிக்கத்தக்கதாயிருக் | த்வம் ப்ரஹ்மா இத்யாதி மந்த்ரகை: புத்தி
இதரேண கர்மங்களாலும்தனங்க | ரனைப்பார்த்து நீயே பிர்மா நீயே

சகலமுமென்று இத்தியாதி மந்திரங்களாலே னசுருதிகள்
புத்ரஞ் பிள்ளையைத்தொட்டு புத்ரோஹம் ... பிள்ளை
ஜபெக ஜபம்பண்ணுகிருன் யென்றாதிருதலான சுருதிகளுக்கு
உக்தாதிரூபதயா (என்றன) முதலா த்துமாபிரிய விஷயமாக
ப்ராணாதி சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தையும் காண்பிக்கிறர்.

लौकिका अपि पुत्रस्य प्राधान्यमनुमन्वते ॥
स्वस्मिन्मृतेऽपि पुत्रादिर्जीवेद्वित्तादिना यथा ।
तथैव यत्नं कुरुते मुख्याः पुत्रादयस्ततः ॥

லௌகிகாஅபிபுத்ரஸ்யப்ராதான்யமனுமன்வதே ॥ ௬௫
ஸ்வஸ்மின்ம்ருதேபிபுத்ராதிர்ஜீவேத்வித்தாதிநாயதா ।
ததைவயத்நம்குருதேமுக்யா:புத்ராதயஸ்தத: ॥ ௬௬

லௌகிகா: அபி லௌகிகர்களும் ஜீவேத் ஜீவிப்பரோ
புத்ரஸ்ய புத்திரனையே ததா ஏவ அப்படியே
ப்ராதான்யம் முக்கியமாக யத்நம் பிரயத்னத்தைக்
அனுமன்வதே எண்ணுகிருர்கள் குருதே பண்ணுகிருன்
ஸ்வஸ்மின் தான் தத: ஆகையினாலே
ம்ருதே அபி இறந்துபோனாலும் புத்ராதய: பிள்ளை முதலானவர்க
வித்தாதிநா பணம் முதலானதினாலே ளே
புத்ராதி: பிள்ளை முதலானவர்கள் முக்யா: முக்கியர்களாகச் சொல்ல
யதா எப்படி ப்படுகிருர்கள்.

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியாத்துமா வென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சாட்சியே முக்கியாத்துமாவென்று என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

बाढमेतावतानात्माशेषोभवतिकस्यचित् ।
गौणमिथ्यामुख्यभेदैरात्मायंभवतित्रिधा ॥

பாடமேதாவதாநாத்மாஶேஷோபவதிகஸ்யசித் ।
கௌணமித்யாமுக்யபேதைராத்மாயம்பவதித்ரிதா ॥ ௬௭

பாடம் நீ சொன்ன சுருதி யுக்தி அனுபவம் சரி ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஏதாவதா இதனலே ஶேஷ: பிரியவிஷயமாக
கஸ்யசித் ஒருவனுக்கும் ந பவதி ஆகமாட்டார்

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு கெதி ஏதெனில்.

ஶ்ருதௌ கௌண மித்யாமுக்யாஃ கவு ணமென்றும், மித்தையென்றும்மு க்கியமென்றும் (சொல்லப்படுகிற)	ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஈடு இதி	த்ரேதா மூன்றுவிதமாக
	பவதி ஆகிறார்

அ-கை. கவுணாத்துமாவானது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यंगौणमेतयोः ।
भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

தேவதத்தஸ்து ஸிம்ஹோயமித்யைக்யம் கௌணமேதயோ: |
பேதஸ்ய பாஸமானத்வாத் புத்ராதேராத்மதா ததா || ௬௦

ஈடு இதி	பேதஸ்ய மனுஷியவடிவமாயும் மிருக வடிவமாயிருக்கிறபேதம்
தேவதத்தஃ து தேவதத்தன்	பாஸமானத்வாத் காணப்படுகிற படியால்
ஸிம்ஹோயமிதி சிம்மமென்று சொல்லுமி டத்தில் புருஷசிம்மங்களான	புத்ராதேஃ பிள்ளைமுதலானவர்களு
ஏதயோஃ இவர்களுக்கு	ஆத்மதா ஆத்துமத்வமானது (க்கு
ஐக்யம் ஐக்கியமான ஏகத்துவமான	ததா அப்படியே
கௌணம் உபசாரம் (து	

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்ப தேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनतुभात्यसौ ।
मिथ्यात्मतातःकोशानांस्थाणोश्चोरात्मतायथा ॥

பேதோஸ்தி பஞ்சகோசேஷு ஸாக்ஷிணோ ந து பாத்யஸௌ |
மித்யாத்மதாத: கோசானாம் ஸ்தாணோஶ்சோராத்மதா யதா || ௬௧

பஞ்சகோசேஷு ஐந்து கோசங்களி லேயே (பேதம்	ஸ்தாணோஃ கட்டைக்கு (கல்
பேதஃ ஒன்றிலொன்றில்லாமையான	சோராத்மதா திருடன்வடிவமாயிருக்
அஸ்தி இருக்கிறது	யதா எப்படியோ அப்படியிருக்கிறது
ஸாக்ஷிணஃ து சாட்சிக்கோவென்றால்	அதஃ ஆகையினால்
அஸௌ இந்தபேதமானது	கோசானாம் இக்கோசங்களுக்கு
ந பாதி விளங்கவில்லை	மித்யாத்மதா மித்தியாத்துமத்துவம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முக்கியாத்துமா யாதெனில்.

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।
सर्वान्तरत्वात्तस्यैवमुख्यमात्मत्वमिष्यते ॥

நபாதிபேதோநாப்யஸ்திஸாக்ஷிணோऽப்ரதியோகிந:
ஸர்வாந்தரத்வாத்தஸ்யைவமுக்யமாத்மத்வமிஷ்யதே ॥ ௪௨

அப்ரதியோகிந: தனக்கெதிரிணையில்லாத
ஸாக்ஷிண: சாக்ஷியானவர் (பதால்
ஸர்வாந்தரத்வாத் சர்வாந்தராயிருப்
தேஹாதிஷ்வபி நாஸ்தி கோசங்களைப்போ
மித்தியாத்வமும் புத்திராதிகளை
ப்போலபேதமும் சிறிதுமில்லை

ந பாதி அவைகள் ஆத்துமாவிடம் வி
ளங்கவில்லை
தஸ்ய ஏவ அந்த ஆத்துமாவிற்கே
முக்யம் முக்கியமாயிருக்கிற
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்துவமானது
இஷ்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமா அத்விதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளே முக்கியாத்துமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொல்லுமெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुयेषुयस्यात्मतोचिता ।
तेषुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

ஸத்யேவம்வ்யவஹாரேஷுயேஷுயஸ்யாத்மதோசிதா ।
தேஷுதஸ்யைவஶேஷித்வம்ஸர்வஸ்யாந்யஸ்யஶேஷதா ॥ ௪௩

ஏவம் ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்
யேஷு யாதொரு யாதொரு
வ்யவஹாரேஷு விவகாரங்களில்
யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
ஆத்மதா ஆத்துமத்வம்
உசிதா யோக்கியமோ
தேஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில்.

தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே
ஶேஷித்வம் அதிப்பிரியமாயிருக்குந்தன்மை
யிருக்கிறது
அந்யஸ்ய அன்னியமான
ஸர்வஸ்ய சகலத்திற்கும்
ஶேஷதா பிரியவிஷயமாயிருக்குந்தன்மை
யிருக்கிறது,

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை; அதை விவரித்துக் காட்டுமெனில்.

मुमूर्षोर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।
नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥
अध्येतावह्निरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।
अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्बटुरेवात्रगृह्यते ॥

உஜ்ஜிஜீவிஷு: க்ருஹரக்ஷாதௌ கௌணாத்மைவோபயுஜ்யதே ।
ந ஸாக்ஷ்யாத்மா ந மித்யாத்மா தத்ர ஶேஷீ பவத்யத: ॥ ௪௪
அத்யேதா வஹ்நிரித்யத்ராக்நி: ஸந்நபி ந க்ருஹ்யதே ।
அயோக்யத்வாந்ந யோக்யத்வாத் வடுரேவாத்ர க்ருஹ்யதே ॥ ௪௫

உஜ்ஜிஜீவிஷு: மரணவஸ்த்தையுற்றவனுக்கு
க்ருஹரக்ஷாதௌ வீடு முதலானதை ரக்ஷிக்கவேண்டுவதில்
கௌணாத்மா ஏவ கௌணாத்துமாவான புத்திரனே
உபயுஜ்யதே உபயோகம் பண்ணப்படுகிறான்
ந ஸாக்ஷ்யாத்மா ஸாக்ஷியான முக்யாத்மாவும் முக்கியமில்லை
ந மித்யாத்மா மித்யாத்மாவான தேகமும் முக்கியமில்லை
அத: ஆகையினாலே
தத்ர அச்சமயத்தில்புத்திரனவன்
ஶேஷீ பவதி அதிப்பிரியனாகஆகிறான்
அத்யேதா அத்யயனம் பண்ணுகிறபிர்மசாரி
வஹ்நி: இதி அக்னியென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
அக்நி: ஸந்நபி அக்னியிருந்தும்
அயோக்யத்வாத் ந அத்யயனம் பண்ணுகிற யோக்கியதை இன்மையால்
ந க்ருஹ்யதே அக்னி கிரஹிக்கப்படவில்லை
அத்ர இந்த ஸ்தானத்தில்
வடு: ஏவ பிர்மசாரியே
யோக்யத்வாத் யோக்கியனாயிருப்பதால்
க்ருஹ்யதே கிரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

कृशोहंपुष्टिमाप्स्यामीत्यादौदेहात्मतोचिता ।
नपुत्रंविनियुङ्क्तेऽत्रपुष्टिहेत्वन्नभक्षणे ॥
तपसास्वर्गमेष्यामीत्यादौकर्त्रात्मतोचिता ।
अनपेक्ष्यवपुर्भोगंचरेत्कृच्छ्रादिकंततः ॥

க்ருஶோஹம் புஷ்டிமாப்ஸ்யாமீத்யாதௌ தேஹாத்மதோசிதா ।
ந புத்ரம் விநியுங்க்தேऽத்ர புஷ்டிஹேத்வந்நபக்ஷணே ॥ ௪௬
தபஸா ஸ்வர்கமேஷ்யாமீத்யாதௌ கர்த்ராத்மதோசிதா ।
அநபேக்ஷ்ய வபுர்போகம் சரேத் க்ருச்ச்ராதிகம் தத: ॥ ௪௭

க்ருஶோஹம் இளையாள் கல்யாணம்பண்ணிக்கொண்டவன் தேகம்இளைத்துப்போகிறது அவளோடே போகிக்க தேகம்
புஷ்டிம் புஷ்டியை
ஆப்ஸ்யாமி அடையவேண்டுமென்று

ஆதி சூசஎள இது முதலானதில்
தெஹாத்மகா தேகமே தானென்பது
உசிதா யோக்கியமாகிறது
வாஷ்ட்ரிஹங்கநஹஷணை அப்படிபு
ஷ்டியாவதற்குலேகிய மன்னம் பா
ல் நெய் முதலானதுகளான இந்த
ஆஹாரங்களை
சுது புஜிப்பதில்
வாத்ரும் பிள்ளையை [லே.
நவிநியாஜெ உபயோகப்படுத்தவில்

அ-கை ஜீவனே முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

தவஸா தபசினால்
ஸ்வமூர் ஸ்வர்க்கலோகபோகத்தை (ற
வாஷ்யாமி அடையப்போகிறேனென்
ஜதி சூசஎள இதுமுதலானதில்
கத்ருத்மகா கர்த்தாவாகிய ஜீவாத்
துமாவே
உசிதா அந்த அவசரத்தில் யோக்கி
யனாகிறான்
வயஃ (அப்போ) தேகத்தையும்
ஸௌம் போகத்தையும்
அநபெக்ஷ அபேக்ஷிக்கவில்லை
தத: ஆகையினாலே [தலானதை
க்ருச்ராதிகம் கிருசிரசாந்திராயணம்மு
வொக ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறாரெனில்.

मोक्ष्येहमित्यत्रयुक्ताश्चिदात्मत्त्वंतदापुमान् ।

तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥

மொக்ஷ்யேஹமித்யத்ரயுக்தாஶ்சிதாத்மத்வம்ததாபுமாந் ।

தத்வேத்திகுருஶாஸ்த்ராப்யாம்நதுகிம்சிச்சிகீர்ஷதி ॥ ௬௮

அஹம் நான் (போகிறேன்
மொக்ஷெ மோக்ஷத்தை அடையப்
ஜதி என்று
அத்ர இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்
சிதாத்மகம் அறிவே முக்கிய ஆத்து
மாவென்பது
யுக்தம் யோக்கியம்
ததா அப்போது
புமாந் இந்த புருஷன் சாதசதுஷ்
டயத்துடன்
குருஶாஸ்த்ராப்யாம் சற்குருவினாலு
ம் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்
தத் அந்தப்பிர்மத்தை
வெத்தி சாக்ஷாத்காரமாய் அறிகிறான்
கிஞ்சித் து சிறிதேனும்
நசிகீர்ஷதி ஒருகர்மத்தையும் ப
ண்ணயிச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

विप्रक्षत्रादयोयद्वद्बृहस्पतिसवादिषु ।

व्यवस्थितास्तथागौणमिथ्यामुख्यायथोचितम् ॥

விப்ரக்ஷத்ரவிஶாம் யத்வத் ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு |
வ்யவஸ்திதாஸ்ததா முக்யாத்மானோ யதோசிதம் || ௪௯

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே
விப்ரக்ஷத்ரவிஶாம் பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்
யத்வத் எப்படி அதிகாரிகளென்று
வ்யவஸ்திதா: விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா அப்படி
முக்யாத்மான: மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு ஸ்வாமித்திய முக்கியாத்துமாக்கள்
யதா எப்படி எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகஆகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானால் சாக்ஷிக்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।
अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ர தத்ரோசிதே ப்ரீதிராத்மன்யேவாதிஶாயினீ |
அனாத்மனி து தச்சேஷே ப்ரீதிரன்யத்ர நோபயம் || ௫௰

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில்
உசிதே யோக்கியமான வஸ்துவில்
ப்ரீதி: பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது
ஆத்மந்யேவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே
அதிஶாயினீ நிர்திசயமான பிரீதி யிருக்கிறது
அனாத்மனி அனாத்துமாவான
தச்சேஷே து ஆத்துமசேஷத்தில்
ப்ரீதி: பிரீதி (யிருக்கிறது)
அந்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில்
ந உபயம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।
उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபேக்ஷ்யம் த்வேஷ்யமித்யன்யத் த்வேதா மார்கத்ருணாதிகம் |
உபேக்ஷ்யம் வ்யாக்ரஸர்பாதி த்வேஷ்யமேவம் சதுர்விதம் || ௫௧

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்
த்வேஷ்யம் இதி த்வேஷியாவிஷயமென்றும்
அந்யத் மற்றது
த்வேதா இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
மார்கத்ருணாதிகம் வழியில்கிடக்கிற துரும்பாதி

உபெக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்	ஸா இப்படி
வ்யாக்ராஹிவெத்வெஷ்யம் புலி, பாம் பாதி த்வேஷவிஷயமாம்	[illegible]

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிக்கவேண்டுமெனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्ष्वपि ।
नव्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மாஶெஷஉபெக்ஷ்யஶ்சத்வெஷ்யஶ்செதிசதுர்ஷ்வபி ।
நவ்யக்திநியமஃகிந்துதத்தத்கார்யாத்ததாததா ॥ ௬௨

ஆத்மா ஶெஷஃ எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியமானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குப்பிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சேஷமென்றும்	சதுர்ஷ்வபி என்கிற
உபெக்ஷ்யஶ்ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்	வ்யக்திநியமஃ இதுதான் பிரியாதிகளைக்கொடுக்கிறதென்றும் வஸ்துக்களில் நியமம்
த்வெஷ்யஶ்ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து த்வேஷமென்றும்	ந இல்லை
இதி இப்படியிருக்கிற	கிந்து பின்னையேப்படியென்றுல்
	தத்தத்காயாத் அந்தந்த பிரியாதிகாரியத்தால்
	ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷையாயும் த்வேஷமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

स्याद्व्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத்வ்யாக்ரஸ்ஸம்முகொத்வெஷ்யொஹ்யுபெக்ஷ்யஸ்துபராங்முகஃ ।
லாலநாதநுகூலஶ்செத்விநொதாயெதிஶெஷதாம் ॥ ௬௩

ஸம்முகஃ எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற	லாலநாத் கொஞ்சுவதால் தனக்கு பணம் முதலானதால்
வ்யாக்ரஃ புலியானது	அநுகூலஶ்செத் அனுகூலம் செய்யுமேயானால்
த்வெஷ்யஃ ஸ்யாத் அப்போது த்வெஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது	விநொதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
பராங்முகஃ து பராமுகமாய்ப்போனதேயானால்	ஶெஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.
உபெக்ஷ்யஃ ஹி உபேக்ஷிக்கத் தக்கதாக ஆகிறதன்றே	

விஶ்க்ஷத்ராஃயோய ஶ்வ்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு।
வ்யவஸ்திதாஸ்ததா முண்ண்ஶியாஃஜாஸ்யாயதோதிதம் ॥ ௪௯

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதிஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே
விப்ரக்ஷத்ரவிஶ: பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்
யத்ர எப்படி அதிகாரிகளென்று
வ்யவஸ்திதா: விவஸ்தைகள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா அப்படி
முண்ண்ஶியாஜ்யா: மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தியா முக்கியாத்துமாக்கள்
யதா எப்படி எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானல் சாக்ஷிக்கி விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।
अनात्मनितुतच्छेषेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ர தத்ரோசிதே ப்ரீதிராத்மந்யேவாதிஶாயிநீ ।
அநாத்மநி து தச்சேஷே ப்ரீதிரந்யத்ர நோபயம் ॥ ௫௦

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில்
உசிதே யோக்கியமான வஸ்துவில்
ப்ரீதி: பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது
ஆத்மநி ஏவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே
அதிஶாயிநீ நிர்திசயமான பிரீதி யிருக்கிறது
அநாத்மநி அனாத்துமாவான
தச்சேஷே து ஆத்துமசேஷத்தில்
ப்ரீதி: பிரீதி (யிருக்கிறது)
அந்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில்
ந உபயம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।
उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபேக்ஷ்யம் த்வேஷ்யமித்யந்யத் த்வேதா மார்கத்ருணாதிகம் ।
உபேக்ஷ்யம் வ்யாக்ரஸர்பாதி த்வேஷ்யமேவம் சதுர்விதம் ॥ ௫௧

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்
த்வேஷ்யம் இதி துவேஷியாவிஷயமென்றும்
அந்யத் மற்றது
த்வேதா இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
மார்கத்ருணாதிகம் வழியில்கிடக்கிறதுரும்பாதி

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்
வ்யாக்ர ஸர்ப்பாதிர் த்வேஷ்யம் புலி, பாம்பாதி துவேஷவிஷயமாம்

ஸர்வம் இப்படி
[illegible]

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிக்கவேண்டுமேனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्व्वपि ।
नव्यक्तिनियम:किन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மா ஶேஷ உபேக்ஷ்யஶ்ச த்வேஷ்யஶ்சேதி சதுர்ஷ்வபி ।
நவ்யக்திநியம: கிந்து தத்தத்கார்யாத் ததா ததா ॥ ௩௨

ஆத்மா ஶேஷ: எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குப்பிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் ஶேஷமென்றும்
உபேக்ஷ்யஶ்ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்
த்வேஷ்யஶ்ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து துவேஷமென்றும்
இதி இப்படி யிருக்கிற
சதுர்ஷ்வபி நாலிலும்
வ்யக்திநியம: இதுதான் பிரியத்தைக்கொடுக்கிறதென்றும் வஸ்துக்களில் நியமம்
ந இல்லை
கிந்து பின்னே யெப்படியென்றால்
தத்தத்கார்யாத் அந்தந்த பிரயோஜனகாரியத்தால்
ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷையாயும் துவேஷமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமேனில்.

स्याद्व्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத்வ்யாக்ரஸ்ஸம்முகோ த்வேஷ்யோ ஹ்யுபேக்ஷ்யஸ்து பராங்முக: ।
லாலநாத் அநுகூலஶ்சேத் விநோதாயேதி ஶேஷதாம் ॥ ௩௩

ஸம்முக: எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ர: புலியானது
த்வேஷ்ய: ஸ்யாத் அப்போது துவேஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது
பராங்முகஸ்து பராமுகமாய்ப்போனதேயானால்
உபேக்ஷ்ய: ஹி உபேக்ஷிக்கத் தக்கதாக ஆகிறதன்றோ
லாலநாத் கொஞ்சுவதால் தனக்குப் பணம் முதலானதால்
அநுகூலஶ்சேத் அனுகூலம் செய்யுமேயானால்
விநோதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.

அ-கை. விஷயம் பிரியமாதி நேமமில்லை என்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

व्यक्तिनांनियमोमाभूल्लक्षणात्तुव्यवस्थितिः ।
आनुकूल्यंप्रातिकूल्यंद्वयाभावश्चलक्षणं ॥
आत्माप्रेयान्प्रियश्शेषोद्वेष्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥
इतिव्यवस्थितोलोकोयाज्ञवल्क्यमतञ्चतत् ॥

வ்யக்தீநாம் நியமோமாபூல்லக்ஷணாத்துவ்யவஸ்திதி: ।
ஆநுகூல்யம் ப்ராதிகூல்யம் த்வயாபாவஶ்சலக்ஷணம் ॥ ௫௪
ஆத்மாப்ரேயாந்ப்ரியஶ்ஶேஷோத்வேஷ்யோபேக்ஷ்யேதத்அந்யயோ:।
இதிவ்யவஸ்திதோலோகோயாஜ்ஞவல்க்யமதஞ்சதத் ॥ ௫௫ (மும்

வ்யக்தீநாம் வஸ்துக்களுக்கு
நியம: பிரியமாதிநேமம்
மாபூத் இருக்கமாட்டாது (பே
லக்ஷணாத்து இலக்ஷணத்தினலே(து
வ்யவஸ்திதி: விவஸ்தைபண்ணப்படுகிற

ஆநுகூல்யம் அனுகூலமான லக்ஷண
ப்ராதிகூல்யம் பிரிதிகூலமான லக்ஷ
ணமும்
த்வயாபாவ: ச இரண்டுமில்லாத
லக்ஷணம் லக்ஷணமும் அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியன்
ஶேஷ: ப்ரிய: அவருக்கு உதவிசெ
ய்கிறவர்கள் பிரியம்
தத் அந்யயோ: அந்தஇரண்டுகளுக்கும்
அன்னியங்களில்
த்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே துவேஷமும் உ
பேக்ஷையும் காணப்படுகின்றன

இதி இப்படி
லோக: உலகமானது
வ்யவஸ்தித: விவஸ்தை பண்ணப்பட்
டிருக்கிறது
தத் அதுவே
யாஜ்ஞவல்க்யமதம் ச யாஞ்ஞவல்கியரிஷி
யினுடையமதம்.

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்தில்மட்டும் ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अन्यत्रापिश्रुतिःप्राहपुत्राद्वित्तात्तथात्मनः ।
सर्वस्मादान्तरन्त्वन्तदेतत्प्रेयइरितम् ॥

அந்யத்ராபிஶ்ருதி: ப்ராஹபுத்ராத்வித்தாத்ததாத்மந: ।
ஸர்வஸ்மாதாந்தரந்த்வந்ததேதத்ப்ரேயஈரிதம் ॥ ௫௬

ஸ்ருத்ய ஸவிபுருஷ விதபிராமணமா	ஆத்மந: ஆத்துமாவினுடைய
ன மற்றவிடத்திலும்	தத்வம் ஸ்ரூபம்
ஶ்ருதி: சுருதியானது.	அந்தரம் அந்தரமாயிருக்கிறதோ
ப்ரூஹி சொல்லுகிறது	ததா அப்படிப்பட்ட
புத்ராத் புத்திரனைக்காட்டிலும்	தத் ஏதத் அந்த இந்த ஸ்வரூபமே
வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்	ப்ரிய: அதிப்பிரியமென்று
ஸர்வஸ்மாத் சகலத்தைக்காட்டிலும்	ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகிரதத்தி லென்னவாயி ற்றெனில்.

श्रौत्याविचारदृष्टयायंसाक्ष्येवात्मानचेतरः ।
कोशान्पञ्चविविच्यान्तर्वस्तुदृष्टिर्विचारणा ॥

ஶ்ரௌத்யாவிசாரத்ருஷ்ட்யாயம்ஸாக்ஷ்யேவாத்மாநசேதர: ।
கோஶாந்பஞ்சவிவிச்யாந்தர்வஸ்துத்ருஷ்டிர்விசாரணா ॥ ௫௭

ஶ்ரௌத்யா சுருதியினலும்	பஞ்சகோஶாந் அன்னமயாதி ஐந்து
விசாரத்ருஷ்ட்யா ஆத்துமாநுத்தும	கோசங்களையும் ஆத்துமாவையும்
விசாரத்தினலுண்டான ஞான திரு	விவிச்ய பகுத்தறிந்து
ஷ்டியாலும்	அந்த: உள்ளேயிருக்கிற
அயம் இந்த	வஸ்துத்ருஷ்டி: சாக்ஷியான வஸ்துவே
ஸாக்ஷீஏவ சாக்ஷிதானே	தானென்கிற திருஷ்டியே
ஆத்மா முக்கியாத்துமா	விசாரணா விசாரணையென்று சொ
ந து இதர: மற்ற புத்திரதேககர்	ல்லப்படும்.
த்தாக்கள் முக்கியமன்று	

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உள்ளேயிருக்கிற ஆத்துமாவின் தரிசன மெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினல் விளங்குமென்று சொல்லுகிறார்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीनामागमापायभासनम् ।
यतोभवत्यसावात्मास्वप्रकाशचिदात्मकः ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாமாகமாபாயபாஸநம் ।
யதோபவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மக: ॥ ௫அ

யத: யாதொருகாரணத்தினலே	னசுஷுப்தி அவஸ்தைகளுடைய
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாம் இந்த ஆ	ஆகமாபாயபாஸநம் வரவும்போக்கு
த்துமாவினலேயே ஜாக்கிரஸ்வப்ப	ம் விளக்கிவைக்கப்படுகிறதோ

ஸ: அந்த இந்த	ஸர்வகாமஹேதுத்வம் சொயம்பிரகா
	சராயும் சிதாத்துமாவாயும்
ஆத்மா ஆத்துமாதானே	ஹவதி ஆகிறார்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகி றதே யெனில்.

शेषाःप्राणादिवित्तांता आसन्नास्तारतम्यतः ।

प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

சேஷா:ப்ராணாதிவித்தாந்தா ஆஸந்நாஸ்தாரதம்யத: ।

ப்ரீதிஸ்ததா தாரதம்யாத் தேஷு ஸர்வேஷு வீக்ஷ்யதே ॥ ௬௲௯

தாரதம்யத: ஆத்துமாவிற்கு கிட்டி னதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிரு க்கிற	ததா அப்படி
ப்ராணாதிவித்தாந்தா: பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்	தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்
ஆஸந்நா: ஆத்துமாவை கிட்டினதற் குத்தக்கபடி	தேஷு அந்த
சேஷா: பிரியங்களாகஇருக்கின்றன	ஸர்வேஷு சகலபிராணாதிகளிடத்தி னிலும்
	ப்ரீதி: பிரீதியானது
	வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रःप्रियःपुत्रात्पिण्डःपिंडात्तथेन्द्रियम् ।

इन्द्रियाच्चप्रियःप्राणःप्राणादात्माप्रियःपरः ॥

வித்தாத் புத்ர:ப்ரிய:புத்ராத் பிண்ட:பிண்டாத் ததேந்த்ரியம் ।

இந்த்ரியாச்ச ப்ரிய:ப்ராண:ப்ராணாதாத்மா ப்ரிய:பர: ॥ ௬௲௰

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்	இந்த்ரியாச்ச நேத்திராதி இந்திரிய ங்களைக்காட்டிலும்
புத்ர: பிள்ளையானவன்	ப்ராண: பிராணனே
ப்ரிய: பிரியன்	ப்ரிய: பிரியன்
புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்	ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்
பிண்ட: தேகம் பிரியம்	ஆத்மா சாக்ஷியானதானே
ததா அப்படி	பர: மேலான
பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்	ப்ரிய: பிரியனென்றறி.
இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்	

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थितेविवादोऽत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः

श्रुत्योदाहरितत्रात्मा...

साक्ष्येवहस्यादन्यस्मात्...

प्रेयान् पुत्रादेरेवमेमोक्तं...

ஏவம் ஸ்தி²தே விவாதோ³ ...

ஶ்ருத்யோதா³ஹரித ...

ஸாக்ஷ்யேவ ...

ப்ரேயாந் புத்ராதே³ ...

ஏவம் இப்படி

ஸ்தி²தே இருந்துள்ளவில்

அத்ர இதில்

ப்ரதிபு³த்³த⁴விமூட⁴யோ: ஞானி அ-
ஞ்ஞானிகளுக்கு

விவாத³: ஆக்ஷேபமானது என்ன இ-
ருக்கிறது

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அ... கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு ... கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்று ...

தஸ்மிந் தத்துவஞானி

அந்யஸ்மாத் அன்னியமான

த்³ருஶ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்

ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே ...

ப்ரேயாநிதி அதிப்பிரியவஸ்துவென்று

ஆஹ சொல்லுகிறான்

மூட⁴ஸ்ய: மூடபுத்தியுடையவன்

புத்ராதே³: ஏவ பிள்ளை முதலான ...

தா-ம் இதுவே மூடத்தனம் ...

அ-கை. எனக்கு மப்படி ... ன்று தோன்றுகிறதென் ...

ஃவ்ள அந்த இந்த	ஸர்வ‍ரகாஶவிஷா-த்மகஃ சொயம்பிரகாசராயும் சிதாத்துமாவாயும் ஸவதி ஆகிறார்.
ஆத்மா ஆத்துமாதானே	

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதெ யெனில்.

शेषाःप्राणादिवित्तांताआसन्नास्तारतम्यतः ।
प्रीतिस्तथातारतम्यात्तेषुसर्वेषुवक्ष्यते ॥

ஶேஷாஃப்ராணாதிவித்தாந்தாஆஸந்நாஸ்தாரதம்யதஃ ।
ப்ரீதிஸ்ததாதாரதம்யாத்தேஷுஸர்வேஷுவீக்ஷ்யதே ॥ ௬௩

தாரதம்யதஃ ஆத்துமாவிற்கு கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற	ததா அப்படி
ப்ராணாதிவித்தாந்தாஃ பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்	தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்
ஆஸந்நாஃ ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி	தேஷு அந்த
ஶேஷாஃ பிரியங்களாகஇருக்கின்றன	ஸர்வேஷு சகலபிராணாதிவஸ்துக்களிலும்
	ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
	வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रःप्रियःपुत्रात्पिण्डःपिंडात्तथेन्द्रियम् ।
इन्द्रियाच्चप्रियःप्राणःप्राणादात्माप्रियःपरः ॥

வித்தாத்புத்ரஃப்ரியஃபுத்ராத்பிண்டஃபிண்டாத்ததேந்த்ரியம் ।
இந்த்ரியாச்சப்ரியஃப்ராணஃப்ராணாதாத்மாப்ரியஃபரஃ ॥ ௬௪

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்	இந்த்ரியாச்ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
புத்ரஃ பிள்ளையானவன்	ப்ராணஃ பிராணனே
ப்ரியஃ பிரியன்	ப்ரியஃ பிரியன்
புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்	ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்
பிண்டஃ தேகம் பிரியம்	ஆத்மா சாக்ஷியானதானே
ததா அப்படி	பரஃ மேலான
பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்	ப்ரியஃ பிரியனென்றறி.
இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்	

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

एवंस्थितेविवादोत्रप्रतिवुद्धविमूढयोः ।
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येवनिर्णयः ॥
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्त्ववित् ।
प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंमार्ष्टीतिमूढधीः ॥

ஏவம்ஸ்திதேவிவாதோத்ரப்ரதிபுத்தவிமூடயோ:
ஶ்ருத்யோதாஹரிதத்ராத்மாப்ரேயாநித்யேவநிர்ணய: ।
ஸாக்ஷ்யேவத்ருஶ்யாதந்யஸ்மாத்ப்ரேயாநித்யாஹதத்த்வவித்
ப்ரேயாந்புத்ராதிரேவேமம்போக்தும்மார்ஷ்டீதிமூடதீ: ।

ஏவம் இப்படி
ஸ்திதே இருந்துள்ளவில்
அத்ர இதில்
ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாத: ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது
தத்ர அதில்
ஆத்மா ஆத்மாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியன்
இதி ஏவ என்றுதானே
நிர்ணய: நிர்ணயமாக
ஶ்ருத்யா சுருதியினாலே
உதாஹ்ருதி உதாகரிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அனுபவங்களால் மித்திய முக்கியாத்துமாக்கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

தத்த்வவித் தத்துவஞானி
அந்யஸ்மாத் அன்னியமான
த்ருஶ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே (ன்று
ப்ரேயாநிதி அதிப்பிரியவஸ்துவெ
ஆஹ சொல்லுகிறான்
மூடதீ: மூடபுத்தியுடையவன்
புத்ராதி: ஏவ பிள்ளைமுதானதே
இமம் இந்த
போக்தும் தன்னையும் முதலானவை புஜிக்கிறதற்கு
ப்ரேயாந் போக்கியமாயிருக்கிற அதிப்பிரியனைவன்புத்திரனென்றும்
ஸாக்ஷீ இதி ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லையென்றும் சொல்லுகிறான்.

தா-ம் இதுவே மூடத்தனமென்றறிக.

அ-கை. எனக்குமப்படி புத்திராதிகளே ஆனந்தப்பிரியமாகக்கூடுமென்று தோன்றுகிறதேயெனில்.

आत्मनोन्यंप्रियंब्रूतेशिष्यश्चप्रतिवाद्यपि ।
तस्योत्तरंवचोबोधशापौकुर्यात्तयोःक्रमात् ॥

ஆத்மநோந்யம்ப்ரியம்ப்ரூதேசிஷ்யச்சப்ரதிவாத்யபி ।
தஸ்யோத்தரம்வசோபோதசாபௌகுர்யாத்தயோ:க்ரமாத் ॥

ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
அந்யம் அன்னியமான புத்திரனை
ப்ரியம் அதிப்பிரியமான முக்கிய ஆத்துமாவென்று
ப்ரூதே சொல்லுகிறாய்
சிஷ்யச்ச சிஷ்யனோ
ப்ரதிவாதீ அபி பிரதிவாதியோ
தஸ்ய அந்த சிஷ்யப்பிரதிவாதிகளுக்கு தக்கதான (என்றால்
உத்தரம் வச: பதில்வார்த்தை எதை
தயோ: அவர்களுக்கு
க்ரமாத் கிரமமாக (பத்தையும்
போதசாபௌ ஞானத்தையும் சாபத்தையும் பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. நான் சிஷ்யனய்யா எனக்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

प्रियंत्वांरोत्स्यतीत्येवमुत्तरंवक्तितत्ववित् ।
स्वोक्तप्रियस्यदुष्टत्वंशिष्योवेत्तिविवेकतः ॥

ப்ரியம்த்வாம்ரோத்ஸ்யதீத்யேவமுத்தரம்வக்திதத்வவித் ।
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்யதுஷ்டத்வம்சிஷ்யோவேத்திவிவேகத: ॥௩௮

தத்வவித் தத்வஞானியானவன்
ப்ரியம் த்வாம் புத்திரனே பிரியமாகவெண்ணுகிற உன்னை அப்புத்திரன்
ரோத்ஸ்யதி இதி அழப்பண்ணி வைக்கிறானென்று
ஏவம் இப்படி சிஷ்யனுக்கு
உத்தரம் மேலேசொல்லப்போகிற விபரத்தை
வக்தி சொல்லுவார்
சிஷ்ய: சிஷ்யனும்
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்ய தன்னால் பிரியமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனுக்குள்ள
துஷ்டத்வம் துஷ்டசுபாவத்தை
விவேகத: குருநாதன் அனுக்கிரகிக்கப்போகிற விவேகத்தால்
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அந்தசுருதியில் சொல்லுகிற புத்திரனிடத்தி லிருக்கிற தோஷங்களைப் பிரித்து நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

अलभ्यमानस्तनयःपितरौक्लेशयेच्चिरम् ।
लब्धोपिगर्भपातेनप्रसवेनचबाधते ॥

जातस्यग्रहरोगादिःकुमारस्यचमूर्खता ।
उपनीतेप्यविद्यत्वमनुद्वाहश्चपण्डिते ॥
यूनश्चपरदारादिदारिद्र्यञ्चकुटुंबिनः ।
पित्रोर्दुःखस्यनास्त्यन्तोधनीचेन्म्रियतेतदा ॥

அஜாதோ நஶ்யதி பிதரௌ க்லேஶயேச்சிரம் ।
லப்தோபி கர்ப்பபாதேந ப்ரஸவேந ச ஜாயதே ॥ ௧௫
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி: குமாரஸ்ய ச சாபலதா ।
உபநீதேப்யவித்யத்வமநுத்வாஹஶ்ச பண்டிதே ॥ ௧௬
யூநஶ்ச பரதாராதிதாரித்ர்யஞ்ச குடும்பிந: ।
பித்ரோர்து:கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ தநீ சேந்ம்ரியதே ததா ॥ ௧௭

அஜாத: புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே
நஶ்யதி அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதிஷ்டை சற்பசாந்தி சேதுஸ்நானம் முதலான வருத்தத்தால்
பிதரௌ தாய்தகப்பன்களை
சிரம் வெகுநாலம்
க்லேஶயேத் துக்கப்படுத்திவைக்கிறான்
லப்த: ஸந் அப்படிலபித்தாலும்நாலு ஆறு மாதங்களில்
கர்ப்பபாதேந அந்தகருப்பம் விழுந்துபோவதாலும்
ப்ரஸவேந ச பிரசவகாலத்திலும் பத்து பதினைந்து நாள்
ந ஜாயதே வெளியில்வராமல் பிராணபத்துவரை பாதிக்கிறான்
ஜாதஸ்ய பிறந்தகுழந்தைக்கும் மாந்தம் கணைபக்ஷி குழி
க்ரஹரோகாதி: கிரஹதோஷம் முதலானவைகளாலும்
குமாரஸ்ய ச குமாரனால் செய்யத்தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்
சாபலதா பிடிவாதம் அழுகை முதலானதாலும்
உபநீதே அபி உபநயனமான பிற்பாடு விளையாட்டினாலும்
அவித்யத்வம் வித்தை வராமல் மூடனாய்ப் போவதாலும்
பண்டிதே வித்துவானானால்
அநுத்வாஹ: ச காலாகாலத்தில் கலியாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் கிடைக்காமலும்
யூந: ச யௌவனத்தை யடைந்ததால் காமாதிகளை
பரதாராதி: பரஸ்திரீகளைப் பற்றி யிழுப்பதாலும்
குடும்பிந: பன்றிக்குட்டி போடுவதுபோல் குடிப்பியானால்
தாரித்ர்யம் ச தரித்திரத்தால் சதா கஷ்டப்படுவதாலும்

புத்திரன் அவன் அதிர்ஷ்டத்தால் | விதௌ தாய்தகப்பன்களுக்கு பு
...னுடைய பாபத்தால் | திரனால் வருகிற
தா அப்போ | ... ஆக்கத்திற்கு
... அவன் ... | ... முடிவுயில்லை.

... இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதேதெனில்.

एवंविविच्य पुत्रादौ प्रीतिं त्यक्त्वा निजात्मनि ।
निश्चित्य परमां प्रीतिं वीक्षेत तमहर्निशम् ॥

ஏவம்விவிச்ய புத்ராதௌ ப்ரீதிம் த்யக்த்வா நிஜாத்மநி ।
நிஶ்சித்ய பரமாம் ப்ரீதிம் வீக்ஷேத தமஹர்நிஶம் ॥ ௬௮

... | ...ஆவில்
... புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதுக் | பரமாம் மேலான
...த விவேசனம்பண்ணி | ப்ரீதிம் பிரீதியைவைத்து நாமேசா
புத்ராதௌ பிள்ளைபெண்சாதிபணம் | க்ஷியென்று
...லானவைகளில் | நிஶ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி
ப்ரீதிம் வைத்திருக்கிற பிரீதியை | தம் அவரையே
த்யக்த்வா தள்ளிவிட்டு | அஹர்நிஶம் இராப்பகலும் [...
நிஜாத்மநி தானாயிருக்கிற இந்த ஆத் | வீக்ஷேத பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

... பிரதிவாதிக்கு சாபமெப்படி வருமெனில்.

आग्रहाद्ब्रह्मविद्वेषादपि पक्षमसुञ्चतः ।
वादिनो नरकः प्रोक्तो दोषश्च बहुयोनिषु ॥

ஆக்ரஹாத்ப்ரஹ்மவித்வேஷாதபிபக்ஷமமுஞ்சத: ।
வாதிநோ நரக: ப்ரோக்தோ தோஷஶ்ச பஹுயோநிஷு ॥ ௬௯

ஆக்ரஹாத் பிடிவாதபான்ந்தி ராக்கிக் | ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
பக்ஷம் தான் பிடித்தபக்தி (தான் | பிற்பாடு
...த்தும பக்ஷத்தை | பஹுயோநிஷு அநேகவிதமான
அமுஞ்சத: விடாதவனாயிருக்கிற | பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில்
வாதிந: வாதிக்கு | பிறக்கிற
ப்ரஹ்மவித்வேஷாத் அபி பிர்மவித்தி | தோஷ: ச தோஷமும் சொல்லப்பட்
...ன் துவேஷத்தால் | டிருக்கிறது.
நரக: ரௌரவாதிநரகமானது |

அ-கை. இப்படி சிஷ்யனுக்கனுக்கிரகமும் பிரதிவாதிக்கு சாபமும் வருமென்பதில் பிரமாணமும் யுக்தியும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मरूपत्वादीश्वरत्वेनवर्णितम् ।
यद्वत्तत्तथैवस्यात्तच्छिष्यप्रतिवादिनोः ॥

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மரூபத்வாதீஶ்வரத்வேநவர்ணிதம் ।
யத்வத்தத்ததைவஸ்யாத்தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: ॥ ௭௦

ப்ரஹ்மவித் பிரமத்தை சாக்ஷாத்காரமாயறிந்த ஞானி
ப்ரஹ்மரூபத்வாத் பிரமஸ்வரூபமாகஆனபடியினாலே அவனை
ஈஶ்வரத்வேந ஈசுவரனாக
வர்ணிதம் வர்ணிக்கப்படுகிறது
யத்வத் எப்படி ஈசுவரனுக்கு சர்வசக்தியுமிருக்கிறதோ அப்படிப்போல் ஞானிக்கும் சர்வசக்தியிருப்பதால்
தத் அந்தந்த அனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமும்
ததைவ அப்படிக்கேனே
தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: அவனுடைய சிஷனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் உண்டாகிறதென்றறி.

வி-ம். ஆதசங்கிதை வாசிஷ்டம் முதலானவைகளில் யாதொரு புருஷர்கள் மகாத்துமாவான ஞானியை துவேஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் ரௌரவாதி அனேக நரகங்களில் ஏகாந்தமாக சூரியசந்திராளுள்ளவு மிருப்பார்களென்று வெகுவிதமாய் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவையே பிரியமா யுபாசிக்கவேண்டியதென்ற சுருதியினர்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

यस्तुसाक्षिणमात्मानंसेवतेप्रियमुत्तमम् ।
तस्यप्रेयानसावात्माननश्यतिकदाचन ॥

யஸ்துஸாக்ஷிணமாத்மாநம்ஸேவதேப்ரியமுத்தமம் ।
தஸ்யப்ரேயாநஸாவாத்மாநநஶ்யதிகதாசந ॥ ௭௧

ய:து யாதொரு புருஷனுகிலும்
உத்தமம் உத்தமமான
ப்ரியம் பிரியராய்
ஆத்மாநம் தானாயிருக்கிற
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியை
ஸேவதே சதா அனுசந்திக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
அஸௌ இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ப்ரேயாந் நிரதிசய பிரியவடிவாயிருக்கிறாரே தவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந நஶ்யதி நாசத்தையடைகிறதில்லை.

அக. இப்படி ஆத்துமாவே பிரமானந்தமென்பதில் சாக்ஷியேதெனில்.

परप्रेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।
सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौमार्वभादिषुश्रुता ॥

பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந பரமாநந்தரூபதா ।
ஸுகவ்ருத்தி: ப்ரீதிவ்ருத்தௌ ஸார்வபௌமாதிஷு ஶ்ருதா ॥ எ௨

ஸுகவ்ருத்தி: சுகம் எந்த இடத்தில் விர்த்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு;
ப்ரீதிவ்ருத்தௌ பிரீதியானது விர்த்தியாயிருக்கிறது
பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந இந்த ஆத்துமாவானது மித்யாத்மாக்களைக் காட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷயமானதால்
பரமாநந்தரூபதா பரமானந்த சொரூபம்
ஸார்வபௌமாதிஷு சக்கிரவர்த்தி முதல் இரண்யகெர்ப்பன்வரை முதலானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமிருக்கிறதென்று
ஶ்ருதா கேட்கப்படுகிறது,

அ௨. ஆனந்தரூபத்தைபற்றி ஆக்ஷேபிக்கிறான்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चेच्चिदात्मनः ।
धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

சைதந்யவத்ஸுகஞ்சாஸ்ய ஸ்வபாவஶ்சேச்சிதாத்மந: ।
தீவ்ருத்திஷ்வநுவர்தேத ஸர்வாஸ்வபி சிதிர்யதா ॥ எ௩

சைதந்யவத் அறிவுபோல
அஸ்ய இந்த
சிதாத்மந: சிதாத்துமாவிற்கு
ஸுகஞ்ச சுகமும்
ஸ்வபாவஶ்சேத் சுபாவமானால்
ஸர்வாஸு சகலமாயிருக்கிற
தீவ்ருத்திஷு சுவி புத்திவிருத்திகளிலும்
சிதி: அறிவானது
யதா எப்படி
அநுவர்தேத தொடர்ந்திருக்கிறதோ அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்கவேண்டுமேயெனில்.

அ௩. அதற்கு உத்திரம் சொல்லுகிறார்.

नैवमुष्णप्रकाशात्मादीपस्तस्यप्रभागृहे ।
व्याप्नोतिनोष्णतातद्वच्चितेरेवानुवर्तनम् ॥

நைவமுஷ்ணப்ரகாஶாத்மா தீபஸ்தஸ்ய ப்ரபா க்ருஹே ।
வ்யாப்நோதி நோஷ்ணதா தத்வச்சிதேரேவாநுவர்தநம் ॥ எ௪

நஸ்வம் ஆத்துமாவிற்கு ஆனந்தமானது சுபாவமில்லையென்கிறதில்லை
தீப: தீபமானது
உஷ்ணப்ரகாசாத்மா உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வடிவமாயிருந்தும்
ஸ்வஸ்ய அதினுடைய
ப்ரபா பிரபையானது
க்ருஹே கிரகத்தில்
வ்யாப்நோதி வியாபிக்கிறது

ந உஷ்ணதா அதின் உஷ்ணத்தன்மை எப்படி வியாபிக்கவில்லையோ
தத்வத் அப்படிப்போலே
சித: அறிவினுடைய
அநுவ்ருத்திம் ஸ்வ அநுசரிப்பு மட்டும் எங்குமிருக்கிறது ஆனந்தத்தின் அநுசரிப்பு சகல விருத்திகளிலும் காணப்படாதென்றறி

அ-கை. சைதன்னியம்போலே யானந்தமும் நியமமாகக் காணப்படவேண்டிய விதியில்லையென்று மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

गन्धरूपरसस्पर्शेष्वपिसत्सुयथापृथक् ।
एकाक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷ்வபிஸத்ஸுயதாப்ருதக் ।
ஏகாக்ஷேணைகஏவார்த்தோக்ருஹ்யதேநேதரஸ்ததா ॥ ௭௫

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷு கந்தரூபரஸஸ்பரிசம் முதலான குணங்கள் ஒரு பூவில் ஒன்றாகவே
ஸத்ஸு அபி சேர்ந்திருந்தாலும்
ஏகாக்ஷேண ஒவ்வொருசட்சுவாதி இந்திரியத்தாலே
ஏக: ஏவ ஒரே
அர்த்த: குணமானது

ப்ருதக் வெவ்வேறாக
யதா எப்படி
க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதோ
ந இதர: ஒரு இந்திரியத்தால் மற்றிதரகுணமெப்படிகிரகிக்கப்படவில்லையோ
ததா அப்படிப்போலவறி.

அ-கை. திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களுக்கு சமத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில்.

चिदानन्दौनैवभिन्नौगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तद्भेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रवावद ॥
आद्येगंधादयोप्येवमभिन्नाःपुष्पवर्तिनः ।
अक्षभेदेनतद्भेदेवृत्तिभेदात्तयोर्भिदा ॥

சிதாநந்தௌநைவபிந்நௌகந்தாத்யாஸ்துவிலக்ஷணா: ।
இதிசேத்தத்பேதோபிஸாக்ஷிண்யந்யத்ரவாவத ॥ ௭௬

ரூபாதயோ யதைகஸ்மின் குஸுமே ஸம்ஸ்திதா அபி |
அக்ஷபேதேந தத்பேதோ வ்ருத்திபேதாத்தயோர்பிதா || ௭௬

ரூபாத்யா: கந்தம் முதலான குணங்களெல்லாம்
பின்னலக்ஷணா: வேறு வேறு இலக்ஷணையுடையனவாக இருக்கிறது
ஏகஸ்மின் ஒன்றில்
குஸுமே ஆகிய புஷ்பத்தில்
கந்தாதய: கந்தம் முதலான குணங்கள்
ஸமாஸ்ரித்ய புஷ்பத்தை ஆசிரித்துக்கொண்டு
அபின்னா: அபின்னங்களாகவே யிருக்கின்றன
அக்ஷபேதேந இந்திரியபேதத்தால்
தத்பேத: அந்த கந்தாதிகுண பேதம் காணப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
வ்ருத்தீனாம் சாத்துவிகாதி விருத்திகளின் பேதத்தாலேயே
தயோ: அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
பிதா பேதம் காணப்படுகிறது ஆகையால்
சிதானந்தௌ ஆத்துமாவிற்கு அறிவும் ஆனந்தமும்
ந பின்னௌ வெவ்வேறு பேதங்களில்லையென்றே அறியத்தக்கது
தத்பேத: அந்த பேதமும்
ஸாக்ஷிணி சாக்ஷியாகிய ஆத்துமாவினிடத்திலிருக்கிறதா
அன்யத்ர வா அந்த அன்னியமான விருத்திகளிடத்திலிருக்கிறதா
வத சொல்லு.

அ-கை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றனவெனில்.

सत्ववृत्तौ चित्सुखैक्यं तद्वृत्तेर्निर्मलत्वतः ।

ஸத்வவ்ருத்தௌ சித்ஸுகைக்யம் தத்வ்ருத்தேர்நிர்மலத்வத: || ௭௭

ஸத்வவ்ருத்தௌ சுத்தசாத்துவிகமான விர்த்தியில்
சித்ஸுகைக்யம் அறிவு ஆனந்தங்களுடைய ஐக்கியமானது காணப்படுகிறது
தத்வ்ருத்தே: அந்த விர்த்தி
நிர்மலத்வத: நிர்மலமாயிருப்பதாலென்றறி.

அ-கை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृतः ॥

तिंतिणीफलमत्यम्लंलवणेनयुतंयदा ।

तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लंयथातथा ॥

ரஜோவ்ருத்தேஸ்து மாலின்யாத்ஸுகாம்ஸோ(அ)த்ர திரஸ்க்ருத: || ௭௮

திந்த்ரிணீபலமத்யம்லம் லவணேந யுதம் யதா |
ததாம்லஸ்ய திரஸ்காராதீஷதம்லம் யதா ததா ‖ ௭௯

ரஜோவ்ருத்தேஸ்து ராஜசவிருத்தியோவென்றால் மாலிந்யாத் இராகாதி தோஷங்களால் மலினமாயிருப்பதால் அத்ர இந்த ராஜசவிருத்தியில் ஸுகாம்ஸ: சுகாம்சமானது திரஸ்க்ருத: மறைபட்டுப்போயிருக்கிறது அத்யம்லம் மிகவும் புளிப்பான (முது திந்த்ரிணீபலம் புளியம்பழமானது யதா எப்போ லவணேந உப்போடே யுதம் சேர்க்கதோ ததா அப்போ அம்லஸ்ய மிகுந்த புளிப்பு திரஸ்காராத் மறைபட்டுப்போகிறதால் ஈஷத் சிறிது அம்லம் புளிப்புமட்டும் யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ ததா அப்படிப்போலவே.

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।
विवेक्तुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥

நநுப்ரியதமத்வேந பரமாநந்ததாத்மநி |
விவேக்தும் ஶக்யதாமேவம் விநா யோகேந கிம் பவேத் ‖ ௮௦

நநு சங்கை ப்ரியதமத்வேந கேவலமித்தியாத்துமாக்களைக்காட்டிலும் பஞ்சகோச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அதிப்பிரியனானதால் ஆத்மநி இந்த ஆத்துமாவில் (நென்று பரமாநந்ததா பரமானந்த மிருக்கிறவை ஏவம் இப்படி விவேக்தும் விசாரத்தால் பிரித்தற்கு ஶக்யதா யோக்கியமாகட்டும் யோகேந விநா கீழ்த் தியானத்தில் சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன்றியில் கிம் பவேத் என்ன பிரயோஜன முண்டாகும்.

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानसिद्धये ।
योगःप्रोक्तोविवेकेनज्ञानंकिन्नोपजायते ॥

யத்யோகேந ததேவேதி வதாமோ ஜ்ஞாநஸித்தயே |
யோக: ப்ரோக்தோ விவேகேந ஜ்ஞாநம் கிம் நோபஜாயதே ‖ ௮௧

ஜ்ஞாநஸித்தயே ஞானம் சாக்ஷாத்காரமாக சித்திக்கும்பொருட்டு யோகேந கீழ்ச்சொன்ன நிர்விகற்பயோகத்தால்

யக யெந்த பிர்மம் நம்மால் சொல்லப்பட்டதோ
தஃவைவ அந்த பிர்மத்தையே சொன்ன (ன்னோம்
ஐதி வூாஉ நாம்தானேயிதிலும்சொ
யொ உவெ◌ாக்கஃ கீழத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அத்தியாயத்தில் நாமே விவேகத்தையும் சொன்னோமாகையால்
விவெகெ ஜ்ஞாநம் இந்த பஞ்சகோசவிவேகத்தால் தத்துவஞானமான ஞாந உவஜாயதெ கிர என் உண்டாக மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லாமல் நம்பினால்பிழைப்பாய்

அ-கை. இதிற் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ।
इति स्मृतं फलैकत्वं योगिनाञ्च विवेकिनाम् ॥

யத்ஸாங்க்யை꞉ ப்ராப்யதெ ஸ்தாநம் தத்யொகைரபி கம்யதெ ।
இதி ஸ்ம்ருதம் ஃபலைகத்வம் யொகிநாஞ்ச விவெகிநாம் ॥ ௮௨

ஸாங்க்யை꞉ சாங்க்கிய விசாரங்களால்
யக ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் (லே
ப்ராப்யதெ அடையப்படுகிறதோ
தக அது
யொகை꞉ அபி யோகங்களாலும்
கம்யதெ அடையப்படுகிறது
ஐதி இப்படி
யொகிநாம் ச யோகிகளுக்கும்
விவெகிநாம் விவேகிகளுக்கும்
ஃபலைகத்வம் பலமொன்றென்று பகவத்கீதையில்
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒன்றானால் இரண்டினுள் ஒன்று சொன்னாற்போதுமே. சாஸ்திரங்களில் இரண்டுவழி சொல்லுவானெனில்.

असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्यचिद्ज्ञाननिश्चयः ।
इत्थं विचार्य मार्गौ द्वौ जगाद परमेश्वरः ॥

அஸாத்ய꞉ கஸ்யசித்யொக꞉ கஸ்யசித்ஜ்ஞாநநிஶ்சய꞉ ।
இத்தம் விசார்ய மார்கௌ த்வௌ ஜகாத பரமெஶ்வர꞉ ॥ ௮௩

கஸ்யசித் ஓரதிகாரிக்கு
யொக꞉ மனோலயம் பண்ணுகிற சமாதியோகமானது
அஸாத்ய꞉ அசாத்தியமாகத்தோன்றும்
கஸ்யசித் மற்றோரதிகாரிக்கு
ஜ்ஞாநநிஶ்சய꞉ விசாரத்தாலுண்டாகிற ஞான நிச்சயமானது அசாத்தியமாக இருக்குமென்பதை அறிந்திருக்கிற சர்வஞ்ஞான
பரமெஶ்வர꞉ பரமேசுவர்

ஐஜ்ஞூம் இப்படி யென்று

விவாயல் பிராணிகளுடைய சித்தத்

தை அறிந்து

அ-கை. என்னய்யா வெகுப்ரயாசசாக்தி ...

யமான ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று ...

செய்தவனுக்கும் சுகமாயிருந்தவனுக்கும் ...

போலிருக்கிறதேயெனில்.

योगेकोतिशयस्तत्रज्ञानमुक्तंसमन्द्वयोः ।
रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥
नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।
कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यत ॥
देहादेःप्रतिकूलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।
द्वेषंकुर्वन्नयोगीचेदविवेक्यपितादृशः ॥
द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवहारद्वयोस्समम ।
समाधौनेतिचेत्तद्वद्वैतत्वंविवेकिनः ॥

யோகேகோதிஶயஸ்தத்ரஜ்ஞாநமுக்தஸ்ஸமந்த்வயோ: ।
ராகத்வேஷாத்யபாவஶ்சதுல்யோயோகிவிவேகிநோ: ॥
நப்ரீதிர்விஷயேஷ்வஸ்திப்ரேயாநாத்மேதிஜாநத: ।
குதோராக:குதோத்வேஷ:ப்ராதிகூல்யமபஶ்யத: ॥
தேஹாதே:ப்ரதிகூலேஷுத்வேஷஸ்துல்யோத்வயோரபி ।
த்வேஷம்குர்வந்நயோகீசேதவிவேக்யபிதாத்ருஶ: ॥
த்வைதஸ்யப்ரதிபாவந்துவ்யவஹாரத்வயோஸ்ஸமம ।
ஸமாதௌநேதிசேத்தத்வத்வைதத்வம்விவேகிந: ॥

யோகே சமாதியோகத்தில்
க: என்ன
அதிஶய: அதிசயமிருக்கிறது
த்வயோ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
தத்ர அந்த யோக விவேகங்களிலே
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது

ஸமம் ...
உக்தம் ...
ராகத்வேஷ ...
...
...

[illegible] போகிக்கும் வி
[illegible]
[illegible] ஷயம்பொய்யாய்போ
[illegible] விஷயங்களில்
[illegible] பிரியானது
[illegible] இருவருக்குமில்லை
[illegible] ஆத்மாவே
[illegible] அதிப்பிரிய வஸ்து
வென்று
[illegible] அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு
[illegible] என்னகாரணத்தினாலே
[illegible] ஆசையானது உண்டாகப்போ
கிறது
[illegible] எதினாலே (து
[illegible] த்வேஷம்உண்டாகப்போகிற
ப்ராதிகூல்யம் ஸ்வஸ்ய: சகலஜகத்
தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பா
ர்க்கிற இந்த விவேகிக்கு
தேஹாதே: தேகேந்திரியாதிகளுக்கு
ப்ராதிகூல்யம் பிரதிகூலமான பா
[illegible] வனைகளிலே பயகம்ப
[illegible] விகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞா
னியைப்போலே அவைகளை ஸம்
[illegible] பண்ணும்படியான த்வே
ஷம் காணப்படுகிறதேயென்றால்

உபயோ: ஸமம் அது இரண்டுபேர்
ளுக்கும்
த்வேஷ: த்வேஷம்வருவது
தாத்ருஶ்யம் சமானமன்றோ
த்வேஷம் த்வேஷவாசனையை (வ
ஸம்வர்த்த பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
நயோகீவேஷயோகியாகமாட்டானெ
ன்று சொல்லுவாயாகில்
தாத்ருஶ: ஸமம் அப்படிருகதுவேஷ
வாசனைகளோடேகூடினவனும்
அவிவேகீ அவிவேகியென்றே அறி
வ்யவஹாரே வியவஹாரத்தில்
த்வைதஸ்ய த்வைதத்தினுடைய
ப்ரதிபாஸம் தோற்றமும் விளங்
கிக்கிறதென்றால்
உபயோ: அது இருவருக்கும்
ஸமம் சமானந்தானே
ஸமாதௌ யோகிக்கும் மனோலயமா
ன சமாதியில்
நஜகத் வேஷ த்வைததோற்றமில்லை
யென்றால்
தத்வத் அதுபோல் (சையில்
விவேகிந: விவேகிக்கும் விவேகதெ
த்வைதபாஸ: த்வைதத்தோற்றம்
ந இல்லாமை சரியே

உ-கை. என்னப்யா விழித்துக்கொண் டிருக்கும்போதே கண்ணைத்தோ ண்டிப்போட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைததோற்ற மெப்படி [illegible]

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।
अध्यायेहितृतीयेतस्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

விவக்ஷ்யதேதத³ஸ்மாபி⁴ரத்³வைதாநந்த³நாமகே ।
அத்⁴யாயேஹித்ருதீயேதஸ்ஸர்வமப்யதிமங்க³லம் ॥ அஅ

ஹிரஹ்மாநந்தநாமகே அத்துவைதானந்தமென்ற பேரோடேகூடினதாயும் அத்வைதத்தை அடியோடே அடிக்கிறதாயுமிந்த விவேகத்தைதிடப்படுத்துவதாயுமிருக்கிற

த்ருதீயே சொல்லப்போகிறமூன்றாவ

அத்யாயே அத்தியாயத்தில் (அ

த்வைதக்ஷோத்ரம்பின்மை

அஹமிதி நம்மாலேயே

விவக்ஷிதே வி சொல்லப்பட்டோ

அதஃ ஆகையினால் [கிறதன்று

ஸர்வம் அவி சொன்னசமஸ்தமும்

சுதிஸம்ஸ்ஹா மிகவும் கல்யாணமாகபவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. த்வைதத்தோற்றமின்மையோடேகூடி ஆத்துமஞானத்தையுடைய விவேகி யோகியாகவே ஆகிறான். ஆகையால் யோகஞானமிரண்டையும் ஒன்றாய்ச்செய்தது சமானமென்று சொல்வதால் அவனைக் குருநாதன் பிரீதியுடன் வாழ்த்துகிறார்.

सदापश्यन्निजानन्दमपश्यन्निखिलञ्जगत् ।

अर्थाद्योगीतिचेत्तर्हिसन्तुष्टोवर्धतांभवान् ॥

ஸதாபஶ்யந்நிஜாநந்தமபஶ்யந்நிகிலஞ்ஜகத் ।

அர்தாத்யோகீதிசேத்தர்ஹிஸந்துஷ்டோவர்ததாம்பவாந் ॥

நிஜாநந்தம் தன்னுடைய முக்கியானந்தத்தை தானாகவே

ஸதா எப்போதும்

பஶ்யந் சாக்ஷாத்காரமாக பார்த்துக்கொண்டு

நிகிலம் சமஸ்தமான

ஜகத் ஜகத்தையும் ஒருபொருளாக

அபஶ்யந் அபாராதிருக்கிறனென்ற

அர்தாத் அர்த்தத்தால்

யோகீ இதி யோகியாகவே ஆகிறானென்று சொல்லுவாயாகில்

தர்ஹி அப்போது

பவாந் அப்பிடிஅறிந்த நீ

ஸந்துஷ்டஃ சந்தோஷமாக

வர்ததாம் விருத்தியடையக்கடவாய்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தின் தாத்பரியத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रंथेमन्दानुग्रहसिद्धये ।

द्वितीयाध्यायएतस्मिन्नात्मानन्दोविवेचितः ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே மந்தாநுக்ரஹஸித்தயே ।

த்விதீயாத்யாய ஏதஸ்மிந்நாத்மாநந்தோவிவேசிதஃ ॥௬௯

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பிரமானந்தமென்கிற பேரோடே கூடியதாயிருக்கிறகிரந்தத்தில்

ஏதஸ்மிந் இந்த

த்விதீயாத்யாயே இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்

...வியெந்தர்களுக்கு ... அனுக்கிரகம் சித்தியாகும் ... | ஞானாநந்த: ஆத்துமானந்தமானது விவேகவித: சொல்லப்பட்டது

சிஷ். ஆகையாலிந்த ஆத்துமானந்த விவேகத்தை ஸ்ரீ சத்குருகடாக்ஷத்தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான கௌணமித்தியாவடிவங்களான ...சக்களை ப்ரதிபன்னி அவஸ்தாத்திரிய சாக்ஷியே நான். அவஸ்தாத்திரிசாக்ஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறானோ அவன் இப்பவே அதிசுலபமாய் அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவன். இதிற்சந்தேகமில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஒரே பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் குழந்தாய். அதற்குச்சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசன்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமா யிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சாந்தனென்றும், சமரசனென்றும் சன்மித்திரனென்றும் சக்கியனென்றும், சகோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும் சம்மந்தியென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும் ராஜனென்றும், சேவகனென்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிர்மமே நானென்று ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும் குருவாக்கியத்திலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிறவன். சாந்தனென்றும் குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிர்மரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும் குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்மித்திரனென்றும், குருவினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை ஒளியாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிறந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடியிருப்பதுபோலே இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும் தந்தை புத்திரனுடைய க்ஷேமத்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக்கு தந்தையென்றும் தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குருவாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் ஊட்டி சவுசத்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும் சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும் குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மாரைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்மந்தியென்றும் நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரீதமாய்த் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிக்ஷைக்காக பயந்து சிரவணாதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அவ்வி

டத்திலுள்ளவர்களை அதிகாரம் பண்ணுவதுபோல குருவையும் சாதுக்களையும் ரக்ஷிக்க வல்லபமிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞைக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி காத்து குருவுக்கு கைங்கரியம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும் தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடையன்னியில் சகித்திருப்பதால் வாகனனென்றும் இப்படி குருசன்னிதானத்து வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபேதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமயம் போலே பக்குவத்திற்கு தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறாரென்றறி.

ஆத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

(கரு)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரமானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம் வாசனானந்தத்தில் தூஷ்ணீம் பூதானந்தமுமடக்கம் பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரீய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகியதிலேயிருந்து, அதிலே லயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல, இச்சகமும் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால்,ஆனந்தத்திற்கு துவைததத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது பாலேதயிராய் பரிணமித்ததுபோல், இச்சகமானந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தையிர்பாலாகாததுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது அவ்வேதுவால் இதில் பரிணமவாதமும் கூடாது, இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பழுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல,ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பனையால் வந்திருப்பதால்; இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம்; அங்கீகரித்தோம் வாஸ்தவத்தில் பழுதையிற்பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு கடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆயுதமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரைகுமிழியில்லாததுபோலும்; ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மையில்லாததுபோ

... ிந்த்ராலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், ச...
... ிரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நிலநிற்முதலானதில்லாததுபோ...
... ஸவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொல்மாத்திரத்திலேயொழிய வேறி...
... ாகால், சச்சிதானந்தபிர்மமே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒ...
... ில்லையென்றும் திடமுறைந் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்து...
... ாயன். இச்சகமில்லையென்றறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற...
... ாதை முணர்ந்துகொள் எங்கெந்த நாமரூபத்திலும், முதல்முதல்...
... ிக்கின்றது. ஸச்சிதானந்தமேயன்றி, கற்பனையான நாமரூபம் சொல் மா...
... ிருக்கிறது இவ்வாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible]𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦[illegible] 𑌨𑌮𑌃.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தமென்றும் வித்தியானந்தமென்று ... ஷயானந்தமென்றும் மூன்றினுள்ளே ஐந்து பிரகரணத்தை யடைக்கி... ... ன்னதில் பிர்மானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்க... ... சொல்லி இப்போது அதின் மீதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பி... ... இக்க குருநாதன் ஜெகத்தென்று ஒரு வஸ்து யில்லைவேயில்லை யென் ... ... ிக்கிறார்.

...கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதொருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்ட ... அத்துமுக்கியானந்தமே கௌணமித்தியா கர்த்தாத்துமாக்களை காட்டி... ... ிருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் துவைதத்தோடே கூடிய ... அதெப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्दःपुरोक्तोयस्सआत्मानन्दइष्यताम् ।
कथंब्रह्मत्वमेतस्यसद्वयस्येतिचेच्छृणु ॥

𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃𑌪𑍁𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌸𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ॥ ௧

யஃ யாதொரு
யொமாநஃ யோகானந்தமானது
வொஹா முதல் அத்தியாயத்தில்
உக்கஃ சொல்லப்பட்டதோ
ஸஃ அதுவே
ஆத்மாநஃ ஆத்துமானந்தம்
ஊஷ்யாம் ஆகட்டும்
ஸாஅயஸ்ய கண் முதலாய இந்திரியங்களாகிற ஸ்வகதபேதமும் சஜாதியமானதேகம் முதல் புத்திரன்வரையிலுள்ள துவிதமும் விஜாதியமான பிருதிவிமுதலான துவிதமும் தோற்றிகொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட துவைதத்தோடே கூடின
ஊதஸ்ய இவனுக்கு
கம் எப்படி க்கும்
ஸூஹ்ஸா பிர்மத்துவமானது சித்தி
ஊதிவெஸ என்று கேட்பாயாகில்உனக்கு வேறுவிதமான யேற்றசமாதானம் சொல்லுகிறேன்
ஸ்ரூணு கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तंतैत्तिरियश्रुतीरितम् ।
जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मताततः ॥

ஆகாஶாதிஸ்வதேஹாந்தம்தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் ।
ஜகந்நாஸ்த்யந்யதாநந்தாதத்வைதப்ரஹ்மதாததः ॥ உ

ஆகாஶாதிஸ்வதேஹாந்தம் ஆகாசமுதல் தேகம்வரையிலுள்ள
தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் தைத்திரியமென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படுகிற
ஜகத் சகலஜகத்தும்
ஆநந்தாத் தானுயிருக்கிற ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
அந்யத் வேறாக
நாஸ்தி இல்லை
ததः ஆகையினாலே
அத்வைதப்ரஹ்மதா துவைதமற்றபிர்மமே சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. நீர்சொன்ன சுருதியால் பிர்மத்திற்கு அத்துவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில், அந்த உபநிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமானபிறகு வல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமிருக்கிறதென்று அதை காண்பிவிக்கிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।
आनन्दएवलीनंचेत्युक्तानन्दात्कथंपृथक् ॥

ஆநந்தாதேவ தஜ்ஜாதம் திஷ்டத்யாநந்தஏவ தத் ।
ஆநந்தஏவ லீநம்சேத்யுக்தாநந்தாத்கதம்ப்ருதக் ॥ ங

இதம் இந்த ஜகத்து
ஆனந்தாத் ஆனந்தத்திலிருந்தே
ஜாதம் பிறந்ததென்றும்
ஆனந்தேந ஆனந்தத்திலேயே
இதம் இந்த ஜகத்து
ஜீவதி இருக்கிறதென்றும்
ஆனந்தே ஆனந்தத்திலேயே
லீநம் ச லயிக்கிறதென்றும்
இதி இப்படி
உக்தாநந்தாத் சொல்லப்பட்ட ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
வ்யதிரிக்தம் வேறாக
கதம் எப்படி இருக்கும்

அ-கை. பிரமத்தை ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறன்.

कुलाद्धटउत्पन्नोभिन्नश्चेतिनशंक्याताम् ।
मृद्वदेषह्युपादानंनिमित्तंनकुलालवत् ॥

குலாலாத்கட உத்பந்நோ பிந்நஸ்சேதி நஸம்க்யதாம் ।
ம்ருத்வதேஷஹ்யுபாதாநம் நிமித்தம் நகுலாலவத் ॥ ௪

குலாலாத் குசவனிடத்திலிருந்து
உத்பந்நः உண்டான
கடः பானையானது
பிந்நः ச அவனுக்கு வேறாயிருப்பது போல ஜகத்தும்
இதி பிரமத்துக்கு வேறாயிருக்கட்டுமென்று
ந ஸங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ம்ருத்வத் மண்போல
ஏஷः இந்த ஆத்துமாவானவர்
உபாதாநம் ஹி உபாதானகாரணமென்றே
குலாலவத் குயவன்போல
நிமித்தம் ஆத்துமா நிமித்தகாரணம்
ந அன்று.

அ-கை. குலான் கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாகயேனில்லையெனில்.

स्थितिर्लयश्चकुंभस्यकुलालेस्तोनहिक्वचित् ।
दृष्टौतौमृदितद्वत्स्यादुपादानन्तयोश्श्रुतेः ॥

ஸ்திதிர்லயஸ்ச கும்பஸ்ய குலாலே ஸ்தோ நஹி க்வசித் ।
த்ருஷ்டௌ தௌ ம்ருதி தத்வத் ஸ்யாதுபாதாநம் தயோஸ்ஸ்ருதேः ॥ ௫

கும்பஸ்ய கடத்திற்கு
ஸ்திதிः இருப்பும்
லயः ச லயமும்
குலாலே குயவனிடத்தில்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஸ்தः ஹி இருக்கின்றனவல்லவென்றே
ம்ருதி மண்ணினிடத்திலேயே
தௌ அந்தஸ்திதிலயங்கள்

த்ருஶ்யந்தே காணப்படுகின்றன
ததா அதுபோல
தயோ: ஜகத்தின்ஸ்திதிலயங்களுக்கு
ஶ்ருதௌ ஶ்ருதியாற்சொல்லப்பட்ட
ந ஆத்துமா
உபாதாநம் உபாதானகாரணமாக
ஸ்தித: இருக்கிறார்

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிர்மம் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாக... அந்த உபாதானகாரண மெத்தனைவித மெனில்.

उपादानंत्रिधाभिन्नंविवर्तिपरिणामिच ।

आरंभकंचतत्रांत्यौननिरंशेऽत्रकारिणौ ॥

உபாதாநம் த்ரிதாபிந்நம் விவர்த்தி பரிணாமி ச ।

ஆரம்பகம் ச தத்ராந்த்யௌ ந நிரம்ஶே(அ)வகாரிணௌ ।

உபாதாநம் உபாதானகாரமானது
விவர்த்தி விவர்த்தமென்றும்
பரிணாமி ச பரிணாமமென்றும்
ஆரம்பகம் ச ஆரம்பமென்றும்
த்ரிதா மூன்றுவித
பிந்நம் பேதமாயிருக்கும்
தத்ர அந்த மூன்றுகளுக்குள் ...
அந்த்யௌ பின்சொல்லப்பட்டவை
களானபரிணாமஆரம்பங்களிரண்டும்
நிரம்ஶே நிரம்சமான ஆத்துமாவில்
அவகாரிணௌ.ந.வரக்கூடாததாயிருக்
கின்றன விவர்த்தமேகூடுமென்றபடி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷணமேதெனில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्योत्पत्तिमूचिरे ।

तन्तोर्पटस्यनिष्पत्तेर्भिन्नौतन्तुपटौखलु ॥

ஆரம்பவாதிநோ(அ)ந்யஸ்மாதந்யஸ்யோத்பத்திமூசிரே ।

தந்தோ: படஸ்ய நிஷ்பத்தேர்பிந்நௌ தந்துபடௌ கலு ॥ ௭

ஆரம்பவாதிந: வைசேஷிகாளானஆ
ரம்பவாதிகள்
அந்யஸ்மாத் அன்னியமானகாரணத்திலி
ருந்து
அந்யஸ்ய அன்னியத்திற்கு
உத்பத்திம் உற்பத்தியை
ஊசிரே சொல்லுகிறார்கள்
தந்தோ: நூலிலிருந்து
படஸ்ய வஸ்திரத்திற்கு
நிஷ்பத்தே: உற்பத்தியானதிருப்பதால்
தந்துபடௌ நூலும் வஸ்திரமும்
பிந்நௌ கலு வேறுகளாயிருக்கின்ற
னவன்றோ

அ-கை. பரிணாமவாத மாவதேதெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।

स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुंभस्सुवर्णकुण्डलंयथा ॥

அவஸ்தாந்தரதாபத்திரேகஸ்ய பரிணாமிதா ।
ஸ்யாத்க்ஷீரந்தயிம்ருத்கும்பஸ்ஸுவர்ணங்குண்டலம்யதா ॥ ௮

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
அவஸ்தாந்தரதாபத்தி: மறுஅவஸ்தை அடையும்படியானதன்மையே
பரிணாமிதா பரிணாமமென்று சொல்லப்படும்
க்ஷீரம் தயி பால் தயிராவதுபோலும்
ம்ருத்கும்ப: மண்குடமாவதுபோலும்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
குண்டலம் குண்டலமாகவும்
யதா ஸ்யாத் எப்படி யாகிறதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தின் லக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोरज्जुसर्पवत् ।

அவஸ்தாந்தரபாநந்துவிவர்த்தோரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் ॥ ௯

அவஸ்தாந்தரபாநம் து அதிஷ்டானம் தன் உருவங்கெடாமல் வேறொரு உருவம்போல் தோற்றுவது யாதோ அதுவே
விவர்த்த: விவர்த்தமெனப்படும்
ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் பழுதையில்பாம்பு தோற்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடி யிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிர்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிர்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றலாமெனில்.

निरंशेप्यस्त्यसौव्योम्नितलमालिन्यकल्पनात् ॥
ततोनिरंशआनन्देविवर्तोजगदिष्यतां ।

நிரம்ஶேப்யஸ்த்யஸௌவ்யோம்நிதலமாலிந்யகல்பநாத் ॥ ௰
ததோநிரம்ஶஆநந்தேவிவர்த்தோஜகதிஷ்யதாம் ।

நிரம்ஶே வடிவமில்லாதிருக்கிற
வ்யோம்நி அபி ஆகாசத்திலும்
தலமாலிந்யகல்பநாத் பிரதேசம்நீலாதி மலினபாவம் முதலானகற்பனைகள் யெப்படிவியர்த்த மாகத் தோற்றுகிறதோ
தத: ஆகையால்
நிரம்ஶே வடிவமில்லாமலிருக்கிற
ஆநந்தே ஆனந்தத்தில்
அஸௌ இந்த
ஜகத் ஜகத்து
விவர்த்த: விவர்த்தமாக
அஸ்தி இருக்கிறதாக
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்துனுடைய கற்பனை கூடாதெனில்.

मायाशक्तिःकल्पिकास्यादैन्द्रजालिकशक्तिवत्

மாயாஶக்தி: கல்பிகாஸ்யாதைந்த்ரஜாலிகஶக்திவத்

மாயாஶக்தி: பிரமத்தில் மாயையென் ... கல்பிகா ... கற்பிக்க
றா ஒருசக்தியுண்டு ... ஸ்யாத் ...

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிப்பது ... க்தி ...

ஐந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் இந்திரசாலக் ...

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிரமத்தை ... பொய்யாய் விடுமே, வேறென்றால் அத்துவைத ... மே யெனில்.

शक्तिरशक्तात्पृथङ्नास्ति तद्वद्दृष्टेर्न चाभिदा

ஶக்திஶ்ஶக்தாத் ப்ருதங்நாஸ்தி தத்வத்த்ருஷ்டேர்ந சாபிதா

ஶக்தி: இந்த மாயாசக்தியானது ... தக்தி ...
ஶக்தாத் சக்தனாயிருக்குற ... தத்வத் ...
த்ருஷ்டே: அறிவுக்கு ... அபிதா ...
ப்ருதக் வேறாக ... ந ...

அ-கை. சக்தி அனிர்வசனிய மென்பதை ... த்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्य दृष्टत्वाच्छक्त्यभावे तु कस्य सः ।
शक्तेः कार्यानुमेयत्वादकार्ये प्रतिबन्धनम् ।
ज्वलतोऽग्नेरदाहस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

ப்ரதிபந்தஸ்ய த்ருஷ்டத்வாச்சக்த்யபாவே து கஸ்ய ஸ: ।
ஶக்தே: கார்யாநுமேயத்வாதகார்யே ப்ரதிபந்தநம் ।
ஜ்வலதோக்நேரதாஹஸ்யாந்மந்த்ராதிப்ரதிபந்தநா ।

ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தசக்திக்கு பிரதி பந்தமானது ... மாயில் ...
த்ருஷ்டத்வாத் காரணப்படுகிறபடியி னாலே ... காரியா ...
ஶக்த்யபாவே சக்தியில்லாதிருக்கு ம்பக்ஷத்தில் ... சுகா ...
கஸ்ய யாருக்கு ...
ஸ: அந்தப்பிரதிபந்தம்வந்திருக்கிறது ... ப்ரதி ...

ஜ்வலத: ஜ்வலிக்கப்பட்ட
வஹ்நே: அக்கினியானது
ஸூர்யவத் தகிக்காவிடில்

உஷ்ணாதிவ்யதிரிக்தாவஸ்யகமான மந்தரஔஷதமுதலானதால் தடையையடைந்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலறி

அ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியும்காட்ட வேண்டுமெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदुः ।

परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மஶக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிது: |

பராஸ்யஶக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா || ௧௫

முநய: முனிவர்கள்
ஸ்வகுணை: தன்னுடைய குணங்களோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மஶக்திம் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விது: சொல்லுகிறார்கள்

விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியையென்ன ஞானமென்ன பலமென்ன இவ்வடிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (னது
ஶக்தி: ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலையிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெங்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।

सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥

ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவச:ப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சதயாப்ரவீத் |

ஸர்வஶக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் ||௧௬

யயோல்லஸதிஶக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி |

இதி இப்படி
வேதவச: வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்ட: ச விசிஷ்ட மகாரிஷியும்
தயா அப்படியே

அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஶக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கும் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

ஸர்வகத: யெங்கும் நிறைந்ததா[illegible]
யுமிருக்கிற [illegible]
ப்ரஹ்ம பிரமமேயன்னது [illegible]
அமலம் இப்படிப் பிரமசுரூபமான [illegible]
ந்த ஆத்மா [illegible]

அ-கை. இப்போது அந்த சக்தி[illegible]

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणोरामशरी[illegible]
स्पन्दशक्तिश्चवातेषु[illegible]
द्रवशक्तिस्तथाम्भस्सु[illegible]
शून्यशक्तिस्तथाकाशे[illegible]

சிச்சக்திர்ப்ரஹ்மணோராம[illegible]
ஸ்பந்தஶக்திஶ்சவாதேஷு[illegible]
த்ரவஶக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸு[illegible]
ஶூந்யஶக்திஸ்ததாகாஶே[illegible]

ராம ராமா [illegible]
ப்ரஹ்மண: பிர்மத்திநுடைய [illegible]
சிச்சக்தி: சைதன்னியமானசக்தி [illegible]
ஸர்வதேஹேஷு தேகங்களில் [illegible]
உபலப்யதே காணப்படுகிறது [illegible]
வாதேஷு காற்றுகளில் [illegible]
ஸ்பந்தஶக்திஶ்ச அசைக்கிறசக்தியும் [illegible]
ததா அப்படி [illegible]
உபலே கல்லில் [illegible]
ஜாட்யஶக்தி: கெட்டியாயிருக்கிறசக்தியும் [illegible]
ததா அப்படி

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியின் [illegible]
டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட [illegible]

यथाण्डेन्तर्महासर्पोजगत्[illegible]
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान्
ननुबीजेयथावृक्षस्तथेदंब्रह्म[illegible]

[illegible] | ஈத்ராதிவ்யாதிவருத்தாஸ்யாஜடமணி மந்திர ஔஷதமுதலான நால்தடையை யுடைத்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலறி

[illegible] சொன்னதுபோல் சுருதியும் காட் [illegible].

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदुः ।

परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மஶக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிது: |

பராஸ்யஶக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா || ௧௩

முநய: முனிவர்கள்
ஸ்வகுணை: தன்னுடைய குணங்க [illegible]
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மஶக்திம் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விது: சொல்லுகிறார்கள்

விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியையென்ன ஞானமென்ன பலமென்ன இவ்வடிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (னாது
ஶக்தி: ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

உ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெ [illegible] சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।

सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥

ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவச:ப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சதயாப்ரவீத் |

ஸர்வஶக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் || ௧௪

யயோல்லஸதிஶக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி |

இதி இப்படி
வேதவச: வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்ட: ச வசிஷ்ட மகாரிஷியும்
ததா அப்படியே

அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஶக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கும் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

ஆவரணம் எங்கும் நிறைந்ததா யிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிரமமேயுள்ளது
ஏவம் இப்படி பிரமரூபமான இருக்கு ஆத்துமா

யயா எந்த
ஶக்த்யா சக்தியோடே
உல்லஸதி உல்லாசத்தையடைகிறதோ
ப்ரகாஶம் அப்போது அதுபிரகாசத்
ஸம்ப்ராப்நோதி அடைகிறது. (தை

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறார்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणोराम शरीरेषूपलभ्यते ॥
स्पन्दशक्तिश्च वातेषु दार्ढ्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथांभस्सु दाहशक्तिस्तथानले ॥
शून्यशक्तिस्तथाकाशे नाशशक्तिर्विनाशिनी ।

சிச்சக்திர்ப்ரஹ்மணோராம ஶரீரேஷூபலப்யதே ॥ ௧௫
ஸ்பந்தஶக்திஶ்ச வாதேஷு தார்ட்யஶக்திஸ்ததோபலே ।
த்ரவஶக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸு தாஹஶக்திஸ்ததாநலே ॥ ௧௬
ஶூந்யஶக்திஸ்ததாகாஶே நாஶஶக்திர்விநாஶிநீ ।

ராம ராமா
ப்ரஹ்மண: பிரமத்தினுடைய
சிச்சக்தி: சைதன்னியமானசக்தி
ஶரீரேஷு தேகங்களில்
உபலப்யதே காணப்படுகிறது
வாதேஷு காற்றுகளில்
ஸ்பந்தஶக்தி: ச அசைக்கிறசக்தியும்
ததா அப்படி
உபலே கல்லில்
தார்ட்யஶக்தி: கெட்டியாயிருக்கிறசக்(தியும்
ததா அப்படி

அம்பஸ்ஸு ஜலத்தில்
த்ரவஶக்தி: நெகிழ்ச்சியான சக்தியும்
ததா அப்படி
அநலே அக்கினியில்
தாஹஶக்தி: தாஹசக்தியும்
ததா அப்படியே
ஆகாஶே ஆகாசத்தில்
ஶூந்யஶக்தி: சூன்னியசக்தியும்
விநாஶிநீ நசித்துப்போகிறவஸ்துவில்
நாஶஶக்தி: நாசமாய்ப்போகிற சக்தி
யுமிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியில் ஜகத்து அடங்கியிருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரித்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डेन्तर्महासर्पो जगदस्ति तथात्मनि ॥
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननु बीजे यथा वृक्षस्तथेदं ब्रह्मणि स्थितम् ॥

भविष्यन्नगरेतत्रराजपुत्रास्त्रयोपिते ।
सुखमध्यास्थिताःपुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
धात्रेतिकथितारामबालकाख्यायिकाशुभा ।
निश्चयंसययौबालोनिर्विचारणयाधिया ॥
इयंसंसाररचनाविचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
इत्यादिभिरुपाख्यानैर्मायाशक्तेश्चविस्तरम् ।
वसिष्ठःकथयामासनैवशक्तिर्निरूप्यते ॥

பாலஸ்யஹிவிநோதாயதாத்ரீவக்திஶுபாங்கதாம் ।
க்வசித்ஸந்திமஹாபாஹோராஜபுத்ராஸ்த்ரயஶ்ஶுபாஃ ॥ உஉ
த்வௌநஜாதௌததைகஸ்துகர்பேபிநவஸத்ததா ।
வஸந்திதேதர்மயுக்தாஅத்யந்தாஸதிபத்தநே ॥ உங
ஸ்வகீயாச்சூந்யநகராந்நிர்கத்யவிமலாஶயாஃ ।
கச்சந்தோககநேவ்ருக்ஷாந்தத்ருஶுஃபலஶாலிநஃ ॥ உச
பவிஷ்யந்நகரேதத்ரராஜபுத்ராஸ்த்ரயோபிதே ।
ஸுகமத்யாஸ்திதாஃபுத்ரம்ருகயாவ்யவஹாரிணஃ ॥ உரு
தாத்ரேதிகதிதாராமபாலகாக்யாயிகாஶுபா ।
நிஶ்சயம்ஸயயௌபாலோநிர்விசாரணயாதியா ॥ உசா ॥
இயம்ஸம்ஸாரரசநாவிசாரோஜ்ஜிதசேதஸாம் ।
பாலகாக்யாயிகேவேத்தமவஸ்திதிமுபாகதா ॥ உஎ ॥
இத்யாதிபிருபாக்யாநைர்மாயாஶக்தேஶ்சவிஸ்தரம் ।
வஸிஷ்டஃகதயாமாஸநைவஶக்திர்நிரூப்யதே ॥ உஅ ॥

தாத்ரீ பால்கொடுக்குந்தாதியானவள்
பாலஸ்ய குழந்தைக்கு
விநோதாய வேடிக்கையின்பொருட்டு
ஶுபாம் மங்களமான
கதாம் ஒரு கதையை
வக்தி சொன்னாள்
மஹாபாஹோ ஹேமகத்தான புயத்துடையவனே
ஶுபாஃ சுபத்தன்மையுடையவர்களாயும்
த்ரயஃ மூவர்களாயுமிருக்கிற
ராஜபுத்ராஃ இராஜகுமாரர்கள்
க்வசித் ஓர் இடத்தில்
ஸந்தி இருக்கிறார்கள்
த்வௌ அதில் இரண்டு புத்திரர்கள்

[illegible] பிறக்கவில்லை
[illegible] அப்படியே
[illegible] ஒருவன்
[illegible] கெர்ப்பத்திலகூட
[illegible] இல்லை
[illegible] தர்மிஷ்டர்களான
[illegible] அந்த [illegible]வர்களும்
[illegible] அசத்தான
[illegible] பட்டணத்தில்
[illegible] நிர்மலமானயெண்ணத்
துடன் கூடினவர்களாய்
[illegible] வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற
[illegible] தங்களுடையசொந்தமாயி
[illegible] சூன்னியப்பட்டண
த்திலிருந்து
[illegible] வெளியேறி
[illegible] ஆகாசத்தில்போகி
றவர்களாய் (ளான
[illegible] பலத்தையுடையவைக
[illegible] விருக்ஷங்களை
[illegible] அதில் கண்டார்கள்
[illegible] இனி உண்டாகப்போகிற
[illegible] நகரமாயிருக்கிற
[illegible] அதிலேயே
[illegible] மூவர்களான
[illegible] அந்த
[illegible] இராஜபுத்திரர்
களும்
[illegible] வேட்டையாடுகிற
[illegible] விவகாரத்தையுடை
யவர்களாய்
[illegible] சுகமாக
[illegible] வசித்துக்கொண்டு இரு

க்கிறார்கள்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அந்த
[illegible]
[illegible]
[illegible] புத்தியால்
[illegible]
[illegible] அடைந்தான்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
யானது
[illegible]
இல்லாத [illegible]
ருக்கு
[illegible]
[illegible] இப்படி [illegible]
[illegible]
[illegible] அடைந்திருக்கிற
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வர்
[illegible]
[illegible] ளான
[illegible]
[illegible] அந்த
[illegible]
[illegible] மா
[illegible]

வி-ம். தாத்திரி என்பது வேதம் குழந்தை யென்பது மூடர்களான ஜீவா ள், மூன்று ராஜகுமாரரென்பது விசுவதைஜசப்பிராஞ்ஞர்கள், அசத்பட்ட ணமென்பது ஜகத்து, வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப்போவதென்பது, சொர்க்க காதிவிஷயானுபவத்திற்கு எத்தனிப்பது ஆகாசத்தில் பலங்களோடேகூடி ன வனத்தைக் கண்டார்களென்பது சொர்க்கானுபோகம் இரண்டுபேர்கள் பி றக்கவில்லையென்பது விசுவதைஜசாள் பொய்யென்றும், கற்பத்தில்கூட ஒரு வன் வரவில்லை என்பது பிராஞ்ஞன் அத்தியந்தம் பொய்யென்றும், இனி உ ண்டாகப்போகிற பட்டணத்தில் இன்று சுகமாய் வேட்டையாடிக்கொண்டிரு க்கிறார்களென்பது எதிர்காலத்தைக் குறித்துவருகிற வாசனையை வைத்துக் கொண்டு இப்போது விஷயானுபவம் பண்ணுகிறார்களென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்படி மாயாசக்தியை எல்லாரும் சொல்லியிருக்கட்டும். அத ன் சொரூபத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

कार्यादाश्रयतश्चैषाभवेच्छक्तिर्विलक्षणा ।

காயாதாஶ்ரயதஶ்சைஷாபவேச்சக்திர்விலக்ஷணா ॥ ௨௮ ॥

காயாத் காரியத்திற்கும்	ஶக்தி: சக்தியானது
ஆஶ்ரயத:ச ஆதாரத்திற்கும்	விலக்ஷணா விலக்ஷணமாக
ஏஷா இந்த	பவேத் இருக்கும்

அ-கை. இந்த சக்தியை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்

स्फोटांगारौदृश्यमानौशाक्तिस्तत्रानुमीयते ॥

ஸ்போடாங்காரௌத்ருஶ்யமானௌஶக்திஸ்தத்ரானுமீயதே ॥

ஸ்போடாங்காரௌ சடசடவென்று சப் திக்கிறகாரியமும்காரணமானதீயும்	தத்ர அதில்
த்ருஶ்யமானௌ காணப்படுகின்றன	அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப் படுகிறது.
ஶக்தி: தாகசக்தி	

அ-கை. அந்த திருஷ்டாந்த மிருக்கட்டும் வேறே திருஷ்டாந்தம் சொ ல்லுமெனில்.

पृथुबुध्नोदराकारोघटःकार्योत्रमृत्तिका ।

शब्दादिभिःपञ्चगुणैर्युक्ताशक्तिस्त्वताद्विधा ॥

नपृथ्वादिर्नशब्दादिश्शक्तावस्तुयथातथा ।

अतएवह्यचिन्त्यैषानानिर्वचनमर्हति ॥

அத்துவைதானந்தம்.

வ்யூடோ⁴த³ராகாரோ க⁴ட: கார்யோऽத்ர ம்ருத்திகா |
ஶப்³தா³தி³பி⁴: பஞ்சகு³ணைர்யுக்தா ஶக்திஸ்த்வத்³வயா ‖ ௧௦
ந வ்யூடா⁴தி³ ந ஶப்³தா³தி³ ஶக்தௌ ஸ்யாத்³யதா² ததா² |
அத ஏவ ஹ்யசிந்த்யைஷா ந நிர்வக்துமர்ஹதி ‖ ௧௧

வ்யூடோ⁴த³ராகார: வயிறு பெருத்து கழுத்து சிறுத்துண்டாயிருக்கிற
க⁴ட: கடமானது
கார்ய: காரியமெனப்படும்
அத்ர இந்தகடத்தில்
ஶப்³தா³தி³பி⁴: சப்தமுதலானவைகளான
பஞ்சகு³ணை: ஐந்துகுணங்களோடே
யுக்தா சேர்ந்திருக்கிற
ம்ருத்திகா மண் ஆதாரமாயிருக்கிறது
ஶக்திஸ்து அதிலிருக்கிற சக்தி
அத்³வயா இரண்டுவிதமுமற்றிருக்கிறது
ந வ்யூடோ⁴த³ராதி³: வயிறுபெருத்திருக்கிறது முதலானதுமில்லை
ந ஶப்³தா³தி³: சப்தாதிஐந்து குணமுடையதுமில்லை
ஶக்தௌ சக்தியில்
யதா² யாதொருலக்ஷணம்
ஸ்யாத் இருக்கிறதோ
ததா² அப்படி இருக்கட்டும்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அசிந்த்யா சிந்திக்கக்கூடாத
ஏஷா இந்த சக்தியானது
நிர்வசநம் இன்னபடியென்று சொல்வதற்கு
ந அர்ஹதி யோக்கியமற்றதாயிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. காரணத்திற்கு வேறாயிருக்கிற சக்தி உண்டென்னும் பக்ஷத்தில் காரணம்போலே ஏன் தோணவில்லையெனில்.

कार्योत्पत्तेःपुराशक्तिर्निगूढामृद्यवस्थिता ।
कूलालादिसहायेनविकाराकारतांव्रजेत् ॥

கார்யோத்பத்தே: புரா ஶக்திர்நிகூ³டா⁴ ம்ருத்³யவஸ்தி²தா |
குலாலாதி³ஸஹாயேந விகாராகாரதாம் வ்ரஜேத் ‖ ௧௨

கார்யோத்பத்தே: காரியமுண்டாவதற்கு
புரா முன்னே
ஶக்தி: சக்தியானது
ம்ருதி³ மண்ணில்
நிகூ³டா⁴ ரகசியமாய்
அவஸ்தி²தா ஒளிந்து கொண்டிரு...
குலாலாதி³ஸஹாயேந குயவன் தசக்கரம் முதலான சகாயத்...
விகாராகாரதாம் விகாரமான கட...
வ்ரஜேத் அடைகிறது

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறாயிருக்கிற கடத்தை எல்லாருமென் ...றியவில்லையெனில்.

पृथुत्वादिविकारान्तंस्पर्शादिंचापिमृत्तिकाम् ।
एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचारविकलाजनाः ॥

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம்ஸ்பர்சாதிஞ்சாபிம்ருத்திகாம் |
ஏகீக்ருத்யகடம்ப்ராஹுர்விசாரவிகலாஜநா: || ௧௧

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம் வயிறுபெருத்தும்வாய்குவிந்தும் உண்டாயிருக்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலுள்ளதையும்
ஸ்பர்சாதிம் ஸ்பரிசகுணம் முதலானதையுடைய
ம்ருத்திகாம் ச அபி மண்ணையும்
விசாரவிகலா: விசாரகுணியர்களாயிருக்கிற
ஜநா: ஜனங்களானபேர்கள்
ஏகீக்ருத்ய இரண்டுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி
கடம் கடமென்று
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

कूलालयव्यापृतेःपूर्वंयोमृदंशास्सनोघटः ।
पश्चात्तुपृतुबुध्नादिमत्त्वेयुक्ताहिकुंभता ॥

குலாலவ்யாப்ருதே:பூர்வம்யோம்ருதம்சஸ்ஸநோகட: |
பஸ்சாத்துப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வேயுக்தாஹிகும்பதா || ௧௪

குலாலவ்யாப்ருதே: குயவனுடைய விவகாரத்திற்கு
பூர்வம் முன்னே
ய: யாதொரு
ம்ருதம்ச: மண்மொத்தையிருந்ததோ
ஸ: அது
கட: கடமென்று
ந சொல்லப்படவில்லை
பஸ்சாத் து பிற்பாடுதானே
ப்ருதுபுத்நாதிமத்த்வே வயிறுபெருத்துவாயகுவிந்திருக்கிற வடிவத்தை யுக்தா உடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கும்பதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகத்தும் பிரித்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கும்போது அதை அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सघटोनमृदोभिन्नोवियोगेसत्यनीक्षणात् ।
नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवेक्षणात् ॥
अतोनिर्वचनीयोयंशक्तिवत्तेनशक्तिजः ।

ஸவமேடாகஜ்ஞானவிஞானவியோமேஸஹ்நீக்ஷணாத் |
நாஸ்திஸோபாதி விஜ்ஞாய தஸ்யாஉதவேக்ஷணாத் || கரு
அநேதா நிர்வசநீயாயாஸக்திவத்கருகார்யஜம் |

வழ் அந்த
வடம் கடமானது
உர்த்வம் மண்ணுக்கு
ஸ்நூம் வேறாம்
ந இல்லை [த்தால்
வியோமேஸஹ மண்ணைப்பிரித்தெடு
ஸநீக்ஷணாத் அந்த கடம் பார்க்கப்படா
மையால் வேறாயில்லை
வாசா கடமுண்டாகுமுன்
விஜ்ஞாயாம் மண்மொத்தை யிருக்
குமவஸரத்தில் அந்தகடம்

ஸதவேக்ஷணாத் காணப்படாமையால்
ஸஹிதம் ஸஹி கடசப்தத்திற்குத்தகும்
மண்ணோடே அபேதமும்
ந இல்லை
அதம் ஆகையால்
ஸக்திஜம் சக்தியின்காரியமான
அயம் இந்த கடாதியும்
தேந அந்த ஏதுவினாலே
ஸக்திவத் கடசத்தியைப்போல
அநிர்வசநீயம் அனிர்வசனியமென்று
சொல்லப்படும்

அ-கை. சத்தியும் சத்தியின்காரியமும் அனிர்வசனியமென்றால் காரியகாரணங்களொன்று போகமெதினாலெனில்.

अव्यक्तत्वेशक्तिरुक्ताव्यक्तत्वेघटनामभृत् ॥
ऐन्द्रजालिकनिष्ठापिमायानव्यज्यतेपुरा ।
पश्चाद्गंधर्वसेनादिरूपेणव्यक्तिमाप्नुयात् ॥

அவ்யக்தேஸக்திருக்தாவ்யக்தேவடநாமப்ருத் || கசு
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டாபிமாயாநவ்யஜ்யதேபுரா |
பஸ்சாத்கந்தர்வஸேநாதிரூபேணவ்யக்திமாப்நுயாத் || கஎ

அவ்யக்தே காரியம் தோற்றுதற்கு
ஸக்தி: சத்தியென்று [முன்னே
உக்தா சொல்லப்படும் [கில்
வ்யக்தே காரியம் தோன்றும் பக்ஷத்
வடநாமப்ருத் கடமென்றநாமத்
தைப்பெறும்
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டா இந்திரஜாலிகனி
டத்திலிருக்கிற
மாயாபி மாயா சக்தியும்

வ்யஜ்யதே தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
புரா சக்தியென்று காணப்
படாமையால்
பஸ்சாத் பின்னாலே
கந்தர்வஸேநாதிரூபேண கந்தர்வ
சேனையென்று சொல்லுவது முத
லான ரூபத்தோடே
வ்யக்திம் பிரகாசத்தை
ஆப்நுயாத் அடைகிறது

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।
विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वंचाब्रवीच्छ्रुतिः ॥

ஏவம்மாயாமயத்வேநவிகாரஸ்யாந்ருதாத்மதாம் ।
விகாராதாரம்ருத்வஸ்துஸத்யத்வஞ்சாப்ரவீச்ச்ருதி: ॥ ௧௮

ஏவம் இப்படி
மாயாமயத்வேந மாயாமயமாயிருப்பதால்
விகாரஸ்ய விகாரமானகடத்திற்கு
அந்ருதாத்மதாம் மித்தியாத்துவத்தையும்
விகாராதாரம்ருத்வஸ்து விகாரத்திற்காதாரமான மண்ணுக்கு
ஸத்யத்வம்ச சத்தியத்துவத்தையும்
ச்ருதி: சாந்தோக்கிய சுருதி
அப்ரவீத் சொல்லுகிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்தெப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यंनाममात्रंविकारोनास्यसत्यता ।
स्पर्शादिगुणयुक्तातुसत्याकेवलमृत्तिका ॥

வாங்நிஷ்பாத்யம்நாமமாத்ரம்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தாதுஸத்யாகேவலம்ருத்திகா ॥ ௧௯

வாங்நிஷ்பாத்யம் வாக்காலே உண்டுபண்ணபட்டதான
நாமமாத்ரம் சொல்லுமாத்திரமாயிருக்கிறதே
விகார: விகாரம்
அஸ்ய இந்த விகாரத்திற்கு
ஸத்யதா சத்தியத்துவம்
ந இல்லை
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தா ஸ்பரிசம்முதலானகுணங்களோடேகூடினதான
கேவலம்ருத்திகா து தனிமையான மண்மாத்திரமேமூன்றுகாலத்திலேயும்
ஸத்யா அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சக்தியும் அதன்காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமேதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्ययोर्द्वयोः ।
पर्यायःकालभेदेनतृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வ்யக்தாவ்யக்தேததாதாரஇதிநிஷ்பாத்யயோர்த்வயோ: ।
பர்யாய:காலபேதேநத்ருதீயஸ்த்வநுகச்சதி ॥ ௨௦

வ்யக்தாவ்யக்தே வியக்தமான கடமும் அவ்வியக்தமான கடசக்தியும்
ததாதார: அதுகளுக்காதாரமான மண்ணும்

இதி இப்படி (ளான
நிஷ்பாத்யயோ: உண்டாயிருக்கிறவைக
ளயோ: சக்தி கடங்களுக்கு
ப்ராகுத்பத்தே: உண்டாகுமுன்னே சக்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும் காலபேதத்தால்
வ்யபதேச: பரியாயபதங்கள் வேறாக சொல்லப்படும்
த்ருதீய: து மூன்றாவதான மண்ணே யென்றால்
த்விதாபி இரண்டுகாலத்திலும் ஒரே படித்தாய் அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. இந்தவிவகாரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्त्वंभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।
तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥
व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிஸ்தத்வம்பாஸமானஞ்சவ்யக்தமுத்பத்திநாசபாக் ।
ததுத்பத்தௌதஸ்யநாமவாசாநிஷ்பாத்யதேந்ருபி: ॥ ௪௪
வ்யக்தேநஷ்டேபிநாமைதந்ந்ருவக்த்ரேஷ்வநுவர்த்ததே ॥ ௪௪½

நிஸ்தத்வம் ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்
பாஸமானம் தோற்றிக்கொண்டும்
உத்பத்திநாசபாக் ச உற்பத்திநாசமடைந்துகொண்டும்
வ்யக்தம் இருக்கிறதேகடம்
ததுத்பத்தௌ அந்த கடமுண்டான மாத்திரத்தில்
ந்ருபி: மனிதர்களினாலே
தஸ்ய அதற்கு
நாம கடமென்றசொல்
வாசா வாக்கினால்
நிஷ்பாத்யதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது
வ்யக்தே கடம்தோன்றின காலத்திலும்
நஷ்டே அபி நசித்தகாலத்திலும்
ஏதத் இந்த
நாம நாமமானது
ந்ருவக்த்ரேஷு மனிதர்களுடைய நாவிலேயே
அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्व्यक्तंतद्रूपमुच्यते ॥

தேநநாம்நாநிரூப்யத்வாத்வ்யக்தம்தத்ரூபமுச்யதே ॥ ௪௨

தேந அந்தகடமென்கிற
நாம்நா பேரானது
அநிரூப்யத்வாத் நிரூபிக்கப்படாமையால்
தத்ரூபம் அந்த ரூபமானது
வ்யக்தம் கடமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

निस्तत्वत्वाद्विनाशित्वाद्वाचारंभणनामतः ।
व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिञ्चिन्मृदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வத்வாத்விநாஶித்வாத்வாசாரம்பணநாமத: ।
வ்யக்தஸ்யநதுதத்ரூபம்ஸத்யம்கிஞ்சின்ம்ருதாதிவத் ॥ ௪௩

நிஸ்தத்வத்வாத் யாதொருவஸ்துரூபமில்லாதிருப்பதாலும்
விநாஶித்வாத் நாசமாய் போவதாலும்
வாசாரம்பணநாமத: சொல்மாத்திரமாயிருப்பதினாலும்
வ்யக்தஸ்ய கடத்திற்கு

ம்ருதாதிவத் மண்முதலானதுபோல
ஸத்யம் சத்தியமான
தத்ரூபம் அந்த ரூபமம்
கிஞ்சித் து சிறிதும்
ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அதிஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक ।
सतत्वमविनाशंचसत्यंमृद्वस्तुकथ्यते ॥

வ்யக்தகாலேதத:பூர்வமூர்த்வமப்யேகரூபபாக் ।
ஸதத்வமவிநாஶம்சஸத்யம்ம்ருத்வஸ்துகத்யதே ॥ ௪௪

வ்யக்தகாலே கடமுண்டானகாலத்திலும்
தத: அதற்கு
பூர்வம் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
ஏகரூபபாக் ஒருரூபத்தை அடைந்ததாயும்
ஸதத்வம் ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதாயும்
அவிநாஶம் நாசமற்றதாயுமிருக்கிற
ம்ருத்வஸ்து மிருத்வஸ்துவே
ஸத்யம் திருகாலத்திலுமிருக்கிறதென்று
கத்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விசாரத்தால் பொய்யென்றால் கிளிஞ்சிபில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிதமானது சிப்பிஞானத்தால் பொய்பாவதுபோல பொய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चेत्येतैर्नामभिरीरितः ।
अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृद्वोधेनिवर्तते ॥

வ்யக்தம்கடோவிகாரஶ்சேத்யேதைர்நாமபிரீரித: ।
அர்தஶ்சேதந்ருத:கஸ்மாந்நம்ருத்போதேநிவர்ததே ॥ ௪௫

விபக்ஷம் விபக்தமென்றும் | ஸாதக: அர்த்தமானது [க்ஷத்தில்
கட: கடமென்றும் | ஸந்தஸ்ய பொய்யாய்ப்போகும் ப
விகார: வ விகாரமென்றும் | கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
இதி இப்படிப்பட்ட | ஸ்ரஜ மண்ணொன்று
ஏபி: இந்த | போத ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில்
நாமபி: நாமங்களினாலே | ந நிவர்த்தந்தே கடமென்நிவர்த்தியா
ஸம்மித: சொல்லப்படுகிற | கவில்லை

निवृत्तएवयस्मात्तेतत्सत्यत्वमतिर्गता ।
ईदृङ्निवृत्तिरेवात्रबोधजानन्दभासनम् ॥

நிவ்ருத்தஏவயஸ்மாத்தேதத்ஸத்யத்வமதிர்கதா ।
ஈத்ருங்நிவ்ருத்திரேவாத்ரபோதஜாநந்தபாஸநம் ॥ ௬௬

தத்ஸத்யத்வமதி: அதில் சத்தியத்துவமெ ன்கிற ஞானமானது | அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே | போதஜா ஞானத்தினாலுண்டாகிற
தே உனக்கு | ஈத்ருங்நிவ்ருத்தி: ஏவ இப்படிநிவ ர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
கதா போயிற்றோ | ஆநந்தபாஸநம் ஆ தோன்றாமல் போகிற
நிவ்ருத்த: ஏவ அந்தஞானமே கட ம்போனதுதான் | து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது
| ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।
तटस्थमर्त्यवत्तस्मिन्नैवास्थाकस्यचित्कचित् ॥

புமாநதோமுகோநீரேபாதோப்யஸ்திநவஸ்துத: ।
தடஸ்தமர்த்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்தாகஸ்யசித்க்வசித் ॥ ௬௭

புமாந் புருஷன் | வஸ்துத: யதார்தமாய்
நீரே ஜலத்தில்தன் நிழலே | ந அஸ்தி இல்லை
அதோமுக: தலைகீழாக | தஸ்மிந் அந்த நிழலில்
பாத: அபி தோன்றப்பட்டாலும் | கஸ்யசித் யாருக்கும்
தடஸ்தமர்த்யவத் கரையிலிருக்கிற ம னிதனை தன்வடிவம்போல | க்வசித் ஓரிடத்திலும்
| ஆஸ்தா ஆஸ்தையானது
| ந, ஏவ இல்லவேயில்லை.

அ-கை. இப்படி-ஆரோபம் பொய்யென்ற ஞானமாத்திரத்தால் முக்தி எப்படி வருமெனில்.

ईदृग्बोधेपुमर्थत्वंमतमद्वैतवादिनाम् ।

ஈத்₃ருக்₃போ₃தே₄புமர்த₂த்வம்மதமத்₃வைதவாதி₃நாம் ॥ சஎ உ

அத்₃வைதவாதி₃நாம் அத்துவைதவாதிகளாயிருக்கிற நமக்கு ஈத்₃ருக்₃போ₃தே₄ இப்படி ஞானமுண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில்சகலஅஞ்ஞானசமுசார நிவர்த்தியானது புமர்த₂த்வம் மோக்ஷமென்று மதம் சம்மதம்

அ-கை. கடம் மண்ணினுடைய விவர்த்தமென்றால் மண்ணானது பரிணமவாதமென்று வாதிகள் சொல்லுகிறதாக முன்னே சொன்னீரே யெனில்.

मृद्रूपस्यापरित्यागाद्विवर्तत्वंघटेस्थितम् ॥
परिणामेपूर्वरूपन्त्यजेत्तत्क्षिररूपवत् ।

ம்ருத்₃ரூபஸ்யாபரித்யாகா₃த்₃விவர்தத்வம்க₄டேஸ்தி₂தம் ॥ சஅ
பரிணாமேபூர்வரூபந்த்யஜேத்தத்க்ஷீரரூபவத் ॥ சஅ உ

ம்ருத்₃ரூபஸ்ய மண்ணினுடைய பேதத்திற்கு அபரித்யாகா₃த் பரித்தியாகமில்லாமையால் க₄டே கடத்தில் விவர்தத்வம் விவர்த்தத்வம் ஸ்தி₂தம் இருக்கிறது பரிணாமே பரிணமபக்ஷத்தில் க்ஷீரரூபவத் பாலினுடைய ரூபம்போல் தத் அந்த பூர்வரூபம் பூர்வரூபமானது த்யஜேத் தியஜிக்கப்பட்டுப்போம்

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தில் பூர்வரூபம் கெடாததென்பது எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதெனில்.

मृत्सुवर्णेनिवर्तेतेघटकुण्डलयोर्नहि ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணேநிவர்தேதேக₄டகுண்ட₃லயோர்நஹி ॥ சகூ

க₄டகுண்ட₃லயோ: கடத்திலும் குண்டத்திலுமிருக்கிற ம்ருத்ஸுவர்ணே மண்ணும்தங்கமும் ந நிவர்தேதே ஹி நிவர்த்திக்கிறவைகளில்லையன்றோ.

அ-கை. கடம் உடைந்தமாத்திரத்தில் மண்ணுகவில்லையே ஓடன்றோ காணப்படுகிறதெனில்.

घटेभिन्नेनमृद्भावःकपालानामवेक्षणात् ।
मैवंचूर्णोस्तिमद्रूपंस्वर्णरूपंत्वतिस्फुटम् ॥

ஸடே ஹிந்நே ஜாதே கபாலாநாமவேக்ஷணாத் |
நைவம் ஸ்வர்ணே த்ருஶ்யஸ்வர்ணஸ்வரூபஸ்ய ஸ்திதத்வத: ||

ஸடே கடம்
ஹிந்நே உடைந்தமாத்திரத்தில்
கபாலாநாம் ஓடுகளாய்
அவேக்ஷணாத் காணப்படுகிற படியால்
ஜாதே அது காணப்பட்ட மண்ணின் ஸ்வபாவமாக
ந இல்லையென்பாயாகில்
நைவம் அப்படியில்லை
ஸ்வர்ணே அந்த ஓடுகள்பொடி பண்ணப்பட்டதானால்
த்ருஶ்ய மண்ணினுடைய ஸ்வரூபமாய்
ஸ்வா இருக்கின்றன
ஸ்வர்ணஸ்ய கடகுண்டலத்திலிருக்கிற தங்கத்தின் ரூபமானது குண்டலமழிந்தமாத்திரத்தில்
ஸ்திதத்வம் அத்தியந்தம் பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஆதியில் பரிணாமதத்தில் க்ஷீரத்தையும் மண்ணையும் திருஷ்டாந்தமாக சொன்னீரே இப்போ மண்ணையும் தங்கத்தையும் விவர்தவாதத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக அங்கீகரித்ததுபோல பாலையும் அங்கீகரிக்கக் கூடாதோ வெனில்.

क्षिरादौपरिणामोस्तुपुंसस्तद्भाववर्जनात् ।

க்ஷீராதௌ பரிணாமோஸ்து பும்ஸஸ்தத்பாவவர்ஜநாத் || ௫௦

க்ஷீராதௌ பால்முதலானதில்
பும்ஸ: மறுபடி
தத்பாவவர்ஜநாத் அந்த பாவமில்லாமல்போவதால்
பரிணாம: பரிணாமபக்ஷம்
அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. மண் தங்கங்களை அப்படி யேன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

एतावतामृदादीनांदृष्टान्तत्वंनहीयते ॥

ஏதாவதா ம்ருதாதீநாம் த்ருஷ்டாந்தத்வம் நஹீயதே || ௫௧

ஏதாவதா மண்தங்கங்களுக்குகடகுண்டலாதிகாரியங்களால் நாசமின்மைகானப்படுவதாலே
ம்ருதாதீநாம் மண்முதலானவைகளுக்கு
த்ருஷ்டாந்தத்வம் விவர்த திருஷ்டாந்தத் தன்மை
நஹீயதே கெடவில்லை

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணாமமாயும் அபவாதத்தில் விதர்த்தமாயும் அங்கீகரிக்கப் படவில்லையேயெனில்.

आरंभवादिनःकार्येमृदोद्वैगुण्यमापतेत् ।
रूपस्पर्शादयःप्रोक्ताःकार्यकारणयोःपृथक् ॥

ஆரம்பவாதி3ந꞉கார்யேம்ருதோ3த்3வைகு3ண்யமாபதேத் ।
ரூபஸ்பர்ஶாத3ய꞉ப்ரோக்தா꞉கார்யகாரணயோ꞉ப்ருத2க் ॥ ௫௨

ஆரம்பவாதி3ந꞉ ஆரம்பவாதிகளும்
ம்ருத3꞉ மண்ணினுடைய
கார்யே காரியத்தில்
த்3வைகு3ண்யம் இரண்டுகுணத்தையு டையதானது
ஆபதேத் உண்டாகிறது
கார்யகாரணயோ꞉ காரிய காரணங்க ளுக்கு
ப்ருத2க் வேறுவேறு
ரூபஸ்பர்ஶாத3ய꞉ ரூபஸ்பரிசம்முத லானகுணங்கள் [ன.
ப்ரோக்தா꞉ சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற

அ-கை. விவர்த்தத்திற்கு மண்ணையும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையோ வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेतिदृष्टान्तत्रयमारुणिः ।
प्राहातोवासयेत्कार्यानृतत्वंसर्ववस्तुषु ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணமயஶ்சேதித்3ருஷ்டாந்தத்ரயமாருணி꞉ ।
ப்ராஹாதோவாஸயேத்கார்யாந்ருதத்வம்ஸர்வவஸ்துஷு ॥ ௫௩

ஆருணி꞉ உத்தாலகமஹாரிஷியானவர்
ம்ருத் மண்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
அய꞉ இரும்பு
இதி என்றிப்படி (த்தை
த்3ருஷ்டாந்தத்ரயம் மூன்றுதிருஷ்டாந்த
ப்ராஹ சொன்னார்
அத꞉ ஆகையால்
ஸர்வவஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும்
கார்யாந்ருதத்வம் காரியமானநாமரூபத்திற்கு மித்தியாபாவத்தை.
வாஸயேத் பழகவேண்டியது

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணேனென்றேதற்காக சொன்னாரெனில்.

कारणज्ञानतःकार्यविज्ञानंचापिसोऽवदत् ।

காரணஜ்ஞாநத꞉கார்யவிஜ்ஞாநஞ்சாபிஸோऽவத3த் ॥ ௫௪

காரணஜ்ஞாநத꞉ காரணஞானத்தினால்
கார்யவிஜ்ஞாநம் அபி காரியஞானமும் வருமென்று
ஸ꞉ அந்த ரிஷியானவர்
அவத3த் சொன்னார்.

அ-கை. சத்தியமாயிருக்கிற மண், தங்கம், இரும்புகளின் காரியமாயிருக்கிற குண்டலாதி கடஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

सत्यज्ञानेऽनृतज्ञानंकथमत्रोपपद्यते ॥
समृत्कस्यविकारस्यकार्यतालोकदृष्टितः ।

ஸத்யஜ்ஞாநேऽந்ருதஜ்ஞாநம்கதமத்ரோபபத்யதே ।
ஸம்ருத்கஸ்யவிகாரஸ்யகார்யதாலோகத்ருஷ்டித: ॥ ௫௪

அத்ர இந்த
ஸத்யஜ்ஞாநே சத்தியமானமண்ணென்றஞானத்தில்
அந்ருதஜ்ஞாநம் பொய்யான கடாதி ஞானம்
கதம் எப்படி
உபபத்யதே உண்டாகக்கூடும்
ஸம்ருத்கஸ்ய மண்ணோடே கூடிய
விகாரஸ்ய கடத்திற்கே
லோகத்ருஷ்டித: லோகபிரசித்தமான திருஷ்டியினாலே
கார்யதா கார்யத்துவம்காண்கிறது.

அ-கை. ஐயா அப்படித்தோன்றட்டும் காரணஞானத்தால் காரியஞானமுண்டாகாதென்ற சங்கைக்கு என்ன பரிகாரமாயிற்றெனில்.

वास्तवोत्रमृदंशोस्यबोधःकारणबोधतः ॥
अनृतांशोनबोद्धव्यस्तद्बोधानुपयोगतः ।
तत्त्वज्ञानंपुमर्थस्यान्नानृतांशावबोधनम् ॥

வாஸ்தவோத்ரம்ருதம்ஸோஸ்யபோத:காரணபோதத: ॥ ௫௫
அந்ருதாம்ஸோநபோத்தவ்யஸ்தத்போதாநுபயோகத: ।
தத்வஜ்ஞாநம்புமர்த்தஸ்யாந்நாந்ருதாம்ஸாவபோதநம் ॥ ௫௬

அத்ர இந்த கடத்தில்
வாஸ்தவ: வாஸ்தவமாயிருக்கிற
ம்ருதம்ஸ: மண்ணினம்சமானது
காரணபோதத: காரணஞானத்தால்
அஸ்ய இந்தகாரியத்தினுடைய
போத: ஞானமுண்டாகும்
அந்ருதாம்ஸ: பொய்யானகாரிய ஞானமானது
ந போத்தவ்ய: அறியத்தக்கதன்று
தத்போதாநுபயோகத: அப்படிஅந்தகாரியங்களுடையஞானமானது யாதொரு உபயோகமுமில்லாததால்
தத்வஜ்ஞாநம் உள்ளத்தைஉள்ளபடியாய்ப்பார்க்கிறஞானமே
புமர்த்தம் ஸ்யாத் புருஷார்த்தமான மோக்ஷமாயிருக்கிறது
அந்ருதாம்ஸாவபோதநம் இல்லாததை உள்ளதாய்ப்பார்க்கிறது அனர்த்தமாகையால்
ந புருஷார்த்தமாகாது.

அ-கை. காரணஞானத்தினால் காரியஞானமுண்டாகுமோவெனில்.

तर्हिकारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।
मृद्बोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तंस्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தர்ஹிகாரணவிஜ்ஞாநாத்கார்யஜ்ஞாநமீர்யதே ।
ம்ருத்போதாந்ம்ருத்திகாபுத்தேத்யுக்தம்ஸ்யாத்கோத்ரவிஸ்மய: ॥ ௫௭

தர்ஹி அப்போ
காரணவிஜ்ஞாநாத் காரணமானமண்ணின் ஞானத்தினால்
கார்யஜ்ஞாநம் காரியங்களுடைய ஞானம் உண்டாகிறதென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறது(தால்
ம்ருத்போதாத் மண்ணென்கிறஞானத்
ம்ருத்திகா மண்ணானது
புத்தா அறியப்பட்டது
இதி என்று இப்படி இவ்வளவு விசாரத்தாலும்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அத்ர இந்தஞானத்தில்
க: என்ன
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यंकार्येषुवस्त्वंशःकारणात्मेतिजानतः ।
विस्मयोमास्त्विहाज्ञस्यविस्मयःकेनवार्यते ॥

ஸத்யம்கார்யேஷுவஸ்த்வம்ஶ:காரணாத்மேதிஜாநத: ।
விஸ்மயோமாஸ்த்விஹாஜ்ஞஸ்யவிஸ்மய:கேநவார்யதே ॥ ௫௮

ஸத்யம் நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்
கார்யேஷு கடாதிகாரியங்களில்
வஸ்த்வம்ஶ: உண்மையான மண்ணினம்சம்
காரணாத்மா இதி காரணவடிவமென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிறவனுக்கு
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
மாஸ்து வேண்டாம்
இஹ இந்தஞானத்தில்
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு
விஸ்மய: உண்டாகிற ஆச்சரியம்
கேந யாராலே
வார்யதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படுமென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभीपरिणामीचलौकिकश्चैककारणे ।
ज्ञातेसर्वमतिंश्रुत्वाप्राप्नुवन्त्येवविस्मयम् ॥

ஆரம்பீ பரிணாமீ ச லௌகிகஶ்சைககாரணே |
ஜ்ஞாதே ஸர்வமதிம் ஶ்ருத்வா ப்ராப்நுவந்த்யேவ விஸ்மயம் || ௩௯

ஆரம்பீ ஆரம்பவாதியும்
பரிணாமீ ச பரிணாமவாதியும்
லௌகிகஶ்ச உலகஞானமுடையவரும்
ஏககாரணே ஒருபதார்த்தத்திலிருக்கிறகாரணத்தை
ஜ்ஞாதே அறிந்தமாத்திரத்தில்
ஸர்வமதிம் சகல காரியங்களுடைய ஞானம்வருமென்பதை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
விஸ்மயம் ஆச்சரியத்தை
ப்ராப்நுவந்தி ஏவ நிச்சயமாயடைவார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அனாதிவாசனையால் வந்திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தாலேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதிகூறிற்றென்கிறார்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।
सर्वबोधश्श्रुतौनैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

அத்வைதே(அ)பிமுகீகர்துமேவாத்ரைகஸ்ய போதத꞉ |
ஸர்வபோத꞉ ஶ்ருதௌ நைவ நாநாத்வஸ்ய விவக்ஷயா || ௪௦

அத்வைதே அனாதியான துவைத வாசனையில் மயங்கிவந்திருக்கிறசீடனுக்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி அத்துவைதத்தில்
அபிமுகீகர்தும் ஏவ அபிமுகப்படுத்துவதற்காகவே
ஏகஸ்ய ஒரு காரணவஸ்துவினுடைய
போதத꞉ ஞானத்தினாலே
ஸர்வபோத꞉ சகலஞானமும்
அத்ர இந்த
ஶ்ருதௌ சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாத்வஸ்ய நானாவிதமான துவைதத்தைசொல்லயிச்சையால்
விவக்ஷயா ந ஏவ சொல்லவில்லையென்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியந் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वमृन्मयधीर्यथा।
तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத்ஸர்வம்ருண்மயதீர்யதா |
ததைகப்ரஹ்மபோதேந ஜகத்புத்திர்விபாவ்யதாம் || ௪௧

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத் ஒருமண்பாண்டத்தைமண்ணென்றறிந்ததினாலே
ஸர்வம்ருண்மயதீ: சகலபாண்டமும் மண்ணென்கிற ஞானம்
யதா எப்படி உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஏகப்ரஹ்மாவபோதேந நாமரூபமான ஒருவஸ்துவில் பிர்மமென்கிற ஞானத்தால்
ஜகன்மதி: சகலஜகத்தும் பிர்மமென்கிறபுத்தி (தக்கது:
விஶேஷாத் விசேஷமாக பாவிக்கத்

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிர்மத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதெனில்.

सच्चित्सुखात्मकंब्रह्मनामरूपात्मकंजगत् ।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம்ப்ரஹ்ம நாமரூபாத்மகம்ஜகத்|

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம் சச்சிதானந்தமே
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
நாமரூபாத்மகம் நாமரூபவடிவமே
ஜகத் ஜகத்தென்றறி.

அ-கை இதற்கு எந்தசுருதி பிரமாணமெனில்,

तापनीयेश्रुतंब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ॥
सद्रूपमारुणिःप्राहप्रज्ञानंब्रह्मबह्वृचः ।
सनत्कुमारआनन्दमेवमन्यत्रगम्यताम् ॥

தாபநீயேஶ்ருதம்ப்ரஹ்மஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ॥ ௬௨
ஸத்ரூபமாருணி:ப்ராஹப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மபஹ்வ்ருச: |
ஸநத்குமாரஆநந்தமேவமந்யத்ரகம்யதாம் ॥ ௬௩

தாபநீயே தாபனீயமென்கிற உபநிஷத்தில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லட்சணமுடையது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஶ்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஆருணி: உத்தாலகர்
ஸத்ரூபம் சத்ரூபத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்
பஹ்வ்ருச: ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்
ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம பிரஞ்ஞானமேபிர்மமென்று சொன்னார்கள்
ஸநத்குமார: சனத்குமாரர்
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்
ஏவம் இப்படி
அந்யத்ர மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்
கம்யதாம் சத்தாதிலக்ஷணங்கள்சொல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவனும் கற்பனையென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

विचित्यसर्वरूपाणिकृत्वानामानितिष्ठति।
अहंव्याकरवाणीमेनामरूपेइतिश्रुते ॥
अव्याकृतंपुरासृष्टेरूर्ध्वंव्याक्रियतेद्विधा ।

விசித்ராவயவாந்ஸர்வாணி க்ருத்வா நாமாநி திஷ்டதி ।
அஹம் வ்யாகரவாணீதி நாமரூபே இதி ஶ்ருதே: ॥௯௪
அவ்யாக்ருதம் புரா ஸ்ருஷ்டேரூர்த்வம் வ்யாக்ரியதே த்விதா ।

ஸர்வாணி சகலமான ரூபங்களையும்
விசித்ர உண்டுபண்ணி
நாமாநி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
க்ருத்வா பண்ணி
திஷ்டதி இருக்கிறார்
அஹம் நான் ஜீவரூபனைப்பிரவேசித்து
ஜீவேந இருந்து
நாமரூபே நாமரூபங்களை
வ்யாகரவாணீ உண்டுபண்ணுகிறேன்
இதி இப்படி
ஶ்ருதே: சுருதியில் கேள்கப்படுவதால்
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கி
புரா முன்னே
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபமற்றிருந்தது
ஊர்த்வம் பின்னாலேயே
த்விதா நாமரூபவிகாரமாக
வ்யாக்ரியதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை அவ்யாகிருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

आचिन्त्यशक्तिमायैषाब्रह्मण्यव्याकृताभिधा ॥
अविक्रियब्रह्मनिष्ठाविकारंयात्यनेकधा ।

அசிந்த்யஶக்திர்மாயைஷா ப்ரஹ்மண்யவ்யாக்ருதாபிதா ॥
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா விகாரம் யாத்யநேகதா ।

அவ்யாக்ருதாபிதா சிருஷ்டிக்குமுன் அவ்யாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயும்
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா நிர்விகார பிர்மத்திலேயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யஶக்தி: சிந்திக்ககூடாத சாமார்த்தியமாயிருக்கிற
ஏஷா இந்த
மாயா மாயையானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அநேகதா சிருஷ்டிகாலத்தில் அனேகவிதமான
விகாரம் நாமரூபவிகாரத்தையும்
யாதி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஜகத்தை எவ்விதமாய் கற்பனைபண்ணுகிறதேனில்.

मायान्तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनन्तुमहेश्वरम् ॥
आद्योविकारआकाशस्सोस्तिभात्यपिचप्रियः ।

மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந்மாயிநந்து மஹேஶ்வரம் ॥௯௫
ஆத்யோ விகார ஆகாஶஸ்ஸோஸ்தி பாத்யபி ச ப்ரிய: ।

மாயாந்து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலபிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநந்து மாயையுடையவன்

ஈஸ்வரா மகேசுரனென்று அறிய வேண்டியது
ஆத்யா: முதலாவது
விகார: மாயையின்விகாரமானது
அகாஸ: ஆகாசமெனப்படும்
ஸ:வ அந்தஆகாசமும்
அஸ்தி இருக்கிறதென்றும்
பாதி அஸ்தி விளங்குகிறதென்றும்
ப்ரிய: பிரியமென்றும் காணப்படும்

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாரூபத்தையும் பிர்மரூபத்தையும் காட்டுமெனில்.

अवकाशस्तस्यरूपन्तन्मिथ्यानतुतत्त्रयम् ॥

அவகாஸஸ்தஸ்யரூபந்தந்மித்யாநதுதத்த்ரயம் ॥ ௬௭

தஸ்ய இந்த ஆகாசத்திற்கு
அவகாஸ: அவகாசமே
ரூபம் ரூபம்
தத் அந்தஅவகாசம்
மித்யா மாயாம்சமானதால் அதுபொய்
த்ரயம்தத் சச்சிதானந்தம்பிர்மாம்சமானதால் அந்தமூன்றும்சத்தியம்
ந,து பொய்யில்லை

அ-கை. ஆகாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரெனில்.

नव्यक्तेःपूर्वमस्त्येवनपश्चाच्चापिनाशतः ।
आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा ॥
अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत।
अव्यक्तनिधनान्येवेत्याहकृष्णोर्जुनंप्रति ॥

நவ்யக்தே:பூர்வமஸ்த்யேவநபஸ்சாச்சாபிநாஸத: ।
ஆதாவந்தேசயந்நாஸ்திவர்தமாநேபிதத்ததா ॥ ௬௮ ॥
அவ்யக்தாதீநிபூதாநிவ்யக்தமத்யாநிபாரத ।
அவ்யக்தநிதநாந்யேவேத்யாஹக்ருஷ்ணோர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ ௬௯

வ்யக்தே: ஜகத்து
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ந.அஸ்தி.ஏவ இல்லவேயில்லை
விநாஸத: நாசமான பிரளயத்துக்கு
பஸ்சாத்.ச.அபி ந பிற்பாடும் இல்லை
ஆதௌ ஆதியிலும்
அந்தே.ச அந்தத்திலும்
யத் யாதொன்று
நாஸ்தி இல்லையோ
வர்த்தமானே அபி வர்த்தமானகாலத்திலும்
தத் அந்தவஸ்து
ததா அப்படியேயிருக்குமென்றறி

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மேற்கோளாய்ச்சொல்லுகிருர்.

அவ்யக்தாதீநி சிருஷ்டிக்குமுன்னமே தோற்ருமையுடையதான (கள்
பூதாநி ஜீவஜகத்துக்களான பூதங்
அவ்யக்தநிதநாநி பிரளயத்திலும்தோற்ருமையை யுடையனவே

வ்யக்தமத்யாநி வைவ மத்தியில்மட்டும் தோற்றுவது மாத்திரமே
பாரத இதி அர்ஜுநனேவென்று
க்ருஷ்ண கிருஷ்ணபகவான் (து
அர்ஜுநம் ப்ரதி அர்ச்சுனனைக்குறித்
தூம சொன்ஞர்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் என்பதில் பிர்மாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृद्वत्तसच्चिदानन्दाअनुअनुगच्छन्तिसर्वदा ।
निराकाशेसदादीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ம்ருத்வத்ஸச்சிதாநந்தா அநுகச்சந்திஸர்வதா ।
நிராகாசேஸதாதீநாமநுபூதிர்நிஜாத்மநி ॥ ௭௦

ம்ருத்வத் மண்முதலானகாரனவஸ்துதை அந்த [போல்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஸர்வதா சதாகாலமும்
அநுகச்சந்தி அனுசரித்திருக்கின்றன

நிராகாசே ஆகாசரஹிதமாய்
நிஜாத்மநி தானுயிருக்கிறஆத்துமாவில்
ஸதாதீநாம் சச்சிதானந்தாதிகளுடைய
அநுபூதி: அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशेविस्मृतेथतत्रकिंभातितेवद ।
शून्यमेवेतिचेदस्तुनामताद्दग्विभातिहि ॥
तादृक्त्वादेवतत्स्त्वमौदासीन्येनतत्सुखम् ।

அவகாசேவிஸ்ம்ருதேதயதத்ரகிம்பாதிதேவத ।
சூந்யமேவேதிசேதஸ்துநாமதாத்ருக்விபாதிஹி ॥௭௧
தாத்ருக்த்வாதேவதத்தத்வமௌதாஸீந்யேநதத்ஸுகம் ।

அவகாசே ஆகாசத்திலிருக்கிறஇடைவெளியில்
விஸ்ம்ருதே மறைக்கப்படும்பக்ஷத்தில்

அத பிற்பாடு
தத்ர அதில்
தே உனக்கு

கிம் என்ன
ஸாதி விளங்குகிறது
வத சொல (கிறது
ஶூந்யமேவ சூன்யமே தோன்று
இதிசேத் என்றுசொல்வையேயானால்
ஸுகம் ... அப்படியேஆகட்டும்
தாத்ருக் அப்படி
விஸாதி.ஸி விளங்குகிறதன்றோசித்து
தாத்ருக்த்வ அப்படியிருப்பதி

ஞ்லேயே
தத் அதற்கு
ஸத்யா சத்துத்தன்மையானது அறிய
த்தக்கது
ஔதாஸீந்யே அதில்உதாசீனம் உ
ண்டாவதால்
தத் அதுவே
ஸுகம் ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூலமில்லாதிருக்கிறது எப்படிஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் யத்தந்நிஜம்ஸுகம் ॥ எஉ
ஆநுகூல்யேஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யேதுது:கதீ: ।
த்வயாபாவேநிஜாநந்தோநிஜது:கம்நதுக்வசித் ॥ எங

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அ
னுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும்
காணாத
யத் யாதொருநிவர்த்திகமுண்டோ
தத் அதுவே
நிஜம் ஸுகம் நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யே அனுகூலவிஷயம்லபி
த்தகாலத்தில்
ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் சந்தோஷமான வி
ருத்திஉண்டாகிறது

ப்ராதிகூல்யேது தனக்கு விரோ
தமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்
து:கதீ: துக்கமான விருத்திஉண்
டாகிறது (ல்
த்வயாபாவே இரண்டுமில்லாதசமயத்தி
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமே காணப்ப
டுகிறதே தவிர
நிஜது:கம் நிஜமானதனக்குஸ்வபா
வமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
நதுக்வசித் ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेष्यताम् ॥

அத்வைதானந்தம்.

நிஜாநந்தே ஸ்திரே ஹர்ஷசோகயோர்வ்யத்யய: க்ஷணாத்

உநவஸ: க்ஷணிகயோ: ...

நிஜாநந்தே நிஜானந்தமானது

ஸ்திரே ஸ்திரமாயிருந்தாலும்

ஹர்ஷசோகயோ: சந்தோஷவிசனங்களுக்கு

க்ஷணாத் க்ஷணத்தோறும்

வ்யத்யய: மாறுதலானது வந்துகொ...

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தி...

आकाशेऽप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतु सम्मे ।

वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवं विभाव्यताम् ॥

ஆகாசேப்யேவமாநந்த ஸ்ஸத்தாபாநேது ஸம்மதே

வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம் விபாவ்யதாம்

ஆகாசேப்யேவ ஆகாசத்திலும் — வாயு தீ நீர் மண் தேகங்களா...

ஏவம் இப்படி — ள வஸ்துக்களில்

ஆநந்த: ஆனந்தமும் — ஏவம் ...

ஸத்தாபாநே சத்தும்சித்தும் — விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம் ...

ஸம்மதே சம்மதங்கள்

வாய்வாதி தேஹபர்யந்த வஸ்துஷு — தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் ...

பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौ वायुरूपं वन्हेर्दाहप्रकाशने ।

जलस्य द्रवता भूमेः काठिन्यं चेति निर्णयः ॥

असाधारणआकाशओपध्यन्नवपुष्यपि ।

एवं विभाव्यं मनसा तत्तद्रूपं यथोचितम् ॥

अनेकधा विभिन्नेषु नामरूपेषु चैकधा ।

तिष्ठति सच्चिदानन्दा विसंवादो न कस्यचित् ॥

கிட என்ன
ஷாதி விளங்குகிறது
வத சொல (கிறது
மஹநஹவ சூன்யமே தோன்று
ஐதிலெகளன்றுசொல்லையேயானால்
அஹு.நாஉ அப்படியேஆகட்டும்
தாதுகூ அப்படி
விஹாதி.ஷி விளங்குகிறதன்றோசித்து
தாதுக்ஷஸ வவ அப்படியிருப்பதி

ஞெல்லெய
தஸ அதற்கு
ஸுகூ சத்துத்தன்மையானது அறிய
த்தக்கது
ஔதாஸிநு அதில்உதாஸீனம் உ
ண்டாவதால்
தஸ அதுவே
ஸுவெ ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அனுகூல பிரதிகூல மில்லாதிருக்கிறது எப்ப
டிஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம்யத்தந்நிஜம்ஸுவெ ॥ எஉ
ஆநுகூல்யெஹஷயீஸ்ஸ்யாத்ப்ராதிகூல்யெதுஃகவயீஃ ।
அயாவாவெநிஜாநந்தோநிஜதுஃவம்நதுக்வசிக ॥ எக

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அ
னுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும்
காணாத
யஸ யாதொருநிவர்த்திக முண்டோ
தஸ அதுவே
நிஜ. ஸுவெ நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யெ அனுகூலவிஷயம்லபி
த்தகாலத்தில்
ஹஷயீஸ்ஸ்யாக ஸந்தோஷமான வி
ருத்திஉண்டாகிறது

ப்ராதிகூல்யெ.து தனக்கு விரோ
தமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்
துஃகயீஃ துக்கமான விருத்தியுண்
டாகிறது (ல்
அயாவாவெ இரண்டுமில்லாதசமயத்தி
நிஜாநந்தஃ நிஜானந்தமே காணப்ப
டுகிறதே தவிர
நிஜதுஃவம் நிஜமானதனக்குஸ்வபா
வமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
நது க்வசிக ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनसःक्षणिकत्वेनतयोर्मानसतेष्यताम् ॥

நிஜாநந்தே ஸ்திரே ஹர்ஷஶோகயோர்வ்யத்யய꞉ க்ஷணாத் ।
மந꞉ க்ஷணிகத்வாந்தயோர்மாநஸதேஷ்யதாம் ॥ ௭௪

நிஜாநந்தே நிஜானந்தமானது
ஸ்திரே ஸ்திரமாயிருந்தாலும்
ஹர்ஷஶோகயோ꞉ சந்தோஷவிசனங்களுக்கு
க்ஷணாத் க்ஷணந்தோரும்
வ்யத்யய꞉ மாறுதலானது வந்துகொண்டேயிருக்கும்
மந꞉ மனசு
க்ஷணிகத்வாத் க்ஷணகாலமிருப்பதால்
தயோ꞉ அந்த சுகதுக்கங்கள்
மாநஸதா மனோதர்மமென்றே
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकाशेप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्मो ।
वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

ஆகாஶேப்யேவமாநந்த³ஸ்ஸத்தாபா⁴நே து ஸம்மதே ।
வாய்வாதி³தே³ஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம் விபா⁴வ்யதாம் ॥ ௭௫

ஆகாஶேபி ஆகாசத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஆநந்த³꞉ ஆனந்தமும்
ஸத்தாபா⁴நே சத்தும்சித்தும்
ஸம்மதே சம்மதங்கள்
வாய்வாதி³ தே³ஹபர்யந்தவஸ்துஷு வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்
ஏவம் இப்படியே
விபா⁴வ்யதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்கத் தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிர்மத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौवायुरूपंवन्हेर्दाहप्रकाशने ।
जलस्यद्रवताभूमेःकाठिन्यञ्चेतिनिर्णयः ॥
असाधारणआकाशओषध्यन्नवपुष्यपि ।
एवंविभाव्यंमनसातत्तद्रूपंयथोचितम् ॥
अनेकधाविभिन्नेषुनामरूपेषुचैकधा ।
तिष्ठतिसच्चिदानन्दाविसंवादोनकस्यचित् ॥

ஸச்சித்ரோச்ச்வாஸவாயோ ரூபம் வஹ்நேரௌஷ்ண்யப்ரகாஶநே ।
ஜலஸ்ய த்ரவதா பூமே: காடிந்யம் சேதி நிர்ணய: ॥ ௭௬
அஸாதாரண ஆகாஶௌஷத்யந்நதேஹேஷு ।
ஸணீயம் விபாவ்யம் ஸதா தத்ரூபம் யதோசிதம் ॥ ௭௭
அநேகதா விபிந்நேஷு நாமரூபேஷு சைகதா ।
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் ॥ ௭௮

ஸச்சித்ரோச்ச்வாஸ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயோரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வஹ்நே: அக்கினிக்கு
ஔஷ்ண்யப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு
த்ரவதா நெகிழ்ச்சியும்
பூமே: பூமிக்கு
காடிந்யம்,ச கடினபாவமாயிருக்கிறதென்று
இதி இப்படி
நிர்ணய: நிருணயமானது
அஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி
ஆகாஶௌஷத்யந்நதேஹேஷு ஆகாசத்திலும ஔஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவதற்கு எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ
தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை
உதாஸநம் நிஷ்கலசச்சிதானந்தமாக (வே
ணீயம் இப்படி
விபாவ்யம் பாவிக்கத்தக்கது
நாமரூபேஷு நாம் ரூபங்களானவைகள்
அநேகதா,ச அனேகப் பிரகாரமாக
விபிந்நேஷு பேதங்களாயிருந்துள்ளளவில்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஏகதா ஓரேவிதமாக
திஷ்டந்தி இருக்கின்றன
கஸ்யசித் யாருக்குமிதில்
விஸம்வாத:,ந சம்வாதம் இல்லை.

அ-கை. அப்படி பார்தாலும் நாமரூபம்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्त्वे नामरूपे द्वे जन्मनाशयुते च ते ।
बुद्ध्या ब्रह्मणि वीक्षस्व समुद्रे बुद्बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்த்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே ச தே ।
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் ॥ ௭௯

நிஸ்தத்த்வே தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும்
ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

ஷெ,மெதிஇருக்கிறஅந்த இரண்டை

நாமரூபே.வ நாமரூபங்களும்

ஸாக்ஷா புத்தியிலெ

ஸமுத்ரே சமுத்திரத்தில்

அ-கை. எப்படி பார்த்ததாலும்

மெனில்

सच्चिदानन्दरूपेऽस्मिन्पूर्णब्रह्मणि …

स्वयमेवावजानन्ति नामरूपे …

ஸச்சிதானந்தரூபேஸ்மின் பூர்ணெ ப்ரஹ்மணி …

ஸ்வயமேவாவஜாநந்தி நாமரூபே …

ஸச்சிதாநந்தரூபெ-பூர்ணெ சச்சி

தானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதி

களைக்கடந்தபூர்ணமாயும்

அஸ்மிந் இருக்கிறஇந்த

ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது

வீக்ஷிதெ பார்க்கப்பட்டிருக்குமளவ

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிப்பிர்மத்தைப்

ர்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாமெனில்.

यावद्यावदवज्ञा स्यात्तावत्तावत्तदीक्षणम् ।

यावद्यावद्वीक्ष्यते तत्तावत्तावदुपेक्ष्यते ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞா ஸ்யாத் தாவத்தாவத்ததீக்ஷணம்

யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதே தத் தாவத்தாவதுபேக்ஷ்யதே

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு

ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ

தாவத்.தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு

ததீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வை

யுண்டாகிறது

யாவத்,யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும்

तदभ्यासेन विद्यायां सुस्थितायामयं पुमान् ।

जीवन्नेव भवेन्मुक्तो …तु …यमानसः ॥

கதிஸ்பர்ஶௌ வாயுரூபம் வஹ்நேர் தாஹப்ரகாஶநே ।
ஜலஸ்ய த்ரவதா பூமே: காடிந்யம் சேதி நிர்ணய: ॥ எசு
அஸாதாரண ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்ஷ்வபி ।
ஏவம் விபாவ்யம் ஸந்நாம தத்ரூபம் யோக்யமீதழ் ॥ எஎ
அநேகதா விபிந்நேஷு நாமரூபேஷ்வேகதா ।
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் ॥ எஅ

கதிஸ்பர்ஶௌ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயுரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வஹ்நே: அக்கினிக்கு
தாஹப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு
த்ரவதா நிகழ்ச்சியும்
பூமே: பூமிக்கு
காடிந்யம்,ச கடின பாவமாயிருக்கிறதென்று
இதி இப்படி
நிர்ணய: நிருணயமானது
அஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி
ஆகார ஓஷத்யந்நவபுஷ்ஷு,அபி ஆகாசத்திலும ஒஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவ தற்கு எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ
தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை
ஸந்நாமன திஞுலேசச்சிதானந்தமாக (வே
ஏவம் இப்படி
விபாவ்ய பாவிக்கத்தக்கது
நாமரூபேஷு நாம் ரூபங்களானவைகள்
அநேகதா,ச அனேகப் பிரகாரமாக
விபிந்நேஷு பேதங்களாயிருந்துள்ளளவில்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஏகதா ஒரேவிதமாக
திஷ்டந்தி இருக்கின்றன
கஸ்யசித் யாருக்குமிதில்
விஸம்வாத:,ந சம்வாதம்இல்லை.

அ-கை. அப்படி பார்தாலும் நாமரூபம்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्वैनामरूपेद्वे जन्मनाशयुतेचते ।
बुद्ध्याब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्रेबुद् बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்த்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே ச தே ।
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் ॥ எகூ

நிஸ்தத்த்வே தனக்கென்று ஒருவடிவமில்லாததாயும்
ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

ஏதே இருக்கிறஅந்த இரண்டுகளா
நாமரூபே ச நாமரூபங்களும் (ன
ஸஞ்ஜ்ஞா புத்தியினாலே
ஸமுத்ரே சமுத்திரத்தில்

பேநபுத்புதவத் குமிழி முதலானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (போல்
வீக்ஷஸ்வ தோன்றுகிறதென்று பார்க்கக்கடவாய்

அ-கை. எப்படி பார்த்தாலும் நாமரூபங்கள் தோன்றாமல் போகவில்லையெனில்

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णेब्रह्मणिवीक्षिते ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपेशनैश्शनैः ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபேஸ்மிந்பூர்ணேப்ரஹ்மணிவீக்ஷிதே ।
ஸ்வயமேவாவஜாநந்திநாமரூபேஶநைஶ்ஶநை: ॥ ௮௦

ஸச்சிதாநந்தரூபே பூர்ணே சச்சிதானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதிகளைக்கடந்தபூர்ணமாயும்
அஸ்மிந் இருக்கிறஇந்த
ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது
வீக்ஷிதே பார்க்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில் (ள்
நாமரூபே நாமரூபங்களானவைக
ஶநைஶ்ஶநை: மெள்ளமெள்ள
ஸ்வயமேவ தானாகவே
அவஜாநந்தி அவமானம்பண்ணப்பட்டு போகின்றன

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிபிர்மத்தைப் பார்க்கிறதா பிர்மத்தைப்பார்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாவெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तदीक्षणम् ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुभेत्यजेत् ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்ததீக்ஷணம் ।
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதேதத்தாவத்தாவதுபேத்யஜேத் ॥ ௮௧

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
ததீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வையுண்டாகிறது
யாவத், யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு

தத் அந்தபிர்மம்
வீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
உபே நாமரூபங்களான இரண்டுகளையும்
த்யஜேத் தியஜிக்கக்கூடும்

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் யெவ்வளவுகாலம் செய்யவேண்டுமெனில்.

तदभ्यासेनविद्यायांसुस्थितायामयंपुमान् ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोवपुरस्तुयथातथा ॥

𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௮௨

𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 அந்தபிர்மாப்பியாசத்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 பிர்மஞானமானது (தினாலே
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
𑌅𑌯𑌂 இந்த
𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 புருஷனானவன்
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 சம்சார பந்தத்திலிருந்துவிடுபட்டு முக்தனாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 பவிப்பன் அதின்பிறகு
𑌵𑌪𑍁𑌃 தேகமானது
𑌯𑌥𑌾 எப்படி வேண்டுமோ
𑌤𑌥𑌾 அப்படி
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவிதத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌕𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ ௮௩

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்திக்கிறதும்
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌨𑌂 அதையேவாயால் சொல்லுகிறதும்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 ஒருவருக்கொருவர்
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 அதையே போதித்துக்கொண்டிருக்கிறதும்
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌕𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚 இதுவேமுக்கியமானவேலையாயிருப்பதே [று
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 பிர்மாப்பியாசமென்
𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 பெரியோர்
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அனாதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செய்கிற ஞானாப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्घकालंनिरन्तरम् ।
सादरञ्चाभ्यस्यमानेसर्वथैवानिवर्तते ॥

𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌦𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௮௪

𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 துவைதவாசனையானது
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾 அனேககாலமாய் வந்திருந்தாலும்
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 வெகுகாலம்வரையிலும்
𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 இடைவிடாமல்
𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂𑌚 ஆதரவோடே

ஸர்வஸம்ஸாரிணே பிர்மாப்பியாசம் பண்ணப்படும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வப்ரகாரேண ஸர்வவிதத்தினாலும்

நிவர்த்ததே நிச்சயமாகத் துவைதவா
சனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றாயிருக்கிற பிர்மசக்தி அனேகவிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தை யெப்படி யுண்டுபண்ணுமெனில்.

मृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।

ம்ருச்சக்திவத் ப்ரஹ்மசக்திரநேகாநந்ருதாந்ஸ்ருஜேத் ॥ அசுற

ம்ருச்சக்திவத் மண்ணிலிருக்கிறசக்தி கடாதிகளானபொய்களையுண்டுபண்ணுவதுபோல
ப்ரஹ்மசக்தி: பிர்மத்திலிருக்கிற மாயாசக்தியானது (ற

அநேகாந் அனேகவிதங்களாயிருக்கி
அந்ருதாந் தேவமனுஷிபதிர்யக்காதிகளானபொய்களை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரணமாகலாம். பிர்மசக்தி ஒன்றாயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி காரணமாகலாமெனில். அதுஉனக்கேற்காத பக்ஷத்தில் வேறே திருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥
निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।
ब्रह्मण्येषास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

யத்வாஜீவகதாநித்ராஸ்வப்நஶ்சாத்ரநிதர்ஶநம் ।
நித்ராஶக்திர்யதாஜீவேதுர்கடஸ்வப்நகாரிணீ ।
ப்ரஹ்மண்யேஷாஸ்திதாமாயாஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ॥ அசுா

யத்வா அல்லாவிடில்
ஜீவகதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா ஒரு நித்திராசக்தியாலுண்டு பண்ணப்படுகிற
ஸ்வப்நஶ்ச அனேகவிதரூபமான ஸ்வப்பனமும் (தமாக
அத்ர இந்த ஜாக்கிரத்தில் திருஷ்டாந்
நிதர்ஶநம் பார்த்துக்கொள்
நித்ராஶக்தி: நித்திராசக்தியானது
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்

யதா எப்படி
துர்கடஸ்வப்நகாரிணீ கூடாததான ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
ப்ரஹ்மணி அப்படிபிர்மத்தில்
ஸ்திதா இருக்கிறதான
ஏஷா இந்த
மாயா மாயாசத்தியானது
ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ இந்த ஜெகத்தையுண்டுபண்ணவும் ரக்ஷிக்கவும் சம்ஹரிக்கவும் வல்லமையுள்ளது

அ-கை. நித்திராசக்தியென்ன கூடாதகாரியத்தைப் பண்ணுகிறதெனில் அது கூடாதகாரியம் பண்ணுவதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

स्वप्नेवियद्गतिंपश्येत्स्वमूर्ध्नश्छेदनंयथा ।
मुहूर्तेवत्सरौघञ्चमृतपुत्रादिकंपुनः ॥
इदंयुक्तमिदंनेतिव्यवस्थातत्रदुर्लभा ।
यथायथेक्ष्यतेयद्यत्तत्तद्युक्तंतथातथा ॥

ஸ்வப்நே வியத்கதிம் பஶ்யேத்ஸ்வமூர்த்நச்சேதநம் யதா ।
முஹூர்த்தே வத்ஸரௌகஞ்ச ம்ருதபுத்ராதிகம் புந꞉ ॥ ௮௭
இதம் யுக்தமிதம் நேதி வ்யவஸ்தா தத்ர துர்லபா ।
யதா யதேக்ஷ்யதே யத்யத் தத்தத்யுக்தம் ததா ததா ॥ ௮௮

ஸ்வப்நே ஸ்வப்பனத்தில் தான்
வியத்கதிம் ஆகாசத்தில்போவதை
யதா.பஶ்யேத் எப்படிபார்க்கிறானோ
ஸ்வமூர்த்நச்சேதநம் அவ்விதமேதன்த லைவெட்டிப் போட்டிருப்பதையும்
முஹூர்த்தே ஒருமுகூர்த்தத்தில்(ம்
வத்ஸரௌகம்ச அனேகவருஷங்களையு
ம்ருதபுத்ராதிகம் செத்துப்போன பிள்ளைதகப்பன்முதலானவர்களையும்
புநம் பட்டணத்தையும்பார்க்கிறான்
இதம் அந்த சொப்பனகாலத்தில்இது
யுக்தம் நியாயமாய்க்காணக்கூடியதே ன்றும்
இதம் இது காண்கிறது
ந. இதி நியாயமில்லையென்னும்
வ்யவஸ்தா விவஸ்தையானது
தத்ர அதில்
துர்லபா துர்லபம்
யதா. யதா எப்படிஎப்படி
யத் யத் யெதெது
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ
ததா. ததா அப்படிஅப்படி
தத் தத் அது அது
யுக்தம் நியாயமென்றே தோற்றும்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைகைமுதிகநியாயத்தால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ईदृशोमहिमादृष्टोनिद्राशक्तेर्यथातथा ।
मायाशक्तेरचिन्त्योयंमहिमेतिकिमद्भुतम् ॥
शयानेपुरुषेनिद्रास्वप्नंबहुविधंसृजेत् ।
ब्रह्मण्येवंनिर्विकारेविकारान्कल्पयत्यसौ ॥

ஈத்ருஶோ மஹிமா த்ருஷ்டோ நித்ராஶக்தேர்யதா ததா ।
மாயாஶக்தேரசிந்த்யோயம் மஹிமேதி கிமத்புதம் ॥ ௮௯

ஶயாநே பும்ஸி நித்ரா ஸ்வப்நம் பஹுவிதம் ஸ்ருஜேத் |
ப்ரஹ்மண்யேவம் நிர்விகாரே விகாராந் கல்பயத்யஸௌ || ௩௦

நித்ராஶக்தேஃ ஜீவனிடத்திலிருக்கிற நித்திரா சக்திக்கே
ஈத்ருஶம் இப்பேர்ப்பட்ட
மஹிமா மகிமையானது
யதா எப்படி
த்ருஷ்டஃ காணப்பட்டதோ
ததா அப்படி
மாயாஶக்தேஃ பிர்மத்திலிருக்கிறமாயா சக்திக்கு
அசிந்த்யஃ சிந்திக்கக்கூடாத
அயம் இந்த
மஹிமா மகிமைஇருக்கிறதென்பதில்
கிம் என்ன
சித்ரம் ஆச்சரியமிருக்கிறது
ஶயாநே படுத்திருக்கிற
பும்ஸி புருஷனிடத்தில்
நித்ரா நித்திரையானது
பஹுவிதம் பலவிதமான
ஸ்வப்நம் சொப்பனத்தை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணுகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
நிர்விகாரே நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அஸௌ இந்தமாயாசக்தியானது
விகாராந் விகாரங்களை
கல்பயதி கற்பிக்கிறது.

அ-கை. அப்படி மாயாசக்தி யென்னத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதெனில்.

खानिलाग्निजलोर्व्यण्डलोकप्राणिशिलादिकाः ।
विकाराःप्राणिधीष्वंतश्चिच्छायाप्रतिबिंबिता ॥

காநிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஶிலாதிகாஃ |
விகாராஃப்ராணிதீஷ்வந்தஶ்சிச்சாயாப்ரதிபிம்பிதா || ௩௧

காநிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஶிலாதிகாஃ ஆகாசம்வாயுவு அக்னி ஜலம் மண் ஒஷதிலோகங்கள் அண்டங்கள் பிராணிகள் கல்முதலானவை
விகாராஃ மாயாகற்பிதமான விகாரங்கள்
ப்ராணிதீஷு பிராணிகளுடையபுத்திக்குள்ளே
(அ
சிச்சாயா அறிவினுடையசாயையான
ப்ரதிபிம்பிதா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இப்படி மாயை அசேதனத்தைக் கற்பிக்கட்டும் சேதனவிபாக கற்பனை பிர்மமே செய்கிறதென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

चेतनाचेतनेष्वेषुसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
समानंब्रह्मभिद्येतेनामरूपेपृथक् पृथक् ॥

ब्रह्मण्येतेनामरूपेपटेचित्रमिवस्थिते ।
उपेक्ष्यनामरूपेद्वेसच्चिदानन्दधीभवेत् ॥

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

சேதநாசேதநேஷ்வேஷு ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
ஸமாநம் ப்ரஹ்ம பி⁴த்³யேதே நாமரூபே ப்ருத²க்ப்ருத²க் ॥ ௬௨
ப்ரஹ்மண்யேதே நாமரூபே படே சித்ரமிவ ஸ்தி²தே ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே த்³வே ஸச்சிதா³நந்ததீ⁴ர்ப⁴வேத் ॥ ௬௩

சேதநாசேதநேஷு சேதனமாயும்
அசேதனமாயுமிருக்கிறவைகளான
ஏதேஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்தல
க்ஷணமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸமாநம் சமானந்தானே
நாமரூபே நாமரூபங்களான வைக
ளன்றோ
ப்ருத²க்ப்ருத²க் வேறு வேறாக (ன
பி⁴த்³யேதே பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

ஏதே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களானவை
படே வஸ்திரத்தில்
சித்ரமிவ சித்திரம்போல
ஸ்தி²தே கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்³வே இரண்டையும்
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
ஸச்சிதா³நந்ததீ⁴: சச்சிதானந்தமே நா
னென்கிறஞானமானது
ப⁴வேத் பவிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண் டிருக்கும்போது கற்பனையென்று எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्थेऽधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्टेप्युपेक्ष्यतम् ।
तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यंस्याद्यथातथा ॥

ஜலஸ்தே²(அ)தோ⁴முகே² ஸ்வஸ்ய தே³ஹே த்³ருஷ்டே(அ)ப்யுபேக்ஷ்ய தம் ।
தீரஸ்த² ஏவ தே³ஹே ஸ்வே தாத்பர்யம் ஸ்யாத்³யதா² ததா² ॥ ௬௪

ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
தே³ஹே தேகமானது
ஜலஸ்தே² ஜலத்திற்குள்ளே
அதோ⁴முகே² தலைகீழாய்
த்³ருஷ்டே(அ)பி தோன்றிக்கொண்டிரு
ந்தாலும்
தம் அந்த பாழான் நிழலை [து
உபேக்ஷ்ய பொய்யென்று உபேக்ஷித்

தீரஸ்தே² தீரத்திலிருக்கிற
ஸ்வே தன்னுடைய
தே³ஹே ஏவ தேஹத்திலேயே
தாத்பர்யம் ஆஸ்தையானது
யதா² ஸ்யாத் யெப்படியிருக்கிறதோ
ததா² அப்படி தேஹாதி ஜகத்து
தோன்றினும் சாக்ஷியே நானெ
ன்று நிச்சியம்பண்ணி முத்தனுகக்
கடவாய்

அ-கை. நாமரூபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசித்தமான திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्येवर्तमानेसदैवतत् ।
सर्वैरुपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥
क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।
गतंगतंपुनर्नास्तिव्यवहारोबहिस्तथा ॥

ஸஹஸ்ரஶோமநோராஜ்யேவர்தமாநேஸதைவதத் ।
ஸர்வைருபேக்ஷ்யதேயத்வதுபேக்ஷாநாமரூபயோ: ॥ ௩௫
க்ஷணேக்ஷணேமநோராஜ்யம்பவத்யேவாந்யதாந்யதா ।
கதம்கதம்புநர்நாஸ்திவ்யவஹாரோபஹிஸ்ததா ॥ ௩௬

ஸஹஸ்ரஶ: தன்னிடத்தில் அனேகவிதமான
மநோராஜ்யே மனோராஜ்யங்கள்
ஸதா எப்போதும்
வர்தமாநே உண்டாய்க்கொண்டிருந்த போதிலும்
தத் அது
யத்வத் எப்படி
ஸர்வை: எல்லாராலும்
உபேக்ஷ்யதே உபேக்ஷை பண்ணப்படுகிறதோ
நாமரூபயோ: அப்படி இந்தநாமரூபங்களிலும்
உபேக்ஷா உபேக்ஷையானது பண்ணத்தக்கது
க்ஷணே, க்ஷணே க்ஷணந்தோறும் க்ஷணந்தோறும்
மநோராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது
அந்யதா.அந்யதா வேறு வேறாக
பவதி.ஏவ உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது
கதம்.கதம் போனதுபோனதே அது
புந: திரும்ப
நாஸ்தி இருக்கிறதில்லை
பஹி: வெளியில் செய்யப்படுகிற
வ்யவஹார: விவகாரமும்
ததா அப்படி.போலவென்றறி

அ-கை. மனோராஜ்யம்போல பாஹ்யவிவகாரம் காணமற்போகவில்லையேயெனில்,

नबाल्यंयौवनेलब्धंयौवनंस्थाविरेतथा ।
मृतःपितापुर्नास्तिनायात्येवगतंदिनम् ॥
मनोराज्याद्विशेषःकःक्षणध्वंसिनिलौकिके ।
अतोस्मिन्भासमानेपितत्सत्यत्वधियंत्यजेत् ॥

நவாநுயௌவநே நஷ்டே யௌவநே நஷ்டாவிரே தயா ।
ம்ருதபிதா வர்ணநஞ்ச ஸ்த்ரீநாய யாதேய வததாஜிநி ॥ கூஎ
உதோநாராஜ்யவிஶேஷஃ கஃக்ஷணத்வம்ஸிநி லௌகிகே ।
அதோஸ்மிந்நாஸ்வாதேநவிதத்ஸத்யம் த்யஜேத் ॥ கூஅ ॥

யௌவநே யௌவனவஸ்தையில்
போஜ்யம் வாலிபம்
ந.லப்யம் வேண்டுமென்றாலும் லபிக்
யதா அப்படியே (காது
வ்ருத்தே விருத்தாப்பியத்தில் முன்
போல
யௌவநம் யௌவனமான துபிரார்த்தி
த்தாலும் லபிக்காது
ம்ருதஃ இறந்த
பிதா வாநஃ நாஸ்தி தகப்பன்புத்தி
ரனுலே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்
க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்
ஹதம் திநம் போனநாள் ஒருக்காலும்
ந.யாதிவவ மறுபடிவரமாட்டாதே

க்ஷணத்வம்ஸிநி க்ஷணத்தில் அழிந்து
போவதாயிருக்கிற
லௌகிகே உலகவாழ்வில்
உதோநாராஜ்யஸ மஹோ ராஜ்யத்தைக்
காட்டினும்
கஃ என்ன
விஶேஷஃ விசேஷமிருக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
அஸ்மிந் இந்த ஜகத்தானது
ஸ்வாதேநவி தோன்றிக்கொண்
டிருந்தாலும்
தத்ஸத்யம் அந்தஜகத்தில்சத்தி
யமென்கிற புத்தியைமட்டும்
த்யஜேத் தியஜிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி உலகத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னவா மெனில்.

उपेक्षिते लौकिके धीर्निर्विघ्ना ब्रह्मचिन्तने ।
உபேக்ஷிதே லௌகிகே தீர்நிர்விக்நா ப்ரஹ்மசிந்தநே ॥ கூஅூ ॥

லௌகிகே இந்தஉலகசம்பந்தமானபுத்
உபேக்ஷிதே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (தி
தீஃ அந்த புத்தியானது (தானுல்

ப்ரஹ்மசிந்தநே அகண்டாகாரபிர்மசி
ந்தனையில்
நிர்விக்நா தடையன்றியிலிருக்கும்

அ-கை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக் கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थाय निर्वहत्येव लौकिकम् ॥
நடவத்க்ருதிமாஸ்தாய நிர்வஹத்யேவ லௌகிகம் ॥ கூகூ ॥

நடவத் நாடகமாடுகிறவன்போலே
க்ருதிம் ஞானி அக்கதையானபரபரப்
ஆஸ்தாய அடைந்து (பை

லௌகிகம் ஒரு விதலோக விவகாரத்தி
லும் தடையில்லாமலே
நிர்வஹதி ஏவ நிர்வாஹம் பண்ணி
க்கொண்டே இருப்பன்

அ-கை. ஞானிக்கு விவகாரத்தை ஒப்பினால் விகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवहत्यपिनीरेघःस्थिराप्रौढशिलायथा ।
नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थंब्रह्मनान्यथा ॥

ப்ரவஹத்யபி நீரௌக: ஸ்திரா ப்ரௌடஸிலா யதா ।
நாமரூபாந்யதாத்வேபி கூடஸ்தம் ப்ரஹ்ம நாந்யதா ॥ கoo ॥

நீரௌக நதியில் ஜலமானது
ப்ரவஹதி. அபி பெருகிக் கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்திரா ஸ்திரமாயிருக்கிற
ப்ரௌடஸிலா பெரியபாராங்கல்லு
யதா ஸ்திரா எப்படி ஸ்திரமா யிருக்கிறதோ அப்படி
நாமரூபாந்யதாத்வே அபி தேகாதி
ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள் அடிக்கடிவேறுவேறானவிவகாரப்பட்டபோதிலும்
கூடஸ்தம் நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அந்யதா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை விட்டு
ந வேறுபடுகிறதில்லை

தாம். ஆகையால் ஞானி பிர்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிகாரமுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிர்மத்தில் அதற்கு விலக்ஷணமான ஜகத்து யெப்படித் தோன்றுமெனில்.

निश्छिद्रेदर्पणेभातिवस्तुगर्भंबृहद्वियत् ।
सच्चिद्घनेतथानानाजगद्गर्भमिदंवियत् ॥

நிஸ்சித்ரே தர்ப்பணே பாதி வஸ்துகர்ப்பம் ப்ருஹத்வியத் ।
ஸச்சித்கநே ததா நாநாஜகத்கர்ப்பமிதம் வியத் ॥ கoக ॥

நிஸ்சித்ரே இடைவெளியில்லாத
தர்ப்பணே கண்ணாடியில்
வஸ்துகர்ப்பம் அனேகவஸ்த்துக்களையுள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற
ப்ருஹத் பெரிதான
வியத் ஆகாசமானது
பாதி எப்படி விளங்குகிறதோ
ததா அப்படி
ஸச்சித்கநே சச்சிதானந்தத்தில்
நாநாஜகத்கர்ப்பம் நானாவிதமானஜகத்கூட்டத்தையுடையதான
இதம் இந்த
வியத் ஆகாசமானது தோன்றுகிறதென்றறி

அ-கை. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்தம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அதிசயமான பிர்மத்தில் ஜகத்தெப்படி தோன்றுமெனில்.

अदृष्ट्वादर्पणंनैवतदन्तस्थेक्षणंतथा ।
अमत्वासच्चिदानन्दंनामरूपमतिःकुतः ॥

அத்ருஷ்ட்வா தர்பணம் நைவ ததந்தஸ்தேக்ஷணம் ததா ।
அமத்வா ஸச்சிதாநந்தம் நாமரூபமதி꞉ குத꞉ ॥ ௧௦௨ ॥

தர்பணம் முதலில் கண்ணாடியை
அத்ருஷ்ட்வா பாராமல்
ததந்தஸ்தேக்ஷணம் நைவ அதற்குள்ளேயிருக்கிற வஸ்துக்களின் தோற்றமானதுயெப்படிகாணப்படாதோ
ததா அப்படி
ஸச்சிதாநந்தம் சச்சிதானந்தத்தை
அமத்வா பெண்ணிப்பாராமல்
நாமரூபமதி꞉ நாமரூபஞானம்
குத꞉ எப்படி யுண்டாகும் ஆகையால் சச்சிதானந்தம் தோன்றியே நாமரூபம்தோற்றுகின்றனவென்றறி.

அ-கை. ஐயா, நாமரூபமல்லவா முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித் தோன்றும்போது நிர்விஷயமானபிர்மம் எப்படி அனுபவத்திற்கு வருமெனில்.

प्रथमंसच्चिदानन्देभासमानेथतावता ।
बुद्धिंनियम्यनैवोर्ध्वंधारयेन्नामरूपयोः ॥

ப்ரதமம் ஸச்சிதாநந்தே பாஸமானேத தாவதா ।
புத்திம் நியம்ய நைவோர்த்வம் தாரயேந்நாமரூபயோ꞉ ॥ ௧௦௩

ப்ரதமம் முதலில்
ஸச்சிதாநந்தே சச்சிதானந்தமானது
பாஸமானே விளங்காநின்றுள்ளளவில்
அத பிற்பாடு
தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே
புத்திம் புத்தியை
நியம்ய ஒடுக்கி
ஊர்த்வம் மேலே தோன்றுகிற
நாமரூபயோ꞉ நாமரூபங்களில்
நைவதாரயேத் புத்தியைச்சிறிதும்செலுத்தக்கூடாது.

அ-கை. இதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवञ्चनिर्जगद्ब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
अद्वैतानन्दएतस्मिन्विश्राम्यन्तुजनाश्चिरम् ॥

ஏவஞ்ச நிர்ஜகத் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
அத்வைதாநந்த ஏதஸ்மின் விஶ்ராம்யந்து ஜனாஶ்சிரம் ॥ ௧௦௪

ஏவம் இப்படி அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்துள்ளளவில்
நிர்ஜகத் நிர் ஜகத்தாயும்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமாயுமிருக்கிற

ப்ரஹ்ம பிர்மமானது அவனுக்கு சதா தானாகவே விளங்கிக் கொண்டேயிருக்கும்
ஏதஸ்மிந் இந்த
அத்வைதாநந்தே அத்துவைதானந்தத்தில்
ஜநா: உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்களும்
சிரம் ஸ்திரமாக
விஸ்ராம்யந்து சிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेतृतीयोध्यायईरितः ।
अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே த்ருதீயோத்யாய ஈரித: ।
அத்வைதாநந்த ஏவஸ்யாஜ்ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா ॥ ௧௦௫

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்கிற பெயரையுடையதான
க்ரந்தே கிரந்தத்தில்
த்ருதீய: மூன்றாவது
அத்யாய: அத்தியாயமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ஜகந்மித்யாத்வசிந்தயா ஜகத்துப் பொய்யென்று இடைவிடாமல் சொன்ன யுக்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
அத்வைதாநந்த: ஏவ அத்துவைதானந்தமே
ஸ்யாத் நிச்சியமாகவே யிருக்கிறது.

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா பரிசயம் பண்ணுகிறானோ அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதிற் சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௪)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல் நிர்விகற்பசமாதியில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியானந்தம்; துக்காபாவமென்றும்;சர்வகாமாவாப்தியென்றும், கிருதகிருத்தியமெ

ன்றும், பிராப்த பிராப்பியமென்றும்நான்காய்ப்பிரகாசிக்கின்றது. இகலோக த்தில் மனைவி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பர லோக சுவர்க்காதிபோகத்தி லுண்டாகிறதுக்கமும், நிவர்த்தியடைந்ததே துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம் மனுஷ்யானந்தமுதல்ஹிரண்யகர்ப் பானந்த மீறாயுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுபங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிர்மானந்த சமுத்திரத்தில் நுரையாயிருப்பதெ ன்றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்திரீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசை யில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதாயிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போனை தே மூன்றாவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம் எல்லாம் தானாய்க்கண்ட பி ற்பாடு அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனா யிருப்பதே அடையவேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம். நானேதன்னியன், நா னேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோத னை என்னால் சங்கரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானாகவே திருப்தியாயிருக்கி றேனென்று அறிந்தவனேமஹாமுக்தன். இவ்விதம் என்னைச்செய்தமைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனோ இத்திடம்வரும்படி செய்த எனதாசாரியனைப்புகழு வேனோ அன்றி அதிசயமான இப்பிர்ம ஞானத்தைப் புகழுவேனோவென்று இவ்வாறு சுகித்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீக³ணேஶாய நம:.

ஶ்ரீ[illegible] நம:.

ப்³ரஹ்மாநந்தே³ விஷயாநந்த³:.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்தங்களுக்கும் இனிசொல்லப்போகிற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

योगेनात्मविवेकेन द्वैतमिथ्यात्वचिन्तया ।
ब्रह्मानन्दं पश्यतोऽथ विद्यानन्दो निरूप्यते ॥

யோகேநாத்மவிவேகேநத்வைதமித்யாத்வசிந்தயா।
ப்ரஹ்மாநந்தம்பஶ்யதோதவித்யாநந்தோநிரூப்யதே॥ ௧

யோகேந முதலில் சொன்ன சமாதி யோகத்தாலும் ஆத்மவிவேகேந முக்கியாத்துமாவே தானென்ற விவேகத்தாலும் த்வைதமித்யாத்வசிந்தயா சச்சிதானந்த மேதான் தன்னிடத்தில் தோன்றுகிற துவைதம் பொய்யென்ற சிந்தையாலும் ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தைசாக்ஷாத்காரமாக பஶ்யத: கண்டவனுக்கு அத பிற்பாடு உண்டாகிற வித்யாநந்த: வித்தியானந்தமானது நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दो धीवृत्तिरूपकः ।
दुःखाभावादिरूपेण प्रोक्त एष चतुर्विधः ॥

விஷயாநந்தவத்வித்யாநந்தோதீவ்ருத்திரூபக:।
து:காபாவாதிரூபேணப்ரோக்தஏஷசதுர்வித:॥ ௨

ஏஷ: இந்த வித்யாநந்த: ஞானானந்தமானது விஷயாநந்தவத் விஷயானந்தம்போல தீவ்ருத்திரூபக: புத்திவிருத்திரூபமாயிருக்கிறது து:காபாவாதிரூபேண துக்காபாவம் முதலான ரூபத்தினாலே சதுர்வித: நாலுவிதமென்று ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்குவிதத்திற்கும் நாமமேதெனில்.

दुःखाभावश्च कामाप्तिः कृतकृत्योऽहमित्यसौ ।
प्राप्तप्राप्योऽहमित्येवं चातुर्विध्यमुदाहृतम् ॥

து:காபாவஶ்சகாமாப்தி:க்ருதக்ருத்யோஹமித்யஸௌ।
ப்ராப்தப்ராப்யோஹமித்யேவம்சாதுர்வித்யமுதாஹ்ருதம்॥ ௩

து:காபாவ: துக்கநாசமென்றும் காமாப்தி: சர்வகாமாவாப்தியென்றும் அஹம் இதி அஸௌ க்ருதக்ருத்ய: நான் செய்ய வேண்டியதை ஞானியான தான் செய்தேனென்ற கிருதகிருத்தியமென்றும்

அஹம் இதி ப்ராப்தப்ராப்ய: நான் அடையவேண்டியதெல்லாம் அடைந்தேனென்கிற சந்தோஷமென்றும்

ஏவம் வாக்யத்வயம் இவ்விரண்டுவிதமாக

உதாஹ்ருதம் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்படி நிவர்த்திக்கக் கூடிய துக்கமெத்தனைவிதமெனில்.

ऐहिकञ्चामुष्मिकञ्चेत्येवं दुःखं द्विधेरितम् ।

ஐஹிகஞ்சாமுஷ்மிகஞ்சேத்யேவம் து:கம் த்விதேரிதம்|| ௩

ஐஹிகம் ச இகலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

ஆமுஷ்மிகம் ச பரலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

இதி ஏவம் என்றிப்படி

து:கம் துக்கமானது

த்விதா இரண்டுவிதங்களாக

ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதில் இகலோக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याह बृहदारण्यकं वचः ॥

आत्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः ।

किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திமைஹிகஸ்யாஹ ப்ருஹதாரண்யகம் வச:|| ௪

ஆத்மானஞ்சேத்விஜானீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ:|

கிமிச்சந் கஸ்ய காமாய சரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத்|| ௫

ஐஹிகஸ்ய இகலோகத்திற்கு

நிவ்ருத்திம் நிவர்த்தியை

பூருஷ: புருஷனானவன்

ஆத்மானம் அத்துமாவை

அயம் இவரே

அஸ்மி இதி நானென்று

விஜானீயாத் சேத் அறிந்தானே யானா(ல்)

கிம் இச்சந் எந்த போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறான்

கஸ்ய யாருடைய

காமாய காமத்தின் பொருட்டு

சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து

அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவானென்றிப்படி

ப்ருஹதாரண்யகம் பிரகதாரண்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற

வச: வாக்கியம்

ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோ துக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பாபமில்லாதவனுக்கு பிரயாச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்குளப்படிபோகுமெனில்.

जीवात्मा परमात्मा चेत्यात्मा द्विविधो मतः ।
चित्तादात्म्यात्त्रिभिर्देहैर्जीवस्सन्भोक्तृतां व्रजेत् ॥
परात्मा सच्चिदानन्दस्तादात्म्यं नामरूपयोः ।
गत्वा भोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेके तु नो भयम् ॥
भोग्यमिच्छतु भोक्तृत्वं शरीरमतिनश्वरम् ।

ஜீவாத்மா பரமாத்மா சேத்யாத்மா த்விவிதோ மத꞉ ।
சித்தாதாத்ம்யாத்த்ரிபிர்தேஹைர்ஜீவஸ்ஸந்போக்த்ருதாம் வ்ரஜேத் ॥
பராத்மா ஸச்சிதாநந்தஸ்தாதாத்ம்யம் நாமரூபயோ꞉ ।
கத்வா போக்யத்வமாபந்நஸ்தத்விவேகே து நோ பயம் ॥ ௨
போக்யமிச்சது போக்த்ருத்வம் ஶரீரமதிநஶ்வரம் ॥ ௩

ஆத்மா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்துமாவே	[illegible] பரமாத்துமாவானவர்
ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும்	[illegible] நாமரூபங்களுடைய
பரமாத்மா இதி பரமாத்துமாவென்	தாதாத்ம்யம் தாதாத்மியத்தைச்
த்விவித꞉ இரண்டுவிதங்களாக	[illegible] தை
மத꞉ சொல்லப்படுகிறார்	[illegible]
சித் அறிவாயிருக்கிற ஆத்துமா	[illegible] அவைகளுடைய வி
த்ரிபிர்தேஹை꞉ மூன்று தேகங்க ளோடே	[illegible] பக்ஷத்தில் (மிக்லோ [illegible] ஜடமாயும் வியாபரமிரண்டி
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்மியத்தால்	[illegible] இச்சிக்கிறவன் இச்சிக்
ஜீவ꞉ ஸந் ஜீவனாக ஆகி	[illegible] கட்டும்
போக்த்ருதாம் போக்தாவாயிருத்தலை	[illegible]
வ்ரஜேத் அடைகிறார்	[illegible]
ஸச்சிதாநந்த꞉ சச்சிதானந்தமாயிருக்கி	[illegible]

அ·கை. சரீரத்திரயங்களின் [illegible]

ज्वरास्त्रिषुशरीरेषुस्थितानन्यात्मनो ज्वराः ॥
व्याधयो धातुवैषम्ये स्थूलदेहस्थिता ज्वराः ॥
कामक्रोधादयस्सूक्ष्मे द्वयोर्बीजं तु कारणे ॥

ஜ்வராஸ்த்ரிஷு ஶரீரேஷு [illegible]

வ்யாதயோ தாதுவைஷம்யே ஸ்தூலதேஹே ஸ்திதா ஜ்வரா: ।
காமக்ரோதாதய: ஸூக்ஷ்மே த்வயோர்பீஜம் து காரணே ॥ ௯

த்ரிஷு சரீரேஷு மூன்றுசரீரங்களிலும்
ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள்
ஸ்திதா: இருக்கின்றன (ல்
கூடஸ்தே ஆத்துமாவுக்கோவென்று
ஜ்வரா: ஜ்வரங்களும்
ந இல்லை அதெப்படியென்றால்
ஸ்தூலதேஹே ஸ்தூலசரீரத்தில்
தாதுவைஷம்யே வாதபித்தசிலேஷ்மங்களாகியதாதுக்களின் வித்தியாசகாலத்தில்

ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள் முதலாகிய
வ்யாதய: வியாதிகள்
ஸ்திதா: இருக்கின்றன
ஸூக்ஷ்மே ஸூக்ஷ்மசரீரத்தில்
காமக்ரோதாதய: காமக்குரோதமுதலான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன
காரணே து காரணசரீரத்திலேயோவென்றால்
த்வயோ: இரண்டு சரீரங்களுக்கும்
பீஜம் விதையான ஜ்வரமிருக்கிறது

அ-கை. இப்போ ஞானிக்கு போக்தாவும் போக்கியமுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मनिविवेचिते ।
अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छेत्परात्मवित् ॥
आत्मानन्दोक्तरीत्यास्मिन्मुख्यात्मन्यवधारिते ।
भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेतुज्वर:कुत: ॥

அத்வைதானந்தமார்கேண பராத்மநி விவேசிதே ।
அபஶ்யந்வாஸ்தவம் போக்யம் கிந்நாமேச்சேத்பராத்மவித் ॥ ௧௦
ஆத்மானந்தோக்தரீத்யாஸ்மிந் முக்யாத்மந்யவதாரிதே ।
போக்தா நைவாஸ்தி கோப்யத்ர ஶரீரே து ஜ்வர: குத: ॥ ௧௧

அத்வைதானந்தமார்கேண அத்துவைதானந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிற நாமரூபசோதனைபண்ணுகிற மார்க்கத்தினால்
பராத்மனி பரமாத்துமா
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
போக்யம் விஷயத்தை
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக

அபஶ்யந் பாராதிருக்கிறவனாயிருக்கிற
பராத்மவித் பரமார்த்தஞானியானவன்
கிம் நாம என்னபோகத்தை (ன்
இச்சேத் இச்சிக்கப்போகிறானென்றும்
ஆத்மானந்தோக்தரீத்யா ஆத்துமானந்தத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறகௌணமித்தியாகர்த்தாத்துமாக்களை பிரிக்கிறவழியால்

சுஷுப்தெ இந்த
உ௱வஹா தாநிமுக்கியாத்துபாவானவர்
சுவயாரிமெத நானென்றுநிச்சயம்
பண்ணைப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஹொத்ரா.ந.ஷவ.சுஷு புஜிக்கிறவனே
இல்லை

சதா இந்த
ஶரீரெ.தா சரீரத்தில்
ஜுஶ: தாபமானது
சுமெ.சுவி பெதற்காக
சூ_தஃ பண்ணைப்படப்போகிறது

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோக துக்கமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

पुण्यपापद्वयेचिन्तादुःखमामुष्मिकम्भवेत् ।

प्रथमाद्यायएवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

வுணுவாவ_உயெவிஜாஉ௱ஃவஉாஉ௱ஷிகஂஹவெசு |

வூயஉாஷுாயவாவொக்ஂவிஜாமெநநாதவெஃதி || ௧௨

வுணுவாவக்யெ' சகலருக்கும் ம
ரணகாலத்தில் நாம் ஒருநன்மையு
ம் செய்யவில்லையே தீமையேசெய்
து வந்தோம் இதற்கு நானிப்போது
யென்ன செய்வேனென்றிப்படி பு
ண்யபாபங்களிரண்டிலும் வருகிற
விஜா சிந்தையானது [க்கிற
சூஉ௱ஷிகா பரலோகசம்பந்தமாயிரு
உ௱வெ துக்கமாக

ஹவெசு பவிக்கும் (யத்தில்
வூயஉாஷுாயெ முதலாவதுஅத்தியா
விஜா பரலோகசிந்தையானது
ஶநஂஷவ இந்த ஞானியைமட்டுந்
தானே
ந.தவெசு தபிக்கப்பண்ணமாட்டா
தென்று
உதி இப்படி
உக்ஂ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிருப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படி யில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படி வராமல் போகுமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।

वेदनादूर्ध्वमागामिकर्मणोऽश्लेषणंबुधे ॥

யயாவு௱ஷுாவணெ-ஷுவிஞவாஉஶ்லெஷணஞ்தயா |

வெஉநாஉ௫ஷுஉாமாமிகஉணொாஉஶ்லெஷணஂபு௱யெ|| ௧௩

சுஷுமுவு௱ஷுாவணெ-ஃ இந்தத்தா
மரையிலையில்
சுவாஂ ஜலத்தினுடைய
சுஶ்லெஷணஂ சாம் ஒட்டாமை

யயா எப்படியோ
தயா அப்படி
வெஉநாஉஊஉ்ஂ ஞானம் வந்தபி
ற்பாடு

வேத்ய ஞானியினிடத்தில் (டைய
ஸுஷ்டுகர்மண: ஆகாமிய கர்மத்தினு
ஸம்ஶ்லேஷணம் ஸம்பந்தமின்மையானது
அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் ஸஞ்சிதகர்மம் அவனுக்கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு ஸஞ்சிதகர்மம் நிஶ்ஶேஷமாய் போய்விட்டதென்பதற்கு பிரமாணங்களேதெனில்.

इषीकातृणतूलस्यवह्निदाहःक्षणाद्यथा ।
तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥
यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेर्जुन ।
ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥
यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।
हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिननिबध्यते ॥

இஷீகாத்ருணதூலஸ்ய வஹ்நிதாஹ: க்ஷணாத்யதா ।
ததா ஸஞ்சிதகர்மாஸ்ய தக்³த⁴ம்ப⁴வதி வேதநாத் ॥
யதை²தா⁴ம்ஸி ஸமித்³தோ⁴க்³நிர்ப⁴ஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந ।
ஜ்ஞாநாக்³நிஸ்ஸர்வகர்மாணி ப⁴ஸ்மஸாத்குருதே ததா² ॥
யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பா⁴வோ பு³த்³தி⁴ர்யஸ்ய ந லிப்யதே ।
ஹத்வாபி ஸ இமாம்ல்லோகாந்ந ஹந்தி ந நிப³த்⁴யதே ॥ ௧௯

இஷீகாத்ருணதூலஸ்ய நாணல்புல்லினுடைய பஞ்சானது
க்ஷணாத் க்ஷணகாலத்திற்குள்
வஹ்நிதாஹ: தீயாலெரிக்கப்படுவது
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
அஸ்ய இந்த ஞானியினுடைய
ஸஞ்சிதகர்ம ஸஞ்சிதக்கர்மமானது
வேதநாத் ஞானத்தினாலே
தக்³த⁴ம் தகிக்கப்பட்டதாக
ப⁴வதி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கிய சுருதியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

ஸமித்³த⁴: ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற
அக்³நி: அக்கினியானது
ஏதா⁴ம்ஸி கட்டைகளை
யதா² எப்படி
ப⁴ஸ்மஸாத் சாம்பலாக
குருதே பண்ணுகிறதோ
அர்ஜுந ஏ அர்ச்சுனா
ததா² அப்படி
ஜ்ஞாநாக்³நி: பிர்மஞானமாகிற அக்கினியும்

ஸஞ்சிதாநி சகலமான சஞ்சிதகர்மங்களையும்
பஸ்மஸாத் சாம்பலாக
கரோதி பண்ணுகிறது
யஸ்ய எவனுக்கு
அஹங்க்ருத: பாவ: ந தேகத்தில் நானென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அகம்பாவமானது இல்லையோ
யஸ்ய யாதொருஞானியினுடைய
புத்தி: புத்தியானது
ந லிப்யதே விஷயத்தில் சக்தியமென்கிற ஆசையால் சம்பந்தப்படவில்லையோ
ஸ: அந்தபுருஷன்
இமாந்லோகாந் இந்தசகலமானலோகங்களையும் அதிலுள்ள பிராணிகளையும்
ஹத்வாபி மீதமில்லாமல்சங்காரம் பண்ணினாலும்
ந ஹந்தி அவன் ஒருவரையும் கொல்லவுமில்லை
ந நிபத்யதே அந்த பாபங்களால் அவன் பந்தப்படப்போகிறதுமில்லை.

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்மமெப்போது அங்கிகரிக்கப்பட்டதோ அது இவனை யெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம் எங்கேயிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஷீதகி உபநிஷத்திலும் சாந்தோக்கியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्त्येयंभ्रूणहत्यान्यदीदृशम् ।
नमुक्तंनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्नश्यति ॥

மாதாபித்ரோர்வதஸ்தேயம்ப்ரூணஹத்யாந்யதீத்ருசம் ।
நமுக்தம்நாசயேத்பாபம்முககாந்திர்நநச்யதி ॥ ௧௭

மாதாபித்ரோ: தாய் தகப்பனுடைய
வத: வதையினால்வருகிறபாபமென்ன
ஸ்தேயம் தங்கத்தை திருடுகிறதினால் வருகிற பாபமென்ன
ப்ரூணஹத்யா சிசுக்களுடையவதையினால் வருகிற பாபமென்ன
அந்யதீத்ருசம் இன்னுமிதற்குச் சமானமான
அந்யத்பாபம் வேறேபாபங்களும்
முக்தம் ந நாசயேத் இந்தஞானியினுடையமுக்தியை கெடுக்கமாட்டா
முககாந்தி: இவன் முகத்திலிருக்கிற காந்தியானது
ந நச்யதி நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. துக்கநிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाप्तिरीरिता ।
सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

து:காபாவவதேவாஸ்யஸர்வகாமாப்திரீரிதா ।
ஸர்வாந்காமாநஸாவாப்த்வாஹ்யம்ருதோபவதித்யத: ॥ ௧௮

ஊ-றஸோ ஹாவஸ்ய ஜக்கியாக்கிலே ஸ்லப்பட்டதுபோல
ஸஹ ஏவ இந்த ஸ்ரீஞானிக்கு
ஸர்வகாமாப்தி: ஸர்வ காமங்களுடைய ப்ராப்தியும்
ஶம்ஸிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அஸௌ இந்த ஞானியானவன்
ஸர்வாந் காமாந் சகலமான காமங்களையும்
ஸ்ருதி அடைக்கு
ஸுஷ்டு அறிய ஸ்வரூபதை
ஸஹைவ கூடிருக்கும்
இதி இப்படியென்று
ஸுகவல்லி ஸகலமாக்கியிருப்பதாக
அங்கீருஷ் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

जक्षन्क्रीडन्रतिंप्राप्तःस्त्रीभिर्यानैस्तथेतरैः ।
शरीरंनस्मरेत्प्राणःकर्मणाजीवयेदमुम् ॥

ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்ப்ராப்த:ஸ்த்ரீபிர்யாநைஸ்ததேதரை: ।
ஶரீரம்நஸ்மரேத்ப்ராண:கர்மணாஜீவயேதமும் ॥ ௪௮

ஜக்ஷந் பக்ஷாசங்கோடே அன்னம்புஜிக்கிறானும்
க்ரீடந் குழந்தைகளோடே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்த்ரீபி: ஸ்திரீகளோடே
ரதிம் சம்போகத்தை
ப்ராப்த: அடைந்து கொண்டிருந்து போகிலும்
யாநை: ஆனைபல்லாக்கு முதலான வாகனங்களோடே
கூடியிருந்தாலும் இவ்வாறு
ததா அப்படி
இதரை: இதரர்களோடே கூடியிருந்தாலும்
ஶரீரம் தேகத்தை கவனிப்பதில்லை
ந ஸ்மரேத் எண்ணான்
ப்ராண: பிராணவாயுவானது
கர்மணா கர்மத்தினாலே
அமும் இந்த ஞானியை
ஜீவயேத் ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை ஸ்ருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहाप्नोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।
वर्ततेश्रोत्रियेभोगायुगपत्क्रमवर्जितः ॥

ஸர்வாந்காமாந்ஸஹாப்நோதிநாந்யவஜ்ஜந்மகர்மபி: ।
வர்த்ததேஶ்ரோத்ரியேபோகாயுகபத்க்ரமவர்ஜித: ॥ ௪௯

ஸர்வாந் ஞானியானவன் சகலமான
காமாந் காமங்களையும்
ஸஹ ஒருமிக்க
ஆப்நோதி அடைகிறான்

வித்தியா[illegible]

[illegible] அஞ்ஞானியைப்போல
[illegible] சன்மார்க்கங்களாலே
[illegible] அ[illegible]கிறதில்லை
ச்ரோத்ரியே வேதசாஸ்திரசம்பன்ன
[illegible] ஞானியினிடத்தில்
அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லி[illegible]
[illegible]கிறார்.

युवारूपीचविद्यावान्नीरोगोदृढचित्तवान् ।
सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वींवित्तपूर्णांप्रपालयन् ।
सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।
यमानन्दमवाप्नोतिब्रह्मवित्तदवाप्नुते ।

யுவா ரூபீ ச வித்யாவாந் நீரோகோ த்ருடசித்தவாந் [illegible]
ஸைந்யோபேதஸ் ஸர்வப்ருத்வீம் வித்த[illegible]
ஸர்வைர் மாநுஷ்யகைர் போகை[illegible]
யமாநந்த மவாப்நோதி ப்ரஹ்மவித்த[illegible]

யுவா ரூபீ யௌவனத்தோடே கூடினவனும் மன்மதன் போலே ரூபவானும்
வித்யாவாந் சகலவித்தையுங்கற்றவனு[ம்]
நீரோகஃ வியாதியில்லாதவனும்
த்ருடசித்தவாந் திடமானசித்தத்தையுடையவனும்
ஸைந்யோபேதஃ சதுரங்க சைன்யங்களோடே கூடினவனுமிருக்கிற ராஜா
வித்தபூர்ணாம் பணத்தால் பூரிக்கப்பட்டதான
ஸர்வப்ருத்வீம் சகலமான பூமியையும்
அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்கு[illegible]
[illegible]சனுக்கும் ஈசனுக்கும் முதலே[illegible]

[illegible] போகமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோலிருக்கிறதே யெனில்.

सत्यं भोगेद्वयोर्नास्तिकामस्तृप्तिरतस्समा ।
भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥
श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्षते ।

ஸத்யம்போகேத்வயோர்நாஸ்திகாமஸ்த்ருப்திரதஸ்ஸமா |
போகாந்நிஷ்காமதைகஸ்யபரஸ்யாபிவிவேகத꞉ ||
ஶ்ரோத்ரியத்வாத்வேதஶாஸ்த்ரைர்போகதோஷாநவேக்ஷதே ||

த்வயோ꞉ ஞானிராஜா இருவர்களுக்கும்
ஸத்யம்போகே மனுஷிய போகத்தில்
காம꞉ ந அஸ்தி ஆசை யில்லை
அத꞉ ஆசையினாலே
த்ருப்தி꞉ இருவருக்கும் திருப்தி
ஸமா சமானம் (கு
ஏகஸ்ய அதில்ஒருவனான இராஜனுக்
போகாத் போக சுகத்தால்
நிஷ்காமதா நிராசையுண்டா யிருக்கிற
பரஸ்யாபி அன்னியனான ஞானி
க்கும்
விவேகத꞉ விவேகத்தினாலே நிராசை
யான திருப்தி யுந்திருக்கிறது அது
எதினாலெனில்
ஶ்ரோத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்
திரசம்பன்னனானதால் (னினாலே
வேதஶாஸ்த்ரை꞉ வேத சாஸ்திரங்க
போகதோஷாந் போகத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
அவேக்ஷதே பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजाबृहद्रथोदोषांस्तान्गाथाभिरुदाहरन् ॥
देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।
शुनानान्तेषायसेनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாப்ருஹத்ரதோதோஷாம்ஸ்தாந்காதாபிருதாஹரந் |
தேஹதோஷாம்ஶ்சித்ததோஷாந்போக்யதோஷாநநேகஶ꞉ |
ஶுநாவாந்தேபாயஸேநோகாமஸ்தத்வத்விவேகிந꞉ || ௨௫

ப்ருஹத்ரத꞉ மைத்திராயணி சாகை
யில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந்தோஷாந் அந்த விஷயதோஷ
ங்களை
காதாபி꞉ கதைகளினாலே
உதாஹரந் சொன்னார் எப்படிச்சொ
ன்னாரெனில்

தெஹஜொஷந் [illegible]

உங்களைப்

விருத்தொஷந் [illegible]

தி தோஷங்களி [illegible]

ஹொமந்திஷோர [illegible]

தோஷங்களைப்

கூநெருவ் [illegible]

அ-கை. ஞானி [illegible]

விசேஷமிருக்கிற [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நிக்ஷேபவ [illegible]

ஊர்வசாவி [illegible]

தொஷயா [illegible]

கத்ரு இவ்வைகச் [illegible]

களைத்தேட [illegible]

நிக்ஷேப [illegible]

வஸக் [illegible]

மாயிருந்தாம்

ஜாஜ்தூ [illegible]

வாயநவ: [illegible]

சேகரிப்பதி

ஊஷ்மா [illegible]

சூவிக [illegible]

ஹாவிநாபா [illegible]

கள் நசி [illegible]

அ-கை. [illegible]

[illegible]

ப்ரவ [illegible]

...ப் போகமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக்கிறதே யெனில்.

मर्त्यभोगेद्वयोर्नास्तिकामस्तृप्तिरतस्समा ।
भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥
श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोषानवेक्ष्यते ।

உபயோர் ம்ருத்யபோகே த்வயோர் நாஸ்தி காமஸ் த்ருப்திரதஸ்ஸமா ।
போகாந்நிஷ்காமதைகஸ்ய பரஸ்யாபிவிவேகதஃ ॥
ஶ்ரோத்ரியத்வாத்வேதஶாஸ்த்ரைர் போகதோஷாநவேக்ஷ்யதே ॥

உபயோஃ ஞானிராஜாவிருவர்களுக்கும் மர்த்யபோகே மனுஷ்ய போகத்தில் காமஃ-ந-அஸ்தி ஆசையில்லை அதஃ ஆசையினாலே த்ருப்திஃ இருவருக்கும் திருப்தி ஸமா சமானம் (கு ஏகஸ்ய அதிலொருவனான இராஜனுக்கு போகாத் போக சுகத்தால் நிஷ்காமதா நிராசையுண்டாயிருக்கிற பரஸ்ய-அபி அன்னியனான ஞானிக்கும் விவேகதஃ விவேகத்தினாலே நிராசையான திருப்தி யுந்திருக்கிறது அது எதினாலெனில் ஶ்ரோத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்திரசம்பன்னனானதால் (னினாலே வேதஶாஸ்த்ரைஃ வேத சாஸ்திரங்களால் போகதோஷாந் போகத்திலுள்ள தோஷங்களையும் அவேக்ஷ்யதே பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजाबृहद्रथोदोषांस्तान्गाथाभिरुदाहरन् ॥
देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।
शुनानान्तेषायेसनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜா ப்ருஹத்ரதோ தோஷாந்தாந் காதாபிருதாஹரந் ।
தேஹதோஷாம்ஶ்சித்ததோஷாந்போக்யதோஷாநநேகஶஃ ।
ஶுநா நாந்தேஷாயேஸநோகாமஸ்தத்வத்விவேகிநஃ ॥ ௨௫

ப்ருஹத்ரதஃ மைத்திராயணி சாகையில் பிரகத்ரதனென்கிற ராஜா ராஜாவானவர் தாந்-தோஷாந் அந்த விஷயதோஷங்களை காதாபிஃ கதைகளினாலே உதாஹரந் சொன்னார் எப்படிச்சொன்னாரெனில்

தேஹதோஷாத் தேகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
சித்ததோஷாத் சித்தத்திலுள்ள காமாதி தோஷங்களையும்
ஸாம்யதோஷாத் விஷயத்திலுள்ள தோஷங்களையும்
அநேகஸ: அநேகப்பிரகாரமாய் காண்பித்து ஆசையில்
ஸார்வபௌம நாட்டின்தாயி
வாயவ்ய பாபத்திலெப்படி
ஜாதே போ ஆசையிக்கோபோ
தத்வ அதுபோல
விவேகிந: ஞானிக்கு ஆசை
யென்று சொன்னார்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்கு விசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वे समेऽप्यत्र राज्ञः स्याद्धनसञ्चये ।
दुःखमासीद्भाविनाशादिति भीरनुवर्तते ॥
नोभयं श्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिको यतः ।

நிஷ்காமத்வே ஸமேப்யத்ர ராஜ்ஞ: ஸ்யாத்தநஸஞ்சயே ।
து:கமாஸீத்பாவிநாஸாதிதி பீரநுவர்த்ததே ॥
நோபயம் ஸ்ரோத்ரியஸ்யாதஸ்ததாநந்தோऽதிகோ யத: ॥

அத்ர இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்த்துக்களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்
நிஷ்காமத்வே நிராசையாயிருத்தல்
ஸமேஅபி இருவருக்கும் சமானமாயிருந்தாலும்
ராஜ்ஞ: ராஜாவுக்கு
ஸ்யாத்தநஸஞ்சயே சைன்னியாதிகளை சேகரிப்பதில்
து:கம் துக்கமானது
ஆஸீத் சதா இருக்கிறது
பாவிநாஸாத் இதி பின்னாலே அவைகள் நசித்துப்போமென்று
பீ: பயமும்
அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்
ஸ்ரோத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவெனில்
உபயம் ந அந்தசைன்னியத்தை சரிக்கிற துக்கமும் பின்னால் போமென்ற பயமும் இல்லை துக்கமுமில்லை
அத: ஆகையால்
ததாநந்த: அந்தஞானியினானந்
ராஜ்ஞ: சக்கிரவர்த்தியின் ஆனந்தக்காட்டிலும்
அதிக: அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினனந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிறா

गन्धर्वानन्द आशास्ति राज्ञो नास्ति विवेकिनः ॥

கந்தர்வாநந்த ஆஸாஸ்தி ராஜ்ஞோ நாஸ்தி விவேகிந: ॥ ௨௭

[illegible]

[illegible]

तस्मिन्कल्पमनुष्यस्सन् [illegible] ।

गन्धर्वत्वसमापन्नोमर्त्यगन्धर्व [illegible] ॥

पूर्वकल्पेकृतात्पुण्यात् [illegible] ।

गन्धर्वत्वंतादृशोऽत्रे [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

आग्निष्वात्ताद्योऽपि [illegible] ।

[illegible]

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥
अस्मिन्कल्पेश्वमधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञाताविंद्रबृहस्पती ।
प्रजापतिर्विराट्प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ।

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ।
अस्मिन्कल्पेऽश्वमेधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ॥ ३०
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवता
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञाताविन्द्रबृहस्पती ॥
प्रजापतिर्विराट्प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामक
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ॥

कल्पादावेव இந்தக்கற்பத்துக்கா திலேதானே
देवत्वं தேவத்தன்மையை
गताः அடைந்தவர்கள்
आजानदेवताः ஆஜானதேவர்கள்
अस्मिन्कल्पे இந்தகற்பத்தில் மனி தனாயிருந்து
अश्वमेधादि அஸ்வமேதம் முதலான
कर्म कृत्वा கர்மத்தைச்செய்து
महत्पदम् மகத்தானஉன்னதபதத்தை
अवाप्य அடைந்து அந்த
आजानदेवैः ஆஜான தேவர்க ளினலே
याः எவர்கள்
पूज्याः பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ
ताः அவர்கள்
कर्मदेवताः கர்மதேவதைகள்

यमाग्निमुख्याः देवाः
கினி முதலானவர்கள் மு
தேவர்களாய்
स्युः இருக்கிறார்கள்
इन्द्रबृहस्पती இந்திர
பதியும்
ज्ञाताः அதற்குமேல்ஒரு
ருவர் அதிகர்களாக
றார்கள்
प्रजापतिः சுருதியில்பி
ன்று சொன்னதை
विराट् இவ்விடத்தில் வி
प्रोक्तः சொல்லப்பட்
ब्रह्मा பிர்மாவென்றுசொ
ல்லப்பட்டவர்யெவரோ
सूत्रात्मनामकः அ
துமாவென்றுசொல்ல

ஸாவ்பௌமாதிஸத்ராந்தாஃ சக்ரவர்த்திமுதல் ருத்ராத்மாவரையிலுள்ளவர்கள் | [illegible]

உத்தரோத்தரகாங்க்ஷிணஃ மேல்மேலிருக்கி[illegible]

அ-கை. மனிதானந்தம் முதல் ருத்ராத்மானந்தம் வரையிலுள்ள [illegible] வ்வளவானந்தங்கிற்கும் ஞானியிலுடைய ஆனந்தம் [illegible] ந்த ஆனந்தங்களில் ஆசையற்றிருப்பதாற்றான் [illegible].

अवाङ्मनसगम्योयमात्मानन्दस्ततःपरः ॥

तैस्तैःकाम्येषुसर्वेषुसुखेषुश्रोत्रियोयतः ।

निस्पृहस्तेनसर्वेषामानन्दाःसन्तितस्यते ॥

அவாங்மநஸகம்யோயமாத்மாநந்தஸ்தத꞉பர꞉ ॥ [illegible]

தைஸ்தை꞉காம்யேஷுஸர்வேஷுஸுகேஷுஶ்ரோத்ரியோயத꞉ ।

நிஸ்ப்ருஹஸ்தேநஸர்வேஷாமாநந்தா꞉ஸந்திதஸ்யதே ॥ [illegible] ॥

அவாங்மநஸகம்ய꞉ வாக்குமனதுகளுக்கு எட்டக்கூடாததான ருத்ராத்மாவரையிலுள்ள பதவியிலுள்ள | ஸர்வேஷு ஸுகேஷு [illegible] களிலும்

அயம் இந்த [illegible] | யத꞉ [illegible]

ஆத்மாநந்த꞉ ஆத்மானந்தமான [illegible] | ஶ்ரோத்ரிய꞉ [illegible]

தத꞉ சக்ரவர்த்திமுதலானவர்கள் ஆனந்தங்களைக்காட்டிலும் | நிஸ்ப்ருஹ꞉ [illegible]

பர꞉ ஸர்வோத்க்ருஷ்டமென்றறி | தேந [illegible]

தைஸ்தை꞉ அந்தந்தப்பதவிகளிலே யிருக்கிறவர்களாலே | ஸர்வேஷாம் [illegible]

காம்யேஷு இச்சிக்கத்தக்கவைகளா யுமிருக்கிற | தஸ்ய ஸந்தி அவனுக்கு

ஆனந்தா꞉ ஆனந்தங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன.

அ-கை. சர்வகாமாப்தியை இன்னமொருவிதமாயும் காண்பிக்கிறார்.

सर्वकामाप्तिरेषोक्तायद्वासाक्षीचिदात्मना ।

स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपिभोगानवेक्षते ॥

ஸர்வகாமாப்திரேஷோக்தாயத்வாஸாக்ஷீசிதாத்மநா ।

ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபிபோகாநவேக்ஷதே ॥ [illegible]

[illegible] இந்த சர்வகா
மாவாப்தியானது
[illegible] சொல்லப்பட்டது
[illegible] அப்படியன்றியில்போனால்
[illegible] சாக்ஷியாயிருக்கிறதான்
[illegible] அறிவுவடிவமானதால்

[illegible] தன்னுடைய [illegible]
ல் சாக்ஷியாயிருப்பது [illegible]
[illegible] [illegible]
களிலும் தான் சாக்ஷி [illegible]
[illegible] [illegible]
பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஞ்ஞானிக்கும் இருக்கிறதே [illegible]

अज्ञस्याप्येतदस्त्येवनतुतृप्तिरबोधतः ।

योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] அஞ்ஞானிக்கும்
[illegible] இந்தசர்வகாமாவாப்தி
[illegible] இருக்கிறது உருசிதான் அ
ப்படி யிருந்தாலும்
[illegible] சர்வபுத்தியிலும் சாக்ஷி
யாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூப
த்தை அறியாததினாலே
[illegible] திருப்திமட்டும்இல்லை

[illegible] யாதொருத்தன் [illegible]
ற குகைகளுக்கு சாக்ஷியாயிருக்கிற
தன்னை
[illegible] அறிந்திருக்கிறானோ
[illegible] அவனே
[illegible] சகலகாமங்களையும்
[illegible] அடைகிறானென்று
[illegible] சுருதியானது சொ
ல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு அநுசந்தானப் பிரகாரமாவது சொல்லுகிறார். [illegible]
யில் தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्वस्यसाम्नागायतिसर्वदा ।

अहमन्नन्तथान्नादइतिसामह्यधीयते ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] அப்படியன்றியில் போனால்
[illegible] தன்னுடைய
[illegible] சர்வாத்துமஸ்வரூபத்தை
[illegible] சதாகாலமும்

[illegible] காயதி சாமவேதத்தால் [illegible]
ணம்பண்ணுகிறான்
[illegible] [illegible]
க்கிறேன்

ததா அப்படியே
அஹ்நாம்யேவ அன்னம்புஜிக்கிறவனாயு மிருக்கிறேன் என்று

இதி இப்படி
ஸாமகாநம் ஸ்ருயதே ஹி சாமகான மோது ப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।

து:காபாவஸ்ச காமாப்திருபே ஹ்யேவம் நிரூபிதே ॥ ௬௭

து:காபாவ: ச துக்கநிவிர்த்தியென்ன
காமாப்தி: சகலகாமாவாப்தியென்ன

ஏவம் இப்படி
உபே இந்த இரண்டும்
நிரூபிதே ஹி நிரூபிக்கப்பட்டன வன்றோ.

அ-கை. கிருதகிருத்தியத்தையும் பிராப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திதீபிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥

उभयन्तृप्तिदीपेहिसम्यगस्माभिरीरितम् ।

तएवात्रानुसन्धेयाश्श्लोकाबुद्धिविशुद्धये ॥

க்ருதக்ருத்யத்வமந்யச்ச ப்ராப்தப்ராப்யத்வமீக்ஷ்யதாம் ॥ ௬௮ ॥
உபயம் த்ருப்திதீபே ஹி ஸம்யகஸ்மாபிரீரிதம் ।
த ஏவாத்ராநுஸந்தேயா: ஸ்லோகா புத்திவிஸுத்தயே ॥ ௬௯ ॥

அந்யத் ச க்ருதக்ருத்யத்வம் இதற்கு வேறான செய்யவேண்டியதைச்செய்வதையும்
ப்ராப்தப்ராப்யத்வம் அடையவேண்டியதை அடைவதையும்
உபயம் இரண்டையும்
அஸ்மாபி: யெங்களாலேயே
த்ருப்திதீபே திருப்திதீபிகையில்

ஸம்யக் ஈரிதம் ஹி நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஈக்ஷ்யதாம் அதைப்பார்க்கத்தக்கது
அத்ர இந்த இடங்களிலும்
தே ஸ்லோகா: ஏவ அந்தஸ்லோகங்களையே
புத்திவிஸுத்தயே புத்திதெளிவிற்கு ம் பொருட்டு
அநுஸந்தேயா: அனுசந்தானம்பண்ணத்தக்கது.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।

बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।

अनुसन्दधदेवायमेवन्तृप्यतिनित्यशः ॥

दुःखिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥
अनुतिष्ठंतुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥
व्याचक्षतान्तेशास्त्राणिवेदानध्यापयन्तुवा ।
येत्राधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥
शृण्वंत्वज्ञाततत्त्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ।
मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्यये ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासंचिराभ्यस्तवासनातोवकल्पते ॥
आरब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥
विरलत्वंव्यवहृतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥
नित्यानुभवरूपस्यकोमेत्रानुभवःपृथक् ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥
व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।
धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।
धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥
धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनाविद्यतेकिञ्चित् ।
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥
धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ।
धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥
अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

வௌஹிரணஷிகவ்ரத்வீமெஜணகெக்ஷுவிஜயெ ।
வஹணக்ரு த்ரௌவாணராஸ்ராஹஜீக்தவாஜயணநாக்ருதம் ॥ ௬0 ॥
தஜெதக்ருதக்ருக்ருஷவாவ்ருகீயொஙிவாணஸஙம் ।
அநாஸ்நுயஜெவாயஜெவம் த்ருவ்ருகிகித்ருஶ ॥ ௬௧ ॥
ஓணீவிநிர்ஜாஸெஸஸர்ஜீணகாஜவாண த்ராஜ்யெவக்ஷயா ।
வாரஜாநதவஜீணொராஹாஸாஸாரஜீகிஜீஙியா ॥ ௬௨ ॥

[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௩ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௪ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௫ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௬ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௭ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௮ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௪௯ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௰ ‖
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௧
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௨
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௩
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௪
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௫
[illegible] |
[illegible] ‖ ௫௬

விஷ்ணும் த்யாயது தீர்யத்வா ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் ।
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந கரோமி ந காரயே ॥ ௫௭
க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: ।
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதேஸௌ நிரந்தரம் ॥ ௫௮
தந்யோஹம் தந்யோஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் ॥ ௫௯
தந்யோஹம் தந்யோஹம் து:கம் ஸாம்ஸாரிகம் ந வீக்ஷேத்ய ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம் பலாயிதம் க்வாபி ॥ ௬௦
தந்யோஹம் தந்யோஹம் கர்தவ்யம் மே ந வித்யதே கிஞ்சித் ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ராப்தவ்யம் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்நம் ॥ ௬௧
தந்யோஹம் தந்யோஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமா பவேல்லோகே ।
தந்யோஹம் தந்யோஹம் தந்யோ தந்ய: புந: புநர்தந்ய: ॥ ௬௨
அஹோ புண்யமஹோ புண்யம் பலிதம் பலிதம் த்ருடம் ।
அஸ்ய புண்யஸ்ய ஸம்பத்தேரஹோ வயமஹோ வயம் ॥ ௬௩
அஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ ஶாஸ்த்ரமஹோ குருரஹோ குரு: ।
அஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஸுகமஹோ ஸுகம் ॥ ௬௪

அ-கை. இந்த வித்தியானந்தத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

ब्रह्मनन्दाभिधेग्रन्थेचतुर्थोध्यायईरितः ।
विद्यानन्दस्तदुत्पत्तिपर्यन्तोभ्यासइष्यताम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே சதுர்தோத்யாய ஈரித: ।
வித்யாநந்தஸ்ததுத்பத்திபர்யந்தோப்யாஸ இஷ்யதாம் ॥ ௬௫

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பிரமானந்தமென்கிற கிரந்தத்தில்
சதுர்த்தே நலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில்
வித்யாநந்த: வித்தியானந்தம்
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ததுத்பத்திபர்யந்த: அந்தவித்தியானந்தமுண்டாகிற பரியந்தம்
அப்யாஸ: ஞானப்பியாசம்
இஷ்யதாம் பண்ணத்தக்கது அப்படிப் பண்ணினால் அவன் சித்தமாய் முக்தனாவன் சந்தேகமில்லை இது சத்தியம்.

வித்தியானந்தம் முற்றிற்று.

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்ததே விஷயானந்தம். பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் பிரமானந்தத்தி லிலேசத்தானே சகலப்பிராணிகளும் புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், மூன்று விருத்திகளிருக்கின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத்தில் பொறுமையும், சத்காரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின்சாந்தவிருத்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்அத்விஷயத்தில்லோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின் ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், துக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமனதின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில்அறிவுடன் சேர்ந்த சுகமும், பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமெனஇங்ஙனம்கூறினர். இவ்வாறுகடவல்லி சுருதியும்ரூபம்ரூபம்தோறும் ரூபம்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகஇந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதுபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறாரென்று வேதவியாசரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார்சந்திரன் ஒருவனே ஜலோபாதியால் பலவாயாவதுபோல, ஒரு ஆத்துமாவே விருத்தியுபாதியால் பலவாயாயிருக்கின்றாரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன. மூடவிருத்தியில் சத்து மாத்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதானந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சாந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம꞉.

ஶ்ரீ [illegible] ப்ரஹ்மானந்த [illegible] நம꞉.

ப்ரஹ்மானந்தே விஷயானந்த꞉.

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லி முடி சொன்னபிரகாரமர்த்தமும் மனதி லாவாகனமாகாதவனுக்கு ப்ரமானந்தத்தினுடைய அம்சமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யாரம்பிக்கிறார்.

அ-கை. விஷயானந்தமானது லௌகிகமானதால் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலதை நிரூபிப்பது நியாயமல்லவேயெனில.

अथात्रविषयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।
निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्वंश्रुतिर्जगौ ॥

அதாத்ர விஷயாநந்தோ ப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶரூபபாக் ।
நிரூப்யதே த்வாரபூதஸ்தத³ம்ஶத்வம் ஶ்ருதிர்ஜகௌ ॥ ௧

அத — பிற்பாடு
அத்ர — இந்தப் பிரகரணத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶரூபபாக் — பிர்மானந்தத்தின் அம்சரூபத்தையடைந்ததாயும்
த்வாரபூத: — அதற்குவழியாயுமிருக்கிற
விஷயாநந்த: — விஷயானந்தமானது
நிரூப்யதே — நிரூபிக்கப்படுகிறது
ஶ்ருதி: — சுருதியானது
தத³ம்ஶத்வம் — அந்தப்பிர்மத்தினுடைய அம்சமென்று
ஜகௌ — விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமென்று யெந்த சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एषोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।
अन्यानिभूतान्येतस्यमात्रामेवोपभुञ्जते ॥

ஏஷோஸ்ய பரமாநந்தோ யோ(அ)க²ண்டைகரஸாத்மக: ।
அந்யாநி பூதாந்யேதஸ்ய மாத்ராமேவோபபு⁴ஞ்ஜதே ॥ ௨

அக²ண்டைகரஸாத்மக: — அகண்டைகரச வடிவமான
அஸ்ய — இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ய: — யாதொரு
ஏஷ: பரமாநந்த: — பரமானந்த முண்டோ அந்த
ஏதஸ்ய — இந்தப்பிர்மானந்தத்தின்
மாத்ராம் ஏவ — திவலையைத்தானே
அந்யாநி — மற்றசகலமான
பூதாநி — பிராணிகளும்
உபபு⁴ஞ்ஜதே — புஜித்துஉபஜீவிக்கிறார்களென்று பிரகதாரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபாதிபூதமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

शान्ताघोरास्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रिधा ।
वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्याश्शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्याघोरवृत्तयः ।
सम्मोहोभयमित्याद्याःकथितामूढवृत्तयः ॥

वृत्तिष्वेतासु सर्वासु ब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबति शान्तासु सुखञ्च प्रतिबिंबति ॥
रूपंरूपं बभूवासौ प्रतिरूप इति श्रुतिः ।
उपमा सूर्यकेत्यादि सूत्रयामास सूत्रकृत् ॥

ஶாந்தா கோராஸ்ததா மூடா மனஸோ வ்ருத்தயஸ்த்ரிதா ।
வைராக்யம் க்ஷாந்திரௌதார்யமித்யாத்யா: ஶாந்தவ்ருத்தய: ॥
த்ருஷ்ணா ஸ்நேஹோ ராகலோபாவித்யாத்யா கோரவ்ருத்தய: ॥
ஸம்மோஹோ பயமித்யாத்யா: கதிதா மூடவ்ருத்தய: ॥
வ்ருத்திஷ்வேதாஸு ஸர்வாஸு ப்ரஹ்மணஶ்சித்ஸ்வபாவதா ।
ப்ரதிபிம்பதி ஶாந்தாஸு ஸுகஞ்ச ப்ரதிபிம்பதி ॥
ரூபம்ரூபம் பபூவாஸௌ ப்ரதிரூப இதி ஶ்ருதி: ।
உபமா ஸூர்யகேத்யாதி ஸூத்ரயாமாஸ ஸூத்ரக்ருத் ॥ ௬

ஶாந்தா: சாந்தகுணமென்றும்
கோரா: ரஜோகுணமென்றும்
ததா அப்படியே
மூடா: தமோகுணமென்றும்
மனஸ: மனதினுடைய
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
த்ரிதா மூவிதங்கள்
வைராக்யம் விஷயத்தில் நிராசையென்ன
க்ஷாந்தி: தாபத்திரய துக்கத்தில் சாந்தியென்ன
ஔதார்யம் சத்விஷயத்தில் உதாரகுணமென்ன
இத்யாத்யா: இவை முதலானவை
ஶாந்தவ்ருத்தய: சாத்துவீகவிருத்திகள்
த்ருஷ்ணா விஷயத்திலாசையென்ன
ஸ்நேஹ: புத்திராதிகளில்சினேகமென்ன
ராகலோபௌ ஸ்திரீவிஷயத்தில் ராகமென்னசத்விஷயத்தில்லோபமென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலான குணங்கள்
கோரவ்ருத்தய: ராஜசவிருத்திகள்
ஸம்மோஹ: விசேஷமயக்கமென்ன
பயம் பயமென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலானவை
மூடவ்ருத்தய: தமோகுண விருத்திகளாக
கதிதா: சொல்லப்படுகின்றன

அ-௧௭. இந்த விருத்திகளில் பிர்மலக்ஷண மெப்படி காணப்படுமெனில்.

ஸகலாஸு சகலங்கலான
ஏதாஸு வ்ருத்திஷு இந்த விருத்திகளில்
ப்ரஹ்மண: பிர்மத்தினுடைய
சித்ஸ்வபாவதா அறிவான ஸ்வபாவமா
ப்ரதிபிம்பதி தோற்றுகிறது (னது

ஸாக்ஷாஸ - சாக்ஷிருத்திகளி	ஸஙவாதத்திலேசேர்ந்தசுகமும் வ்ருதிஸிபக்தி பிரதி பிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

ரூபம்ரூபம் ரூபந்தோறும் ரூபந்தோறும்
ப்ரதிரூப: பிரதிபிம்பரூபமாக
ஆத்மா.பஹுதா இந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதி: சுருதி சொல்லுகிறது
உபமா உபமானமானது
ஸூர்யாதிகா சூரியன் ஜலாதிகளில் பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று
இத்யாதி இவை முதலானவைகளை
ஸூத்ரக்ருத் வேதவியாசர்
ஸூத்ரயாமாஸ ஸூத்திரம்பண்ணினார்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாண மேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एकएवहिभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ।
एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥

ஏகஏவஹிபூதாத்மாபூதேபூதேவ்யவஸ்தித: ।
ஏகதாபஹுதாசைவத்ருஶ்யதேஜலசந்த்ரவத் ॥ எ

ஸர்வபூதாத்மா சர்வபூதவடிவமான ஆத்துமா
ஏக:ஏவ ஒருவர்தானே
பூதே.பூதே பிராணிதோறும் பிராணிதோறும்
வ்யவஸ்தித:ஹி நன்றாய்ப்பிரதி பிம்பித்துக்கொண்டிருந்து
ஏகதா ஒருவராயும்
பஹுதா.ச அனேகராயும்
த்ருஶ்யதே,ஏவ பார்க்கப் படுகிறார் அன்றோ
ஜலசந்த்ரவத் ஒரு சந்திரன் தானே ஜலங்கள்தோறும் காணப்படுவது போலவுமி.

அ-கை. பழுதற்றபிர்ம்ம் ஓரிடத்தில் சின்மாத்திரமாய் விளங்குவதும் மற்றோரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய்விளங்குவதும் நியாயமில்லையேயெனில்.

जलेप्रविष्टश्चंद्रोयमस्पष्टःकलुषेजले ।
विस्पष्टोनिर्मलेतद्वद्द्वेधाब्रह्मापिवृत्तिषु ॥

ஜலேப்ரவிஷ்டஶ்சந்த்ரோயமஸ்பஷ்ட:கலுஷேஜலே ।
விஸ்பஷ்டோநிர்மலேதத்வத்த்வேதாப்ரஹ்மாபிவ்ருத்திஷு ॥ அ

ஜலே ப்ரவிஷ்டே ஜலத்தில் பிரவேசிக்கின்ற
ஸூர்யாலோக: [illegible] சந்திரனவன்
கலுஷே ஜலே கலங்கின ஜலத்தில்
அஸ்பஷ்ட: அஸ்பஷ்டமாயும்
நிர்மலே நிர்மலமான ஜலத்தில்

விஸ்பஷ்ட: பிரகாசமாகவும் தோன்றுகின்றது
தத்³வத் அதுபோல
ப்³ரஹ்மாபி பிரமமும்
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
த்³வேதா இரண்டுவிதமாகத்தோன்றும்

ஆகையால் அதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहितः ।
ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिंबनम् ॥

கோ⁴ரமூடா⁴ஸு மாலிந்யாத் ஸுகா²ம்ஶஶ்ச திரோஹித: ।
ஈஷந்நைர்மல்யதஸ்தத்ர சித³ம்ஶ: ப்ரதிபி³ம்ப³நம் ॥ ௯

கோ⁴ரமூடா⁴ஸு [illegible] குணதமோ குணங்களில்
ஸுகா²ம்ஶ: ஆனந்தத்தின் அம்சம் [illegible]
மாலிந்யாத் மலினஸ்வபாவமானதால்

திரோஹித: மறைக்கப்பட்டிருக்கிற(து)
ஈஷத் சிறிது
நைர்மல்யாத் நிர்மலமாயிருப்பதால்
தத்ர அந்த விருத்தியில்
சித³ம்ஶ: சைதன்யாம்சமானது
ப்ரதிபி³ம்ப³நம் பிரதிபிம்பிக்கிறது

ஆகையால் ஜலம் அநேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் விளங்கலாம். அந்தக்கரண மொன்றாயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்றக்கூடாதேயெனில்.

यद्वापिनिर्मलेनीरेवह्नेरौष्ण्यस्यसंक्रमः ।
नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोद्भूतिरेवच ॥

யத்³வாபி நிர்மலே நீரே வஹ்நேரௌஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரம: ।
ந ப்ரகாஶஸ்ய தத்³வத்ஸ்யாச்சிந்மாத்ரோத்³பூ⁴திரேவ ச ॥ ௧௦

யதா²வா அப்படி அன்றியில்போனால்
நிர்மலே நீரே நிர்மலமான ஜலத்தில்
வஹ்நே: அக்கினியின்
ஔஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரம: உஷ்ணம் சம்பந்தமானதுமட்டுமிருக்கிறது
ப்ரகாஶஸ்ய பிரகாசத்தினுடைய

ந சம்பந்தமில்லை
தத்³வத் அதுபோலே
சிந்மாத்ரோத்³பூ⁴தி: ராஜசதாமசவிருத்திகளில் அறிவுமாத்திரத்தினுடைய ஆவிர்பாவமட்டும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது

ஆகையால் சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

काष्टत्वौष्ण्यप्रकाशाद्यावुद्भवंगच्छतोयथा ।
शान्तासुसुखचैतन्येतथैवोद्भूतिमागतः ॥
वस्तुस्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूभयोस्समा ।
अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

காஷ்டேத்வௌஷ்ண்யப்ரகாஶாத்யாவுத்பவங்கச்சதோயதா ।
ஶாந்தாஸுஸுகசைதந்யேததைவோத்பூதிமாகதே ॥ ௧௨
வஸ்துஸ்வபாவமாஶ்ரித்யவ்யவஸ்தாதூபயோஸ்ஸமா ।
அநுபூத்யநுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ ௧௨.

காஷ்டே - கட்டையில்
ஔஷ்ண்யப்ரகாஶௌ - உஷ்ணப்பிரகாசம்
உபௌ - இரண்டுகளும்
உத்பவம் - ஆவிர்பாவத்தை
யதா - எப்படி
கச்சத: - அடைகின்றனவோ
ததா - அப்படி
ஶாந்தாஸு - சாந்தவிருத்திகளிலும்
ஸுகசைதந்யே - ஆனந்தமும் அறிவும்
உத்பூதிம் ஏவ - ஆவிர்பாவத்தையே
ஆகதே - அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

வஸ்துஸ்வபாவம் - வஸ்துக்களின் இயற்கையால்
ஆஶ்ரித்ய - அடைந்து
உபயோ: து - திருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்தமான இரண்டிற்கும்
வ்யவஸ்தா - விவஸ்தை
ஸமா - சமானமாகவே
அநுபூத்யநுஸாரேண - அநுபவானுசாரத்தால்
நியாமகம் - நியமமானது
கல்ப்யதே ஹி - கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபூதியேதெனில்.

नघोरासुनमूढासुसुखानुभवईक्ष्यते ।
शान्तास्वपिक्वचित्कश्चित्सुखातिशयईक्ष्यताम् ॥

நகோராஸுநமூடாஸுஸுகாநுபவஈக்ஷ்யதே ।
ஶாந்தாஸ்வபிக்வசித்கஶ்சித்ஸுகாதிஶயஈக்ஷ்யதாம் ॥ ௧௩

கோராஸு ந - ரஜோகுணங்களிலும் சுகானுபவமில்லை
மூடாஸு - தமோகுணங்களிலும்
ஸுகாநுபவ: - நான் சுகியென்ற அனுபவமானது
ந ஈக்ஷ்யதே - பார்க்கப்படவில்லை
ஶாந்தாஸு அபி - சாந்தவிருத்திகளிலும்
க்வசித் கஶ்சித் - ஒருக்கால் ஒருவிதமான
ஸுகாதிஶய: - சுகவிசேஷமானது
ஈக்ஷ்யதாம் - பார்க்கப்படுகிறது

[illegible]

सुरे[illegible]कां[illegible]पर्यन्[illegible]कामो[illegible]वेत्वा ।

[illegible]स्मकामस्यौ[illegible]वानुतत्त्वेना [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]स्यदेन्यमिन्द्र[illegible]मर्यामिद्धौताद्विन्वेन ।

[illegible]नन्सर्व[illegible]कोषोद्र्पोवात्रनिकृत्वनः ॥

[illegible]ज्ञान्यश्च[illegible]सर्वाकारोनितादृश्यात्मनामनः ।

[illegible]न्यादिपुमहद् [illegible]मुमशङ्कापिदूरनः ॥

[illegible]

[illegible]

ஸமக்ருதேவஜ செய்யமுடியாமல்போகும் பக்ஷத்தில் விஷாத: வ்யாகுலமுழகையாக ஆகிறது ஸ: அந்த அழுகையே பாபவம் தமோ குணமாகிறது (ளில் க்ரோத்யாதிஷு குரோதாதிவிருத்திக ஸாவத்ஸுகாகவி சுகத்தினுடையபிணைப்புக்கூட (தால் நபாதக: வெகுதூரத்தில் போவ மஹது:கம் மகத்தான துக்கமமென்மேலுமுண்டாய்க்கொண்டேயிருக்கும்

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சுகம் வருமென்பதெப்படியெனில்.

काम्यलाभेहर्षवृत्तिश्शान्तातत्रमहत्सुखम् ।
भोगेमहत्तरंलाभप्रसक्तावीषदेवहि ॥

காம்யலாபேஹர்ஷவ்ருத்திஶ்ஶாந்தாதத்ரமஹத்ஸுகம் ।
போகேமஹத்தரம்லாபப்ரஸக்தாவீஷதேவஹி ॥ ௧௭

காம்யலாபே சாத்துவிகனுக்கு இச்சித்தவிஷயம் லபித்தால் ஹர்ஷவ்ருத்தி: சந்தோஷவிருத்தி ஶாந்தா சாந்தமாயிருக்கும் (யானது தத்ர அந்தசாந்தவிருத்தியில் மஹத்ஸுகம் மகத்தான சுகங்காணப்படும் போகே அந்த விஷயபோகத்தில் வருகிறசுகம் மஹத்தரம் அதிக மகுத்துவமாகும் ஆசையால் பெறக்கூடியதான லாபப்ரஸக்தா விஷயலாபத்தையுடைய ஆசக்தியிருந்தாலும் [யிருக்கும். ஈஷதேவஹி ஆசைஈஷத்தாகவே

அ-கை. அப்போது ஞானத்திற்கும் இதற்கும் பேதமேதெனில்.

महत्तमंविरक्तौतुविद्यान्देतदीरितम् ।

மஹத்தமம்விரக்தௌதுவித்யாநந்தேதஈரிதம் ।

விரக்தௌ து ஆசையன்றியிலிருக்கிறதாலுண்டான மஹத்தமம் அந்த ஆனந்தம் அத்தியந்தம் மகத்துவம்பொருந்தியதென்று வித்யாநந்தே வித்தியானந்தத்தில் ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் யெப்படி பிர்மசுகம் பிரதிபலிக்குமெனில்.

एवंक्षान्तौतथौदार्यंक्रोधलोभनिवारणात् ॥
यद्यत्सुखंभवेत्तत्तद्ब्रह्मैवप्रतिबिंबनात् ।
वृत्तिष्वंतर्मुखास्वस्यानिर्विघ्नंप्रतिबिंबनम् ॥

ஏவம்க்ஷாந்தௌதயௌதார்யேக்ரோதலோபநிவாரணாத் ॥ ௧௮ ॥

யதா ஸ்வப்ரதிபிம்பேऽபி ... ப்ரதிபிம்பதாகம் ।
... ப்ரதிபிம்பதா ॥ ௧௯

ஸர்வம் இவ்விதமாக
... சாந்தவிருத்தியிலும்
... அப்படியே
... ஞானசக்தியும்
...
... கொரும் ஆசைய
... ... ஆல்
... இந்த விருத்தியில் யாதொரு
யாதொரு
... ... உண்டாகி
றதோ

௧௯. அந்தந்த சுகமாக
ப்ரஹ்மண பிர்மம்தானே
ப்ரதிபிம்பதாக பிரதி பிம்பித்திறப
டியால்
அந்தர்முகாஸு. அந்தர்முகங்களாயி
ருக்கிற
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
அஸ்ய இந்த பிர்மத்திநுடைய
ப்ரதிபிம்பம் பிரதிபிம்பமானது
... யாதொருதடையுமின்றியில்
விளங்கும்.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு சத்தாதி ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய யெந்த ஸ்வ
பாவம் ... ...ப்படுமெனில்.

सत्ताचितिःसुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।
मृच्छिलादिषुसत्तैवव्यज्यतेनेतरद्वयम् ॥
सत्ताचितीद्वयंव्यक्तंधीवृत्त्योर्घोरमूढयोः ।
शान्तवृत्तौत्रयंव्यक्तंमिश्रंब्रह्मेत्थमीरितम् ॥
अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यांतौचपूर्वमुदीरितौ ।
आद्येऽध्यायेयोगचिन்ताज्ञानमध्याययोर्द्वयोः ॥

ஸத்தாசிதி: ஸுகஞ்சேதி ஸ்வபாவா ப்ரஹ்மணஸ்த்ரய: ।
ம்ருச்சிலாதிஷு ஸத்தைவ வ்யஜ்யதே நேதரத்வயம் ॥ ௨௦
ஸத்தாசிதீ த்வயம் வ்யக்தம் தீவ்ருத்த்யோர் கோரமூடயோ: ।
சாந்தவ்ருத்தௌ த்ரயம் வ்யக்தம் மிச்ரம் ப்ரஹ்மேத்தமீரிதம் ॥ ௨௧
அமிச்ரம் ஜ்ஞானயோகாப்யாம் தௌ ச பூர்வமுதீரிதௌ ।
ஆத்யேऽத்யாயே யோகசிந்தா ஜ்ஞானமத்யாயயோர்த்வயோ: ॥ ௨௨

ஸத்தாசிதி: சத்து சித்து
ஸுகஞ்ச ஆனந்தமென்றும்
இதி. ப்ரஹ்மண: இப்படி பிர்மத்திற்கு
த்ரய: மூன்று

ஸ்வபாவா: ஸ்வபாவங்களுமுண்டு
ம்ருச்சிலாதிஷு மண்கல்முதலானவை
களிலே
ஸத்தைவ சத்துமாத்திரம்

வ்ருத்திஷு காணப்படும்
உதாஸ: வேறான
உபயம் சித்தும் சுகமும்
ந காணப்படமாட்டாது
கோரமூடயோ: ரஜோகுணதமோ
  குணங்களான
தீவ்ருத்திஷு புத்தி விருத்திகளிலே
ஸத்தாபி சத்தும் அறிவும்
உபயம் இந்த இரண்டும்
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாகக்காணப்படும்
ஶாந்தவ்ருத்தௌ சாந்தவிருத்தியில்
த்ரயம் சச்சிதானந்தம் மூன்றும்
ஸ்பஷ்டம் விளக்கும்
மிஶ்ரம் ப்ரஹ்ம இதில்விவேகமின்மையால் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்சிர பிர்மமென்று

இத்தம் இப்படி
ஶாஸிதம் செல்லப்படுகிறது
ஜ்ஞாநயோகமாஹாத்ம்யா விசாரஞானசமாதி யோகங்களிலே
அநிரூத்ய ஸ்வ விருத்தியினுடையக ர்ப்பனை யன்றியில்பிர்மத்தைக்காண்பிக்கப்பட்ட அவைகள்
பூர்வம் முன்னமே
உதீரிதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஆத்யே முதலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில் [ரமும்
யோகவிசார யோகத்தினுடைய விசா
உபயோ: மற்றஇரண்டு
அத்யாயயோ: அத்தியாயங்களில்
ஜ்ஞாநம் நிச்சய ரூபமான ஞானமும்
  சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி மாயாலக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखेद्वेमायारूपत्रयन्त्विदम् ।
असत्तानरशृङ्गादौजाड्यंकाष्ठशिलादिषु ॥
घोरमूढधियोर्दुःखमेवंमायाविजृम्भिता ।
शान्तादिबुद्धिवृत्त्यैक्यान्मिश्रंब्रह्मेतिकीर्तितम् ॥

அஸத்தாஜாட்யது:கேத்வேமாயாரூபத்ரயந்த்விதம் ।
அஸத்தாநரஶ்ருங்காதௌஜாட்யங்காஷ்டஶிலாதிஷு ॥ ௨௩
கோரமூடதியோர்து:கமேவம்மாயாவிஜ்ரும்பிதா ।
ஶாந்தாதிபுத்திவ்ருத்த்யைக்யாந்மிஶ்ரம்ப்ரஹ்மேதிகீர்த்திதம் ॥ ௨௪

அஸத்தா இதம் மாயையினுடைய அசத்துதன்மை ஒன்றும்
ஜாட்யது:கே ஜடத்தன்மைதுக்கம்
த்வே இரண்டுகளுமாக
இத்தம் இப்படி.
மாயாரூபத்ரயம் இந்தமாயாரூபம்மூ(ன்றுவிதம்

அ-கை. அந்த லக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

நரஶ்ருங்காதௌ மனிதகொம்பு முதலானவைகளில்
அஸத்தா அசத்துத்தன்மையான திருக்கிறது

காஷ்டபாஷாணாதிஷு — கட்டைகல்முதலானவைகளில்
ஜாட்யம் — ஜடத்தன்மையும்
கோரமூடதியோ: — ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:கம் — துக்கத்தன்மையுமாக
ஏவம் — இப்படி
மாயாவிஜ்ரும்பிதா — மாயையானதுவிஜ்ரிம்பித்திருக்கிறது
ஶாந்தாதிவ்ருத்திஷு — ஶாந்த முதலான சத்துணங்களையுடைய த்திவிருத்தியில் ... ல் பிர்மத்தோடே ... ல் ஒன்றுபட்டுத் தோற்றுவதால்.
ஐகரூப்யம் — கலப்பான
ப்ரஹ்ம — பிர்மமென்று
இதி — இப்படி
ஈரிதா — சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. பிர்மத்தை யெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதென்னில்.

एवंस्थितेत्रयोब्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
नृशृङ्गादिमुपेक्षेतशिष्टंध्यायेद्यथायथम् ॥
शीलादौनामरूपेद्वेत्यक्त्वासन्मात्रचिन्तनम् ।
त्यक्त्वादुःखघोरमूढधियोस्सच्चिद्द्विचिन्तनम् ॥
शान्तासुसच्चिदानन्दांस्त्रीनप्येवंविचिन्तयेत् ।

ஏவம்ஸ்திதேத்ரயோப்ரஹ்மத்யாதுமிச்சேத்புமாநஸௌ ।
ந்ருஶ்ருங்காதிமுபேக்ஷேதஶிஷ்டம்த்யாயேத்யதாயதம் ॥ ௨௫
ஶிலாதௌநாமரூபேத்வேத்யக்த்வாஸந்மாத்ரசிந்தநம் ।
த்யக்த்வாது:கம்கோரமூடதியோஸ்ஸச்சித்விசிந்தநம் ॥ ௨௬
ஶாந்தாஸுஸச்சிதாநந்தாம்ஸ்த்ரீநப்யேவம்விசிந்தயேத் ॥ ௨௭

ஏவம் — இப்படி இந்தமாயை
ஸ்திதேத்ரயே: — மூன்றுவிதமாயிருந்துள்ளளவில்
அஸௌபுமாந் — இந்தமுமுக்ஷுவாகியபுருஷன்
ப்ரஹ்ம — பிர்மத்தை
த்யாதும் — தியானம்செய்ய
இச்சேத் — இச்சித்தவன்
ந்ருஶ்ருங்காதி — மனிதக்கொம்பு முதலானதை
உபேக்ஷேத — உபேக்ஷிக்கத்தக்கது
ஶிஷ்டம் — மிச்சமானஜடதுக்கங்களை
யதாயதம் — எப்படியெப்படிதனக்கதிகாரயோக்கியமோ
த்யாயேத் — அப்படியப்படி தியானம் பண்ணவேண்டியது
ஶிலாதௌ — அதெப்படியென்றால் கல்முதலானதில்
நாமரூபே — நாமரூபங்கள்
த்வே — இரண்டையும்
த்யக்த்வா — தள்ளி ... நீக்கிவிட்டும்
ஸந்மாத்ரசிந்தநம் — ...

ரஜஸ்தமஸோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:கம் இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸச்சித்விஷயம் ஸத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது

ஸாத்த்வே சாந்தவிருத்திகளில்
ஸச்சிதாநந்தா: ஸச்சிதானந்தங்களான
த்ரயம் மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
விசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टंवस्तुवेदान्तविषयानन्दईरितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭
மந்தஸ்ய வ்யவஹாரேபி மிஶ்ரப்ரஹ்மணி சிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டம் வஸ்துவேதாந்தவிஷயாநந்தம் ஈரித: ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா: இந்த
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா: சிந்தனைகள்
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமாத் கிரமமாக

வ்யவஹாரேபி வியவகாரத்திலும்
மிஶ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிரமத்தில்
சிந்தநம் சிந்தனைஞ்சொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அனைத்துக்கும் மேன்மையை
வஸ்து ஏவ சொல்லுகிறது
வேதாந்த இந்தப் பிரமாணத்தில்
விஷயாநந்தம் விஷயானந்தமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேது தீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம் வாஸநாநந்தே த்யாநமுக்தம் சதுர்விதம் ॥ ௨௯
நத்யாநம் ஜ்ஞாநயோகாப்யாம் ப்ரஹ்மவித்யைவ ஸா கலு ॥ ௨௯

ராஜஸதாமஸயோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்	ஸாத்த்விகே சாந்தவிருத்திகளில்
து:க்கம் இருக்கிற துக்கத்தை	ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்களான
த்யக்த்வா தள்ளி	த்ரீணி மூன்றையும்
ஸச்சிதேவிசிந்தநம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது	ஏவம் இப்படி
	விசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்கவேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ताः क्रमादिमाः ॥

मंदस्यव्यवहारेऽपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।

उत्कृष्टंवस्तुमेवान्यविषयानंदईरितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா: க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭

மந்தஸ்யவ்யவஹாரேऽபிமிஶ்ரப்ரஹ்மணிசிந்தநம் ।

உத்க்ருஷ்டம்வஸ்துமேவாந்யவிஷயாநந்தமீரித: ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற	வ்யவஹாரேऽபி வியவகாரத்திலும்
இமா: இந்த	மிஶ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிரமத்தில்
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான	சிந்தநம் சிந்தனஞ்சொன்னது
சிந்தா: சிந்தனைகள்	உத்க்ருஷ்டம் அவனுக்கும் மேன்மையை
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்	வஸ்துமேவ சொல்லுகிறது
க்ரமாத் கிரமமாக	அத்ர இந்தப் பிரமாணத்தில்
	விஷயாநந்தம் விஷயானந்தமானது
	ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।

चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥

नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேதுதீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।

சிந்தநம்வாஸநாநந்தேத்யாநமுக்தஞ்சதுர்விதம் ॥ ௨௯

நத்யாநம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யைவஸாகலு ॥ ௨௯

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

ஸொமாஃஜலயோ: ரஜோகுண தமோ குணங்களில்
து:க்ஷம் இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸத்சித்விவேகநம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது
ஸாத்விகவ்ருத்திஷு சாந்தவிருத்திகளில்
ஸுகாநந்த ஆநந்தங்களான
த்ரயம் மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்கவேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्त्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टस्यतुमेवात्रविषयानंददर्शितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா க்ரமாதிமா: ॥ ௨௭
மந்தஸ்யவ்யவஹாரேபிமிஶ்ரப்ரஹ்மணிசிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டஸ்யதுமேவாத்ரவிஷயாநந்ததர்ஶித: ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா: அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா: இந்த
திஸ்ர: மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா: சிந்தனைகள்
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமாத் கிரமமாக
வ்யவஹாரே அபி வியவகாரத்திலும்
மிஶ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிரமத்தில்
சிந்தநம் சிந்தனைசொன்னது
உத்க்ருஷ்டஸ்ய அவனுக்கும் மேன்மையை
வக்தவ்யம் ஏவ சொல்லுவதற்கு
அத்ர இந்தப் பிரமாணத்தில்
விஷயாநந்த விஷயானந்தமானது
தர்ஶித: சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியானமிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேதுதீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம்வாஸநாநந்தேத்யாநமுக்தஞ்சதுர்விதம் ॥ ௨௯
நத்யாநம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யைவஸாகலு ॥ ௩௦

[illegible] தரிசனவேளை | விசுத்தம் சித்தனாகி [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] விருத்தியினுடைய | ந்த விஷயானந்தத்தில்
[illegible] அபாவமிருப்பதால்அ | [illegible] தாதுவிதமாயிருக்கிற அ
[illegible] ஆத்தும ஸ்வரூபத்தைப் | தமமத்திய உத்தம [illegible]
[illegible] | ரூபமான
[illegible] த்தருக்குக் கெல்லாம் | [illegible] தியானம்
[illegible] | உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ[illegible] தத்தியானத்தை இப்பிரந்தத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொ[illegible]

[illegible] | ந சொல்லக்கூடாது
[illegible] ஞானத்தாலும் | ஸா அது
[illegible] | [illegible] பிரமஞ்ஞானத்தா
[illegible] | னே அன்றோ

அ[illegible] பிரமஞ்ஞானமில்லாத இந்த தியானம் [illegible]னத்திற்காக சொ[illegible]

[illegible]

ध्यानेनैकाग्र्यमापन्नचित्तो विद्यास्थिरीभवेत् ॥

த்யாநேநைகாக்ர்யமாபந்நசித்தோவித்யாஸ்திரீபவேத் ॥ ௬௦

[illegible] | தசித்தத்திற்கு
[illegible] | வித்யா இந்தபிரமஞ்ஞானமானது
[illegible] | ஸ்திரீபவேத் ஸ்திரமாய்ப்பலிக்கும்
[illegible] |

அ[illegible] [illegible]ன்னகிடைக்குமெனில்.

विद्यायां सच्चिदानन्दा अखण्डैकरसात्मताम् ।
प्राप्य भान्ति न भेदेन भेदकोपाधिवर्जनात् ॥
शान्ताद्या राशिलाद्याश्च भेदकोपाधयो मताः ।
योगाद्विवेकतो वैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

வித்யாயாம்ஸச்சிதாநந்தா அகண்டைகரஸாத்மதாம் ।
ப்ராப்யபாந்திநபேதேநபேதகோபாதிவர்ஜநாத் ॥ ௬௧

ஸாத்விகா ராஜஸாஸ்தாமஸ்யோ வ்ருத்தயோ பேதகோபாதயோ மதா: |
யோகாத் விவேகதோ வைஷாம் உபாதீநாம் அபாக்ருதி: || ௬௨

வித்யாயாம் பிர்மஞ்ஞானத்தில்	ஸாத்விகா: சத்துவகுணங்கள்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்	ராஜஸா: ரஜோகுணங்கள்
அகண்டைகரஸதாம் அகண்டைகரசவடிவத்தை	தாமஸ்ய: சிலாதிகளான தமோகுணங்கள்
ப்ராப்ய அடைந்த	பேதகோபாதய: பேதத்தைப் பண்ணுகிற உபாதிகளாக
பாந்தி விளங்குகின்றன	மதா: சொல்லப்படுகின்றன
பேதேந பேதமாக	யோகாத் மனோலயமான சமாதியோகத்தாலும்
ந விளங்கவில்லை	விவேகதஸ்வா விவேகஞானத்தாலும்
பேதகோபாதிவர்ஜநாத் பேதத்தைப்பண்ணுகிறவைகளான ஞாத்ராதி திரிபுடிகள் ஒன்றுமில்லாமையாலென்றறி	ஏஷாம் இந்த
	உபாதீநாம் உபாதிகளுக்கு (அ
	பாக்ருதி: நிவர்த்தியானதுண்டாகிற

அ-கை. அதிலென்ன அநுபவங் காணப்படுமெனில்.

निरुपाधिब्रह्मतत्त्वेभासमानेस्वयंप्रभे ।
अद्वैतेत्रिपुटीनास्तिभूमानन्दोतउच्यते ॥

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்வே பாஸமாநே ஸ்வயம்ப்ரபே |
அத்வைதே த்ரிபுடீ நாஸ்தி பூமாநந்தோ(அ)த உச்யதே || ௬௩

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்வே முன்னே சொன்ன குணத்திரியங்களாகிற உபாதியற்ற ஸ்வரூபமாயும்	பாஸமாநே விளங்கும் பக்ஷத்தில்
ஸ்வயம்ப்ரபே ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற	த்ரிபுடீ ஞாத்ருஞ்ஞானஞேயரூபமான திருபுடி
அத்வைதே அத்வைத வஸ்துவானது	நாஸ்தி இல்லை
	அத: ஆகையால்
	பூமாநந்த: பூரணானந்தமானது
ஹஸ்தாமலகத்தைப்போல் (பாஸமாநே) கை நெல்லிகனிபோல்	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தை முடிக்கின்றார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेपञ्चमोध्यायईरित ।
विषयानन्दएतेनद्वारेणांतःप्रविश्यताम् ॥

[illegible] ॥ கஅ

[illegible]	[illegible] சொல்லப்பட்டது
[illegible]	[illegible] இந்த
[illegible]	[illegible] அறியாமையைத் தெரிந்தவன் தெ
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] பிரவேசிக்கத்தக்கது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்திற்கு பலனைச் சொல்லுகிறார்.

प्रीयाच्छ्रीसद्गुरुर्येनब्रह्मानन्देनसर्वदा ।

पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ கரு

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible] சுத்தமான மனதையு
[illegible]	டையவர்களாயுமிருக்கிற
[illegible]	ஸர்வான் ஸகலமான
[illegible]	ப்ராணிந: ச பிராணிகளையும்
[illegible]	பாயாத் ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தின் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याद्विद्याद्याचार्यैरिवभवस्याहिविनुत्यै ।

वक्ष्यान्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]	ஸம்ஸ்ருதி ஜனனமரணரூபமான ச(ட்டு)
[illegible]	[illegible]
[illegible]	விநிவ்ருத்யை நிவிர்த்தியாகும் பொரு
[illegible]	[illegible] பதினைந்துப்பி
[illegible]	ரகரணங்களையும்

வைராக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியகரங்களாயுமிருக்கிற	ஔஷதாணி பக்ஷணங்களானவைகள் ஶ்ரவணாதிஸ்ரூஷாம் நாலுவாக்கிலும் திருப்தியாய் சாப்பிடத்தக்கது.

வி-ம் இப்பதினைந்து பிரகரணங்களையும் குருபக்தியுடன் எவர்கள் கேட்கிறார்களோ படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரமகைவல்லிய மோக்ஷத்தை அடைவார்களென்று குருபாதத்தில் சபதம்செய்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷயானந்தம் முற்றிற்று.

ஶ்ரீநிவாஸதாஸவாசார்யப்ரணீத ஶ்லோகத்வயம்.

பிநாகஸ்த்ரிலோகஸ்ய ஸ்நயமஸய்யோஷ் யத்ரதேஹீர

ரஞ்சிதைர் ப்ரஹ்மஶ்ரீராமஸிம்ஹாஸ்ய பர்யந்திவதேஶ நிஶிதா

ஹ்ரவிஜயா । விஜ்ஞாநஞ்ஶ்ரேணீ தாபயவாஸவிநாதா வேதஜ

ஶாஸ்த்ராஹியாயா தவஸ்ராஃவ்ராவ்ராநஸ்ஞ்வா ஶ்ருதிஶிரோவாதிதா

யோஜிநீஹாவரஹ்ர ॥ ௧ ॥ வஜ்ரஶாஸ்த்ரப்ரகரணௌஷயஸுவராரா

யஷ்டீவிகா । ஶ்ரீஉத்தமஜ்ஞாஸாரஸ்ய வேதத்ரயவேத்யுணா நிஜிநா ॥

ஶ்ரீராமஸிம்ஹவிஜயம் ப்ரஹ்மாநந்தாஸ்யயோகிநாம் । நித்யஸைஹ

வயக்தஜ்ஞவிபவயா நதுஸ்தம் ॥ ௨ ॥ ஸதத்ஸஞ்ஜயம்வஸஸ்ய

யஸ்தாஹிவயத்ரம் । ஸதாம்வஸ்ரோதநாயேவ ப்ரஹ்மஸூ

ஹ்ருத்யஸ்ஸத்ராம் ॥ ௩ ॥

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	கஉ	சகவிற்ப	சவிகற்ப
எ	கக	பஷ	ரூஷ
க௫	கய	ஞவ்	ஞல்
கஎ	கஎ	இட்டை	இச்சை
உக	௫	பிம்ப	பிம்பி
,,	கக	செற்படி	சொற்படி
,,	கஉ	வாயிரு	வராயிரு
உஉ	கஏ	க்ரூஜாஜஜீக்ரீ	க்ரூஜாஜீக்ரீ
உ௫	எ	வ்ராஜஜே	வ்ராஜஜ்:
உஎ	௬	ஜாரூமிக	ஜாரூமிசு
,,	௫	வாராஜபிபூ	வாராஹபிபூ
,,	கஉ	பங்கோச	பஞ்சகோச
,,	கஉ	சகளிச்சை	சுகங்களிலிச்சை
உ௯	அ	வ்ராவ்ராதீர	வ்ராவ்ருதீர
௬க	௫	யாத்ரிகா	யாத்ரிகா
௬உ	உ	வஹாநாத்ர	வஹாத்ரநம
,,	சஉ	ந்ருாவஹா	ந்ருாநவஹா
,,	கஎ	ந்ருாவஹா	ந்ருாநவஹா
,,	கஎ	ந்ருாவஹா	ந்ருாநவஹா
௬க	எ	அனுவிருக்கிரு	அனுவிருக்கித்திரு
எ௫	சஎ	பண்ணுகிறது	பண்ணுகிறது
எ௪	அ	அசத்தான	அசத்தாண
எ௬	உஉ	சிந்திக்க	சிந்திக்க
௯௫	௫	ஜநி	ஜநி:
,,	உஉ	வஹாதம்த்ருாஷி	வஹாதம்த்ருாஷி
க௦	எ	வ்ருக்ஷாஞரா	வ்ருக்ஷாஞரா
,,	க௯	வ்ருக்ஷாஞரா	வ்ருக்ஷாஞரா
,,	கய	வ்ருக்ஷாஞராக	வ்ருக்ஷாஞராகூ
,,	[illegible]	[illegible]	நிரவயவமான

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௧	௨	சங்சித்த	சங்கிக்க
௬௧	௧௬	[illegible]	[illegible]
௬௨	௧௫	அந்தகூட	அந்தகட
௬௨	௨௧	[illegible]	[illegible]
௬௩	௪	[illegible]	[illegible]
௬௫	௪	[illegible]	[illegible]
௬௭	௨௫	இரண்டு	இரண்டு
௭௧	௨௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௬	[illegible]	[illegible]
௭௨	௫	[illegible]	[illegible]
,,	௭	[illegible]	[illegible]
,,	௧௨	[illegible]	[illegible]
,,	௧௩	[illegible]	[illegible]
,,	௩௦	[illegible]	[illegible]
௭௬	௫	[illegible]	[illegible]
,,	௭	[illegible]	[illegible]
,,	௧௪	[illegible]	[illegible]
௭௭	௧	பொருட்டு	பொருட்டு
௭௮	௨௦	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	[illegible]	[illegible]
௭௯	௭	ஆகாசத்ஸத	ஆகாசத்தை
௮௩	௨௩	[illegible]	[illegible]
௮௮	௧	[illegible]	[illegible]
,,	௧௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௦	[illegible]	[illegible]
௯௧	௨௫	[illegible]	[illegible]
௯௩	௧௨	[illegible]	[illegible]
௯௪	௩	அந்தத	அந்தந்த
[illegible]	௧௬	[illegible]	[illegible]
௯௫	௧௫	[illegible]	[illegible]

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯௫	௧௪	சுதா	சுத்தா
௯௯	௧௫	தாலா இருந்தி	தாலாருந்தி
௧௦௦	௨௭	ஶஶாவெ	ஶாவெ
௧௦௨	௯	பூஜீ	புஜீ
௧௦௩	௭	ஏவுகிறது	ஏவுகிறவனு
௧௦௫	௨	ஆனுத்துமா	ஆனுத்துமா
௧௧௨	௩	ஜொவலித	ஜ்ஜொவலித
௧௧௩	௫	தாவஉவஹி	தாவஉவிஹி
௧௧௭	௨௩	சுநோத்ஸ	சூநோத்ஸ
௧௧௮	௬	நித்தியரென்	நித்தியரென்றும்
௧௧௯	௫	ஶஶஶவா	ஶஶஶஸவா
,,	௯	பரமாத்மன	பரமாத்மாவான
௧௨௦	௩	தாவு ஜெஜஸ	தாவு ஜெஜஸ
௧௨௫	௧௦	நிஷ்த்தி	நிஷ்த்தி
௧௩௮	௨௧	பிரயோசனத்தை	பிரயோஜனத்தை
௧௩௯	௨	பிரஞான	பிரபஞ்ஞான
௧௪௩	௧௪	ஊநாக	ஊநாகீ
௧௫௩	௭	உதீரிதா	உதீரிதா
,,	௮	உதீரிதா	உதீரிதா
,,	௧௫	[illegible]	உதீரிதா
௧௫௯	௧௩	ஊத்ரக	ஊத்ரக
[illegible]	[illegible]	அபியாச	அத்தியாச
௧௭௩	௧௮	வஸூஷ	வஸூஷ
௧௮௪	[illegible]	வவெதிஷி	வவெதிஷி
,,	[illegible]	வவெதிஷி	வவெதிஷி
௧௮௯	௧௦	ரிஉதிஷ்த்தி	ரிஉதிஷ்த்தி
[illegible]	[illegible]	மௌனில்	மௌனில்
,,	[illegible]	[illegible]	முன்பெட்டப்பதில்
[illegible]	[illegible]	[illegible]	போக
௨௦௪	[illegible]	[illegible]	ஶுதிவ

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௦௭	௧௨	[illegible]	[illegible]
௨௧௦	௭	[illegible]	[illegible]
௨௧௧	௮	[illegible]	[illegible]
௨௧௫	௧௨	பெரியவாளால்	பெரியவாளான
௨௨௪	௯	[illegible]	[illegible]
,,	௨௨	விசாரி	விகாரி
௨௨௬	௨௪	அர்த்தமென்று	அதர்மமென்று
௨௨௯	௨௨	[illegible]	[illegible]
௨௩௨	௨௦	[illegible]	[illegible]
௨௩௫	௨	[illegible]	[illegible]
௨௩௭	௧௧	[illegible]	[illegible]
௨௪௩	௨௫	தத்துவபுத	தத்துவம்புத
௨௫௬	௪	வியர்த்தார்த்தமில்லை	வியர்த்தமில்லை
௨௫௦	௧௩	[illegible]	[illegible]
௨௫௧	௨௩	போலதும்	போலவாம்
௨௫௮	௫	[illegible]	[illegible]
,,	௨௫	ஆசைக்குண்டோ	ஆசைகளுண்டோ
௨௬௬	௬	[illegible]	[illegible]
௨௬௭	௩௦	[illegible]	[illegible]
௨௭௭	௮	சும்சாரி	சம்சாரி
௩௨௩	௨௨	திருஷ்டாந்தங்கலை	திருஷ்டாந்தங்களை
௩௨௪	௨௪	மறதித்திரத்தில்	மறதிமாத்திரத்தில்
,,	௨௫	சம்சாரமானர்த்தம்	சம்சாரானர்த்தம்
௪௧௩	௯	௩௧௪	௪௧௩
௪௪௪	௬	[illegible]	[illegible]